Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 263

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 61

25 lipca 2018

Spis treści

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2016–2017

Posiedzenia z 1 i 2 marca 2017 r.

Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 419 z 7.12.2017.

Posiedzenie w dniu 13 marca 2017 r.

Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 430 z 14.12.2017.

SESJA 2017–2018

Posiedzenia od 14 do 16 marca 2017 r.

Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 430 z 14.12.2017.

TEKSTY PRZYJĘTE

I *Rezolucje, zalecenia i opinie*

REZOLUCJE

Parlament Europejski

Czwartek, 2 marca 2017 r.

2018/C 263/01 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 marca 2017 r. w sprawie obowiązków Komisji w dziedzinie wzajemności wizowej na podstawie art. 1 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 539/2001 (2016/2986(RSP)) 2

2018/C 263/02 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 marca 2017 r. w sprawie unijnych możliwości zwiększenia dostępu do leków (2016/2057(INI)) 4

2018/C 263/03 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 marca 2017 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1295/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiającego program „Kreatywna Europa” (2014–2020) i uchylającego decyzje nr 1718/2006/WE, nr 1855/2006/WE i nr 1041/2009/WE (2015/2328(INI)) 19

PL

2018/C 263/04 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 marca 2017 r. w sprawie wdrożenia rozporządzenia Rady (UE) nr 390/2014 z dnia 14 kwietnia 2014 r. ustanawiającego program „Europa dla Obywateli" na lata 2014–2020 (2015/2329(INI)) 28

2018/C 263/05 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 marca 2017 r. w sprawie wspólnej polityki handlowej UE w kontekście wymogów dotyczących ochrony dzikiej natury (2016/2054(INI)) 34

Wtorek, 14 marca 2017 r.

2018/C 263/06 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie odpowiedzialnego podejścia do posiadania koniowatych i opieki nad nimi (2016/2078(INI)) 40

2018/C 263/07 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej w latach 2014–2015 (2016/2249(INI)) 49

2018/C 263/08 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie stosowania dyrektywy Rady 2004/113/WE wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług (2016/2012(INI)) 64

2018/C 263/09 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie funduszy unijnych na rzecz równouprawnienia płci (2016/2144(INI)) 72

2018/C 263/10 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie wpływu technologii dużych zbiorów danych na prawa podstawowe: prywatność, ochrona danych, niedyskryminacja, bezpieczeństwo i ściganie przestępstw (2016/2225(INI)) 82

2018/C 263/11 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie minimalnych norm ochrony królików hodowlanych (2016/2077(INI)) 90

Środa, 15 marca 2017 r.

2018/C 263/12 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie przeszkód utrudniających obywatelom UE swobodne przemieszczanie się i podejmowanie pracy na rynku wewnętrznym (2016/3042(RSP)) 98

2018/C 263/13 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie zatwierdzenia przez Komisję zmienionego planu wprowadzenia przez Niemcy opłat drogowych (2017/2526(RSP)) 103

Czwartek, 16 marca 2017 r.

2018/C 263/14 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 marca 2017 r. w sprawie Zimbabwe, przypadku pastora Evana Mawarire i innych przypadków ograniczania wolności słowa (2017/2608(RSP)) 106

2018/C 263/15 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 marca 2017 r. w sprawie ukraińskich więźniów w Rosji oraz sytuacji na Krymie (2017/2596(RSP)) 109

2018/C 263/16 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 marca 2017 r. w sprawie Filipin – sprawa senator Leili M. De Limy (2017/2597(RSP)) 113

2018/C 263/17 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 marca 2017 r. w sprawie priorytetów UE na sesje Rady Praw Człowieka ONZ w 2017 r. (2017/2598(RSP)) 116

2018/C 263/18 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 marca 2017 r. w sprawie skutków konstytucyjnych, prawnych i instytucjonalnych wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony – możliwości oferowane przez traktat z Lizbony (2015/2343(INI)) 125

2018/C 263/19 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 marca 2017 r. w sprawie zintegrowanej polityki Unii Europejskiej wobec Arktyki (2016/2228(INI)) 136

2018/C 263/20 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 marca 2017 r. w sprawie sprawozdania Komisji za rok 2016 dotyczącego Czarnogóry (2016/2309(INI)) 148

2018/C 263/21 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 marca 2017 r. w sprawie e-demokracji w Unii Europejskiej: potencjał i wyzwania (2016/2008(INI)) 156

II *Komunikaty*

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Parlament Europejski

Czwartek, 2 marca 2017 r.

2018/C 263/22 Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 marca 2017 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Marine Le Pen (2016/2295(IMM)) 163

III *Akty przygotowawcze*

PARLAMENT EUROPEJSKI

Czwartek, 2 marca 2017 r.

2018/C 263/23 Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 2 marca 2017 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, Protokołu do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie pomiędzy Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Libańską, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej (05748/2016 – C8-0171/2016 – 2015/0292(NLE)) 165

2018/C 263/24 Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 2 marca 2017 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy między Unią Europejską a Księstwem Liechtensteinu w sprawie przepisów dodatkowych dotyczących instrumentu na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego na lata 2014–2020 (12852/2016 – C8-0515/2016 – 2016/0247(NLE)) 166

2018/C 263/25 P8_TA(2017)0059

Mechanizm wymiany informacji w odniesieniu do umów międzyrządowych i niewiążących instrumentów w dziedzinie energii***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 2 marca 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia mechanizmu wymiany informacji w odniesieniu do umów międzyrządowych i instrumentów niewiążących w dziedzinie energii między państwami członkowskimi a państwami trzecimi i uchylającej decyzję nr 994/2012/UE (COM(2016)0053 – C8-0034/2016 – 2016/0031(COD))

P8_TC1-COD(2016)0031

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 2 marca 2017 r. w celu przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/… ustanawiającej mechanizm wymiany informacji w odniesieniu do umów międzyrządowych i instrumentów niewiążących w dziedzinie energii między państwami członkowskimi a państwami trzecimi i uchylająca decyzję nr 994/2012/UE 167

Wtorek, 14 marca 2017 r.

2018/C 263/26 P8_TA(2017)0066

Rtęć ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rtęci oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1102/2008 (COM(2016)0039 – C8-0021/2016 – 2016/0023(COD))

P8_TC1-COD(2016)0023

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 marca 2017 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/… w sprawie rtęci oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1102/2008 168

2018/C 263/27 P8_TA(2017)0067

Długoterminowe zaangażowanie akcjonariuszy i oświadczenie o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zmiany dyrektywy 2007/36/WE w zakresie zachęcania akcjonariuszy do długoterminowego zaangażowania oraz zmiany dyrektywy 2013/34/UE w zakresie określonych elementów oświadczenia o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego (COM(2014)0213 – C7-0147/2014 – 2014/0121(COD))

P8_TC1-COD(2014)0121

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 marca 2017 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/… zmieniającej dyrektywę 2007/36/WE w zakresie zachęcania akcjonariuszy do długoterminowego zaangażowania 170

2018/C 263/28 P8_TA(2017)0068

Kontrola nabywania i posiadania broni ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (COM(2015)0750 – C8-0358/2015 – 2015/0269(COD))

P8_TC1-COD(2015)0269

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 marca 2017 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/… zmieniającej dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni 171

2018/C 263/29 Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 14 marca 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywy 2000/53/WE w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji, 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów i 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (COM(2015)0593 – C8-0383/2015 – 2015/0272(COD)) 174

2018/C 263/30 Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 14 marca 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów (COM(2015)0595 – C8-0382/2015 – 2015/0275(COD)) 189

2018/C 263/31 Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 14 marca 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów (COM(2015)0594 – C8-0384/2015 – 2015/0274(COD)) 300

2018/C 263/32 Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 14 marca 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (COM(2015)0596 – C8-0385/2015 – 2015/0276(COD)) . . 322

Środa, 15 marca 2017 r.

2018/C 263/33 Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Federacyjną Republiką Brazylii na podstawie art. XXIV ust. 6 oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszącego się do zmian list koncesyjnych Republiki Chorwacji w związku z jej przystąpieniem do Unii Europejskiej (13037/2016 – C8-0490/2016 – 2016/0307(NLE)) 360

2018/C 263/34 Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Rady w sprawie rozpoczęcia w Danii zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych rejestracyjnych pojazdów (12212/2016 – C8-0476/2016 – 2016/0815(CNS)) 361

2018/C 263/35 Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Rady w sprawie rozpoczęcia w Grecji zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych DNA (12211/2016 – C8-0477/2016 – 2016/0816(CNS)) 362

2018/C 263/36 Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2017 r. dotyczące stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (10755/1/2016 – C8-0015/2017 – 2013/0140(COD)) 363

2018/C 263/37 P8_TA(2017)0082

Wykorzystywanie zakresu częstotliwości 470–790 MHz w Unii ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wykorzystywania zakresu częstotliwości 470–790 MHz w Unii (COM(2016)0043 – C8-0020/2016 – 2016/0027(COD))

P8_TC1-COD(2016)0027

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 15 marca 2017 r. w celu przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/…w sprawie wykorzystywania zakresu częstotliwości 470–790 MHz w Unii 364

2018/C 263/38 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie ogólnych wytycznych dotyczących przygotowania budżetu na rok 2018, sekcja III – Komisja (2016/2323(BUD)) 365

Czwartek, 16 marca 2017 r.

2018/C 263/39 P8_TA(2017)0090

Należyta staranność w łańcuchu dostaw importerów minerałów i metali pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 marca 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego unijny system certyfikacji własnej w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw odpowiedzialnych importerów cyny, tantalu i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka (COM(2014)0111 – C7-0092/2014 – 2014/0059(COD))

P8_TC1-COD(2014)0059

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 16 marca 2017 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/… ustanawiającego obowiązki w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw unijnych importerów cyny, tantalu i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka . . 371

2018/C 263/40 P8_TA(2017)0091

Unijne ramy gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 marca 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia unijnych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa (przekształcenie) (COM(2015)0294 – C8-0160/2015 – 2015/0133(COD))

P8_TC1-COD(2015)0133

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 16 marca 2017 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/… w sprawie ustanowienia unijnych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008 (wersja przekształcona) 373

Skróty i symbole

*	Procedura konsultacji
***	Procedura zgody
***I	Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie
***II	Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie
***III	Zwykła procedura ustawodawcza: trzecie czytanie

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu)

Poprawki Parlamentu:

Nowe fragmenty tekstu zaznacza się ***wytłuszczonym drukiem i kursywą***. Fragmenty tekstu, które zostały skreślone, zaznacza się za pomocą symbolu ▌ lub przekreśla. Zmianę brzmienia zaznacza się przez wyróżnienie nowego tekstu ***wytłuszczonym drukiem i kursywą*** i usunięcie lub przekreślenie zastąpionego tekstu.

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2016–2017

Posiedzenia z 1 i 2 marca 2017 r.

Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 419 z 7.12.2017.

Posiedzenie w dniu 13 marca 2017 r.

Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 430 z 14.12.2017.

SESJA 2017–2018

Posiedzenia od 14 do 16 marca 2017 r.

Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 430 z 14.12.2017.

TEKSTY PRZYJĘTE

Czwartek, 2 marca 2017 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2017)0060

Zobowiązania w obszarze wzajemności wizowej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 marca 2017 r. w sprawie obowiązków Komisji w dziedzinie wzajemności wizowej na podstawie art. 1 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 539/2001 (2016/2986(RSP))

(2018/C 263/01)

Parlament Europejski,

— uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 ([1]), w szczególności jego art. 1 ust. 4 („mechanizm wzajemności"),

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 kwietnia 2016 r. zatytułowany „Aktualna sytuacja i możliwe dalsze działania w odniesieniu do braku wzajemności ze strony niektórych państw trzecich w dziedzinie polityki wizowej" (COM(2016)0221),

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 lipca 2016 r. zatytułowany „Aktualna sytuacja i możliwe dalsze działania w odniesieniu do braku wzajemności ze strony niektórych państw trzecich w dziedzinie polityki wizowej (Działania następcze związane z komunikatem z 12 kwietnia)" (COM(2016)0481),

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 grudnia 2016 r. zatytułowany „Aktualna sytuacja i przyszłe działania w odniesieniu do braku wzajemności z niektórymi państwami trzecimi w dziedzinie polityki wizowej (w następstwie komunikatu z 12 kwietnia)" (COM(2016)0816),

— uwzględniając art. 17 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz art. 80, art. 265 i art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),

— uwzględniając debatę na temat obowiązków w zakresie wzajemności wizowej z dnia 14 grudnia 2016 r., która odbyła się w Strasburgu,

— uwzględniając pytanie skierowane do Komisji w sprawie obowiązków Komisji w dziedzinie wzajemności wizowej na podstawie art. 1 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 539/2001 (O-000142/2016 – B8-1820/2016),

— uwzględniając projekt rezolucji Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych,

([1]) Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1.

— uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 2 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że kryterium wzajemności wizowej jako jedno z kryteriów polityki wizowej UE w ogólnie przyjętym rozumieniu oznacza, że obywatele UE podróżujący do państwa trzeciego powinni podlegać takim samym warunkom jak obywatele tego państwa trzeciego podróżujący do UE;

B. mając na uwadze, że celem mechanizmu wzajemności wizowej jest osiągnięcie takiej wzajemności wizowej; mając na uwadze, że polityka wizowa UE zabrania poszczególnym państwom członkowskim wprowadzania wymogu wizowego wobec obywateli państwa trzeciego, jeżeli państwo to jest wymienione w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 539/2001 (państwa, których obywatele są zwolnieni z obowiązku wizowego podczas pobytu krótkoterminowego);

C. mając na uwadze, że mechanizm wzajemności został zmieniony w 2013 r. z udziałem Parlamentu jako współprawodawcy, ponieważ wymagał dostosowania ze względu na wejście w życie Traktatu z Lizbony i orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie wtórnej podstawy prawnej oraz „aby przewidywał odpowiedź Unii stanowiącą wyraz solidarności w przypadku gdy państwo trzecie wymienione w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 539/2001 stosuje obowiązek wizowy wobec obywateli co najmniej jednego państwa członkowskiego" (motyw 1 rozporządzenia (UE) nr 1289/2013);

D. mając na uwadze, że mechanizm wzajemności ustanawia procedurę, której punktem wyjścia jest sytuacja braku wzajemności wraz z precyzyjnym harmonogramem i działaniami do podjęcia w celu zakończenia sytuacji braku wzajemności; mając na uwadze, że naturalną konsekwencją tego mechanizmu jest przyjmowanie coraz ostrzejszych środków wobec danego państwa trzeciego, w tym ostatecznie zawieszenie zwolnienia z obowiązku wizowego wszystkich obywateli danego państwa trzeciego („drugi etap stosowania mechanizmu wzajemności");

E. mając na uwadze, że „[w] celu zapewnienia odpowiedniego zaangażowania Parlamentu Europejskiego i Rady w drugi etap stosowania mechanizmu wzajemności, z uwagi na szczególnie delikatną politycznie kwestię zawieszenia zwolnienia z obowiązku wizowego wszystkich obywateli państwa trzeciego wymienionego w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 539/2001 oraz jej horyzontalne konsekwencje dla państw członkowskich, państw stowarzyszonych ze strefą Schengen oraz dla samej Unii, w szczególności w ich stosunkach zewnętrznych i w ogólnym funkcjonowaniu strefy Schengen, [przekazano] Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do niektórych elementów mechanizmu wzajemności", w tym zawieszenia zwolnienia z obowiązku wizowego wszystkich obywateli danego państwa trzeciego;

F. mając na uwadze, że „Parlament Europejski lub Rada może zadecydować o odwołaniu przekazanych uprawnień" (art. 290 ust. 2 lit. a) TFUE);

G. mając na uwadze, że „akt delegowany może wejść w życie tylko wtedy, gdy Parlament Europejski lub Rada nie wyrażą sprzeciwu w terminie przewidzianym przez akt prawodawczy" (art. 290 ust. 2 lit. b) TFUE);

H. mając na uwadze, że Komisja zakwestionowała wybór aktów delegowanych na drugim etapie stosowania mechanizmu wzajemności przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej, oraz mając na uwadze, że Trybunał stwierdził jednak, że prawodawca postąpił właściwie (sprawa C-88/14);

I. mając na uwadze, że mechanizm ten jasno określa zatem obowiązki i uprawnienia Parlamentu i Rady oraz Komisji na różnych etapach stosowania mechanizmu wzajemności;

1. uważa, że Komisja jest prawnie zobowiązana do przyjęcia aktu delegowanego – tymczasowo zawieszającego zwolnienie z obowiązku wizowego obywateli państw trzecich, które nie zniosły obowiązku wizowego wobec obywateli niektórych państw członkowskich – w ciągu 24 miesięcy od daty publikacji odnośnych powiadomień, który to termin upłynął w dniu 12 kwietnia 2016 r.;

2. wzywa Komisję, aby na podstawie art. 265 TFUE przyjęła wymagany akt delegowany najpóźniej w ciągu dwóch miesięcy od daty przyjęcia niniejszej rezolucji;

3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie Europejskiej, Radzie i parlamentom narodowym.

Czwartek, 2 marca 2017 r.

P8_TA(2017)0061

Możliwości zwiększenia dostępu do leków

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 marca 2017 r. w sprawie unijnych możliwości zwiększenia dostępu do leków (2016/2057(INI))

(2018/C 263/02)

Parlament Europejski

— uwzględniając swoje stanowisko z dnia 6 lutego 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej przejrzystości środków regulujących ustalanie cen produktów leczniczych stosowanych u ludzi oraz włączanie tych produktów w zakres systemów powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego ([1]),

— uwzględniając art.168 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), który stanowi, że przy określaniu i urzeczywistnianiu wszystkich polityk i działań Unii należy zapewnić wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego,

— uwzględniając dokonaną przez Komisję ocenę REFIT rozporządzenia Rady (WE) nr 953/2003 w sprawie unikania w Unii Europejskiej przekierowania handlu niektórymi podstawowymi lekami (SWD(2016)0125),

— uwzględniając obowiązki ustanowione w art. 81 dyrektywy 2001/83/WE w celu utrzymania właściwych i stałych dostaw produktów leczniczych,

— uwzględniając dokonaną przez Komisję wstępną ocenę skutków ([2]) dotyczącą wzmocnienia współpracy UE w obszarze oceny technologii medycznych,

— uwzględniając strategię sieci ds. oceny technologii medycznych dotyczącą współpracy UE w obszarze oceny technologii medycznych z dnia 29 października 2014 r. ([3]),

— uwzględniając sprawozdanie końcowe Komisji z badania sektora farmaceutycznego (SEC(2009)0952),

— uwzględniając sprawozdanie Komisji z 2013 r. zatytułowane „Nierówności zdrowotne w UE – Końcowy raport konsorcjum pod kierownictwem sir Michaela Marmota" ([4]), w którym stwierdza się, że systemy opieki zdrowotnej odgrywają znaczącą rolę w ograniczaniu ryzyka ubóstwa lub mogą przyczyniać się do zmniejszenia ubóstwa,

— uwzględniając konkluzje Rady z dnia 1 grudnia 2014 r. w sprawie innowacji dla dobra pacjentów ([5]),

— uwzględniając konkluzje z nieformalnego posiedzenia Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów na temat zdrowia z dnia 18 kwietnia 2016 r.,

— uwzględniając 6. sprawozdanie Komisji z monitorowania umów patentowych w sektorze farmaceutycznym,

— uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Bezpieczne, innowacyjne i dostępne leki: nowe perspektywy dla sektora farmaceutycznego" (COM(2008)0666),

— uwzględniając pkt 249 i 250 wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 14 lutego 1978 r. w sprawie 27/76 w sprawie nadmiernych cen,

---

([1]) Dz.U. C 24 z 22.1.2016, s. 119.
([2]) http://ec.europa.eu/smart-regulation/roadmaps/docs/2016_sante_144_health_technology_assessments_en.pdf.
([3]) http://ec.europa.eu/health/technology_assessment/docs/2014_strategy_eucooperation_ hta_en.pdf
([4]) http://ec.europa.eu/health/social_determinants/docs/healthinequalitiesineu_2013_en.pdf
([5]) http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/lsa/145978.pdf.

— uwzględniając konkluzje Rady z dnia 17 czerwca 2016 r. dotyczące wzmocnienia równowagi w systemach farmaceutycznych w UE i jej państwach członkowskich,

— uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1082/2013/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia oraz uchylającą decyzję nr 2119/98/WE ([1]),

— uwzględniając sprawozdanie Panelu Wysokiego Szczebla ds. Dostępu do Leków przy Sekretarzu Generalnym ONZ pt. „Promoting Innovation and Access to Health Technologies" [Promowanie innowacji i dostępu do technologii medycznych], opublikowane we wrześniu 2016 r.,

— uwzględniając konkluzje Rady z dnia 10 maja 2006 r. w sprawie wspólnych wartości i zasad systemów opieki zdrowotnej UE oraz konkluzje Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów z dnia 6 kwietnia 2011 r. i z dnia 10 grudnia 2013 r. w sprawie refleksji nad nowoczesnymi, elastycznymi i stabilnymi systemami opieki zdrowotnej,

— uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Skuteczne, dostępne i odporne systemy opieki zdrowotnej" (COM(2014)0215),

— uwzględniając analizę zatytułowaną „Dążenie do ujednoliconej unijnej oceny terapeutycznej wartości dodanej leków", opublikowaną w 2015 r. przez swój Departament Tematyczny zwany „Polityka Gospodarcza i Naukowa" ([2])

— uwzględniając raport Światowej Organizacji Zdrowia zatytułowany „WHO Expert Committee on the Selection of Essential Drugs, 17-21 October 1977 – WHO Technical Report Series, No. 615", raport Sekretariatu WHO z dnia 7 grudnia 2001 r. zatytułowany „WHO medicines strategy: Revised procedure for updating WHO's Model List of Essential Drugs" (EB109/8), raport WHO z marca 2015 r. zatytułowany „Access to new medicines in Europe" i raport WHO z dnia 28 czerwca 2013 r. zatytułowany „Priority Medicines for Europe and the World",

— uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 141/2000 w sprawie sierocych produktów leczniczych,

— uwzględniając art. 35 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 6 ust. a TFUE dotyczące prawa obywateli Unii do ochrony zdrowia,

— uwzględniając art. 101 i 102 TFUE dotyczące reguł w dziedzinie konkurencji,

— uwzględniając deklarację dauhańską w sprawie Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej i zdrowia publicznego (WTO/MIN(01/DEC/2) oraz wdrożenie ust. 6 deklaracji dauhańskiej z dnia 1 września 2003 r. (WTO/L/540),

— uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 816/2006 w sprawie udzielania licencji przymusowych na patenty dotyczące wytwarzania produktów farmaceutycznych przeznaczonych na wywóz do krajów, w których występują problemy związane ze zdrowiem publicznym,

— uwzględniając umowę w sprawie wspólnych zamówień zatwierdzoną przez Komisję w dniu 10 kwietnia 2014 r. ([3]),

— uwzględniając konferencję na temat racjonalnego stosowania produktów leczniczych, która odbyła się w Nairobi w 1985 r.,

— uwzględniając sprawozdanie w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 726/2004 zatwierdzone przez Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A8-0035/2016) oraz poprawki przyjęte przez Parlament w dniu 10 marca 2016 r. ([4]),

---

([1]) Dz.U. L 293 z 5.11.2013, s. 1.
([2]) http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/542219/IPOL_STU(2015)542219_EN.pdf
([3]) http://ec.europa.eu/health/preparedness_response/docs/jpa_agreement_medicalcounter measures_en.pdf
([4]) Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0088.

Czwartek, 2 marca 2017 r.

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 września 2015 r. w sprawie programu prac Komisji na rok 2016 ([1]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 września 2012 r. w sprawie dobrowolnego honorowego dawstwa tkanek i komórek ([2]),

— uwzględniając art. 52 Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinie Komisji Rozwoju, Komisji Prawnej i Komisji Petycji (A8-0040/2017),

A. mając na uwadze, że w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej uznaje się podstawowe prawo obywateli do zdrowia i leczenia ([3]);

B. mając na uwadze, że publiczne systemy opieki zdrowotnej mają zasadnicze znaczenie dla zagwarantowania powszechnego dostępu do opieki zdrowotnej, będącego podstawowym prawem obywateli Unii; mając na uwadze, że przed systemami opieki zdrowotnej w UE stoją takie wyzwania jak starzenie się społeczeństwa, rosnące obciążenie kosztami chorób przewlekłych, wysokie koszty rozwoju nowych technologii, wysokie i rosnące wydatki na produkty lecznicze oraz skutki kryzysu gospodarczego dla wydatków na opiekę zdrowotną; mając na uwadze, że w 2014 r. wydatki na produkty lecznicze stanowiły 17,1 % ogółu wydatków na opiekę zdrowotną i 1,41 % produktu krajowego brutto (PKB) w UE; mając na uwadze, że te wyzwania rodzą potrzebę europejskiej współpracy i nowych środków politycznych, zarówno na szczeblu UE, jak i na szczeblu krajowym;

C. mając na uwadze, że produkty lecznicze są jednym z filarów opieki zdrowotnej, a nie zwykłym przedmiotem wymiany handlowej, oraz mając na uwadze, że niedostateczny dostęp do podstawowych produktów leczniczych i wysokie ceny innowacyjnych leków stanowią poważne zagrożenie dla zrównoważonego charakteru krajowych systemów opieki zdrowotnej;

D. mając na uwadze, że pacjenci powinni mieć dostęp do opieki zdrowotnej i możliwości leczenia według własnego wyboru i preferencji, w tym również do komplementarnych i alternatywnych metod leczenia i leków;

E. mając na uwadze, że zapewnienie pacjentom dostępu do podstawowych leków jest jednym z głównych celów UE i WHO oraz jednym z głównych elementów celu zrównoważonego rozwoju nr 3 ONZ, mając na uwadze, że powszechny dostęp do leków zależy od ich terminowej dostępności i przystępności cenowej dla każdego, bez dyskryminacji geograficznej;

F. mając na uwadze, że konkurencja jest istotnym czynnikiem jeśli chodzi o ogólną równowagę rynku farmaceutycznego i może zaowocować obniżeniem kosztów, zmniejszeniem wydatków na leki oraz zwiększeniem terminowego dostępu pacjentów do przystępnych cenowo leków, przy przestrzeganiu wyższych norm jakości w procesie badań i rozwoju;

G. mając na uwadze, że wchodzenie na rynek leków generycznych jest ważnym mechanizmem zwiększającym konkurencję, prowadzącym do obniżki cen oraz zapewniającym zrównoważony charakter systemów opieki zdrowotnej; mając na uwadze, że nie powinno się opóźniać wchodzenia na rynek leków generycznych ani nie powinno się zakłócać konkurencji

H. mając na uwadze, że zdrowy i konkurencyjny rynek produktów leczniczych korzysta na czujnej kontroli prawa konkurencji;

I. mając na uwadze, że w wielu przypadkach ceny nowych leków wzrosły w ciągu ostatnich kilkudziesięciu lat do poziomu, który jest zbyt wysoki dla wielu europejskich obywateli i zagraża zrównoważonemu charakterowi krajowych systemów opieki zdrowotnej;

([1]) Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0323.
([2]) Dz.U. C 353 E z 3.12.2013, s. 31.
([3]) Prawo do opieki zdrowotnej jest gospodarczym, społecznym i kulturalnym prawem do powszechnych minimalnych standardów opieki zdrowotnej, do których uprawnione są wszystkie osoby fizyczne.

J. mając na uwadze, że oprócz wysokich cen i nieprzystępności cenowej inne przeszkody w dostępie do produktów leczniczych to m.in. niedobór podstawowych i innych leków, słaby związek między potrzebami klinicznymi a badaniami naukowymi, brak dostępu do opieki zdrowotnej i do pracowników służby zdrowia, nieuzasadnione procedury administracyjne, zwłoka między wydaniem pozwolenia na dopuszczenie do obrotu a decyzją ustalającą cenę i decyzją o refundacji, niedostępność leków, przepisy patentowe i ograniczenia budżetowe;

K. mając na uwadze, że takie choroby jak wirusowe zapalenie wątroby typu C można skutecznie zwalczać za pomocą wczesnej diagnostyki oraz leczenia nowymi i starymi lekami, ratując tym samym życie milionom ludzi w całej UE;

L. mając na uwadze, że liczba osób, u których diagnozuje się raka, rośnie z każdym rokiem, a połączenie rosnącej zachorowalności na raka w populacji oraz nowych, zaawansowanych technologicznie leków na raka prowadzi do sytuacji, w której łączny koszt leczenia raka wzrasta, co rodzi niespotykane dotąd zapotrzebowanie w budżetach opieki zdrowotnej i sprawia, że wielu pacjentów z rakiem nie stać na leczenie, a to zwiększa ryzyko, że czynnikiem decydującym w leczeniu raka u pacjenta będzie przystępność cenowa lub cena leku;

M. mając na uwadze, że rozporządzenie (WE) nr 1394/2007 o produktach leczniczych terapii zaawansowanej wprowadzono po to, aby sprzyjać innowacjom w tym obszarze na szczeblu unijnym, a równocześnie zagwarantować bezpieczeństwo, jednak jak do tej pory zatwierdzono jedynie osiem terapii zaawansowanych;

N. mając na uwadze, że UE musiała stworzyć zachęty do wspierania badań w takich dziedzinach jak choroby rzadkie i choroby dziecięce; mając na uwadze, że rozporządzenie w sprawie sierocych produktów leczniczych zapewniło ważne ramy wspierania badań nad lekami sierocymi, znacznie ulepszając metody leczenia chorób, dla których nie było wcześniej alternatywy, lecz mając na uwadze, że istnieją jednak obawy co do jego wdrażania;

O. mając na uwadze, że powiększa się przepaść między rosnącą opornością na leki przeciwdrobnoustrojowe a rozwojem nowych leków przeciwdrobnoustrojowych, oraz mając na uwadze, że choroby lekooporne mogą do 2050 r. spowodować na całym świecie 10 mln zgonów rocznie; mając na uwadze, że według szacunków każdego roku co najmniej 25 000 osób umiera w UE z powodu infekcji spowodowanych drobnoustrojami lekoopornymi, co oznacza roczny koszt 1,5 mld EUR, podczas gdy w ciągu ostatnich 40 lat opracowano tylko jedną nową klasę antybiotyków;

P. mając na uwadze, że w ostatnich dziesięcioleciach odnotowano znaczne postępy w leczeniu dotąd nieuleczalnych chorób z takim skutkiem, że przykładowo żaden pacjent w UE nie umiera z powodu HIV/AIDS; mając na uwadze, że pomimo tego istnieje jeszcze wiele chorób, które nie mogą być leczone w optymalny sposób (między innymi rak, który powoduje rocznie prawie 1,3 mln zgonów w UE);

Q. mając na uwadze, że dostęp do przystępnych cenowo oraz odpowiednich badań diagnostycznych i szczepień jest tak samo ważny jak dostęp do bezpiecznych, skutecznych i przystępnych cenowo leków;

R. mając na uwadze, że produkty lecznicze terapii zaawansowanej (ATMP) mają potencjał do zmiany leczenia wielu schorzeń, szczególnie w zakresie chorób, w których podejścia konwencjonalne są nieodpowiednie, a także mając na uwadze, że do tej pory dopuszczono jedynie kilka produktów leczniczych terapii zaawansowanej;

S. mając na uwadze, że pewne podstawowe leki nie są dostępne w wielu państwach członkowskich, co może prowadzić do problemów z zaopatrzeniem pacjentów w leki; mając na uwadze, że pewna liczba przypadków niedoboru leków może występować z powodu bezprawnych praktyk biznesowych, takich jak tzw. „płacenie za zwłokę" w sektorze farmaceutycznym, z przyczyn politycznych, z powodów związanych z produkcją lub dystrybucją lub na skutek handlu równoległego; mając na uwadze, że art. 81 dyrektywy 2001/83/WE określa środki służące zapobieganiu niedoborom produktów leczniczych dzięki tzw. obowiązkowi świadczenia usługi publicznej, polegającemu na zobowiązaniu producentów i dystrybutorów do zabezpieczenia dostaw na rynki krajowe; mając na uwadze, że w wielu przypadkach obowiązek świadczenia usługi publicznej nie jest stosowany w odniesieniu do producentów zaopatrujących dystrybutorów, co wskazano w badaniu zleconym przez Komisję;

T. mając na uwadze, że stabilne i przewidywalne zasady dotyczące własności intelektualnej i ramy regulacyjne, a także ich właściwe i terminowe wdrażanie mają zasadnicze znaczenie dla stworzenia sprzyjającego innowacjom środowiska wspierającego dostęp pacjentów do innowacyjnego i skutecznego leczenia;

U. mając na uwadze, że własność intelektualna ma na celu przynoszenie korzyści społeczeństwu i promowanie innowacji, oraz mając na uwadze, że istnieją obawy co do jej nadużywania lub niewłaściwego wykorzystywania;

V. mając na uwadze, że porozumienie WTO w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (porozumienie TRIPS) przewiduje od 1995 r. elastyczność patentów, taką jak udzielanie licencji przymusowych;

W. mając na uwadze, że uruchomiony przez Europejską Agencję Leków w 2014 r. pilotażowy projekt znany jako „ścieżki adaptacyjne", który dotyczy przede wszystkim metod leczenia w obszarach wysoce niezaspokojonych potrzeb medycznych, wywołał ożywioną debatę na temat stosunku ryzyka do korzyści wcześniejszego dopuszczania do obrotu innowacyjnych leków na podstawie mniejszej ilości danych klinicznych;

X. mając na uwadze, że ochrona własności intelektualnej ma zasadnicze znaczenie w dziedzinie dostępu do leków oraz że konieczne jest określenie mechanizmów, które mogą pomóc w walce z lekami podrabianymi;

Y. mając na uwadze, że kilka lat temu w ramach europejskiego dialogu wysokiego szczebla skupiającego najważniejszych decydentów i główne zainteresowane podmioty w sektorze zdrowia (szczyty G10 w latach 2001–2002, a następnie „Forum farmaceutyczne" w latach 2005–2008) postanowiono opracować wspólną wizję strategiczną i podjąć konkretne działania na rzecz wsparcia konkurencyjności w sektorze farmaceutycznym;

Z. mając na uwadze, że tylko około 3 % budżetów służby zdrowia przeznacza się na profilaktykę i działania na rzecz zdrowia publicznego;

AA. mając na uwadze, że ustalanie cen i refundacja produktów leczniczych należą do kompetencji państw członkowskich i są regulowane przepisami na szczeblu krajowym; mając na uwadze, że UE określa przepisy dotyczące własności intelektualnej, badań klinicznych, pozwoleń na dopuszczenie do obrotu, przejrzystości w ustalaniu cen, nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii i konkurencji; mając na uwadze, że rosnące wydatki na produkty lecznicze oraz obserwowana asymetria po względem zdolności negocjacyjnej i informowania o cenach między firmami farmaceutycznymi a państwami członkowskimi prowadzą do ściślejszej współpracy europejskiej i nowych środków politycznych, zarówno na europejskim, jak i na krajowym szczeblu; mając na uwadze, że ceny leków są zazwyczaj negocjowane w drodze dwustronnych, poufnych negocjacji między sektorem farmaceutycznym a państwami członkowskimi;

AB. mając na uwadze, że większość państw członkowskich posiada własne agencje oceny technologii medycznych, z których każda opiera się na własnych kryteriach;

AC. mając na uwadze, że na mocy art. 168 TFUE Parlament Europejski i Rada mogą, w celu stawienia czoła wspólnym problemom związanym z bezpieczeństwem, przyjąć środki ustanawiające wysokie standardy jakości i bezpieczeństwa produktów leczniczych, oraz mając na uwadze, że na mocy art. 114 ust. 3 TFUE w ramach wniosków ustawodawczych w dziedzinie ochrony zdrowia należy przyjmować jako podstawę wysoki poziom ochrony;

Rynek farmaceutyczny

1. podziela obawy wyrażone w konkluzjach Rady z 2016 r. w sprawie wzmocnienia równowagi w systemach farmaceutycznych w UE;

2. przyjmuje z zadowoleniem konkluzje Rady z dnia 17 czerwca 2016 r. zachęcające Komisję do przeanalizowania w oparciu o dowody ogólnego wpływu własności intelektualnej na innowacje, jak również na dostępność – zwłaszcza przerwy w dostawach i opóźnienia we wprowadzaniu na rynek lub wręcz rezygnacje z wprowadzenia na rynek – a także na osiągalność produktów leczniczych;

3. przypomina, że prawo do ochrony zdrowia jest prawem człowieka uznanym zarówno w Powszechnej deklaracji praw człowieka, jak i w Międzynarodowym pakcie praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych oraz że prawo to odnosi się do wszystkich państw członkowskich, ponieważ ratyfikowały one traktaty międzynarodowe dotyczące praw człowieka, które uznają prawo do ochrony zdrowia; podkreśla, że dla zagwarantowania tego prawa konieczne jest między innymi zapewnienie dostępu do leków;

4. uznaje wartość inicjatyw obywatelskich, takich jak europejska karta praw pacjenta, która opiera się na Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, oraz Europejski Dzień Praw Pacjenta, obchodzony corocznie 18 kwietnia na szczeblu lokalnym i krajowym w państwach członkowskich; zachęca Komisję do zinstytucjonalizowania Europejskiego Dnia Praw Pacjenta na szczeblu UE;

5. przypomina konkluzje z nieformalnego posiedzenia ministrów zdrowia w ramach Rady, które odbyło się w Mediolanie w dniach 22 i 23 września 2014 r. w czasie włoskiej prezydencji UE i przy okazji którego wiele państw członkowskich zgodnie uznało konieczność podjęcia wspólnych wysiłków, aby ułatwić wymianę najlepszych praktyk i umożliwić pacjentom szybszy dostęp;

6. podkreśla, że wszystkie strategie polityczne UE (w zakresie zdrowia publicznego ogółem, rozwoju, badań naukowych i handlu) muszą być ze sobą spójne, i w związku z tym podkreśla, że kwestię dostępu do leków w krajach rozwijających się trzeba postrzegać w szerszym kontekście;

7. podkreśla, jak ważne dla odkrywania nowych metod leczenia są wysiłki sektora publicznego i prywatnego w zakresie badań i rozwoju; podkreśla, że priorytety badawcze muszą mieć na celu zaspokajanie potrzeb zdrowotnych pacjentów, uznając jednocześnie interes firm farmaceutycznych w osiąganiu zysków finansowych z dokonanych przez nie inwestycji; podkreśla, że ramy regulacyjne muszą ułatwiać osiąganie jak najlepszych rezultatów dla pacjentów i w interesie ogółu;

8. podkreśla, że wysoki poziom środków publicznych przeznaczanych na badania i rozwój nie znajduje odzwierciedlenia w cenach ze względu na brak identyfikowalności środków publicznych w warunkach patentowania i licencjonowania, co utrudnia uczciwy publiczny zwrot z inwestycji ze środków publicznych;

9. zachęca do większej przejrzystości kosztów badań i rozwoju, włącznie z proporcją badań finansowanych ze środków publicznych i z dopuszczaniem leków do obrotu;

10. podkreśla rolę europejskich projektów badawczych i MŚP w poprawie dostępu do leków na szczeblu UE; podkreśla rolę programu „Horyzont 2020" w tym względzie;

11. przypomina, że unijny przemysł farmaceutyczny jest jedną z najbardziej konkurencyjnych gałęzi przemysłu w Unii; podkreśla, że utrzymanie wysokiego poziomu jakości innowacji ma kluczowe znaczenie dla zaspokajania potrzeb pacjentów i dla zwiększenia konkurencyjności; podkreśla, że wydatki na opiekę zdrowotną powinny być uznawane za inwestycje publiczne oraz że dobrej jakości leki mogą poprawić stan zdrowia publicznego i umożliwić pacjentom dłuższe i zdrowsze życie;

12. podkreśla, że dla UE zmagającej się z falą deindustrializacji sektor farmaceutyczny pozostaje ważnym przemysłowym filarem, a także siłą napędową pod względem tworzenia miejsc pracy;

13. uważa, że opinie obywateli europejskich wyrażane w petycjach kierowanych do Parlamentu Europejskiego mają zasadnicze znaczenie i powinny być traktowane priorytetowo przez europejskiego prawodawcę;

14. podkreśla, że organizacje zrzeszające pacjentów powinny w skuteczniejszy sposób uczestniczyć w opracowywaniu strategii prywatnych i publicznych badań klinicznych w celu zadbania o realizację prawdziwych niezaspokojonych potrzeb europejskich pacjentów;

15. podkreśla, że w przypadku niezaspokojonych potrzeb medycznych w interesie pacjentów leży uzyskanie szybszego dostępu do nowych, innowacyjnych leków; zaznacza jednak, że przyspieszone wydawanie pozwoleń na dopuszczenie do obrotu nie może stać się zasadą, lecz powinno być stosowane jedynie w przypadkach wysoce niezaspokojonych potrzeb medycznych i nie może być umotywowane względami handlowymi; przypomina, że solidne badania kliniczne i drobiazgowy nadzór nad bezpieczeństwem farmakoterapii są konieczne do oceny jakości, skuteczności i bezpieczeństwa nowych leków;

16. zauważa z niepokojem, że 5 % wszystkich przyjęć do szpitala w UE jest spowodowanych niepożądanym działaniem leku i że niepożądane działanie leku stanowi piątą wśród najczęstszych przyczyn zgonów szpitalnych;

17. zwraca uwagę na przyjętą w Dausze w dniu 14 listopada 2001 r. deklarację w sprawie porozumienia TRIPS i zdrowia publicznego, w której stwierdzono konieczność wdrażania i wykładni porozumienia TRIPS w sposób sprzyjający zdrowiu publicznemu poprzez wspieranie, z jednej strony, dostępu do istniejących leków, a z drugiej, opracowywania nowych leków; odnotowuje w związku z tym decyzję Rady WTO ds. TRIPS z dnia 6 listopada 2015 r. w sprawie przedłużenia zwolnienia krajów najsłabiej rozwiniętych z ochrony patentowej leków do stycznia 2033 r.;

18. podkreśla pilną potrzebę rozwijania lokalnego potencjału w zakresie badań farmaceutycznych w krajach rozwijających się, aby wyeliminować wciąż utrzymującą się przepaść pod względem prowadzonych badań i produkcji leków dzięki publiczno-prywatnym partnerstwom na rzecz innowacji produktowej oraz stworzeniu otwartych ośrodków badań i produkcji;

Konkurencja

19. ubolewa nad sprawami spornymi, których celem jest opóźnienie wejścia na rynek produktów generycznych; zauważa, że zgodnie z końcowym sprawozdaniem Komisji z badania sektora farmaceutycznego liczba tego rodzaju spraw spornych wzrosła czterokrotnie w latach 2000–2007, a prawie 60 % z nich było związanych z patentami drugiej generacji, przy czym średni czas rozstrzygnięcia sporu wynosił dwa lata;

20. podkreśla, że lepsze uregulowania będą promować konkurencyjność; uznaje również znaczenie i skuteczność instrumentów antymonopolowych w obliczu zachowań antykonkurencyjnych, takich jak nadużywanie lub niewłaściwe wykorzystywanie systemu patentowego i systemu dopuszczania leków do obrotu, stanowiących naruszenie art. 101 lub 102 TFUE;

21. zauważa, że leki biopodobne umożliwiają większą konkurencję, obniżkę cen i mogą być źródłem oszczędności dla systemów opieki zdrowotnej, a tym samym przyczyniają się do poprawy dostępu pacjentów do leków; podkreśla, że należy przeanalizować wartość dodaną leków biopodobnych i ich wpływ ekonomiczny na zrównoważony charakter systemów opieki zdrowotnej, że nie należy opóźniać ich wchodzenia na rynek, a w razie potrzeby należy rozważyć środki wspierające ich wprowadzanie na rynek;

22. podkreśla, że ustalanie cen leków oparte na wartości może być niewłaściwie wykorzystywane jako ekonomiczna strategia maksymalizacji zysku, co prowadzi do ustalania cen nieproporcjonalnych do struktury kosztów, które jest sprzeczne z optymalną repartycją opieki społecznej;

23. przyznaje, że stosowanie leku poza wskazaniami rejestracyjnymi może przynosić korzyści pacjentom w sytuacjach, gdy brakuje zatwierdzonych alternatyw; z zaniepokojeniem zauważa, że pacjenci są narażeni na coraz większe ryzyko z powodu braku opartych na rzetelnych danych dowodów na bezpieczeństwo i skuteczność stosowania leków poza wskazaniami rejestracyjnymi, braku świadomej zgody i coraz większych trudności w monitorowaniu niepożądanych skutków; podkreśla, że pewne podgrupy populacji, takie jak dzieci czy osoby starsze, są szczególnie narażone na tę praktykę;

Ustalanie cen a przejrzystość

24. przypomina, że najsłabszym ogniwem w dostępie do leków są pacjenci i że trudności związane z dostępem do leków nie mogą mieć dla nich negatywnych konsekwencji;

25. podkreśla, że większość krajowych i regionalnych agencji oceny technologii medycznych posługuje się już przy ocenie nowych leków różnymi kryteriami klinicznymi, ekonomicznymi i kryteriami korzyści społecznych, aby uzasadnić swoje decyzje dotyczące cen i refundacji;

26. podkreśla znaczenie oceny rzeczywistej i opartej na dowodach terapeutycznej wartości dodanej nowych leków w porównaniu z najlepszym dostępnym rozwiązaniem alternatywnym;

27. zauważa z niepokojem, że dane potwierdzające ocenę wartości dodanej leków innowacyjnych są często skąpe i nie są wystarczająco przekonujące, aby wspierać rzetelny proces decyzyjny w zakresie ustalania cen;

28. podkreśla, że ocena technologii medycznych musi być ważnym i skutecznym instrumentem ułatwiającym dostęp do leków, przyczyniającym się do zrównoważonego charakteru krajowych systemów opieki zdrowotnej, umożliwiającym stwarzanie zachęt do innowacji i wnoszącym znaczną terapeutyczną wartość dodaną dla pacjentów; zauważa ponadto, że wprowadzenie wspólnych ocen technologii medycznych na szczeblu UE pozwoliłoby uniknąć rozdrobnienia systemu oceny, dublowania wysiłków i niewłaściwej alokacji zasobów w obrębie UE;

29. podkreśla, że ocena technologii medycznej powinna być procesem multidyscyplinarnym, uwzględniającym dane medyczne, społeczne, ekonomiczne i etyczne dotyczące korzystania z tej technologii z zastosowaniem wysokich standardów i w sposób systematyczny, niezależny i obiektywny, powtarzalny i przejrzysty, w celu opracowania bezpiecznej i skutecznej polityki zdrowotnej ukierunkowanej na pacjenta oraz w celu uczynienia tej technologii jak najskuteczniejszą;

30. uważa, że cena leku powinna pokrywać koszt opracowania i produkcji leku oraz powinna odpowiadać konkretnej sytuacji gospodarczej państwa, w którym lek jest wprowadzany do obrotu, a także powinna odpowiadać terapeutycznej wartości dodanej, jaką lek niesie ze sobą dla pacjentów, jednocześnie gwarantując dostępność dla pacjentów, stałość opieki zdrowotnej i nagrodę za innowacyjność;

31. zwraca uwagę, że nawet w przypadku znacznej wartości dodanej nowego leku jego cena nie może być na tyle wysoka, by utrudniać jego stałą dostępność w UE;

32. uważa, że czynniki, które należy uwzględniać przy ustalaniu cen i procedur refundacji w odniesieniu do leków, to prawdziwa terapeutyczna wartość dodana leku, skutki społeczne, koszty i korzyści, wpływ na budżet oraz skuteczność z punktu widzenia systemu publicznej opieki zdrowotnej;

33. zauważa z niepokojem, że ze względu na słabą pozycję negocjacyjną małych państw i państw z niższymi dochodami leki w takich państwach członkowskich są mniej przystępne cenowo, szczególnie w dziedzinie onkologii; ubolewa – w kontekście referencyjnego ustalania cen względem cen międzynarodowych – nad brakiem przejrzystości cenników leków w porównaniu do faktycznych cen oraz asymetrii informacyjnej, jaką powoduje to w negocjacjach między przemysłem a krajowymi systemami opieki zdrowotnej;

34. zwraca uwagę, że od 20 lat nie zmieniono dyrektywy w sprawie przejrzystości 89/105/EWG i że w tym czasie zaszły istotne zmiany w systemie leków w UE;

35. podkreśla w tym kontekście potrzebę niezależnych procesów gromadzenia i analizowania danych oraz przejrzystości;

36. zauważa, że projekt EURIPID wymaga od państw członkowskich większej przejrzystości i powinien obejmować płacone przez nie rzeczywiste ceny;

37. uważa, że potrzebny jest strategiczny przełom w dziedzinie zapobiegania chorobom, ponieważ można je uznać za kluczowy czynnik w ograniczaniu stosowania leków przy jednoczesnym zagwarantowaniu wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego; wzywa UE i państwa członkowskie do wzmocnienia prawodawstwa mającego na celu wspieranie zrównoważonej produkcji żywności oraz do podjęcia wszelkich inicjatyw niezbędnych do promowania takich zdrowych i bezpiecznych nawyków jak zdrowe odżywianie;

Kompetencje UE i współpraca

38. przypomina, że zgodnie z art. 168 TFUE przy określaniu i urzeczywistnianiu wszystkich polityk i działań Unii zapewnia się wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego;

39. podkreśla znaczenie zwiększenia przejrzystości i wzmocnienia dobrowolnej współpracy między państwami członkowskimi w dziedzinie ustalania cen i refundacji produktów leczniczych w celu zapewnienia zrównoważonego charakteru systemów opieki zdrowotnej i zachowania prawa obywateli europejskich do dostępu do wysokiej jakości opieki zdrowotnej;

40. przypomina, że przejrzystość we wszystkich instytucjach i agencjach unijnych i krajowych ma kluczowe znaczenie dla sprawnego funkcjonowania demokracji oraz że w przypadku ekspertów zaangażowanych w proces wydawania pozwoleń nie powinien występować żaden konflikt interesów;

41. z zadowoleniem przyjmuje takie inicjatywy jak inicjatywa w zakresie leków innowacyjnych, które zbliżają sektor prywatny i publiczny w celu sprzyjania badaniom i w celu przyspieszenia dostępu pacjentów do innowacyjnych metod leczenia odpowiadających na niezaspokojone potrzeby medyczne; ubolewa jednak nad niskim poziomem publicznego zwrotu z publicznych inwestycji wobec braku warunków dostępu do unijnego finansowania publicznego; ponadto odnotowuje, że inicjatywa IMI2, drugi i bieżący etap IMI, jest w znacznej mierze finansowana przez unijnych podatników, podkreślając, że UE powinna w większym zakresie przejąć inicjatywę, aby w badaniach realizowanych w ramach IMI2 potraktować priorytetowo potrzeby publicznej opieki zdrowotnej oraz aby włączyć do IMI2 szeroką wymianę danych, politykę wspólnego zarządzania własnością intelektualną w zakresie zdrowia, przejrzystość i uczciwy publiczny zwrot z inwestycji ze środków publicznych;

42. zwraca uwagę na unijną procedurę wspólnych zamówień na leki, wykorzystywaną do nabywania szczepionek zgodnie z decyzją nr 1082/2013/UE; zachęca państwa członkowskie do wykorzystywania w pełni tego instrumentu, przykładowo w razie niedoborów szczepionek dla dzieci;

43. z zaniepokojeniem zauważa, że UE pozostaje w tyle za Stanami Zjednoczonymi, jeśli chodzi o unormowany i przejrzysty mechanizm sprawozdawczości w zakresie przyczyn niedoborów leków; zwraca się do Komisji i państw członkowskich o zaproponowanie i wprowadzenie takiego instrumentu w celu kształtowania polityki opartej na dowodach;

44. przypomina o znaczeniu cyfrowej agendy zdrowotnej i potrzebie priorytetowego opracowywania i wdrażania rozwiązań w dziedzinie e-zdrowia i m-zdrowia, aby zapewnić pacjentom, opiekunom, pracownikom służby zdrowia i płatnikom bezpieczne, rzetelne, przystępne, nowoczesne i zrównoważone nowe wzorce opieki zdrowotnej;

45. przypomina, że kraje najsłabiej rozwinięte najbardziej cierpią z powodu chorób związanych z ubóstwem, w szczególności HIV/AIDS, malarii, gruźlicy, chorób układu rozrodczego oraz chorób zakaźnych i chorób skóry;

46. podkreśla, że w krajach rozwijających się kobiety i dzieci mają bardziej ograniczony dostęp do leków niż dorośli mężczyźni ze względu na brak dostępności, dostępu, przystępności cenowej i akceptowalności leczenia z racji dyskryminacji spowodowanej czynnikami kulturowymi, religijnymi lub społecznymi, a także ze względu na niską jakość placówek służby zdrowia;

47. zważywszy na fakt, że gruźlica stała się najbardziej śmiertelną chorobą zakaźną na świecie, oraz fakt, że najgroźniejsza postać tej choroby jest lekooporna, podkreśla, że ważne jest, by przeciwdziałać ujawniającemu się kryzysowi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, włącznie z finansowaniem prac badawczo-rozwojowych nad nowymi narzędziami opracowywania szczepionek, diagnostyki i leczenia gruźlicy, przy jednoczesnym zapewnieniu stałego i przystępnego cenowo dostępu do tych nowych narzędzi, aby mieć pewność, że nikt nie zostanie pominięty;

Własność intelektualna i działalność badawczo-rozwojowa

48. przypomina, że prawa własności intelektualnej obejmują okres wyłączności, który musi być starannie i skutecznie regulowany, monitorowany oraz wdrażany przez właściwe organy, tak aby uniknąć konfliktu z podstawowym prawem człowieka do ochrony zdrowia, promując jednocześnie wysokiej jakości innowacje i konkurencyjność; podkreśla, że Europejski Urząd Patentowy (EPO) i państwa członkowskie powinny przyznawać patenty tylko tym produktom medycznym, które ściśle spełniają wymogi zdolności patentowej, czyli wymóg nowości, poziomu wynalazczego i zastosowania w przemyśle, zgodnie z postanowieniami konwencji o patencie europejskim;

49. zaznacza, że mimo iż niektóre nowe leki stanowią przykład przełomowych innowacji, inne nowe leki wykazują niewystarczającą terapeutyczną wartość dodaną, aby uznać je za prawdziwie innowacyjne (substancje naśladowcze); przypomina, że innowacje stopniowe również mogą być korzystne dla pacjentów a zmiana przeznaczenia i zmiana postaci użytkowej znanych molekuł mogą wnosić terapeutyczną wartość dodaną, którą należy skrupulatnie oceniać; przestrzega przed potencjalnym nadużywaniem zasad ochrony własności intelektualnej poprzez „ciągłe odświeżanie" (ang. evergreening) praw patentowych i unikanie konkurencji;

50. uznaje pozytywny wpływ rozporządzenia (WE) nr 141/2000 w sprawie sierocych produktów leczniczych, które umożliwiło wprowadzenie na rynek wielu innowacyjnych produktów przeznaczonych dla pacjentów pozbawionych leczenia; dostrzega obawy co do ewentualnego nieprawidłowego stosowania określonych w rozporządzeniu w sprawie sierocych produktów leczniczych kryteriów oznaczania oraz co do wpływu, jaki może to wywierać na wzrost liczby pozwoleń na dopuszczenie leków sierocych do obrotu; uznaje, że sieroce produkty lecznicze mogą być również stosowane poza wskazaniami rejestracyjnymi, podlegać zmianie przeznaczenia lub uzyskiwać pozwolenia na dopuszczenie do obrotu w odniesieniu do wskazań dodatkowych, co pozwala na zwiększenie ich sprzedaży; wzywa Komisję do zapewnienia wyważonych zachęt bez zniechęcania do innowacji w tym obszarze; podkreśla, że przepisy rozporządzenia w sprawie sierocych produktów leczniczych powinny mieć zastosowanie jedynie wówczas, gdy zostaną spełnione wszystkie odnośne kryteria;

51. zauważa, że porozumienie TRIPS WTO przewiduje pewną elastyczność uprawnień wynikających z patentu, taką jak udzielanie licencji przymusowych, co faktycznie doprowadziło do obniżenia cen; zauważa, że taka elastyczność może być wykorzystana jako skuteczne narzędzie w wyjątkowych okolicznościach określonych prawem każdego członka WTO do celów rozwiązywania problemów zdrowia publicznego, aby w ramach krajowych programów zdrowia publicznego móc zapewnić podstawowe leki po przystępnych cenach oraz chronić i propagować zdrowie publiczne;

Zalecenia

52. wzywa do podjęcia krajowych i ogólnounijnych środków w celu zagwarantowania prawa pacjentów do powszechnego, przystępnego, skutecznego, bezpiecznego i dostatecznie szybkiego dostępu do podstawowych i innowacyjnych terapii, w celu zagwarantowania zrównoważonego charakteru publicznych systemów opieki zdrowotnej w UE oraz w celu zapewnienia przyszłych inwestycji w innowacje farmaceutyczne; podkreśla, że za dostęp pacjentów do leków odpowiadają wspólnie wszystkie podmioty w obrębie systemu opieki zdrowotnej;

53. wzywa Radę i Komisję do wzmocnienia pozycji negocjacyjnej państw członkowskich, aby zagwarantować dostępność do leków po przystępnych cenach w całej UE;

54. ***przyjmuje do wiadomości*** sprawozdanie powołanego przez Sekretarza Generalnego ONZ panelu wysokiego szczebla ds. dostępu do leków;

55. zauważa, że zmiana przeznaczenia istniejących leków w związku z nowymi wskazaniami leczniczymi może pociągać za sobą wzrost ceny; zwraca się do Komisji o gromadzenie i analizowanie danych dotyczących wzrostu cen leków po zmianie ich przeznaczenia oraz o zdanie sprawy Parlamentowi i Radzie z równowagi i proporcjonalności zachęt mających być dla przemysłu bodźcem do inwestowania w zmianę przeznaczenia leków;

56. wzywa państwa członkowskie do ściślejszej współpracy w celu zwalczania takiego rozdrobnienia rynku, szczególnie dzięki wypracowywaniu wspólnych procesów i rezultatów oceny technologii medycznych, jak również w celu opracowania wspólnych kryteriów na potrzeby wydawania decyzji ustalających ceny i decyzji o refundacji na szczeblu krajowym;

57. wzywa Komisję do dokonania przeglądu dyrektywy w sprawie przejrzystości z naciskiem na zagwarantowanie terminowego wchodzenia na rynek leków generycznych i biopodobnych, ukrócenie powiązań patentowych zgodnie z wytycznymi Komisji, przyspieszenie wydawania decyzji ustalających ceny i decyzji o refundacji odnośnie do leków generycznych oraz zapobieganie wielokrotnej ponownej ocenie elementów potwierdzających na potrzeby pozwolenia na dopuszczenie do obrotu; uważa, że maksymalnie zwiększy to oszczędności na korzyść krajowych budżetów na opiekę zdrowotną, poprawi przystępność cenową, przyspieszy dostęp pacjentów do leków i będzie zapobiegać obciążeniom administracyjnym dla przedsiębiorstw produkujących leki generyczne i biopodobne;

58. wzywa Komisję do zaproponowania nowej dyrektywy w sprawie przejrzystości procedur ustalania cen i systemów refundacji przy uwzględnieniu wyzwań rynkowych;

59. apeluje o zastąpienie dyrektywy 89/105/EWG nową dyrektywą w sprawie przejrzystości w celu zapewnienia skutecznych kontroli i pełnej przejrzystości wszystkich procedur stosowanych przy ustalaniu cen i refundacji produktów leczniczych w państwach członkowskich;

60. wzywa państwa członkowskie do wdrożenia dyrektywy 2011/24/UE w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej w sprawiedliwy sposób i unikania przy tym ograniczeń w stosowaniu przepisów dotyczących refundacji transgranicznej opieki zdrowotnej, w tym refundacji leków, które to ograniczenia mogą stanowić środek arbitralnej dyskryminacji lub nieuzasadnioną przeszkodę dla swobodnego przepływu;

61. wzywa Komisję do skutecznego monitorowania i oceny wdrożenia dyrektywy 2011/24/UE w państwach członkowskich oraz do zaplanowania i przeprowadzenia jej formalnej weryfikacji obejmującej skargi, naruszenia i wszystkie środki transpozycji;

62. wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania działalności badawczo-rozwojowej ukierunkowanej na niezaspokojone potrzeby pacjentów, takiej jak prowadzenie badań nad nowymi środkami przeciwdrobnoustrojowymi, oraz do skutecznego koordynowania środków publicznych na badania w dziedzinie zdrowia i promowania społecznej odpowiedzialności sektora farmaceutycznego;

63. wzywa państwa członkowskie do opierania się na przykładzie istniejących w UE inicjatyw służących promowaniu niezależnych badań w obszarach zainteresowania krajowych służb zdrowia, które są niedostatecznie objęte badaniami komercyjnymi (np. oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe), a także ukierunkowanych na grupy pacjentów zwyczajowo wyłączone z badań klinicznych, takie jak dzieci, kobiety w ciąży czy osoby starsze;

64. zwraca uwagę na zagrożenie rosnącą opornością na środki przeciwdrobnoustrojowe oraz na wymagające pilnych działań zagrożenie opornością na środki przeciwdrobnoustrojowe niedawno uznane przez ONZ; wzywa Komisję, aby wzmocniła działania na rzecz zwalczania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, promowania badań i rozwoju w tej dziedzinie oraz przedstawiła kompleksowy unijny plan działania oparty na podejściu „Jedno zdrowie”;

65. przyznaje, że zachęty wprowadzone rozporządzeniem w sprawie produktów leczniczych stosowanych w pediatrii (WE) nr 1901/2006 nie okazały się skuteczne w pobudzaniu innowacji w zakresie leków dla dzieci, zwłaszcza w takich dziedzinach jak onkologia i neonatologia; wzywa Komisję do zbadania istniejących przeszkód i zaproponowania środków na rzecz sprzyjania postępom w tym obszarze;

66. wzywa Komisję do wspierania inicjatyw mających na celu takie ukierunkowanie badań publicznych i prywatnych, aby z ich pomocą możliwe było wprowadzanie innowacyjnych leków na potrzeby leczenia chorób wieku dziecięcego;

67. wzywa Komisję do niezwłocznego rozpoczęcia prac nad sprawozdaniem wymaganym na mocy art. 50 rozporządzenia w sprawie produktów leczniczych stosowanych w pediatrii oraz do wprowadzenia zmian w prawodawstwie, koniecznych do wyeliminowania braku innowacji w metodach leczenia stosowanych w onkologii dziecięcej, poprzez dokonanie przeglądu kryteriów umożliwiających odstępstwo od planu badań klinicznych z udziałem populacji pediatrycznej oraz zadbanie o to, by plany takie były wdrażane na wczesnym etapie opracowywania leku, aby dzieci nie czekały dłużej, niż to konieczne, na dostęp do nowych innowacyjnych terapii;

68. wzywa Komisję do sprzyjania badaniom sektora publicznego i sektora prywatnego nad lekami stosowanymi u pacjentów płci żeńskiej w celu zaradzenia zróżnicowaniu sytuacji kobiet i mężczyzn w dziedzinie badań i rozwoju oraz umożliwienia równego dostępu do leków wszystkim obywatelom;

69. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia planu strategicznego mającego na celu zapewnienie dostępu do leków ratujących życie; apeluje w związku z tym o koordynację planu mającego na celu walkę z wirusowym zapaleniem wątroby typu C w UE przy użyciu takich instrumentów, jak europejskie wspólne zamówienia;

70. domaga się ustanowienia warunków ramowych w dziedzinie badań naukowych i polityki lekowej w taki sposób, aby promować innowacje, zwłaszcza w przypadku chorób takich jak rak, których nie można jeszcze wyleczyć w zadowalającym stopniu;

71. wzywa Komisję do dalszych działań na rzecz wspierania rozwoju produktów leczniczych skojarzonej terapii zaawansowanej i dostępu pacjentów do tych produktów,

72. zwraca się do Komisji o przeanalizowanie – za pomocą szczegółowego i obiektywnego badania – ogólnego wpływu własności intelektualnej na innowacje w zakresie leków oraz na dostęp pacjentów do leków, zgodnie z wnioskiem Rady zawartym w jej konkluzjach z dnia 17 czerwca 2016 r., a zwłaszcza o przeanalizowanie w tym badaniu wpływu dodatkowych świadectw ochronnych, wyłączności danych lub wyłączności rynkowej na jakość innowacji i konkurencyjność;

73. wzywa Komisję do oceny wdrożenia ram regulacyjnych dotyczących leków sierocych (w szczególności odnośnie do pojęcia niezaspokojonej potrzeby medycznej, sposobu, w jaki pojęcie to jest interpretowane, i kryteriów, które muszą zostać spełnione w celu stwierdzenia niezaspokojonej potrzeby medycznej), do dostarczenia wskazówek dotyczących priorytetowych niezaspokojonych potrzeb medycznych, do dokonania oceny istniejących programów zachęt ułatwiających opracowywanie skutecznych, bezpiecznych i przystępnych leków na rzadkie choroby w porównaniu z najlepszymi dostępnymi rozwiązaniami alternatywnymi, do sprzyjania europejskiemu rejestrowi chorób rzadkich i ośrodkom referencyjnym oraz do zadbania o właściwe wdrażanie przepisów;

74. przyjmuje z zadowoleniem przepisy w zakresie nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii z 2010 i 2012 r.; zwraca się do Komisji, Europejskiej Agencji Leków i państw członkowskich o dalsze monitorowanie i publicznie dostępną sprawozdawczość w zakresie wdrażania przepisów dotyczących nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii oraz o zagwarantowanie ocen skuteczności i niepożądanych skutków leków po ich dopuszczeniu do obrotu;

75. wzywa Komisję do współpracy z Europejską Agencją Leków i z zainteresowanymi stronami na rzecz wprowadzenia kodeksu praktyk w zakresie obowiązkowego zgłaszania zdarzeń niepożądanych i wyników stosowania leków poza wskazaniami rejestracyjnymi, a także na rzecz zapewnienia rejestracji pacjentów w celu wzmocnienia dostępnych dowodów i łagodzenia ryzyka dla pacjentów;

76. wzywa Komisję do sprzyjania otwartym danym w badaniach naukowych nad lekami z udziałem finansowania publicznego oraz do zachęcania do określania takich warunków jak przystępne ceny i brak wyłączności lub współwłasność intelektualna w przypadku projektów finansowanych z publicznych dotacji UE, np. w ramach programu „Horyzont 2020" i inicjatywy w zakresie leków innowacyjnych;

77. wzywa Komisję do promowania etycznego zachowania i przejrzystości w sektorze farmaceutycznym, zwłaszcza w odniesieniu do badań klinicznych oraz rzeczywistych kosztów badań i rozwoju, w procedurze dopuszczania do obrotu i oceny innowacyjności;

78. zauważa stosowanie ścieżek adaptacyjnych w celu sprzyjania szybszemu dostępowi pacjentów do leków; podkreśla większy stopień niepewności co do bezpieczeństwa i skuteczności nowego leku, gdy wchodzi on na rynek; podkreśla wyrażane przez pracowników służby zdrowia, organizacje społeczeństwa obywatelskiego i organy regulacyjne obawy dotyczące ścieżek adaptacyjnych; podkreśla kluczowe znaczenie należytego wdrożenia systemu nadzoru po wprowadzeniu do obrotu; uważa, że ścieżki adaptacyjne powinny być ograniczone do konkretnych przypadków wysoce niezaspokojonych potrzeb medycznych, oraz wzywa Komisję i Europejską Agencję Leków, by wprowadziły wytyczne w celu zapewnienia bezpieczeństwa pacjentów;

79. wzywa Komisję, aby zagwarantowała staranną ocenę jakości, bezpieczeństwa i skuteczności wszelkich przyspieszonych procedur zatwierdzania oraz aby zadbała o to, by takie zatwierdzenia były możliwe jedynie w ramach wyjątkowych pozwoleń i wyłącznie w wyjątkowych przypadkach, w których zidentyfikowano wyraźną niezaspokojoną potrzebę medyczną, a także aby zadbała o ustanowienie przejrzystego i rozliczalnego procesu monitorowania bezpieczeństwa, jakości i skuteczności po wydaniu pozwolenia, jak również o wprowadzenie sankcji za brak zgodności z przepisami;

80. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby stworzyły ramy wspierania, gwarantowania i wzmocnienia konkurencyjności i stosowania leków generycznych i biopodobnych zapewniające ich szybsze wchodzenie na rynek i monitorowanie nieuczciwych praktyk zgodnie z art. 101 i 102 TFUE, oraz aby co pół roku przedstawiała sprawozdanie na ten temat; wzywa również Komisję do monitorowania ugód patentowych między przedsiębiorstwem produkującym oryginalny lek a przedsiębiorstwem produkującym lek generyczny, które mogą być niewłaściwie wykorzystywane do ograniczania wchodzenia na rynek leków generycznych;

81. wzywa Komisję do kontynuowania i, w miarę możliwości, do zintensyfikowania monitorowania i badania ewentualnych przypadków nadużyć rynkowych, w tym tzw. płacenia za zwłokę, ustalania wygórowanych cen i innych form ograniczeń rynkowych, związanych szczególnie z przedsiębiorstwami farmaceutycznymi prowadzącymi działalność w UE zgodnie z art. 101 i 102 TFUE;

82. wzywa Komisję do wprowadzenia zwolnienia dotyczącego wytwarzania produktów objętych dodatkowym świadectwem ochronnym, stanowiącego odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 469/2009, które umożliwiłoby produkowanie leków generycznych i biopodobnych w Europie w celu eksportowania ich do państw bez dodatkowych świadectw ochronnych lub w których wygasły one wcześniej, bez podważania wyłączności udzielonej w ramach reżimu dodatkowego świadectwa ochronnego na rynkach chronionych; uważa, że takie przepisy mogłyby mieć pozytywny wpływ na dostęp do leków wysokiej jakości w krajach rozwijających się i najsłabiej rozwiniętych oraz na zwiększenie produkcji i działalności badawczo-rozwojowej w UE, co doprowadziłoby do stworzenia miejsc pracy i pobudzenia wzrostu gospodarczego;

83. wzywa Komisję do monitorowania i wzmocnienia unijnych przepisów dotyczących konkurencji oraz kompetencji Unii na rynku farmaceutycznym, aby zwalczać nadużycia i promować sprawiedliwe ceny dla pacjentów;

84. wzywa Komisję do wzmocnienia dialogu dotyczącego niezaspokojonych potrzeb medycznych ze wszystkimi stosownymi zainteresowanymi stronami, pacjentami, pracownikami służby zdrowia, organami regulacyjnymi, organami oceny technologii medycznych, płatnikami i podmiotami opracowującymi produkty lecznicze w obrębie całego cyklu życia tych produktów;

85. wzywa Komisję, aby jak najszybciej zaproponowała przepisy dotyczące europejskiego systemu oceny technologii medycznych, zharmonizowała przejrzyste kryteria oceny technologii medycznych na potrzeby oceny terapeutycznej wartości dodanej leków w porównaniu z najlepszymi dostępnymi rozwiązaniami alternatywnymi z uwzględnieniem poziomu innowacji i wartości dla pacjentów, aby wprowadziła obowiązkowe oceny względnej skuteczności na szczeblu UE jako pierwszy krok dla nowych leków oraz aby stworzyła europejski system klasyfikacji przedstawiający poziom ich terapeutycznej wartości dodanej z zastosowaniem niezależnej i przejrzystej procedury zapobiegającej konfliktowi interesów; uważa, iż takie przepisy powinny gwarantować, że wyniki ocen technologii medycznych uzyskane wspólnie na szczeblu unijnym będą wykorzystywane na szczeblu krajowym; wzywa ponadto Komisję do wzmocnienia dialogu na wczesnym etapie oraz do rozważenia mechanizmu koordynacji opartego na niezależnym organie, który mógłby wspierać współpracę między krajowymi organami oceny technologii medycznych, a jednocześnie dbał o to, by te organy krajowe (i regionalne) zachowywały zdobytą wiedzę ekspercką w zakresie oceny technologii medycznych;

86. wzywa Radę, aby zacieśniła współpracę między państwami członkowskimi w odniesieniu do procedur ustalania cen w celu umożliwienia im wymiany informacji, zwłaszcza na temat umów negocjacyjnych i dobrych praktyk, oraz uniknięcia niepotrzebnych wymogów administracyjnych i opóźnień; wzywa Komisję i Radę do przeanalizowania w poszanowaniu kompetencji państw członkowskich kryteriów klinicznych, ekonomicznych i społecznych stosowanych już przez niektóre krajowe agencje oceny technologii medycznych;

87. wzywa Komisję i państwa członkowskie do uzgodnienia wspólnej definicji terapeutycznej wartości dodanej leków z udziałem ekspertów reprezentujących państwa członkowskie; odnotowuje w związku z tym definicję terapeutycznej wartości dodanej stosowaną na potrzeby produktów leczniczych stosowanych u dzieci;

88. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wskazania lub opracowania ram, struktur i metodologii na rzecz rzeczywistego uwzględniania danych pochodzących od pacjentów na wszystkich etapach cyklu badawczo-rozwojowego związanego z produktami leczniczymi: od dialogu na wczesnym etapie po zatwierdzenie przez organ regulacyjny, ocenę technologii medycznych, powiązane oceny skuteczności oraz podejmowanie decyzji dotyczących cen i refundacji, przy udziale pacjentów i reprezentujących ich organizacji;

89. wzywa Komisję i państwa członkowskie do sprzyjania znaczącym inwestycjom finansowanym ze środków publicznych w badania naukowe w oparciu o niezaspokojone potrzeby medyczne, do zagwarantowania ogółowi społeczeństwa zwrotu z inwestycji publicznych oraz do wprowadzenia warunkowego finansowania opartego na udzielaniu licencji niewyłącznych i na przystępnych cenach leków;

90. wzywa Radę, aby promowała racjonalne stosowanie leków w całej UE, aby promowała kampanie i programy edukacyjne mające na celu uświadomienie obywatelom odpowiedzialnego stosowania leków w celu zapobiegania nadmiernemu spożyciu leków, a zwłaszcza antybiotyków, oraz aby promowała przepisywanie przez pracowników służby zdrowia substancji czynnych i podawanie leków generycznych;

91. wzywa państwa członkowskie do tego, aby zapewniły dostępność aptek, w tym ich odpowiednie zagęszczenie zarówno na obszarach miejskich, jak i wiejskich, właściwą liczbę wykwalifikowanych pracowników, stosowne godziny otwarcia, porady jakościowe i usługi doradcze;

92. wzywa Komisję i Radę do opracowania środków zapewniających pacjentom dostęp do leków po przystępnej cenie i przynoszących korzyści ogółowi społeczeństwa, przy jednoczesnym uniknięciu niedopuszczalnego wpływu na budżety przeznaczone na opiekę zdrowotną, do stosowania różnych środków takich jak analizowanie pojawiających się szans, dialog na wczesnym etapie, innowacyjne modele ustalania cen, dobrowolne wspólne zamówienia i dobrowolna współpraca przy negocjacjach cenowych, jak w przypadku inicjatywy krajów Beneluksu i Austrii, oraz do zbadania licznych narzędzi opartych na mechanizmach uniezależniania z myślą o zaniedbanych obszarach badań, takich jak oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe i choroby wynikające z ubóstwa;

93. wzywa Komisję do określenia we współpracy ze wszystkimi stosownymi zainteresowanymi stronami sposobu, w jaki kryterium oferty najkorzystniejszej ekonomicznie – opisane w dyrektywie o zamówieniach publicznych, które nie zakłada jedynie kryterium niskich kosztów – mogłoby mieć zastosowanie do przetargów na produkty lecznicze w szpitalach na szczeblu krajowym, aby umożliwić stabilne i odpowiedzialne zaopatrzenie w leki; zachęca państwa członkowskie do jak najlepszej transpozycji kryterium oferty najkorzystniejszej ekonomicznie w odniesieniu do produktów leczniczych do ustawodawstwa krajowego;

94. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wszczęcia dialogu strategicznego na wysokim szczeblu na temat obecnych i przyszłych zmian w systemie farmaceutycznym w UE ze wszystkimi stosownymi zainteresowanymi stronami wraz z przedstawicielami Komisji, Parlamentu, państw członkowskich, organizacji zrzeszających pacjentów, agencji płatniczych, pracowników służby zdrowia oraz przedstawicielami środowisk akademickich, naukowych branży w celu ustanowienia krótko-, średnio- i długoterminowych holistycznych strategii na rzecz zapewnienia dostępu do leków oraz zrównoważonego charakteru systemów opieki zdrowotnej i konkurencyjności branży farmaceutycznej, prowadzących do przystępności cenowej i do szybszego dostępu pacjentów do leków;

95. wzywa Komisję i Radę do określenia jasnych zasad dotyczących niezgodności, konfliktu interesów i przejrzystości w instytucjach UE oraz w odniesieniu do ekspertów zaangażowanych w kwestie związane z lekami; apeluje do ekspertów uczestniczących w procesie wydawania pozwoleń o upublicznianie życiorysu i podpisywanie oświadczenia o braku konfliktu interesów;

96. wzywa Komisję i krajowe organy do spraw przeciwdziałania praktykom monopolistycznym do monitorowania nielegalnych praktyk w celu ochrony konsumentów przed sztucznie zawyżanymi cenami leków;

97. wzywa Komisję i Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, aby zgodnie z art. 102 TFUE doprecyzowały, co stanowi nadużywanie pozycji dominującej poprzez narzucanie wysokich cen;

98. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wykorzystywały mechanizm elastyczności na mocy porozumienia TRIPS WTO oraz koordynowały jego stosowanie, a w razie potrzeby precyzowały je;

99. wzywa Komisję do przedstawiania Parlamentowi i Radzie co najmniej co pięć lat sprawozdania w sprawie dostępu do leków w UE oraz do częstszego przedstawiania sprawozdania w przypadku wyjątkowych problemów z dostępem do leków;

100. wzywa Komisję do zalecenia środków poprawiających wskaźnik dopuszczania nowatorskich terapii i udostępnianie ich pacjentom;

101. wzywa Komisję i Radę, by lepiej zdefiniowały pojęcie niedoborów leków i zbadały ich przyczyny oraz dokonały w związku z tym oceny skutków handlu równoległego i kwot dostaw, sporządziły i zaktualizowały wraz z państwami członkowskimi, EMA i odpowiednimi zainteresowanymi stronami wykaz leków podstawowych dotkniętych niedoborem na podstawie wykazu leków podstawowych WHO, aby monitorować zgodność z art. 81 dyrektywy 2001/83/WE dotyczącym niedoborów dostaw, zbadały mechanizmy reagowania na wycofywanie z obrotu skutecznych produktów leczniczych z przyczyn czysto komercyjnych, a także podjęły działania na rzecz zaradzenia tym niedoborom;

102. wzywa Komisję i Radę do stworzenia mechanizmu, w ramach którego można by corocznie zgłaszać niedobory leków w całej UE;

103. wzywa Komisję i Radę do dokonania przeglądu podstawy prawnej działania Europejskiej Agencji Leków i do rozważenia rozszerzenia jej zakresu kompetencji o koordynację ogólnoeuropejskich działań na rzecz zaradzenia niedoborom leków w państwach członkowskich;

104. podkreśla, że budowa silnego systemu nadzoru i systemu dostaw na wszystkich szczeblach, od gminnego przez rejonowy, okręgowy aż do szczebla krajowego, w połączeniu z wysokiej jakości usługami laboratoryjnymi oraz solidnymi systemami logistycznymi, mogłaby zwiększyć możliwości dostępu do leków, podczas gdy transfer technologii związanych ze zdrowiem (za pośrednictwem umów licencyjnych, dostarczania informacji, know-how i umiejętności technicznych, a także materiałów technicznych i sprzętu) do krajów rozwijających się może umożliwić państwom-beneficjentom wytwarzanie produktu na miejscu i może skutkować zwiększeniem dostępu do tego produktu oraz poprawą zdrowia;

105. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania jednego planu działania w zakresie e-zdrowia i m-zdrowia, w tym zwłaszcza do opracowania i oceny projektów pilotażowych na szczeblu krajowym, modernizacji modeli refundacji w sposób stymulujący przemiany w stronę systemów opieki zdrowotnej ukierunkowanych na wyniki zdrowotne i określenia zachęt stymulujących pracowników służby zdrowia do zaangażowania się w tę rewolucję cyfrową, oraz do wspierania szkolenia pracowników służby zdrowia, pacjentów i wszystkich istotnych zaangażowanych stron, aby umożliwić ich upodmiotowienie;

106. zachęca państwa członkowskie do przeprowadzenia oceny różnych ścieżek rozwoju i polityk w zakresie opieki zdrowotnej w celu poprawy wyników dla pacjentów oraz stabilności finansowej systemu, zwłaszcza dzięki propagowaniu rozwiązań cyfrowych w celu poprawy świadczenia opieki zdrowotnej na rzecz pacjentów oraz w celu zidentyfikowania przypadków marnowania zasobów;

107. wzywa UE, aby zwiększyła wysiłki służące poprawie zdolności krajów rozwijających się i pomogła im w opracowaniu funkcjonujących systemów opieki zdrowotnej, których celem będzie zapewnienie lepszego dostępu do usług, zwłaszcza społecznościom w szczególnie trudnej sytuacji;

108. podkreśla, że trwający przegląd REFIT unijnego rozporządzenia w sprawie zróżnicowania cen (WE) nr 953/2003 powinien mieć na celu dalsze promowanie niższych cen w krajach rozwijających się oraz wzywa UE do rozpoczęcia szerszej i przejrzystej dyskusji na temat regulowania cen i strategii poprawiających dostęp do dobrych jakościowo i przystępnych cenowo leków; przypomina, że różnicowanie cen niekoniecznie prowadzi do przystępności cenowej i że kłóci się z doświadczeniem, które pokazuje, że silna konkurencja w zakresie leków generycznych oraz transfery technologii skutkują niższymi cenami;

109. wzywa UE do większego wsparcia globalnych programów i inicjatyw propagujących dostęp do leków w krajach rozwijających się, gdyż programy te walnie przyczyniają się do postępów w osiąganiu celów w zakresie ochrony zdrowia i znacznie poprawiły dostęp do leków i szczepionek;

o

o o

110. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządom i parlamentom państw członkowskich.

P8_TA(2017)0062

Wdrażanie programu Kreatywna Europa

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 marca 2017 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1295/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiającego program „Kreatywna Europa" (2014–2020) i uchylającego decyzje nr 1718/2006/WE, nr 1855/2006/WE i nr 1041/2009/WE (2015/2328(INI))

(2018/C 263/03)

Parlament Europejski,

— uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1295/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające program „Kreatywna Europa" (2014–2020) i uchylające decyzje nr 1718/2006/WE, nr 1855/2006/WE i nr 1041/2009/WE ([1]) („zwany dalej rozporządzeniem"),

— uwzględniając art. 167 i 173 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając Konwencję w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego przyjętą przez Organizację Narodów Zjednoczonych do spraw Oświaty, Nauki i Kultury (UNESCO) w dniu 20 października 2005 r.,

— uwzględniając wspólny komunikat Komisji Europejskiej i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2016 r. pt. „W stronę strategii UE w dziedzinie międzynarodowych stosunków kulturalnych" (JOIN(2016)0029),

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 września 2012 r. pt. „Promowanie sektora kultury i sektora kreatywnego na rzecz wzrostu gospodarczego i wzrostu zatrudnienia w UE" (COM(2012)0537),

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 czerwca 2010 r. pt. „Europa – najpopularniejszy kierunek turystyczny na świecie – nowe ramy polityczne dla europejskiego sektora turystycznego" (COM(2010)0352),

— uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 27 kwietnia 2010 r. pt. „Uwalnianie potencjału przedsiębiorstw z branży kultury i branży twórczej" (COM(2010)0183),

— uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1017 z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych, Europejskiego Centrum Doradztwa Inwestycyjnego i Europejskiego Portalu Projektów Inwestycyjnych oraz zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1291/2013 i (UE) nr 1316/2013 – Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych ([2]),

— uwzględniając konkluzje Rady z dnia 27 maja 2015 r. w sprawie oddziaływania sektora kultury i sektora kreatywnego, służącego stymulowaniu innowacji, stabilności gospodarczej i włączenia społecznego,

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 września 2015 r. w sprawie dążenia ku zintegrowanemu podejściu do dziedzictwa kulturowego w Europie ([3]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 stycznia 2016 r. w sprawie roli dialogu międzykulturowego, różnorodności kulturowej i edukacji w promowaniu podstawowych wartości UE ([4]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie filmu europejskiego w dobie cyfrowej ([5]),

([1]) Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 221.
([2]) Dz.U. L 169 z 1.7.2015, s. 1.
([3]) Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0293.
([4]) Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0005.
([5]) Dz.U. C 346 z 21.9.2016, s. 10.

Czwartek, 2 marca 2017 r.

— uwzględniając badanie „Europejskie Stolice Kultury: strategia sukcesu i skutki długoterminowe" przeprowadzone przez Departament Polityczny B: Polityka Strukturalna i Polityka Spójności na zamówienie Komisji Kultury i Edukacji,

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 września 2013 r. w sprawie promowania europejskiego sektora kultury i sektora kreatywnego na rzecz wzrostu gospodarczego i wzrostu zatrudnienia ([1]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie kulturowego wymiaru działań zewnętrznych UE ([2]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie uwalniania potencjału przedsiębiorstw z branży kultury i branży twórczej ([3]),

— uwzględniając unijny plan prac w dziedzinie kultury na lata 2015–2018,

— uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą a Komisją Europejską z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa, w szczególności ustępy 20–24 dotyczące oceny *ex post* obowiązującego ustawodawstwa,

— uwzględniając art. 52 Regulaminu oraz art. 1 ust. 1 lit. e) decyzji Konferencji Przewodniczących z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie procedury udzielania zgody na sporządzenie sprawozdań z własnej inicjatywy i załącznik 3 do tej decyzji,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji oraz opinię Komisji Budżetowej (A8-0030/2017),

A. mając na uwadze, że program „Kreatywna Europa" ma na celu z jednej strony ochronę i wspieranie europejskiej różnorodności kulturowej i językowej oraz propagowanie europejskiego dziedzictwa kulturowego, a z drugiej strony wzmacnianie konkurencyjności europejskiego sektora kultury i sektora kreatywnego;

B. mając na uwadze, że kultura jest podstawowym czynnikiem propagowania integracji europejskiej;

C. mając na uwadze, że program „Kreatywna Europa", a w szczególności podprogram „Kultura", jest poważnie niedofinansowany, przez co powstają trudności w spełnianiu wysokich oczekiwań;

D. mając na uwadze, że zgodnie z art. 3 i 4 rozporządzenia propagowanie europejskiej różnorodności kulturowej i językowej oraz europejskiego dziedzictwa kulturowego, a konkretniej propagowanie ponadnarodowego obiegu dzieł kultury i pracy twórczej, należą do podstawowych celów programu;

E. mając na uwadze, że zgodnie z art. 12 rozporządzenia propagowanie ponadnarodowego obiegu i mobilności, a konkretniej wspieranie obiegu literatury europejskiej w celu zapewnienia możliwie najszerszego do niej dostępu, znajdują się wśród priorytetów podprogramu „Kultura";

F. mając na uwadze, że jednolita struktura programu posiada zalety prowadzące do osiągnięcia masy krytycznej i potencjalnie eksponuje obszary, które nadal są niedoceniane i borykają się z tymi samymi wyzwaniami związanymi z rozdrobnieniem, globalizacją, brakiem odpowiednich danych oraz trudnościami w dostępie do kredytów;

G. mając na uwadze, że struktura programu obejmująca dwa podprogramy, zachowująca specyfikę i tożsamość obu, oraz dodanie komponentu międzykulturowego stanowią atut zapewniający lepsze zrozumienie współpracy i przemian zachodzących w dziedzinie kultury i łączący z państwami trzecimi;

([1]) Dz.U. C 93 z 9.3.2016, s. 95.
([2]) Dz.U. C 377 E z 7.12.2012, s. 135.
([3]) Dz.U. C 377 E z 7.12.2012, s. 142.

H. mając na uwadze, że komponent międzysektorowy tylko częściowo rozwinął swój strategiczny cel promowania ponadnarodowej i międzysektorowej współpracy kulturalnej;

I. mając na uwadze, że program „Kreatywna Europa" umożliwia współpracę i wspólne działania z państwami, które nie biorą w nim udziału, oraz z organizacjami międzynarodowymi działającymi w sektorze kultury i sektorze kreatywnym, takimi jak UNESCO, Rada Europy i Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, w oparciu o wspólnie wniesiony wkład w osiąganie celów programu;

J. mając na uwadze, że system wskaźników efektywności przewidziany w art. 18 rozporządzenia, w tym wskaźników dotyczących ogólnych celów programu, wskaźników dołączonych odpowiednio do podprogramów MEDIA i „Kultura", a także specjalnych wskaźników dotyczących systemu poręczeń, nie został do tej pory ustanowiony lub nie rozpoczął działalności;

K. mając na uwadze, że obecny system oceny okazał się niedostosowany do charakteru i specyfiki programu oraz że w związku z tym należy ten system udoskonalić;

L. mając na uwadze, że specjalne działania – takie jak przyznawanie tytułu Europejskiej Stolicy Kultury, w tym stworzenie ich sieci, oraz znaku dziedzictwa europejskiego – ujawniły potencjał dla zrównoważonego lokalnego rozwoju gospodarczego i turystyki kulturalnej, w związku z czym należy je wspierać i promować w bardziej aktywny sposób;

M. mając na uwadze, że w 2016 r. w ramach komponentu międzysektorowego opublikowano zaproszenie do składania wniosków dotyczących projektów włączania uchodźców w społeczeństwo europejskie, aby promować i wspierać kreatywność i dialog międzykulturowy;

N. mając na uwadze, że obszar wsparcia „projekty współpracy" w podprogramie „Kultura" pochłania około 70 % budżetu tego podprogramu, cieszy się dużą popularnością wśród podmiotów sektora kultury i ma na celu opracowanie wspólnych podejść na poziomie transgranicznym, umożliwiając otwarte sformułowanie nieprzewidzianych, wysoce innowacyjnych i kreatywnych projektów, które są wyraźnie pożądane;

O. mając na uwadze, że choć rozporządzenie przewiduje zawieranie dwustronnych porozumień z państwami trzecimi z myślą o umożliwieniu im udziału w programie lub jego częściach, jak dotąd tylko kilka państw ukończyło tę procedurę;

P. mając na uwadze, że dzięki działaniom podjętym przez Parlament kulturę, branże sektora kultury i sektora kreatywnego oraz sektora audiowizualnego uwzględniono – choć w niedostatecznym stopniu – w wieloletnich programach Erasmus+, „Horyzont 2020" i COSME, funduszach strukturalnych oraz priorytetach Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS);

Q. mając na uwadze, że istnieje silna synergia między nieformalnym uczeniem się a sektorem kreatywnym i sektorem mediów, ponieważ wiele organizacji artystycznych, medialnych i kulturalnych oferuje możliwości kształcenia nieformalnego;

R. mając na uwadze, że odsetek wnioskodawców, którym przyznano pomoc, wynosi 15 % w przypadku podprogramu Kultura i 44 % w przypadku podprogramu MEDIA, niemniej jest on niższy (32 %) w tym drugim podprogramie, jeśli wyłączy się z tego zestawienia automatyczne schematy;

S. mając na uwadze, że dotychczas w ramach podprogramu złożono łącznie 13 000 wniosków i udzielono wsparcia na rzecz ponad 5 500 projektów;

T. mając na uwadze, że system punktów automatycznych wykorzystywany w podprogramie MEDIA, którego celem jest zapewnienie równych szans wszystkim państwom członkowskim, doprowadził do zakłóceń rynku i postawił w szczególnie niekorzystnej sytuacji państwa o wysokich zdolnościach produkcyjnych w dziedzinie materiałów audiowizualnych;

U. mając na uwadze, że rodzaj dotacji przyznawanych na projekty współpracy w ramach podprogramu „Kultura" programu „Kreatywna Europa" nie odpowiada potrzebom sieci, które opierają się na strukturze i działalności operacyjnej, jak w poprzednim programie „Kultura" 2007–2013;

V. mając na uwadze, że zainteresowane strony krytykują obsługę administracyjną (proces składania wniosków, oceny i sprawozdawczości) ze względu na utrzymujące się obciążenia administracyjne; w związku z powyższym podkreśla konieczność uproszczenia procedury składania wniosków w celu ułatwienia dostępu do programu oraz aby zachęcić do udziału potencjalnych beneficjentów;

W. mając na uwadze, że biura programu „Kreatywna Europa" są kluczowymi pośrednikami między Komisją a Agencją Wykonawczą ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (EACEA) oraz wnioskodawcami, i mając na uwadze, że powinny być one lepiej informowane o toczącym się procesie decyzyjnym oraz że należy je w większym stopniu włączyć w przekazywanie informacji dotyczących projektów i propagowanie ich wyników;

X. mając na uwadze, że podmioty z sektora skarżą się na znaczne obciążenia administracyjne w procesie składania wniosków, który obejmuje obszerne wytyczne oraz dużą liczbę dokumentów, niekiedy zawierających sprzeczne informacje;

Y. mając na uwadze, że zgłoszono problemy występujące przy rejestracji przedsiębiorstw w systemie uwierzytelniania Komisji Europejskiej; mając jednak na uwadze, że elektroniczny formularz wniosku spotkał się z bardzo pozytywnym przyjęciem;

1. wzywa państwa członkowskie do zwiększenia budżetu programu „Kreatywna Europa", aby spełniał on oczekiwania obywateli europejskich i był zgodny z ambicjami każdego podprogramu, i do uznania tym samym, że wartości produkcji kulturalnej nie można zmierzyć wyłącznie za pomocą danych ekonomicznych, oraz do umożliwienia osiągnięcia większej skuteczności i lepszych wyników;

2. z zadowoleniem przyjmuje szereg środków usprawniających wprowadzonych w zarządzaniu programem w 2014 r.;

3. ubolewa, że brak zdolności finansowych nadal stanowi jedną z największych przeszkód dla potencjalnych kandydatów, obok przeszkód administracyjnych i regulacyjnych; zachęca Komisję, EACEA i biura krajowe programu „Kreatywna Europa", aby dążyły do rozwiązania problemu niewystarczającej reprezentacji mikropodmiotów z sektora kultury wśród finansowanych organizacji oraz w niektórych sektorach podprogramu „Kultura";

4. zwraca się do Komisji, by zwiększyła spójność programu z wszystkimi istotnymi obszarami unijnej polityki oraz z innymi źródłami finansowania;

5. zwraca się do Komisji, by zapewniła właściwą koordynację między dyrekcjami generalnymi odpowiedzialnymi za program „Kreatywna Europa" oraz z EACEA i biurami programu, zwracając uwagę na różne fazy wdrażania programu „Kreatywna Europa", oraz przypomina, że rola biur programu i EACEA jest niezwykle ważna, ponieważ obejmuje nie tylko bezpośrednią łączność z beneficjentami, ale cały sektor kultury i sektor kreatywny;

6. zwraca się do Komisji, by współpracowała tak ściśle, jak to możliwe z UNESCO, Radą Europy, a także z OECD, aby wypracować silniejszą podstawę wspólnego wkładu w realizację celów programu i ocenę wpływu, zwłaszcza w wymiarze międzynarodowym, a także w zakresie poszanowania szczególnych wartości ludzkich i ekonomicznych kultury i twórczości;

7. zaleca, by Komisja zachowała obecną strukturę programu „Kreatywna Europa", a jednocześnie by przeanalizowała i lepiej określiła specyfikę obydwu podprogramów, tak by wzmocnić potencjał komponentu międzysektorowego oraz sprawdzić, czy wdrażanie funduszu gwarancyjnego jest skuteczne;

8. zwraca się do Komisji o zapewnienie – w ramach obydwu podprogramów oraz w wytycznych dla oceniających – lepszej równowagi między komponentem artystycznym i kreatywnym oraz aspektem kierowniczym i innowacyjnym, w szczególności w przypadku branż sektora kultury i sektora kreatywnego;

9. zwraca się do Komisji, by wykorzystała system wskaźników efektywności przewidziany w art. 18 podstawy prawnej programu „Kreatywna Europa", i w ten sposób podkreślała artystyczny i twórczy składnik programu, zbyt często poświęcany ze względów czysto ekonomicznych, takich jak potencjał kierowniczy czy zwiększenie liczebności widowni;

10. wzywa Komisję, by rozszerzyła zestaw istniejących już sześciu obszarów wiedzy specjalistycznej oceniających o dodatkowe dziedziny, aby zapewnić skuteczniejsze radzenie sobie z zagadnieniami w dziedzinach szczegółowych;

11. wzywa Komisję i EACEA, by udoskonaliły procedurę oceny, zwiększając liczbę oceniających na pierwszym etapie, oraz przewidziały rundę bezpośrednich spotkań, podczas których podejmowane będą kolegialne decyzje dotyczące wyboru zwycięskich kandydatów spośród tych, którzy pomyślnie przeszli drugi etap; podkreśla, że należy zapewnić wysoką przejrzystość, a ciężar uzasadnienia przy odrzucaniu projektów musi zostać szczegółowo i jasno wyjaśniony, tak aby nie zagrozić akceptacji programu wskutek trudno zrozumiałych uzasadnień;

12. zwraca się do Komisji, by zapewniła możliwości szkolenia i budowania potencjału dla podmiotów działających w dziedzinie kultury, które pragną poprawić swoje umiejętności w zakresie procedur składania wniosków oraz całościowego zarządzania projektem i realizacji projektu;

13. zwraca się do Komisji i EACEA, by bardziej wspierały podmioty działające w dziedzinie kultury w poszukiwaniu partnerów do projektów współpracy, za pomocą takich środków jak, między innymi, specjalne odpowiadające sobie sekcje w ramach najważniejszych europejskich wydarzeń kulturalnych, poprawa istniejących narzędzi wyszukiwania i baz danych oraz stwarzanie możliwości tworzenia sieci wokół wcześniej ogłoszonych tematów;

14. zwraca się do Komisji i EACEA, by podjęły środki w celu poprawy przejrzystości procedury kwestionowania w przypadku odrzuconych wniosków, co pozwoli zmniejszyć ogólną frustrację wśród kandydatów i zwiększyć wiarygodność programu w perspektywie długoterminowej;

15. wzywa Komisję do dalszego uproszczenia procedur składania wniosków i procedur sprawozdawczych przez ograniczenie i uproszczenie wytycznych i innych dokumentów, mniej rygorystyczne rozliczanie czasu oraz przygotowanie wzoru ustaleń dotyczących współpracy;

16. wzywa Komisję do wykorzystania wszystkich dostępnych narzędzi dla jeszcze lepszej promocji i upowszechniania wyników realizowanych projektów, jak również do informowania o europejskiej wartości dodanej wszystkich działań prowadzonych w ramach programu;

17. wzywa Komisję, by unikała zmiany priorytetów lub dodawania nowych priorytetów bez wcześniejszego zapewnienia biurom programu „Kreatywna Europa" oraz zainteresowanym stronom wystarczającego czasu na przygotowanie się do następnych zaproszeń do składania wniosków;

18. wzywa Komisję do dalszego uproszczenia kwestii finansowych, również przez rozszerzenie stosowania kwoty ryczałtowej oraz zachęcanie do powszechniejszego stosowania zwrotów zryczałtowanych, oraz stosowania kryteriów, które nie utrudniają małym projektom dostępu do finansowania, a także do zadbania o to, by ostateczna wypłata dotacji była dokonywana w najlepszym możliwym czasie, co powinno być kryterium doskonałości dla pracy EACEA, zarówno dla podprogramu „Kultura", jak i MEDIA;

19. zauważa, że istnieją znaczne różnice między poszczególnymi krajami w poziomie wynagrodzeń pracowników zaangażowanych w projekty współpracy, co następnie powoduje znaczne rozbieżności pod względem możliwości współfinansowania między partnerami z różnych państw członkowskich; wzywa zatem Komisję do rozważenia ewentualnej alternatywy dla oceny pracy personelu w ramach projektów współpracy w oparciu o inne wskaźniki niż wyłącznie grupa zaszeregowania;

20. wzywa Komisję, by wspólnie z Eurostatem nadal prowadziła prace w celu określenia kryteriów szczegółowych właściwych dla specyficznego charakteru danego sektora (wartość twórcza, kulturalna i artystyczna, innowacyjność, wzrost, włączenie społeczne, budowanie wspólnoty, umiędzynarodowienie, rozwój przedsiębiorczości, zdolność wywoływania efektu mnożnikowego oraz efektu przenikania itd.) oraz by oceniła możliwe włączenie do procesu Wspólnego Centrum Badawczego; w związku z tym podkreśla znaczenie budowania wysokiej jakości zasobów wiedzy na temat sektorów, a także badań statystycznych i dostępu do porównywalnych zasobów danych w tej dziedzinie, co umożliwi skuteczne monitorowanie i analizę kulturowego, ekonomicznego i społecznego wpływu polityki na sektor kultury i sektor kreatywny;

Podprogram MEDIA

21. przyjmuje z zadowoleniem bieżące prace Komisji i EACEA służące modyfikacji systemu punktów automatycznych by zapewnić rzeczywiście równe warunki działania z uwzględnieniem w wyważony sposób wszystkich kryteriów wymienionych w programie „Kreatywna Europa" (charakteru ponadnarodowego, rozwoju współpracy ponadnarodowej, oszczędności skali, masy krytycznej, efektu dźwigni), a także z uwzględnieniem zdolności produkcyjnych oraz istniejących krajowych programów wsparcia dla branży audiowizualnej;

22. przyznaje, że podprogram MEDIA okazał się być silnie zakorzeniony w zróżnicowanym sektorze audiowizualnym i skutecznie wspiera politykę różnorodności kulturowej oraz politykę branżową;

23. zachęca do dalszego rozwoju takich działań jak tworzenie napisów i dubbingu, aby wspierać rozpowszechnianie produktów audiowizualnych w UE i poza nią;

24. zaleca zabezpieczenie i udostępnienie europejskiego dziedzictwa audiowizualnego na potrzeby badań, zaangażowania odbiorców i wzmacniania jego wartości ekonomicznej dzięki digitalizacji filmów i archiwów audiowizualnych;

25. podkreśla, że na międzynarodowym i coraz bardziej konkurencyjnym rynku filmowym europejski sektor audiowizualny w dalszym ciągu potrzebuje środków wsparcia w celu zabezpieczenia jego różnorodności i niezależności; podkreśla, że należy wspierać bezpośrednio europejskie produkcje audiowizualne, zwłaszcza na etapie opracowywania projektów, oraz że powinno się to odbywać poprzez rozszerzenie zakresu szkoleń, tak by obejmowały one więcej działań i wzmocniły konkurencyjność sektora;

26. zaleca wzmocnienie działań ukierunkowanych na państwa sąsiadujące uczestniczące w programie, tak aby sprzyjać promocji dzieł europejskich na tych terytoriach i wspierać wspólne projekty twórcze;

27. przyznaje, że pomimo wsparcia dla dystrybucji online europejskie platformy internetowe nadal nie są konkurencyjne na szczeblu międzynarodowym i że treści europejskie są trudne do znalezienia lub trudno dostępne na istniejących platformach;

28. z zadowoleniem przyjmuje wydzielenie z działań na rzecz rozwoju publiczności inicjatywy promującej znajomość dzieł sztuki filmowej z położeniem szczególnego nacisku na edukację filmową w szkołach;

29. podkreśla, że Komisja powinna przedstawić oparty na danych projekt zaangażowania publiczności europejskiej, który miałby na celu zbadanie i wzmocnienie potencjału sektora audiowizualnego i filmowego w Europie i w ramach którego gromadzono by, analizowano i prognozowano dane dotyczące zachowań odbiorców w celu zwiększenia popytu na filmy europejskie pochodzące spoza kraju odbiorcy;

30. podkreśla, że udzielane jest stałe wsparcie niezależnym producentom telewizyjnym seriali fabularnych chcącym konkurować na szczeblu światowym, aby w szczególności zapewniać prawdziwie europejskie oferty w odpowiedzi na obecny duży międzynarodowy popyt na seriale wysokiej jakości, mimo że to produkcje dokumentalne i skierowane do dzieci odnoszą jak dotąd największe sukcesy;

31. zwraca się do Komisji, aby utrzymała swoje wsparcie dla sieci kin, takich jak Europa Cinemas, które promują film europejski na całym świecie, przez finansową i operacyjną pomoc dla kin pokazujących znaczną liczbę filmów europejskich, oraz podkreśla kluczową rolę, jaką kina spełniają w podnoszeniu świadomości odbiorców i podtrzymywaniu wymiaru społecznego doświadczenia, jakim jest kino;

32. zwraca się do Komisji o zmianę systemu premiowego za równoczesne udostępnienie dzieł w kinach i na platformach VOD;

33. zaleca wyposażenie oceniających w zbiór narzędzi uwzględniający specyfikę systemów wsparcia w każdym państwie, aby zapewnić równe warunki działania w podprogramie MEDIA;

34. zwraca się do Komisji o podniesienie maksymalnego pułapu finansowania dla projektów dotyczących europejskich gier wideo, aby uwzględnić ogromne i rosnące koszty ich produkcji; podkreśla ponadto konieczność dokonania przeglądu kryterium kwalifikowalności dotyczącego wyłącznie narracyjnego charakteru gry wideo, aby umożliwić szersze uwzględnianie projektów dysponujących potencjałem w zakresie dystrybucji ponadnarodowej (gry sportowe, gry typu „sandbox" itp.) oraz włączanie rozgrywki („gameplay") do kryteriów oceny projektów, aby odzwierciedlić kluczową rolę, którą ten aspekt odgrywa w powodzeniu danej produkcji;

Podprogram „Kultura"

35. zwraca się do Komisji o znalezienie równowagi pomiędzy wymiarem gospodarczym a sztuką i kulturą jako wartością samą w sobie oraz o zwrócenie większej uwagi na artystów i twórców;

36. zaleca, by europejskie projekty współpracy uwzględniały innowację, mobilność i obszerne projekty koprodukcji;

37. zwraca się do Komisji, aby przedstawiła możliwe środki służące ograniczeniu dysproporcji między liczbą beneficjentów a liczbą kandydatów, obejmujące między innymi zwiększenie budżetu podprogramu „Kultura", bardziej adekwatną reprezentację całego sektora kultury i sektora kreatywnego oraz większe wsparcie dla projektów o mniejszej skali;

38. podkreśla znaczenie tłumaczenia dla promowania dziedzictwa różnorodności językowej i zaleca, by projekty tłumaczeń literackich objęły promocję książek i czytelnictwa oraz wspierały uczestnictwo w targach książki, w tym rozważenie stworzenia dorocznych Europejskich Targów Książki, by zwiększyć obieg książek, promować wymianę literacką w Europie i zapewnić prezentację literatury poszczególnych krajów, a także zagwarantować dostęp do umiejętności czytania i pisania dla wszystkich, w tym dla osób niepełnosprawnych;

39. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie „ośrodków" (projekty europejskich platform) w celu wspierania debiutujących artystów i twórców oraz umożliwienia im wymiany i współpracy;

40. nalega, by stabilne i wysoce reprezentatywne europejskie sieci kulturalne odgrywały podstawową rolę w eksponowaniu kultury i działalności artystycznej w Europie oraz w stosunkach z państwami trzecimi, ponieważ często to one jako pierwsze podejmują współpracę w nowych dziedzinach, sektorach lub z nowymi krajami; uważa, że ich rola jako koordynatorów działań oraz promotorów kultury i kreatywności dla całej domeny artystycznej powinna otrzymywać wsparcie w postaci dotacji operacyjnych; uważa, że w związku z powyższym należy wcześniej ustanowić jasne i przejrzyste kryteria wyboru;

41. zwraca się do Komisji i do EACEA o stworzenie okazji do zaprezentowania zewnętrznym odbiorcom podprogramu „Kultura" oraz o przeprowadzenie zorganizowanego spotkania z podmiotami działającymi w sektorze;

42. zaleca przywrócenie Europejskiej Nagrody Teatralnej i przydzielenie odpowiedniego finansowania na ten cel;

43. podkreśla powodzenie i znaczenie programu Europejskich Stolic Kultury opartego na dynamice miast i regionów uczestniczących w procesie, które to miasta i regiony ze znaku dziedzictwa europejskiego i wciąż bardzo skromnego wkładu finansowego UE czynią prawdziwy atut dla pozyskania dalszego finansowania i prowadzenia dalszych działań na okres znaczenie przekraczający dany rok;

44. z zadowoleniem przyjmuje zbliżające się i planowane na 2020 r. rozszerzenie programu Europejska Stolica Kultury na państwa kandydujące i państwa EFTA i zaleca, by dalej dzielić się tym doświadczeniem w UE i poza nią;

45. zaleca, by zwiększyć widoczność znaku dziedzictwa europejskiego, i podkreśla znaczenie obiektów materialnych i niematerialnych w tworzeniu tożsamości europejskiej, szerzeniu wspólnego poczucia przynależności do Europy, budowaniu UE i uczeniu się o różnorodnym dziedzictwie dla zapewnienia lepszej przyszłości;

46. zaleca podjęcie kroków w celu zapewnienia koordynacji i odpowiedniego wsparcia inicjatyw wpisujących się w obchodzony w 2018 r. Europejski Rok Dziedzictwa Kulturowego w ramach programu „Kreatywna Europa", poczynając od działań przygotowawczych w 2017 r., które powinny być jednak finansowane ze specjalnej linii budżetowej, a nie ze środków przeznaczonych na podprogram „Kultura", jak proponowała Komisja;

47. zwraca się do Komisji o rozważenie sposobów ułatwienia dostępu uchodźców znających dziedzinę sztuki do programu „Kreatywna Europa";

Komponent międzysektorowy

48. nalega, by Komisja rozwijała i w pełni wykorzystywała potencjał komponentu do osiągnięcia jego celów, zgodnie z rozporządzeniem, w szczególności w zakresie promocji transnarodowej i współpracy międzysektorowej;

49. zaleca wprowadzenie w ramach komponentu trzech nowych środków wspierających: a) programu współpracy ponadnarodowej „Kreatywna Europa Mundus", b) włączenia społecznego oraz c) innowacyjnych projektów międzysektorowych i łączących różne dziedziny;

50. zwraca się do Komisji o zapewnienie geograficznej i sektorowej równowagi systemu poręczeń i równego dostępu dla małych organizacji i inicjatyw lokalnych oraz projektów ze wszystkich państw członkowskich, w celu dokonania oceny wpływu tego systemu w szczególności na małe przedsiębiorstwa działające w dziedzinie kultury, pośredników kulturowych i podmiotów działających w sieciach oraz i zbadania możliwości zwiększenia synergii z Europejskim Funduszem na rzecz Inwestycji Strategicznych oraz innymi programami, w szczególności COSME, tak by dopilnować, by system poręczeń był wykorzystywany jak najskuteczniej w celu wsparcia sektora kultury i sektora kreatywnego;

51. oczekuje na pierwsze wyniki instrumentu gwarancji finansowych, który zaczął funkcjonować w 2016 r.; oczekuje, że ułatwiając MŚP i mikroprzedsiębiorstwom dostęp do pożyczek, ten nowy instrument rynkowy pomoże zwiększyć skalę projektów w sektorze kreatywnym i kulturalnym, wytwarzającym 4,4 % PKB Unii Europejskiej i zatrudniającym 3,8 % jej siły roboczej, tak aby w pełni wykorzystać potencjał tego obiecującego źródła wzrostu i miejsc pracy oraz stymulatora konkurencyjności, różnorodności kulturowej i współpracy transgranicznej; głęboko ubolewa jednak, że instrument ten będzie funkcjonował jedynie w państwach, gdzie podobne rozwiązanie już funkcjonuje;

52. z zadowoleniem przyjmuje działania Komisji i EACEA w zakresie szkolenia i wyrównywania umiejętności we wszystkich biurach programu „Kreatywna Europa" oraz zaleca kontynuowanie podjętych wysiłków;

53. wzywa Komisję i EACEA do poprawy komunikacji i wymiany informacji z biurami programu „Kreatywna Europa" na temat toczącego się procesu decyzyjnego, w tym na temat instrumentów finansowych oraz nowych inicjatyw międzysektorowych; zaleca Komisji – z myślą o usprawnieniu wdrażania programu – aby w większym stopniu uwzględniała specjalistyczną wiedzę biur programu „Kreatywna Europa" przed rozpoczęciem procedury wyboru i po jej zakończeniu, a także w celu udostępnienia w internecie narzędzi i dokumentacji stworzonych przez te biura jako wzorców dobrych praktyk; podkreśla konieczność lepszej współpracy między biurami programu „Kreatywna Europa", aby stały się one bardziej skutecznymi narzędziami doradztwa dla wnioskodawców krajowych; wskazuje, że poufna wymiana sprawozdań oceniających, nawet tych negatywnych, może zwiększyć ich potencjał, a także wzywa Komisję do zwiększenia przejrzystości ocen i procedur selekcji;

Zalecenia dotyczące przyszłych edycji programu

54. zaleca kontynuację i udoskonalenie programu „Kreatywna Europa" w latach 2021–2028 jako programu obejmującego cały sektor kultury i sektor kreatywny, ze szczególnym uwzględnieniem projektów wysokiej jakości, przy zachowaniu tych samych wartości i priorytetów, struktury dwóch podprogramów oraz komponentu międzysektorowego obejmującego szkolenia, rozwój publiczności, dostęp do rynków, włączenie społeczne, współpracę, projekty międzysektorowe i łączące różne dziedziny oraz wzajemne uczenie się, jak również komunikację, badania, wsparcie dostosowane do sektora kultury i sektora kreatywnego, system poręczeń oraz wsparcie biur programu „Kreatywna Europa";

55. w związku z faktem, że w ostatnich latach do UE przybywa wielu migrantów i uchodźców, z zadowoleniem przyjmuje coraz bardziej międzykulturowy charakter programu i wyraża nadzieję, że począwszy od 2017 r. przyniesie on większą liczbę projektów wspierających różnorodność kulturową i dialog międzykulturowy, a także wielojęzyczność; jako że w nadchodzących latach integracja prawdopodobnie nadal stanowić będzie wyzwanie w wielu państwach członkowskich, podkreśla, że aspekt ten powinien być wspierany jako stały element programu;

56. zaleca, aby podstawa prawna następnego programu w ramach celów programu i podprogramów oraz w ramach kryteriów wyboru i oceny zawierała wyraźne odniesienie do promowania jakości kulturowej i artystycznej, a także do wartości samej kultury;

57. wzywa Komisję do sprawdzenia przy przeglądzie podprogramu MEDIA, czy na skutek przypisania mniejszych projektów takim aspektom programu jak produkcja, festiwale, kina i dystrybucja można zwiększyć skuteczność wsparcia;

58. wzywa Komisję, by wykazała się aktywnym podejściem co do przyjęcia do programu nowych państw, w szczególności krajów objętych europejską polityką sąsiedztwa znajdujących się na południu i wschodzie;

59. stwierdza, że europejskie koprodukcje kinematograficzne mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia naszym dziełom niezbędnej konkurencyjności i dla sprostania wyzwaniom stawianym przez rynek, oraz zaleca ich rozwój za pomocą proporcjonalnych zasad i środków, także we współpracy z najważniejszymi europejskimi instytucjami w tym sektorze, np. z Eurimages;

60. wzywa Komisję do zweryfikowania, czy w obliczu dużej liczby dziedzin branży twórczej miałoby sens stworzenie Europejskiego Obserwatorium Kultury i Kreatywności porównywalnego do Europejskiego Obserwatorium Audiowizualnego, działającego w oparciu o standardy podobne do standardów Europejskiego Obserwatorium Audiowizualnego, a w przypadku pozytywnej weryfikacji do opracowania kryteriów odpowiadających szczególnemu charakterowi tych sektorów;

o

o o

61. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz Agencji Wykonawczej ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego.

Czwartek, 2 marca 2017 r.

P8_TA(2017)0063

Wdrażanie programu Europa dla Obywateli

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 marca 2017 r. w sprawie wdrożenia rozporządzenia Rady (UE) nr 390/2014 z dnia 14 kwietnia 2014 r. ustanawiającego program „Europa dla Obywateli" na lata 2014–2020 (2015/2329(INI))

(2018/C 263/04)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 10 i 11 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), które stanowią, że „każdy obywatel ma prawo uczestniczyć w życiu demokratycznym Unii", że „za pomocą odpowiednich środków instytucje umożliwiają obywatelom i stowarzyszeniom przedstawicielskim wypowiadanie się i publiczną wymianę poglądów we wszystkich dziedzinach działania Unii" oraz że instytucje te „utrzymują otwarty, przejrzysty i regularny dialog ze stowarzyszeniami przedstawicielskimi i społeczeństwem obywatelskim";

— uwzględniając Protokół nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej,

— uwzględniając Protokół nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności,

— uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 390/2014 z dnia 14 kwietnia 2014 r. ustanawiające program „Europa dla Obywateli" na lata 2014–2020 ([1]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 stycznia 2016 r. w sprawie roli dialogu międzykulturowego, różnorodności kulturowej i edukacji w promowaniu podstawowych wartości UE ([2]),

— uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów dotyczące wdrażania, wyników i ogólnej oceny programu „Europa dla Obywateli" w latach 2007–2013 (COM(2015)0652),

— uwzględniając art. 52 Regulaminu oraz art. 1 ust. 1 lit. e) decyzji Konferencji Przewodniczących z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie procedury udzielania zgody na sporządzenie sprawozdań z własnej inicjatywy i załącznik 3 do tej decyzji,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji oraz opinie Komisji Budżetowej i Komisji Spraw Konstytucyjnych(A8-0017/2017),

A. mając na uwadze, że program „Europa dla Obywateli" jest programem wyjątkowym i bardzo symbolicznym, jako że umożliwia wsłuchanie się w debatę prowadzoną przez społeczeństwo obywatelskie, pobudza do krytycznego myślenia o projekcie europejskim, jego historii oraz ruchach i ideach, które go wypromowały, a także przyczynia się do pogłębienia wiedzy o europejskim procesie decyzyjnym i do poprawy warunków obywatelskiego i demokratycznego uczestnictwa na szczeblu Unii;

B. mając na uwadze, że program „Europa dla Obywateli" ma na celu wzmocnienie koncepcji obywatelstwa europejskiego i przynależności europejskiej, zwiększenie solidarności, wzajemnej tolerancji i szacunku, promowanie lepszego zrozumienia UE, jej źródeł i rozwoju, wartości, instytucji i kompetencji oraz wspieranie aktywnego dialogu między obywatelami Unii; mając na uwadze, że działania w ramach programu mogą być traktowane jako część nieformalnego i ustawicznego kształcenia w zakresie edukacji obywatelskiej;

C. mając na uwadze, że kampania „jednego euro na obywatela" na rzecz programu „Europa dla Obywateli" ma na celu wysłanie wyraźnego symbolicznego sygnału, że w Europie słucha się głosu obywateli;

([1]) Dz.U. L 115 z 17.4.2014, s. 3.
([2]) Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0005.

D. mając na uwadze, że obserwowane obecnie nasilenie zjawiska „eurosceptycyzmu" – które widać w działaniach sił antyeuropejskich podważających samo istnienie projektu europejskiego i którego kulminacja miała miejsce niedawno podczas głosowania za Brexitem – podkreśla znaczenie takich programów i wskazuje na zwiększoną potrzebę wspierania rozwoju wspólnego poczucia europejskiej tożsamości, zastanowienia się nad przyczynami utraty wiarygodności przez Unię Europejską, promowania aktywności obywatelskiej oraz wszczęcia dogłębnej debaty na temat wartości europejskich, która powinna obejmować całe społeczeństwo obywatelskie i same instytucje, oraz rozpoczęcia kampanii szkoleń na temat funkcjonowania instytucji UE, przy podkreśleniu możliwości wynikających z przynależności do UE;

E. mając na uwadze, że zanim jakieś państwo przystąpi do Unii Europejskiej, niezbędne są dogłębne i całościowe przygotowania dotyczące kwestii związanych z pamięcią, rozliczeniem z przeszłością i zapewnieniem aktywnego udziału obywateli w życiu publicznym danego państwa;

F. mając na uwadze, że zgodnie z art. 11 TUE instytucje UE są zobowiązane do umożliwiania obywatelom i stowarzyszeniom przedstawicielskim publicznej wymiany poglądów we wszystkich dziedzinach działania Unii; mając na uwadze, że z postanowienia tego wynika też zobowiązanie instytucji UE do podejmowania otwartego, przejrzystego i regularnego dialogu ze społeczeństwem obywatelskim oraz zobowiązanie Komisji do prowadzenia szerokich konsultacji z wszystkimi zainteresowanymi stronami;

G. mając na uwadze, że art. 20 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa podstawowy status obywatelstwa Unii i wyszczególnia związane z nim prawa, a także mając na uwadze, że ważnym warunkiem wstępnym dla umożliwienia obywatelom pełnego korzystania z tych praw jest lepsze zrozumienie UE i jej wartości;

H. mając na uwadze, że aktywne obywatelstwo, edukacja na rzecz obywatelstwa i dialog międzykulturowy są kluczem do budowania otwartych, integracyjnych i stabilnych społeczeństw;

I. mając na uwadze, że obecny program jest oparty na art. 352 TFUE, który daje Parlamentowi jedynie prawo do wyrażenia swojego stanowiska w ramach procedury zgody, co było intensywnie kwestionowane przez Parlament, gdy wniosek został przedłożony przez Komisję, ponieważ jest to zdecydowanie sprzeczne z demokratycznym charakterem programu;

J. mając na uwadze, że ocena ex post przeprowadzona przez Komisję potwierdziła trafność celów programu oraz fakt, iż jego odrębność od innych programów pod względem zakresu, celów, działań i grup docelowych umożliwiła realizację inicjatyw, które nie mogły być finansowane na podstawie innych instrumentów;

K. mając na uwadze, że ze względu na cięcia budżetowe wynikające z negocjacji dotyczących wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2014–2020 pula środków finansowych programu „Europa dla Obywateli" została zmniejszona o około 29,5 mln EUR, a także mając na uwadze, że ograniczona pula środków budżetowych programu wynosząca 185,47 mln EUR stanowi jedynie 0,0171 % WRF;

L. mając na uwadze, że zauważono, iż państwa członkowskie mają skłonność do wycofywania się z dofinansowania tych projektów i że władze lokalne znajdują się w trudnej sytuacji, jeśli chodzi o europejskie projekty o wysokiej stopie współfinansowania;

M. mając na uwadze, że na skutek zmniejszenia puli środków finansowych liczba projektów, które mogły być finansowane w 2014 r., spadła o niemal 25 % w porównaniu z poprzednim programem;

N. mając na uwadze, że kształcenie pozaformalne i nieformalne, a także wolontariat, sport, sztuka i kultura stwarzają wiele możliwości pod względem edukacji obywatelskiej i aktywnego obywatelstwa;

O. mając na uwadze, że wymagane są dalsze synergie z innymi programami i lepsza komunikacja z innymi dyrekcjami generalnymi w celu ograniczenia nakładania się działań w ramach programu i wzmocnienia jego wpływu;

P. mając na uwadze, że obecne międzynarodowe partnerstwo miast i gmin (partnerstwo miast – sieci miast) sprawdziło się pod względem pogłębiania wzajemnej wiedzy o życiu obywateli, nawiązywania przyjaźni i współpracy;

Najważniejsze wnioski

1. podkreśla, że łączna pula dostępnych środków finansowych (185,47 mln EUR) przeznaczonych na jedyny program w całości poświęcony obywatelstwu europejskiemu, tj. program „Europa dla Obywateli", jest pomijalna w porównaniu z innymi programami w obszarze kształcenia i kultury, takimi jak Kreatywna Europa (1,46 mld EUR) i Erasmus+ (14,7 mld EUR), co sprawia, że oczekiwania wnioskodawców nie zostaną spełnione;

2. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że realizacja programu „Europa dla Obywateli", którego celem jest zbliżenie instytucji UE do obywateli europejskich, w pierwszych dwóch latach nowego cyklu finansowania wydaje się przebiegać prawidłowo, ponieważ liczba wnioskodawców rośnie, a projekt wyróżnia się wysoką jakością i należytym wdrażaniem;

3. zauważa, że główną przeszkodę dla skutecznego wdrażania programu stanowi niewystarczający przydział zasobów finansowych, oraz szczerze żałuje, że zostały one zmniejszone o 13,7 % w WRF na lata 2014–2020, co spowodowało dramatyczne zmniejszenie liczby projektów podlegających finansowaniu i oznacza, że nie można zaspokoić wysokiego zapotrzebowania, a to z kolei wywołuje frustrację wśród kandydatów prezentujących wartościowe projekty;

4. zaznacza, że z uwagi na ograniczenia budżetowe łączna liczba finansowanych projektów jest zbyt mała, aby osiągnąć ambitne cele programu, oraz że tylko około 6 % projektów dotyczących pamięci o przeszłości Europy i społeczeństwa obywatelskiego mogło zostać sfinansowanych w 2015 r., co stanowi znikomy odsetek w porównaniu z rezultatami programu Kreatywna Europa w tym samym roku (19,64 % w odniesieniu do podprogramu Kultura i 45,6 % w odniesieniu do podprogramu MEDIA); wskazuje, że zgodnie z ambicjami programu należy znacznie zwiększyć pulę środków finansowych dla tych dwóch komponentów programu „Europa dla Obywateli";

5. dostrzega sukces projektów dotyczących partnerstw zwieranych między miastami w całej UE i wzywa państwa członkowskie do promowania tego systemu w gminach oraz do ułatwiania współpracy;

6. z zadowoleniem przyjmuje biuletyn dotyczący programu „Europa dla Obywateli" i bazę danych na temat finansowanych projektów przygotowane przez Komisję;

7. podkreśla, że krajowe punkty kontaktowe programu „Europa dla Obywateli" odgrywają ważną rolę w podnoszeniu świadomości oraz zapewnianiu wsparcia i doradztwa potencjalnym wnioskodawcom (w szczególności podmiotom składającym wniosek po raz pierwszy w krajach docelowych), a także europejskim i krajowym stowarzyszeniom władz lokalnych i regionalnych oraz organizacjom społeczeństwa obywatelskiego;

8. z zadowoleniem przyjmuje wielodyscyplinarne podejście programu, przejrzysty i nieskomplikowany formularz wniosku i wymogi w zakresie sprawozdawczości oraz jego koncentrację na szczególnych działaniach;

9. z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż priorytety zdefiniowane dla obydwu komponentów programu, tj. „Pamięć o przeszłości" i „Zaangażowanie demokratyczne i aktywność obywatelska", które wcześniej były zmieniane co roku, stały się wieloletnie i będą obowiązywać w całym pozostałym okresie trwania programu (tj. 2016–2020);

10. potwierdza, że wpływ programu pozostaje proporcjonalnie wysoki, co potwierdza fakt, iż w 2015 r. około 1 100 000 uczestników było zaangażowanych w 408 wybranych projektów; uważa także, że duża liczba wniosków – 2 087 w 2014 r. i 2 791 w 2015 r. – oraz jakość projektów świadczą o wysokim zainteresowaniu programem i wskazują na potrzebę przeznaczenia na program większych zasobów ludzkich i finansowych, tak aby zwiększyć liczbę wspieranych projektów;

Zalecenia

Prawne aspekty wdrażania

11. zaleca, by następna generacja programu „Europa dla Obywateli" została przyjęta w oparciu o podstawę prawną, która umożliwiałaby Parlamentowi zaangażowanie się w przyjęcie programu w roli współustawodawcy w ramach zwykłej procedury ustawodawczej na równych prawach z Radą; zachęca Komisję do rozważenia możliwych rozwiązań, aby osiągnąć ten cel;

Finansowe aspekty wdrażania

12. uważa, że z powodu braku wystarczającego finansowania w ramach programu „Europa dla Obywateli" odrzucono projekty wysokiej jakości, takie jak projekty dotyczące pamięci o przeszłości Europy i społeczeństwa obywatelskiego (wskaźnik powodzenia 6 % w porównaniu z 19,64 % w odniesieniu do podprogramu Kultura i 45,6 % w odniesieniu do podprogramu MEDIA w ramach programu Kreatywna Europa); uważa – biorąc pod uwagę kluczową rolę, którą odgrywa ten program, stanowiąc warunek wstępny uczestnictwa obywateli w życiu demokratycznym Unii – że konieczne byłoby znaczne zwiększenie obecnego budżetu w celu osiągnięcia wyższego wskaźnika docelowego; wzywa zatem Komisję, Radę i państwa członkowskie, by rozważyły przyznanie na program „Europa dla Obywateli" w kolejnych WRF łącznej puli środków finansowych wynoszącej około 500 mln EUR, co przekłada się jedynie na 1 EUR na obywatela;

13. podkreśla wspólny cel europejskiej inicjatywy obywatelskiej (ECI) i programu „Europa dla Obywateli" oraz potencjalną synergię między nimi w zakresie umożliwienia obywatelom bezpośredniego uczestniczenia w opracowywaniu strategii politycznych UE; wzywa jednak Komisję do dopilnowania, aby ECI nie była finansowana z ograniczonego budżetu programu „Europa dla Obywateli", jak ma to miejsce obecnie, i apeluje do państw członkowskich o większe zaangażowanie się we wsparcie finansowe obu działań;

14. zauważa, że system kwoty lub płatności ryczałtowej powinien uwzględniać różnice w cenach w całej UE, w zależności od kosztów utrzymania w państwach członkowskich; zaleca przemyślenie tego systemu oraz redukcji płatności zaliczkowych w celu zapewnienia trwałości finansowanych projektów i lepszego wsparcia współpracy między lokalnymi organami administracji i organizacjami bardziej od siebie oddalonymi oraz w szczególności poprawy możliwości uczestnictwa małych organizacji o ograniczonych zdolnościach finansowych oraz uczestników o specjalnych potrzebach;

15. domaga się, by Komisja oraz Agencja Wykonawcza ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (EACEA) regularnie przeprowadzały ocenę skutków szeregu uzgodnień budżetowych dla wnioskodawców oraz potencjalnych kwalifikujących się wnioskodawców; domaga się w szczególności oceny, czy zmniejszenie kwoty płatności zaliczkowych (z 50 do 40 % w przypadku projektów i z 80 do 50 % w przypadku dotacji na działalność krajowych punktów kontaktowych) wprowadzone w 2015 r. ze względu na znaczny niedobór środków na płatności, potrzeba współfinansowania oraz stosowanie tych samych parametrów bez względu na rzeczywisty koszt życia i geograficzne oddalenie mogły i nadal mogą stawiać niektóre rodzaje organizacji i poszczególne państwa członkowskie w niekorzystnej sytuacji; ponadto apeluje, by w dalszym ciągu opracowywały one strategie zbliżenia instytucji europejskich do obywateli i lepszego informowania obywateli o różnych strategiach politycznych UE;

16. zauważa, że do systemu kwoty lub płatności ryczałtowej powinien zostać włączony kolejny parametr umożliwiający lepsze uwzględnienie osób o specjalnych potrzebach, ponieważ właśnie do uczestnictwa osób niepełnosprawnych potrzebny jest o wiele wyższy wskaźnik zatrudnienia personelu opiekuńczego i często dodatkowe środki, które są związane z wyższymi kosztami;

17. podkreśla, że dotacje na działalność gwarantują beneficjentom (tj. ośrodkom analitycznym) niezależność oraz oferują możliwość planowania długoterminowego w celu przeprowadzenia działań zgodnych z przyjętą wizją oraz rozwoju wiedzy eksperckiej; zaleca wykorzystanie szczególnych kryteriów, wskaźników i corocznych sprawozdań do monitorowania postępów w osiąganiu celów oraz zapewniania, by te systemy finansowania nie prowadziły do uzależnienia beneficjentów od Komisji;

18. wzywa Komisję i EACEA do publicznego rozliczenia się z wydatków poniesionych w ramach komponentu 3 na działanie horyzontalne – wykorzystanie – analiza, rozpowszechnianie i spożytkowanie wyników projektów;

19. zachęca Komisję oraz EACEA do zawarcia w sprawozdaniu z oceny okresowej, które ma zostać sporządzone do 31 grudnia 2017 r., szczegółowej oceny wdrożenia programu pod względem finansowym i budżetowym, a także do wyciągnięcia wniosków z tej oceny w celu ponownego zdefiniowania przyszłych celów i dostosowania wymogów budżetowych programu w kolejnych wieloletnich ramach finansowych;

Aspekty koordynacji i komunikacji

20. wzywa Komisję do zgromadzenia wszystkich użytecznych informacji dotyczących programu „Europa dla Obywateli" (takich jak przewodnik programowy, priorytety, zaproszenia do składania wniosków, trwające i zakończone projekty, wyniki i wyciągnięte wnioski, biuletyn) wraz ze wszystkimi programami, działaniami, dotacjami i funduszami strukturalnymi związanymi z koncepcją obywatelstwa europejskiego (takimi jak europejska inicjatywa obywatelska i wolontariat europejski) na wyjątkowym, przyjaznym dla użytkownika portalu komunikacyjnym (platformie internetowej stanowiącej punkt kompleksowej obsługi), dostępnym również dla osób niepełnosprawnych; zaleca, by platforma ta była

wykorzystywana jako rejestr publiczny zawierający dane kontaktowe beneficjentów oraz jako narzędzie do uzyskiwania dostępu do opisów projektów i wyszukiwania partnerów w innych krajach;

21. podkreśla, że należy w zadowalający sposób odpowiadać na odrzucone wnioski, wskazując powody ich odrzucenia, zwłaszcza gdy jednostka, która złożyła wniosek, zwraca się o wyjaśnienia; sugeruje rozważenie, w miarę możliwości, określenia kwestii priorytetowych zawartych w podobnych odrzuconych wnioskach;

22. uważa, że cele programu „Europa dla Obywateli" są zbliżone lub komplementarne do założeń europejskiej inicjatywy obywatelskiej, przede wszystkim gdy chodzi o dążenie do zaangażowania obywateli na poziomie UE; dlatego uważa, że należy podjąć próbę stosowania wspólnego podejścia w kształtowaniu unijnej polityki dotyczącej uczestnictwa obywatelskiego i demokracji uczestniczącej, wspieranej przez spójną strategię komunikacyjną, w celu skupienia w jednej strukturze wszystkich programów Komisji związanych z obywatelstwem europejskim, ewentualnie kładąc nacisk na wartość bezpośrednich doświadczeń i zaangażowania obywateli oraz ich umacnianie;

23. podkreśla potrzebę utworzenia otwartej listy potencjalnych partnerów w każdym państwie członkowskim, aby ułatwiać partnerstwa między tymi, którzy pragną wziąć udział w programie „Europa dla Obywateli";

24. zaleca także utworzenie platformy internetowej dla głównych organizacji działających w dziedzinie obywatelstwa i będących beneficjentami programu, tak aby gromadzić dobre praktyki oraz zwiększyć zdolności i widoczność po zakończeniu projektów;

25. wzywa Komisję do zwiększenia dostrzegalności programu i jego celów wśród obywateli poprzez wdrożenie ciekawej strategii komunikacyjnej dotyczącej obywatelstwa europejskiego, z wykorzystaniem sieci społecznych, reklamy radiowej i telewizyjnej oraz billboardów, poprzez zwiększenie zaangażowania na szczeblu lokalnym i aktywny udział krajowych punktów kontaktowych oraz poprzez stałą aktualizację treści i docieranie do nowych odbiorców w krajach uczestniczących, skupiając się w szczególności na tych krajach, w których poziom uczestnictwa jest niższy, oraz na ludziach młodych, osobach niepełnosprawnych i osobach znajdujących się w trudnej sytuacji;

26. jest zdania, że program powinien też służyć rozpowszechnianiu wiedzy o istniejących już instrumentach bezpośredniego udziału w Unii Europejskiej, takich jak europejska inicjatywa obywatelska, fora obywatelskie i konsultacje publiczne, w celu zaznajomienia obywateli z możliwościami bezpośredniego udziału, jakie oferują instytucjonalne ramy UE;

27. wzywa uczestniczące kraje, które jeszcze tego nie uczyniły, do wyznaczenia krajowego punktu kontaktowego; zaleca wzmocnienie koordynacji i synergii między tymi krajami, państwami członkowskimi i Komisją;

28. przyznaje, że największym wyzwaniem jest osiągnięcie aktualnych ambitnych celów przy ograniczonych środkach finansowych, jakie są dostępne; podkreśla znaczenie państw członkowskich oraz rządów regionalnych i lokalnych dla zwiększenia efektywności i popularności programu, m.in. poprzez maksymalne wykorzystanie potencjału krajowych punktów kontaktowych, w drodze wymiany doświadczeń z podmiotami odpowiedzialnymi za podobne projekty, jak np. Erasmus+ i Kreatywna Europa; zachęca EACEA, by w miarę możliwości ułatwiała i zwiększała synergię między unijnymi programami, takimi jak Kreatywna Europa, Erasmus+ i Europejski Fundusz Społeczny, aby poprawić ich oddziaływanie;

29. wzywa Komisję, aby w jeszcze większym stopniu wzmogła wysiłki na rzecz uproszczenia procedur administracyjnych, biorąc pod uwagę, że wymogi formalne są niekiedy trudne do pokonania dla szczególnie małych organizacji, które nie powinny być dyskryminowane ze względów biurokratycznych;

30. zaleca, by fundusze przydzielone na komunikację nie były wykorzystywane na instytucjonalne informowanie o priorytetach politycznych Unii, jak przewiduje aktualnie art. 12 obecnego programu, ale by były wykorzystywane na promowanie samego programu w uczestniczących krajach, w szczególności tych, w których poziom uczestnictwa jest niższy;

Główny obszar zainteresowania i cele programu

31. zaleca, by w ramach programu następnej generacji sformalizowane zostało wieloletnie podejście do określania priorytetów oraz wzmocnione zostały synergie między komponentami i częściami programu; podkreśla, że ewentualna zmiana struktury programu powinna zostać przeprowadzona w taki sposób, aby nie dochodziło do nieporozumień między użytkownikami końcowymi i aby tym samym nie ograniczyć oddziaływania programu;

32. z zadowoleniem przyjmuje silne skupienie się na obywatelach i społecznych aspektach UE, co pozwala instytucjom UE na bezpośrednie podejmowanie współpracy ze społeczeństwem obywatelskim; podkreśla, w ramach priorytetów programu, znaczenie projektów koncentrujących się na aktualnych wyzwaniach, przed którymi stoi Europa, oraz na kwestiach takich jak różnorodność, migracja, uchodźcy, zapobieganie radykalizacji, wspieranie włączenia społecznego, dialog międzykulturowy, rozwiązywanie problemów finansowych i identyfikacja wspólnego europejskiego dziedzictwa kulturowego; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zacieśniły powiązania między priorytetami programu a strategiami politycznymi związanymi z obywatelstwem europejskim, jak i codziennym życiem obywateli Europy;

33. twierdzi, że program powinien docierać do szerszego grona uczestników, gwarantować udział osób o specjalnych potrzebach, promować uczestnictwo osób marginalizowanych i pozbawionych praw, w tym migrantów, uchodźców i osób ubiegających się o azyl;

34. jest zdania, że w stosownych przypadkach program powinien opierać się na istniejących udanych inicjatywach oddolnych, takich jak partnerstwo miast;

35. podkreśla potrzebę rozwoju – w ramach komponentu „Pamięć o przeszłości Europy" – europejskiej tożsamości, która powinna być ukierunkowana na przyszłość, a nie tylko na przeszłość, która powinna być pluralistyczna, międzykulturowa i otwarta na przepływy i wpływy migracyjne z innych części świata, w celu osiągnięcia wspólnej integracji w oparciu o wartości europejskie oraz europejskie dziedzictwo świeckie i duchowe; podkreśla potrzebę dopilnowania, by kultura nie była wykorzystywana jako instrument podziału, lecz jako szansa na znalezienie rozwiązania współczesnych wyzwań poprzez pełną wyczucia interpretację oraz umiejętne i ukierunkowane programy edukacyjne; podkreśla znaczenie wspierania projektów międzypokoleniowych, które umożliwiają wymianę doświadczeń między starszymi i młodszymi pokoleniami;

36. podkreśla potrzebę wspierania projektów prezentujących nowe formy dyskusji z obywatelami o atrakcyjnym formacie i stylu oraz podejściu wielowymiarowym;

37. proponuje coroczne publikowanie przez Komisję sprawozdania podsumowującego, w którym zawarto by najważniejsze wnioski dotyczące udoskonalenia projektu europejskiego, zgłaszane przez uczestników projektów finansowanych z programu „Europa dla Obywateli";

38. podkreśla potrzebę wzbogacenia programu wnioskami dotyczącymi uczestnictwa obywateli w procesie demokratycznym i podejmowaniu decyzji w UE w sposób, który przyczynia się do umożliwienia obywatelom korzystania z ich praw, na przykład dzięki wdrożeniu demokracji cyfrowej; apeluje do Unii i państw członkowskich, aby w tym celu opracowały strategie polityczne i podejmowały działania na rzecz wzmocnienia możliwych do przekazania umiejętności krytycznego i kreatywnego myślenia, zdolności cyfrowych i umiejętności korzystania z mediów, integracji obywateli oraz pobudzania ich dociekliwości, zwłaszcza dzieci i młodzieży, tak aby mogli podejmować świadome decyzje i wnosić pozytywny wkład w procesy demokratyczne;

39. uważa, że udział w programie państw aspirujących do członkostwa w UE z pewnością zwiększy wzajemne zrozumienie i przyczyni się do zacieśnienia współpracy; zaleca większe umiędzynarodowienie programu, m.in. przez zaproszenie wszystkich krajów Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA), Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) oraz państw przystępujących i kandydujących do połączenia sił z państwami członkowskimi UE w zgłaszaniu projektów, a także wzywa do bliższej współpracy między organizacjami pozarządowymi z UE, krajów Partnerstwa Wschodniego oraz potencjalnych krajów kandydujących w celu przybliżenia UE do obywateli; sugeruje promowanie współpracy w zakresie wartości europejskich między organizacjami w UE i krajach sąsiadujących;

40. podkreśla potrzebę rozwoju partnerstwa miast ukierunkowanego na zwiększenie możliwości korzystania z programu, jego promocji i wyników wraz z odpowiednim przydzieleniem środków finansowych;

o

o o

41. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Czwartek, 2 marca 2017 r.

P8_TA(2017)0064

Wspólna polityka handlowa UE w kontekście wymogów dotyczących ochrony dzikiej fauny i flory

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 marca 2017 r. w sprawie wspólnej polityki handlowej UE w kontekście wymogów dotyczących ochrony dzikiej natury (2016/2054(INI))

(2018/C 263/05)

Parlament Europejski,

— uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 191 i 207,

— uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 21 ust. 2,

— uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Handel z korzyścią dla wszystkich – W kierunku bardziej odpowiedzialnej polityki handlowej i inwestycyjnej" (COM(2015)0497),

— uwzględniając złożoną przez UE propozycję tekstu rozdziału dotyczącego handlu i zrównoważonego rozwoju transatlantyckiego partnerstwa handlowo-inwestycyjnego (TTIP), w szczególności jego art. 10–16,

— uwzględniając dokument przyjęty w wyniku szczytu ONZ w sprawie zrównoważonego rozwoju z 2015 r.: „Przekształcamy nasz świat: program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030", w szczególności jego pkt 9 i 33 oraz cel nr 15,

— uwzględniając Układ ogólny w sprawie taryf celnych i handlu (GATT), w szczególności jego art. XX lit. a) i g),

— uwzględniając plan działania UE przeciwko nielegalnemu handlowi dziką fauną i florą z 2016 r. (COM(2016)0087) (zwany dalej „planem działania"),

— uwzględniając konkluzje Rady z dnia 20 czerwca 2016 r. w sprawie planu działania UE przeciwko nielegalnemu handlowi dziką fauną i florą,

— uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi ([1]) oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne ([2]),

— uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych nr 69/314 w sprawie walki z nielegalnym handlem dziką fauną i florą oraz rezolucję Zgromadzenia ONZ ds. Ochrony Środowiska nr 1/3 w sprawie zwalczania nielegalnego handlu dziką fauną i florą,

— uwzględniając wyniki 17. konferencji stron CITES w Johannesburgu,

— uwzględniając wyniki konferencji dotyczącej nielegalnego handlu dzikimi zwierzętami, która odbyła się w lutym 2014 r. w Londynie, oraz przegląd postępów przeprowadzony w Kasane w marcu 2015 r.,

— uwzględniając rezultaty Światowego Kongresu Ochrony Przyrody (World Conservation Congress) zorganizowanego w 2016 r. na Hawajach przez Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody,

— uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej,

— uwzględniając Globalny Program na rzecz Dzikiej Przyrody (Global Wildlife Programme – GWP) Funduszu na rzecz Globalnego Środowiska ustanowionego przez Bank Światowy,

([1]) Dz.U. L 61 z 3.3.1997, s. 1.
([2]) Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 28.

— uwzględniając raport Biura Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przestępczości (UNODC) z 2016 r. w sprawie przestępstw przeciwko dzikiej faunie i florze na świecie,

— uwzględniając deklarację Rady Współpracy Celnej Światowej Organizacji Celnej (WCO) z czerwca 2014 r. w sprawie nielegalnego handlu dziką fauną i florą,

— uwzględniając deklarację wydaną w pałacu Buckingham (w Londynie) przez grupę zadaniową ds. transportu organizacji „United for Wildlife" (zwaną dalej „deklaracją z pałacu Buckingham"),

— uwzględniając art. 52 Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A8-0012/2017),

A. mając na uwadze, że świat stoi w obliczu bezprecedensowego wzrostu nielegalnego handlu dziką fauną i florą, a jednocześnie nieprzerwane nielegalne i niezrównoważone pozyskiwanie i wprowadzanie do obrotu fauny i flory świata prowadzi do kryzysów biologicznych;

B. mając na uwadze, że niekontrolowane i nadmierne wykorzystywanie gatunków dzikiej fauny i flory stanowi drugie najpoważniejsze zagrożenie dla ich przetrwania w naturze, zaraz po niszczeniu ich siedlisk;

C. mając na uwadze, że według szacunków nielegalny handel dziką fauną i florą jest czwartą pod względem opłacalności działalnością przestępczą, a szacowane obroty wynoszą nawet 20 mld EUR;

D. mając na uwadze, że ostatnio obserwowane tendencje wskazują na rosnący udział wielkich zorganizowanych sieci przestępczych korzystających z coraz bardziej wyrafinowanych metod;

E. mając na uwadze, że nielegalny handel dziką fauną i florą przyczynia się do eskalacji konfliktów, a siatki terrorystyczne podejrzewa się o pozyskiwanie finansowania między innymi z nielegalnego handlu dziką fauną i florą, który generuje znaczne zyski;

F. mając na uwadze, że powiązane problemy z korupcją i słabymi strukturami zarządzania dodatkowo pogłębiają istniejące luki w ramach dotyczących handlu dziką fauną i florą;

G. mając na uwadze, że Unia Europejska stanowi obecnie rynek docelowy dla tych gatunków, węzeł tranzytowy dla innych regionów, a zarazem miejsce pochodzenia niektórych gatunków znajdujących się w nielegalnym obrocie;

H. mając na uwadze, że w celu zwalczania podstawowych przyczyn nielegalnego handlu dziką fauną i florą niezbędne jest dopilnowanie, by społeczności wiejskie w krajach pochodzenia były zaangażowane w ochronę dzikiej fauny i flory i czerpały z niej korzyści;

I. mając na uwadze, że cyberprzestępczość związana z dziką przyrodą stwarza poważne niebezpieczeństwo dla zagrożonych dzikich gatunków, w tym słoni, nosorożców, łuskowców, gadów, płazów, ptaków i żyraf;

J. mając na uwadze, że polityka handlowa, której towarzyszyć będzie współpraca na rzecz rozwoju, może stanowić ogromną siłę napędową wzrostu gospodarczego w krajach rozwijających się;

K. mając na uwadze, że wzrost nielegalnego handlu licznymi gatunkami flory i fauny skutkuje utratą bioróżnorodności oraz niszczeniem ekosystemów wobec zwiększającej się liczby gatunków szczególnie narażonych, a nawet wymarłych;

L. mając na uwadze, że zrównoważony handel dziką fauną i florą może mieć kluczowe znaczenie dla niektórych zmarginalizowanych społeczności, które są zależne od ram prawnych chroniących lokalne zasoby i przyczyniających się do ograniczania ubóstwa;

Tendencje, zasady i uwagi natury ogólnej

1. zauważa z poważnym zaniepokojeniem, że nastąpił ostatnio wzrost nielegalnego handlu dziką fauną i florą oraz przestępstw przeciwko dzikiej przyrodzie, który – o ile nie zostanie powstrzymany i odwrócony – grozi poważnymi i trwałymi konsekwencjami dla zachowania bioróżnorodności oraz zrównoważenia środowiskowego;

2. zauważa, że UE, jako sygnatariusz licznych światowych konwencji mających na celu ochronę środowiska, ma prawny obowiązek zagwarantować przyczynianie się jej polityki i zawieranych przez nią traktatów międzynarodowych do osiągnięcia tego celu;

3. wyraża przekonanie, że intensyfikacja rozwoju gospodarczego wynikająca z integracji z rynkami światowymi oraz wykorzystywanie zasobów naturalnych dla zrównoważonego rozwoju gospodarczego nie wykluczają się wzajemnie, ale należy je raczej postrzegać jako czynniki, które się wzajemnie wzmacniają;

4. w związku z tym zdecydowanie popiera takie podejście do kwestii dotyczących dzikiej przyrody, które nie tylko wspiera cele w zakresie ochrony środowiska ustanowione przez UE oraz jej partnerów handlowych, ale także umożliwia stworzenie ram dla zrównoważonego i legalnego handlu, zwiększających pozytywny wpływ polityki handlowej na zrównoważony rozwój;

5. podkreśla z zaniepokojeniem, że UE, obok USA, nadal jest jednym z ważnych rynków docelowych oraz szlaków tranzytu nielegalnych produktów z dzikiej fauny lub flory;

6. z zadowoleniem przyjmuje plan działania UE przeciwko nielegalnemu handlowi dziką fauną i florą, ponieważ będzie on odgrywać decydującą rolę w zwalczaniu niepokojąco wzrastającego wysoce dochodowego nielegalnego handlu dziką fauną i florą, destabilizującego gospodarki i społeczności, których byt zależy od dzikiej fauny i flory, oraz zagrażającego pokojowi i bezpieczeństwu słabych regionów na terytoriach partnerów handlowych UE przez utrwalanie szlaków nielegalnego handlu;

7. wyraża przekonanie, że tylko zintegrowane podejście do przestępstw przeciwko dzikiej przyrodzie może ostatecznie okazać się skuteczne w ograniczaniu i eliminacji nielegalnego handlu oraz że UE musi przewodzić działaniom nie tylko dotyczącym podaży, w tym kwestii związanych z rozwojem w państwach trzecich, lecz również popytu na nielegalne produkty na rynkach krajowych, w tym na platformach internetowych;

Instytucje międzynarodowe i rządy

8. przypomina, że na mocy przepisów WTO państwa mogą wprowadzać odstępstwa od ogólnych zasad GATT określonych w art. XX lit. g) w celu regulowania wyczerpywalnych zasobów naturalnych i w art. XX lit. a) w celu ochrony moralności publicznej; zauważa, że Organ Apelacyjny WTO przyjął szeroką interpretację pojęcia „wyczerpywalne zasoby naturalne", by objąć nim gatunki organizmów żywych, które mogą być narażone na wyginięcie, oraz że orzecznictwo WTO wyraźnie podkreśla, iż włączenie gatunków do załączników do Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES) świadczy i ich wyczerpywalnym charakterze; zauważa również, że Organ Apelacyjny WTO przyjął szeroką interpretację pojęcia „moralność publiczna" w celu uwzględnienia kwestii dotyczących zapobiegania okrucieństwu wobec zwierząt;

9. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki UE podejmowane w ramach WTO w celu ograniczenia szkodliwych dotacji dla rybołówstwa, które mogą podważać zrównoważone zarządzanie rybołówstwem oraz zagrażać ochronie takich gatunków jak żółwie, rekiny, ptactwo wodne i ssaki morskie;

10. potwierdza swoje zdecydowane zaangażowanie w realizację oenzetowskich celów zrównoważonego rozwoju oraz w zagwarantowanie skutecznej realizacji celu nr 15, który zawiera zobowiązanie do zaprzestania kłusownictwa i nielegalnego handlu chronionymi gatunkami flory i fauny, a także w zwalczanie zarówno podaży, jak i popytu w odniesieniu do przemycanych towarów;

11. z zadowoleniem przyjmuje bieżącą działalność Międzynarodowego Konsorcjum ds. Zwalczania Przestępstw przeciwko Dzikiej Faunie i Florze – inicjatywy obejmującej CITES, Interpol, UNODC, Bank Światowy oraz WCO;

Cło i handel elektroniczny

12. z zadowoleniem przyjmuje również projekt INAMA Światowej Organizacji Celnej mający na celu zwiększenie zdolności organów celnych do poprawy budowania zdolności w celu zwalczania przestępstw przeciwko dzikiej przyrodzie; wzywa do większego udziału organów celnych w operacjach ścigania nielegalnego handlu dziką fauną i florą oraz do zwiększenia działań uświadamiających w celu poprawy wyszkolenia i funkcjonowania organów celnych;

13. uważa, że przestępstwa internetowe przeciwko dzikiej przyrodzie stwarzają poważne ryzyko dla zagrożonych zwierząt, w tym słoni, nosorożców, płazów, gadów i ptaków, oraz że rządy, przedsiębiorstwa i organizacje pozarządowe powinny podjąć współpracę na rzecz walki z tymi przestępstwami;

14. uważa, że należy bardziej podkreślić wymiar celny planu działania Unii Europejskiej w odniesieniu do zarówno współpracy z krajami partnerskimi, jak i lepszego i skuteczniejszego wdrażania w Unii; oczekuje w związku z tym na przegląd wdrożenia i egzekwowania obowiązujących ram prawnych UE, który ma zostać przeprowadzony przez Komisję w 2016 r., i domaga się, aby zawierał on ocenę procedur celnych;

15. wzywa Komisję do zbadania, do jakiego stopnia prawodawstwo UE dotyczące handlu dziką fauną i florą jest jednolicie stosowane w różnych państwach członkowskich przez funkcjonariuszy celnych odpowiadających za kontrole;

16. wzywa Komisję i państwa członkowskie do pracy nad wymianą informacji oraz budowaniem zdolności, w tym poprzez specjalne szkolenia dla funkcjonariuszy celnych;

Rola sektora prywatnego i organizacji pozarządowych

17. podkreśla znaczenie zapewnienia udziału sektora prywatnego w zwalczaniu nielegalnego handlu dziką fauną i florą, co obejmuje zaangażowanie rynków internetowych i mediów społecznościowych;

18. z zadowoleniem przyjmuje możliwe do zrealizowania rozwiązania, które – po włączeniu do istniejących systemów zarządzania łańcuchem dostaw i handlem – umożliwią sektorowi prywatnemu odgrywanie roli prawdziwego partnera dla rządów i organów międzynarodowych w zapewnianiu odpowiedzialnego zarządzania globalnymi łańcuchami dostaw; podkreśla jednak, że wspólna polityka handlowa powinna propagować ***wiążące*** standardy społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, zapewniając sektorowi prywatnemu wytyczne i wsparcie w zakresie działań odpowiedzialnych społecznie; uważa, że te standardy społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw mają szczególne znaczenie w sieciach transportu;

19. z zadowoleniem przyjmuje pojawiające się strategie „zero tolerancji" oparte na współpracy między ekspertami w zakresie handlu dziką fauną i florą a przedsiębiorstwami logistycznymi; uważa, że Komisja powinna zastanowić się, w jaki sposób można najlepiej dopilnować, aby odpowiednie ramy prawne skuteczniej przeciwdziałały zagrożeniom związanym z handlem elektronicznym oraz reklamą handlową w internecie i poza internetem;

20. z zadowoleniem przyjmuje rolę, jaką organizacje pozarządowe i społeczeństwo obywatelskie odgrywają nie tylko w walce z nielegalnym handlem dziką fauną i florą, w tym przez prowadzenie działań uświadamiających, oraz w ograniczaniu popytu zarówno na terenie UE, jak i w państwach trzecich, z których ta dzika fauna i flora pochodzi, ale również w ramach krajowych grup doradczych przewidzianych w umowach o wolnym handlu UE, aby monitorować wdrażanie przepisów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju;

21. z zadowoleniem przyjmuje deklarację z pałacu Buckingham, wydaną w marcu 2016 r. przez grupę zadaniową ds. transportu działającą w ramach organizacji United for Wildlife, mającą na celu zaangażowanie podmiotów sektora prywatnego w eliminowanie słabych punktów sektora transportu i procedur celnych, które są wykorzystywane przez handlarzy, a także usprawnienie wymiany informacji w całym globalnym łańcuchu dostaw oraz na wszystkich szlakach handlowych;

22. wzywa Komisję i państwa członkowskie do współpracy z organizacjami pozarządowymi w celu ograniczania nielegalnego handlu, zmiany zachowań konsumentów oraz zmniejszenia popytu na nielegalne produkty z dzikiej fauny lub flory, za pośrednictwem kampanii mających na celu uwrażliwienie na kwestie związane z wyzwaniem, jakim jest zwalczanie nielegalnego handlu dziką fauną i florą, w szczególności w krajach, w których ten popyt jest wyższy;

Unijne ramy prawne i umowy handlowe

23. uważa, że w istniejących krajowych ramach prawnych głównym wyzwaniem i priorytetem dla państw członkowskich UE na tym etapie jest wdrożenie obowiązujących przepisów; uznaje jednak, że należy przeanalizować dodatkowe przepisy uwzględniające zasady obowiązujące w innych państwach, aby zakazać udostępniania i wprowadzania do obrotu, transportowania i nabywania dzikiej fauny i flory nielegalnie pozyskanej lub sprzedawanej w państwach

trzecich, zgodnie z ramami prawnymi danego kraju; uważa, że obecne ramy prawne również powinny zostać przeanalizowane, aby lepiej uwzględniały ryzyko powiązane z handlem elektronicznym;

24. wspiera podejście, zgodnie z którym w planowanych umowach handlowych UE uwzględniane są przepisy ukierunkowane na eliminowanie nielegalnego handlu dziką fauną i florą;

25. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji w sprawie włączenia do TTIP rozdziału dotyczącego handlu i zrównoważonego rozwoju złożony w ramach jej nieustającego zaangażowania na rzecz zapewniania zrównoważonego rozwoju; zauważa, że USA dążyły w swoich umowach handlowych do negocjowania standardów obejmujących handel dziką fauną i florą, w tym przez ograniczanie dotacji na rybołówstwo; podkreśla, że we wszystkich przyszłych umowach UE o wolnym handlu, w rozdziałach dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju, należy negocjować rzetelne przepisy w sprawie ochrony dzikiej fauny i flory, w tym przepisy i zobowiązania mające na celu właściwe wdrożenie uzgodnionych wielostronnych umów środowiskowych;

26. z zadowoleniem przyjmuje bardziej ambitne podejście UE do ochrony dzikiej fauny i flory odzwierciedlone w rozdziale dotyczącym handlu i zrównoważonego rozwoju umowy o wolnym handlu między UE a Wietnamem, który obejmuje nie tylko zobowiązania do właściwego wdrożenia i egzekwowania wielostronnych umów środowiskowych, takich jak CITES, Konwencja o różnorodności biologicznej (CBD) i Międzynarodowa konwencja o uregulowaniu połowów wielorybów (ICRW), ale także przepisy dotyczące budowania zdolności w zakresie handlu, wymiany informacji oraz podnoszenia świadomości, oraz wzywa UE i państwa członkowskie do zagwarantowania właściwego wdrożenia tych zobowiązań i przepisów; uważa, że te zobowiązania powinny być możliwe do wyegzekwowania na drodze prawnej, aby zapewnić skuteczne i stałe przestrzeganie przepisów, w tym poprzez przewidzenie odpowiedniej roli dla organizacji pozarządowych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego;

27. popiera podejście nakreślone w strategii „Handel z korzyścią dla wszystkich" polegające na włączaniu przepisów antykorupcyjnych do przyszłych umów handlowych, biorąc pod uwagę znaną rolę korupcji w ułatwianiu nielegalnego handlu dziką fauną i florą, jak również zobowiązanie UE do prowadzenia polityki handlowej umożliwiającej zrównoważony rozwój, przyczyniającej się do osiągnięcia celów ogólnoświatowych uzgodnionych w ramach programu działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030;

Zalecenia

28. popiera takie podejście do polityki handlowej UE, które nie tylko priorytetowo traktuje kwestię walki z nielegalnym handlem dziką fauną i florą, ale obejmuje również włączanie do wszystkich przyszłych umów postanowień mających na celu jego ograniczanie i ostateczną eliminację, a także stosowanie solidnych i skutecznych środków uzupełniających, w szczególności w zakresie szkolenia, działań zapobiegawczych oraz stosowania sankcji w dziedzinie gospodarki leśnej, zdrowia i ceł;

29. podkreśla, że żaden element polityki handlowej UE nie powinien powstrzymywać UE ani jej partnerów handlowych od podejmowania decyzji, które są konieczne do ochrony dzikiej przyrody i zasobów naturalnych, o ile środki te pozostają sposobem na osiągnięcie uzasadnionych celów polityki publicznej i nie stanowią arbitralnej lub nieuzasadnionej dyskryminacji;

30. uważa, że nie ma uniwersalnego rozwiązania dla przetrwania dzikiej przyrody na świecie i zwalczania nielegalnego handlu; przypomina w tym kontekście o konieczności zapewnienia pełnej elastyczności i wymiany informacji, danych i najlepszych praktyk w celu ułatwienia dialogu z myślą o zacieśnieniu współpracy, mając na uwadze transgraniczny charakter tego rodzaju naruszeń;

31. zaleca, aby państwa członkowskie UE rozważyły rozwiązania polityczne pozwalające na usunięcie wszystkich pozostałych luk prawnych, które mogą prowadzić do wprowadzania do legalnego obrotu nielegalnie pozyskanych dzikich zwierząt i roślin oraz produktów z dzikiej fauny lub flory; ponadto w tym kontekście zaleca przeprowadzanie rygorystycznych kontroli, a także skuteczne wykorzystywanie istniejących zasobów i struktur w dążeniu do osiągnięcia tego celu;

32. apeluje do UE i jej państw członkowskich o rozpatrzenie ewentualnego wprowadzenia na szczeblu europejskim zakazu handlu kością słoniową, w tym „przedkonwencyjną" kością słoniową, jej wywozu lub ponownego wywozu na i poza terytorium UE, zgodnie z prawem WTO;

33. domaga się, by przeznaczono wystarczające środki na politykę i działania służące osiągnięciu unijnych celów w zakresie zwalczania nielegalnego handlu dziką fauną i florą, co obejmuje środki dla państw trzecich przeznaczone na budowanie zdolności, w szczególności w odniesieniu do procedur celnych, organów celnych, przejrzystości i dobrego zarządzania;

34. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o dalszą współpracę ze wszystkimi zainteresowanymi podmiotami w celu zapewnienia zintegrowanego podejścia, które jest ukierunkowane nie tylko na źródła nielegalnej dzikiej fauny i flory oraz produktów z dzikiej fauny lub flory, ale również na ograniczanie popytu oraz podnoszenie świadomości na rynkach, na których występuje popyt;

35. zwraca się do państw członkowskich i Komisji o wzmożenie działań gwarantujących przerwanie działalności, eliminowanie i ściganie nielegalnych sieci i organizacji przestępczych zaangażowanych w nielegalny handel dziką fauną i florą oraz o to, by państwa członkowskie zapewniły proporcjonalność i odstraszający charakter kar i wyroków przewidzianych za przestępstwa przeciwko dzikiej przyrodzie, a także, w stosownych przypadkach, ich zgodność z zobowiązaniami określonymi w Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej;

36. wzywa UE do zbadania, w zakresie objętym ramami WTO, jak światowe systemy handlu i ochrony środowiska mogą lepiej wspierać się nawzajem, zwłaszcza w kontekście prowadzonych prac nad wzmocnieniem spójności między WTO a wielostronnymi umowami środowiskowymi, a także w świetle umowy o ułatwieniach w handlu;

37. uważa, że należy zbadać dodatkowe możliwości współpracy między WTO a CITES, zwłaszcza pod względem zapewniania urzędnikom z krajów rozwijających się pomocy technicznej oraz w zakresie budowania ich zdolności w odniesieniu do kwestii handlowych i środowiskowych; zwraca się do Komisji o dalszą analizę tej kwestii w ramach debat prowadzonych w następstwie konferencji ministerialnej w Nairobi oraz w odniesieniu do zagadnień, które będą rozpatrywane podczas kolejnej konferencji ministerialnej w Buenos Aires w 2017 r.;

o

o o

38. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, państwom członkowskim, CITES, Biuru Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przestępczości, WCO, WTO i Interpolowi.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

P8_TA(2017)0065

Odpowiedzialne podejście do posiadania koniowatych i opieki nad nimi

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie odpowiedzialnego podejścia do posiadania koniowatych i opieki nad nimi (2016/2078(INI))

(2018/C 263/06)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 39, 42 i 43 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) dotyczący funkcjonowania wspólnej polityki rolnej i wspólnej polityki rybołówstwa,

— uwzględniając art. 114 TFUE dotyczący ustanowienia i funkcjonowania jednolitego rynku,

— uwzględniając Protokół nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności,

— uwzględniając art. 168 ust. 4 lit. b) TFUE dotyczący środków weterynaryjnych i fitosanitarnych, mających bezpośrednio na celu ochronę zdrowia publicznego,

— uwzględniając art. 13 TFUE, który przewiduje, że przy formułowaniu i wykonywaniu polityki rolnej, rybołówstwa i transportu Unii oraz jej polityki dotyczącej rynku wewnętrznego, badań i rozwoju technologicznego oraz przestrzeni kosmicznej Unia i państwa członkowskie w pełni uwzględniają wymagania w zakresie dobrostanu zwierząt jako istot zdolnych do odczuwania, przy równoczesnym przestrzeganiu przepisów prawnych i administracyjnych oraz zwyczajów państw członkowskich związanych w szczególności z obyczajami religijnymi, tradycjami kulturowymi i dziedzictwem regionalnym,

— uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt") ([1]),

— uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań zmieniające dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 ([2]),

— uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1099/2009 z dnia 24 września 2009 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania ([3]),

— uwzględniając dyrektywę Rady 98/58/WE z dnia 20 lipca 1998 r. dotyczącą ochrony zwierząt hodowlanych ([4]),

— uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/262 z dnia 17 lutego 2015 r. określające, na podstawie dyrektyw Rady 90/427/EWG i 2009/156/WE, zasady dotyczące metod identyfikacji koniowatych (rozporządzenie w sprawie paszportu konia) ([5]),

— uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świni, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylające niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt"),

([1]) Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1.
([2]) Dz.U. L 3 z 5.1.2005, s. 1.
([3]) Dz.U. L 303 z 18.11.2009, s. 1.
([4]) Dz.U. L 221 z 8.8.1998, s. 23.
([5]) Dz.U. L 59 z 3.3.2015, s. 1.

— uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 ([1]),

— uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 ([2]),

— uwzględniając wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 23 kwietnia 2015 r. w sprawie C-424/13, Zuchtvieh-Export GmbH przeciwko Stadt Kempten,

— uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europa 2020 – strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu" (COM(2010)2020),

— uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1337/2013 z dnia 13 grudnia 2013 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 ([3]) w odniesieniu do wskazania kraju lub miejsca pochodzenia mięsa,

— uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Europa – najpopularniejszy kierunek turystyczny na świecie – nowe ramy polityczne dla europejskiego sektora turystycznego" (COM(2010)0352),

— uwzględniając wnioski przedstawione w badaniu EDUCAWEL przeprowadzonym przez Komisję ([4]),

— uwzględniając zasady pomocniczości i proporcjonalności,

— uwzględniając Europejską konwencję o ochronie zwierząt hodowlanych i gospodarskich,

— uwzględniając art. 52 Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A8-0014/2017),

A. mając na uwadze, że wartość sektora koniowatych w UE wynosi ponad 100 mld EUR rocznie ([5]), a tylko w 2013 r. przyniósł on dodatkowy całkowity obrót rzędu 27,3 mld EUR w sektorze zakładów wzajemnych, z czego 1,1 mld EUR trafiło do rządów państw członkowskich ([6]);

B. mając na uwadze, że tylko w sektorze sportów jeździeckich powstało około 900 tys. miejsc pracy, a na 5–7 koniowatych przypada jedno pełnoetatowe miejsce pracy, przy czym takie miejsca pracy, niepodlegające delokalizacji, znajdują się na obszarach wiejskich, będących obecnie w trudnej sytuacji ekonomicznej;

C. mając na uwadze, że sektor koniowatych spełnia cele unijnej polityki rozwoju obszarów wiejskich, która opiera się na rentowności rolnictwa, zrównoważonym zarządzaniu zasobami naturalnymi i promowaniu włączenia społecznego w społecznościach wiejskich; mając na uwadze, że koniowate są wciąż szeroko wykorzystywane w rolnictwie i że znaleziono dla nich nowe zastosowania, takie jak produkcja mleka oślego, a także mając na uwadze nowe możliwości i korzyści płynące dla producentów i konsumentów z do dalszego rozwijania tych produktów;

([1]) Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487.
([2]) Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.
([3]) Dz.U. L 335 z 14.12.2013, s. 19.
([4]) Zob. http://ec.europa.eu/food/animals/docs/aw_eu-strategy_study_edu-info-activ.pdf.
([5]) Fédération Equestre Internationale (FEI), najczęściej zadawane pytania na temat koncepcji wysokich norm zdrowotnych i wydajnościowych koni przyjętej w maju 2014 r. na walnym posiedzeniu OIE.
([6]) Sprawozdanie roczne władz Międzynarodowej Federacji Wyścigów Konnych (International Federation of Horseracing).

Wtorek, 14 marca 2017 r.

D. mając na uwadze, że sektor koniowatych aktywnie uczestniczy w osiąganiu celu strategii „Europa 2020", jakim jest zrównoważony rozwój bazujący z jednej strony na bardziej zielonej gospodarce, a z drugiej na wzroście sprzyjającym włączeniu społecznemu, a także mając na uwadze duże znaczenie sektora koniowatych z uwagi na jego kluczowy wkład w rozwój środowiskowy, gospodarczy i społeczny na obszarach wiejskich;

E. mając na uwadze, że Unia Europejska jest największym rynkiem sektora sportów jeździeckich na świecie ([1]);

F. mając na uwadze, że liczbę koniowatych w UE szacuje się na około 7 mln, że zwierzęta te od wieków towarzyszą człowiekowi i pełnią bardzo zróżnicowane funkcje: począwszy od wyścigów i konkursów zwierząt i roli zwierząt towarzyszących po pracę w transporcie, turystyce, terapiach rehabilitacyjnych i edukacyjnych, sporcie, edukacji, leśnictwie i rolnictwie, jako źródło mleka i mięsa, materiał do badań oraz jako zwierzęta dzikie i półdzikie; mając na uwadze, że koniowate pomagają także utrzymać bioróżnorodność i przyczyniają się do zagospodarowania przestrzennego na obszarach wiejskich oraz że mogą one pełnić kilka z wymienionych funkcji na różnych etapach życia;

G. mając na uwadze, że odpowiedzialne podejście do posiadania koniowatych i opieki nad nimi rozpoczyna się od poświęcania należytej uwagi zdrowiu i dobrostanowi zwierząt oraz że w tej sytuacji kwestie dobrostanu muszą pozostawać w centrum wszelkiej działalności z udziałem koniowatych; mając na uwadze, że unijne środowisko regulacyjne różnie wygląda na poziomie państw członkowskich, a obowiązujące ustawodawstwo jest wdrażane w UE w różny sposób, co prowadzi do zakłócenia konkurencji ze szkodą dla dobrostanu zwierząt;

H. mając na uwadze, że koniowate są najczęściej przewożonymi zwierzętami w Europie w stosunku do wielkości ich populacji ([2]), oraz mając na uwadze, że obywateli UE poważnie niepokoi czas trwania transportu zwierząt i że domagają się oni jego skrócenia, ponieważ koniowate – zanim dotrą do punktu przeznaczenia – są często transportowane do i z UE w pojazdach nieprzystosowanych do ich przewozu na duże odległości drogą lądową, morską i powietrzną;

I. mając na uwadze, że dane o przemieszczaniu koniowatych w celach handlowych są gromadzone w zintegrowanym skomputeryzowanym systemie weterynaryjnym (TRACES), lecz są one udostępniane w odstępach rocznych z dwuletnim opóźnieniem;

J. mając na uwadze, że łatwo dostępne dane mogłyby pomóc właściwym organom i innym organizacjom w lepszym monitorowaniu wpływu na zdrowie zwierząt oraz w badaniu dalszych informacji na temat niedostatecznego bezpieczeństwa biologicznego;

K. mając na uwadze, że brakuje danych, które pozwoliłyby bezpośrednio określić, jak wiele koniowatych pełniących funkcje zwierząt roboczych jest wykorzystywanych w małych gospodarstwach i gospodarstwach niskotowarowych – spośród których bardzo wiele znajduje się w nowych państwach członkowskich – i w sektorze turystyki;

L. mając na uwadze, że w maju 2016 r. Światowa Organizacja Zdrowia Zwierząt (OIE) przyjęła wytyczne dotyczące koniowatych pełniących funkcję zwierząt roboczych ([3]) dotyczące przestrzegania pięciu praw podstawowych zwierząt, czyli prawa do niecierpienia głodu, pragnienia i niedożywienia, prawa do życia bez strachu i stresu, do ochrony przed dyskomfortem fizycznym i przegrzaniem oraz do ochrony przed bólem i do swobody przejawiania (jak najwięcej) naturalnych zachowań;

M. mając na uwadze, że koniowate zapewniają miejscowościom i obszarom wiejskim wartościowe i niepodlegające delokalizacji zatrudnienie oraz znaczne dochody z rolnictwa, sportów jeździeckich i turystyki, lecz dobrostan niektórych koniowatych jest zagrożony, a turyści zbyt często nie mają dostatecznych informacji, aby określić problemy związane z dobrostanem i im zaradzić ([4]);

([1]) Baza danych FEI, dostęp 22.9.2014.
([2]) Baza danych TRACES 2012.
([3]) Światowa Organizacja Zdrowia Zwierząt, Kodeks zdrowia zwierząt lądowych, 2016, rozdział 7.12.
([4]) „Santorini Donkey and Mule Taxis – an Independent Animal Welfare Report for the Donkey Sanctuary („Usługi przewozu osłami i mułami na Santorini – niezależne sprawozdanie na temat dobrostanu zwierząt dla Donkey Sanctuary"), 2013.

N. mając na uwadze, że dzięki oznakowaniu dotyczącemu dobrostanu zwierząt wprowadzonemu przez sektor można zagwarantować, że działalność jest prowadzona we właściwy sposób, a obywatele otrzymują konieczne informacje;

O. mając na uwadze, że nieograniczony, niekontrolowany i nieodpowiedzialny rozród koniowatych mogą prowadzić do uzyskiwania zwierząt pozbawionych wartości ekonomicznej i często pozostawianych bez opieki, z poważnymi problemami dotyczącymi dobrostanu, zwłaszcza w czasie pogorszenia koniunktury gospodarczej; mając na uwadze, że Parlament i Rada przyjęły niedawno prawodawstwo harmonizujące przepisy dotyczące warunków zootechnicznych i genealogicznych dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych, w tym koniowatych, aby wzmocnić konkurencyjność i organizację europejskiego sektora hodowli oraz zwiększyć jakość dostępnych informacji dotyczących rozrodu i identyfikacji zwierząt hodowlanych czystorasowych, w szczególności koniowatych;

P. mając na uwadze, że od 2008 r. odnotowano wzrost przypadków porzucania koniowatych w zachodnich państwach członkowskich, zwłaszcza tam, gdzie stały się kosztownym luksusem, stanowiącym duże obciążenie finansowe, a nie źródło dochodu; mając na uwadze, że Komisja i państwa członkowskie nie zajęły się tym problemem w sposób odpowiedni i zadowalający;

Q. mając na uwadze, że większość tych przypadków można przypisać prywatnym właścicielom i że nie są one reprezentatywne dla większości profesjonalnych hodowców koni w Europie;

R. mając na uwadze, że koniowate są zwierzętami towarzyskimi o zdolnościach kognitywnych i silnych więziach z innymi osobnikami oraz są wykorzystywane w szeregu programów edukacyjnych i szkoleniowych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych, w tym w terapii zaburzeń autystycznych, porażenia mózgowego, udaru mózgu, trudności lub zaburzeń w uczeniu się lub trudności i zaburzeń językowych, w rehabilitacji przestępców, psychoterapii, w programach dotyczących zespołu stresu pourazowego i uzależnieniach;

S. mając na uwadze, że właściciele stoją w obliczu trudnych decyzji, kiedy nie są w stanie dostatecznie dbać o swoje koniowate, częściowo z uwagi na wysokie koszty opieki weterynaryjnej, oraz mając na uwadze, że w niektórych państwach członkowskich usypianie jest zbyt często pierwszym – i kosztownym – rozwiązaniem wybieranym przez właścicieli, którzy nie są dłużej w stanie pokrywać kosztów opieki weterynaryjnej ani kosztów zapewnienia dobrostanu zwierzęcia; w innych państwach członkowskich natomiast koniowate można uśpić dopiero wtedy, gdy występuje wyraźna niezwłoczna przesłanka weterynaryjna, bez względu na dobrostan danego zwierzęcia w perspektywie długoterminowej;

T. mając na uwadze, że w wielu państwach spoza Unii koniowate nie są uważane za zwierzęta służące do produkcji żywności, oraz mając na uwadze, że mięso koniowatych importuje się rutynowo z tych krajów w celu wprowadzenia na rynek UE i sprzedaży; mając na uwadze, że sytuacja ta powoduje problemy z utrzymaniem dobrostanu i zakłócenia konkurencji ze względu na fakt, że na razie Unia Europejska nie zezwala na wprowadzanie do łańcucha żywnościowego ludzi mięsa pochodzącego od koni, których pierwotnym przeznaczeniem nie była produkcja mięsa ani ubój, podczas gdy w przypadku mięsa importowanego z państw trzecich dopuszcza się większą elastyczność;

1. dostrzega duże znaczenie ekonomiczne, środowiskowe i społeczne koniowatych w całej UE oraz podstawowe wartości kulturalne i edukacyjne, które są z tym bezpośrednio związane, takie jak szacunek dla zwierząt i środowiska;

2. stwierdza, że koniowate są coraz częściej wykorzystywane do celów edukacyjnych, sportowych, terapeutycznych i rekreacyjnych w gospodarstwach rolnych, co pozwala na dywersyfikację działalności i zwiększenie dochodów rolników, oraz podkreśla, że obecność koniowatych sprzyja wielofunkcyjności gospodarstw rolnych, a przez to wzrostowi zatrudnienia na obszarach wiejskich i przyczynia się do rozwoju relacji miasto-wieś, do zagospodarowania przestrzennego na szczeblu lokalnym i spójności lokalnej;

3. apeluje, by sektor hodowli koniowatych, który przyczynia się w istotny sposób do celów ogólnych i strategicznych Unii, był w większym stopniu doceniany na szczeblu europejskim i by doceniono korzyści, jakie przynosi wiejskiej gospodarce, oraz by był w większym stopniu włączany do poszczególnych instrumentów WPR, w postaci płatności bezpośrednich w ramach pierwszego lub drugiego filaru;

4. zauważa, że dobre zdrowie i dobrostan koniowatych znacznie zwiększają wyniki ekonomiczne gospodarstw i przedsiębiorstw oraz ogólnie przynoszą korzyści gospodarce na obszarach wiejskich, a także wychodzą naprzeciw rosnącemu zapotrzebowaniu obywateli UE na wyższe normy w zakresie zdrowia i dobrostanu zwierząt;

5. wzywa Komisję do uznania statusu koniowatych jako zwierząt roboczych, które stanowią ważny element działalności rolniczej na obszarach wiejskich Europy, zwłaszcza w regionach górskich i trudno dostępnych;

6. podkreśla, że właściciele koniowatych powinni wykazywać się minimalnym poziomem wiedzy na temat ich chowu, a posiadanie koniowatych wiąże się z osobistą odpowiedzialnością za stan zdrowia i dobrostan zwierząt objętych opieką;

7. podkreśla, że ważnym narzędziem służącym zaspokojeniu tych potrzeb powinno być dzielenie się wiedzą przez właścicieli koniowatych, jak również przez państwa członkowskie, a ponadto uważa, że osoby zawodowo zajmujące się koniowatymi usprawniły swoje techniki pracy, jeśli chodzi o poprawę dobrostanu koniowatych, równolegle do rozwoju nowej wiedzy naukowej, zmian legislacyjnych i nowych metod nauczania;

8. stwierdza, że większość właścicieli koniowatych i osób, które się nimi zajmują, postępuje odpowiedzialnie; uważa, że większe propagowanie dobrostanu zwierząt może się powieść wyłącznie w ramach rentownych ekonomicznie systemów produkcji;

9. stwierdza, że działalność podmiotów w branży musi pozostać opłacalna ekonomicznie, a one same muszą jednocześnie skutecznie reagować na nowe wyzwania, takie jak ograniczone zasoby naturalne, skutki zmiany klimatu czy też pojawianie się i rozprzestrzenianie nowych chorób;

10. zachęca państwa członkowskie do stworzenia otoczenia, w którym działalność gospodarcza prowadzona w gospodarstwie rolnym będzie rentowna;

11. podkreśla znaczenie przyszłych ośrodków referencyjnych ds. dobrostanu zwierząt, zgodnie z 10 zasadami Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE), dla podniesienia poziomu pełnej zgodności z przepisami i ciągłego egzekwowania tych przepisów, a także dla rozpowszechniania informacji i dobrych praktyk związanych z dobrostanem zwierząt;

12. wzywa Komisję, by zleciła Eurostatowi badanie mające na celu przeprowadzenie analizy wpływu gospodarczego, środowiskowego i społecznego wszystkich aspektów sektora koniowatych oraz by regularnie dostarczała co rok danych statystycznych dotyczących usług, do których świadczenia wykorzystuje się koniowate, a także ich transportu i uboju;

13. wzywa Komisję, by opracowała europejskie wytyczne dotyczące dobrych praktyk w sektorze koniowatych dla różnego typu użytkowników i specjalistów, w drodze konsultacji z zainteresowanymi stronami i organizacjami z sektora koniowatych oraz w oparciu o istniejące przewodniki, z naciskiem na dobrostan poszczególnych gatunków, a oprócz opieki u schyłku życia również na opiekę behawioralną;

14. wzywa Komisję, aby dopilnowała równomiernego wdrażania wytycznych UE i udostępniła środki na tłumaczenie tego dokumentu;

15. wzywa Komisję, by zachęcała do wymiany dobrych praktyk i programów edukacyjnych różnych państw członkowskich związanych z dobrostanem zwierząt i ich gromadzenia oraz by wspierała tworzenie i rozpowszechnianie informacji na temat zaspokajania potrzeb koniowatych – bez względu na funkcje, które pełnią te zwierzęta – w oparciu o zasady „pięciu swobód" i z uwzględnieniem wszystkich etapów życia koniowatych;

16. wzywa Komisję, aby przy opracowywaniu europejskich wytycznych dotyczących dobrych praktyk w sektorze koniowatych rozważyła wielofunkcyjność koniowatych przez uwzględnienie wskazówek dotyczących odpowiedzialnej hodowli, zdrowia i dobrostanu zwierząt oraz zalet sterylizacji koniowatych, pracy w turystyce, rolnictwie i leśnictwie, transportu dostosowanego do potrzeb poszczególnych gatunków oraz uboju i ochrony przed nadużyciami, a zwłaszcza dopingiem, a ponadto zaleca, aby rozpowszechniać takie wytyczne – we współpracy z przedstawicielami uznanych przez UE branżowych organizacji rolniczych na szczeblu europejskim – wśród hodowców, towarzystw jeździeckich, gospodarstw, stajni, schronisk, przewoźników i rzeźni, a także aby wytyczne te były dostępne w różnych formatach i językach;

17. apeluje do Komisji i państw członkowskich o wspieranie prac organizacji European Horse Network (Europejska Sieć Koni) i European State Stud Association (Europejskie Stowarzyszenie Państwowych Hodowców Koni), ponieważ odgrywają one ważną rolę w rozwoju europejskiego sektora koni, pełniąc funkcję platformy wymiany najlepszych praktyk oraz zapewniając przetrwanie tradycji, umiejętności, starych ras koni i znaczenia sektora;

18. wzywa Komisję do poszerzenia zasobów edukacyjnych na temat dobrostanu zwierząt i kierowania ich zarówno do specjalistów mających bezpośredni kontakt z koniowatymi, takich jak weterynarze, hodowcy zwierząt i właściciele koni, a także do szerszego grona użytkowników, aby system doradztwa rolniczego obejmował dobrostan i hodowlę koniowatych, z naciskiem na rolę szkoleń i informacji;

19. apeluje do Komisji i państw członkowskich, aby wykorzystywały mechanizmy transferu wiedzy w celu dzielenia się dobrymi praktykami i modelami biznesowymi, podnoszenia poziomu świadomości o najróżniejszych zagadnieniach oraz pobudzania innowacyjności i nowych pomysłów; zauważa, że w niektórych państwach członkowskich istnieją już mechanizmy transferu wiedzy w sektorze koniowatych;

20. wzywa Komisję, by ponownie zaangażowała się w opracowanie karty zrównoważonej i odpowiedzialnej turystyki w połączeniu z rozpowszechnianiem czytelnych informacji, aby wspomóc turystów i zainteresowane strony w dokonywaniu wyborów wspierających dobrostan zwierząt przy podejmowaniu decyzji o tym, czy korzystać z usług koniowatych pełniących funkcję zwierząt roboczych; podkreśla, że karta ta powinna opierać się na istniejących już kartach jakości ustanowionych przez uznane, reprezentatywne branżowe organizacje rolnicze, oraz zauważa, że o ile niektóre państwa członkowskie dysponują rygorystycznymi wytycznymi dotyczącymi warunków i godzin pracy, o tyle w innych państwach członkowskich brakuje takiej ochrony;

21. apeluje do Komisji o wydanie wytycznych dla państw członkowskich w sprawie modeli turystyki uwzględniających dobrostan koniowatych pełniących funkcje zwierząt roboczych;

22. wzywa państwa członkowskie do opracowania dobrowolnych wytycznych dotyczących pracy, w tym dziennej liczby godzin pracy oraz okresów odpoczynku, aby chronić koniowate pełniące funkcję zwierząt roboczych przed przepracowaniem i wyzyskiem ekonomicznym;

23. wzywa Komisję do publicznego udostępniania danych z systemu TRACES znacznie szybciej niż obecnie;

24. podkreśla, że obowiązujące prawodawstwo UE w zakresie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z nim działań ma na celu ochronę zwierząt przed urazami i cierpieniem oraz dopilnowanie, by zwierzęta były transportowane w odpowiednich warunkach i okresach, oraz jest zaniepokojony problemami w zakresie egzekwowania przez organy wielu państw członkowskich unijnego prawodawstwa w zakresie dobrostanu zwierząt podczas transportu;

25. wzywa Komisję do zapewnienia odpowiedniego stosowania oraz skutecznego i jednolitego wdrożenia obowiązujących przepisów unijnych dotyczących transportu zwierząt i wiążącej prawnie sprawozdawczości we wszystkich państwach członkowskich;

26. wzywa państwa członkowskie eksportujące koniowate, by szukały sposobów zachęcania do uboju koniowatych na ich terytorium, aby w miarę możliwości unikać transportu żywych zwierząt, i wzywa Komisję, aby stworzyła mechanizm skutecznego nadzoru nad przestrzeganiem przepisów ustawowych i wykonawczych w przyszłych i obecnych ramach prawnych;

27. zwraca się do Komisji, by zaproponowała skrócenie maksymalnego czasu wszystkich przewozów koni rzeźnych zgodnie z ustaleniami Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz w oparciu o przewodniki dotyczące transportu koniowatych zredagowane przez podmioty branżowe, przy uwzględnieniu specyficznego charakteru sektora koniowatych;

28. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania wytycznych, do ułatwienia i nasilenia badań naukowych oraz stosowania już istniejących badań nad dobrostanem koniowatych w czasie uboju, aby opracować humanitarne metody uboju lepiej dostosowane do koniowatych, oraz do przekazania tych wytycznych właściwym organom państw członkowskich;

29. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zobowiązały się w pełni i należycie przeprowadzać na swoim terytorium inspekcje w rzeźniach i dokonywać regularnych kontroli rzeźni na ich terytorium, które są uprawnione do przyjmowania koniowatych, aby zagwarantować, że rzeźnie te są w stanie spełnić szczególne wymogi w zakresie dobrostanu koniowatych pod względem adekwatności obiektów i kwalifikacji pracowników;

30. wzywa Komisję, by zaangażowała się w opracowanie zatwierdzonych wskaźników dobrostanu zwierząt, które powinny być używane do oceny dobrostanu koniowatych, stwierdzania występujących problemów i pomocy we wprowadzaniu ulepszeń, oraz by jednocześnie dopilnowała ich realizacji w praktyce i zapewniła, by sektor na tym skorzystał, oraz uważa, że należy włączyć zainteresowane strony stosujące podobne instrumenty w całej UE i ściśle współpracować z przedstawicielami branżowych organizacji w sektorze koniowatych podczas opracowywania wskaźników dobrostanu zwierząt;

31. domaga się, by Komisja i państwa członkowskie zachęcały właścicieli koni do tworzenia stowarzyszeń;

32. podkreśla znaczenie humanitarnego traktowania i dobrostanu koniowatych oraz zasady, że w żadnych okolicznościach nie można tolerować okrutnego czy niewłaściwego traktowania przez właściciela, trenera, opiekuna czy dowolną inną osobę;

33. wzywa państwa członkowskie do stosowania surowszych przepisów w odniesieniu do maltretowania i porzucania zwierząt, w tym nadzwyczajnych środków na rzecz zwalczania porzucania, oraz do kompleksowego i należytego zbadania doniesień o niehumanitarnych praktykach wobec koniowatych i o naruszaniu ich dobrostanu;

34. zwraca uwagę, że między poszczególnymi gatunkami koniowatych istnieją różnice, z których wynikają odmienne potrzeby dotyczące dobrostanu, np. związane z opieką u schyłku życia czy wymogami w zakresie uboju;

35. wzywa Komisję do przeprowadzenia badania i udokumentowania tych różnic oraz do wydania wytycznych dla poszczególnych gatunków w celu zapewnienia trwałego dobrostanu;

36. apeluje do Komisji i państw członkowskich o wspieranie badań i rozwoju w zakresie systemów hodowli dostosowanych do poszczególnych gatunków w sektorze koniowatych z uwzględnieniem ich naturalnego zachowania jako zwierząt stadnych i płochliwych;

37. wzywa Komisję, by nadała priorytet projektowi pilotażowemu mającemu na celu zbadanie wykorzystania nowych i istniejących systemów finansowania, tak aby nagradzać dobre wyniki w obszarze dobrostanu koniowatych pełniących funkcję zwierząt roboczych, w tym w małych gospodarstwach i gospodarstwach niskotowarowych;

38. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia pełnego i odpowiedniego wdrożenia rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/262 (rozporządzenie w sprawie paszportu konia);

39. zauważa, że ceny leków weterynaryjnych, koszt utylizacji tusz i koszt uśpienia, tam, gdzie jest dozwolone, mogą utrudniać położenie kresu życiu koniowatych, co prowadzi do przedłużania cierpienia;

40. wzywa państwa członkowskie do zbadania doniesień o stosowaniu niehumanitarnych praktyk podczas usypiania i naruszaniu dobrostanu, takich jak niewłaściwe używanie leków, i do zgłaszania tych naruszeń Komisji;

41. dostrzega wzrost produkcji oślego i końskiego mleka oraz wzywa Komisję do wydania wytycznych w sprawie produkcji tego mleka;

42. apeluje do państw członkowskich, aby we współpracy z branżowymi, reprezentatywnymi i uznanymi organizacjami rolniczymi zobowiązały się do zwiększenia liczby kontroli w gospodarstwach prowadzących produkcję mleka oślego i końskiego;

43. wyraża zaniepokojenie importem i stosowaniem weterynaryjnych produktów leczniczych zawierających gonadotropinę surowicy źrebnej klaczy (PMSG);

44. wzywa Dyrekcję Generalną Komisji ds. Audytów i Analiz w Zakresie Zdrowia i Żywności do kontrolowania w ramach audytów zakładów posiadających licencję na produkcję PMSG pod kątem przestrzegania obowiązujących przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt podczas produkcji, do zbadania kwestii dobrostanu i traktowania klaczy wykorzystywanych do pobierania hormonów używanych w przemyśle farmaceutycznym, a także do sporządzenia sprawozdania na ten temat;

45. podkreśla, że nie funkcjonuje jeszcze sprawiedliwy system fiskalny, dostosowany do różnych potrzeb poszczególnych państw członkowskich, który umożliwiałby profesjonalnym hodowcom koniowatych osiąganie dochodów niezbędnych do utrzymania działalności gospodarczej w europejskich gospodarstwach zajmujących się hodowlą koniowatych;

46. zaznacza, że bardziej sprawiedliwy system fiskalny w odniesieniu do sektora koniowatych umożliwiłby równe warunki działania w sektorze, większą przejrzystość działalności w sektorze hodowli koniowatych, a tym samym walkę z oszustwami i szarą strefą gospodarki oraz osiąganie przez profesjonalnych hodowców koni dochodów niezbędnych do utrzymania działalności gospodarczej;

47. uważa, że przy następnej zmianie dyrektywy w sprawie VAT konieczne jest wyjaśnienie przepisów dotyczących podatku VAT mających zastosowanie do sektora hodowli koniowatych, aby wspomóc rozwój sektora hodowli koniowatych promującego wzrost i tworzenie miejsc pracy;

48. wzywa Komisję do podjęcia działań, aby zapewnić państwom członkowskim większą swobodę w ustalaniu obniżonych stawek VAT dla wszystkich rodzajów działalności w tej branży, i uważa, że takie doprecyzowanie powinno umożliwić utworzenie jednolitych, stabilnych i dostosowanych ram redukcji stawek VAT, pozostawiając państwom członkowskim wystarczającą elastyczność, jeśli chodzi o ich politykę podatkową;

49. zwraca uwagę na różnice w wymogach zdrowotnych dotyczących koniny produkowanej w Europie i importowanej z krajów trzecich;

50. przypomina o potrzebie ustanowienia skutecznej identyfikowalności koniny w skali europejskiej i podkreśla, że pożądane jest uzyskanie równoważnego poziomu wymagań zdrowotnych i w zakresie bezpieczeństwa żywności oraz zgodności importowanej koniny z unijnymi wymogami dla europejskich konsumentów niezależnie od miejsca pochodzenia spożywanej koniny;

51. wzywa Komisję do podjęcia działań w celu przywrócenia równowagi między poziomem wymogów w ramach UE a poziomem wymogów podczas kontroli na granicach, przy jednoczesnej ochronie zdrowia konsumentów;

52. zwraca się zatem do Komisji o wprowadzenie obowiązku wskazywania kraju pochodzenia w przypadku wszystkich przetworzonych produktów z koniny;

53. wzywa Komisję do zwiększenia liczby kontroli przeprowadzanych w rzeźniach poza Unią, które posiadają zezwolenie na eksport mięsa koniowatych do UE, oraz do warunkowego zawieszania importu mięsa koniowatych wyprodukowanego w państwach trzecich, które nie spełniają unijnych wymogów w zakresie identyfikowalności i bezpieczeństwa żywności;

54. podkreśla konieczność zniesienia tabu dotyczącego kończenia życia koniowatych; uważa, że ułatwienie koniowi zakończenia życia nie wyklucza włączenia go do łańcucha żywnościowego;

55. wzywa Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na opiekę nad koniowatymi u schyłku ich życia, łącznie z określeniem najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości stosowanych powszechnie leków weterynaryjnych, takich jak fenylobutazon, w celu zapewnienia bezpieczeństwa łańcucha żywnościowego;

56. wzywa państwa członkowskie do promowania powrotu do łańcucha żywnościowego przez „okres karencji", określony na podstawie badań naukowych, umożliwiający wprowadzenie zwierzęcia z powrotem do łańcucha żywnościowego po ostatnim podaniu leku, przy jednoczesnym zagwarantowaniu ochrony zdrowia konsumenta;

57. zauważa, że w przypadku koniowatych nieprzeznaczonych do uboju w celu produkcji żywności do spożycia przez człowieka (koniowate zarejestrowane jako „nieprzeznaczone do produkcji żywności") w niektórych państwach członkowskich nie istnieje żaden rejestr podawanych leków, można jednak przypuszczać, że trafiają one do nielegalnego uboju, co stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia publicznego; wzywa zatem Komisję, by usunęła tę lukę w przepisach;

58. wzywa Komisję do rozważenia, wraz z Federacją Europejskich Stowarzyszeń Weterynarzy Koniowatych (Federation of European Equine Veterinary Associations (FEEVA)), możliwości ujednolicenia dostępu do leczenia i leków na całym terytorium europejskim;

59. uważa, że takie ujednolicenie miałoby tę zaletę, iż pozwoliłoby uniknąć wszelkich zakłóceń konkurencji oraz ułatwiłoby szersze leczenie chorób u koniowatych i bardziej skuteczne łagodzenie ich cierpienia;

60. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania wymiany dobrych praktyk w celu ułatwienia racjonalnego stosowania leków u koniowatych;

61. zauważa, że o ile leczenie i leki weterynaryjne są czasami niezbędne i właściwe, to jednak konieczne są dalsze wysiłki w walce z niskim poziomem inwestycji i brakiem leków, w tym szczepień, dostępnych w leczeniu koniowatych;

62. zwraca ponadto uwagę na konieczność rozwijania badań naukowych i nowatorskiego podejścia farmaceutycznego w odniesieniu do podawania leków koniowatym, gdyż sektorowi temu dotkliwie brakuje leków dostosowanych do metabolizmu koniowatych;

63. wzywa Komisję do finansowania dodatkowych badań nad możliwym wpływem różnych leków na życie koniowatych;

64. stwierdza, że niektóre rasy koniowatych hodowane w państwach członkowskich są rasami lokalnymi będącymi elementem sposobu życia i kultury niektórych społeczności oraz że niektóre państwa członkowskie włączyły do swoich programów rozwoju obszarów wiejskich środki ochrony i rozpowszechniania tych ras;

65. apeluje do Komisji, aby zobowiązała się do prowadzenia programów wsparcia finansowego na rzecz zachowania i ochrony rodzimych gatunków koniowatych żyjących dziko lub zagrożonych wyginięciem w UE;

66. dostrzega wysoką wartość ekologiczną i naturalną populacji dzikich koniowatych, ponieważ wnoszą one wkład w oczyszczanie i użyźnianie obszarów, na których mieszkają, nie zapominając o turystycznych walorach stad dzikich koni, oraz apeluje o więcej badań nad problemami, z którymi zmagają się te stada;

67. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

P8_TA(2017)0073

Równość kobiet i mężczyzn w UE w latach 2014–2015

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej w latach 2014–2015 (2016/2249(INI))

(2018/C 263/07)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 2 oraz art. 3 ust. 3 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i art. 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),

— uwzględniając art. 23 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,

— uwzględniając europejską Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności,

— uwzględniając Konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 18 grudnia 1979 r. w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (konwencja CEDAW),

— uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiającą normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępującą decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW ([1]),

— uwzględniając deklarację pekińską i pekińską platformę działania, przyjęte podczas czwartej Światowej Konferencji w sprawie Kobiet w dniu 15 września 1995 r., oraz późniejsze dokumenty końcowe przyjęte na posiedzeniach specjalnych Organizacji Narodów Zjednoczonych Pekin + 5 (2000 r.), Pekin + 10 (2005 r.) i Pekin + 15 (2010 r.),

— uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie zwalczania handlu ludźmi i eksploatacji prostytucji z 1949 r.,

— uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar, zastępującą decyzję ramową Rady 2002/629/WSiSW ([2]),

— uwzględniając swoje stanowisko z dnia 20 października 2010 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Rady 92/85/EWG w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią (dyrektywa w sprawie urlopu macierzyńskiego) ([3]),

— uwzględniając dyrektywę 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy ([4]),

— uwzględniając dyrektywę Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług ([5]),

— uwzględniając dyrektywę Rady 2013/62/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniającą dyrektywę 2010/18/UE w sprawie wdrożenia zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP i ETUC w związku ze zmianą statusu Majotty względem Unii Europejskiej ([6]),

([1]) Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57.
([2]) Dz.U. L 101 z 15.4.2011, s. 1.
([3]) Dz.U. C 70 E z 8.3.2012, s. 162.
([4]) Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 23.
([5]) Dz.U. L 373 z 21.12.2004, s. 37.
([6]) Dz.U. L 353 z 28.12.2013, s. 7.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

— uwzględniając przyjęte od 1975 r. dyrektywy UE dotyczące poszczególnych aspektów równego traktowania mężczyzn i kobiet (dyrektywę 2010/41/UE ([1]), dyrektywę 2010/18/UE ([2]), dyrektywę 2006/54/WE, dyrektywę 2004/113/WE, dyrektywę 92/85/EWG ([3]), dyrektywę 86/613/EWG ([4]) i dyrektywę 79/7/EWG ([5])),

— uwzględniając wniosek Komisji z dnia 14 marca 2012 r. dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie poprawy równowagi płci wśród dyrektorów niewykonawczych spółek, których akcje są notowane na giełdzie, i odnośnych środków (dyrektywa w sprawie kobiet w zarządach) (COM(2012)0614),

— uwzględniając Konwencję Rady Europy w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencję stambulską) i jej art. 3, który określa płeć jako „społecznie skonstruowane role, zachowania, działania i atrybuty, które dane społeczeństwo uznaje za odpowiednie dla kobiet i mężczyzn",

— uwzględniając wniosek Komisji z dnia 4 marca 2016 r. dotyczący decyzji Rady w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (COM(2016)0111),

— uwzględniając konkluzje Rady z dnia 16 czerwca 2016 r. w sprawie równości płci (00337/2016),

— uwzględniając konkluzje Rady z dni 5–6 czerwca 2014 r. pt. „Zapobieganie wszelkim formom przemocy wobec kobiet i dziewcząt, w tym okaleczaniu żeńskich narządów płciowych, i zwalczanie takiej przemocy" (09543/2014),

— uwzględniając konkluzje Rady z dnia 7 grudnia 2015 r. pt. „Równość kobiet i mężczyzn w procesie decyzyjnym" (14327/2015),

— uwzględniając deklarację trzech prezydencji z dnia 7 grudnia 2015 r. podpisaną przez Holandię, Słowację i Maltę,

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu" (COM(2010)2020),

— uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 3 marca 2015 r. zatytułowany „2014 Report on equality between women and men" [Sprawozdanie w sprawie równości kobiet i mężczyzn za rok 2014] (SWD(2015)0049),

— uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 4 marca 2016 r. zatytułowany „2015 Report on equality between women and men" [Sprawozdanie w sprawie równości kobiet i mężczyzn za rok 2015] (SWD(2016)0054),

— uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 3 grudnia 2015 r. zatytułowany „Strategic engagement for gender equality 2016–2019" [Strategiczne zaangażowanie na rzecz równouprawnienia płci w latach 2016–2019] (SWD(2015)0278),

— uwzględniając swoje rezolucje z dnia 10 lutego 2010 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – rok 2009 ([6]), z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – rok 2010 ([7]), z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – rok 2011 ([8]), a także z dnia 10 marca 2015 r. w sprawie postępów w dążeniu do równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – 2013 r. ([9]),

([1]) Dz.U. L 180 z 15.7.2010, s. 1.
([2]) Dz.U. L 68 z 18.3.2010, s. 13.
([3]) Dz.U. L 348 z 28.11.1992, s. 1.
([4]) Dz.U. L 359 z 19.12.1986, s. 56.
([5]) Dz.U. L 6 z 10.1.1979, s. 24.
([6]) Dz.U. C 341 E z 16.12.2010, s. 35.
([7]) Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 65.
([8]) Dz.U. C 251 E z 31.8.2013, s. 1.
([9]) Dz.U. C 316 z 30.8.2016, s. 2.

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 listopada 2013 r. zatytułowany „Położenie kresu okaleczaniu żeńskich narządów płciowych" (COM(2013)0833) oraz swoją rezolucję z dnia 6 lutego 2014 ([1]) r. w sprawie położenia kresu okaleczaniu żeńskich narządów płciowych,

— uwzględniając wyniki badania przeprowadzonego przez Agencję Praw Podstawowych (FRA) dotyczącego lesbijek, gejów, osób biseksualnych i transpłciowych w Unii Europejskiej, opublikowanego w maju 2013 r.,

— uwzględniając sprawozdanie FRA pt. „Przemoc wobec kobiet. Badanie na poziomie Unii Europejskiej. Wyniki badania w skrócie", opublikowane w marcu 2014 r.,

— uwzględniając sprawozdanie FRA pt. „The fundamental rights situation of intersex people" [Sytuacja w zakresie praw podstawowych osób interseksualnych] opublikowane w maju 2015 r.,

— uwzględniając sprawozdanie europejskiej sieci krajowych organów ds. równości (EQUINET) pt. „The Persistence of Discrimination, Harassment and Inequality for Women. The Work of Equality Bodies informing a new European Commission Strategy for Gender Equality" [Utrzymywanie się dyskryminacji, molestowania i nierówności w stosunku do kobiet. Prace organów ds. równości wykorzystane w nowej strategii Komisji Europejskiej na rzecz równouprawnienia], opublikowane w 2015 r.

— uwzględniając sprawozdania Europejskiej Fundacji na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (Eurofound) pt. „The gender employment gap: challenges and solutions" [Różnice w poziomie zatrudnienia ze względu na płeć – wyzwania i rozwiązania] (2016 r.), „Social partners and gender equality in Europe" [Partnerzy społeczni i równouprawnienie płci w Europie] (2014 r.), „Developments in working life in Europe: EurWORK annual review" [Zmiany w życiu zawodowym w Europie: Roczny przegląd EurWORK] (2014 r. i 2015 r.) i „Szóste europejskie badanie warunków pracy" (2016 r.),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 lutego 2016 r. w sprawie nowej strategii na rzecz praw kobiet i równouprawnienia płci w Europie po roku 2015 ([2]) oraz swoje sprawozdanie z dnia 9 czerwca 2015 r. w sprawie strategii UE na rzecz równości kobiet i mężczyzn w okresie po 2015 r. ([3]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 lutego 2014 r. w sprawie zwalczania przemocy wobec kobiet ([4]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 września 2015 r. w sprawie wzmacniania pozycji dziewcząt przez edukację w UE ([5]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2016 r. w sprawie sytuacji uchodźczyń i kobiet ubiegających się o azyl w UE ([6]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 kwietnia 2016 r. w sprawie kobiet wykonujących pracę domową i opiekuńczą w UE ([7]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 maja 2016 r. w sprawie ubóstwa: perspektywa płci ([8]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 września 2016 r. w sprawie tworzenia na rynku pracy warunków sprzyjających równowadze między życiem zawodowym a prywatnym ([9]),

---

([1]) Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0105.
([2]) Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0042.
([3]) Dz.U. C 407 z 4.11.2016, s. 2.
([4]) Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0126.
([5]) Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0312.
([6]) Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0073.
([7]) Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0203.
([8]) Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0235.
([9]) Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0338.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 września 2016 r. w sprawie stosowania dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy („dyrektywy w sprawie równego traktowania w obszarze zatrudnienia i pracy") ([1]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2016 r. w sprawie uwzględniania aspektu płci w pracach Parlamentu Europejskiego ([2]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 maja 2016 r. w sprawie wdrażania dyrektywy 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar z perspektywy równości płci ([3]),

— uwzględniając opublikowane przez Komisję w dniu 3 czerwca 2013 r. sprawozdanie z postępów w odniesieniu do celów barcelońskich zatytułowane „The development of childcare facilities for young children in Europe with a view to sustainable and inclusive growth" [Rozwój struktur opieki nad dziećmi w Europie na rzecz trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu] ([4]),

— uwzględniając zalecenie Komisji z dnia 20 lutego 2013 r. pt. „Inwestowanie w dzieci: przerwanie cyklu marginalizacji" ([5]),

— uwzględniając wskaźnik równouprawnienia płci w 2015 r. opracowany przez Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE) oraz czwarty przegląd realizacji pekińskiej platformy działania w państwach członkowskich UE (Pekin + 20) i inne sprawozdania tego instytutu,

— uwzględniając badanie europejskiej sieci specjalistów prawników w dziedzinie równouprawnienia płci pt. „A comparative analysis of gender equality law in Europe 2015" [Analiza porównawcza przepisów w dziedzinie równouprawnienia w Europie w 2015 r.] ze stycznia 2016 r.,

— uwzględniając wnioski z 48. sesji Komisji Narodów Zjednoczonych ds. Statusu Kobiet w marcu 2004 r., dotyczące roli mężczyzn i chłopców w osiągnięciu równouprawnienia płci ([6]),

— uwzględniając dokument pt. „Transforming our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development" [Przekształcamy nasz świat: program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030] przyjęty na zorganizowanym przez ONZ Światowym Szczycie w sprawie Zrównoważonego Rozwoju w dniu 25 września 2015 r. oraz cele dotyczące równouprawnienia płci, praw kobiet i wzmocnienia pozycji kobiet ujęte w tym dokumencie,

— uwzględniając przygotowane na zlecenie Komisji sprawozdanie statystyczne z kwietnia 2014 r. pt. „Single parents and employment in Europe" [Osoby samotnie wychowujące dzieci a zatrudnienie w Europie] ([7]),

— uwzględniając art. 52 Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A8-0046/2017),

A. mając na uwadze, że wskaźnik równouprawnienia płci EIGE za 2015 r. wskazuje na marginalną poprawę: UE jest wciąż w połowie drogi do osiągnięcia równouprawnienia płci, a ogólny wynik wzrósł z 51,3 pkt do 52,9 pkt na 100; mając na uwadze, że konieczne są szybsze postępy, jeżeli UE ma osiągnąć cele strategii „Europa 2020";

B. mając na uwadze, że w ostatnich latach niektóre państwa członkowskie doświadczyły znacznego nasilenia się ruchów obywatelskich i politycznych, które szkodzą równouprawnieniu kobiet i mężczyzn, a nawet podważają ogólne zapotrzebowanie na strategie polityczne w dziedzinie równości płci; mając na uwadze, że te ruchy godzące w równouprawnienie płci mają na celu wzmocnienie tradycyjnych ról kobiet i mężczyzn oraz podważanie dotychczasowych i przyszłych osiągnięć w obszarze równouprawnienia płci, praw kobiet i praw osób LGBTI;

([1]) Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0360.
([2]) Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0072.
([3]) Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0227.
([4]) ISBN 978-92-79-29898-1
([5]) Dz.U. L 59 z 2.3.2013, s. 5.
([6]) http://www.un.org/womenwatch/daw/csw/csw48/ac-men-auv.pdf
([7]) ISBN 978-92-79-36171-5.

C. mając na uwadze, że równość między kobietami i mężczyznami jest podstawowym prawem Unii Europejskiej zapisanym w Traktatach oraz w karcie praw podstawowych; mając na uwadze, że celem Unii Europejskiej w tej dziedzinie jest również zagwarantowanie równych szans i równego traktowania mężczyzn i kobiet, jak również zwalczanie wszelkich przejawów dyskryminacji ze względu na płeć;

D. mając na uwadze, że w 2015 r. wskaźnik zatrudnienia kobiet osiągnął najwyższą w historii wartość 64,5 %, ale nadal był niższy niż wskaźnik odnoszący się do zatrudnienia mężczyzn, który wynosił 75,6 %; mając na uwadze godny ubolewania fakt, że w przypadku kobiet prawdopodobieństwo zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy jest czterokrotnie wyższe niż w przypadku mężczyzn i w wielu przypadkach zatrudnienie w takiej formie nie wynika z woli kobiet; mając na uwadze, że młodzi ludzie pomimo posiadania pracy żyją w ubóstwie, zwłaszcza w Grecji, Hiszpanii, Chorwacji, we Włoszech, na Cyprze, w Portugalii i na Słowacji;

E. mając na uwadze, że wskaźnik bezrobocia kobiet jest zaniżony, ponieważ wiele kobiet nie jest zarejestrowanych jako bezrobotne, co dotyczy w szczególności kobiet na obszarach wiejskich lub odizolowanych, pomagających w przedsiębiorstwach rodzinnych, oraz wielu kobiet zajmujących się wyłącznie prowadzeniem domu i opieką nad dziećmi; mając też na uwadze, że sytuacja ta przyczynia się do powstawania nierówności w dostępie do usług publicznych (zasiłków, świadczeń emerytalno-rentowych, urlopów macierzyńskich, zwolnień lekarskich, zabezpieczenia społecznego itd.);

F. mając na uwadze, że w sprawozdaniu Eurofoundu dotyczącym różnic w poziomie zatrudnienia ze względu na płeć oszacowano, iż różnice w poziomie zatrudnienia ze względu na płeć kosztują UE około 370 mld EUR rocznie, co stanowi 2,8 % unijnego PKB ([1]);

G. mając na uwadze, że w krajach dotkniętych kryzysem gospodarczym i cięciami budżetowymi kobiety były obciążone w nieproporcjonalnie dużym stopniu, szczególnie kobiety młode, starsze, samotne matki i kobiety cierpiące z powodu różnych form dyskryminacji; mając również na uwadze, że sytuacja ta doprowadziła do ich ubóstwa i marginalizacji społecznej oraz jeszcze większego wykluczenia z rynku pracy; mając na uwadze, że cięcia w wydatkach publicznych na opiekę i usługi medyczne prowadzą do przeniesienia odpowiedzialności za opiekę – ponoszoną w większości przez kobiety – ze społeczeństwa na gospodarstwa domowe;

H. mając na uwadze, że w UE utrzymuje się feminizacja ubóstwa, a rosnący wysoki poziom bezrobocia, ubóstwa i marginalizacji społecznej wśród kobiet jest ściśle powiązany z cięciami budżetowymi na usługi publiczne, takie jak opieka zdrowotna, kształcenie, usługi i świadczenia socjalne; mając na uwadze, że taka polityka prowadzi do coraz większej niepewności zatrudnienia, zwłaszcza z powodu coraz częściej występującego zjawiska przymusowego zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy oraz stosowania umów na czas określony;

I. mając na uwadze, że w 2015 r. trzy czwarte obowiązków domowych i dwie trzecie obowiązków związanych ze sprawowaniem opieki rodzicielskiej wykonywały pracujące kobiety, które przez to były obarczone podwójnym ciężarem odpowiedzialności; mając na uwadze, że kobiety zasadniczo biorą zdecydowanie większą odpowiedzialność za zadania opieki rodzicielskiej i obowiązki domowe; mając na uwadze, że tradycyjne role i stereotypy dotyczące kobiet mają nadal duży wpływ na podział zadań między kobiety a mężczyzn w gospodarstwie domowym, w miejscu pracy i w całym społeczeństwie; mając na uwadze, że tradycyjny podział obowiązków utrwala obecny stan rzeczy, ogranicza możliwości zatrudnienia i rozwoju osobistego kobiet oraz pozostawia im niewiele czasu na zaangażowanie społeczne lub w życie wspólnoty bądź aktywny udział w gospodarce; mając na uwadze, że równy podział pracy niezarobkowej, takiej jak opieka i obowiązki domowe, między kobiety a mężczyzn to warunek niezależności ekonomicznej kobiet w perspektywie długoterminowej;

J. mając na uwadze, że mimo obowiązujących ram politycznych i prawodawstwa na szczeblu unijnym i krajowym urlopy rodzicielskie są nadal przyczyną dyskryminacji i stygmatyzacji zarówno kobiet, jak i mężczyzn; mając również na uwadze, że sytuacja ta dotyka szczególnie kobiety, bo to one są głównymi opiekunkami korzystającymi z urlopów rodzicielskich;

([1]) Sprawozdanie Eurofound (2016 r.): „The gender pension gap: challenges and solutions" [Różnice w poziomie zatrudnienia ze względu na płeć – wyzwania i rozwiązania].

K. mając na uwadze, że prawie jedna czwarta państw członkowskich UE nie posiada żadnych przepisów ustawowych dotyczących urlopu ojcowskiego, a wśród tych, które je mają, taki urlop wynosi tylko jeden dzień, dwa lub kilka dni; mając na uwadze, że w ośmiu państwach członkowskich urlopowi ojcowskiemu nie towarzyszy żadne świadczenie pieniężne, a średnie wykorzystanie takiego urlopu jest małe – tylko 10 % ojców bierze przynajmniej jeden dzień, tymczasem 97 % kobiet wykorzystuje urlop rodzicielski przysługujący obojgu rodzicom; mając na uwadze, że propagowanie szerszego wykorzystania urlopów rodzicielskich i ojcowskich ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia równouprawnienia płci; mając na uwadze, że badania przeprowadzone przez Eurofound ([1]) unaoczniły aspekty, które wpływają na poziom wykorzystania urlopów rodzicielskich przez ojców, a mianowicie: poziom wynagrodzenia, elastyczność systemu urlopów, dostępność informacji, dostępność i elastyczność usług związanych z opieką nad dziećmi oraz strach przed wykluczeniem z rynku pracy w wyniku wykorzystania takiego urlopu;

L. mając na uwadze, że jednym z warunków aktywnego włączenia kobiet w rynek pracy jest dostępność wysokiej jakości, ogólnodostępnych i przystępnych cenowo placówek i usług opieki nad dziećmi, osobami starszymi i innymi zależnymi członkami rodziny; mając na uwadze, że cele barcelońskie są doskonałym narzędziem w dążeniu do rzeczywistej równości mężczyzn i kobiet, a wszystkie państwa członkowskie powinny postawić sobie za zadanie jak najszybsze ich osiągnięcie; mając na uwadze, że coraz częściej z powodu braku wysokiej jakości i przystępnych cenowo placówek i usług opieki nad dziećmi matki są zmuszone wybierać między pracą w niepełnym wymiarze godzin a rezygnacją z pracy, aby zapewnić opiekę swoim dzieciom, co niekorzystnie wpływa na dochody gospodarstw domowych i na wysokość przyszłych emerytur kobiet;

M. mając na uwadze, że kształcenie i szkolenie dziewcząt i kobiet stanowi istotną wartość europejską, podstawowe prawo człowieka i nieodzowny element wzmocnienia pozycji dziewcząt i kobiet na szczeblu społecznym, kulturowym i zawodowym oraz nieskrępowanego korzystania przez nie z pozostałych praw społecznych, ekonomicznych, kulturalnych i politycznych, a w konsekwencji zapobiegania przemocy wobec kobiet i dziewcząt; mając na uwadze, że bezpłatna, obowiązkowa edukacja powszechna jest podstawowym warunkiem gwarantowania równych szans dla wszystkich, ponieważ powinna ona być dostępna dla wszystkich dzieci, bez jakiejkolwiek dyskryminacji i niezależnie od ich statusu pobytowego; mając na uwadze, że zwalczanie różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn zaczyna się w wieku przedszkolnym i wymaga stałego nadzoru pedagogicznego nad programami nauczania, celami rozwoju i efektami uczenia się;

N. mając na uwadze, że równouprawnienie płci należy do odpowiedzialności wszystkich członków społeczeństwa i wymaga zaangażowania ze strony zarówno kobiet, jak i mężczyzn; mając na uwadze, że władze powinny zobowiązać się do opracowania kampanii edukacyjnych dla mężczyzn i młodszych pokoleń w celu zaangażowania mężczyzn i chłopców jako partnerów, aby zapobiegać wszystkim rodzajom przemocy uwarunkowanej płcią i stopniowo je eliminować, a także działać na rzecz wzmocnienia pozycji kobiet;

O. mając na uwadze, że pomimo iż kobiety osiągają średnio wyższy poziom edukacji niż mężczyźni, różnice w wynagrodzeniu mężczyzn i kobiet w UE nadal utrzymują się na poziomie 16,1 %, choć sytuacja w poszczególnych państwach członkowskich nie jest jednakowa;

P. mając na uwadze, że pozioma i pionowa segregacja płci w miejscu pracy jest nadal powszechnym zjawiskiem, którego przyczyną jest m.in. przypisywanie mniejszej wartości zawodom uznawanym za kobiece niż tym uznawanym za męskie, utrzymujące się zjawisko szklanego sufitu, które uniemożliwia kobietom osiąganie najwyższych i najlepiej płatnych stanowisk, a także zatrudnianie zbyt dużej liczby kobiet w niepełnym wymiarze godzin, za co otrzymują one niższe wynagrodzenie niż w pracy w pełnym wymiarze godzin; mając na uwadze, że choć liczba kobiet posiadających wyższe wykształcenie jest równa liczbie mężczyzn z dyplomem studiów wyższych, a nawet ją przewyższa, wpływ stereotypów płciowych na kształcenie, szkolenie oraz decyzje podejmowane przez uczniów w szkole może rzutować na wybory dokonywane przez nich w dalszym życiu, a ponadto ma istotne konsekwencje dla rynku pracy; mając na uwadze, że rozpowszechnione w społeczeństwie stereotypy odnoszące się do niemożności pogodzenia rodzicielstwa z zatrudnieniem w pełnym wymiarze godzin stawiają kobiety na niekorzystnej pozycji i mogą zniechęcić młode kobiety od inwestowania w wyższe wykształcenie oraz rozwój kariery zawodowej;

([1]) Sprawozdanie Eurofound (2015 r.): Sprawozdanie Eurofoundu (2015) pt. „Promoting uptake of parental and paternity leave among fathers in the European Union" [Promowanie wykorzystania urlopów rodzicielskich i ojcowskich wśród ojców w Unii Europejskiej].

Q. mając na uwadze, że złożony wskaźnik czasu pracy zarobkowej i niezarobkowej zastosowany w badaniu Eurofoundu wskazuje, że – po podliczeniu godzin pracy zarobkowej i niezarobkowej wykonywanej przez kobiety – ogólnie pracują one dłużej ([1]);

R. mając na uwadze, że w sektorach powiązanych między innymi z towarami, usługami lub rolnictwem kobiety i mężczyźni mają nierówny dostęp do zasobów gospodarczych i finansowych, takich jak aktywa, kapitał, zasoby produkcyjne i kredyty;

S. mając na uwadze, że nadal utrzymują się różnice w wysokości emerytur mężczyzn i kobiet, a w 2014 r. różnice te wynosiły aż 40,2 %; mając na uwadze, że są one wynikiem kumulujących się w czasie niekorzystnych dla kobiet okoliczności, takich jak brak dostępu do zasobów finansowych (zasiłki i systemy emerytalne) dostępnych w przypadku zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy, do otrzymywania których wiele kobiet nie kwalifikuje się, jako że pracują one często na niepełny etat lub mają przerwy w zatrudnieniu wynikające z wypełniania obowiązków opiekuńczych;

T. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie w UE nadal stosują praktykę braku indywidualizacji systemów podatkowych i systemów zabezpieczenia społecznego; mając na uwadze, że może to prowadzić do uzależnienia kobiet od ich małżonków, jako że mogą one otrzymywać prawa tylko za pośrednictwem swych związków z mężczyznami;

U. mając na uwadze, że w ostatniej dekadzie ogólny udział kobiet w parlamentach krajowych/federalnych wzrósł tylko o około 6 %, osiągając 29 % w 2015 r.;

V. mając na uwadze, że w 2015 r. tylko 6,5 % prezesów i 4,3 % dyrektorów generalnych w największych spółkach giełdowych było kobietami;

W. mając na uwadze, że pomimo zaangażowania UE na rzecz równości płci w procesie podejmowania decyzji w zarządach agencji UE obserwuje się poważne braki w dziedzinie równowagi płci oraz utrzymujące się wzorce segregacji płciowej, przy czym średnio 71 % członków zarządów to mężczyźni i tylko co trzeci członek zarządów jest kobietą, a spośród 42 dyrektorów wykonawczych w agencjach UE tylko 6 to kobiety;

X. mając na uwadze, że ponad połowa kobiet będących ofiarami zabójstw ginie z rąk partnera, krewnego lub członka rodziny ([2]); mając na uwadze, że 33 % kobiet w UE doświadczyło przemocy fizycznej lub seksualnej, a 55 % było molestowanych seksualnie, z czego 32 % w miejscu pracy; mając na uwadze, że kobiety są szczególnie narażone na wykorzystywanie seksualne i fizyczne oraz przemoc w internecie, a także uporczywe nękanie i zastraszanie w cyberprzestrzeni;

Y. mając na uwadze, że przemoc wobec kobiet jest najpowszechniejszą formą łamania praw człowieka na świecie, która dotyka wszystkich warstw społecznych, niezależnie od wieku, poziomu wykształcenia, dochodów, pozycji społecznej czy kraju pochodzenia lub zamieszkania, i stanowi ona główną przeszkodę w osiągnięciu równości między kobietami a mężczyznami; mając na uwadze, że liczba zabójstw kobiet w państwach członkowskich nie spada;

Z. mając na uwadze, że sondaże opinii publicznej dotyczące postaw wobec przemocy w stosunku do kobiet wskazują na niepokojącą tendencję do obwiniania ofiary, co może być skutkiem patriarchatu; mając na uwadze, że niejednokrotnie brak jest stanowczego potępienia takich zachowań przez organy publiczne i inne instytucje;

AA. mając na uwadze, że cyfrowe sposoby komunikacji przyczyniły się do rozpowszechnienia się mowy nienawiści i gróźb pod adresem kobiet – w Europie 18 % kobiet było narażonych na różne formy prześladowania przez internet od wieku dojrzewania, a 9 milionów Europejek jest ofiarami przemocy w internecie; mając na uwadze, że brak jest reakcji ze strony wymiaru sprawiedliwości na przemoc wobec kobiet w internecie; mając na uwadze, że osoby dopuszczające się niegodziwego traktowania lub propagowania nienawiści rzadko są wskazywane organom ścigania, objęte dochodzeniami, ścigane i skazywane;

AB. mając na uwadze, że wobec 23 % kobiet homoseksualnych i 35 % osób transpłciowych dopuszczono się napaści fizycznej / na tle seksualnym lub gróźb przemocy w domu lub w innym miejscu (na ulicy, w środkach transportu zbiorowego, w miejscu pracy itp.) przynajmniej raz w ciągu ostatnich pięciu lat;

([1]) Eurofound (2015): „First findings: Sixth European Working Conditions Survey" [Ustalenia wstępne: szósty europejski sondaż na temat warunków pracy].

([2]) http://ec.europa.eu/eurostat/web/crime/database

AC. mając na uwadze, że z sondażu EU dotyczącego grup LGBT wynika, że kobiety homoseksualne, biseksualne i transpłciowe są narażone na ogromne ryzyko dyskryminacji ze względu na orientację seksualną lub tożsamość płciową; mając na uwadze, że dyskryminacja ze względu na płeć łączy się z innymi formami dyskryminacji ze względu na rasę i pochodzenie etniczne, religię, niepełnosprawność, zdrowie, tożsamość płciową, orientację seksualną lub warunki społeczno-ekonomiczne;

AD. mając na uwadze, że kobiety z określonych grup żyją w pogarszających się warunkach i często muszą stawiać czoła różnorodnym trudnościom i zagrożeniom, a także dyskryminacji;

AE. mając na uwadze, że w 2015 r. w UE nastąpił bezprecedensowy wzrost liczby uchodźców i osób ubiegających się o azyl; mając na uwadze, że według Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców (UNHCR) ponad połowę tych uchodźców i osób ubiegających się o azyl stanowiły kobiety i dzieci; mając również na uwadze doniesienia o przypadkach wykorzystywania i przemocy, w tym przemocy seksualnej, wobec kobiet i dzieci podczas podróży, w tym w przeludnionych ośrodkach recepcyjnych w UE;

AF. mając na uwadze, że kobiety i dziewczęta stanowią 80 % zarejestrowanych ofiar handlu ludźmi ([1]); mając na uwadze, że identyfikacja ofiar jest nadal wyzwaniem, a także mając na uwadze, że należy udzielać ofiarom większego wsparcia i zapewniać im skuteczniejszą ochronę, zaś wszystkie działania mające na celu walkę z handlem ludźmi muszą uwzględniać aspekt płci;

AG. mając na uwadze, że jednym z głównych celów handlu ludźmi jest wykorzystywanie seksualne, a kobiety, które stały się jego ofiarami, są skazane na życie w niewoli i tyranii, jaką jest codzienna przemoc, zarówno fizyczna, jak i psychiczna;

AH. mając na uwadze, że zdrowie i prawa seksualne i reprodukcyjne są podstawowymi prawami człowieka, a także stanowią podstawowy element równouprawnienia płci i samostanowienia, a także mając na uwadze, że należy je uwzględnić w strategii UE na rzecz zdrowia;

AI. mając na uwadze, że odmowa podjęcia działania sprzecznego z własnym sumieniem bądź ze względu na własne przekonania nigdy nie powinna być zagrożeniem dla zdrowia kobiety;

AJ. mając na uwadze, że z wdrażaniem w państwach członkowskich UE praw dotyczących równouprawnienia płci wiązały się konkretne trudności z transpozycją i stosowaniem odnośnych dyrektyw, takie jak znaczne braki w prawodawstwie i jego niekonsekwentne stosowanie przez sądy krajowe, a także, co ważniejsze, ogólny brak świadomości na temat zasad i przepisów dotyczących równouprawnienia ([2]);

AK. mając na uwadze, że zwłaszcza unijne dyrektywy dotyczące równouprawnienia płci nie zostały prawidłowo wdrożone w wielu państwach członkowskich UE, które nie chronią osób transpłciowych przed dyskryminacją w dostępie do zatrudnienia oraz do towarów i usług;

AL. mając na uwadze, że mechanizmy instytucjonalne mające zapewniać równouprawnienie płci są często marginalizowane w krajowych strukturach rządowych, podzielone na różne obszary polityki, ich funkcjonowanie utrudniają złożone i poszerzające się mandaty, brak odpowiedniego personelu, szkoleń, danych i wystarczających zasobów oraz brak odpowiedniego wsparcia ze strony przywódców politycznych ([3]);

AM. mając na uwadze, że utrzymujący się problem braku całościowych, wiarygodnych danych z podziałem na płeć jest przyczyną wieloznaczności i zniekształca obraz sytuacji dotyczącej równouprawnienia płci, w szczególności pod względem przemocy wobec kobiet i przemocy ze względu na płeć; mając na uwadze, że gromadzenie takich danych pozwoliłoby nie tylko na stworzenie wyraźnego obrazu sytuacji, ale również zwrócenie uwagi na najpilniejsze kwestie;

AN. mając na uwadze, że partnerzy społeczni mają do odegrania kluczową rolę w osiągnięciu celów równouprawnienia ze względu na ich istotny udział w kształtowaniu rynku pracy i warunków społecznych przez zaangażowanie w podejmowanie decyzji i rokowania zbiorowe na różnych szczeblach, chociaż jasne jest, że ich rola w poszczególnych państwach i systemach stosunków pracy uwarunkowana jest w dużym stopniu tradycją i potencjałem organizacyjnym tych państw ([4]);

([1]) Sprawozdanie Eurostatu, „Trafficking in human beings" [Handel ludźmi], wydanie z 2015 r.

([2]) Europejska sieć specjalistów prawników w dziedzinie równouprawnienia płci i niedyskryminowania: „A comparative analysis of gender equality law in Europe" [Analiza porównawcza przepisów dotyczących równouprawnienia w Europie w 2015 r.].

([3]) EIGE (2014), „Effectiveness of institutional mechanisms for the advancement of gender equality. Review of the implementation of the Beijing Platform for Action in the EU Member States". [Skuteczność mechanizmów instytucjonalnych pod względem poprawy równouprawnienia płci. Przegląd realizacji pekińskiej platformy działania w państwach członkowskich UE.], 2014 r.

([4]) Sprawozdanie Eurofoundu pt. „Social partners and gender equality in Europe" [Partnerzy społeczni i równouprawnienie płci w Europie], 2014 r.

AO. mając na uwadze, że według sondażu Eurobarometru z 2016 r. 55 % Europejczyków chciałoby, by UE aktywniej działała w obszarze równego traktowania mężczyzn i kobiet; mając na uwadze, że zobowiązanie Komisji do osiągnięcia równouprawnienia płci zgodnie z Traktatami jest niezależne od wyników sondaży;

1. jest głęboko zaniepokojony, że UE nadal jest dopiero w połowie drogi do osiągnięcia równouprawnienia płci, zgodnie ze wskaźnikiem równouprawnienia płci opublikowanym przez EIGE w 2015 r.; głęboko ubolewa nad faktem, że równouprawnienie płci i zwalczanie dyskryminacji ze względu na płeć tracą na znaczeniu, są marginalizowane jako cele polityczne i podważane jako dziedzina polityki, w szczególności w kontekście gwałtownego sprzeciwu w całej Europie w odniesieniu do praw kobiet, osób LGBTI i praw w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego; uważa więc, że należy zastanowić się nad przyczynami tej tendencji oraz przeanalizować obecne strategie, narzędzia i podejścia w dziedzinie równouprawnienia płci;

2. podkreśla, że Traktat o Unii Europejskiej zobowiązuje Unię do walki z marginalizacją społeczną i dyskryminacją, natomiast Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ustanawia jako cel Unii eliminację nierówności między mężczyznami i kobietami oraz propagowanie równouprawnienia; zaznacza, że zasada równouprawnienia płci nie stanowi przeszkody dla dalszego stosowania lub przyjmowania środków oferujących konkretne korzyści mniej reprezentowanej płci, zgodnie z art. 23 Karty praw podstawowych;

3. wzywa Komisję do uwzględnienia kwestii płci we wszystkich budżetach i działaniach politycznych oraz w realizacji programów i działań wspólnotowych, a także do przeprowadzania oceny skutków w perspektywie płci przy określaniu nowych strategii politycznych, by zapewniać bardziej spójną i świadomą reakcję UE na wyzwania związane z równouprawnieniem płci; wzywa państwa członkowskie do podjęcia odpowiednich środków na szczeblu krajowym;

4. zwraca się do Komisji o dokonanie dokładniejszej oceny negatywnego wpływu cięć wydatków publicznych na prawa kobiet i równouprawnienie płci w państwach członkowskich, a także do podjęcia działań na rzecz zapobieżenia temu wpływowi i zatrzymania go;

5. wyraża ubolewanie z powodu nieuwzględnienia aspektu płci w strategii „Europa 2020" i apeluje o ogólne i bardziej zdecydowane włączanie go do tej strategii, zajęcie się strukturalnymi przyczynami ubóstwa kobiet, w szczególności w ramach formułowania zaleceń dla poszczególnych krajów w kontekście europejskiego semestru, a także o włączenie konkretnych wytycznych politycznych w dziedzinie redukowania nierówności ze względu na płeć do rocznej analizy wzrostu gospodarczego;

6. zwraca uwagę, że dyskryminacja ze względu na płeć częściowo pokrywa się z dyskryminacją z innych przyczyn, a także że dyskryminacja z wielu przyczyn jednocześnie ma nieproporcjonalnie duży wpływ na kobiety; jest zdania, że w trybie pilnym należy podjąć walkę z ubóstwem kobiet, zwłaszcza kobiet starszych i samotnych matek, ofiar przemocy uwarunkowanej płcią, kobiet niepełnosprawnych, migrantek, kobiet ubiegających się o azyl lub uchodźczyń oraz przedstawicielek mniejszości; zachęca państwa członkowskie do współpracy z władzami regionalnymi i lokalnymi, organami ścigania, krajowymi organami ds. równości i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego na rzecz aktywniejszego monitorowania powiązań pomiędzy płcią a dyskryminacją z różnych przyczyn oraz do realizacji skuteczniejszych strategii na rzecz integracji przez zapewnienie wydajnego wykorzystywania zasobów przeznaczonych na politykę społeczną, w szczególności środków z Europejskiego Funduszu Społecznego i funduszy strukturalnych;

7. popiera wezwanie Rady, by Komisja wyszła z nową inicjatywą określającą strategię na rzecz równouprawnienia płci na lata 2016–2020, która obejmowałaby osoby transpłciowe i interseksualne, a także by wzmocniła status jej strategicznego zaangażowania w kwestie równouprawnienia płci, które to zaangażowanie powinno być ściśle połączone ze strategią „Europa 2020" i powinno uwzględniać oenzetowski program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030;

8. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia strategii politycznych na rzecz wspierania zatrudniania kobiet na wysokiej jakości stanowiskach pracy we wszystkich sektorach oraz do podjęcia działań na rzecz zwalczania prekariatu, a także do zwiększenia inwestycji w tym względzie;

9. zachęca państwa członkowskie do propagowania inicjatyw, środków i działań mających na celu pomaganie i doradzanie kobietom, które podejmują decyzję o zostaniu przedsiębiorcą;

10. wzywa Komisję do włączenia perspektywy płci do polityki makroekonomicznej oraz do wprowadzenia innowacyjnych środków służących osiągnięciu większego równouprawnienia płci pod względem możliwości zatrudnienia i opieki;

11. zauważa, że równy udział kobiet i mężczyzn w rynku pracy oraz lepsze i bardziej sprawiedliwe wynagrodzenie dla kobiet nie tylko zwiększy niezależność ekonomiczną kobiet, ale także znacząco rozszerzy potencjał gospodarczy UE, a zarazem zagwarantuje jej sprawiedliwy i sprzyjający włączeniu społecznemu charakter; podkreśla, że według prognoz OECD pełna konwergencja wskaźników uczestnictwa sprawiłaby, że do 2030 r. PKB na mieszkańca wzrósłby o 12,4 %;

12. wzywa Komisję i państwa członkowskie do monitorowania i podejmowania działań przeciwko naruszeniom praw pracowniczych, w szczególności kobiet, które coraz częściej stanowią tanią siłę roboczą i są ofiarami dyskryminacji, a także do przyjęcia polityki i podejmowania środków mających na celu identyfikację i zwalczanie mobbingu w miejscu pracy, jak również zapobieganie temu zjawisku i informowanie o nim; dotyczy to również molestowania pracownic w ciąży lub ewentualnego niesprawiedliwego traktowania po powrocie z urlopu macierzyńskiego lub podczas ubiegania się o pracę; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia danych segregowanych ze względu na płeć oraz ze względu na rodzicielstwo dotyczących uwarunkowanych płcią różnic w wynagrodzeniach i emeryturach;

13. podkreśla, że edukacja jest ważnym narzędziem umożliwiającym kobietom pełne uczestnictwo w rozwoju społeczno-gospodarczym; podkreśla, że środki na rzecz uczenia się przez całe życie mają zasadnicze znaczenie dla wyposażania kobiet w umiejętności, które umożliwiają im powrót do zatrudnienia lub polepszenie jego jakości, podwyższenie dochodów i poprawę warunków pracy; wzywa Komisję do promowania inicjatyw oferujących wsparcie w zakresie wdrażania kształcenia zawodowego kobiet, podejmowania studiów wyższych w dziedzinie nauk ścisłych, techniki i IT, opracowywania programów szkoleniowych dla kadry nauczycielskiej podejmujących tematykę równości płci i zapobiegania przekazywaniu stereotypów za pośrednictwem materiałów programowych i dydaktycznych; wzywa uniwersytety i instytuty badawcze do przyjmowania strategii politycznych w zakresie równouprawnienia płci w oparciu o wytyczne opracowane przez EIGE, we współpracy z Komisją (instrument GEAR – Gender Equality in Academia and Research) [Równouprawnienie płci w środowisku akademickim i badawczym];

14. wzywa państwa członkowskie do zajęcia się kwestią równości płci, seksizmu i stereotypów płci w swoich systemach edukacji na wszystkich poziomach oraz do zadbania o to, aby cele systemów kształcenia obejmowały edukację w poszanowaniu praw podstawowych, podstawowych wolności oraz równych praw i równych szans dla kobiet i mężczyzn oraz aby ich zasady jakości obejmowały również likwidację przeszkód utrudniających osiągnięcie rzeczywistej równości kobiet i mężczyzn oraz wspieranie pełnej równości płci;

15. wzywa Komisję, by w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi przedstawiła ambitny, kompleksowy pakiet środków ustawodawczych i nieustawodawczych dotyczących równowagi między życiem zawodowym a prywatnym w ramach programu prac na 2017 r. oraz w kontekście ogłoszonego europejskiego filaru praw socjalnych, a także z uwzględnieniem obowiązujących dyrektyw w sprawie macierzynstwa 92/85/EWG i urlopu rodzicielskiego 2010/18/UE oraz wniosków w sprawie dyrektyw dotyczących urlopu ojcowskiego i opiekuńczego, zachęcających do równego wykorzystywania tych urlopów przez mężczyzn i kobiety we wszystkich kategoriach pracowników;

16. stwierdza z uznaniem, że w latach 2014–2015 niektóre państwa członkowskie zmieniły swoje polityki lub przepisy w sprawie urlopu rodzicielskiego, wprowadzając niezbywalność prawa do urlopu, obowiązkowy charakter urlopu ojcowskiego, dłuższy urlop ojcowski lub premie, jeżeli urlop jest dzielony między rodzicami lub w równym stopniu wykorzystywany przez obydwoje rodziców, co wzmacnia prawa rodziców, zapewnia wyższy stopień równości między kobietami a mężczyznami i bardziej odpowiedni podział obowiązków opiekuńczych i domowych, a także daje kobietom większe możliwości w zakresie pełnego uczestnictwa w rynku pracy; wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia środków mających na celu zachęcanie mężczyzn do równego dzielenia się obowiązkami domowymi i angażowania się w opiekę nad dziećmi i innymi osobami pozostającymi na utrzymaniu;

17. wzywa Eurofound do dalszych działań na rzecz monitorowania jakości zatrudnienia i życia zawodowego w postaci europejskiego badania warunków pracy, opartego o koncepcję jakości pracy obejmującą zarobki, perspektywy, jakość czasu pracy, wykorzystanie umiejętności i zakres swobody, środowisko społeczne, zagrożenia fizyczne oraz intensywność pracy; wzywa Eurofound do objęcia badaniami tych dziedzin polityki, porozumień między partnerami społecznymi i praktyk stosowanych w przedsiębiorstwach, które wspierają równowagę między życiem zawodowym a prywatnym, a także do rozwijania badań na temat sposobu zarządzania organizacją czasu pracy w gospodarstwach domowych prowadzonych przez dwie osoby pracujące oraz najlepszych sposobów wsparcia dla takich osób;

18. wzywa państwa członkowskie, które jeszcze tego nie zrobiły, by przystąpiły do indywidualizacji praw w zakresie polityki sprawiedliwości społecznej, w szczególności w systemach podatkowych, aby wyeliminować względy finansowe sprawiające, że mniej zarabiający małżonek wycofuje się z rynku pracy lub pracuje niepełnym wymiarze czasu;

19. wyraża uznanie państwom członkowskim, które osiągnęły oba cele barcelońskie; zachęca Portugalię, Holandię, Luksemburg, Finlandię, Włochy, Maltę i Estonię do realizacji drugiego celu i wzywa Polskę, Chorwację i Rumunię, czyli kraje, w których daleko jest do realizacji obu tych celów, by zintensyfikowały wysiłki na rzecz zapewnienia formalnej opieki nad dziećmi, aby przyczynić się do poprawy równowagi między życiem prywatnym a zawodowym pracowników; zwraca uwagę, że obecne ustalenia wyraźnie wskazują, że inwestycje w opiekę nad dziećmi i osobami starszymi przyczynią się do zwiększenia liczby kobiet zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu i do umożliwienia im większej integracji lokalnej i społecznej;

20. ponawia apel do Komisji i państw członkowskich o prowadzenie działań mających na celu ustanowienie gwarancji dla dzieci, która zapewniłaby, że każde dziecko europejskie zagrożone ubóstwem uzyska dostęp do bezpłatnej opieki zdrowotnej, bezpłatnego kształcenia, bezpłatnej opieki, godziwych warunków mieszkaniowych i odpowiedniego żywienia; podkreśla, że taka polityka musi uwzględniać sytuację kobiet i dziewcząt, w szczególności ze społeczności o szczególnych potrzebach i marginalizowanych; zwraca uwagę, że inicjatywa dotycząca gwarancji dla młodzieży musi obejmować perspektywę płci;

21. wyraża ubolewanie z powodu utrzymywania się zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć i zróżnicowania emerytur ze względu na płeć oraz wzywa Komisję, państwa członkowskie i partnerów społecznych do podjęcia pilnych działań mających na celu jego wyeliminowanie;

22. zauważa, że pierwszym krokiem w zwalczaniu zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć jest ustanowienie przejrzystości w zakresie poziomów wynagrodzenia i z entuzjazmem odnotowuje, że wiele przedsiębiorstw wprowadziło praktykę analizowania i publikowania różnic w wynagrodzeniach zatrudnianych mężczyzn i kobiet; zwraca się do wszystkich pracodawców i związków zawodowych o opracowanie i wdrożenie sprawnych, konkretnych narzędzi oceny stanowisk, które mogłyby posłużyć do ustalenia równej płacy za tę samą pracę i pracę o równej wartości; zachęca ponadto państwa członkowskie do przeprowadzania regularnie analiz wynagrodzeń, publikowania danych i zwrócenia się do przedsiębiorstw o wprowadzanie mechanizmów wewnętrznych służących wykrywaniu różnic w wynagrodzeniu;

23. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja uznaje kwestię równego wynagrodzenia za taką samą pracę lub za pracę o równej wartości za jeden z kluczowych obszarów działania; w związku z tym wzywa do przekształcenia dyrektywy z 2006 r. w sprawie równego traktowania;

24. potępia fakt, że w ponad połowie państw członkowskich zróżnicowanie emerytur ze względu na płeć rośnie; zachęca Cypr, Niemcy i Holandię do zmniejszenia różnicy pomiędzy emeryturami kobiet i mężczyzn, która wynosi prawie 50 %; wzywa Maltę, Hiszpanię, Belgię, Irlandię, Grecję, Włochy i Austrię do zlikwidowania różnicy pomiędzy odsetkiem kobiet i mężczyzn objętych świadczeniami emerytalnymi, ponieważ od 11 % do 36 % kobiet w tych krajach nie ma prawa do emerytury;

25. wyraża uznanie dla rządu Szwecji za osiągnięcie parytetu płci, a Słowenii i Francji – za wynik bliski parytetu oraz zachęca Węgry, Słowację i Grecję, w których rządach nie zasiadają kobiety ([1]), do zadbania, by kobiety były wystarczająco reprezentowane na wszystkich szczeblach politycznego i gospodarczego procesu decyzyjnego; apeluje do państw członkowskich o zagwarantowanie parytetu płci na wysokich stanowiskach rządowych, w instytucjach i organach sektora publicznego oraz na listach wyborczych, aby zapewnić równą reprezentację kobiet i mężczyzn w organach samorządowych, a także w parlamentach regionalnych i krajowym oraz w Parlamencie Europejskim; podkreśla, że liczne badania wykazały, iż odpowiednie działania ustawodawcze mogą doprowadzić do szybkich zmian w zakresie równowagi płci w polityce; podziela opinię Komisji, w której zaznaczono, że aby system parytetów był skuteczny, powinny mu towarzyszyć przepisy dotyczące porządku na listach kandydatów i odpowiednie sankcje w wypadku nieprzestrzegania;

([1]) Sytuacja ta miała miejsce w latach 2014 i 2015.

26. podkreśla, że wyraźnie widoczna niedostateczna reprezentacja kobiet na stanowiskach politycznych, zarówno wybieranych, jak i mianowanych, w skali Unii Europejskiej i jej państw członkowskich stanowi deficyt demokracji, który osłabia legitymację procesów decyzyjnych zarówno na szczeblu krajowym, jak i na szczeblu Unii Europejskiej;

27. apeluje w związku z tym do instytucji unijnych o dołożenie wszelkich starań, aby zagwarantować równość płci w kolegium komisarzy i na wysokich stanowiskach we wszystkich instytucjach, agencjach, instytutach i organach UE;

28. wyraża zaniepokojenie, że w 2015 r. większość krajów była poniżej średniej unijnej pod względem poziomu reprezentacji kobiet w zarządach dużych spółek giełdowych w porównaniu z 2010 r.; docenia niemniej ogólną tendencję wzrostową, w szczególności we Francji, Włoszech, Zjednoczonym Królestwie, Belgii i Danii;

29. ponawia wezwanie, by Rada szybko przyjęła dyrektywę w sprawie równowagi płci wśród dyrektorów niewykonawczych spółek giełdowych (dyrektywa w sprawie kobiet w zarządach), co będzie stanowiło ważny pierwszy krok do osiągnięcia równej reprezentacji w sektorze publicznym i prywatnym; zauważa, że najbardziej widoczne są postępy (z 11,9 % w 2010 r. do 22,7 % w 2015 r.) w państwach członkowskich, w których przyjęto prawodawstwo w sprawie kwot w zarządach ([1]);

30. ubolewa nad tym, że tylko jedno państwo członkowskie osiągnęło parytet płci na najwyższych stanowiskach w szkolnictwie wyższym, z zadowoleniem przyjmuje jednak ogólne zwiększenie reprezentacji kobiet w na tych stanowiskach;

31. wzywa państwa członkowskie do zapobiegania wszelkim rodzajom przemocy wobec kobiet oraz przemocy ze względu na płeć i reagowania na nie oraz do wdrożenia kolejnych strategii prewencyjnych, do powszechnego udostępniania wyspecjalizowanych usług wsparcia i ochrony, by wszystkie ofiary miały do nich dostęp, oraz do zwrócenia szczególnej uwagi na aspekty praw ofiar związane z płcią, w tym z tożsamością płciową i ekspresją płciową ofiary, przy składaniu sprawozdań w sprawie wdrażania dyrektywy o prawach ofiar w 2017 r.; wzywa Radę do zastosowania klauzuli pomostowej przez jednogłośne przyjęcie decyzji, na mocy której przemoc ze względu na płeć zostałaby dodana do dziedzin przestępczości wymienionych w art. 83 ust. 1 TFUE; zwraca się do Komisji, aby w ramach środków uzupełniających ustawodawstwo unijne w sprawie ochrony ofiar wprowadziła unijny rejestr europejskich nakazów ochrony;

32. zdecydowanie podkreśla, że formy przemocy i dyskryminacji ze względu na płeć, w tym – lecz nie tylko – gwałt i przemoc seksualna, molestowanie seksualne, okaleczanie żeńskich narządów płciowych, przymusowe małżeństwa i przemoc domowa głęboko naruszają godność człowieka; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wprowadzenia polityki „zero tolerancji" w odniesieniu do wszystkich form przemocy wobec kobiet, w tym przemocy domowej, w przypadkach gdy ofiary niechętnie je zgłaszają, ponieważ sprawcami przemocy są ich partnerzy lub członkowie rodzin; ponadto apeluje do państw członkowskich o uwypuklenie sytuacji kobiet niepełnosprawnych będących ofiarami przemocy domowej i często niemogących uwolnić się ze związku, w którym są nękane;

33. z zadowoleniem przyjmuje postępy w podpisywaniu przez państwa członkowskie konwencji stambulskiej, która jest pierwszym prawnie wiążącym instrumentem międzynarodowym dotyczącym zapobiegania przemocy wobec kobiet i zwalczania jej; wzywa te 14 państw członkowskich, które jeszcze nie ratyfikowały konwencji, do niezwłocznego uczynienia tego kroku; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji z marca 2016 r. dotyczący przystąpienia UE do konwencji stambulskiej; wzywa Radę i Komisję do przyspieszenia negocjacji w sprawie podpisania i zawarcia konwencji stambulskiej oraz popiera przystąpienie do niej bez zastrzeżeń i na szeroką skalę; ponadto wzywa Komisję do uwzględnienia definicji przemocy ze względu na płeć zgodnie z dyrektywą 2012/29/UE oraz do jak najszybszego przedstawienia kompleksowej europejskiej strategii na rzecz zapobiegania przemocy uwarunkowanej płcią i zwalczania jej, która powinna zawierać wiążący akt ustawodawczy;

34. z uznaniem wypowiada się o praktyce współpracy Eurostatu, krajowych władz sądowych i policji przy wymianie danych, by rzucić światło na godne potępienia zjawisko przemocy ze względu na płeć w UE, i zwraca się do nich, by uczyniły z niej stałą praktykę przez coroczne monitorowanie, we współpracy z EIGE, występowania przestępstw popełnianych przeciwko kobietom;

([1]) Broszura Komisji Europejskiej „Gender balance on corporate boards – Europe is cracking the glass ceiling" [Równowaga płci w zarządach spółek – Europa kruszy szklany sufit], październik 2015 r.; Komisja Europejska, DG JUST, „Women in economic decision-making in the EU: Progress report: A Europe 2020 initiative" [Kobiety w procesie podejmowania decyzji gospodarczych w UE: sprawozdanie z postępów: inicjatywa strategii Europa 2020], 2012 r.; Aagoth Storvik i Mari Teigen, „Women on Board: The Norwegian Experience" [Kobiety w zarządach: doświadczenia Norwegii], czerwiec 2010 r.

35. podkreśla bliski związek między stereotypami a wyraźnie rosnącą liczbą przypadków prześladowania kobiet i seksizmu w internecie oraz w mediach społecznościowych, co prowadzi również do nowych form przemocy wobec kobiet i dziewcząt, takich jak cyberprzemoc, nękanie w internecie, wykorzystywanie poniżających obrazów online, rozpowszechnianie w mediach społecznościowych prywatnych zdjęć i filmów bez zgody zainteresowanych osób; zwraca uwagę na potrzebę zwalczania tych zjawisk już od najmłodszych la; podkreśla, że takie sytuacje mogą zaistnieć z powodu braku ochrony ze strony organów publicznych i innych instytucji, których obowiązkiem jest tworzenie neutralnego płciowo środowiska i stygmatyzowanie seksizmu;

36. apeluje do Komisji i państw członkowskich o wdrożenie środków prawnych i sądowych do zwalczania zjawiska przemocy wobec kobiet w internecie; w szczególności wzywa UE i państwa członkowskie do połączenia sił w ramach kompleksowej europejskiej strategii na rzecz zapobiegania przemocy uwarunkowanej płcią i zwalczania jej, która to strategia miałaby na celu stworzenie ram, ram, w oparciu o które uznaje się nowe formy przemocy w internecie za przestępstwo i za pomocą których oferuje się wsparcie psychologiczne dla kobiet i dziewcząt, które padły ofiarą przemocy w internecie; wzywa do przeprowadzenia oceny wpływu w aspekcie płci strategii Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa cybernetycznego i działalności Europejskiego Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością (Europol), aby uwzględnić te kwestie i przyjąć perspektywę płci w pracach realizowanych w ich ramach;

37. po raz kolejny zwraca się do Komisji o utworzenie europejskiego obserwatorium przemocy ze względu na płeć w ramach istniejącego już EIGE, którym kierowałby europejski koordynator ds. zapobiegania przemocy wobec kobiet i dziewcząt;

38. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by uwzględniły środki służące ochronie kobiet i osób LGBTI przed molestowaniem w miejscu pracy; wzywa Komisję do zmiany obecnej decyzji ramowej UE w sprawie zwalczania pewnych form i przejawów rasizmu i ksenofobii za pomocą środków prawnokarnych ([1]), by uwzględniała ona seksizm, przestępstwa z nienawiści oraz podżeganie do nienawiści ze względu na orientację seksualną, tożsamość płciową i cechy płciowe;

39. potępia fakt, że w większości państw UE nadal praktykuje się „normalizujące" operacje narządów płciowych u niemowląt interseksualnych, chociaż nie są one niezbędne z medycznego punktu widzenia; apeluje do państw członkowskich o unikanie takich form leczenia bez uzyskania dobrowolnej i świadomej zgody osoby zainteresowanej;

40. zauważa, że na Malcie i w Grecji osoby interseksualne są chronione przed dyskryminacją ze względu na cechy płciowe; wzywa państwa członkowskie, by podczas wdrażania dyrektyw unijnych dotyczących równouprawnienia płci uwzględniły aspekt tożsamości płciowej i cech płciowych w ustawodawstwie krajowym dotyczącym równouprawnienia płci;

41. podkreśla, że uwarunkowane płcią formy przemocy i dyskryminacji, w tym m.in. gwałt i przemoc seksualna, okaleczanie żeńskich narządów płciowych, wymuszone małżeństwa, przemoc domowa, tzw. zbrodnie honorowe oraz dyskryminacja ze względu na płeć sankcjonowana przez państwo, stanowią przejawy prześladowania i że powinny być uznane za uzasadnione powody do starania się o azyl w UE; popiera tworzenie bezpiecznych i legalnych dróg wjazdu do UE; przypomina, że kobiety i dziewczęta są szczególnie narażone na wykorzystywanie przez przemytników;

42. ponawia apel do wszystkich państw członkowskich o natychmiastowe zaprzestanie umieszczania w ośrodkach detencyjnych dzieci, kobiet ciężarnych i karmiących piersią oraz osób będących ofiarami gwałtu, przemocy seksualnej i handlu ludźmi, a także wzywa do zapewnienia odpowiedniej pomocy psychologicznej i medycznej ze strony psycholożek, pracownic socjalnych, pielęgniarek i lekarek, odpowiednio przeszkolonych do działania w takich sytuacjach kryzysowych; przypomina, że na wszystkich etapach procesu migracyjnego powinna być zapewniona terminowa pomoc dla uchodźców będących ofiarami przemocy ze względu na płeć lub (domniemaną) orientację seksualną bądź tożsamość płciową, co obejmuje niezwłoczną relokację, w przypadku gdy takiej osobie nie można zapewnić bezpieczeństwa, a także wysokiej jakości pomoc w zakresie zdrowia psychicznego i niezwłoczne uznanie tożsamości płciowej na czas trwania procedury azylowej, co stanowi środek służący zapobieganiu przemocy;

43. potwierdza, że przy wdrażaniu prawodawstwa unijnego dotyczącego zwalczania handlu ludźmi, który stanowi obecnie jedną z najbardziej dochodowych form przestępczości zorganizowanej, konsekwentnie należy monitorować wymiar dotyczący płci w zapobieganiu i zwalczaniu handlu ludźmi oraz ponawia wezwanie, by Komisja nadal monitorowała te kwestie w swojej ocenie przestrzegania odnośnej dyrektywy przez państwa członkowskie i jej wdrażania, zapewniając, że wypełniane są obowiązki dotyczące sprawozdawczości, zgodnie z harmonogramem, jak określono w dyrektywie;

([1]) Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 55.

44. wzywa Komisję do wspierania – zarówno finansowo, jak i logistycznie – państw członkowskich zwalczających handel ludźmi, w szczególności Włoch i Grecji, które w związku z trwającym kryzysem migracyjnym znalazły się w pierwszej linii pod względem reagowania na zaistniałą sytuację;

45. wzywa do działań na szczeblu krajowym i UE w celu zwalczania ciągle utrwalanych stereotypów i dyskryminacji ze względu na płeć, które to działania miałyby postać kampanii informacyjnych dotyczących niestereotypowego przedstawiania kobiet i dziewcząt oraz mężczyzn i chłopców i skierowanych do wszystkich grup społeczeństwa; wzywa państwa członkowskie do podjęcia pozytywnych inicjatyw, takich jak strategie motywowania kobiet do wyboru kariery i zawodów, w których liczba kobiet jest niewystarczająca, a mężczyzn do podejmowania obowiązków rodzinnych i sprawiedliwego udziału w wykonywaniu obowiązków domowych, lub kampanie podnoszenia poziomu świadomości wśród mężczyzn na temat tego, jaką krzywdę przemoc, w tym handel ludźmi do celów wykorzystywania seksualnego, przymusowe małżeństwa i przymusowa praca wyrządzają kobietom, mężczyznom i dzieciom oraz negatywnie wpływają na równość płci, a także do podjęcia działań – w formie kampanii informacyjnych – ograniczających popyt na kobiety i dzieci będące ofiarami handlu ludźmi;

46. ponownie stwierdza, że kobiety muszą mieć kontrolę nad swoim zdrowiem seksualnym i reprodukcyjnym oraz prawami przysługującymi im w tym zakresie; wzywa wszystkie państwa członkowskie do zagwarantowania łatwego dostępu kobiet do dobrowolnego planowania rodziny i do usług w zakresie zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, łącznie z zapobieganiem ciąży oraz bezpieczną i legalną aborcją; wzywa państwa członkowskie i Komisję do podjęcia działań kształtujących świadomość publiczną w celu uzmysłowienia mężczyznom i kobietom praw i obowiązków w kwestiach seksualnych i reprodukcyjnych;

47. zwraca uwagę na rosnącą tendencję zbyt częstego powoływania się na klauzulę sumienia, co skutkuje utrudnionym dostępem do usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego; wzywa państwa członkowskie UE do dopilnowania, by klauzule sumienia nie uniemożliwiały pacjentom uzyskiwania dostępu do zgodnej z prawem opieki zdrowotnej;

48. uważa, że odmowa świadczenia ratujących życie usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, w tym dokonywania bezpiecznej aborcji, stanowi rażące naruszenie podstawowych praw człowieka;

49. podkreśla znaczenie aktywnych polityk prewencyjnych, edukacji i informacji skierowanych do nastolatków, osób młodych i dorosłych, aby zapewnić obywatelom zdrowie seksualne i reprodukcyjne oraz zapobiegać chorobom przenoszonym drogą płciową i niechcianym ciążom;

50. zachęca właściwe organy państw członkowskich do promowania równości kobiet i mężczyzn w ramach kompleksowych programów edukacji seksualnej i przygotowującej do życia w związku, w tym również uczenia dziewcząt i chłopców relacji opartych na zgodzie, szacunku i wzajemności, a także w sporcie i rekreacji, gdzie stereotypy i oczekiwania związane z płcią mogą wpływać na samoocenę, zdrowie, nabywanie umiejętności, rozwój intelektualny, integrację społeczną oraz kształtowanie tożsamości dziewcząt i chłopców;

51. podkreśla, jak ważne jest zachęcanie mężczyzn do pełnego uczestnictwa we wszystkich działaniach mających na celu równouprawnienie płci oraz wskazanie wszystkich kontekstów, w których można dotrzeć do dużej liczby mężczyzn, zwłaszcza w zdominowanych przez mężczyzn instytucjach, branżach i stowarzyszeniach, uwrażliwianie mężczyzn na ich role i obowiązki w promowaniu równouprawnienia płci oraz wspieranie zasady podziału kompetencji i obowiązków między kobiety i mężczyzn w miejscu pracy, w społecznościach, w sferze prywatnej oraz w większych społecznościach krajowych i międzynarodowych;

52. wzywa państwa członkowskie do monitorowania tych przypadków, w których media i sektor reklamy promują seksualizację i uprzedmiotowienie kobiet, a także często propagują stereotypowe obrazy kobiecej młodości, piękna i seksualności jako wzorzec powodzenia społecznego; wzywa Komisję do podejmowania kroków prawnych w przypadkach naruszania dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych przez państwo członkowskie i do promowania dobrych praktyk w prywatnych i publicznych przedsiębiorstwach medialnych za pośrednictwem zachęt; wzywa media i sektor reklamy do poszanowania godności kobiet i do zadbania o to, by ich wizerunek był wolny od stereotypów i dyskryminacji oraz zgodny z istniejącą różnorodnością typów kobiecych; wzywa ponadto media i sektor reklamy do poświęcenia uwagi zdrowym stylom życia, różnym modelom rodziny i stylów życia;

53. przypomina o zobowiązaniach podjętych przez UE w planach działania UE-CELAC (Wspólnota Państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów) na 2013 r. i 2015 r. dotyczących eliminacji przemocy wobec kobiet oraz wyraża zaniepokojenie brakiem wdrożenia rozdziału 7 tych planów dotyczącego promocji równouprawnienia płci; wzywa państwa członkowskie i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych do współpracy oraz do przyznania zasobów ekonomicznych i instytucjonalnych na zapewnienie realizacji zaleceń dotyczących promowania równouprawnienia płci uzgodnionych w planach działania, zwłaszcza w odniesieniu do eliminacji wszelkich form przemocy zgodnie z Konwencją z Belém do Pará, konwencją stambulską i konwencją CEDAW;

54. podkreśla, że wyniki badań sugerują, iż skutki zmiany klimatu okazują się poważniejsze w przypadku kobiet niż mężczyzn, jako że kobiety najprawdopodobniej będą bardziej odczuwać ciężar ubóstwa; uważa, że kobiety muszą aktywnie uczestniczyć w polityce klimatycznej i działaniach związanych z klimatem;

55. wzywa Komisję do wystąpienia z wnioskiem dotyczącym nadrzędnej strategii zrównoważonego rozwoju obejmującej wszystkie istotne obszary polityki wewnętrznej i zewnętrznej oraz do opracowania skutecznych mechanizmów monitorowania, weryfikacji i odpowiedzialności w zakresie wdrożenia programu działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030, w tym w zakresie jego celów i wskaźników równouprawnienia płci, praw kobiet oraz wzmocnienia pozycji kobiet;

56. wzywa Komisję, by skuteczniej monitorowała wdrażanie istniejącego prawodawstwa UE w dziedzinie równości płci w państwach członkowskich, a jednocześnie podkreśla konieczność wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w przypadkach braku wdrożenia odpowiednich przepisów;

57. ubolewa, że pomimo ogłoszenia deklaracji międzyinstytucjonalnej w sprawie uwzględniania aspektu płci, która została załączona do wieloletnich ram finansowych, nie wprowadzono jak dotąd środków służących sporządzaniu budżetu z uwzględnieniem aspektu płci; podkreśla w związku z tym potrzebę dokładnego monitorowania wdrażania ujętych we wspólnym oświadczeniu zasad odnoszących się do rocznych procedur budżetowych, oraz apeluje o przyznanie komisji przedmiotowo właściwej formalnej roli w rewizji wieloletnich ram finansowych;

58. wzywa rządy krajowe do zagwarantowania istnienia i trwałości organów, którym powierzono zaprojektowanie, koordynację i wdrożenie polityk dotyczących równouprawnienia płci, a także zapewnienia im odpowiednich zasobów finansowych, będzie głównym wskaźnikiem zobowiązania rządów do promowania równouprawnienia płci;

59. wzywa instytucje UE do wprowadzenia konkretnych wskaźników dotyczących równouprawnienia płci, w tym wskaźnika równouprawnienia płci EIGE, do systemu monitorowania przyszłych unijnych mechanizmów dotyczących demokracji, rządów prawa i praw podstawowych;

60. zwraca się do Komisji o opracowanie obszerniejszej strategii równości, mającej na celu położenie kresu wszelkim formom dyskryminacji kobiet i mężczyzn obejmującej horyzontalną dyrektywę w sprawie walki z dyskryminacją; wzywa zatem Radę do możliwie najszybszego uzgodnienia wspólnego stanowiska w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek, płeć lub orientację seksualną (COM(2008)0426), która jest zablokowana w Radzie od czasu przyjęcia jej przez Parlament w dniu 2 kwietnia 2009 r. ([1]); wzywa ponownie Radę, by uwzględniła aspekt płci jako czynnik dyskryminacji;

61. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i rządom państw członkowskich.

([1]) Dz.U. C 137 E z 27.5.2010, s. 68.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

P8_TA(2017)0074

Równe traktowanie mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie stosowania dyrektywy Rady 2004/113/WE wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług (2016/2012(INI))

(2018/C 263/08)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 19 ust. 1 i art. 260 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),

— uwzględniając Protokół (nr 1) w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej,

— uwzględniając Protokół (nr 2) w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności,

— uwzględniając dyrektywę Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług ([1]),

— uwzględniając sprawozdanie Komisji ze stosowania dyrektywy Rady 2004/113/WE wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług (COM(2015)0190),

— uwzględniając wytyczne Komisji z dnia 22 grudnia 2011 r. dotyczące stosowania dyrektywy Rady 2004/113/WE w odniesieniu do ubezpieczeń, w świetle wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-236/09 (Test-Achats) ([2]),

— uwzględniając wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 1 marca 2011 r. w sprawie C-236/09 (Test-Achats) ([3]),

— uwzględniając Konwencję Rady Europy w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencja stambulska) i jej art. 3, w którym zdefiniowano „płeć społeczno-kulturową" jako „społecznie skonstruowane role, zachowania, działania i atrybuty, które dane społeczeństwo uznaje za odpowiednie dla kobiet lub mężczyzn",

— uwzględniając komunikat Komisji pt. „Europejski program na rzecz gospodarki dzielenia się" (COM(2016)0356),

— uwzględniając europejską ocenę wdrożenia dyrektywy nr 2004/113/WE dotyczącej równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług, którą Biuro Analiz Parlamentu Europejskiego ([4]) przeprowadziło w styczniu 2017 r.,

— uwzględniając sprawozdanie europejskiej sieci krajowych organów ds. równości (Equinet) dotyczące organów ds. równouprawnienia oraz dyrektywy o równouprawnieniu w dostępie do towarów i usług,

— uwzględniając sprawozdanie europejskiej sieci ekspertów prawnych w dziedzinie równouprawnienia płci z 2014 r. na temat prawa w dziedzinie równości płci w 33 państwach Europy oraz transpozycji przepisów UE do prawa krajowego,

([1]) Dz.U. L 373 z 21.12.2004, s. 37.
([2]) Dz.U. C 11 z 13.1.2012, s. 1.
([3]) Dz.U. C 130 z 30.4.2011, s. 4.
([4]) PE 593.787

— uwzględniając sprawozdanie europejskiej sieci ekspertów prawnych w dziedzinie równouprawnienia płci z lipca 2009 r. zatytułowane „Dyskryminacja ze względu na płeć w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług oraz transpozycja dyrektywy 2004/113/WE",

— uwzględniając orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-13/94, zgodnie z którym zakaz dyskryminacji ze względu na płeć może również obejmować zakaz dyskryminacji wynikającej ze zmiany płci przez daną osobę ([1]), a także uwzględniając badanie Agencji Praw Podstawowych UE z 2014 r. dotyczące osób LGBTI wraz ze sprawozdaniem agencji zatytułowanym „Ujęcie zawodowe: wyzwania w zakresie równości osób LGBT" we wszystkich obszarach dotyczących towarów i usług,

— uwzględniając wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną (COM(2008)0426) oraz stanowisko Parlamentu z dnia 2 kwietnia 2009 r. w tej sprawie ([2]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 stycznia 2016 r. w sprawie czynników zewnętrznych utrudniających przedsiębiorczość kobiet w Europie ([3]),

— uwzględniając art. 52 Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia oraz opinie Komisji Transportu i Turystyki, jak również Komisji Prawnej (A8-0043/2017),

A. mając na uwadze, że przeciwdziałanie bezpośredniej i pośredniej dyskryminacji na tle płci w dziedzinie towarów i usług stanowi integralną część zasady równości kobiet i mężczyzn, która jest podstawową wartością Unii Europejskiej, oraz że zarówno Traktaty, jak i Karta praw podstawowych zakazują jakiejkolwiek dyskryminacji ze względu na płeć i nakazują zapewnienie równości kobiet i mężczyzn we wszystkich obszarach i we wszystkich państwach członkowskich UE;

B. mając na uwadze, że dyrektywa 2004/113/WE (dalej „dyrektywa") rozszerza zasadę równego traktowania kobiet i mężczyzn poza sferę zatrudnienia i rynku pracy, obejmując nią dostęp do towarów i usług oraz ich dostarczanie,

C. mając na uwadze, że dyrektywa przewiduje zakaz bezpośredniej i pośredniej dyskryminacji ze względu na płeć w dostępie do oferowanych publicznie towarów i usług oraz w ich dostarczaniu, zarówno w sektorze publicznym, jak i prywatnym;

D. mając na uwadze, że dyrektywa ma zastosowanie do wszystkich towarów i usług dostarczanych za wynagrodzeniem, w rozumieniu art. 57 TFUE i zgodnie z odnośnym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej; mając na uwadze, że wynagrodzenie nie zawsze muszą płacić odbiorcy usług oraz że może ono być świadczone w formie płatności pośredniej, w której odbiorca usługi nie zawsze musi partycypować;

E. mając na uwadze, że media, sektor reklamowy i usługi związane z kształceniem, a także usługi świadczone w sferze prywatnej są wyłączone z zakresu stosowania dyrektywy; mając na uwadze, że państwa członkowskie posiadają uprawnienia ustawodawcze do zagwarantowania równego traktowania kobiet i mężczyzn w innych obszarach, a także mając na uwadze, ze w niektórych przypadkach ustawodawstwo krajowe wykracza poza wymogi dyrektywy i obejmuje także dyskryminację kobiet i mężczyzn w mediach, reklamie i edukacji;

F. mając na uwadze, że wszystkie 28 państw członkowskich dokonało transpozycji dyrektywy do prawa krajowego; mając na uwadze, że ze sprawozdania Komisji wynika, iż w 2015 r. z sześcioma państwami członkowskimi wciąż toczyły się intensywne rozmowy w sprawie wdrożenia dyrektywy w wystarczającym zakresie;

([1]) ECLI:EU:C:1996:170. Patrz wspólne oświadczenie Rady i Komisji, addendum do wyniku prac nad wnioskiem dotyczącym dyrektywy Rady wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług (st.15622/04 ADD 1).

([2]) Dz.U. C 137 E z 27.5.2010, s. 68.

([3]) Teksty przyjęte. P8_TA(2016)0007.

G. mając na uwadze, że w wyroku w sprawie Test-Achats Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej stwierdził, iż art. 5 ust. 2 dyrektywy działa na niekorzyść osiągnięcia celu, jakim jest równe traktowanie kobiet i mężczyzn; mając na uwadze, że przepis tego artykułu uznano za nieważny ze skutkiem od dnia 21 grudnia 2012 r. i w rezultacie składki i świadczenia identyczne dla obu płci są obowiązkowe we wszystkich państwach członkowskich;

H. mając na uwadze, że jednymi z głównych obszarów, które sprawiają problem przy wdrażaniu dyrektywy, są: zbyt wąskie rozumienie pojęcia towarów i usług, szerokie i w niektórych przypadkach niejasne uzasadnianie nierównego traktowania w oparciu o art. 4 ust. 5, a także niedostateczna ochrona kobiet w okresie macierzyństwa i ciąży;

I. mając na uwadze, że zakaz dyskryminacji nie może naruszać poszanowania innych podstawowych praw i wolności, w tym ochrony prywatności działań wykonywanych w tym kontekście, a także wolności religii;

J. mając na uwadze, że dyrektywa w sprawie równego traktowania zaproponowana w 2008 r. rozszerzałaby ochronę przed dyskryminacją ze względu na religię lub światopogląd, wiek, niepełnosprawność i orientację seksualną, tak by ochrona ta odnosiła się nie tylko do rynku pracy, lecz także do ochrony socjalnej, łącznie z zabezpieczeniem społecznym i opieką zdrowotną, do przywilejów socjalnych, edukacji, a także dostępu do towarów i usług oraz ich dostarczania; mając na uwadze, że Rada nie przyjęła dotychczas stanowiska w sprawie wyżej wspomnianego wniosku dotyczącego dyrektywy;

K. mając na uwadze, że choć niedawny komunikat Komisji zatytułowany „Europejski program na rzecz gospodarki dzielenia się" stanowi dobry punkt wyjścia dla skutecznego wsparcia i uregulowania tego sektora, to istnieje potrzeba włączenia perspektywy równości płci i odzwierciedlenia przepisów dyrektywy w dalszej analizie i zaleceniach w tej dziedzinie;

L. mając na uwadze, że rozwinięcie pełnego potencjału dyrektywy zależy od skutecznego i spójnego uwzględniania aspektu płci w odnośnych sektorach, do których jej przepisy mają zastosowanie;

M. mając na uwadze, że działania europejskiej sieci organów ds. równości są kluczowe dla poprawy wdrażania przepisów dotyczących równego traktowania, a także dla koordynacji współpracy i wymiany najlepszych praktyk między krajowymi organami ds. równości w całej UE;

Uwagi ogólne

1. jest zaniepokojony faktem, że państwa członkowskie nie stosują dyrektywy jednolicie, i mimo postępu osiągniętego w tym zakresie wciąż istnieją w kilku państwach członkowskich i niektórych obszarach wyzwania i luki we wdrażaniu dyrektywy, którymi należy się niezwłocznie zająć; wzywa Komisję, aby w ramach dialogu z danymi państwami członkowskimi priorytetowo zajęła się wszelkimi utrzymującymi się lukami we wdrażaniu; podkreśla kluczową rolę państw członkowskich we wdrażaniu prawodawstwa i polityki UE, a także zaleca, by władze regionalne i lokalne udzielały większego wsparcia społeczeństwu obywatelskiemu i ściślej z nim współpracowały, co – obok wytycznych państw członkowskich dla przemysłu – może być konieczne dla zapewnienia pełnego wdrożenia dyrektywy;

2. zauważa, że Komisja przedstawiła sprawozdanie w sprawie stosowania dyrektywy z dużym opóźnieniem od czasu pierwszego sprawozdania z 2009 r.;

3. zauważa, że choć w sprawozdaniu Komisji stwierdzono, że nie zgłoszono szczególnych trudności z wdrożeniem niektórych przepisów dyrektywy, stwierdzenie to opiera się na bardzo nielicznych przypadkach dyskryminacji, które zostały zgłoszone, oraz że ogólnie istnieje bardzo niewiele informacji, a gromadzenie danych w tej dziedzinie znacznie się różni w skali państw członkowskich;

4. podkreśla, że jednym z wyzwań, z jakimi zmagają się niektóre państwa członkowskie, jest niska świadomość praw i gwarancji obywatelskich przewidzianych w dyrektywie ze strony decydentów politycznych, usługodawców, a także samych obywateli; mając na uwadze, że brak wiedzy i świadomości obywateli na temat dyrektywy i jej przepisów może być powodem niższej liczby skarg dotyczących dyskryminacji na tle płci; wzywa państwa członkowskie, Komisję i zainteresowane podmioty do szerzenia wiedzy, ewentualnie we współpracy z organizacjami ochrony konsumenta, na temat przepisów dyrektywy w celu zwiększenia postrzeganego znaczenia równego traktowania w dziedzinie towarów i usług;

5. zauważa, że jedynie kilka państw członkowskich zgłosiło istnienie szczególnych przepisów dotyczących działania pozytywnego; wzywa państwa członkowskie do lepszego włączania i promowania przepisów dotyczących działania pozytywnego, które opiera się na zasadnym celu i w ramach którego dąży się do zapobiegania nierównościom związanym z płcią lub do ich wyrównywania, zgodnie z dyrektywą;

Sektor ubezpieczeniowy, bankowy i finansowy

6. z zadowoleniem przyjmuje wdrożenie przez państwa członkowskie wyroku w sprawie Test-Achats do prawa krajowego oraz fakt, że prawo krajowe zostało zmienione w sposób prawnie wiążący; zaznacza, że wciąż istnieją wyzwania związane ze zgodnością prawa krajowego z tym wyrokiem, na przykład w zakresie systemów ubezpieczenia zdrowotnego, oraz w odniesieniu do pełnego wyeliminowania dyskryminacji ze względu na ciążę i macierzyństwo;

7. podkreśla, że wyrok – w którym zakazano stosowania aktuarialnych czynników związanych z płcią w polisach ubezpieczeniowych i wprowadzono obowiązek stosowania w prywatnych systemach ubezpieczenia, w tym również do emerytur, jednolitych dla obu płci składek i świadczeń – miał wyrównujący wpływ na wysokość emerytur; zauważa, że chociaż wyrok ten ma zastosowanie tylko do systemów prywatnych, to zasada równości płci w zakresie emerytur jest dobrą praktyką zmniejszającą zróżnicowanie emerytur ze względu na płeć; z zadowoleniem przyjmuje decyzję niektórych państw członkowskich, by pójść dalej niż przewiduje to zakres wyroku i rozszerzyć stosowanie zasady równości płci o inne rodzaje ubezpieczeń i emerytur, w tym pracownicze programy emerytalne, aby zapewnić równość kobiet i mężczyzn we wszystkich dziedzinach obliczania emerytur; zachęca państwa członkowskie do rozważenia możliwości pójścia za tym przykładem w odpowiednich przypadkach;

8. uważa, że zasadnicze znaczenie ma zagwarantowanie właściwego i pełnego wdrożenia wyroku; wzywa Komisję, aby za pomocą okresowych sprawozdań monitorowała przestrzeganie tych zasad w państwach członkowskich, by zapewnić usunięcie wszelkich luk;

9. zaznacza, że w dyrektywie wyraźnie zakazano wykorzystywania ciąży i macierzyństwa jako podstawy do wprowadzania różnic w obliczaniu składek i świadczeń do celów ubezpieczenia i powiązanych usług finansowych; wzywa państwa członkowskie, by dołożyły większej staranności i zwiększyły jasność w zakresie ochrony praw i dobrostanu kobiet w ciąży w tym zakresie, tak aby uchronić je przed kosztami związanymi z ciążą, które nie są objęte ubezpieczeniem, kierując się zasadą, że kobiety w ciąży nie powinny ponosić wyższych kosztów jedynie z powodu ciąży, a także aby zwiększyć świadomość usługodawców w kwestii specjalnej ochrony, jakiej podlegają kobiety w ciąży; podkreśla w szczególności potrzebę zapewnienia, aby okresy przejściowe w różnego rodzaju ubezpieczeniach, zwłaszcza ubezpieczeniach medycznych, nie kolidowały z prawami kobiet ciężarnych do równego traktowania przez cały okres ciąży;

10. podkreśla, że zakaz dyskryminacji ze względu na płeć może również obejmować zakaz dyskryminacji wynikającej ze zmiany płci przez daną osobę ([1]), a także wzywa Komisję do zapewnienia ochrony kobiet i mężczyzn przed dyskryminacją na tym tle; podkreśla, że dyrektywa przewiduje ochronę w tym względzie, a wszelkie dalsze przepisy szczegółowe można wprowadzić na poziomie prawa krajowego państw członkowskich; zauważa w tym kontekście, że 13 państw członkowskich nie przyjęło jeszcze bezpośrednich przepisów prawnych chroniących osoby transpłciowe, które nadal doświadczają dyskryminacji pod względem dostarczania towarów i usług i dostępu do nich, a także zwraca uwagę, że takie przepisy mogłyby przyczynić się do zwiększenia wiedzy na temat zasady niedyskryminacji; wzywa Komisję do monitorowania dyskryminacji na tym tle w przyszłych sprawozdaniach z wdrożenia dyrektywy;

11. ubolewa nad faktem, że wciąż utrzymują się praktyki dyskryminujące kobiety oraz praktyki dyskryminacyjne związane z ciążą, planami macierzyńskimi i macierzyństwem pod względem dostępu do usług oferowanych przez sektor ubezpieczeniowy i bankowy;

12. zauważa, że większe trudności napotykane przez kobiety prowadzące działalność gospodarczą w dostępie do finansowania mogą być częściowo związane z trudnościami ze stworzeniem wystarczającej historii kredytowej i zdobyciem doświadczenia w zarządzaniu; wzywa państwa członkowskie do współpracy z sektorem finansowym, aby zapewnić równość kobiet i mężczyzn w dostępie do kapitału dla freelancerów i MŚP; zachęca je do zbadania możliwości wprowadzenia perspektywy równości płci w strukturach sprawozdawczych dotyczących przyznawania pożyczek, w dostosowywaniu profilów ryzyka, uprawnieniach inwestycyjnych oraz w strukturze personelu, a także w produktach

([1]) Wspólne oświadczenie Rady i Komisji, addendum do wyniku prac nad wnioskiem dotyczącym dyrektywy Rady wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług.

finansowych; zachęca Komisję do współpracy z państwami członkowskimi w celu przyjęcia skutecznych środków wraz z konkretnymi przykładami, tak aby dopilnować, by każdy mógł w pełni i w odpowiedni sposób korzystać z dyrektywy jako skutecznego instrumentu ochrony swych praw w zakresie równego traktowania w dostępie do wszystkich towarów i usług;

13. apeluje o przyjęcie holistycznego podejścia do przedsiębiorczości kobiet w celu zachęcenia kobiet do budowania kariery w przedsiębiorczości oraz wspierania ich w tym, ułatwienia dostępu do finansowania i możliwości biznesowych oraz utworzenia warunków umożliwiających kobietom wykorzystanie swojego potencjału i odnoszenie sukcesów w dziedzinie przedsiębiorczości dzięki zapewnieniu m.in. możliwości godzenia życia zawodowego z życiem osobistym, dostępu do placówek opieki nad dziećmi oraz szkoleń dostosowanych do potrzeb;

Sektor transportu i przestrzeń publiczna

14. zauważa, że choć zakaz molestowania, w tym seksualnego i ze względu na płeć, jest zapisany w prawie krajowym, kobiety, osoby transpłciowe i interseksualne w dalszym ciągu systematycznie i często doświadczają różnych form nadużycia w środkach transportu, i wciąż istnieje potrzeba zaostrzenia środków zapobiegających molestowaniu, w tym zwiększenia świadomości usługodawców;

15. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania wymiany najlepszych praktyk w tym zakresie; apeluje, by skoncentrować się na takich środkach zapobiegawczych, które są zgodne z zasadą równości kobiet i mężczyzn, między innymi w świetle zalecenia zawartego w Konwencji Rady Europy w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencja stambulska), nie ograniczają wolności kobiet, i skupiają się głównie na potencjalnych sprawcach zamiast na zmianie zachowania kobiet jako potencjalnych ofiar; zauważa, że konwencja stambulska stanowi, iż „wdrożenie de jure i de facto równości kobiet i mężczyzn ma zasadnicze znaczenie dla zapobiegania przemocy wobec kobiet" i w związku z tym wzywa państwa członkowskie i Komisję do stosowania tego kompleksowego podejścia w polityce mającej na celu likwidację przemocy wobec kobiet, w tym we wdrażaniu przepisów dotyczących zwalczania molestowania przedstawionych w niniejszej dyrektywie; wzywa państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, do ratyfikowania konwencji stambulskiej oraz apeluje do Komisji i Rady o przyspieszenie procesu przystąpienia UE do tej konwencji;

16. ubolewa, że rodzice i opiekunowie małych dzieci wiąż doświadczają fizycznych utrudnień w dostępie do różnych miejsc i innych przeszkód, takich jak niewystarczająca dostępność miejsc do przewijania dzieci w lokalach usługodawców; podkreśla potrzebę ochrony praw zarówno matek, jak i ojców, tak aby mieli oni równe szanse towarzyszyć dzieciom w pomieszczeniach usługodawców; podkreśla, że równe traktowanie kobiet i mężczyzn, jako rodziców i opiekunów małych dzieci, w zakresie dostępu do usług i korzystania z nich ma zasadnicze znaczenie dla ogólnej równości płci, ponieważ promuje równą i wspólną odpowiedzialność kobiet i mężczyzn za opiekę nad dziećmi; wzywa zatem państwa członkowskie do zapewnienia, by usługodawcy mieli większą świadomość potrzeby udostępnienia w ich pomieszczeniach takich samych bezpiecznych ułatwień dla obojga rodziców;

17. zauważa ponadto, że opiekunowie, którymi są zazwyczaj kobiety, mają szczególne potrzeby dotyczące dostępności, w związku z czym zachęca Komisję do przeanalizowania wszystkich przeszkód i trudności napotykanych przez kobiety jako główne użytkowniczki usług transportu publicznego, i ogólnie przez opiekunów, zgodnie z konkluzjami piątej konferencji dotyczącej problemów kobiet w dziedzinie transportu, która odbyła się w Paryżu w 2014 r.; podkreśla, że pomimo badań w tej dziedzinie nie poświęcono zbyt wiele uwagi opracowywaniu strategii politycznych uwzględniających problematykę płci w sektorze transportu; zauważa, że włączenie perspektywy uwzględniającej aspekt płci na wczesnych etapach planowania i konstruowania środków transportu i innych przestrzeni publicznych, a także prowadzenie regularnych ocen wpływu pod kątem płci, stanowią dobrą i racjonalną pod względem kosztów praktykę umożliwiającą zniesienie fizycznych barier, które utrudniają równy dostęp rodzicom i opiekunom małych dzieci;

18. zwraca uwagę na fakt, że w państwach członkowskich nadal dochodzi do nierównego traktowania kobiet ze względu na macierzyństwo lub ciążę, w tym kobiet karmiących piersią w lokalach usługodawców; uważa, że państwa członkowskie powinny wzmocnić i w pełni wdrożyć gwarantowaną w dyrektywie ochronę kobiet w okresie macierzyństwa

i ciąży, w tym w okresie karmienia piersią; uważa, że usługodawcy muszą przestrzegać wytycznych zapisanych w dyrektywie i transponujących ją przepisów krajowych;

19. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zadbania o to, by pojazdy i infrastruktura transportu publicznego były jednakowo dostępne dla kobiet i mężczyzn – nie tylko użytkowników końcowych i pasażerów, lecz również specjalistów zatrudnionych w tym sektorze – oraz przystosowane do ich potrzeb;

20. wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny przepisów dotyczących przyjmowania kobiet ciężarnych na pokład samolotów i udzielania im pomocy w czasie lotu oraz do poczynienia kroków na rzecz zapewnienia przez linie lotnicze zharmonizowanego podejścia w tym zakresie;

21. wzywa Radę, aby przyjęła stanowisko Parlamentu dotyczące rozporządzenia w sprawie praw pasażerów, jeśli chodzi o spoczywający na obsłudze lotniska obowiązek, by przekazywać pasażerom wózki dziecięce natychmiast po zejściu z pokładu lub zapewnić alternatywny środek transportu, tak aby pasażerowie nie musieli nosić dzieci na terenie lotniska aż do miejsca odbioru bagażu;

22. uważa, że oferta sieci usług wspierających macierzyństwo, mianowicie żłobków, przedszkoli i świetlic, jest absolutną koniecznością dla rzeczywistego wdrożenia zasady równości kobiet i mężczyzn w dostępie do dóbr i usług; uważa, że poziom oferty publicznej tej sieci musi odpowiadać potrzebom ludności;

23. zauważa, że wciąż odnotowuje się przypadki dyskryminacji i nierówności w dostępie do dóbr i usług lekarskich, co ukazuje konieczność ułatwienia dostępu do bezpłatnych i dobrej jakości usług w zakresie zdrowia publicznego;

Gospodarka dzielenia się

24. podkreśla nowe możliwe obszary stosowania dyrektywy, w szczególności w wyniku cyfryzacji niektórych usług i sektorów, a także szerzenia się społecznościowych form świadczenia usług, które zmieniają dostęp do towarów i usług oraz ich dostarczania, i zaznacza jednocześnie, że dyrektywa ma nadal zastosowanie do sfery cyfrowej; podkreśla, że opublikowany niedawno przez Komisję Europejską europejski program na rzecz gospodarki dzielenia się powinien stanowić pierwszy krok w kierunku promowania i skutecznego uregulowania tego sektora, oraz że na dalszych etapach Komisja powinna włączyć zasady uwzględniania aspektu płci oraz odzwierciedlić przepisy dyrektywy, aby zapewnić równe traktowanie kobiet i mężczyzn i skutecznie zapobiegać molestowaniu w kontekście świadczenia usług w ramach gospodarki dzielenia się, i zagwarantować odpowiedni poziom bezpieczeństwa;

25. zauważa, że molestowanie stanowi szczególne wyzwania dla równości płci w dziedzinie gospodarki dzielenia się; podkreśla, że chociaż polityka zerowej tolerancji dla molestowania, przyjęta przez wiele platform, stanowi dobrą praktykę, którą należy dalej umacniać w tym sektorze, to zainteresowane platformy muszą priorytetowo traktować zapobieganie molestowaniu, a także rozważyć możliwość utworzenia jasnych procedur zgłaszania przypadków molestowania dla użytkowników; podkreśla konieczność wyjaśnienia przepisów dotyczących odpowiedzialności dostawców towarów i usług, w tym w przypadku molestowania przez osobę trzecią, oraz podłączenia platform online na podstawie dyrektywy;

26. uważa, że publicznie dostępne i świadczone dla zysku usługi oferowane w ramach gospodarki dzielenia się wchodzą w zakres dyrektywy i powinny zatem być zgodne z zasadą równego traktowania kobiet i mężczyzn;

27. zauważa w tym kontekście, że w sferze cyfrowej „zysk" niekoniecznie oznacza pieniądze i że dane są coraz częściej używane zamiast towarów i usług;

28. wzywa Komisję do monitorowania zasady równości płci w gospodarce dzielenia się w ramach przyszłych sprawozdań ze stosowania dyrektywy oraz do wydania konkretnych wytycznych, które określiłyby dobre praktyki służące zagwarantowaniu równości kobiet i mężczyzn w odniesieniu do usług oferowanych w ramach gospodarki dzielenia się;

Zróżnicowane traktowanie

29. podkreśla, że stosowanie art. 4 ust. 5 okazało się największym wyzwaniem przy wdrażaniu dyrektywy i stanowi przyczynę największej liczby skarg, jakie wpływają do organów ds. równości w państwach członkowskich, głównie w odniesieniu do sektora rekreacji i rozrywki;

30. podkreśla, że mimo niejednoznaczności związanej ze stosowaniem art. 4 ust. 5 dyrektywy, głównym celem tego odstępstwa jest umożliwienie dalszego zwiększania równości kobiet i mężczyzn w kontekście dostarczania towarów i świadczenia usług;

31. zauważa, że istnieją rozbieżne praktyki, na przykład w odniesieniu do przypadków, w których usługi są oferowane wyłącznie jednej płci lub po różnej cenie; podkreśla, że przypadki zróżnicowanego traktowania należy oceniać indywidualnie, aby sprawdzić, czy są one poparte zasadnym celem, zgodnie z dyrektywą;

32. zachęca organy ds. równości i organizacje ochrony konsumentów zarówno do szerzenia wśród usługodawców wiedzy o ograniczeniach i warunkach zróżnicowanego traktowania, jak i do szerzenia wiedzy o prawach do równego traktowania wśród usługobiorców, ponieważ często okazuje się, że usługobiorcy nie są zaznajomieni z obowiązującymi przepisami w dziedzinie towarów i usług;

33. uważa, że stosunkowy brak pozytywnego działania w oparciu o art. 4 ust. 5 w państwach członkowskich stanowi lukę we wdrażaniu dyrektywy; apeluje o promowanie form pozytywnego działania na podstawie zasadnego celu, w którym istniałby bezpośredni związek między preferencyjnym traktowaniem a niekorzystną sytuacją, której należy zapobiegać lub którą trzeba wyeliminować, takiego jak ochrona ofiar przemocy na tle seksualnym w przypadku schronisk dla przedstawicieli jednej płci;

34. ponawia apel do Rady o rozważenie wszystkich możliwych sposobów zapewnienia, aby proponowana dyrektywa w sprawie równego traktowania została przyjęta bez opóźnień, co zagwarantuje równą i kompleksową ochronę przed dyskryminacją ze względu na płeć, pochodzenie rasowe lub etniczne, religię czy światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną;

Zalecenia dotyczące lepszego stosowania dyrektywy

35. wzywa Komisję do priorytetowego omówienia kwestii niedociągnięć w zakresie transpozycji z państwami członkowskimi, których niedociągnięcia dotyczą, w drodze przyjęcia praktycznych środków, oraz do wsparcia tych państw w spójniejszym wdrożeniu dyrektywy;

36. podkreśla, że choć organy ds. równości odgrywają kluczową rolę w monitorowaniu i zapewnieniu pełnego stosowania praw wynikających z dyrektywy na szczeblu krajowym, to ich uprawnienia w odniesieniu do dostarczania towarów i dostępu do nich, a także skuteczność osiągania wyznaczonych celów, są różne; apeluje do państw członkowskich o zapewnienie organom ds. równości wystarczających uprawnień, zasobów i niezależności zgodnie z przepisami dyrektywy i prawa krajowego, aby mogły one skutecznie realizować ich główne zadania, do których należy świadczenie ofiarom dyskryminacji niezależnej pomocy przy wnoszeniu skarg, prowadzenie niezależnych badań nad dyskryminacją oraz publikowanie niezależnych sprawozdań i zaleceń, szerzenie wiedzy o dyrektywie oraz zwalczanie stereotypów dotyczących roli płci w zakresie dostarczania towarów i usług oraz dostępu do nich; zauważa, że należy odpowiednio wspierać krajowe organy ds. równości w wykonywaniu ich zadań w zakresie promowania, monitorowania i wspierania równego traktowania w niezależny i skuteczny sposób;

37. apeluje do Komisji o zacieśnienie współpracy z organami ds. równości oraz o monitorowanie, czy odpowiednie przepisy dotyczące uprawnień tych organów są przestrzegane we wszystkich państwach członkowskich, a także o wsparcie w regularnym określaniu głównych wyzwań i wymianie najlepszych praktyk; wzywa Komisję, aby gromadziła najlepsze praktyki i udostępniała je państwom członkowskim w celu dostarczenia im środków niezbędnych do wspierania pozytywnych działań i do lepszego wdrożenia odnośnych przepisów na szczeblu krajowym;

38. podkreśla, że należy usprawnić dostęp ofiar dyskryminacji do wymiaru sprawiedliwości, nadając niezależnym organom ds. równości uprawnienia do udzielania pomocy, w tym bezpłatnej pomocy prawnej, a także nadając im prawo do reprezentowania osób w sprawach o domniemane dyskryminowanie;

39. wzywa Komisję do ścisłego monitorowania skuteczności krajowych organów zajmujących się skargami i procedurami w kontekście wdrażania dyrektywy oraz do zapewnienia przejrzystych i skutecznych mechanizmów składania skarg, w tym sankcji odstraszających;

40. apeluje do Komisji, państw członkowskich i organów ds. równości, ewentualnie we współpracy z organizacjami ochrony konsumentów, o szerzenie znajomości przepisów dyrektywy zarówno wśród usługodawców, jak i użytkowników, w celu wdrożenia zasady równego traktowania w tej dziedzinie oraz ograniczenia liczby niezgłoszonych przypadków naruszenia dyrektywy;

41. z uwagi na utrzymujące się luki w stosowaniu dyrektywy apeluje do Komisji o to, by zwróciła się do europejskiej sieci ekspertów prawnych, by we współpracy z organami ds. równości sporządziła nowe szczegółowe badanie, uwzględniające też krzyżowe formy nierównego traktowania kobiet i mężczyzn oraz dyskryminację z wielu przyczyn jednocześnie, w tym różne szczególnie narażone grupy społeczne, oraz by wspierała państwa członkowskie i zachęcała je do gromadzenia i udostępnianiu danych w celu pełnego wykorzystania potencjału dyrektywy; wzywa państwa członkowskie do udoskonalenia procesu gromadzenia kompleksowych, porównywalnych i szczegółowych danych dotyczących nękania i molestowania seksualnego w dziedzinie równego dostępu do towarów i usług, aby zróżnicować przyczyny dyskryminacji, oraz zachęca je w tym zakresie do ściślejszej współpracy z właściwymi instytucjami; wzywa Komisję do utworzenia publicznej bazy danych zawierających odpowiednie ustawodawstwo i orzecznictwo w sprawie równego traktowania kobiet i mężczyzn, która to baza byłaby środkiem szerzenia wiedzy o stosowaniu przepisów prawa w tej dziedzinie;

42. zwraca uwagę, że dziedzina reklamy jest powiązana z obszarem towarów i usług, które są prezentowane konsumentom głównie za pomocą reklamy; podkreśla znaczenie reklamy w tworzeniu, utrwalaniu i rozwijaniu stereotypów związanych z płcią oraz dyskryminujących wizerunków kobiet; zachęca w związku z tym Komisję do przeprowadzenia badania na temat równości płci w reklamie oraz do zbadania potrzeby i możliwości wzmocnienia zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie reklamy, a także do promowania najlepszych praktyk w tym obszarze; z zadowoleniem przyjmuje krajowe przepisy i wytyczne w sprawie równości kobiet i mężczyzn w mediach, i zwraca się do państw członkowskich o umocnienie tych przepisów, tam gdzie jest to konieczne, w celu zapewnienia równego traktowania kobiet i mężczyzn;

43. wzywa państwa członkowskie do wspierania dialogu z odpowiednimi podmiotami, które mają uzasadniony interes w przyczynianiu się do zwalczania dyskryminacji ze względu na płeć w dziedzinie dostępu do towarów i usług oraz ich dostarczania;

44. wzywa państwa członkowskie i Komisję do włączenia podejścia sektorowego uwzględniającego problematykę płci w proces wdrażania dyrektywy;

45. apeluje do Komisji, by przy okazji monitorowania i wspierania państw członkowskich we wdrażaniu dyrektywy lepiej koordynowała wymogi tej dyrektywy z wymogami innych dyrektyw w dziedzinie równości;

o

o o

46. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządom i parlamentom państw członkowskich.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

P8_TA(2017)0075

Fundusze unijne na rzecz równouprawnienia płci

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie funduszy unijnych na rzecz równouprawnienia płci (2016/2144(INI))

(2018/C 263/09)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 2 oraz art. 3 ust. 3 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i art. 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),

— uwzględniając art. 23 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,

— uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe (WRF) na lata 2014–2020 ([1]),

— uwzględniając załączone do WRF wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego, Rady oraz Komisji ([2]) w sprawie uwzględniania aspektu płci,

— uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1304/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1081/2006 ([3]),

— uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ([4]),

— uwzględniając komunikat Komisji pt. „Śródokresowy przegląd/rewizja wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020 – Budżet UE ukierunkowany na wyniki" (COM(2016)0603),

— uwzględniając dokument roboczy służb Komisji pt. „Program »Horyzont 2020« – roczne sprawozdanie z monitorowania za rok 2014" (SWD(2016)0123),

— uwzględniając dokument roboczy służb Komisji „Projekt budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2017 – Ogólne zestawienie dochodów i wydatków według sekcji" (COM(2016)0300),

— uwzględniając wspólny dokument roboczy Komisji oraz Wysoki Przedstawiciel Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa pt. „Równouprawnienie płci i wzmocnienie pozycji kobiet: odmiana losu dziewcząt i kobiet w kontekście stosunków zewnętrznych UE w latach 2016–2020" (SWD(2015)0182),

— uwzględniając dokument roboczy służb Komisji pt. „Strategiczne zaangażowanie na rzecz równouprawnienia płci w latach 2016–2019" (SWD(2015)0278),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 września 2016 r. w sprawie tworzenia na rynku pracy warunków sprzyjających równowadze między życiem zawodowym a prywatnym ([5]),

([1]) Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884.
([2]) Dz.U. C 436 z 24.11.2016, s. 51.
([3]) Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 470.
([4]) Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.
([5]) Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0338.

— uwzględniając studium Departamentu Tematycznego D Parlamentu Europejskiego z 2015 r. pt. „The EU Budget for Gender Equality" [Budżet UE na rzecz równouprawnienia płci] oraz analizę uzupełniającą Departamentu Tematycznego C z 2016 r. dotyczącą wykorzystania funduszy na rzecz równouprawnienia płci w wybranych państwach członkowskich,

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 września 2010 r. pt. „Strategia na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2010–2015" (COM(2010)0491),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2016 r. w sprawie uwzględniania aspektu płci w pracach Parlamentu Europejskiego ([1]),

— uwzględniając sprawozdanie Rady Europy w sprawie sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci: sprawozdanie końcowe grupy ekspertów ds. sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci – Strasburg 2005 r.,

— uwzględniając art. 52 Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia oraz opinie Komisji Budżetowej i Komisji Kontroli Budżetowej (A8-0033/2017),

A. mając na uwadze, że równouprawnienie kobiet i mężczyzn jest podstawową zasadą Unii Europejskiej zapisaną w Traktatach; mając na uwadze, że art. 8 TFUE wprowadza zasadę uwzględniania problematyki płci, która brzmi następująco: „we wszystkich swoich działaniach Unia zmierza do zniesienia nierówności oraz wspierania równości mężczyzn i kobiet",

B. mając na uwadze 17 celów zrównoważonego rozwoju wskazanych przez Organizację Narodów Zjednoczonych jako cele do osiągnięcia przed rokiem 2030, a w szczególności cel nr 5 dotyczący równouprawnienia płci, który ma zastosowanie do wszystkich 17 celów;

C. mając na uwadze, że w dokumencie Komisji pt. „Strategiczne zaangażowanie na rzecz równości płci w latach 2016–2019", opublikowanym w grudniu 2015 r., podkreśla się kluczową rolę finansowania unijnego we wspieraniu równouprawnienia płci; mając na uwadze, że żadna instytucja UE nie stosuje konsekwentnie zasady opracowywania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci;

D. mając na uwadze, że decyzje w zakresie wydatków i przychodów w różny sposób wpływają na kobiety i mężczyzn;

E. mając na uwadze, że w swojej rezolucji z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie przygotowania przeglądu powyborczego WRF na lata 2014–2020 zawierającej jego uwagi poprzedzające wniosek ([2]) Komisji, Parlament wspiera skuteczne włączanie aspektu płci do polityki;

F. mając na uwadze, że kwestie dotyczące płci uwzględnia się zwykle częściej w tzw. miękkich obszarach polityki, takich jak rozwój zasobów ludzkich, niż w obszarach tzw. twardych, takich jak infrastruktura czy ICT, które to obszary otrzymują większe wsparcie finansowe;

G. mając na uwadze, że należy zapewnić dobrze skonstruowany system urlopów rodzinnych lub opiekuńczych, a także dobrej jakości, łatwo dostępne i przystępne cenowo placówki opieki, również publiczne, aby umożliwić obywatelom zachowanie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym, mając również na uwadze, że nakłady na takie placówki należy uznać za część inwestycji infrastrukturalnych; mając na uwadze, że ww. dwa czynniki warunkują uczestnictwo kobiet w rynku pracy, ich obecność na stanowiskach kierowniczych, w sektorze nauki i badań naukowych, a tym samym równouprawnienie płci;

H. mając na uwadze, że Parlament Europejski, Rada i Komisja we wspólnej deklaracji apelują, aby roczne procedury budżetowe stosowane do wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020 w stosownych przypadkach obejmowały elementy związane z aspektem płci, a także by uwzględniały to, w jaki sposób ogólne ramy finansowe Unii przyczyniają się do zwiększenia równouprawnienia płci i zapewniają uwzględnianie aspektu płci; mając na uwadze, że pomimo to potrzebne jest bardziej zdecydowane zaangażowanie w kwestię uwzględniania aspektu płci, ponieważ aktualne strategie polityczne są realizowane w minimalnym stopniu, a na kwestie związane z płcią przeznacza się niewystarczające środki budżetowe;

([1]) Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0072.
([2]) Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0309.

I. mając na uwadze, że od czasu kryzysu w 2008 r. znaczenie równouprawnienia płci w debatach publicznych i programach politycznych wyraźnie zmalało, zarówno na szczeblu UE, jak i na szczeblu krajowym; mając na uwadze, że konsolidacja budżetowa i ograniczenia budżetowe będące następstwem kryzysu mogą skutkować jeszcze większym obniżeniem poziomu środków na strategie na rzecz równouprawnienia płci oraz organy zajmujące się tymi kwestiami;

J. mając na uwadze, że w czasach kryzysu zaufania do UE całkowita przejrzystość jej finansów powinna być dla wszystkich instytucji europejskich priorytetem, z którego nie wolno rezygnować;

K. mając na uwadze, że według wskaźnika równouprawnienia płci w roku 2015 opublikowanego przez Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE), cel równouprawnienia płci w Europie jest jeszcze wciąż daleki od realizacji;

L. mając na uwadze, że jednym z najważniejszych środków równouprawnienia płci jest równa płaca, mając jednak na uwadze, że równie ważne są działania ze strony UE w zakresie zwiększenia udziału kobiet w rynku pracy, a także osiągnięcia jednakowej niezależności ekonomicznej kobiet i mężczyzn, propagowania równego uczestnictwa kobiet i mężczyzn w procesach decyzyjnych, walki z przemocą uwarunkowaną płcią oraz ochrony ofiar i wspierania ich, jak również propagowania równouprawnienia płci i praw kobiet na całym świecie oraz wyniki tych działań;

M. mając na uwadze, że w ramach pekińskiej platformy działania ONZ wezwano w 1995 r. do stosowania podejścia uwzględniającego aspekt płci w odniesieniu do procedur budżetowych;

Uwagi ogólne

1. z zadowoleniem przyjmuje planowane uznanie kwestii uwzględniania równouprawnienia płci zgodnie z art. 8 TFUE za przekrojowy cel unijnej polityki budżetowej w funduszach i programach UE;

2. ubolewa jednak, że ważne zobowiązanie polityczne UE w kwestii równouprawnienia płci oraz uwzględniania aspektu płci nie przekłada się jeszcze w pełni na decyzje o przydziale i wykorzystaniu środków budżetowych we wszystkich obszarach polityki unijnej w ramach metodyki sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci;

3. zwraca uwagę, że sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci jest częścią ogólnej strategii w zakresie równouprawnienia płci i dlatego podkreśla, że zaangażowanie instytucji UE ma kluczowe znaczenie w tym względzie; ubolewa zatem, że nie przyjęto unijnej strategii równouprawnienia płci na lata 2016–2020 i wzywa Komisję do nadania wyższego statusu opracowanym przez nią ramom strategicznego zaangażowania na rzecz równouprawnienia płci w latach 2016–2019 przez przyjęcie ich w formie komunikatu, zgodnie z konkluzjami Rady w sprawie równouprawnienia płci z dnia 16 czerwca 2016 r.;

4. podkreśla znaczenie struktur i procesów dotyczących opracowywania budżetu oraz potrzebę zmiany tych z nich, które skutkują różnicami w traktowaniu kobiet i mężczyzn lub w sposób niezamierzony sprzyjają ich powstawaniu;

5. zwraca uwagę, że poprawa wiedzy na temat uwzględniania aspektu płci i sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci oraz szkolenia w tym zakresie są konieczne, by tworzyć struktury i procedury uwzględniające problematykę płci;

6. zauważa, że niektóre programy unijne (np. Europejski Fundusz Społeczny, program „Prawa, równość i obywatelstwo" na lata 2014–2020, program „Horyzont 2020", Instrument Pomocy Przedakcesyjnej II w dziedzinie pomocy humanitarnej, Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju i Europejski Instrument na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka) obejmują konkretne działania związane z równouprawnieniem płci, natomiast inne (takie jak program UE na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych, Europejski Fundusz Pomocy Najbardziej Potrzebującym, Europejski Fundusz Morski i Rybacki oraz Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji) zawierają odniesienia do ogólnych zasad równouprawnienia płci, jednak bardzo niewiele programów faktycznie określa jasne cele i konkretne zasoby lub przewiduje systematyczne wdrażanie i monitorowanie;

7. ubolewa, że niektóre programy uwzględniają równouprawnienie płci wyłącznie jako cel przekrojowy, co skutkuje nie tylko do mniejszym wsparciem dla działań w tym zakresie, ale praktycznie uniemożliwia wyliczenie, jakie kwoty przeznacza się na kwestie dotyczące płci ([1]);

8. ubolewa nad faktem, że większość finansowanych przez UE programów nie przewiduje szczegółowych działań, na które przeznaczone są konkretne środki budżetowe na rzecz równouprawnienia płci; zauważa, że równouprawnienie płci powinno zostać uznane za cel strategiczny w odpowiednich tytułach budżetu UE, a co za tym idzie, powinno się określić konkretne kwoty na poszczególne cele i działania polityczne, aby stały się one bardziej przejrzyste i nie przesłaniały celów w dziedzinie płci; uważa również, że w zadaniach kontroli budżetu musi zostać określony stopień, w jakim stopniu zarówno budżet UE, jak i jego realizacja sprzyjają polityce równouprawnienia lub ją utrudniają;

9. ubolewa, że przy wyznaczaniu i wdrażaniu kierunków polityki na szczeblu UE oraz na szczeblu instytucji krajowych bardzo rzadko wykorzystuje się narzędzia służące uwzględnianiu aspektu płci, takie jak wskaźniki płci, oceny wpływu w aspekcie płci i sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci; wyraża ubolewanie w związku z brakiem kompleksowych wskaźników dotyczących płci i danych segregowanych według kryterium płci oraz podkreśla fakt, że Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE) powinien gromadzić takie wskaźniki oraz dane, aby uzyskać spójny obraz wpływu polityki UE na równouprawnienie płci, a także móc dokonać korekty ewentualnej odpowiedzialności finansowej i budżetowej w tym względzie; podkreśla zasadniczą rolę, jaką EIGE odgrywa w eliminowaniu niedociągnięć we współpracy miedzy statystykami a decydentami politycznymi, aby podnieść poziom wiedzy na temat wyzwań związanych z gromadzeniem danych szczególnie chronionych; w związku z tym ponawia apel o dalsze opracowywanie wskaźników i statystyk dotyczących kwestii płci, aby umożliwić ocenę budżetu UE z tej perspektywy oraz umożliwić nadzór nad sporządzaniem budżetu z uwzględnieniem aspektu płci;

10. ubolewa, że mimo załączonej do wieloletnich ram finansowych wspólnej deklaracji w sprawie uwzględniania aspektu płci, w dziedzinie tej poczyniono niewielkie postępy;

11. głęboko ubolewa, że na podstawie WRF na lata 2014–2020 nie powstała czytelna strategia na rzecz równouprawnienia, w której określono by konkretne cele i przydział środków;

12. ubolewa, że w komunikacie Komisji w sprawie średniookresowego przeglądu WRF opublikowanym we wrześniu 2016 r. nie ma wzmianki o wprowadzaniu w życie zasady uwzględniania aspektu płci;

13. wzywa do włączenia strategii w zakresie równouprawnienia płci oraz zasady uwzględniania aspektu płci do europejskiego semestru;

14. podkreśla, że faktycznymi priorytetami Unii Europejskiej powinny być przejrzystość i dostęp do informacji dotyczących rzeczywistych osiągnięć w zakresie równouprawnienia płci, a nie tylko wdrażanie przepisów;

15. wzywa do przyjęcia przepisów w zakresie uwzględniania aspektu płci również w obszarach, które nie są uważane za bezpośrednio związane z kwestią równouprawnienia płci, takich jak ICT, transport, przedsiębiorczość, wsparcie inwestycji czy zmiana klimatu;

16. uważa, że na wszystkich etapach procesu sporządzania budżetu należy zaangażować w prace sieć ekspertów i organizacji zewnętrznych, aby poprawić przejrzystość tego procesu i nadać mu bardziej demokratyczny charakter, w szczególności w odniesieniu do stosowania podejścia zakładającego sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci;

Finansowanie unijne na rzecz równouprawnienia płci w obszarach zatrudnienia, spraw społecznych i integracji społecznej za pośrednictwem europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych

17. zwraca uwagę, że europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne stanowią najważniejsze wsparcie finansowe na rzecz wdrażania polityki w obszarze równouprawnienia płci w UE, co zwłaszcza odnosi się do Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS), którego celem jest sprzyjanie pełnej integracji kobiet na rynku pracy; podkreśla, że na mocy rozporządzenia (UE) nr 1304/2013 uwzględnianie aspektu płci jest obowiązkowym elementem wszystkich etapów programów i projektów finansowanych z EFS, obejmujących przygotowanie, wdrażanie, monitorowanie i ocenę;

([1]) Dokument roboczy Komisji część I pt. „Ogólne zestawienie dochodów i wydatków według sekcji" dołączony do „Projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2017" – ,(COM(2016)0300, s. 15.

18. podkreśla istotną rolę usług publicznych w promowaniu równouprawnienia płci; wzywa Komisję i państwa członkowskie do współpracy na rzecz osiągnięcia celów wyznaczonych w Barcelonie, aby umożliwić wszystkim obywatelom zachowanie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym, również z wykorzystaniem odpowiednich narzędzi i zachęt, w tym funduszy europejskich, takich jak EFS, Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) i Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), zapewniających niezbędne finansowanie w infrastrukturę społeczną na rzecz świadczenia wysokiej jakości, ogólnodostępnych i przystępnych cenowo usług opieki nad dziećmi i innymi osobami niesamodzielnymi, w tym osobami starszymi i niepełnosprawnymi członkami rodziny pozostającymi na utrzymaniu; zauważa, że doprowadzi to do aktywniejszego udziału kobiet w rynku pracy oraz ich niezależności ekonomicznej;

19. ubolewa, że kobiety wciąż cierpią z powodu nierównego traktowania na rynku pracy, na które składa się niższy poziom ich zatrudnienia, zróżnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć, częstsze podejmowanie przez kobiety nietypowych form pracy i praca w niepełnym wymiarze czasu pracy, mniej korzystne uprawnienia emerytalne, segregacja płciowa w strukturze zawodowej oraz wolniejsze tempo awansu; podkreśla znaczenie EFS dla zapewniania finansowania do celów walki z dyskryminacją i promowania równouprawnienia płci na rynku pracy;

20. zauważa, że tradycyjne podejście nie uwzględnia nieodpłatnej pracy takiej jak opieka nad dziećmi czy opieka na osobami starszymi przy wypłacaniu świadczeń socjalnych;

21. zauważa, że według dokumentu roboczy służb Komisji na temat strategicznego zaangażowania na rzecz równouprawnienia płci w latach 2016–2019, w latach 2014–2020 na środki promowania równouprawnienia płci przeznaczona zostanie kwota 5,85 mld EUR, z czego 1,6 % zostanie wykorzystane na realizację specjalnego priorytetu inwestycyjnego w ramach EFS dotyczącego równouprawnienia kobiet i mężczyzn we wszystkich dziedzinach, w tym w dostępie do zatrudnienia, rozwoju kariery, godzeniu życia zawodowego i prywatnego oraz promowaniu równego wynagrodzenia za taką samą pracę;

22. zauważa, że środki finansowe pochodzące z EFRR powinny nadal służyć wspieraniu inwestycji w opiekę nad dziećmi i osobami starszymi oraz w inną publiczną i prywatną infrastrukturę społeczną, aby wspierać m.in. skuteczniejsze utrzymanie równowagi między pracą a życiem prywatnym;

23. podkreśla istotną rolę EFRROW w zapewnianiu środków finansowych koniecznych do wsparcia usług publicznych i infrastruktury socjalnej na obszarach wiejskich oraz w promowaniu dostępu kobiet do gruntów i inwestycji;

24. apeluje do Komisji o zaproponowanie nowego ukierunkowanego działania mającego na celu zachęcanie kobiet do aktywności na rynku pracy, takiego jak specjalny program na rzecz przedsiębiorczości kobiet finansowany z EFRROW;

25. wzywa Komisję, państwa członkowskie oraz organy władzy lokalnej i regionalnej, by wykorzystały potencjał finansowania przekrojowego w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych do wspierania projektów, których celem jest propagowanie równouprawnienia płci; podkreśla znaczenie stosowania zasady partnerstwa w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, co sprzyja uwzględnianiu aspektu płci na szczeblu lokalnym;

26. przypomina o znaczeniu wymogu uwzględnienia wskaźników segregowanych według kryterium płci w procesach monitorowania i oceny programów operacyjnych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1303/2013 ustanawiającym wspólne przepisy dotyczące europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, aby uniknąć umniejszania znaczenia kwestii równouprawnienia płci na etapie wdrażania tych programów;

27. ubolewa, że mimo dążeń do wypracowania standardu w tej dziedzinie nie opracowano jeszcze systematycznej metody realizacji zasady uwzględniania aspektu płci w europejskich funduszach strukturalnych i inwestycyjnych ani nie przewidziano ukierunkowanych działań powiązanych z ogólną strategią w zakresie uwzględniania aspektu płci; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by podwyższyły nakłady finansowe na ocenę równouprawnienia płci oraz konsekwentnie monitorowały proces realizacji zasady uwzględniania aspektu płci;

28. przypomina, że europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne podlegają uwarunkowaniom ex ante w zakresie płci obejmującym wymóg organizowania szkoleń dla odnośnych pracowników i zapewniania udziału organów odpowiedzialnych za równouprawnienie płci w procesie opracowywania i wdrażania programów; wzywa Komisję do zapewnienia, że wymóg ten zostanie spełniony; domaga się skutecznego wykorzystywania działających już stałych organów zajmujących się kwestią równouprawnienia płci na szczeblu państw członkowskich; z ogromnym zadowoleniem przyjmuje w związku z tym wzorcowe praktyki krajowe, takie jak społeczność European Community of Practice on Gender

Mainstreaming Gender (CoP) w Szwecji; wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania niezależności, skuteczności, a także wystarczających uprawnień i zasobów organom zajmującym się kwestiami równouprawnienia, by umożliwić im wykonywanie ich podstawowych zadań;

29. podkreśla, że ważne jest zwrócenie szczególnej uwagi na środki europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, z których wspiera się inwestycje w usługi edukacyjne, socjalne, usługi opieki zdrowotnej i placówki opieki nad dziećmi, oraz nadanie im priorytetowego znaczenia z uwagi na obniżenie poziomu finansowania tych usług na szczeblu krajowym i lokalnym, a także z uwagi na możliwość tworzenia nowych miejsc pracy;

30. zaleca, aby w WRF przeznaczyć więcej środków na infrastrukturę socjalną oraz usługi opieki nad dziećmi i osobami starszymi;

Finansowanie unijne na rzecz równouprawnienia płci w obszarach praw podstawowych, równości i obywatelstwa w ramach programu „Prawa, równość i obywatelstwo" na lata 2014–2020

31. wyraża ubolewanie, że w ramach pozycji budżetowych odnoszących się do programu „Prawa, równość, obywatelstwo" nie określono zasobów przewidzianych na poszczególne cele programu, co znacznie utrudnia analizę wydatków na równouprawnienie płci i przeciwdziałanie przemocy wobec kobiet;

32. zauważa, że zgodnie z dokumentem roboczym służb Komisji na temat strategicznego zaangażowania na rzecz równouprawnienia płci w latach 2016–2019 dwa cele odnoszące się do równouprawnienia płci i do programu Daphne na rzecz zwalczania przemocy wobec kobiet pochłaniają około 35 % funduszy programu „Prawa, równość, obywatelstwo", zaś łączny budżet na równouprawnienie płci w dziedzinie praw podstawowych, równości i obywatelstwa w ramach programu „Prawa, równość i obywatelstwo" na lata 2014–2020 wynosi 439,5 mln EUR; zaznacza, że większość funduszy zostanie przeznaczona na cel Daphne, a nie na realizację celów związanych z równouprawnieniem płci; niemniej jednak ubolewa, że na program Daphne nie przewidziano odrębnej pozycji budżetowej, biorąc pod uwagę, że jest to obecnie jeden z celów szczegółowych programu „Prawa, równość i obywatelstwo"; zwraca uwagę na potrzebę przeznaczenia odpowiedniego wsparcia finansowego na program Daphne, by zapewnić mu widoczność i dotychczasowy, bardzo wysoki poziom realizacji;

33. podkreśla, że ogłoszone na lata 2014–2020 zaproszenia do składania wniosków w ramach celu Daphne dotyczą wszystkich form przemocy wobec kobiet lub dzieci; zauważa, że większość środków przeznaczono na zwalczanie i zapobieganie przemocy związanej ze szkodliwymi praktykami (39 %) oraz na wsparcie ofiar przemocy uwarunkowanej płcią, przemocy w rodzinie lub przemocy domowej za pomocą wyspecjalizowanych usług wsparcia skierowanego do kobiet (24 %);

34. zauważa, że w ramach celu dotyczącego równouprawnienia płci zajęto się następującymi priorytetami: jednakowa niezależność ekonomiczna kobiet i mężczyzn oraz zachowanie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym (44 % przeznaczonych środków); propagowanie wzorców w odniesieniu do ról związanych z płcią oraz walka ze stereotypami w kształceniu, szkoleniu i w miejscu pracy (44 %), a także wsparcie sieci do spraw równouprawnienia płci na szczeblu unijnym (12 %);

35. podkreśla, że kształtowanie postaw obywatelskich powinno odnosić się nie tylko do obrony i rozszerzania praw, lecz także do kwestii opieki społecznej, dobrobytu, kształcenia i szkolenia wolnego od stereotypów związanych z płcią, a także do dostępu do usług socjalnych i usług opieki zdrowotnej, w tym kwestii zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego;

36. dlatego też ubolewa nad obniżeniem poziomu środków na program szczegółowy Daphne; zwraca uwagę, że w 2013 r. budżet na program Daphne wynosił 18 mln EUR w środkach na zobowiązania, dla porównania w 2012 r. jego wysokość wynosiła 19,5 mln EUR, a w 2011 r. – 20 mln EUR; zauważa ponadto, że w 2016 r. w ramach programu prac „Prawa, równość, obywatelstwo" na cel ten przewidziano nieco ponad 14 mln EUR;

37. apeluje do Komisji, aby przygotowując roczny program prac przestrzegała właściwego i sprawiedliwego rozdziału wsparcia finansowego na poszczególne obszary wchodzące w zakres celów szczegółowych programu „Prawa, równość, obywatelstwo", a także uwzględniła poziom funduszy, które już zostały przydzielone w poprzednim okresie programowania (2007–2013);

38. wzywa Komisję do udzielenia większego wsparcia europejskim sieciom zajmującym się kwestią równouprawnienia płci, aby poprawić możliwości wzajemnego uczenia się, zwłaszcza wśród władz szczebla niższego niż krajowy; uważa w szczególności, że konieczne jest wsparcie na rzecz większego zaangażowania kobiet w proces decyzyjny;

39. apeluje o większą przejrzystość co do sposobu osiągania celu w obszarze zwalczania przemocy w ramach programu „Prawa, równość, obywatelstwo"; podkreśla, że ważne jest, by fundusze docierały do organizacji działających na poziomie najbliższym obywatelom oraz do organów władzy lokalnej i regionalnej, aby zapewnić skuteczne wdrażanie; wzywa do nadania priorytetowego charakteru działaniom na rzecz organizacji zajmujących się walką z przemocą i udzielaniem wsparcia ofiarom wszelkich form przemocy;

40. przyznaje, że należy zapewniać wsparcie dla realizowanych już na szczeblu lokalnym i regionalnym inicjatyw w zakresie równouprawnienia płci, takich jak „Europejska karta równouprawnienia kobiet" i „Mężczyźni w życiu lokalnym";

41. wzywa Komisję, by zaostrzyła wymogi dotyczące gromadzenia danych segregowanych według kryterium płci we wdrażaniu tego programu, gdyż jest to istotne narzędzie skutecznej analizy przy sporządzaniu budżetu z uwzględnieniem aspektu płci;

Unijne finansowanie równouprawnienia płci w obszarze badań naukowych i innowacji za pośrednictwem programu „Horyzont 2020"

42. podkreśla, że zgodnie z wymogami art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1291/2013 w sprawie programu „Horyzont 2020" (zwanego dalej „omawianym programem") w każdej z części składowych tego programu aspekt równouprawnienia płci oraz aspekt płci w badaniach naukowych uwzględnia się jako zagadnienie przekrojowe;

43. zwraca uwagę na trzy cele dotyczące uwzględniania aspektu płci w ramach omawianego programu, a mianowicie: propagowanie równych szans i równowagi płci w zespołach projektowych; zapewnianie równowagi płci w procesie decyzyjnym oraz uwzględnianie aspektu płci w dziedzinach, w których prowadzone są badania naukowe;

44. z zadowoleniem przyjmuje zapewnione w ramach omawianego programu wsparcie dla ośrodków badawczych w zakresie wdrażania planów dotyczących równouprawnienia płci; z zadowoleniem przyjmuje wspólny projekt Komisji i EIGE polegający na stworzeniu narzędzia online na potrzeby planów w dziedzinie równouprawnienia płci, które byłoby środkiem rozpoznania i wymiany wzorcowych praktyk z właściwymi zainteresowanymi stronami;

45. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wnioskodawcy mają możliwość uwzględnienia w swoich wnioskach kosztów szkolenia i konkretnych badań związanych z płcią jako kosztów kwalifikowalnych;

46. z zadowoleniem odnosi się do faktu, że równowaga płci wśród pracowników jest jednym z elementów wpływających na pozycję w hierarchii ważności wśród kryteriów oceny w programie „Horyzont 2020", a sposób, w jaki analiza płci biologicznej lub społeczno-kulturowej jest uwzględniania we wniosku podlega ocenie równolegle z innymi istotnymi aspektami wniosku;

47. z zadowoleniem przyjmuje specjalne wskaźniki wykorzystywane, by monitorować wdrażanie aspektu równouprawnienia płci w ramach omawianego programu, oraz fakt, że w 2014 r. zachowano równowagę płci w grupach doradczych programu „Horyzont 2020", w których udział kobiet wyniósł 52 % ([1]);

48. uważa, że konieczny jest dalszy przegląd omawianego programu – w tym w oparciu o konkretne wskaźniki, takie jak odsetek uczestniczących kobiet oraz kobiet koordynujących projekty w ramach programu „Horyzont 2020" – by ocenić uzyskane wyniki i, jeśli zajdzie taka potrzeba, zaproponować skorygowanie określonych działań;

49. domaga się, by w jeszcze większym stopniu uwzględnić aspekt płci w programie „Horyzont 2020" oraz wyznaczać cele w odniesieniu do równouprawnienia płci na wszystkich etapach cyklu badawczego w ramach strategii, programów i projektów;

([1]) Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. badań naukowych i innowacji, „Horizon 2020 Annual Monitoring Report 2014" [„Sprawozdanie z rocznego monitoringu programu »Horyzont 2020«"], ISBN 978-92-79-57749-9, s. 44.

50. apeluje o utrzymanie niezależnej pozycji budżetowej na realizację projektów dotyczących zmian strukturalnych związanych z uwzględnianiem aspektu płci (takich jak projekt GERI dotyczący równouprawnienia płci w obszarze badań i innowacji na lata 2014–2016) oraz innych zagadnień dotyczących równouprawnienia płci w dziedzinie badań naukowych i innowacji;

51. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że jednym z celów programu „Nauka z udziałem społeczeństwa i dla społeczeństwa" jest zapewnienie równouprawnienia płci zarówno w procesie realizacji badań naukowych, jak i w ich treści; z zadowoleniem przyjmuje również dotacje „Wspieranie organizacji badawczych we wdrażaniu planów równouprawnienia płci" oraz „Promowanie równouprawnienia płci w ramach programu »Horyzont 2020« oraz w europejskiej przestrzeni badawczej", ubolewa jednak, że budżet nie zawiera konkretnych pozycji w odniesieniu do poszczególnych celów tego programu;

Inne programy i fundusze obejmujące konkretne cele w obszarze równouprawnienia płci

52. zwraca uwagę, że klęski żywiołowe mają istotny wpływ na infrastrukturę powiązaną z usługami publicznymi, w związku z tym dotykają one szczególnie kobiet; wzywa Komisję do wprowadzenia do Funduszu Solidarności Unii Europejskiej wymogu przeprowadzania analiz z uwzględnieniem perspektywy płci w procesie dokonywania oceny wpływu na populacje;

53. zauważa, że w dziedzinie działań zewnętrznych i współpracy na rzecz rozwoju plan działania na rzecz równouprawnienia płci na lata 2016–2020 obejmuje działalność UE w państwach trzecich i kilka instrumentów pomocy zewnętrznej, które sprzyjają realizacji celów w dziedzinie równouprawnienia kobiet i mężczyzn;

54. podkreśla, że dziewczęta i kobiety będące ofiarami konfliktów zbrojnych mają prawo do potrzebnej im opieki medycznej, w tym dostępu do antykoncepcji, antykoncepcji awaryjnej oraz aborcji; przypomina, że pomoc humanitarna UE musi zabezpieczać prawa dziewcząt i kobiet wynikające z międzynarodowego prawa humanitarnego i nie powinna podlegać ograniczeniom nakładanym przez innych partnerów będących darczyńcami, co zapisano w budżecie UE na 2016 r.; z zadowoleniem przyjmuje podejście przyjęte przez UE w tym zakresie; zachęca Komisję do utrzymania zajmowanego przez nią stanowiska;

55. ***wzywa Komisję do przeznaczenia unijnych funduszy rozwojowych na dobrowolne, nowoczesne planowanie rodziny oraz usługi w dziedzinie zdrowia reprodukcyjnego, aby zniwelować niedobór środków finansowych wynikający z wydanego przez USA zakazu dotowania z funduszy federalnych organizacji rozwojowych działających na rzecz prawa kobiet do aborcji (ang. global gag rule), a tym samym ratować życie kobiet, chronić ich zdrowie i zapobiegać rozprzestrzenianiu się chorób przekazywanych drogą płciową;***

56. podkreśla, że uwzględnianie aspektu płci to również jedna z podstawowych zasad niedawno utworzonego Funduszu Azylu, Migracji i Integracji; ponawia wezwanie do uwzględnienia problematyki płci w polityce migracji i azylu przez zapewnienie kobietom dostępu do bezpiecznej przestrzeni, konkretnej opieki zdrowotnej powiązanej ze zdrowiem reprodukcyjnym i seksualnym, a także do zwrócenia szczególnej uwagi na specyficzne potrzeby osób wymagających szczególnego traktowania, takich jak kobiety, które padły ofiarą przemocy, w tym przemocy seksualnej, osoby małoletnie bez opieki, i innych grup ryzyka, w tym osób LGBTI;

57. wzywa do przyjęcia kompleksowych wytycznych ogólnounijnych dotyczących płci w ramach polityki migracji i azylu oraz do zapewnienia odpowiedniego finansowania kompleksowych programów szkoleniowych dla specjalistów, którzy mogą zetknąć się z uchodźcami i osobami ubiegającymi się o azyl; nalega, aby uwzględniały one związane z płcią potrzeby uchodźczyń i szkodliwe skutki uwarunkowanych płcią działań, takich jak handel kobietami i dziewczętami;

58. zwraca uwagę na aktualne problemy związane z przepełnieniem ośrodków dla uchodźców oraz wpływem, jaki zjawisko to ma na bezpieczeństwo kobiet; wzywa do szerszego wykorzystania Funduszu Azylu, Migracji i Integracji w celu poprawy warunków w ośrodkach dla uchodźców dzięki stworzeniu osobnych pomieszczeń sypialnych i sanitarnych dla kobiet i mężczyzn oraz zapewnieniu im dostępu do usług zdrowotnych uwzględniających aspekt płci, w tym do opieki prenatalnej i poporodowej;

59. uważa, że należy zachęcać państwa członkowskie do szerszego korzystania z funduszy spójności i europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych równolegle z Funduszem Azylu, Migracji i Integracji, aby propagować integrację uchodźców na rynku pracy ze szczególnym uwzględnieniem faktu, że ogólnodostępna opieka nad dziećmi stwarza uchodźczyniom możliwość podjęcia pracy;

60. wzywa do rozważenia podwyższenia poziomu środków finansowych dostępnych w ramach programów Daphne i Odyseusz oraz rozszerzenia zakresu tych programów, a także do poddania ocenie ewentualności dalszego rozszerzenia tych programów w celu zaradzenia niezwykle trudnej sytuacji uchodźczyń oraz zapewnienia skuteczniejszego wsparcia w reagowaniu na krzywdy uwarunkowane płcią;

61. podkreśla, że uruchomiono inne fundusze, takie jak Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego, specjalne instrumenty finansowe, np. instrument wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych, oraz inne doraźne instrumenty i dotacje, aby zaspokoić potrzeby związane z bieżącym kryzysem uchodźczym; zwraca uwagę, że monitorowanie wykorzystania tych funduszy jest trudne, zwłaszcza z perspektywy płci, i apeluje o koordynację, skuteczność, przejrzystość i uwzględnianie aspektu płci w wykorzystaniu funduszy unijnych w tym obszarze;

62. wzywa do przeznaczenia specjalnych środków finansowych na wsparcie ukierunkowanych działań, w które zaangażowane są organizacje społeczeństwa obywatelskiego oraz samorządy regionalne i lokalne, mających na celu zapewnienie zaspokojenia podstawowych potrzeb, praw człowieka, ochrony i bezpieczeństwa kobiet i dziewcząt ubiegających się o azyl, będących uchodźczyniami i migrantkami, w tym kobiet w ciąży i kobiet w starszym wieku, jak również ochronę osób LGBTI;

Zalecenia polityczne

63. ponawia apel o opracowywanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci na wszystkich szczeblach unijnej procedury budżetowej; apeluje o konsekwentne stosowanie zasady opracowywania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci w całej procedurze budżetowej, aby wydatki budżetowe można było wykorzystać jako środek propagowania równouprawnienia płci;

64. apeluje, aby zasada sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci i zasada włączania aspektu płci do polityki były uwzględniane w programach finansowania UE na okres po roku 2020 i w ramach tych programów wdrażane z myślą o podwyższeniu poziomu finansowania unijnego środków walki z dyskryminacją ze względu na płeć oraz przy uwzględnieniu następujących elementów:

i) wskazywanie ukrytych i widocznych problemów dotyczących płci;

ii) określanie w miarę możliwości powiązanych przydziałów zasobów oraz

iii) ocena, czy unijne programy finansowania podtrzymają, czy zmienią obserwowane obecnie nierówności między kobietami i mężczyznami (oraz grupami kobiet i mężczyzn), dziewczętami i chłopcami oraz wzorce relacji między płciami;

65. apeluje, aby wszystkie tytuły budżetu UE były w jednakowym stopniu ukierunkowane na osiąganie ambitnych celów w obszarze równouprawnienia płci i były zgodne ze standardami w zakresie uwzględniania aspektu płci;

66. wzywa do przeznaczenia określonej kwoty na poszczególne cele strategiczne oraz wyraźnego określenia działań mających na celu osiągnięcie równouprawnienia płci, aby poprawić przejrzystość i zapewnić większą rozliczalność;

67. zwraca uwagę, że uwzględnianie aspektu płci nie jest działaniem jednorazowym, zaś opracowywanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci wymaga ciągłego zaangażowania na rzecz zrozumienia kwestii płci obejmującego analizy i konsultacje, a także ciągłego dostosowywania budżetu, aby uwzględnić zmieniające się potrzeby kobiet i mężczyzn oraz dziewcząt i chłopców;

68. uważa, że unijne środki finansowe w wysokości 6,17 mld EUR przyznane w obrębie obecnych WRF na osiągnięcie celów strategicznego zaangażowania na rzecz równouprawnienia płci stanowią pierwszy krok;

69. uważa, że śródokresowy przegląd WRF mógłby umożliwić poprawę wyników budżetu unijnego pod kątem osiągania równouprawnienia płci oraz przedstawienie tych osiągnięć opinii publicznej;

70. ubolewa zatem nad decyzją Komisji, by nie wziąć pod uwagę wdrożenia zasady uwzględniania aspektu płci w śródokresowym przeglądzie WRF oraz apeluje o podjęcie konkretniejszych działań, aby rozwiązać tę kwestię;

71. apeluje o stosowanie wskaźników dotyczących płci na etapie wyboru projektów, monitorowania i oceny wszystkich działań finansowanych z budżetu UE; wzywa ponadto do obowiązkowej oceny oddziaływania pod kątem płci ogólnych uwarunkowań ex ante oraz do gromadzenia segregowanych według kryterium płci danych dotyczących beneficjentów i uczestników;

72. zdecydowanie zaleca przekazywanie danych segregowanych według kryterium płci do wiadomości publicznej w celu zapewnienia rozliczalności i przejrzystości finansowej;

73. wzywa do wykorzystania metodyki zawartej w opracowaniu „Gender Equality Index 2015 – Measuring gender equality in the European Union 2005–2012" [Wskaźnik równouprawnienia płci 2015 – pomiar równouprawnienia w Unii Europejskiej w latach 2005–2012], opublikowanym przez EIGE w 2015 r., do pomiaru nierówności płci, która to metodyka stanowiłaby podstawę do planowania i realizacji unijnych programów finansowania;

74. wzywa instytucje UE oraz państwa członkowskie, by organizowały regularne programy szkoleń i wsparcia technicznego poświęcone narzędziom służącym uwzględnianiu aspektu płci, z których mają korzystać wszyscy pracownicy zaangażowani w kształtowanie polityki i procedury budżetowe; apeluje, by zachęcać do włączania zasady sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci zarówno do strategii unijnych, jak i krajowych, aby skuteczniej propagować równouprawnienie płci;

75. wzywa Komisję do uważnego monitorowania skuteczności krajowych procedur i organów zajmujących się skargami odnoszącymi się do wdrażania dyrektyw w sprawie równouprawnienia płci;

76. zwraca się do Trybunału Obrachunkowego, aby także uwzględniał perspektywę płci przy ocenie wykonania budżetu Unii w odniesieniu do osiągnięcia szczegółowych celów polityki równouprawnienia w UE i do przekrojowych aspektów tej polityki, zarówno w jej zaleceniach, jak i sprawozdaniach specjalnych; podobnie wzywa państwa członkowskie, aby wprowadziły do swoich budżetów aspekt płci w celu analizowania programów i polityk rządowych, ich wpływu na przydział środków i ich wkładu w równouprawnienie kobiet i mężczyzn;

77. ponownie wyraża zaniepokojenie z powodu rażącego braku równowagi płci – największego spośród wszystkich instytucji UE – wśród członków Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, który obecnie liczy 28 mężczyzn i jedynie 3 kobiety (2 mniej niż na początku 2016 r.); zwraca się do Rady, by od chwili obecnej i do osiągnięcia możliwej do przyjęcia równowagi proponowała Parlamentowi dwóch kandydatów – mężczyznę i kobietę – w przypadku każdej przyszłej nominacji;

78. pochwala pracę biura Rzecznika Praw Obywatelskich w Polsce, które zgodnie z ustawą równościową jest organem odpowiedzialnym za realizację przepisów dotyczących równego traktowania; wyraża głębokie zaniepokojenie niedawnymi cięciami budżetu tych części biura Rzecznika Praw Obywatelskich, które zajmują się równouprawnieniem płci; przypomina, że krajowy organ odpowiadający za realizację zasady równego traktowania powinien dysponować odpowiednim personelem i środkami finansowymi oraz powinno się szanować jego niezależność i jej przestrzegać;

o

o o

79. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

P8_TA(2017)0076

Wpływ technologii dużych zbiorów danych na prawa podstawowe

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie wpływu technologii dużych zbiorów danych na prawa podstawowe: prywatność, ochrona danych, niedyskryminacja, bezpieczeństwo i ściganie przestępstw (2016/2225(INI))

(2018/C 263/10)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 16 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając art. 1, 7, 8, 11, 14, 21, 47 i 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,

— uwzględniając opracowane przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych wytyczne dotyczące regulacji odnoszących się do elektronicznych banków danych, zawarte w rezolucji 45/95 z dnia 14 grudnia 1990 r.,

— uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE („ogólne rozporządzenie o ochronie danych") ([1]), a także uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylającą decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW ([2]),

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 maja 2015 r. dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, zatytułowany „Strategia jednolitego rynku cyfrowego dla Europy" (COM(2015)0192),

— uwzględniając konwencję Rady Europy nr 108 z dnia 28 stycznia 1981 r. o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych (ETS nr 108) oraz protokół dodatkowy do tej konwencji z dnia 8 listopada 2001 r. (ETS nr 181) ([3]),

— uwzględniając zalecenie Komitetu Ministrów Rady Europy CM/Rec(2010)13 dla państw członkowskich o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych w kontekście profilowania, przyjęte w dniu 23 listopada 2010 r. ([4]),

— uwzględniając opinię Europejskiego Rzecznika Ochrony Danych nr 7/2015 z dnia 19 listopada 2015 r. pt. „Podjęcie wyzwań związanych z dużymi zbiorami danych – apel o przejrzystość, kontrolę nad użytkownikami, ochronę danych w fazie projektowania i rozliczalność" ([5]),

— uwzględniając opinię Europejskiego Inspektora Ochrony Danych nr 8/2016 z dnia 23 września 2016 r. pt. „Opinia EIOD w sprawie spójnego egzekwowania praw podstawowych w epoce dużych zbiorów danych" ([6]),

([1]) Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1.
([2]) Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89.
([3]) http://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/treaty/108
([4]) https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectID=09000016805cdd00
([5]) https://secure.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Opinions/2015/15-11-19_Big_Data_EN.pdf
([6]) https://secure.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Opinions/2016/16-09-23_BigData_opinion_EN.pdf

— uwzględniając oświadczenie Grupy Roboczej ds. Ochrony Danych Art. 29 z dnia 16 września 2014 r. w sprawie wpływu rozwijania dużych zbiorów danych na ochronę osób w związku z przetwarzaniem ich danych osobowych w UE ([1]),

— uwzględniając art. 52 Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A8-0044/2017),

A. mając na uwadze, że termin „duże zbiory danych" odnosi się do zbierania, analizy i stałego gromadzenia dużych ilości danych, w tym danych osobowych, z przeróżnych źródeł, które są automatycznie przetwarzane za pomocą algorytmów komputerowych oraz zaawansowanych technik przetwarzania danych, wykorzystujących zarówno dane zapisane, jak i przesyłane strumieniowo, aby ustalić pewne korelacje, tendencje i wzorce (analiza dużych zbiorów danych);

B. mając na uwadze, że niektóre przypadki użycia dużych zbiorów danych obejmują szkolenie urządzeń sztucznej inteligencji, takich jak sieci neuronowe i modele statystyczne, w celu przewidywania pewnych zdarzeń i zachowań; mając na uwadze, że dane szkoleniowe są często wątpliwej jakości i nie są neutralne;

C. mając na uwadze, że postęp technologii komunikacyjnych oraz wszechobecnie stosowane urządzenia elektroniczne, przyrządy monitorujące, media społecznościowe, powiązania z internetem i sieci internetowe, w tym urządzenia przekazujące informacje bez udziału człowieka, doprowadziły do rozwinięcia masy stale rosnących zbiorów danych, które poprzez zaawansowane techniki przetwarzania i analizy umożliwiają niespotykany do tej pory wgląd w zachowanie ludzi, życie prywatne i życie naszych społeczeństw;

D. mając na uwadze, że służby wywiadowcze państw trzecich i państw członkowskich w coraz większym stopniu polegają na przetwarzaniu i analizie takich zbiorów danych, które nie podlegają żadnym ramom prawnym lub w ostatnim czasie stały się przedmiotem przepisów prawnych, których zgodność z unijnym prawem pierwotnym i wtórnym budzi wątpliwości i wymaga potwierdzenia;

E. mając na uwadze, że nasilenie zjawisk takich jak nękanie, przemoc wobec kobiet i podatność dzieci na zagrożenia ma miejsce również w środowisku internetowym; mając na uwadze, że Komisja i państwa członkowskie powinny przyjąć wszelkie niezbędne środki prawne w celu przeciwdziałania tym zjawiskom;

F. mając na uwadze, że coraz więcej korporacji, przedsiębiorstw, organów, agencji, organizacji rządowych i pozarządowych (jak i ogólnie sektor publiczny i prywatny), przywódców politycznych, podmiotów społeczeństwa obywatelskiego, środowisk akademickich i naukowych oraz obywateli wykorzystuje takie zbiory danych i korzysta z analizy dużych zbiorów danych dla celów związanych z konkurencyjnością, innowacyjnością, prognozowaniem rynkowym, kampaniami politycznymi, ukierunkowaną reklamą, badaniami naukowymi i kształtowaniem polityki w dziedzinie transportu, opodatkowania, usług finansowych, inteligentnych miast, egzekwowania prawa, przejrzystości, zdrowia publicznego i reagowania na klęski naturalne, a także w celu wpływania na wyniki wyborcze i polityczne na przykład poprzez ukierunkowaną komunikację;

G. mając na uwadze, że rynek dużych zbiorów danych rośnie, w miarę jak coraz powszechniej akceptuje się technologie i procesy podejmowania decyzji w oparciu o dane, uznając, że zapewniają one rozwiązania; mając na uwadze, że nie opracowano jeszcze metodologii potrzebnej do przeprowadzenia opartej na faktach oceny całkowitego wpływu dużych zbiorów danych, istnieją jednak dowody wskazujące na to, że analiza dużych zbiorów danych może mieć istotne oddziaływanie horyzontalne zarówno w sektorze publicznym, jak i prywatnym; mając na uwadze, że w przedstawionej przez Komisję strategii jednolitego rynku cyfrowego dla Europy uznano potencjał opartych na danych technologii, usług i dużych zbiorów danych jako czynnika wspomagającego wzrost gospodarczy, innowacje i cyfryzację w UE;

H. mając na uwadze, że analiza dużych zbiorów danych na różne sposoby generuje wartość dodaną, na co wskazują liczne pozytywne przykłady wiążące się z istotnymi korzyściami dla obywateli, np. w dziedzinie opieki zdrowotnej, walki ze zmianą klimatu, obniżania zużycia energii, poprawy bezpieczeństwa w transporcie i rozwoju inteligentnych miast, przez co optymalizuje się działalność przedsiębiorstw i podnosi ich skuteczność, a także poprawia warunki pracy oraz

([1]) http://ec.europa.eu/justice/data-protection/article-29/documentation/opinion-recommendation/files/2014/wp221_en.pdf

wykrywa i zwalcza nadużycia; mając na uwadze, że technologia dużych zbiorów danych może być źródłem przewagi konkurencyjnej w procesach podejmowania decyzji w europejskich przedsiębiorstwach, a sektor publiczny może czerpać korzyści z większej skuteczności dzięki lepszemu zrozumieniu rozwoju społeczno-gospodarczego na jego różnych poziomach;

I. mając na uwadze, że duże zbiory danych charakteryzują się wspomnianymi wyżej korzyściami dla obywateli, środowisk akademickich i naukowych oraz sektora publicznego i prywatnego, ale wiążą się również z poważnymi zagrożeniami, mianowicie w zakresie ochrony praw podstawowych, takich jak prawo do ochrony prywatności i danych osobowych oraz prawo do bezpieczeństwa danych, ale także wolności słowa i niedyskryminacji, gwarantowanych Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej i prawodawstwem unijnym; mając na uwadze, że techniki pseudonimizacji i szyfrowania mogą ograniczać ryzyko związane z analizą dużych zbiorów danych i dlatego odgrywają ważną rolę w ochronie prywatności podmiotu danych, a jednocześnie pozytywnie wpływają na innowacje i wzrost gospodarczy; mając na uwadze, że elementy te należy postrzegać jako objęte obecnym przeglądem dyrektywy o prywatności i łączności elektronicznej;

J. mając na uwadze, że wszechobecność czujników, szerokie rutynowe wytwarzanie danych i współczesne czynności przetwarzania danych nie zawsze są wystarczająco przejrzyste, co ogranicza zdolność obywateli i władz do oceny procesów oraz celu gromadzenia, kompilacji, analizy i sposobu wykorzystania danych osobowych; mając na uwadze, że zacieranie się granic między danymi osobowymi a danymi nieosobowymi może wynikać ze stosowania analizy dużych zbiorów danych, co może prowadzić do tworzenia nowych danych osobowych;

K. mając na uwadze, że sektor dużych zbiorów danych rośnie o 40 % rocznie, czyli siedmiokrotnie szybciej niż rynek informatyczny; mając na uwadze, że koncentracja dużych zbiorów danych wytwarzanych wskutek nowych technologii oferuje informacje o kluczowym znaczeniu dla dużych korporacji, co pociąga za sobą bezprecedensowe zmiany w równowadze sił między obywatelami, rządami i podmiotami prywatnymi; mając na uwadze, że taka koncentracja siły w rękach korporacji może utwierdzać monopole i praktyki stanowiące nadużycie oraz negatywnie wpływać na prawa konsumentów i uczciwą konkurencję rynkową; mając na uwadze, że interesy jednostki oraz ochrona praw podstawowych wymagają dokładniejszej kontroli w kontekście łączenia dużych zbiorów danych;

L. mając na uwadze, że duże zbiory danych mają ogromny, niezrealizowany potencjał jako czynnik wspomagający produktywność i jako sposób na oferowanie obywatelom lepszych produktów i usług; podkreśla jednak, że powszechne korzystanie z inteligentnych urządzeń, sieci i aplikacji internetowych przez obywateli, przedsiębiorstwa i organizacje nie musi oznaczać zadowolenia z oferowanych produktów, lecz raczej wskazuje na szersze zrozumienie, że usługi te stały się niezbędne do życia, komunikacji i pracy pomimo braku zrozumienia zagrożeń, jakie mogą one stwarzać dla naszego dobrego samopoczucia, bezpieczeństwa i dla naszych praw;

M. mając na uwadze, że konieczne jest rozróżnienie między ilością a jakością danych, aby ułatwić skuteczne wykorzystanie dużych zbiorów danych (za pomocą algorytmów i innych narzędzi analitycznych); mając na uwadze, że niskiej jakości dane lub niskiej jakości procedury będące podstawą procesów decyzyjnych i narzędzi analitycznych mogą skutkować nieobiektywnymi algorytmami, fałszywymi korelacjami, błędami, niedocenianiem skutków prawnych, społecznych i etycznych, możliwością wykorzystania danych do celów dyskryminacyjnych lub do nadużyć oraz marginalizacją roli człowieka w tych procesach, co może prowadzić do błędnych procedur podejmowania decyzji negatywnie oddziałujących na życie i możliwości obywateli, zwłaszcza grup zmarginalizowanych, a także mieć negatywny wpływ na społeczeństwa i przedsiębiorstwa;

N. mając na uwadze, że rozliczalność za stosowanie algorytmów i przejrzystość powinny oznaczać wdrażanie środków technicznych i operacyjnych gwarantujących przejrzystość, niedyskryminację zautomatyzowanego procesu podejmowania decyzji i obliczanie prawdopodobieństwa indywidualnego zachowania; mając na uwadze, że przejrzystość powinna umożliwiać jednostkom otrzymywanie istotnych informacji o rządzących zasadach, znaczeniu i przewidywanych konsekwencjach; mając na uwadze, że powinno to obejmować informacje o danych wykorzystywanych na potrzeby szkoleń w zakresie analizy dużych zbiorów danych oraz umożliwiać jednostkom zrozumienie i monitorowanie decyzji mających na nie wpływ;

O. mając na uwadze, że analiza danych i algorytmy w coraz większym stopniu wpływają na informacje udostępniane obywatelom; mając na uwadze, że techniki te w razie niewłaściwego stosowania mogą zagrozić poszanowaniu praw podstawowych do informacji oraz wolności i pluralizmowi mediów; mając na uwadze, że system nadawania publicznego w państwach członkowskich jest bezpośrednio związany z potrzebami demokratycznymi, społecznymi i kulturowymi każdego społeczeństwa oraz z potrzebą zachowania pluralizmu mediów, jak określono w protokole w sprawie systemu publicznego nadawania w państwach członkowskich, dołączonym do traktatu z Amsterdamu (11997D/PRO/09);

P. mając na uwadze, że mnożenie się przetwarzania i analizowania danych, multum podmiotów uczestniczących w gromadzeniu, zatrzymywaniu, przetwarzaniu, przechowywaniu i wymianie danych, a także łączenie dużych zbiorów danych zawierających dane osobowe i nieosobowe z przeróżnych źródeł oznacza co prawda znaczne możliwości, ale wywołało także ogromną niepewność wśród obywateli oraz w sektorze publicznym i prywatnym co do specjalnych wymogów dotyczących zgodności z obowiązującymi w UE zasadami ochrony danych;

Q. mając na uwadze, że istnieje nadmiar nieustrukturyzowanych przestarzałych systemów zawierających duże ilości danych zgromadzonych przez lata przez przedsiębiorstwa, objętych niejasnymi systemami zarządzania danymi, które należy systematycznie dostosowywać do obowiązujących przepisów;

R. mając na uwadze, że należy dążyć do zacieśniania współpracy i do większej spójności między różnymi organami regulacyjnymi oraz organami ds. nadzoru nad konkurencją, organami ds. ochrony konsumentów i organami ochrony danych na szczeblu krajowym i unijnym, aby zagwarantować spójne podejście w odniesieniu do konsekwencji wynikających dla praw podstawowych ze stosowania dużych zbiorów danych oraz zrozumienie tychże konsekwencji; mając na uwadze, że ustanowienie i dalszy rozwój cyfrowej izby rozliczeniowej ([1]) jako opartej na zasadzie dobrowolności sieci organów ścigania może przyczynić się do usprawnienia ich pracy i prowadzonych przez nie czynności z zakresu egzekwowania przepisów, a także może pogłębić efekty synergii oraz skutkować lepszą ochroną praw i interesów jednostek;

Uwagi ogólne

1. podkreśla, że obywatele, sektor publiczny i prywatny oraz środowiska akademickie i naukowe będą mogły w pełni wykorzystać perspektywy i możliwości, jakie niosą ze sobą duże zbiory danych, kiedy zostanie zapewnione publiczne zaufanie do tych technologii dzięki ścisłemu przestrzeganiu praw podstawowych i obowiązujących w UE przepisów w zakresie ochrony danych, a także dzięki pewności prawnej dla wszystkich zainteresowanych podmiotów; podkreśla, że przetwarzanie danych osobowych możliwe jest jedynie w oparciu o podstawy prawne określone w art. 6 rozporządzenia (UE) 2016/679; uważa, że przejrzystość i należyte informowanie zainteresowanych grup docelowych ma kluczowe znaczenie dla budowania zaufania publicznego oraz dla ochrony praw indywidualnych;

2. podkreśla, że przestrzeganie istniejących przepisów prawnych w zakresie ochrony danych oraz wysokie standardy naukowe i etyczne to elementy o kluczowym znaczeniu dla budowania zaufania do rozwiązań, których podstawą są duże zbiory danych, oraz dla niezawodności tych rozwiązań; podkreśla ponadto, że informacje ujawniane w wyniku analizy dużych zbiorów danych nie przedstawiają żadnej kwestii w sposób bezstronny i są wiarygodne jedynie na tyle, na ile umożliwiają to dane bazowe; podkreśla, że badania prognostyczne oparte na dużych zbiorach danych mogą zaoferować jedynie prawdopodobieństwo statystyczne i wobec tego nie zawsze mogą służyć do dokładnego przewidywania indywidualnych zachowań; w związku z tym podkreśla, że potrzebne są solidne standardy naukowe i etyczne, aby zarządzać gromadzeniem danych i oceniać wyniki takich analiz;

3. zaznacza, że szczególnie chronione informacje o osobach można wywnioskować z danych niewymagających ochrony, co prowadzi do zatarcia różnicy między jednym a drugim rodzajem danych;

4. podkreśla, że niski poziom wiedzy i zrozumienia wśród obywateli na temat charakteru dużych zbiorów danych umożliwia wykorzystywanie danych osobowych w sposób inny niż zamierzony; zauważa, że w UE niezwykle ważna jest edukacja i działalność uświadamiająca w kwestii praw podstawowych; wzywa instytucje UE i państwa członkowskie do inwestowania w umiejętności cyfrowe i działania uświadamiające w zakresie praw cyfrowych, prywatności i ochrony danych wśród obywateli, w tym również wśród dzieci; podkreśla, że tego typu edukacja powinna uwzględniać zrozumienie zasad i logiki działania algorytmów i procesów automatycznego podejmowania decyzji oraz tego, jak merytorycznie je interpretować; ponadto podkreśla potrzebę edukacji wspomagającej zrozumienie, gdzie i jak gromadzone są strumienie

([1]) Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych nr 8/2016 z dnia 23 września 2016 r., s. 15.

danych (pozyskiwanie danych z internetu, łączenie danych przesyłanych strumieniowo z danymi z sieci społecznościowych i urządzeń połączonych oraz ich agregowanie w nowy strumień danych);

Duże zbiory danych do celów handlowych i w sektorze publicznym

Ochrona prywatności i danych

5. wskazuje, że unijne przepisy w zakresie ochrony prywatności i danych osobowych, prawo do równości, zasada niedyskryminacji, przysługujące jednostkom prawo do otrzymywania informacji na temat zasad automatycznego podejmowania decyzji i profilowania oraz prawo do dochodzenia roszczeń mają zastosowanie w przetwarzaniu danych, gdy przetwarzanie jest poprzedzone technikami pseudonimizacji, a także w każdym przypadku, kiedy wykorzystanie danych nieosobowych może mieć wpływ na prywatne życie osób lub inne prawa i wolności oraz prowadzić do stygmatyzacji całych grup społecznych;

6. podkreśla, że jednolity rynek cyfrowy należy zbudować w oparciu o niezawodne, godne zaufania i bardzo szybkie sieci i usługi, które chronią prawa podstawowe osób, których dane dotyczą, do ochrony danych osobowych i prywatności przy jednoczesnym zachęcaniu do innowacji i analizy dużych zbiorów danych, aby stworzyć właściwe warunki działania i zagwarantować równe szanse z myślą o wspomożeniu europejskiej gospodarki cyfrowej;

7. ponadto podkreśla możliwość ponownej identyfikacji jednostek poprzez skorelowanie różnych rodzajów zanonimizowanych danych; podkreśla, że prawo Unii w zakresie ochrony prywatności i danych osobowych ma zastosowanie do przetwarzania takich skorelowanych danych tylko wówczas, gdy rzeczywiście istnieje możliwość ponownej identyfikacji jednostki;

8. podkreśla, że wspomniane wyżej zasady powinny służyć jako ramy na potrzeby procedur podejmowania decyzji w sektorze publicznym i prywatnym oraz przez inne podmioty wykorzystujące dane; podkreśla potrzebę dużo większego nacisku na rozliczalność za stosowanie algorytmów oraz przejrzystość w odniesieniu do przetwarzania i analizowania danych przez sektor publiczny i prywatny oraz wszelkie inne podmioty korzystające z analizy danych, gdyż są to podstawowe narzędzia gwarantujące, że jednostka będzie należycie poinformowana o przetwarzaniu jej danych osobowych;

9. podkreśla fundamentalną rolę, jaką Komisja, Europejska Rada Ochrony Danych, krajowe organy ochrony danych osobowych i inne niezależne organy nadzorcze powinny w przyszłości odgrywać, aby promować przejrzystość, sprawiedliwość proceduralną oraz pewność prawa dotyczącego ogólnych i konkretnych standardów ochrony praw podstawowych i gwarancji związanych z wykorzystywaniem przetwarzania i analizowanych danych w sektorze publicznym i prywatnym; apeluje o ściślejszą współpracę między organami regulującymi zachowania w środowisku cyfrowym, aby w ten sposób wzmocnić efekty synergii między ramami regulacyjnymi dla konsumentów a organami ds. ochrony konkurencji i danych osobowych; wzywa do wyposażenia tych organów w odpowiednie środki finansowe i kadrowe; dostrzega ponadto potrzebę powołania cyfrowej izby rozliczeniowej;

10. podkreśla, że istotą dużych zbiorów danych powinno być osiąganie porównywalnych korelacji przy użyciu jak najmniejszej liczby danych osobowych; podkreśla w związku z tym, że środowiska naukowe, biznesowe i publiczne powinny skupić się na badaniach i innowacjach w dziedzinie anonimizacji;

11. przyznaje, że stosowanie pseudonimizacji, anonimizacji lub szyfrowania danych osobowych może zmniejszać ryzyko dla osób, których dane dotyczą, kiedy dane osobowe wykorzystuje się w zastosowaniach opartych na dużych zbiorach danych; zwraca ponadto uwagę na korzyści płynące z pseudonimizacji, o której mowa w ogólnym rozporządzeniu o ochronie danych, stanowiącej właściwe zabezpieczenie; przypomina, że anonimizacja stanowi nieodwracalny proces, w wyniku którego nie można już wykorzystywać danych osobowych jedynie w celu identyfikacji lub wskazania konkretnej osoby fizycznej; jest zdania, że zobowiązania umowne powinny gwarantować, że zanonimizowane dane nie będą mogły zostać ponownie przyporządkowane przy użyciu dodatkowych korelacji w drodze łączenia różnych źródeł danych; apeluje do sektora publicznego i prywatnego, a także do innych podmiotów zaangażowanych w analizę dużych zbiorów danych o regularne przeprowadzanie przeglądu takich zagrożeń w świetle nowych technologii oraz o dokumentowanie trafności przyjętych środków; apeluje do Komisji, Europejskiej Rady Ochrony Danych i innych niezależnych organów nadzorczych o przygotowanie wytycznych dotyczących prawidłowego

anonimizowania danych, aby uniknąć w przyszłości nadużyć w stosowaniu tych środków oraz monitorować stosowane praktyki;

12. wzywa sektor prywatny i publiczny oraz innych administratorów danych do korzystania z instrumentów przewidzianych w ogólnym rozporządzeniu o ochronie danych, takich jak kodeksy postępowania i systemy certyfikacji, aby dążyć do większej pewności w zakresie konkretnych obowiązków, jakie nakłada na nie prawo unijne, oraz do zapewnienia zgodności stosowanych przez nie praktyk i prowadzonych działań z odpowiednimi unijnymi standardami i gwarancjami prawnymi;

13. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zadbania o to, by technologie oparte na danych nie zawężały ani nie ograniczały w dyskryminacyjny sposób dostępu do pluralistycznego środowiska medialnego, lecz wspierały wolność i pluralizm mediów; podkreśla, że współpraca między rządami, instytucjami kształcenia i organizacjami medialnymi będzie odgrywać centralną rolę w dążeniu do tego, by wspierano umiejętność korzystania z mediów cyfrowych z myślą o wzmocnieniu pozycji obywateli oraz ochronie ich prawa do informacji i wolności wypowiedzi;

14. jest zdania, że publikację danych osobowych przez organy publiczne z przyczyn związanych z interesem publicznym, takich jak zapobieganie korupcji, konfliktom interesów, oszustwom podatkowym i praniu pieniędzy, można dopuścić w demokratycznym społeczeństwie, pod warunkiem że dane ujawnia się na warunkach określonych przepisami prawa i wprowadzono odpowiednie zabezpieczenia, a publikacja taka jest niezbędna w danym celu i proporcjonalna;

Bezpieczeństwo

15. uznaje wartość dodaną rozwoju technologicznego, który przyczyni się do poprawy bezpieczeństwa; przyznaje, że niektóre z najbardziej palących zagrożeń związanych z czynnościami przetwarzania danych, takimi jak techniki dotyczące dużych zbiorów danych (zwłaszcza w kontekście internetu rzeczy), budzących niepokój obywateli, to naruszenie bezpieczeństwa, niedozwolony dostęp do danych i nielegalna inwigilacja; uważa, że uporanie się z takimi zagrożeniami bez naruszenia praw podstawowych wymaga prawdziwej i skoordynowanej współpracy między sektorem prywatnym i publicznym, organami egzekwowania prawa i niezależnymi organami nadzorczymi; w związku z tym podkreśla, że szczególną uwagę należy zwrócić na bezpieczeństwo systemów administracji elektronicznej, a także na dodatkowe środki prawne, takie jak odpowiedzialność za oprogramowanie;

16. jest zdania, że należy też zachęcać do stosowania pełnego szyfrowania transmisji, a w razie konieczności je nakazywać, zgodnie z zasadą uwzględnienia ochrony danych już w fazie projektowania; zaleca w tym względzie, aby wszelkie przyszłe ramy ustawodawcze wyraźnie zabraniały dostawcom usług szyfrowania, usług komunikacyjnych i innym organizacjom (na wszystkich poziomach łańcucha dostaw), by ci umożliwiali lub ułatwiali stosowanie celowo pozostawionych luk w zabezpieczeniach;

17. podkreśla, że intensywne generowanie danych i wzmożone przepływy danych wiążą się z nowymi zagrożeniami oraz nowymi wyzwaniami w dziedzinie bezpieczeństwa informacji; w związku z tym apeluje o uwzględnianie ochrony prywatności już w fazie projektowania oraz o domyślną ochronę prywatności, stosowanie w odpowiednich przypadkach technik anonimizacji i technik szyfrowania oraz o przeprowadzanie obowiązkowej oceny skutków w zakresie ochrony prywatności; podkreśla, że środki takie powinny być stosowane przez wszystkie podmioty zaangażowane w analizę dużych zbiorów danych w sektorze prywatnym i publicznym, a także inne podmioty mające do czynienia z danymi wymagającymi szczególnej ochrony, takie jak prawnicy, dziennikarze i pracownicy służby zdrowia, aby korzystanie z dużych zbiorów danych nie skutkowało zwiększeniem podatności na zagrożenia związane z bezpieczeństwem informacji;

18. przypomina, że zgodnie z art. 15 dyrektywy 2000/31/WE państwa członkowskie nie mogą nakładać na usługodawców świadczących usługi transmisji, przechowywania i hostingu ogólnego obowiązku nadzorowania informacji, które przekazują lub przechowują, ani ogólnego obowiązku aktywnego poszukiwania faktów lub okoliczności wskazujących na bezprawną działalność; przypomina w szczególności, że Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawach C-360/10 i C-70/10 odrzucił środki „aktywnego nadzoru" nad prawie wszystkimi usługobiorcami (w jednej sprawie chodziło o dostawców usług internetowych, a w drugiej – o sieć społecznościową) i sprecyzował, że wszelkie narzucanie podmiotom świadczącym usługi hostingu obowiązku prowadzenia ogólnego nadzoru jest zakazane;

Niedyskryminacja

19. podkreśla, że z powodu korzystania ze zbiorów danych i systemów algorytmicznych w ramach przeprowadzania ocen i sporządzania prognoz na różnych etapach przetwarzania danych technologia dużych zbiorów danych może prowadzić nie tylko do naruszania podstawowych praw jednostek, ale również skutkować zróżnicowanym traktowaniem i pośrednią dyskryminacją grup społecznych o podobnej charakterystyce, zwłaszcza w kwestii uczciwych i równych szans

dostępu do edukacji i zatrudnienia, podczas naboru lub oceny jednostek, albo też w kontekście określania nowych przyzwyczajeń użytkowników mediów społecznościowych w związku z ich rolą jako konsumentów;

20. wzywa Komisję, państwa członkowskie i organy ochrony danych do określenia i podjęcia wszelkich możliwych środków służących ograniczeniu do minimum algorytmicznej dyskryminacji i uprzedzeń oraz do opracowania solidnych i wspólnych ram etycznych na potrzeby przejrzystego przetwarzania danych osobowych i automatycznego podejmowania decyzji, tak aby ramy te mogły być pomocą w korzystaniu z danych i bieżącym egzekwowaniu prawa Unii;

21. wzywa Komisję, państwa członkowskie i organy ochrony danych do przeprowadzenia konkretnej oceny konieczności zapewnienia nie tylko przejrzystości algorytmów, lecz także przejrzystości w odniesieniu do możliwych uprzedzeń w danych szkoleniowych wykorzystywanych do wyciągania wniosków na podstawie dużych zbiorów danych;

22. zaleca, aby przedsiębiorstwa regularnie przeprowadzały oceny reprezentatywności swoich zbiorów danych, sprawdzały, czy nie pojawiają się w nich elementy uprzedzenia, i opracowywały strategie przezwyciężania tych uprzedzeń; podkreśla potrzebę analizowania precyzyjności i znaczenia prognoz opartych na analizie danych pod kątem sprawiedliwości i zasad etycznych;

Duże zbiory danych do celów naukowych

23. podkreśla, że analiza dużych zbiorów danych może być korzystna dla rozwoju nauki i badań naukowych; uważa, że rozwój analizy dużych zbiorów danych i korzystanie z niej w celach naukowych musi odbywać się z należytym poszanowaniem podstawowych wartości określonych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej i zgodnie z aktualnym prawodawstwem unijnym w zakresie ochrony danych;

24. przypomina, że na mocy ogólnego rozporządzenia o ochronie danych dalsze przetwarzanie danych osobowych w celach statystycznych może prowadzić jedynie do powstania danych zagregowanych, z których nie można ponownie wywnioskować danych odnoszących się do jednostek;

Duże zbiory danych do celów egzekwowania prawa

Ochrona prywatności i danych

25. przypomina wszystkim podmiotom zajmującym się egzekwowaniem prawa, które stosują przetwarzanie i analizę danych, że w dyrektywie (UE) 2016/680: uregulowano przetwarzanie danych osobowych przez państwa członkowskie do celów egzekwowania prawa; zawarto wymóg, zgodnie z którym gromadzenie i przetwarzanie danych osobowych do celów egzekwowania prawa zawsze musi być odpowiednie i rzeczowe oraz nie może wykraczać poza konkretne, wyraźne i prawnie uzasadnione cele, w związku z którymi dane są przetwarzane; stwierdzono, iż jednoznacznie należy wskazać cel i potrzebę gromadzenia tych danych; postanowiono, iż decyzje opierające się wyłącznie na zautomatyzowanym przetwarzaniu, w tym również na profilowaniu, i mające niekorzystne skutki prawne dla podmiotu danych lub poważnie nań wpływające są zakazane, chyba że dopuszcza je prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego, któremu podlega administrator i które przewiduje odpowiednie zabezpieczenia praw i wolności podmiotu danych, a przynajmniej prawo do uzyskania interwencji ludzkiej ze strony administratora; wzywa Komisję, Europejską Radę Ochrony Danych i inne niezależne organy nadzorcze o opublikowanie wytycznych, zaleceń i najlepszych praktyk, aby doprecyzować kryteria i warunki dotyczące decyzji, których podstawą jest profilowanie oraz korzystanie z dużych zbiorów danych do celów egzekwowania prawa;

26. podkreśla znaczenie, jakie ma zapewnienie zgodności z dyrektywą (UE) 2016/680 w odniesieniu do przeprowadzania uprzednich ocen wpływu i kontroli uwzględniających obawy etyczne, aby ocenić inkluzywny charakter, dokładność i jakość danych oraz zadbać o to, aby osoby, których dotyczą decyzje, lub podmioty uczestniczące w procesie decyzyjnym były w stanie zrozumieć i zakwestionować gromadzenie lub analizę danych, wzorce i korelacje oraz zapobiec szkodliwym konsekwencjom dla niektórych grup ludzi;

27. zaznacza, że działania rządów i organów egzekwowania prawa polegające na masowej inwigilacji i nieuzasadnionym dostępie do danych handlowych i innych danych osobowych mogą poważnie podważyć zaufanie obywateli do usług cyfrowych;

28. przypomina, że prawodawstwo zezwalające organom publicznym na regularny dostęp do treści komunikacji elektronicznej należy uznać za narażające na szwank istotę podstawowego prawa do poszanowania życia prywatnego, zagwarantowanego na mocy art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;

29. podkreśla potrzebę włączenia wytycznych i systemów do zasad udzielania zamówień publicznych na modele, narzędzia i programy przetwarzania danych w oparciu o duże zbiory danych, przeznaczone do celów egzekwowania prawa, aby zagwarantować, że przed dokonaniem ostatecznego zakupu organ egzekwowania prawa może sprawdzić i sprawdza kod źródłowy tych modeli, narzędzi i programów pod kątem jego zgodności, poprawności i bezpieczeństwa, przy czym należy brać pod uwagę, że oprogramowanie zamknięte ogranicza przejrzystość i rozliczalność; zaznacza, że pewne modele prowadzenia prewencyjnych działań policyjnych bardziej sprzyjają prywatności niż inne, np. jeśli prognozy probabilistyczne dotyczą miejsc lub zdarzeń, a nie pojedynczych osób;

Bezpieczeństwo

30. podkreśla bezwzględną potrzebę ochrony baz danych organów ścigania przed naruszeniem zasad bezpieczeństwa i bezprawnym dostępem, gdyż jest to przedmiotem obaw obywateli; uważa wobec tego, że uporanie się z takimi zagrożeniami wymaga skoordynowanej i skutecznej współpracy między organami egzekwowania prawa, sektorem prywatnym, rządami i niezależnymi organami nadzorującymi ochronę danych; żąda gwarancji odpowiednich zabezpieczeń danych osobowych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679 i dyrektywą (UE) 2016/680, a także minimalizacji zagrożeń za pomocą bezpiecznej i zdecentralizowanej architektury baz danych;

Niedyskryminacja

31. ostrzega, że ze względu na intruzywny charakter decyzji i środków podejmowanych przez organy egzekwowania prawa, w tym również w oparciu o przetwarzanie i analizę danych, odnośnie do życia i praw obywateli potrzebna jest maksymalna ostrożność, aby uniknąć nielegalnej dyskryminacji i obierania za cel danej osoby lub grupy osób, wyodrębnionych ze względu na rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek, płeć, ekspresję płciową, tożsamość płciową, orientację seksualną, status pobytowy, stan zdrowia lub przynależność do mniejszości narodowej, co często jest przedmiotem profilowania etnicznego lub intensywniejszych działań nadzorczych w zakresie egzekwowania prawa, a także jednostek posiadających cechy szczególne; wzywa do właściwego szkolenia osób bezpośrednio odpowiedzialnych za gromadzenie danych i użytkowników informacji uzyskiwanych w wyniku analizy danych;

32. wzywa organy egzekwowania prawa państw członkowskich, które wykorzystują analizę danych, do przestrzegania najwyższych standardów etycznych podczas analizowania danych i do zapewnienia udziału ludzi oraz rozliczalności na poszczególnych etapach podejmowania decyzji, nie tylko aby ocenić reprezentatywność, dokładność i jakość danych, lecz także aby ocenić trafność każdej decyzji podejmowanej na podstawie takich informacji;

o

o o

33. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

P8_TA(2017)0077

Minimalne normy ochrony królików hodowlanych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie minimalnych norm ochrony królików hodowlanych (2016/2077(INI))

(2018/C 263/11)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 13 i 43 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),

— uwzględniając dyrektywę Rady 2008/120/WE z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiającą minimalne normy ochrony świń,

— uwzględniając dyrektywę Rady 2008/119/WE z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiającą minimalne normy ochrony cieląt,

— uwzględniając dyrektywę Rady 1999/74/WE z dnia 19 lipca 1999 r. ustanawiającą minimalne normy ochrony kur niosek,

— uwzględniając dyrektywę Rady 2007/43/WE z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie ustanowienia minimalnych zasad dotyczących ochrony kurcząt utrzymywanych z przeznaczeniem na produkcję mięsa,

— uwzględniając dyrektywę Rady 98/58/WE z dnia 20 lipca 1998 r. dotyczącą ochrony zwierząt hodowlanych,

— uwzględniając badanie specjalne Eurobarometru nr 442 pt. „Attitudes of Europeans towards Animal Welfare" („Stosunek Europejczyków do dobrostanu zwierząt"), opublikowane w marcu 2016 r.,

— uwzględniając opinię naukową dotyczącą dobrostanu zwierząt podczas transportu, wydaną przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) w dniu 12 stycznia 2011 r.,

— uwzględniając opinię naukową dotyczącą wpływu obecnych systemów utrzymania i chowu na zdrowie i dobrostan hodowlanych królików domowych, wydaną przez EFSA w dniu 11 października 2005 r.,

— uwzględniając rozdział 7.5 Kodeksu zdrowia zwierząt lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE) zatytułowany „Ubój zwierząt",

— uwzględniając Kodeks zaleceń w sprawie dobrostanu królików wydany przez rząd Zjednoczonego Królestwa,

— uwzględniając art. 52 Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A8-0011/2017),

A. mając na uwadze, że pod względem liczby osobników króliki są czwartym gatunkiem zwierząt hodowlanych na świecie, a drugim w UE;

B. mając na uwadze, że producenci europejscy muszą przestrzegać rygorystycznych norm w zakresie zdrowia i dobrostanu zwierząt, które to normy nie zawsze obowiązują w krajach trzecich, skąd UE dokonuje przywozu zwierząt do uboju;

C. mając na uwadze, że konsumenci zwracają coraz większą uwagę na warunki chowu;

D. mając na uwadze, że sektor hodowli królików odczuwa w pełni konsekwencje spadku spożycia mięsa w Unii Europejskiej, a także kryzysu gospodarczego w sektorze rolnym, oraz że ceny sprzedaży spadły w ciągu trzech lat o około 20 %, podczas gdy koszty produkcji utrzymały się na tym samym poziomie;

E. mając na uwadze składniki odżywcze mięsa króliczego i rolę, jaką jego produkcja odgrywa w przedsiębiorstwach rodzinnych, gdzie duże znaczenie ma zatrudnienie kobiet, na licznych obszarach, gdzie możliwości zróżnicowania hodowli są niewielkie;

F. mając na uwadze, że należy mieć wzgląd zarówno na dobrobyt rolników, jak i dobrostan zwierząt;

G. mając na uwadze, że w większości przypadków chów królików ma na celu produkcję mięsa, a ubojowi na mięso poddawanych jest rocznie ponad 340 mln królików; mając na uwadze, że hodowla królików stanowi poniżej 1 % końcowej produkcji zwierzęcej w UE;

H. mając na uwadze, że sektor hodowli królików w UE stale się kurczy oraz że dane liczbowe dotyczące 2016 r. wskazują na spadek produkcji o 4,7 % ze względu na wykazywaną przez konsumentów tendencję do niższego spożycia mięsa króliczego; mając na uwadze, że sektor hodowli królików działa w globalnych warunkach rynkowych i nie korzysta z pomocy bezpośredniej ani interwencji rynkowych w ramach pierwszego filaru wspólnej polityki rolnej;

I. mając na uwadze, że w odniesieniu do mięsa króliczego bilans handlowy UE z Chinami jest ujemny; mając na uwadze, że 99 % mięsa króliczego przywożonego do UE pochodzi z Chin; mając na uwadze, że w przypadku braku działań producenci chińscy będą bardziej konkurencyjni od hodowców z UE, co wywrze niekorzystny wpływ na dobrostan zwierząt;

J. mając na uwadze, że konieczne i pożyteczne jest osiągnięcie i utrzymanie opłacalnej hodowli królików, tak by nadal przyczyniała się ona do utrzymania struktury ludności wsi i do ochrony zatrudnienia, szczególnie kobiet, na obszarach, gdzie inne rodzaje produkcji nie są możliwe, a także nadal zapewniała konsumentom różnorodną żywność wysokiej jakości;

K. mając na uwadze, że na poziomie ogólnoświatowym Unia Europejska znajduje się na pierwszym miejscu wśród państw będących producentami mięsa króliczego, plasując się przed Azją, a zwłaszcza Chinami, które przy produkcji w wysokości 417 000 ton są największym eksporterem;

L. mając na uwadze, że hodowcy królików oraz cały sektor mają interes w tym, aby zgodnie z europejskim wzorcem produkcji w hodowli królików utrzymać najwyższe na świecie standardy bezpieczeństwa żywności, zdrowia i dobrostanu zwierząt oraz ochrony środowiska;

M. mając na uwadze, że europejska hodowla królików opiera się na współistnieniu różnych systemów produkcji oraz jest istotnym sposobem zróżnicowania źródeł dochodów licznych małych gospodarstw rolnych na całym terytorium UE;

N. mając na uwadze, że przy średnim spożyciu wynoszącym 1,70 kg na mieszkańca mięso królicze jest jednym z najrzadziej spożywanych mięs w Unii (spożycie na poziomie 1–2 % ogólnego spożycia mięsa);

O. mając na uwadze, że istnieją poważne obawy dotyczące niskiego poziomu dobrostanu, wysokiego poziomu stresu, a także wysokiej śmiertelności i zachorowalności królików hodowlanych w Europie, co zostało już stwierdzone przez EFSA w 2005 r.; mając na uwadze, że warunki bytowe, żywienie, genetyka i zdrowie oraz optymalizacja stanu emocjonalnego królików hodowlanych są kwestiami istotnymi dla podmiotów sektora hodowli królików, zwłaszcza w związku z utrzymywaniem zdrowia i dobrostanu zwierząt;

P. mając na uwadze, że od ich udomowienia większość królików w UE trzymana jest zwykle w klatkach bateryjnych, których charakterystyka może się różnić – i często faktycznie się różni – w poszczególnych krajach;

Q. mając na uwadze, że króliki, podobnie jak pozostałe gatunki udomowione, nie zatraciły niektórych naturalnych zachowań, w związku z czym potrzebne są dalsze badania dotyczące środków i warunków, które można wdrożyć podczas chowu, aby w jak największym stopniu zapewnić królikom możliwość utrzymania naturalnych zachowań, pod warunkiem że wpłynie to pozytywnie na ich zdrowie;

R. mając na uwadze, że do chowu intensywnego wykorzystuje się wcześnie dojrzewające i szybko rosnące rasy królików, zwane wcześniej mięsnymi, a przede wszystkim komercyjne hybrydy użytkowane na dużych fermach w produkcji brojlerów;

S. mając na uwadze, że ekologiczne systemy produkcji, w ramach których tuczone króliki trzymane są w zbiorowych kojcach z dostępem do niewielkiej przestrzeni pastwiskowej i ogólnie do większej powierzchni, stanowią alternatywę wobec chowu klatkowego, chociaż takie systemy utrzymania grupowego mogą powodować problemy związane z negatywnymi interakcjami społecznymi oraz agresją wśród zwierząt, prowadzącą do zranień wpływających na ich zdrowie i dobrostan oraz do zwiększenia występowania chorób przekazywanych drogą oralno-fekalną;

T. mając na uwadze, że niektóre przepisy krajowe dotyczące produkcji ekologicznej zalecają, by chów królików odbywał się w zbiorowych kojcach z dostępem do niewielkiej przestrzeni pastwiskowej przy wyjściu z kojca;

U. mając na uwadze, że podobnie jak w przypadku innych zwierząt, takich jak ptaki, można by podjąć badania nad alternatywnymi systemami produkcji, m.in. systemami produkcji ekologicznej, które oferowałyby konsumentom szerszą gamę żywności i które do tej pory są słabo rozwinięte;

V. mając na uwadze, że w związku z powyższym należy prowadzić dalsze badania dotyczące wyzwań i szans stwarzanych przez systemy utrzymania grupowego;

W. mając na uwadze, że niewielkie znaczenie gospodarcze tego sektora w Unii Europejskiej silnie zniechęca do badań i innowacji mających na celu poprawę zdrowia i dobrostanu królików;

X. mając na uwadze, że istnieją minimalne normy unijne dotyczące ochrony świń ([1]), cieląt ([2]), kur niosek ([3]) i brojlerów ([4]), a także ogólna dyrektywa Rady dotycząca ochrony zwierząt hodowlanych ([5]), jednak nie przyjęto konkretnych unijnych przepisów dotyczących minimalnych norm ochrony królików hodowlanych; mając na uwadze, że coraz więcej konsumentów i obywateli w całej UE domaga się wprowadzenia przepisów dotyczących królików hodowlanych i zapewnienia ich lepszego dobrostanu;

Y. mając na uwadze, że zgodnie z dyrektywą 1999/74/WE od 2012 r. obowiązuje zakaz konwencjonalnej hodowli klatkowej kur niosek, który w znacznym stopniu został skutecznie wdrożony w państwach członkowskich;

Z. mając na uwadze, że kilka państwa członkowskich już wprowadziło krajowe przepisy i wymogi prawne dotyczące chowu królików i we współpracy z sektorem opracowało przewodniki po dobrych praktykach; mając na uwadze, że w 2012 r. w Austrii zakazano chowu królików w klatkach do celów produkcji mięsa, a w Belgii obowiązują przepisy przewidujące, że do 2025 r. klatki bateryjne zostaną stopniowo wycofane i zastąpione systemami parkowymi;

AA. mając na uwadze, że w europejskiej strategii w zakresie dobrostanu zwierząt stwierdzono, że zanim ustanowi się nowe przepisy, należy całkowicie wdrożyć przepisy istniejące obecnie oraz że należy promować rozwijanie przewodników po dobrych praktykach;

AB. mając na uwadze, że ze względu na postulat przejścia na alternatywne systemy produkcji, a także zważywszy na niewielkie znaczenie gospodarcze hodowli królików dla europejskiej produkcji zwierzęcej, należy zachęcać państwa członkowskie i Komisje do podjęcia dalszych badań w dziedzinie zdrowia, dobrostanu, chowu, żywienia i zachowania królików, a także badań nad ich ogłuszaniem;

AC. mając na uwadze, że w opinii naukowej w sprawie systemów utrzymania i chowu królików hodowlanych, wydanej przez EFSA w 2005 r., zalecono zwiększenie rozmiaru klatek, obniżenie maksymalnego poziomu gęstości obsady zwierząt hodowanych oraz działania terapeutyczne, w tym stosowanie dodatków służących ograniczaniu chorób;

([1]) Dyrektywa Rady 2008/120/WE z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony świń. Dz.U. L 47 z 18.2.2009, s. 5.

([2]) Dyrektywa Rady 2008/119/WE z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony cieląt. Dz.U. L 10 z 11.1.2009, s. 7.

([3]) Dyrektywa Rady 1999/74/WE z dnia 19 lipca 1999 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony kur niosek. Dz.U. L 203 z 3.8.1999, s. 53.

([4]) Dyrektywę Rady 2007/43/WE z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie ustanowienia minimalnych zasad dotyczących ochrony kurcząt utrzymywanych z przeznaczeniem na produkcję mięsa. Dz.U. L 182 z 12.7.2007, s. 19.

([5]) Dyrektywa Rady 98/58/WE z dnia 20 lipca 1998 r. dotycząca ochrony zwierząt hodowlanych. Dz.U. L 221 z 8.8.1998, s. 23.

AD. mając na uwadze, że do królików mają zastosowanie zalecenia Kodeksu zdrowia zwierząt lądowych OIE dotyczące uboju zwierząt, w tym metody ogłuszania oraz wymogi związane z wiedzą personelu pracującego w rzeźni;

AE. mając na uwadze, że art. 3 dyrektywy Rady 98/58/WE dotyczącej dobrostanu zwierząt wymaga podjęcia „uzasadnionych kroków" w celu zapewnienia dobrostanu zwierząt, natomiast w art. 4 określono standardy chowu zwierząt, odwołując się do „stosowanej praktyki i wiedzy naukowej", co obejmuje standardy określone przez EFSA i OIE;

Uwagi ogólne

1. zauważa, że chów królików w UE odbywa się zazwyczaj w nieulepszonych klatkach konwencjonalnych, w nienaturalnie ubogim środowisku, w którym zapewniony jest jedynie dostęp do poidła i karmnika i które nie spełnia wymogów optymalnego chowu zgodnych z najnowszymi badaniami naukowymi; zauważa też, że króliki są często karmione wyłącznie granulatami i pozbawione są dostępu do żywności zawierającej błonnik oraz że ciasnota drucianych klatek niewyposażonych w jakiekolwiek udogodnienia może prowadzić do nienaturalnych zachowań;

2. zauważa, że potrzebne są dalsze badania naukowe nad systemami utrzymania, które mogłyby sprzyjać dobremu stanowi zdrowia oraz ograniczać ryzyko chorób lub infekcji wśród zwierząt;

3. uznaje, że z powodzeniem wdrażane są rozwiązania alternatywne wobec chowu klatkowego królików, takie jak hodowla parkowa lub systemy królikarni, w których podstawową karmą jest trawa i które poprawiają komfort oraz dobrostan królików hodowlanych; uważa, że należy rozwijać i doskonalić system alternatywne oraz zachęcać do ich stosowania, a jednocześnie uznaje, że popyt na mięso królicze pochodzące z takich systemów może w pewnej mierze być ograniczony przez to, że dodatkowe koszty produkcji wpływają na końcową cenę produktu;

4. zachęca do wykorzystywania systemów parków zbiorowych dla królików ze względu na oferowaną przez nie większą przestrzeń życiową umożliwiającą im więcej zachowań społecznych i więcej ruchu; wskazuje, że wykorzystywanie systemów parków zbiorowych poprawia dobrostan królików hodowlanych, ponieważ umożliwia im życie w warunkach bardziej zbliżonych do naturalnych; podkreśla, że zdrowie zwierząt zależy też od dwóch istotnych czynników hodowli, tj. od warunków panujących w budynkach oraz od rozwoju praktyk odpowiedniego chowu, bezpieczeństwa biologicznego i zarządzania;

5. wzywa państwa członkowskie i Komisję, aby podjęły dalsze badania w celu wypracowania jak najlepszych systemów utrzymania zwierząt w celu poprawy ich dobrostanu w różnych typach hodowli, co umożliwiłoby wdrażanie udoskonaleń w gospodarstwach przy jednoczesnym zagwarantowaniu ich rentowności;

6. podkreśla, że wszelkie mięso królicze na rynku UE, w tym mięso przywożone z państw trzecich, musi spełniać wysokie standardy w zakresie bezpieczeństwa i jakości żywności, a także kryteria w zakresie dobrostanu zwierząt; podkreśla zagrożenia wynikające z nieuczciwej konkurencji ze strony państw trzecich w przypadku braku egzekwowania odpowiednich standardów i kryteriów w odniesieniu do przywożonych towarów;

7. domaga się, by Komisja i państwa członkowskie chroniły jakość i bezpieczeństwo przywożonych towarów zawierających mięso królicze, przeprowadzając szczegółowe kontrole i inspekcje podczas przywozu tych towarów do Unii;

8. wyraża zadowolenie z powodu utworzenia europejskiej platformy poświęconej dobrostanowi zwierząt i wzywa Komisję oraz państwa członkowskie do wymiany kodeksów dobrych praktyk w dziedzinie hodowli królików i do szerszego korzystania z nich;

Hodowla królików

9. zaznacza, że hodowla królików w UE jest wysoce zintensyfikowana, chociaż warunki, w jakich króliki są hodowane i trzymane, różnią się w wyniku rozbieżności pod względem celów hodowli królików i pod względem wymagań konsumentów na poszczególnych rynkach i w poszczególnych państwach członkowskich;

10. wskazuje, że rozmiar klatek różni się w zależności od wieku i wagi zwierząt oraz że wpływa to na możliwości wykonywania ruchów takich jak przeciąganie się, siadanie i stawanie z postawionymi uszami (typowa dla gatunku pozycja obserwacyjna), stawanie słupka, swobodne obracanie się i kicanie; podkreśla, że ten brak ruchu może też prowadzić do osłabienia kości, wystąpienia zachowań świadczących o stereotypii oraz uszkodzenia opuszki podeszwowej;

11. podkreśla, że systemy trzymania zostały z czasem ulepszone poprzez wyposażenie w udogodnienia takie jak np. podnóżki, aby zmniejszyć obrażenia łap u zwierząt i poprawić ich dobrostan; zauważa jednak, że z dzisiejszego punktu widzenia konstrukcja niektórych starszych typów będących w użyciu klatek może być nieodpowiednia;

12. z zaniepokojeniem zauważa, że u królików hodowlanych obserwuje się charakterystyczną dla tego gatunku wysoką zachorowalność i śmiertelność z powodu czynników takich jak wyższy odsetek zakażeń pasożytniczych (kokcydioza, owsica itd.) oraz podatność na choroby zakaźne, jak wirusowe zapalenie wątroby typu D (HDV) i myksomatoza;

13. zaznacza, że EFSA doszedł w 2005 r. do wniosku, że śmiertelność i zachorowalność królików hodowlanych zdają się utrzymywać na znacznie wyższym poziomie niż w przypadku innych gatunków zwierząt hodowlanych z uwagi na infekcje jelitowe i infekcje układu oddechowego, a także problemy z reprodukcją; zauważa również, że w tym samym sprawozdaniu EFSA ostrzeżono przed znacznymi zagrożeniami dla zdrowia królików wynikającymi z produkcji na wolnym wybiegu, w porównaniu z klatkami, szczególnie z powodu kokcydiozy i zakażeń pasożytniczych;

14. z zadowoleniem odnotowuje postępy wielu producentów w projektowaniu systemów utrzymania zgodnych z zaleceniami EFSA; zauważa jednak z zaniepokojeniem brak leków i badań, które pozwoliłyby uporać się z chorobami wśród królików hodowlanych;

Chów królików

15. wyraża zaniepokojenie, że w UE króliki będące przedmiotem chowu i tuczu w celu produkcji mięsa zazwyczaj trzymane są w klatkach starego typu, które nie spełniają nowoczesnych wymogów hodowli i w których przestrzeń przypadająca na jednego królika jest mniejsza niż powierzchnia dwóch kartek formatu A4;

16. wskazuje, że króliki są niezwykle wrażliwymi zwierzętami i mogą cierpieć z powodu różnorodnych problemów związanych z ich dobrostanem oraz zapadać na choroby wywoływane niewłaściwymi warunkami hodowli, w tym śmiertelne zakażenia wirusowe, choroby układu oddechowego oraz uszkodzenia stawu skokowego wynikające z siedzenia na siatce drucianej stanowiącej podłoże klatki;

17. wskazuje, że hodowcy królików i weterynarze mają do dyspozycji niewiele narzędzi leczniczych służących zwalczaniu pojawiających się problemów zdrowotnych oraz że potrzebne są wzmożone wysiłki, aby zaradzić brakowi badań i inwestycji w leki przeznaczone do stosowania w rzadkich przypadkach i u rzadkich gatunków;

18. zauważa też, że żywienie ma duży wpływ na dobrostan zwierząt i ich zdrowie, dlatego uważa, że króliki powinny mieć stały dostęp do zbilansowanego pokarmu z odpowiednią ilością błonnika;

19. zauważa jednak, że zagrożenia dla zdrowia są ograniczone dzięki bardzo rygorystycznym przepisom UE w zakresie zdrowia, oraz podkreśla, że na mocy obowiązującego prawodawstwa (dyrektywa 98/58/EC) chore zwierzęta powinny być natychmiast poddawane leczeniu, połączonemu z izolacją zwierzęcia w okresie rekonwalescencji, a w razie potrzeby zakończonemu eutanazją;

20. uznaje, że zapewnianie szkoleń dla osób zaangażowanych we wszelkie aspekty kontaktów ze zwierzętami w ramach chowu królików, a także zapewnianie kodeksów dobrych praktyk opierających się na wiarygodnych analizach technicznych i naukowych ma istotne znaczenie dla poprawy wyników oraz dla rozumienia odnośnych wymogów związanych z dobrostanem zwierząt, a tym samym dla zapobieżenia ich zbędnemu cierpieniu;

21. zauważa, że króliki odsadzone w celu tuczenia i królice trzymane w alternatywnych systemach parków zbiorowych – gdzie powierzchnia wynosi zwykle 750 cm^2 na królika w okresie wzrostu oraz 800 cm^2 na królicę – dysponują większą swobodą ruchu, a także możliwością interakcji społecznej i zabawy oraz że platformy w systemach parków zbiorowych umożliwiają królikom unikanie osobników agresywnych przez schodzenie im z drogi, przy czym królice z młodymi przebywają w osobnych pomieszczeniach;

22. uznaje, że takie systemy będą źródłem kosztów dla gospodarstw, co należy uwzględnić, zapewniając pomoc finansową tym hodowcom, którzy dobrowolnie opowiedzą się za tym systemem hodowli królików; zwraca się do Komisji o wspieranie sektora hodowli królików w przyszłych budżetach UE; zauważa, że w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich dostępne jest wsparcie finansowe dla tych rolników, którzy stosują środki w zakresie dobrostanu zwierząt poprawiające dobrostan królików;

23. przypomina, że przy wprowadzaniu jakichkolwiek obowiązkowych środków należy sporządzić odpowiedni kosztorys przewidujący wsparcie dla hodowców królików; uważa ponadto, że należy przewidzieć oddzielną linię na promowanie spożycia mięsa króliczego;

24. podkreśla, że nasilenie badań nad grupowym trzymaniem zwierząt byłoby korzystne dla ich dobrostanu, szczególnie badań dotyczących okresów, w których królice muszą być trzymane osobno, a następnie kiedy są ponownie wprowadzane do grupy;

25. zaleca, aby we wszelkiego rodzaju systemach samce powyżej 12 tygodnia życia trzymane do celów hodowlanych przebywały zawsze w osobnych pomieszczeniach ze względu na problemy związane z agresją;

Transport i ubój

26. wskazuje, że transport jest dla królików stresującym doświadczeniem; podkreśla, że należy nakarmić i napoić króliki przed transportem na duże odległości, a także zapewnić im odpowiednie pożywienie, wodę i przestrzeń podczas przejazdu oraz że czas transportu powinien być jak najbardziej ograniczony ze względu na wrażliwość tego gatunku; zaznacza, że istnieje bardzo wiele różnorodnych czynników stresogennych mających wpływ na dobrostan, m.in. upał, niedożywienie, odwodnienie, ból i urazy, zimno, choroba lokomocyjna i lęk;

27. podkreśla, że dobrostan królików hodowlanych w trakcie transportu i przy uboju zależy również od podejścia i metod postępowania stosowanych przez hodowców, przewoźników i pracowników rzeźni, a także od logistyki transportu; wzywa Komisję, aby monitorowała wdrażanie i egzekwowanie obowiązujących przepisów UE, zwłaszcza rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu;

28. podkreśla, że przed ubojem króliki należy całkowicie ogłuszyć, aby zagwarantować, że nie będą cierpiały, odczuwały bólu ani stresu; przypomina, że ubój musi odbywać się bez ryzyka, że ogłuszone zwierzę odzyska świadomość, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1099/2009 w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania; przypomina, że rozwój praktycznych badań nad technikami ogłuszania wykorzystywanymi w przypadku innych gatunków umożliwiłby opracowanie metod elektrycznych lub innych metod ogłuszania, takich jak ogłuszanie za pomocą mieszaniny gazów, które to metody byłyby odpowiednie z uwagi na szczególne cechy królików, potencjalnie opłacalne z handlowego punktu widzenia, a jednocześnie bardziej humanitarne;

Oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe

29. dostrzega wysiłki europejskich producentów w dziedzinie ograniczania stosowania antybiotyków w hodowli królików; podkreśla, że rozpowszechnione stosowanie antybiotyków w chowie królików, zwłaszcza w intensywnych rodzajach chowu, może prowadzić do wzrostu oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe;

30. zauważa, że opieranie się na antybiotykach na dużą skalę może prowadzić do zwiększenia oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, przez co zasadnicze znaczenie ma dążenie do ich bardziej odpowiedzialnego stosowania; jest zdania, że sytuacja ta dotyczy również hodowli królików, podobnie jak i innych sektorów produkcji zwierzęcej, oraz że w ramach tej hodowli trzeba poczynić znaczne wysiłki w celu promocji odpowiedzialnego stosowania antybiotyków, aby utrzymywać ich skuteczność i zapobiegać oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe;

31. podkreśla, że aby osiągnąć i utrzymać wysokie standardy sanitarne we wszystkich systemach hodowli, głównie przez rozwój środków zapobiegawczych i ukierunkowane kontrole, należy zachęcać państwa członkowskie do stopniowego wycofywania konwencjonalnych klatek bateryjnych w całej UE, a jednocześnie promować opłacalne gospodarczo udoskonalone systemy hodowli;

32. podkreśla, że antybiotyki należy stosować wyłącznie do leczenia, a po ich zastosowaniu powinien następować odpowiedni okres karencji przed ubojem, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 dotyczącym maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego, aby zagwarantować bezpieczeństwo mięsa króliczego;

33. podkreśla, że rzadsze stosowanie antybiotyków i wynikający z niego pozytywny wpływ na zdrowie publiczne, będzie możliwe tylko wtedy, kiedy położy się większy nacisk na zarządzanie fermami króliczymi i ich monitorowanie;

Podsumowanie

34. zważywszy na wysoką liczbę królików hodowanych i poddawanych ubojowi w UE oraz na szkodliwy wpływ obecnie stosowanych systemów chowu królików na dobrostan zwierząt, zachęca Komisję, aby sporządziła plan działania dotyczący zrównoważonych finansowo minimalnych norm ochrony królików hodowlanych; podkreśla, że plan ten powinien obejmować wymierne cele śródokresowe w połączeniu z regularną sprawozdawczością oraz powinien obejmować, w porządku chronologicznym, co najmniej:

— opracowanie wytycznych obejmujących dobre praktyki i ustanawiających zasady dotyczące dobrostanu zwierząt w odniesieniu do królików, we współpracy ze wszystkimi podmiotami zaangażowanymi w produkcję i innymi zainteresowanymi stronami w sektorze hodowli królików,

— zalecenie Komisji, uwzględniające obowiązujące środki krajowe, zawierające – w stosownych przypadkach – propozycje wspólnego podejścia UE, w szczególności w odniesieniu do zdrowia, dobrostanu i warunków bytowych królików,

— w stosownym terminie – wniosek ustawodawczy dotyczący minimalnych norm ochrony królików hodowlanych;

35. zwraca się do Komisji o wykorzystywanie ustaleń i wyników naukowych jako podstawy przy proponowaniu środków dotyczących wymogów związanych z pomieszczeniami dla królic hodowlanych oraz królików trzymanych do celów produkcji mięsa, przy czym w przypadku takich wymogów trzeba uwzględniać biologiczne potrzeby zwierząt oraz zachowania typowe dla gatunku;

36. uważa, że należy stosować wymogi zawarte w art. 3 i 4 dyrektywy 98/58/WE do „wszystkich uzasadnionych kroków" podejmowanych w celu zapewnienia dobrostanu zwierząt oraz że należy określić standardy zgodnie ze „stosowaną praktyką i wiedzą naukową", aby wdrożyć naukowe zalecenia EFSA i OIE w sprawie dobrostanu królików;

37. wskazuje, że należy zachować równowagę między różnymi uwzględnianymi aspektami związanymi z dobrostanem i zdrowiem zwierząt, sytuacją finansową i warunkami pracy rolników, zrównoważonym charakterem produkcji, wpływem na środowisko oraz ochroną konsumentów; uważa, że należy również uwzględniać zainteresowanie konsumentów mięsem króliczym dobrej jakości oferowanym po przystępnych cenach;

38. podkreśla, że celem WPR jest zaopatrywanie konsumentów w całej UE w produkty rolno-spożywcze, przy uwzględnieniu ich potrzeb i życzeń dotyczących zdrowych, wysokojakościowych i przystępnych cenowo produktów rolno-spożywczych;

39. zachęca państwa członkowskie i sektor rolnictwa do tworzenia przejrzystych systemów etykietowania produktów oraz do wykorzystywania systemów etykietowania określonych w rozdziale V rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, aby zapewnić większą przejrzystość rynkową, utrzymywać normy jakości oraz chronić zdrowie konsumentów, a dzięki temu umożliwić konsumentom podejmowanie świadomych i przejrzystych wyborów dotyczących zakupu, jednocześnie podkreślając pochodzenie produktu i chroniąc go przed nieuczciwą konkurencją;

40. podkreśla, że wszystkie obowiązujące przepisy powinny być zharmonizowane na szczeblu UE; zwraca uwagę, że wymiana informacji do celów opracowania przewodników po dobrych praktykach oraz wspieranie wytycznych krajowych mają kluczowe znaczenie dla tego procesu;

41. wzywa wszystkie państwa członkowskie, aby z myślą o wyrównaniu warunków działania dostosowały swoje przepisy do obowiązujących przepisów w zakresie dobrostanu królików wprowadzonych przez Austrię, Belgię, Niemcy i Zjednoczone Królestwo;

42. uznaje potrzebę dalszych badań naukowych w dziedzinie hodowli królików, z uwzględnieniem postulatów dotyczących przejścia na alternatywne systemy produkcji; zachęca państwa członkowskie i Komisję do zapewnienia specjalnego wsparcia budżetowego i do podjęcia działań w następujących dziedzinach:

— zdrowie królików hodowlanych,

— dobrostan królików hodowlanych,

— warunki bytowe królików hodowlanych,

— hodowla królików hodowlanych, w tym rozmnażanie królików odmian o genetycznie uwarunkowanym łagodniejszym usposobieniu,

— chów królików hodowlanych,

— zachowanie królików hodowlanych,

— żywienie królików hodowlanych,

— choroby typowe dla gatunku, śmiertelność i zachorowalność królików hodowlanych,

— odpowiednie produkty lecznicze, szczepionki oraz leczenie dla królików hodowlanych, w uwzględnieniem coraz poważniejszych problemów związanych z opornością na środki przeciwdrobnoustrojowe,

— odpowiednie dostosowane do cech gatunku metody ogłuszania królików hodowlanych;

43. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby przedstawiały dane dotyczące produkcji mięsa króliczego i handlu tym mięsem oraz włączyły mięso królicze w zakres działalności Europejskiego Centrum Obserwacji Rynku Mięsa;

o

o o

44. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Środa, 15 marca 2017 r.

P8_TA(2017)0083

Przeszkody w swobodzie przemieszczania się i pracy obywateli UE na rynku wewnętrznym

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie przeszkód utrudniających obywatelom UE swobodne przemieszczanie się i podejmowanie pracy na rynku wewnętrznym (2016/3042(RSP))

(2018/C 263/12)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 3 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),

— uwzględniając tytuły IV i V oraz art. 4 ust. 2 lit. a), art. 20, 21, 26, 45–48 i art. 153 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),

— uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 30, 31 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,

— uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ([1]),

— uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ([2]),

— uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii ([3]),

— uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/589 z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie europejskiej sieci służb zatrudnienia (EURES), dostępu pracowników do usług w zakresie mobilności i dalszej integracji rynków pracy oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 492/2011 i (UE) nr 1296/2013 ([4]),

— uwzględniając dyrektywę 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącą delegowania pracowników w ramach świadczenia usług ([5]),

— uwzględniając dyrektywę 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG ([6]),

— uwzględniając dyrektywę 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych ([7]),

— uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/24/UE z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej ([8]),

([1]) Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.
([2]) Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.
([3]) Dz.U. L 141 z 27.5.2011, s. 1.
([4]) Dz.U. L 107 z 22.4.2016, s. 1.
([5]) Dz.U. L 18 z 21.1.1997, s. 1.
([6]) Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77.
([7]) Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22.
([8]) Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 45.

— uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/55/UE z dnia 20 listopada 2013 r. zmieniającą dyrektywę 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych i rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym („rozporządzenie w sprawie IMI") ([1]),

— uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/54/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie środków ułatwiających korzystanie z praw przyznanych pracownikom w kontekście swobodnego przepływu pracowników ([2]),

— uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/67/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie egzekwowania dyrektywy 96/71/WE dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług, zmieniającą rozporządzenie (UE) Nr 1024/2012 w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym („rozporządzenie w sprawie IMI") ([3]),

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 lipca 2009 r. pt. „Wytyczne w celu skuteczniejszej transpozycji i stosowania dyrektywy 2004/38/WE w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich" (COM(2009)0313),

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 listopada 2013 r. zatytułowany „Swobodny przepływ obywateli UE i ich rodzin – pięć skutecznych działań" (COM(2013)0837),

— uwzględniając sprawozdanie z dnia 24 stycznia 2017 r. na temat obywatelstwa UE w 2017 r. pt. „Wzmocnienie praw obywateli w Unii demokratycznych przemian" (COM(2017)0030),

— uwzględniając rezolucję z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii Europejskiej ([4]),

— uwzględniając rezolucję z dnia 14 stycznia 2014 r. w sprawie ochrony socjalnej dla wszystkich, w tym dla osób samozatrudnionych ([5]),

— uwzględniając rezolucję z dnia 16 stycznia 2014 r. w sprawie respektowania podstawowego prawa do swobodnego przepływu w UE ([6]),

— uwzględniając art. 216 ust. 2 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że Komisja Petycji otrzymała wiele petycji zwracających uwagę na różne przeszkody, z którymi muszą się mierzyć obywatele UE korzystający z przysługującej im swobody przemieszczania się;

B. mając na uwadze, że nieuznawanie przez niektóre państwa członkowskie małżeństw lub związków partnerskich osób LGBTI może być przeszkodą w swobodnym przemieszczaniu się tych osób i ich partnerów w Unii, uniemożliwiając im dostęp do niektórych świadczeń socjalnych lub usług publicznych w tych krajach;

C. mając na uwadze wysłuchanie pt. „Przeszkody w swobodzie przemieszczania się i pracy obywateli UE na rynku wewnętrznym przedstawione przez składających petycje", które odbyło się na posiedzeniu Komisji Petycji w dniu 11 października 2016 r.;

D. mając na uwadze, że swoboda przemieszczania się stanowi podstawowe prawo obywateli UE i ma kluczowe znaczenie dla spójności społecznej i gospodarczej w Unii, a jej celem jest zapewnienie pełnego zatrudnienia i postępu społecznego;

([1]) Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 132.
([2]) Dz.U. L 128 z 30.4.2014, s. 8.
([3]) Dz.U. L 159 z 28.5.2014, s. 11.
([4]) Dz.U. C 168 E z 14.6.2013, s. 88.
([5]) Dz.U. C 482 z 23.12.2016, s. 48.
([6]) Dz.U. C 482 z 23.12.2016, s. 114.

E. mając na uwadze, że kilku składających petycje podnosiło, iż niektóre państwa członkowskie naruszają tę swobodę przepływu pracowników; mając na uwadze, że mobilni obywatele UE czasami – z obawy przed wydaleniem – nie korzystają z usług medycznych, co skutecznie ogranicza ich podstawowe prawo dostępu do opieki zdrowotnej;

F. mając na uwadze, że kryzys gospodarczy i środki mające go zwalczać zwiększyły nierówności społeczno-gospodarcze i wywołały częste zjawisko migracji ekonomicznej wewnątrz UE; mając na uwadze, że sytuacja ta powinna zostać należycie uwzględniona, a państwa członkowskie pochodzenia, przyjmujące państwa członkowskie i właściwe instytucje UE powinny ustanowić specjalne środki koordynacji;

G. mając na uwadze, że mobilność pracowników w UE może stanowić wyzwanie dla krajowych rynków pracy wymagające ukierunkowanych rozwiązań, lecz może się również przyczynić do bardziej sprawiedliwych warunków działania na tych rynkach, pod warunkiem że podstawowe prawa pracownicze będą w pełni chronione;

H. mając na uwadze, że państwa członkowskie i instytucje UE ponoszą wspólną odpowiedzialność za takie funkcjonowanie zasad swobodnego przepływu, które przynosi korzyści obywatelom i przyczynia się do wzrostu, rozwoju społeczno-gospodarczego i zatrudnienia, oraz za zapewnienie skuteczniejszej transpozycji i skuteczniejszego wdrożenia odpowiednich unijnych ram prawnych;

I. mając na uwadze, że niekiedy – przy korzystaniu z zabezpieczenia społecznego – mobilni unijni pracownicy i członkowie ich rodzin borykają się z nierównościami i ograniczeniami;

J. mając na uwadze, że prawa w zakresie zabezpieczenia społecznego powinny być przyznane, bez różnicy, pracownikom zatrudnionym na stałe, pracownikom sezonowym, transgranicznym oraz prowadzącym działalność w celu świadczenia usług;

K. mając na uwadze, że wykorzystywanie weksli własnych w stosunkach pracy może prowadzić do sytuacji, w której pracownicy będą dyskryminowani i traktowani niesprawiedliwie, co może uniemożliwić im korzystanie z przysługującego im prawa do swobodnego przemieszczania się na rynku wewnętrznym;

L. mając na uwadze, że składający petycje są zaniepokojeni brakiem dostępu do łączy szerokopasmowych, zwłaszcza na obszarach oddalonych, wiejskich i górskich oraz rozbieżnościami między deklarowanymi a faktycznymi prędkościami tych łączy, co negatywnie wpływa na poziom ochrony konsumentów na rynku wewnętrznym i tworzy przeszkody w dostępie do informacji i usług;

1. przy poszanowaniu zasady pomocniczości, wzywa państwa członkowskie do usunięcia z ich przepisów wszelkich dyskryminacyjnych praktyk i zbędnych barier dotykających obywateli UE i członków ich rodzin, w tym członków ich rodzin niebędących obywatelami UE, tak by mogli oni korzystać z praw w zakresie wjazdu i pobytu na ich terytorium, oraz do usunięcia takich praktyk i barier z obowiązujących w tych państwach przepisów o prawach socjalnych, a jednocześnie do zwiększenia wydajności organów administracyjnych w celu ułatwienia mobilności pracowników w obrębie UE;

2. wyraża głębokie zaniepokojenie praktyką naruszającą swobodę przepływu pracowników stosowaną przez niektóre państwa członkowskie, polegającą na wydalaniu europejskich obywateli, którzy byli w tych państwach zatrudnieni, wkrótce po wygaśnięciu ich umowy o pracę;

3. wzywa Komisję do uściślenia, zaktualizowania i poszerzenia jej wytycznych na rzecz lepszej transpozycji i skuteczniejszego stosowania dyrektywy 2004/38/WE, w szczególności w celu uwzględnienia najnowszych wyroków Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) (sprawy C-456/12 ([1]) i C-457/12 ([2])); zaleca stosowanie planów prowadzenia transpozycji (TIPS), by zapewnić pełne i prawidłowe stosowanie tych aktów;

4. podkreśla znaczenie zasady równości wynagrodzenia za taką samą pracę i ubolewa, że niektóre państwa członkowskie odmawiają udzielenia ochrony socjalnej pracownikom będącym obywatelami innego państwa członkowskiego UE; wzywa państwa członkowskie, by stosowały obecne przepisy UE i przestrzegały podstawowych zasad prawa pracy w celu ochrony wszystkich unijnych pracowników; apeluje o lepsze zdefiniowanie obowiązujących warunków, po

([1]) Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie O. przeciwko Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel oraz Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel v B., ECLI:EU:C:2014:135.

([2]) Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie S. przeciwko Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel oraz Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel v G., ECLI:EU:C:2014:136.

spełnieniu których obywatele UE i członkowie ich rodzin będący obywatelami państw trzecich mogą korzystać z przysługujących im praw socjalnych;

5. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie systemu elektronicznej wymiany informacji dotyczących zabezpieczenia społecznego, który wspomaga organy zabezpieczenia społecznego w całej UE w szybszej i bezpieczniejszej wymianie informacji; wzywa państwa członkowskie do poprawy ich zdolności technologicznych w celu dostosowania się do nowego rodzaju wymiany informacji; apeluje, by dokonały oceny możliwości w zakresie wspierania transnarodowych umów zbiorowych i tworzenia europejskich platform, w ramach propagowania dobrych praktyk;

6. wzywa państwa członkowskie do ustanowienia jednej krajowej strony internetowej, jak przewidziano w dyrektywie 2014/67/UE; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by usprawniły swoje działania w zakresie doradztwa i poradnictwa w celu dalszego wzmocnienia swobód obywateli w zakresie przemieszczania się, pracy i studiowania w innych państwach członkowskich UE oraz w celu podniesienia poziomu świadomości publicznej; wzywa Komisję do zwiększenia skuteczności narzędzi stworzonych po to, by udzielać informacji na temat ofert zatrudnienia i możliwości kształcenia się na terytorium UE, takich jak portale EURES i PLOTEUS, i do rozpowszechniania wśród obywateli wiedzy na ich temat; odnotowuje nowe rozporządzenie w sprawie sieci EURES (rozporządzenie (UE) 2016/589), którego celem jest uczynienie z tej sieci skutecznego narzędzia na rzecz zatrudnienia uzyskiwanego w drodze sprawiedliwej mobilności pracowników wewnątrz UE; podkreśla, że usprawniona pomoc i współpraca konsularna pomagają podnosić wiedzę na temat swojego statusu prawnego i chronić prawa podstawowe mobilnych pracowników lub studentów oraz ułatwiają płynną integrację tych osób w przyjmującym państwie członkowskim;

7. zachęca państwa członkowskie do zapewnienia jasnych wytycznych i odpowiednich szkoleń dla urzędników i pracowników administracyjnych czuwających nad korzystaniem z praw socjalnych przez obywateli UE i obywateli państw trzecich, będących pracownikami i członkami ich rodzin, legalnie przebywających w UE;

8. domaga się wzmocnienia sieci SOLVIT, na przykład poprzez utworzenie infolinii, oraz wzmocnienia wszelkich innych właściwych organów, do których obywatele UE mogą kierować swoje konkretne zapytania dotyczące rynku wewnętrznego, tak by umożliwić im i członkom ich rodzin odpowiednio szybkie uzyskiwanie informacji i wsparcia, gdy napotykają przeszkody w korzystaniu z przysługującego im prawa do swobodnego przemieszczania się;

9. wzywa do dokonania usprawnień w zakresie gromadzenia i przetwarzania danych statystycznych dotyczących liczby obywateli korzystających z możliwości przenoszenia ich praw socjalnych z jednego państwa członkowskiego do innego – by pogłębiać koordynację między państwami członkowskimi i wzmacniać prawa unijnych obywateli poprzez rozwiązania polityczne mające zapewnić wyższy poziom ochrony socjalnej;

10. apeluje o bardziej zharmonizowaną wykładnię pojęcia „miejsce zwykłego pobytu";

11. ubolewa, że brak możliwości sumowania uprawnień do świadczeń z zabezpieczenia społecznego tworzy bariery dla mieszkańców UE, i apeluje do państw członkowskich, by w pełni i skutecznie wdrożyły rozporządzenie (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego i rozporządzenie (WE) nr 987/2009 dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego – w celu zapewnienia możliwości przenoszenia świadczeń społecznych (tzn. emerytur, ubezpieczenia zdrowotnego, zasiłku dla bezrobotnych i świadczeń rodzinnych), a co za tym idzie – zmniejszania barier dla mobilności pracowników w UE; wzywa do zdecydowanego podjęcia skutecznych kroków na rzecz wprowadzenia w całej UE skoordynowanego systemu sumowania składek na ubezpieczenie społeczne i świadczeń społecznych dla poszczególnych osób, takiego jak karta ubezpieczenia społecznego, w celu ułatwienia śledzenia składek na ubezpieczenie społeczne i uprawnień do świadczeń z zabezpieczenia społecznego ([1]);

12. wzywa państwa członkowskie do pilnego wdrożenia europejskiej karty osoby niepełnosprawnej, która ułatwiłaby osobom niepełnosprawnym podróżowanie i przenoszenie się z jednego państwa członkowskiego do drugiego;

([1]) Projekt pilotażowy – Karta ubezpieczenia społecznego (2016_04.037717_3) wdrażany, w 2016 r. i na początku 2017 r. w postaci studium wykonalności dotyczącego „Europejskiego portalu mobilności w zakresie zabezpieczenia społecznego – zabezpieczenie społeczne za dotknięciem klawiatury".

13. wyraża ubolewanie z powodu nieobjęcia obywateli UE krajowymi publicznymi systemami opieki zdrowotnej innych państw członkowskich, ponieważ jest to prawo określone w dyrektywie 2011/24/UE w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej, w rozporządzeniu (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz w powiązanym orzecznictwie TSUE ([1]);

14. zwraca się o lepsze skoordynowanie unijnych ram podatkowych w celu wyeliminowania podwójnego opodatkowania oraz zajęcie się innymi istotnymi kwestiami takimi jak zapobieganie dumpingowi podatkowemu;

15. odnotowuje zwiększającą się liczbę transgranicznych spraw dotyczących sprawowania pieczy nad dzieckiem wynikającą ze swobodnego przepływu osób; wzywa do większej współpracy konsularnej i współpracy sądowej między państwami członkowskimi w zakresie spraw dotyczących sprawowania pieczy nad dzieckiem; z zadowoleniem przyjmuje trwający przegląd rozporządzenia Bruksela IIa;

16. potępia praktykę wykorzystywania weksli własnych in blanco w stosunkach pracy, która ułatwia pracodawcom dochodzenie ewentualnego odszkodowania i pozwala im unikać długotrwałych postępowań sądowych w sądach pracy, a jednocześnie odwraca ciężar dowodu w zakresie winy oraz kwoty odszkodowania; podkreśla, że takie weksle własne in blanco utrudniają obywatelom korzystanie z ich prawa do swobodnego przemieszczania się na rynku wewnętrznym; wzywa państwa członkowskie do przyjęcia przepisów zabraniających wykorzystywania weksli własnych in blanco w stosunkach pracy – na całym terytorium UE; apeluje do Komisji, by wydała zalecenie dla państw członkowskich dotyczące potrzeby wprowadzenia rygorystycznego zakazu wykorzystywania weksli własnych in blanco w stosunkach pracy;

17. wyraża zaniepokojenie z powodu trudności, jakie składający petycje napotykają w procesie uznawania swoich kwalifikacji zawodowych na terytorium Europy; apeluje, by państwa członkowskie kontynuowały standaryzację tytułów akademickich i dyplomów uzyskanych w ramach kształcenia ustawicznego, systemowo korzystały z systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (IMI) w celu usprawnienia współpracy administracyjnej, a także uproszczenia i przyspieszenia procedur uznawania kwalifikacji zawodowych oraz wymogów w zakresie ustawicznego rozwoju zawodowego wykwalifikowanych specjalistów pragnących podjąć pracę w innym państwie członkowskim, po to by unikać wszelkiej dyskryminacji, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, przy jednoczesnym poszanowaniu wymogów kraju przyjmującego w pełnej zgodności z dyrektywą 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych.

18. jest przekonany, że mobilność powinna być koordynowana w ramach szeroko zakrojonego procesu regulacji mającego na celu zagwarantowanie stabilnych miejsc pracy wysokiej jakości powiązanych ze skutecznymi prawami socjalnymi i efektywnie zwalczającego wszelkie formy dyskryminacji oraz niepewność zatrudnienia;

19. uważa, że UE i jej państwa członkowskie muszą skutecznie reagować na brak możliwości zatrudnienia i niedostateczną ochronę socjalną w regionach pochodzenia pracowników, tak by zagwarantować, że mobilność ma charakter dobrowolny;

20. wzywa Komisję do zapewnienia skutecznego monitorowania i wdrażania rozporządzenia o jednolitym rynku telekomunikacyjnym, które zawierać będzie przepisy zobowiązujące do informowania klientów o minimalnej, zwykle dostępnej, maksymalnej i deklarowanej prędkości łącza szerokopasmowego; popiera kampanie informacyjne na ten temat służące wyeliminowaniu wprowadzających w błąd reklam;

21. wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia dyrektywy 2011/24/UE w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej oraz do zapewnienia skutecznej i terminowej refundacji kosztów transgranicznej opieki zdrowotnej, w tym refundacji leków; ograniczenia w tym zakresie mogąc stanowić środek arbitralnej dyskryminacji lub nieuzasadnioną przeszkodę dla swobodnego przepływu;

22. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządom i parlamentom państw członkowskich.

([1]) Na przykład: wyrok Trybunału z dnia 28 kwietnia 1998 r. w sprawie C-158/96 Kohll przeciwko Union des caisses de maladie, ECLI:EU:C:1998:171; wyrok Trybunału z dnia 28 kwietnia 1998 r. w sprawie C-120/95 Decker przeciwko Union des caisses de maladie, ECLI:EU:C:1998:167; wyrok Trybunału Sprawiedliwości (wielka izba) z dnia 12 kwietnia 2005 r. w sprawie C-145/03 Spadkobiercy Annette Keller przeciwko Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), ECLI:EU:C:2005:211.

Środa, 15 marca 2017 r.

P8_TA(2017)0084

Zatwierdzenie przez Komisję zmienionego planu wprowadzenia przez Niemcy opłat drogowych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie zatwierdzenia przez Komisję zmienionego planu wprowadzenia przez Niemcy opłat drogowych (2017/2526(RSP))

(2018/C 263/13)

Parlament Europejski,

— uwzględniając białą księgę Komisji zatytułowaną „Plan utworzenia jednolitego europejskiego obszaru transportu – dążenie do osiągnięcia konkurencyjnego i zasobooszczędnego systemu transportu"(COM(2011)0144),

— uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1315/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie unijnych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej i uchylające decyzję nr 661/2010/UE ([1]),

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 lipca 2016 r. w sprawie europejskiej strategii na rzecz mobilności niskoemisyjnej (COM(2016)0501),

— uwzględniając przyjęcie przez niemiecki Bundestag w dniu 27 marca 2015 r. wniosku ustawodawczego pt. „Projekt ustawy o wprowadzeniu opłaty za korzystanie z infrastruktury dróg krajowych" oraz „Drugiej ustawy zmieniającej ustawę o podatku od pojazdów silnikowych i ustawę o podatku od ubezpieczeń",

— uwzględniając zatwierdzenie przez niemiecki Bundesrat w dniu 8 maja 2015 r. „Projektu ustawy o wprowadzeniu opłaty za korzystanie z infrastruktury dróg krajowych" oraz „Drugiej ustawy zmieniającej ustawę o podatku od pojazdów silnikowych i ustawę o podatku od ubezpieczeń",

— uwzględniając postępowanie w sprawie naruszenia za wprowadzenie przez Niemcy nowego systemu opłat drogowych dla pojazdów prywatnych („Pkw-Maut"), wszczęte przez Komisję w dniu 18 czerwca 2015 r.,

— uwzględniając porozumienie zawarte w dniu 1 grudnia 2016 r. przez przewodniczącego Komisji i niemieckie Ministerstwo Transportu i Infrastruktury Cyfrowej w sprawie niemieckiego systemu opłat od samochodów osobowych („Pkw-Maut"),

— uwzględniając dyrektywę 1999/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe ([2]), a także nadchodzący przegląd tej dyrektywy w ramach inicjatywy drogowej Komisji w 2017 r.,

— uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/52/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie interoperacyjności systemów elektronicznych opłat drogowych we Wspólnocie ([3]), a także nadchodzący przegląd tej dyrektywy w ramach inicjatywy drogowej Komisji w 2017 r.,

— uwzględniając zasadę niedyskryminacji zapisaną w art. 18 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz przepisy prawa UE zakazujące dyskryminacji ze względu na obywatelstwo,

([1]) Dz.U. L 348 z 20.12.2013, s. 1.
([2]) Dz.U. L 187 z 20.7.1999, s. 42.
([3]) Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 124.

— uwzględniając pytanie skierowane do Komisji w sprawie zatwierdzenia przez nią zmienionego planu wprowadzenia przez Niemcy opłat drogowych (O-000152/2016 – B8-0201/2017),

— uwzględniając projekt rezolucji Komisji Transportu i Turystyki,

— uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 2 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że sprawdzana jest obecnie kwestia tego, czy planowany niemiecki system opłat drogowych od lekkich pojazdów dostawczych jest zgodny z ugruntowanymi strategiami politycznymi Unii Europejskiej;

B. mając na uwadze, że system zwrotu kosztów oparty bezpośrednio lub pośrednio na obywatelstwie jest dyskryminujący i sprzeczny z zasadami leżącymi u podstaw Unii Europejskiej, utrudnia mobilność transgraniczną i osłabia jednolity rynek europejski;

C. mając na uwadze, że planowany przez Niemcy system opłat drogowych jest prawdopodobnie sprzeczny z zasadami „niedyskryminacji", „użytkownik płaci" i „zanieczyszczający płaci";

D. mając na uwadze, że krajowe systemy wprowadzające opłaty pośrednio lub bezpośrednio związane z obywatelstwem byłyby niezgodne z prawem UE;

E. mając na uwadze, że krajowe systemy opłat mają w szczególności negatywny wpływ na obywateli w regionach przygranicznych, którzy muszą korzystać z różnych systemów opłat i ponosić związane z tym koszty, utrudniają swobodny przepływ ruchu transgranicznego i stwarzają niepotrzebne przeszkody dla dalszej integracji europejskiej;

F. mając na uwadze, że wynikające z tego dodatkowe obciążenia administracyjne prowadziłyby do wzrostu kosztów i ewentualnie nieprzejrzystych procedur, przez co zmniejszyłyby się planowane dodatkowe środki na inwestycje w infrastrukturę;

1. przyznaje, że transport jest sektorem o kluczowym znaczeniu dla wzrostu gospodarczego, ponieważ zapewnia skuteczność i przystępność cenową mobilności obywateli i towarów w Unii Europejskiej i poza nią;

2. zwraca uwagę, że Komisja i państwa członkowskie powinny w odpowiednim stopniu inwestować w infrastrukturę transportową;

3. wzywa Komisję do wdrożenia ugruntowanych strategii politycznych zgodnie – między innymi – z białą księgą z 2011 r. w sprawie transportu;

4. podkreśla, że pobieranie opłat za użytkowanie infrastruktury drogowej może odgrywać istotną rolę w zmianie transportu oraz w finansowaniu utrzymania i rozwoju zrównoważonej, bezpiecznej, pewnej, wydajnej i przyszłościowej infrastruktury drogowej w Unii Europejskiej;

5. podkreśla, że systemy opłat drogowych od wszystkich typów pojazdów silnikowych powinny być elektroniczne i oparte na odległości, a także powinny przestrzegać zasad „użytkownik płaci" i „zanieczyszczający płaci", zapisanych w strategiach politycznych i prawodawstwie UE, w celu zapewnienia internalizacji kosztów zewnętrznych związanych z transportem drogowym;

6. zwraca uwagę na potrzebę poprawy jakości usług związanych z infrastrukturą drogową, w szczególności w zakresie bezpieczeństwa, jak również na potrzebę znacznego zmniejszenia zatorów komunikacyjnych;

7. zachęca Komisję, aby przy opracowywaniu wniosków dotyczących nowych aktów prawnych, takich jak dyrektywa w sprawie eurowiniet, uwzględniała koszty zewnętrzne związane ze zmianą klimatu i wypadkami nieobjętymi ubezpieczeniami; podkreśla ponadto, że przepisy w sprawie internalizacji kosztów zewnętrznych muszą mieć zastosowanie do wszystkich dróg i wykluczać nieuczciwą konkurencję między poszczególnymi rodzajami transportu;

8. zwraca uwagę, że toczące się przeciwko Niemcom postępowanie w sprawie naruszenia, które dotyczy kwestii pośredniej dyskryminacji ze względu na obywatelstwo, zostało wstrzymane do odwołania bez właściwego uzasadnienia prawnego w drodze nieformalnego porozumienia politycznego między przewodniczącym Komisji a niemieckim Ministerstwem Transportu i Infrastruktury Cyfrowej;

9. podkreśla, że aby zapewnić dalszy rozwój i integralności jednolitego rynku europejskiego, wprowadzenie krajowych systemów pobierania opłat drogowych nie powinno utrudniać dostępu do rynku, wzrostu gospodarczego ani konkurencyjności i elastyczności transportu i operatorów transportu transgranicznego w UE;

10. apeluje do Komisji, aby podała i ujawniła odnośne informacje, którymi dysponuje Dyrekcja Generalna ds. Mobilności i Transportu (DG MOVE), nt. analizy przedstawionych przez niemieckie władze nowych środków związanych z „Pkw-Maut" i ich zgodności z prawem UE;

11. podkreśla, że kluczowy wymóg dotyczący niedyskryminacyjnych opłat drogowych polega na tym, że wszyscy użytkownicy płacą taką samą opłatę za korzystanie z tych samych dróg; zwraca uwagę, że każdy krajowy system pobierania opłat drogowych, który dyskryminuje bezpośrednio ze względu na obywatelstwo lub jest powiązany z krajowymi środkami podatkowymi faworyzującymi obywateli danego kraju, np. z ulgą w podatku krajowym od pojazdów, przez co ma głównie na celu obciążanie opłatami zagranicznych użytkowników, stanowi naruszenie zasady niedyskryminacji zapisanej w art. 18 TFUE; przypomina, że Komisja, jako strażnik Traktatów, musi monitorować prawidłowe wdrażanie i stosowanie prawa po jego przyjęciu;

12. zwraca się do Komisji o przedstawienie Parlamentowi porozumienia zawartego z rządem niemieckim, wskazując główne różnice w stosunku do prawodawstwa krajowego zaskarżonego przed sądem i uzasadniając, w jaki sposób porozumienie to jest zgodne z postanowieniami Traktatu i z prawem UE;

13. jest zdania, że niemiecki system opłat drogowych z grudnia 2016 r. nadal obejmuje elementy, które są niezgodne z prawem unijnym i naruszają podstawowe zasady traktatowe, szczególnie elementy dyskryminujące ze względu na obywatelstwo;

14. podkreśla również potrzebę przyjęcia wspólnych przepisów w celu ustanowienia spójnych, sprawiedliwych, niedyskryminujących i zharmonizowanych ram systemów opłat drogowych od wszystkich typów pojazdów w Unii Europejskiej;

15. wzywa Komisję, aby rozważyła przegląd ustawodawstwa i zharmonizowane ramy dotyczące eurowiniety i europejskiej usługi opłaty elektronicznej jako okazję do utworzenia takich ram oraz do monitorowania i właściwego egzekwowania tych przepisów;

16. zauważa, że interoperacyjność systemów opłat elektronicznych odgrywa kluczową rolę w ułatwianiu transportu transgranicznego i że państwa członkowskie, działając w pojedynkę, przyczyniają się do fragmentacji i ograniczania jednolitego europejskiego obszaru transportu;

17. zwraca się do Komisji o przedstawienie wszystkich szczegółów technicznych i prawnych dotyczących porozumienia między przewodniczącym Komisji a niemieckim Ministerstwem Transportu i Infrastruktury Cyfrowej z dnia 1 grudnia 2016 r. oraz o wyjaśnienie wszystkich istotnych aspektów prawnych i politycznych, dlaczego porozumienie z dnia 1 grudnia 2016 r., które wciąż nie nakłada dodatkowych obciążeń na użytkowników niemieckich, a co za tym idzie utrzymuje dyskryminację pośrednią ze względu na obywatelstwo, zostało uznane za wystarczającą podstawę do wstrzymania postępowania w sprawie naruszenia, które zostało wszczęte przeciwko Niemcom w oparciu o dokładnie te same względy dyskryminacji, a także o należyte poinformowanie o tym Parlamentu;

18. wzywa Komisję do dokładnego monitorowania tego procesu;

19. wzywa Komisję do stałego angażowania Parlamentu na każdym etapie procesu w drodze zorganizowanego dialogu;

20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Czwartek, 16 marca 2017 r.

P8_TA(2017)0086

Zimbabwe, sprawa pastora Evana Mawarire

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 marca 2017 r. w sprawie Zimbabwe, przypadku pastora Evana Mawarire i innych przypadków ograniczania wolności słowa (2017/2608(RSP))

(2018/C 263/14)

Parlament Europejski,

— uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Zimbabwe,

— uwzględniając oświadczenie delegatury UE z dnia 30 czerwca 2016 r. w sprawie lokalnych rządów,

— uwzględniając oświadczenie delegatury UE z dnia 12 lipca 2016 r. w sprawie przemocy,

— uwzględniając wspólne oświadczenie delegatury UE z dnia 9 marca 2017 r. w sprawie uprowadzenia Itaia Dzamary,

— uwzględniając komunikat prasowy zimbabweńskiej Komisji Praw Człowieka w sprawie protestów publicznych i zachowania policji,

— uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2016/220 z dnia 15 lutego 2016 r. ([1]) przedłużającą środki ograniczające UE w odniesieniu do Zimbabwe do dnia 20 lutego 2017 r.,

— uwzględniając oświadczenie wydane w dniu 19 lutego 2014 r. przez wysoką przedstawiciel w imieniu UE na temat przeglądu stosunków UE-Zimbabwe,

— uwzględniając całościowe porozumienie polityczne podpisane w 2008 r. przez trzy główne partie polityczne, tj. ZANU PF, MDC-T i MDC,

— uwzględniając konkluzje Rady Unii Europejskiej w sprawie Zimbabwe z dnia 23 lipca 2012 r. oraz decyzję wykonawczą Rady 2012/124/WPZiB z dnia 27 lutego 2012 r. wdrażającą decyzję 2011/101/WPZiB dotyczącą środków ograniczających wobec Zimbabwe ([2]),

— uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów z czerwca 1981 r., ratyfikowaną przez Zimbabwe,

— uwzględniając wytyczne UE dotyczące propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań,

— uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z grudnia 1948 r.,

— uwzględniając Konstytucję Zimbabwe,

— uwzględniając umowę z Kotonu,

— uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że obywatele Zimbabwe cierpią od wielu lat pod rządami autorytarnego reżimu na czele z prezydentem Mugabe, który utrzymuje się u władzy za pomocą korupcji, przemocy, wyborów pełnych nieprawidłowości i brutalnego aparatu bezpieczeństwa; mając na uwadze, że ludność Zimbabwe od dziesięcioleci nie korzysta z prawdziwej wolności oraz że wiele osób w wieku poniżej 30 lat nie zna zatem niczego poza życiem w ubóstwie i brutalnymi represjami;

([1]) Dz.U. L 40 z 17.2.2016, s. 11.
([2]) Dz.U. L 54 z 28.2.2012, s. 20.

B. mając na uwadze, że niezależny ruch w mediach społecznościowych #ThisFlag założony przez Evana Mawarire, pastora i obrońcy praw człowieka zamieszkałego w Harare, było katalizatorem niezadowolenia obywateli z reżimu R. Mugabe w zeszłorocznych protestach przeciwko bierności rządu wobec korupcji, bezkarności i ubóstwa; mając na uwadze, ze pastor Mawarire wezwał rząd do zajęcia się kulejącą gospodarką i poszanowania praw człowieka; mając na uwadze, że ruch #ThisFlag zyskał poparcie kościołów i klasy średniej, które dotychczas starały się trzymać z dala od ulicznych protestów;

C. mając na uwadze, że pastor Evan Mawarire został już wcześniej aresztowany pod zarzutem podżegania do przemocy w strefie publicznej i uwolniony w lipcu 2016 r., a następnie w tym samym miesiącu opuścił Zimbabwe z obawy o bezpieczeństwo własne i swojej rodziny;

D. mając na uwadze, że w dniu 1 lutego 2017 r. pastor Evan Mawarire został aresztowany na lotnisku w Harare, kiedy wracał do Zimbabwe; mając na uwadze, że został on początkowo oskarżony o „podważanie rządu konstytucyjnego" zgodnie z art. 22 ustawy o postępowaniu karnym, które to przestępstwo podlega karze pozbawienia wolności do lat 20; mając na uwadze, że dnia 2 lutego 2017 r. postawiono mu kolejny zarzut dotyczący znieważenia flagi, na podstawie art. 6 ustawy o fladze Zimbabwe; mając na uwadze, że pastor Mawarire został zwolniony za kaucją dopiero po dziewięciu dniach pobytu w areszcie;

E. mając na uwadze, że w publicznym oświadczeniu zimbabweńska Komisja Praw Człowieka wyraziła głębokie zaniepokojenie z powodu brutalności i pełnego przemocy zachowania policji i stwierdziła, że zostały naruszone prawa podstawowe manifestantów, a także wezwała władze Zimbabwe do przeprowadzenia dochodzenia i do postawienia sprawców przed wymiarem sprawiedliwości;

F. mając na uwadze, że Itai Dzamara, dziennikarz i i działacz polityczny, został uprowadzony w dniu 9 marca 2015 r. przez pięciu niezidentyfikowanych mężczyzn z zakładu fryzjerskiego w Harare; mając na uwadze, że Sąd Najwyższy nakazał rządowi poszukiwania I. Dzamary oraz składanie co dwa tygodnie sprawozdań z postępów aż do ustalenia miejsca jego pobytu; mając na uwadze, że los I. Dzamary pozostaje nieznany;

G. mając na uwadze, że Promise Mkwananzi, lider społecznego ruchu #Tajamuka powiązanego z lipcową akcją nieobecności, został aresztowany i oskarżony o podburzanie do przemocy w strefie publicznej przed wezwaniem do strajku generalnego zaplanowanego na dzień 31 sierpnia 2016 r. i został zwolniony za kaucją; mając na uwadze, że inna działaczka ruchu #Tajamuka, Linda Masarira, która została już wcześniej aresztowana w maju 2015 r. i zwolniona z aresztu za kaucją, została ponownie aresztowana podczas protestów w lipcu 2016 r.;

H. mając na uwadze, że w lutym 2017 r. przedłużono do 20 lutego 2018 r. unijne środki ograniczające wobec reżimu w Zimbabwe; mając na uwadze, że zamrożenie aktywów i zakaz podróżowania będzie nadal obowiązywał wobec prezydenta Mugabe, Grace Mugabe oraz Zimbabwe Defence Industries; mając na uwadze, że nadal obowiązywać będzie embargo na broń; mając na uwadze, że UE zniosła ograniczenia wobec 78 osób i 8 podmiotów;

I. mając na uwadze, że Zimbabwe jest sygnatariuszem umowy z Kotonu, która stanowi w art. 9, że poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności jest zasadniczym elementem współpracy AKP-UE;

J. mając na uwadze, że 234 mln EUR przyznane na krajowy program orientacyjny na rzecz Zimbabwe na okres 2014–2020 w ramach 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju mają być przeznaczone przede wszystkim na trzy główne sektory, mianowicie na ochronę zdrowia, rozwój gospodarczy oparty na rolnictwie oraz na sprawowanie rządów i rozwój instytucjonalny;

1. ubolewa nad aresztowaniem pastora Evana Mawarire; podkreśla, że jego zwolnienie za kaucją nie jest wystarczające i że należy całkowicie wycofać motywowane politycznie zarzuty wobec niego;

2. wzywa władze Zimbabwe do dopilnowania, by system wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych nie był wykorzystywany do atakowania, nękania lub zastraszania obrońców praw człowieka, takich jak pastor Evan Mawarire;

3. uważa, że swoboda zgromadzeń, zrzeszania się i wolność słowa to zasadnicze elementy każdej demokracji; podkreśla, że wyrażanie opinii w sposób wolny od przemocy jest prawem konstytucyjnym wszystkich obywateli Zimbabwe i przypomina władzom o ich obowiązku ochrony praw wszystkich obywateli;

4. wyraża głębokie zaniepokojenie sprawozdaniami organizacji praw człowieka dotyczącymi przemocy politycznej, jak również ograniczeń stosowanych wobec obrońców praw człowieka i zastraszania ich; ubolewa, że od ostatnich wyborów i przyjęcia nowej konstytucji w 2013 r. osiągnięto niewielki postęp w kwestii praworządności, a zwłaszcza w reformach mających poprawić stan poszanowania praw człowieka;

5. wzywa władze Zimbabwe do ustalenia miejsca pobytu Itaia Dzamary i do dopilnowania, aby osoby odpowiedzialne za jego uprowadzenie zostały postawione przed wymiarem sprawiedliwości; zauważa, że wyrażanie opinii w sposób wolny od przemocy jest prawem konstytucyjnym wszystkich obywateli Zimbabwe, a obowiązkiem władz jest ochrona praw wszystkich obywateli;

6. wyraża również swoje zaniepokojenie sprawą Lindy Masariry, która została skazana na podstawie oskarżeń o przemoc w strefie publicznej podczas strajku narodowego, który miał miejsce w dniu 6 lipca 2016 r.; wzywa rząd Zimbabwe do okazania powściągliwości i poszanowania praw człowieka wszystkich obywateli Zimbabwe, w tym prawa do wolności słowa i wolności zgromadzeń; przypomina rządowi o jego obowiązkach w zakresie poszanowania konstytucji, przestrzegania jej, nie zaś naruszania, a także służenia w sposób bezstronny wszystkim obywatelom Zimbabwe bez wyjątku;

7. apeluje do delegatury UE w Harare, by nadal oferowała Zimbabwe wsparcie mające poprawić sytuację w zakresie praw człowieka oraz aby zbadała możliwości ułatwienia misji obserwacji wyborów UE;

8. ponownie podkreśla, że ważne jest, aby UE mogła rozpocząć dialog polityczny z władzami Zimbabwe w ramach umowy z Kotonu, co potwierdzi zaangażowanie UE we wspieranie lokalnej ludności;

9. podkreśla, że UE musi zagwarantować, że środki finansowe przyznane Zimbabwe na krajowy program orientacyjny rzeczywiście są przekazywane zainteresowanym sektorom, oraz wzywa rząd Zimbabwe do umożliwienia Komisji nieograniczonego dostępu do projektów finansowanych przez UE oraz do większej otwartości na pomoc techniczną w przypadku wspólnie uzgodnionych projektów i programów;

10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, ESDZ, rządowi i parlamentowi Zimbabwe, rządom państw należących do Południowoafrykańskiej Wspólnoty Rozwoju oraz Unii Afrykańskiej.

P8_TA(2017)0087

Ukraińscy więźniowie polityczni w Rosji oraz sytuacja na Krymie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 marca 2017 r. w sprawie ukraińskich więźniów w Rosji oraz sytuacji na Krymie (2017/2596(RSP))

(2018/C 263/15)

Parlament Europejski,

— uwzględniając Układ o stowarzyszeniu oraz pogłębioną i kompleksową strefę wolnego handlu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony,

— uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie Ukrainy i Rosji, w szczególności rezolucje z dnia 4 lutego 2016 r. w sprawie stanu poszanowania praw człowieka na Krymie, w szczególności sytuacji Tatarów krymskich ([1]), oraz z dnia 12 maja 2016 r. w sprawie Tatarów krymskich ([2]), a także rezolucje dotyczące konkretnych przypadków Ukraińców nielegalnie zatrzymanych w Rosji, takich jak rezolucja z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie Nadii Sawczenko ([3]) i rezolucja z dnia 10 września 2015 r. w sprawie Rosji, w szczególności spraw Estona Kohvera ([4]), Ołeha Sencowa i Ołeksandra Kołczenki ([5]),

— uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ 68/262 z dnia 27 marca 2014 r. w sprawie integralności terytorialnej Ukrainy oraz rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ 71/205 z dnia 19 grudnia 2016 r. w sprawie sytuacji praw człowieka w Republice Autonomicznej Krymu i w Sewastopolu (Ukraina),

— uwzględniając europejską konwencję praw człowieka, Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych oraz Deklarację praw ludów tubylczych ONZ,

— uwzględniając Konwencję genewską o ochronie osób cywilnych podczas wojny,

— uwzględniając pakiet środków w celu wypełnienia porozumień mińskich przyjęty i podpisany w Mińsku w dniu 12 lutego 2015 r. i zatwierdzony w całości w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2202 (2015) z dnia 17 lutego 2015 r.,

— uwzględniając decyzje Rady o kontynuacji sankcji nałożonych na Federację Rosyjską w związku z nielegalną aneksją Półwyspu Krymskiego,

— uwzględniając wyrok tak zwanego Sądu Najwyższego Krymu z dnia 26 kwietnia 2016 r., w którym uznano Medżlis Narodu Tatarów Krymskich za organizację ekstremistyczną i zakazano jej działalności na Półwyspie Krymskim,

— uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że w marcu 2017 r. upływa smutna trzecia rocznica nielegalnej aneksji Półwyspu Krymskiego przez Rosję;

B. mając na uwadze, że aneksja Krymu przez Federację Rosyjską jest bezprawna i stanowi naruszenie prawa międzynarodowego i porozumień europejskich podpisanych zarówno przez Federację Rosyjską, jak i Ukrainę, zwłaszcza Karty ONZ, Aktu końcowego z Helsinek, memorandum budapeszteńskiego i traktatu o przyjaźni, współpracy i partnerstwie między Federacją Rosyjską a Ukrainą z 1997 r.;

([1]) Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0043.
([2]) Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0218.
([3]) Dz.U. C 346 z 21.9.2016, s. 101.
([4]) obywatel Estonii.
([5]) Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0314.

C. mając na uwadze, że podczas trwania aneksji władze rosyjskie ponoszą odpowiedzialność za ochronę ludności i obywateli Krymu, za pośrednictwem obecnych w regionie faktycznych władz;

D. mając na uwadze, że według doniesień organizacji praw człowieka i publicznych źródeł informacji co najmniej 62 obywateli Ukrainy było bezprawnie ściganych z przyczyn politycznych przez rosyjskie organy ścigania oraz że 49 z nich jest mieszkańcami Krymu; mając na uwadze, że liczba ukraińskich więźniów politycznych w Rosji wzrosła w 2016 r., mimo powitanego z zadowoleniem uwolnienia sześciu osób; mając na uwadze, że obecnie 17 obywateli Ukrainy jest bezprawnie przetrzymywanych w Federacji Rosyjskiej, a 15 – na terenie okupowanego Krymu; mając na uwadze, że co najmniej stu Ukraińców jest przetrzymywanych jako zakładnicy w urągających ludzkiej godności warunkach przez popierane przez Rosję oddziały separatystów w obwodzie donieckim i ługańskim na Ukrainie;

E. mając na uwadze, że w wielu przypadkach donoszono o stosowaniu tortur i okrutnego oraz poniżającego traktowania; mając na uwadze, że zarzuty te jak dotąd nie zostały odpowiednio zbadane; mając na uwadze, że tortury stosowano w celu wydobycia zeznań i poparcia fałszywych dowodów lub wymuszenia przyznania się do winy; mając na uwadze, że celem ataków stali się także krymscy prawnicy udzielający pomocy prawnej tym osobom i obrońcy praw człowieka, którzy zgłaszają przypadki politycznie motywowanych wymuszonych zaginięć na Krymie, a także dziennikarze, którzy piszą o sytuacji Tatarów krymskich;

F. mając na uwadze, że wielu więźniów i zatrzymanych przebywa w więzieniach w ciężkich i nieludzkich warunkach, które fizycznie i psychicznie zagrażają ich zdrowiu; mając na uwadze, że są więźniowie, którzy wymagają pilnej pomocy medycznej i leczenia;

G. mając na uwadze, że w dniu 16 grudnia 2016 r. Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych (ZO ONZ) uznało Rosję za mocarstwo okupacyjne i potępiło tymczasową okupację przez Federację Rosyjską terytorium Ukrainy – Republiki Autonomicznej Krymu i Sewastopola – oraz potwierdziło, ze nie uznaje ich aneksji;

H. mając na uwadze, że na podstawie art. 70 Konwencji genewskiej o ochronie osób cywilnych podczas wojny „osoby podlegające ochronie nie mogą być aresztowane, ścigane lub skazane przez mocarstwo okupacyjne za czyny popełnione lub za opinie wypowiedziane przed okupacją lub podczas chwilowej przerwy w okupacji, o ile nie chodzi o naruszenie praw i zwyczajów wojennych”; mając na uwadze, że w rezolucji ZO ONZ Rosja została uznana za państwo, które jest mocarstwem okupacyjnym, a w związku z tym spoczywają na niej obowiązki mocarstwa okupacyjnego, w tym ochrona ludności i obywateli Krymu;

I. mając na uwadze, że restrykcyjne rosyjskie ustawodawstwo regulujące prawa polityczne i obywatelskie zostało rozszerzone na Krym, wskutek czego drastycznie ograniczono wolność zgromadzeń, słowa, zrzeszania się, wyznania oraz dostęp do informacji, oraz w następstwie czego pojawiły się wiarygodne raporty o zastraszaniu, wymuszonych zaginięciach i torturach;

J. mając na uwadze, że w innych regionach Ukrainy przebywa około 20 tys. osób wewnętrznie przesiedlonych z Krymu, Medżlis Narodu Tatarów Krymskich został zakazany i uznany za organizację ekstremistyczną, a ukraińskie szkoły na półwyspie zostały zamknięte;

K. mając na uwadze, że w dniu 16 stycznia 2017 r. Ukraina wniosła sprawę przed Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości (MTS), aby pociągnąć Federację Rosyjską do odpowiedzialności za wspieranie przez nią terroryzmu we wschodniej Ukrainie i za akty dyskryminacji etnicznych Ukraińców i Tatarów krymskich na okupowanym Krymie;

1. popiera suwerenność, niepodległość, jedność i integralność terytorialną Ukrainy w ramach jej międzynarodowo uznanych granic i stanowczo potwierdza, że potępia bezprawną aneksję Republiki Autonomicznej Krymu i Sewastopola przez Federację Rosyjską; w pełni popiera silną i trwałą determinację UE i jej państw członkowskich w nieuznawaniu aneksji oraz środki ograniczające w tym względzie podjęte;

2. przypomina, że sytuacja praw człowieka na Półwyspie Krymskim znacząco się pogarsza, naruszanie wolności słowa, nękanie mediów i wymuszane narzucanie rosyjskiego obywatelstwa stało się normą, a podstawowe prawa człowieka i wolności nie są już na Krymie gwarantowane;

3. potępia dyskryminacyjną politykę stosowną przez tzw. władze wobec, w szczególności, mniejszości etnicznej Tatarów krymskich, łamanie ich praw własności, coraz większe zastraszanie tej społeczności i tych, którzy sprzeciwiają się rosyjskiej aneksji, oraz brak wolności słowa i stowarzyszeń na półwyspie;

4. wzywa Rosję do niezwłocznego uwolnienia wszystkich bezprawnie i arbitralnie zatrzymanych obywateli Ukrainy, przetrzymywanych zarówno w Rosji, jak i na czasowo okupowanych terytoriach Ukrainy, oraz do zapewnienia ich bezpiecznego powrotu; są to m.in.: Mykoła Karpiuk, Stanisław Kłych, Ołeksandr Kołczenko, Ołeh Sencow, Ołeksij Czyrnij, Ołeksandr Kostenko, Serhij Łytwynow, Walentyn Wyhiwski, Wiktor Szur, Andrij Kołomijec, Rusłan Zejtullajew, Nuri Primow, Rustem Wajtow, Ferat Sajfullajew, Achtem Czijhoz, Mustafa Dehermendżi, Ali Asanow, Inwer Bekirow, Muslim Alijew, Wadim Siruk, Arsen Dżepparow, Refat Alimow, Zewri Absejtow, Remzi Memetow, Rustem Abiltarow, Enwer Mamutow, Artur Panow, Jewhienij Panow, Roman Susczenko i obrońca praw człowieka Emir-Usein Kuku oraz inni; oraz wzywa do pozwolenia wszystkim ww. na swobodne podróżowanie, w tym Mykole Semenowi, który jest ścigany za to, że pracował jako dziennikarz dla Radia Wolna Europa / Radia Wolność;

5. podkreśla, że decyzja Federacji Rosyjskiej z dnia 21 marca 2014 r. o aneksji Krymu jest nadal bezprawna i stanowczo potępia będącą jej skutkiem decyzję władz rosyjskich o wydaniu wszystkim mieszkańcom Krymu rosyjskich paszportów;

6. przypomina Federacji Rosyjskiej, jako mocarstwu okupacyjnemu, które wiąże międzynarodowe prawo humanitarne i międzynarodowe prawo dotyczące praw człowieka, o obowiązku zapewnienia ochrony praw człowieka na półwyspie i wzywa władze rosyjskie, by zapewniły nieograniczony dostęp do Krymu międzynarodowym instytucjom i niezależnym ekspertom Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE), Narodom Zjednoczonym i Radzie Europy, a także wszelkim organizacjom pozarządowym występującym w obronie praw człowieka lub mediom chcącym odwiedzić Krym oraz ocenić panującą na nim sytuację i informować na ten temat; wzywa władze Ukrainy do uproszczenia procedur, którym podlegają zagraniczni dziennikarze, obrońcy praw człowieka i prawnicy ubiegający się o prawo wjazdu na półwysep;

7. uważa, że prawa Tatarów krymskich są poważnie naruszane wprowadzeniem zakazu działania Medżlisu i zdecydowanie ponawia swój apel o natychmiastowe uchylenie powiązanych decyzji i ich skutków; ubolewa nad ściganiem i grożeniem aresztem przywódcom Medżlisu, takim jak Mustafa Dżemilew, poseł do Rady Najwyższej Ukrainy, i kandydat do Nagrody im. Sacharowa oraz przewodniczący Medżlisu Refat Czubarow;

8. podkreśla, że Tatarzy krymscy, jako ludność rdzenna półwyspu, oraz ich dziedzictwo kulturowe wydają się być głównym celem represji; apeluje o zapewnienie międzynarodowym instytucjom i niezależnym ekspertom z OBWE, Narodów Zjednoczonych i Rady Europy nieograniczonego dostępu do Krymu;

9. przypomina władzom rosyjskim, że mimo bezprawnego charakteru aneksji Krymu Rosja – jako posiadająca realną możliwość – jest w pełni odpowiedzialna za stanie na straży porządku prawnego na Krymie i ochronę jego obywateli przed arbitralnymi środkami sądowymi i administracyjnymi;

10. wyraża głębokie zaniepokojenie wieloma wiarygodnymi doniesieniami o przypadkach zaginięć, tortur i systematycznego zastraszania lokalnych obywateli sprzeciwiających się aneksji Krymu i wzywa Rosję do natychmiastowego zaprzestania praktyki ścigania, do skutecznego zbadania wszystkich przypadków łamania praw człowieka, w tym wymuszonych zaginięć, arbitralnych zatrzymań, tortur i złego traktowania zatrzymanych, oraz do respektowania fundamentalnych swobód wszystkich mieszkańców, w tym wolności słowa, religii lub przekonań i zrzeszania się oraz prawa do pokojowego zgromadzania się; apeluje, aby wszystkie zaginięcia i porwania, które wydarzyły się podczas okupacji Krymu, w tym sprawa Erwina Ibragimowa, zostały natychmiast zbadane;

11. przypomina, że zgodnie z ustawodawstwem rosyjskim jurysdykcji rosyjskiego wymiaru sprawiedliwości podlegają wyłącznie przestępstwa popełnione na terytorium Rosji; ubolewa nad faktem, że rosyjskie organy ścigania wszczęły szereg postępowań karnych w sprawie czynów popełnionych na terytorium Ukrainy i Krymu przed jego aneksją;

12. przychylnie odnosi się do niedawnej wizyty ukraińskiej rzecznik praw obywatelskich na Krymie w celu spotkania się z więźniami; wyraża ubolewanie, że rzecznik praw obywatelskich nie zezwolono na spotkanie ze wszystkimi więźniami, oraz wyraża nadzieję, że podczas przyszłych wizyt jej spotkania z więźniami ukraińskimi na Krymie, a także z więźniami przeniesionymi do Federacji Rosyjskiej, nie będą w żaden sposób ograniczane;

13. apeluje o zapewnienie obserwatorom OBWE i innym międzynarodowym obserwatorom praw człowieka, a także wszystkim organizacjom humanitarnym nieograniczonego, bezpiecznego i niezakłóconego dostępu do Półwyspu Krymskiego; apeluje również o ustanowienie niezależnych mechanizmów monitorowania oraz o zapewnienie, w miarę potrzeb, pomocy humanitarnej i prawnej; popiera inicjatywy podejmowane przez Ukrainę w celu rozwiązania tych problemów w łonie Rady Praw Człowieka i Zgromadzenia Ogólnego; wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) oraz delegaturę UE w Rosji, aby uważne śledziły procesy przeciwko ukraińskim więźniom politycznym oraz aby zdawały sprawę z ich traktowania w areszcie; wyraża zaniepokojenie z powodu doniesień o represyjnym stosowaniu leczenia psychiatrycznego; oczekuje, że delegatura UE, ESDZ oraz ambasady państw członkowskich będą uważnie śledzić postępowania sądowe prowadzone przeciwko obywatelom ukraińskim w Rosji oraz że będą zabiegać o kontakty z nimi przed postępowaniem sądowym, w trakcie postępowania sądowego i po nim;

14. potępia powszechną praktykę przenoszenia zatrzymanych w odległe regiony Rosji, jako że utrudnia to znacznie ich porozumiewanie się z rodziną i organizacjami praw człowieka; podkreśla, że praktyka ta narusza obowiązujące ustawodawstwo rosyjskie, w szczególności art. 73 kodeksu postępowania karnego, zgodnie z którym orzeczoną karę należy odbyć w regionie, który jest miejscem zamieszkania skazanego lub w którym wydano wyrok; potępia praktykę nieudzielania zgody na wizyty konsularne u osób zatrzymanych oraz wzywa organy, aby bezwarunkowo godziły się na takie wizyty; wzywa do zapewnienia Międzynarodowemu Komitetowi Czerwonego Krzyża (MKCK) dostępu do więzień na terytoriach okupowanych oraz do poszanowania praw zatrzymanych do regularnego kontaktu z rodziną i innymi osobami bliskimi, zarówno korespondencyjnie, jak i osobiście w areszcie;

15. podkreśla również konieczność zapewnienia przez Ukrainę przesiedlonym obywatelom ukraińskim ochrony praw i potrzeb, w tym ich prawa do głosowana i pełnej ochrony prawnej i administracyjnej w ich kraju;

16. z zadowoleniem przyjmuje decyzję z dnia 22 lutego 2017 r. Prezydium Sądu Najwyższego Federacji Rosyjskiej o uchyleniu wyroku wydanego wobec Ildara Dadina w sprawie wielokrotnego udziału w demonstracjach, na które nie wydano zgody, w tym przeciwko wojnie Rosji z Ukrainą, oraz o zleceniu jego uwolnienia z aresztu w następstwie przyjętej rezolucji Parlamentu z dnia 24 listopada 2016 r. ([1]) w jego obronie;

17. wzywa Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. Praw Człowieka, aby nieprzerwanie obserwował sytuację dotyczącą praw człowieka na Półwyspie Krymskim; podkreśla, że istnieje ogólna potrzeba, by Unia Europejska odgrywała bardziej widoczną, skuteczniejszą i bardziej proaktywną rolę we wspieraniu długotrwałego rozwiązania pokojowego;

18. apeluje o wsparcie UE dla ukraińskich i krymskotatarskich projektów medialnych na rzecz Krymu, jak również dla tych, które zainicjowały Europejski Fundusz na rzecz Demokracji i Radio Wolna Europa / Radio Wolność, w obronie szkół ukraińskich i krymskotatarskich oraz innych inicjatyw służących ochronie ich dziedzictwa kulturowego;

19. apeluje o nałożenie dalszych środków ograniczających na osoby odpowiedzialne za znaczące naruszenia praw człowieka, w tym o zamrożenie ich aktywów w bankach UE;

20. wzywa wszystkie strony, aby w pełni wdrożyły postanowienia porozumień mińskich, w tym postanowienia dotyczące zakończenia działań wojskowych w Donbasie oraz wymiany zakładników, oraz aby bez dalszej zwłoki uwolniły i odesłały wszystkich więźniów; przypomina o szczególnej odpowiedzialności, jaką ponosi w związku z powyższym rząd rosyjski;

21. domaga się, aby zbadano możliwość ustanowienia międzynarodowych ram negocjacji dotyczących zakończenia okupacji Krymu, w których uczestniczyłaby UE i których podstawą byłyby międzynarodowe prawo humanitarne, prawa człowieka oraz zasady międzynarodowe;

22. wzywa Radę, aby szukała sposobów wspierania Ukrainy w sprawie wniesionej przed MTS mającej na celu pociągnięcie Federacji Rosyjskiej do odpowiedzialności za wspieranie przez nią terroryzmu we wschodniej Ukrainie i za akty dyskryminacji etnicznych Ukraińców i Tatarów krymskich na okupowanym Krymie;

23. zobowiązuje swego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, państwom członkowskim, prezydentowi Ukrainy, rządowi i parlamentowi Ukrainy oraz rządowi i parlamentowi Federacji Rosyjskiej, Zgromadzeniu Parlamentarnemu Rady Europy oraz Zgromadzeniu Parlamentarnemu Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie.

([1]) Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0446.

P8_TA(2017)0088

Filipiny, sprawa senator Leili M. De Limy

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 marca 2017 r. w sprawie Filipin – sprawa senator Leili M. De Limy (2017/2597(RSP))

(2018/C 263/16)

Parlament Europejski,

— uwzględniając wcześniejsze rezolucje w sprawie sytuacji na Filipinach, w szczególności rezolucję z dnia 15 września 2016 r. ([1]),

— uwzględniając oświadczenia delegatury UE oraz rzecznika wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa,

— uwzględniając stosunki dyplomatyczne między Filipinami a UE (poprzednio Europejską Wspólnotą Gospodarczą, EWG), które nawiązano w dniu 12 maja 1964 r. poprzez mianowanie ambasadora Filipin przy EWG,

— uwzględniając fakt, że Filipiny są członkiem-założycielem Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN),

— uwzględniając oświadczenie Międzynarodowej Komisji Prawników z dnia 28 lutego 2017 r.,

— uwzględniając Umowę ramową o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Filipin z drugiej strony,

— uwzględniając wytyczne UE w sprawie praw człowieka,

— uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,

— uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych (MPPOiP),

— uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że Filipiny i UE łączą długoletnie stosunki dyplomatyczne, gospodarcze, kulturalne i polityczne;

B. mając na uwadze, że w dniu 23 lutego 2017 r. wydano nakaz aresztowania Leili M. De Limy, senator Republiki Filipin z opozycyjnej Partii Liberalnej, pod zarzutem domniemanych przestępstw związanych z narkotykami; mając na uwadze, że w dniu 24 lutego 2017 r. senator De Lima została aresztowana i zatrzymana; mając na uwadze, że w przypadku wyroku skazującego, senator De Limie może grozić kara od 12 lat do dożywotniego pozbawienia wolności i wydalenie z Senatu;

C. mając na uwadze, że istnieją poważne obawy, że zarzuty, jakie postawiono senator De Limie, zostały prawie w całości sfabrykowane; mając na uwadze, że Amnesty International uznaje senator De Limę za więźnia sumienia;

D. mając na uwadze, że senator De Lima jest obrończynią praw człowieka i zagorzałą krytyczką kampanii antynarkotykowej prezydenta Filipin Rodrigo Duterte; mając na uwadze, że senator otwarcie potępiła filipińską wojnę z narkotykami; mając na uwadze, że senator De Lima przewodziła filipińskiej Komisji Praw Człowieka; mając na uwadze, że istnieją poważne obawy o bezpieczeństwo senator De Limy; mając na uwadze liczne doniesienia o torturach w więzieniach, które nie są przedmiotem dochodzeń;

([1]) Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0349.

E. mając na uwadze, że w dniu 19 września 2016 r. senator De Lima została usunięta ze stanowiska przewodniczącej Senackiej Komisji ds. Sprawiedliwości i Praw Człowieka; mając na uwadze, że w czasie pełnienia funkcji przewodniczącej Komisji Praw Człowieka senator De Lima prowadziła dochodzenie w sprawie domniemanych egzekucji pozasądowych, do których doszło w Davao w czasie, gdy burmistrzem tego miasta był obecny prezydent Duterte, i których ofiarą padło według szacunków co najmniej 1 000 osób podejrzewanych o związki z narkotykami; mając na uwadze, że w czasie przesłuchań senator De Lima była narażona na ciągłe nękanie i zastraszanie ze strony władz, a ataki te nasiliły się w ciągu ostatnich ośmiu miesięcy;

F. mając na uwadze, że w dniu 2 marca 2017 r., Human Rights Watch opublikowała sprawozdanie pt. „Licencja na zabijanie: zabójstwa filipińskiej policji w »wojnie z narkotykami« prowadzonej przez prezydenta Duterte", w którym udokumentowano egzekucje pozasądowe związane z kampanią antynarkotykową;

G. mając na uwadze, że według doniesień od czasu objęcia urzędu przez prezydenta Duterte w dniu 30 czerwca 2016 r. doszło do ponad 7 000 zabójstw związanych z narkotykami, których dokonała policja i straż obywatelska; mając na uwadze, że prezydent Duterte zobowiązał się do kontynuowania kampanii antynarkotykowej do końca kadencji prezydenckiej w 2022 r.;

H. mając na uwadze, że w odpowiedzi na zabójstwo funkcjonariuszy przez bojowników komunistycznej Nowej Armii Ludowej (NPA) w południowej części Filipin w dniu 8 marca 2017 r. prezydent Duterte wydał armii rozkaz stłumienia rewolty, nie oglądając się na zniszczenia i straty wśród ludności cywilnej;

I. mając na uwadze, że w dniu 30 stycznia 2017 r. filipińska policja państwowa tymczasowo zawiesiła operacje antynarkotykowe po brutalnych zabójstwach w ramach rzekomego zwalczania narkotyków; mając na uwadze, że prezydent Duterte nakazał filipińskim siłom zbrojnym (AFP) wypełnienie tej luki w kampanii antynarkotykowej;

J. mając na uwadze, że obrońcy praw człowieka, aktywiści i dziennikarze na Filipinach, w tym senator De Lima regularnie mają do czynienia z pogróżkami, nękaniem, zastraszaniem i cyberprzemocą; mając na uwadze, że sprawcy naruszeń praw tych grup nie zostają pociągnięci do odpowiedzialności ze względu na brak odpowiednich dochodzeń; mając na uwadze, że w listopadzie 2016 r. prezydent Duterte otwarcie groził śmiercią obrońcom praw człowieka;

K. mając na uwadze, że w dniu 7 marca 2017 r. Izba Reprezentantów zatwierdziła ustawę nr 4727 przywracającą karę śmierci za poważne przestępstwa związane z narkotykami; mając na uwadze, że Filipiny były pierwszym krajem w regionie, który zniósł karę śmierci w 2007 r.; mając na uwadze, że przywrócenie kary śmierci stanowiłoby jawne pogwałcenie Drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych (MPPOiP), którego Filipiny są stroną od 2007 r.; mając na uwadze, że administracja prezydenta Duterte rozważa obecnie wprowadzenie przepisów przewidujących obniżenie minimalnego wieku odpowiedzialności karnej z 15 do 9 lat;

L. mając na uwadze, że we wrześniu 2016 r. Filipiny ponownie objęły przewodnictwo w ASEAN na 2017 r.;

1. wzywa do natychmiastowego uwolnienia senator Leili M. De Limy i zapewnienia jej odpowiedniego bezpieczeństwa w trakcie pobytu w więzieniu; wzywa władze Filipin do zapewnienia rzetelnego procesu sądowego, przypominając o prawie do domniemania niewinności, a także wzywa do odstąpienia od wszystkich motywowanych politycznie zarzutów przeciwko niej i do zaprzestania dalszych prześladowań;

2. zdaje sobie sprawę, że na Filipinach miliony ludzi cierpią z powodu wysokiego poziomu narkomanii oraz jej konsekwencji; stanowczo potępia handel narkotykami i narkomanię na Filipinach; wzywa rząd, by potraktował priorytetowo walkę z siatkami handlu i baronami narkotykowymi, a nie zwalczanie drobnych konsumentów; podkreśla, że walce tej muszą towarzyszyć działania profilaktyczne i odwykowe; zachęca rząd do otwarcia nowych ośrodków odwykowych;

3. zdecydowanie potępia wysoką liczbę egzekucji pozasądowych wykonywanych przez siły zbrojne i straż obywatelską w związku z kampanią antynarkotykową; składa kondolencje rodzinom ofiar; wyraża poważne zaniepokojenie wiarygodnymi doniesieniami o tym, że filipińskie siły policyjne fałszują dowody na uzasadnienie egzekucji pozasądowych, oraz że ich ofiarą padają w przeważającej mierze ubodzy mieszkańcy miast; wzywa władze Filipin do natychmiastowego

przeprowadzenia bezstronnych i dogłębnych dochodzeń w sprawie tych egzekucji pozasądowych, a także do ścigania i postawienia przed wymiarem sprawiedliwości wszystkich sprawców; wzywa UE do wsparcia takich dochodzeń; wzywa władze Filipin do przyjęcia wszelkich niezbędnych środków, aby zapobiec dalszym egzekucjom;

4. wyraża poważne zaniepokojenie retoryką prezydenta Duterte w odpowiedzi na zabójstwo funkcjonariuszy w dniu 8 marca 2017 r. oraz zdecydowanie wzywa władze i armię Filipin do ścisłego przestrzegania międzynarodowego prawa humanitarnego, które nakłada konkretne ograniczenia na wszystkie strony konfliktu zbrojnego, aby oszczędzić ludność cywilną i osoby nieuczestniczące w działaniach zbrojnych;

5. wzywa UE, by poparła wszczęcie na forum Rady Praw Człowieka ONZ niezależnego międzynarodowego śledztwa w sprawie bezprawnych egzekucji i innych naruszeń popełnianych przez Filipiny w kontekście „wojny z narkotykami" prowadzonej przez prezydenta Duterte;

6. jest głęboko zaniepokojony decyzją Izby Reprezentantów o przywróceniu kary śmierci; wzywa władze Filipin do natychmiastowego wstrzymania toczącej się procedury mającej na celu przywrócenie kary śmierci; przypomina, że UE uznaje karę śmierci za okrutną i nieludzką karę, która nie pełni roli czynnika powstrzymującego od zachowań przestępczych; wzywa rząd Filipin, by nie obniżał minimalnego wieku odpowiedzialności karnej;

7. wzywa UE, by bacznie śledziła sprawę przeciwko senator De Limie;

8. apeluje do UE o wykorzystanie wszystkich dostępnych instrumentów, aby wesprzeć rząd Filipin w przestrzeganiu jego międzynarodowych zobowiązań w zakresie praw człowieka, wykorzystując w tym celu zwłaszcza umowę ramową;

9. wzywa Komisję do wykorzystania wszystkich dostępnych instrumentów, aby przekonać rząd Filipin do położenia kresu egzekucjom pozasądowym związanym z kampanią antynarkotykową, w tym – w przypadku braku znaczących postępów w ciągu kilku najbliższych miesięcy – do podjęcia kroków proceduralnych z myślą o ewentualnym zniesieniu preferencji GSP+;

10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji rządowi i parlamentowi Filipin, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, parlamentom i rządom państw członkowskich, Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka oraz rządom państw członkowskich ASEAN.

Czwartek, 16 marca 2017 r.

P8_TA(2017)0089

Priorytety UE na sesje UNHRC w 2017 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 marca 2017 r. w sprawie priorytetów UE na sesje Rady Praw Człowieka ONZ w 2017 r. (2017/2598(RSP))

(2018/C 263/17)

Parlament Europejski,

— uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych,

— uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka i konwencje ONZ o prawach człowieka oraz protokoły fakultatywne do tych konwencji,

— uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 60/251 powołującą Radę Praw Człowieka (UNHRC),

— uwzględniając europejską konwencję praw człowieka, Europejską kartę społeczną i Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,

— uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie sesji UNHRC,

— uwzględniając swoje zalecenie dla Rady z dnia 7 lipca 2016 r. w sprawie 71. sesji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych ([1]),

— uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie łamania praw człowieka, w tym przyjęte w trybie pilnym w 2016 r. rezolucje dotyczące Etiopii, Korei Północnej, Indii, Krymu, Hongkongu, Kazachstanu, Egiptu, Demokratycznej Republiki Konga, Pakistanu, Hondurasu, Nigerii, Gambii, Dżibuti, Kambodży, Tadżykistanu, Wietnamu, Malawi, Bahrajnu, Mjanmy, Filipin, Somalii, Zimbabwe, Rwandy, Sudanu, Tajlandii, Chin, Brazylii, Rosji, Tybetu, Iraku, Indonezji, Republiki Środkowoafrykańskiej, Burundi, Nikaragui, Kuwejtu i Gwatemali,

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka i demokracji na świecie za rok 2015 oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie ([2]),

— uwzględniając art. 2, art. 3 ust. 5 oraz art. 18, 21, 27 i 47 Traktatu o Unii Europejskiej,

— uwzględniając roczne sprawozdanie UNHRC za rok 2015 przedłożone Zgromadzeniu Ogólnemu ONZ,

— uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że propagowanie i ochrona powszechnego charakteru praw człowieka to element dorobku etycznego i prawnego Unii Europejskiej, a także fundament jedności i integralności europejskiej; mając na uwadze, że kwestia poszanowania praw człowieka powinna być uwzględniana we wszystkich obszarach polityki UE;

B. mając na uwadze zdecydowane zaangażowanie UE na rzecz multilateralizmu i wspierania organów ONZ w propagowaniu i ochronie praw człowieka;

([1]) Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0317.
([2]) Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0502.

C. mając na uwadze, że regularne sesje UNHCR, powoływanie specjalnych sprawozdawców, mechanizm powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka oraz specjalne procedury dotyczące sytuacji poszczególnych krajów lub konkretnych tematów przyczyniają się do propagowania i poszanowania praw człowieka, demokracji i praworządności;

Rada Praw Człowieka ONZ

1. z zadowoleniem przyjmuje prace Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka Zeida Ra'ada Al Husseina i jego Biura (OHCHR); przypomina o zaangażowaniu UE na rzecz ciągłego wspierania i obrony jego integralności, niezależności i działalności; z zadowoleniem przyjmuje rolę OHCHR w rozwijaniu współpracy między międzynarodowymi i regionalnymi mechanizmami dotyczącymi praw człowieka oraz we wskazywaniu sposobów zwiększenia roli „rozwiązań regionalnych" w odniesieniu do powszechnych standardów praw człowieka;

2. jest zdania, że skuteczność i wiarygodność UNHRC zależy od rzeczywistego zaangażowania jej członków na rzecz ochrony wszystkich osób we wszystkich krajach przed wszelkimi formami łamania praw człowieka, zgodnie z międzynarodowymi konwencjami o prawach człowieka propagującymi ich powszechny charakter, bezstronność, obiektywizm, nieselektywność, a także konstruktywny dialog i współpracę; z naciskiem wskazuje, że należy unikać polaryzacji debaty na forum UNHRC, i zachęca do konstruktywnego dialogu;

3. apeluje do państw o zezwalanie na wjazd niezależnych ekspertów UNHRC, specjalnych sprawozdawców i ekspertów OHCHR mających badać zarzuty łamania praw człowieka, a także o podejmowanie konstruktywnych działań w celu naprawy sytuacji, wywiązywanie się z zobowiązań wynikających z konwencji o prawach człowieka i pełną współpracę w ramach specjalnych procedur UNHRC;

4. zachęca wszystkie państwa do podejmowania konkretnych działań na podstawie zaleceń ujętych w powszechnym okresowym przeglądzie praw człowieka oraz do eliminowania niedociągnięć przez wprowadzenie mechanizmu wdrażania i działań następczych, co obejmuje opracowanie krajowych planów działania i krajowych mechanizmów koordynacji;

5. przypomina, że wybierając członków UNHRC, Zgromadzenie Ogólne ONZ ma obowiązek uwzględniać kwestię poszanowania przez kandydatów dla sprawy propagowania i ochrony praw człowieka, praworządności i demokracji; z zadowoleniem przyjmuje decyzję UNHRC o zleceniu jej Komitetowi Doradczemu przygotowania sprawozdania oceniającego postępy w przyjmowaniu regionalnych i subregionalnych ustaleń na rzecz propagowania i ochrony praw człowieka; apeluje do UE i jej państw członkowskich, by ich stanowisko w głosowaniu odzwierciedlało jednakowe znaczenie różnych praw, oraz apeluje o lepszą koordynację stanowisk UE w tej kwestii; zdecydowanie domaga się, by UE przemawiała jednym głosem i zajmowała wspólne stanowisko podczas głosowania w UNHRC;

6. ponownie podkreśla, że należy zapewnić aktywne i konsekwentne zaangażowanie UE w mechanizmy ONZ dotyczące praw człowieka, zwłaszcza w działalność Trzeciego Komitetu, Zgromadzenia Ogólnego ONZ oraz UNHRC, w celu zwiększenia jej wiarygodności; popiera starania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ), delegatur UE w Nowym Jorku i Genewie oraz państw członkowskich o poprawę spójności działań UE w dziedzinie praw człowieka na szczeblu ONZ;

Priorytety tematyczne

7. zaznacza, że organizacje pozarządowe działające w dziedzinie praw człowieka oraz obrońcy tych praw odgrywają ważną rolę w propagowaniu i ochronie praw człowieka; zwraca uwagę, że prawa człowieka i podstawowe wolności muszą być chronione niezależnie od tego, w jakiej formie się przejawiają, co obejmuje również nowe technologie; podziela obawy UNHRC w związku z doniesieniami o groźbach i działaniach odwetowych wobec członków organizacji społeczeństwa obywatelskiego i organizacji pozarządowych, którzy współpracowali z nią w procesie powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka;

8. wyraża głębokie zaniepokojenie licznymi i coraz częstszymi próbami ograniczania swobody działania społeczeństwa obywatelskiego i obrońców praw człowieka, w tym przez przyjmowanie przepisów dotyczących walki z terroryzmem; potępia wszelkie akty przemocy, nękanie, zastraszanie lub prześladowania skierowane przeciw obrońcom praw człowieka, demaskatorom, dziennikarzom lub blogerom, zarówno w internecie, jak i poza nim; apeluje do wszystkich państw, by wspierały i zapewniały bezpieczne otoczenie i sprzyjające warunki, w których organizacje pozarządowe, społeczeństwo

obywatelskie, dziennikarze i obrońcy praw człowieka – ze szczególnym uwzględnieniem wszystkich grup podatnych na zagrożenia – będą mogli działać niezależnie i bez ingerencji z zewnątrz; ponawia apel do państw, które przyjęły przepisy wymierzone w działalność niezależnych organizacji praw człowieka, o uchylenie tych przepisów;

9. uważa, że wolne, niezależne i bezstronne media to jedna z podstaw społeczeństwa demokratycznego, w którym kluczową rolę odgrywa otwarta debata; popiera apel o powołanie specjalnego przedstawiciela sekretarza generalnego ONZ ds. bezpieczeństwa dziennikarzy; wzywa do poruszania na wszystkich forach międzynarodowych kwestii wolności słowa w internecie, wolności cyfrowej oraz znaczenia wolnego i otwartego internetu; wzywa do zmniejszania przepaści cyfrowej oraz do zapewnienia nieograniczonego dostępu do informacji i komunikacji, a także wolnego od cenzury dostępu do internetu;

10. przypomina, że prawo do wolności zrzeszania się i zgromadzeń nadal stanowi poważne wyzwanie; z dużym zadowoleniem przyjmuje prace Mainy Kiaiego, specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. prawa do wolności pokojowego zgromadzania się i zrzeszania się; apeluje do wszystkich państw o należyte uwzględnianie sprawozdań;

11. wzywa wszystkie państwa do szybkiej ratyfikacji protokołów fakultatywnych do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych oraz Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, które wprowadzają mechanizmy składania skarg i prowadzenia dochodzeń;

12. sprzeciwia się wszelkim przejawom dyskryminacji i prześladowania z jakichkolwiek względów lub w związku z jakimkolwiek statusem, np. z powodu rasy, koloru skóry, języka, religii i przekonań, tożsamości płciowej i orientacji seksualnej, pochodzenia społecznego, przynależności kastowej, urodzenia, wieku lub niepełnosprawności; popiera zaangażowanie UE w procedury specjalne, w tym w działalność nowego niezależnego eksperta ds. ochrony przed przemocą i dyskryminacją ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową; apeluje do UE, aby w dalszym ciągu aktywnie propagowała równość i niedyskryminację oraz walczyła z przemocą i dyskryminacją wobec wszystkich osób;

13. wyraża zaniepokojenie faktem, że prawo do wolności religii lub przekonań wielu osób lub grup osób jest łamane przez państwa i podmioty niepaństwowe, co prowadzi do dyskryminacji, nierówności i stygmatyzacji; przypomina, że należy zwalczać nietolerancję i dyskryminację ze względu na religię lub przekonania, by zapewnić poszanowanie innych powiązanych praw człowieka, takich jak wolność słowa;

14. wzywa UE, by dążyła do zapewnienia lepszej ochrony mniejszości religijnych i etnicznych przed prześladowaniami i przemocą oraz do uchylenia przepisów penalizujących bluźnierstwo lub apostazję, które służą za pretekst do prześladowania mniejszości religijnych i etnicznych oraz osób niewierzących; apeluje o wspieranie prac Specjalnego Sprawozdawcy ONZ ds. Wolności Religii lub Przekonań;

15. zdecydowanie domaga się, by UE nadal głosiła podejście „zero tolerancji" dla kary śmierci i dążyła do uzyskania większego międzyregionalnego poparcia dla następnej rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ w sprawie moratorium na wykonywanie kary śmierci; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w 2015 r. o zniesieniu kary śmierci w odniesieniu do wszystkich przestępstw zdecydowała Republika Konga, Fidżi i Madagaskar; ubolewa z powodu wznowienia egzekucji w szeregu krajów, w tym na Białorusi, w Bahrajnie, Bangladeszu, Czadzie, Indiach, Indonezji, Kuwejcie, Omanie i Sudanie Południowym; ponadto wyraża ubolewanie w związku z doniesieniami o wzroście liczby wyroków śmierci wydanych w szczególności w Arabii Saudyjskiej, Chinach, Egipcie, Iranie, Nigerii i Pakistanie; przypomina władzom tych państw, że są one stronami Konwencji o prawach dziecka, która bezwzględnie zakazuje stosowania kary śmierci za przestępstwa popełnione przez osoby poniżej 18. roku życia;

16. wzywa UE, by wyraziła poparcie dla prac ONZ służących przeciwdziałaniu torturom i innemu okrutnemu, nieludzkiemu i poniżającemu traktowaniu lub karaniu, masowym egzekucjom i innym rodzajom egzekucji, w tym za przestępstwa narkotykowe, a także wzywa ESDZ do wzmożenia, na wszystkich szczeblach dialogu i na wszystkich forach, wysiłków UE w walce z egzekucjami pozasądowymi, torturami i innym brutalnym traktowaniem, zgodnie z wytycznymi polityki UE wobec państw trzecich dotyczącej tortur i innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania lub karania; wzywa do powszechnej ratyfikacji i skutecznego wdrażania Konwencji ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur i protokołu fakultatywnego do niej; podkreśla zasadnicze znaczenie wsparcia dla zapobiegania torturom, w tym przez doskonalenie krajowych mechanizmów prewencji utworzonych na podstawie protokołu fakultatywnego, a także stałe wspieranie rehabilitacji ofiar tortur;

17. wyraża poważne zaniepokojenie faktem, że na całym świecie wciąż dochodzi do poważnego naruszania i łamania praw człowieka; zdecydowanie popiera Międzynarodowy Trybunał Karny (MTK) jako główną instytucję pociągającą do odpowiedzialności sprawców ludobójstwa, zbrodni przeciwko ludzkości i zbrodni wojennych, i wspierającą ofiary tych zbrodni w dochodzeniu sprawiedliwości w oparciu o zasadę komplementarności; wzywa wszystkie strony do udzielenia politycznego, dyplomatycznego, finansowego i logistycznego wsparcia bieżącej działalności MTK;

18. wzywa UE do dalszego wzmacniania działalności MTK; zachęca do intensywnego dialogu i współpracy między MTK, ONZ i jej agencjami oraz Radą Bezpieczeństwa ONZ; wzywa wszystkie państwa członkowskie ONZ do współpracy z Trybunałem przez ratyfikację statutu rzymskiego oraz zachęcanie do ratyfikacji poprawek z Kampali;

19. w najostrzejszych słowach potępia trwające poważne naruszenia praw człowieka, szczególnie te, których dopuszcza się ISIS/Daisz, oraz ataki Boko Haram skierowane przeciwko dzieciom, a także wszelkie inne ataki organizacji terrorystycznych lub paramilitarnych wobec ludności cywilnej, zwłaszcza kobiet i dzieci; potępia częstotliwość i skalę aktów niszczenia dziedzictwa kulturowego oraz apeluje o wsparcie stosownych wysiłków podejmowanych na różnych forach ONZ;

20. potępia brak poszanowania międzynarodowego prawa humanitarnego i wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu ciągłego wzrostu liczby ofiar cywilnych w konfliktach zbrojnych prowadzonych na całym świecie oraz śmiertelnych ataków na szpitale, szkoły, konwoje z pomocą humanitarną i inne obiekty cywilne; podkreśla, że takie naruszenia muszą być uwzględniane w stosunkach UNHRC z poszczególnymi krajami oraz w przeglądach, jakie odbywają się w ramach mechanizmu powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka;

21. wzywa UE, aby działała aktywnie na rzecz inicjatywy w zakresie uznania przez ONZ ludobójstwa popełnionego wobec mniejszości religijnych przez tzw. ISIS/Daisz oraz aby skierowała do MTK sprawy, w których zachodzi podejrzenie popełnienia zbrodni przeciwko ludzkości, zbrodni wojennych i ludobójstwa; zachęca do intensywnego dialogu i współpracy między MTK, ONZ i jej agencjami oraz Radą Bezpieczeństwa ONZ;

22. apeluje do UE o zachęcanie wszystkich państw do umieszczenia kwestii praw człowieka w centrum ich polityki na rzecz rozwoju oraz do wdrożenia Deklaracji ONZ z 1986 r. o prawie do rozwoju; z zadowoleniem przyjmuje niedawne powołanie przez UNHRC specjalnego sprawozdawcy ds. prawa do rozwoju, którego mandat obejmuje działania na rzecz promowania, ochrony i przestrzegania prawa do rozwoju w kontekście agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i innych umów międzynarodowych o współpracy na rzecz rozwoju; podkreśla, że idea praw człowieka dla wszystkich musi przyświecać dążeniu do osiągnięcia wszystkich celów agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030;

23. wzywa UE do dalszego propagowania równouprawnienia kobiet i mężczyzn oraz do aktywnego wspierania prac Jednostki Narodów Zjednoczonych ds. Równości Płci i Uwłasnowolnienia Kobiet (UN Women) i inicjatyw służących uwzględnieniu problematyki płci w jej działalności i programach; wzywa do kontynuacji środków wsparcia służących wzmocnieniu pozycji kobiet i dziewcząt oraz do wyeliminowania wszelkiej przemocy i dyskryminacji wobec kobiet i dziewcząt, w tym przemocy ze względu na płeć; zdecydowanie domaga się, by UE poszukiwała inicjatyw międzyregionalnych na rzecz wspierania, ochrony i przestrzegania praw kobiet, by dążyła do pełnej i skutecznej realizacji pekińskiej platformy działania oraz programu działania Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju i by w tym kontekście nadal działała na rzecz zapewnienia praw seksualnych i reprodukcyjnych;

24. przypomina o zobowiązaniu UE do uwzględniania praw człowieka i problematyki płci w głównym nurcie polityki zgodnie z przełomowymi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 (2000) i 1820 (008) w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa; wzywa UE, by wspierała na szczeblu międzynarodowym uznanie wartości dodanej uczestnictwa kobiet w zapobieganiu konfliktom i rozwiązywaniu ich oraz udziału kobiet w operacjach pokojowych, pomocy humanitarnej, odbudowie pokonfliktowej i zapewnianiu trwałego pojednania;

25. apeluje do UE, by nadal wspierała prawa dziecka, w szczególności poprzez dążenie do zapewnienia dzieciom dostępu do wody, urządzeń sanitarnych, opieki zdrowotnej i edukacji, w tym na obszarach ogarniętych konfliktami i w obozach dla uchodźców, a także poprzez wyeliminowanie pracy dzieci, rekrutowania ich do wojska, pozbawiania wolności, tortur, handlu dziećmi, przedwczesnych i przymusowych małżeństw, wykorzystywania seksualnego, a także krzywdzących praktyk, takich jak okaleczanie kobiecych narządów płciowych; apeluje o środki wspierające i wzmacniające międzynarodowe wysiłki za pośrednictwem ONZ, które zmierzają do położenia kresu wykorzystywaniu dzieci

w konfliktach zbrojnych, a także o środki, które pomogłyby skuteczniej zająć się kwestią wpływu konfliktów i sytuacji pokonfliktowych na kobiety i dziewczęta; wzywa wszystkie państwa należące do ONZ do wypełnienia swoich powinności i zobowiązań wynikających z Konwencji o prawach dziecka przyjętej w 1989 r., tak by zapewnić poszanowanie praw wszystkich dzieci podlegających ich jurysdykcji, niezależnie od ich statusu prawnego oraz bez jakiejkolwiek dyskryminacji;

26. apeluje do państw o wspieranie praw osób niepełnosprawnych, w tym również ich równego udziału w życiu społecznym i ich integracji społecznej; apeluje do wszystkich państw o ratyfikację i wdrożenie Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych;

27. wzywa UE do współpracy z partnerami z myślą o wdrożeniu Wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka, w tym również środków zachęcających więcej państw do przyjmowania krajowych planów działań i angażowania się w prace grup roboczych ONZ i OHCHR; ponawia swój apel do wszystkich państw, w tym do UE, o aktywne i konstruktywne zaangażowanie w jak najszybsze wypracowanie prawnie wiążącego instrumentu, który w międzynarodowym prawie z zakresu praw człowieka ureguluje działalność transnarodowych korporacji i innych przedsiębiorstw w celu zapobiegania naruszeniom praw człowieka, prowadzenia dochodzeń w przypadku wystąpienia naruszeń praw człowieka, zaskarżania i udzielenia dostępu do środków odwoławczych, niezależnie od tego, gdzie naruszenia praw człowieka mają miejsce;

28. z zadowoleniem przyjmuje ONZ-owską Deklarację nowojorską w sprawie uchodźców i migrantów, w której poruszono kwestię znacznych przepływów uchodźców i migrantów i która doprowadziła do przyjęcia globalnej umowy dotyczącej kompleksowych działań w odpowiedzi na problem uchodźczy, a także mające zastosowanie do migrantów i uchodźców zobowiązanie, którego celem jest ratowanie życia, zaspokojenie konkretnych potrzeb, przeciwdziałanie rasizmowi i ksenofobii, zwalczanie handlu ludźmi, zagwarantowanie równości wobec prawa i ochrony, jak i uwzględnienie w krajowych planach rozwojowych; wzywa wszystkie zainteresowane strony do zadbania o zaangażowanie polityczne, finansowanie i konkretne akty solidarności jako wyraz poparcia dla Deklaracji nowojorskiej w sprawie uchodźców i migrantów, a także przypomina, że kwestią migracji w dalszym ciągu należy zajmować się w skali globalnej, a nie jedynie na szczeblu europejskim; wzywa UE i jej państwa członkowskie do odgrywania przewodniej roli w tych wysiłkach międzynarodowych oraz do wypełnienia ich zobowiązań wynikających z prawa międzynarodowego do ochrony praw człowieka osób ubiegających się o azyl, praw uchodźców, migrantów i wszystkich osób przesiedlonych, w szczególności praw kobiet, dzieci i słabszych grup społecznych, w tym osób niepełnosprawnych;

29. przypomina, że powroty migrantów powinny przebiegać wyłącznie z pełnym poszanowaniem ich praw i powinny mieć miejsce tylko wówczas, gdy w swoim własnym kraju mają oni zagwarantowaną ochronę swoich praw; apeluje do rządów o położenie kresu niesłusznym aresztowaniom i zatrzymaniom migrantów, w tym małoletnich; apeluje do wszystkich państw o podjęcie konkretnych działań w najlepiej pojętym interesie dzieci będących uchodźcami i dzieci migrujących w oparciu o Konwencję o prawach dziecka, a także o wprowadzenie środków wzmacniających systemy ochrony dzieci, co obejmuje szkolenia dla pracowników socjalnych i innych grup zawodowych, oraz współpracę z organizacjami pozarządowymi; apeluje do wszystkich państw o ratyfikację i wdrożenie Międzynarodowej konwencji o ochronie praw wszystkich pracowników migrujących i członków ich rodzin;

30. podkreśla znaczenie promowania powszechności i niepodzielności praw człowieka, w tym praw obywatelskich, politycznych, gospodarczych, społecznych i kulturalnych, zgodnie z art. 21 Traktatu z Lizbony oraz postanowieniami ogólnymi dotyczącymi działań zewnętrznych Unii;

31. podkreśla konieczność przyjęcia podejścia opartego na prawach człowieka oraz uwzględniania zasady przestrzegania praw człowieka we wszystkich strategiach politycznych UE, w tym również w ramach polityki handlowej i inwestycyjnej, w zakresie usług publicznych, współpracy na rzecz rozwoju i migracji, a także we wspólnej polityce bezpieczeństwa i obrony;

32. przypomina, że wewnętrzna i zewnętrzna spójność w dziedzinie praw człowieka jest nader istotna z punktu widzenia wiarygodności polityki UE w zakresie praw człowieka w jej stosunkach z krajami trzecimi oraz wzywa UE do wypełnienia swoich zobowiązań w tej dziedzinie;

Białoruś

33. wyraża głębokie zaniepokojenie utrzymującymi się ograniczeniami wolności słowa, zgromadzeń i pokojowego zrzeszania się; potępia prześladowania i zatrzymania niezależnych i opozycyjnych dziennikarzy oraz działaczy na rzecz praw człowieka; potępia ciągłe stosowanie kary śmierci; domaga się przedłużenia mandatu specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. sytuacji w zakresie praw człowieka na Białorusi na 35. posiedzeniu Rady oraz wzywa rząd, by w pełni

współpracował z tym specjalnym sprawozdawcą oraz zobowiązał się do przeprowadzenia zaległych reform w dziedzinie ochrony praw człowieka, w tym poprzez wdrożenie zaleceń wydanych przez specjalnego sprawozdawcę i innych mechanizmów ochrony praw człowieka;

Burundi

34. wyraża głębokie zaniepokojenie pogarszającą się sytuacją polityczną i stanem bezpieczeństwa w Burundi, a także rosnącą liczbą osób uciekających z tego kraju; potępia akty przemocy, do których dochodzi w Burundi od 2015 r. i których skutkami są śmierć, tortury i ukierunkowana przemoc wobec kobiet, w tym gwałty zbiorowe i prześladowanie; potępia uwięzienie tysięcy osób, przymusowe wysiedlenia setek tysięcy mieszkańców Burundi, a także naruszenia wolności prasy i słowa oraz powszechną bezkarność w odniesieniu do takich aktów; popiera decyzję, jaką Rada UE podjęła po fiasku rozmów prowadzonych na podstawie art. 96 umowy z Kotonu, przewidującą zawieszenie bezpośredniego wsparcia finansowego dla administracji burundyjskiej, w tym wsparcia budżetowego, ale utrzymanie pełnego wsparcia finansowego dla ludności oraz pomocy humanitarnej przekazywanej bezpośrednimi kanałami; w pełni popiera ustanowienie komisji śledczej w sprawie Burundi w celu ustalenia domniemanych sprawców naruszeń i pogwałcenia praw człowieka w tym kraju z myślą o pociągnięciu ich do pełnej odpowiedzialności; wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby wykorzystały swoje możliwości nacisku w celu zagwarantowania, że Burundi zacznie prowadzić pełną i konstruktywną współpracę z komisją śledczą, a także z Radą i w ramach jej mechanizmów, jak również rozwieje poważne obawy dotyczące praw człowieka; wzywa władze Burundi do ponownego rozważenia ich decyzji o wycofaniu się z MTK;

Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna (KRLD)

35. wyraża głębokie zaniepokojenie stale pogarszającą się sytuacją w zakresie praw człowieka w KRLD; wzywa rząd KRLD do wypełnienia zobowiązań wynikających z instrumentów na rzecz praw człowieka, których jest stroną, oraz do zapewnienia organizacjom humanitarnym, niezależnym obserwatorom praw człowieka i specjalnemu sprawozdawcy ONZ ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w KRLD dostępu do tego kraju i do podjęcia z nimi niezbędnej współpracy; wzywa KRLD do zapewnienia krajowym i międzynarodowym mediom wolności wypowiedzi i wolności prasy oraz do zezwolenia obywatelom na wolny od cenzury dostęp do internetu; stanowczo potępia systematyczne stosowanie kary śmierci w KRLD na dużą skalę; wzywa rząd KRLD do ogłoszenia moratorium na wykonanie wszystkich wyroków śmierci z myślą o zniesieniu kary śmierci w najbliższej przyszłości; domaga się, by osoby odpowiedzialne za zbrodnie przeciwko ludzkości popełnione w KRLD odpowiedziały za swoje czyny, stanęły przed MTK i zostały objęte ukierunkowanymi sankcjami; stanowczo potępia próby jądrowe, uznając je za niepotrzebną i niebezpieczną prowokację oraz za naruszenie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ i poważne zagrożenie dla pokoju i stabilności na Półwyspie Koreańskim i w Azji Północno-Wschodniej; postuluje odnowienie mandatu specjalnego sprawozdawcy; domaga się przedstawienia sprawozdania grupy ekspertów Zgromadzeniu Ogólnemu i Radzie Bezpieczeństwa ONZ; zaleca ujęcie w rezolucji kluczowych zaleceń w sprawie odpowiedzialności, zawartych w sprawozdaniu ekspertów, w tym zaleceń dotyczących wzmocnienia fachowej wiedzy śledczej i prokuratorskiej biura w Seulu, a także powołania eksperta w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, żeby przyspieszyć działania w kierunku większej odpowiedzialności;

Demokratyczna Republika Konga (DRK)

36. potępia poważne naruszenia praw człowieka, jakich z pełną bezkarnością dopuszczają się siły bezpieczeństwa, i apeluje, aby sprawcy zostali pociągnięci do odpowiedzialności; wzywa zwłaszcza do szczegółowego zbadania przypadków brutalnej przemocy wobec ludności cywilnej we wschodniej części Konga, w tym gwałtów dokonywanych na kobietach i niewolnictwa dzieci; wzywa do ewentualnego przedłużenia mandatu sił pokojowych ONZ we wschodniej części Konga; wzywa Radę, by w przypadku dalszego stosowania przemocy rozważyła możliwość rozszerzenia istniejących środków ograniczających, takich jak ukierunkowane sankcje UE, w tym zakaz podróżowania i zamrożenie aktywów osób odpowiedzialnych za brutalne represje i osłabianie procesów demokratycznych w DRK, jak przewidziano w umowie z Kotonu; wzywa władze DRK do realizacji porozumienia osiągniętego w grudniu 2016 r. oraz do przeprowadzenia wyborów do grudnia 2017 r., przy wsparciu ze strony podmiotów międzynarodowych; wzywa UNHRC do dalszego nadzorowania sytuacji w DRK aż do przeprowadzenia wyborów i dokonania demokratycznych przemian oraz zachęca Biuro Wysokiego Komisarza, by odpowiednio informowało Radę o sytuacji w DRK, a w razie potrzeby podejmowało bardziej zdecydowane działania;

Gruzińskie regiony Abchazji i Region Cchinwali / Osetii Południowej

37. jest wciąż zaniepokojony brakiem wolności słowa i wolności mediów oraz brakiem dostępu do nielegalnie okupowanych przez Rosję regionów Abchazji i Regionu Cchinwali/Osetii Południowej, w których wciąż powszechnie łamane są prawa człowieka; wzywa do zacieśnienia kontaktów międzyludzkich między terytorium kontrolowanym przez Tbilisi a obydwoma okupowanymi regionami; wzywa do pełnego poszanowania suwerenności i integralności terytorialnej Gruzji, a także nienaruszalności jej granic, uznanych przez społeczność międzynarodową; podkreśla konieczność bezpiecznego i godnego powrotu uchodźców i osób wewnętrznie przesiedlonych do miejsca ich stałego zamieszkania; wzywa rząd gruziński do podjęcia stosownych działań służących wykonaniu zaleceń ujętych w powszechnym okresowym przeglądzie praw człowieka;

Mjanma/Birma

38. wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu doniesień o brutalnych starciach na północy stanu Arakan i ubolewa z powodu ofiar śmiertelnych, utraty źródeł utrzymania i miejsc schronienia, a także z powodu doniesień o nieproporcjonalnym użyciu siły przez oddziały zbrojne Mjanmy/Birmy; wzywa wojsko i siły bezpieczeństwa do natychmiastowego zaprzestania zabójstw, prześladowań i gwałtów osób należących do ludu Rohindża, a także do zaprzestania palenia ich domów; domaga się, by rząd i władze cywilne Mjanmy/Birmy natychmiast położyły kres dyskryminacji i segregacji osób należących do mniejszości Rohindża; domaga się ochrony praw ludu Rohindża, a także zagwarantowania ochrony, bezpieczeństwa i równości wszystkim obywatelom Mjanmy/Birmy; z zadowoleniem przyjmuje decyzję rządu Mjanmy/Birmy, by nadać najwyższe znaczenie sprawie zaprowadzenia pokoju i pojednaniu narodowemu; z zadowoleniem przyjmuje ogłoszenie przez rząd Mjanmy/Birmy utworzenia komisji śledczej w sprawie niedawnych aktów przemocy w stanie Arakan; podkreśla potrzebę odpowiedniego ścigania winnych i zapewnienia odpowiedniego zadośćuczynienia ofiarom naruszeń; wzywa rząd Mjanmy/Birmy do kontynuowania procesu demokratyzacji oraz do poszanowania praworządności, wolności słowa i podstawowych praw człowieka; wzywa UE i jej państwa członkowskie, by poparły odnowiony mandat specjalnego sprawozdawcy ds. Mjanmy/Birmy;

Okupowane terytoria palestyńskie

39. jest głęboko zaniepokojony przedłużającym się impasem w procesie pokojowym na Bliskim Wschodzie i wzywa do niezwłocznego wznowienia wiarygodnych działań na rzecz pokoju; jest zaniepokojony sytuacją humanitarną i naruszeniami praw człowieka na okupowanych terytoriach palestyńskich, o których wspominał w swojej rezolucji z dnia 10 września 2015 r. w sprawie roli UE w procesie pokojowym na Bliskim Wschodzie ([1]); podkreśla potrzebę nieustannego zaangażowania UE i jej państw członkowskich w monitorowanie wdrażania rezolucji UNHRC dotyczących naruszeń i nadużyć, na przykład rezolucji z dnia 3 lipca 2015 r. w sprawie zapewnienia rozliczalności i sprawiedliwości za wszelkie naruszenia prawa międzynarodowego na okupowanych terytoriach palestyńskich, w tym we Wschodniej Jerozolimie; zwraca uwagę na toczące się w MTK wstępne dochodzenie; ponownie podkreśla swoje pełne poparcie dla MTK i międzynarodowego wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych; przypomina w tym kontekście Wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka ([2]) i wzywa ESDZ do przedstawienia Parlamentowi sprawozdania na temat zniszczeń i szkód w budynkach i projektach finansowanych przez UE; podkreśla, że wszystkie strony muszą nadal przestrzegać zawieszenia broni w Strefie Gazy, i wzywa do zakończenia jej blokady; wzywa Izraelczyków i Palestyńczyków, by unikali kroków, które mogłyby doprowadzić do dalszej eskalacji konfliktu, w tym nawoływania do nienawiści i podżegania na forum publicznym oraz jednostronnych działań, które mogłyby przesądzić wynik negocjacji i zagrozić realizacji rozwiązania dwupaństwowego; podkreśla, że trwałe rozwiązanie tego konfliktu można osiągnąć jedynie w kontekście regionalnym przy zaangażowaniu wszystkich zainteresowanych podmiotów regionalnych oraz przy wsparciu wspólnoty międzynarodowej;

Sudan Południowy

40. wzywa wszystkie strony, by zaprzestały naruszeń praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego, w tym naruszeń stanowiących zbrodnie prawa międzynarodowego, takich jak egzekucje pozasądowe, przemoc na tle etnicznym, przemoc seksualna związana z konfliktem, w tym gwałty i przemoc ze względu na płeć, a także werbowanie i wykorzystywanie dzieci, wymuszone zaginięcia oraz arbitralne aresztowania i zatrzymania; zauważa, że w dniu 16 marca 2016 r. rząd Sudanu Południowego podpisał porozumienie w sprawie planu działań, a następnie wyjaśnił swoje zobowiązania dotyczące włączenia innych zainteresowanych stron w proces dialogu narodowego oraz dalszego poszanowania wszelkich decyzji podjętych wspólnie przez sygnatariuszy ze strony opozycji i mechanizm 7+7, komitet

([1]) Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0318.
([2]) http://www.ohchr.org/documents/issues/business/A.HRC.17.31.pdf

sterujący dialogu narodowego; nalega, aby wszystkie strony przestrzegały swoich zobowiązań, i wzywa do kontynuowania dialogu na rzecz ostatecznego zawieszenia broni; wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby nadal z zaangażowaniem wspierały działania Unii Afrykańskiej na rzecz pokoju w Sudanie Południowym oraz dążenia Sudańczyków do zreformowanej wewnętrznie demokracji; wzywa UE i jej państwa członkowskie do przedłużenia mandatu Komisji Praw Człowieka w Sudanie Południowym oraz do zwiększenia jej roli w celu zbadania naruszeń praw człowieka i przemocy seksualnej; popiera włączenie zaleceń tej komisji do sprawozdania, które ma zostać przekazane Zgromadzeniu Ogólnemu i Radzie Bezpieczeństwa ONZ;

Syria

41. potępia w najostrzejszych słowach okrucieństwa oraz powszechne łamanie praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego przez siły reżimu prezydenta Assada przy wsparciu Rosji i Iranu, a także naruszanie praw człowieka i łamanie międzynarodowego prawa humanitarnego przez podmioty państwowe i niepaństwowe, w tym uzbrojone grupy terrorystyczne, w szczególności organizację ISIL/Daisz, odpowiedzialną za zbrodnie o wymiarze ludobójstwa, a także Dżabhat Fatah asz-Szam (Front an-Nusra) i inne grupy dżihadystyczne; podkreśla potrzebę kontynuowania śledztwa w sprawie stosowania i niszczenia broni chemicznej przez wszystkie strony konfliktu w Syrii i z ubolewaniem przyjmuje decyzję Rosji i Chin o zablokowaniu nowej rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie użycia broni chemicznej; ponownie apeluje o całkowity i niezakłócony dostęp dla organizacji humanitarnych oraz o pociągnięcie do odpowiedzialności i ukaranie osób winnych popełnienia zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości; popiera inicjatywę UE dotyczącą przedłożenia sprawy sytuacji w Syrii Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu i wzywa Radę Bezpieczeństwa ONZ do podjęcia działań w tym zakresie; popiera mandat komisji śledczej do przeprowadzenia specjalnego śledztwa w sprawie Aleppo i sporządzenia stosownego sprawozdania przed 34. sesją Rady Praw Człowieka w marcu, a także domaga się przedstawienia tego sprawozdania na forum Zgromadzenia Ogólnego i Rady Bezpieczeństwa;

Ukraina

42. ubolewa, że trwająca agresja rosyjska doprowadziła do tragicznej sytuacji humanitarnej w Donbasie oraz że ukraińskim i międzynarodowym organizacjom humanitarnym odmawia się dostępu do okupowanych regionów; wyraża głębokie zaniepokojenie niehumanitarnymi warunkami życia ponad 1,5 mln osób wewnętrznie przesiedlonych; wyraża głębokie zaniepokojenie utrzymującą się przemocą seksualną związaną z konfliktem; jest głęboko zaniepokojony łamaniem praw człowieka na Krymie, zwłaszcza w odniesieniu do Tatarów krymskich; podkreśla potrzebę dalszej pomocy finansowej UE dla Ukrainy; potwierdza swoje pełne zaangażowanie na rzecz suwerenności, niezależności, jedności i integralności terytorialnej Ukrainy w granicach uznanych na arenie międzynarodowej oraz na rzecz jej wolnej i suwerennej decyzji o dążeniu do integracji z Unią Europejską; wzywa wszystkie strony, by na drodze dialogu politycznego i w pełnej zgodności z prawem międzynarodowym niezwłocznie podjęły starania o pokojowe ponowne włączenie okupowanego Półwyspu Krymskiego do ukraińskiego systemu prawnego; apeluje do ESDZ i Rady o zwiększenie presji na Federację Rosyjską, by umożliwiła organizacjom międzynarodowym wjazd na Krym w celu monitorowania sytuacji w zakresie praw człowieka w związku z trwającym na półwyspie rażącym łamaniem podstawowych wolności i praw człowieka oraz w celu stworzenia w oparciu o konwencje stałych międzynarodowych mechanizmów monitorowania; wzywa ponadto do pełnego wdrożenia porozumienia mińskiego i w związku z tym popiera przedłużenie sankcji wobec Rosji do czasu pełnego wdrożenia porozumienia mińskiego i zwrotu Krymu; przypomina, że wszystkie strony konfliktu zobowiązane są do stosowania wszelkich wykonalnych środków służących ochronie ludności cywilnej na kontrolowanym przez nie obszarze przed skutkami działań wojennych; popiera nawiązanie interaktywnego dialogu na 34. posiedzeniu Rady Praw Człowieka i zachęca do tego;

Jemen

43. wyraża głębokie zaniepokojenie katastrofalną sytuacją humanitarną w Jemenie; potwierdza swoje zobowiązanie do dalszego wspierania Jemenu i narodu jemeńskiego; potępia ataki na ludność cywilną, która znalazła się w dramatycznej sytuacji między walczącymi stronami łamiącymi międzynarodowe prawo humanitarne i międzynarodowe prawo w dziedzinie praw człowieka; podkreśla, że werbowania i wykorzystywania dzieci w konflikcie zbrojnym surowo zabrania międzynarodowe prawo w dziedzinie praw człowieka i międzynarodowe prawo humanitarne oraz że czyny te mogą stanowić zbrodnię wojenną, jeżeli werbowane są dzieci w wieku poniżej 15 lat; wzywa wszystkie strony do natychmiastowego uwolnienia takich dzieci oraz do zaprzestania ich werbowania; wzywa wszystkie strony konfliktu, aby rozładowały napięcia oraz zawarły natychmiastowe i trwałe zawieszenie broni, które doprowadzi do politycznego rozwiązania konfliktu w wyniku negocjacji otwartych na udział wszystkich podmiotów; w tym kontekście w pełni popiera starania specjalnego wysłannika ONZ ds. Jemenu Ismaila Ulda Szejka Ahmeda, jak również wdrożenie rezolucji Rady Praw

Człowieka nr 33/16 z października 2016 r., w której wezwano do współpracy ONZ z niezależną krajową komisją dochodzeniową, a ponadto popiera wszelkie starania o przeprowadzenie niezależnego międzynarodowego śledztwa, aby położyć kres atmosferze bezkarności w Jemenie; apeluje do państw członkowskich UE, aby poparły obecne inicjatywy wyrażające zaniepokojenie naruszeniami i nadużyciami w Jemenie oraz wzywające do ich gruntownego i bezstronnego zbadania; zachęca Wysokiego Komisarza do wykorzystywania formatu międzysesyjnych sprawozdań, aby regularnie powiadamiać UNHRC o wynikach jego dochodzeń;

o

o o

44. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka, rządom i parlamentom państw członkowskich UE, Radzie Bezpieczeństwa ONZ, sekretarzowi generalnemu ONZ, przewodniczącemu 71. Zgromadzenia Ogólnego ONZ, przewodniczącemu Rady Praw Człowieka ONZ, Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Praw Człowieka oraz sekretarzowi generalnemu Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy.

P8_TA(2017)0092

Skutki konstytucyjne, prawne i instytucjonalne wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony: możliwości oferowane przez Traktat z Lizbony

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 marca 2017 r. w sprawie skutków konstytucyjnych, prawnych i instytucjonalnych wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony – możliwości oferowane przez traktat z Lizbony (2015/2343(INI))

(2018/C 263/18)

Parlament Europejski,

— uwzględniając traktat z Lizbony,

— uwzględniając tytuł V Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),

— uwzględniając art. 36 TUE w sprawie roli Parlamentu Europejskiego we wspólnej polityce zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony,

— uwzględniając art. 42 ust. 2, art. 42 ust. 3, art. 42 ust. 6, art. 42 ust. 7, art. 45 i art. 46 TUE w sprawie stopniowego określania wspólnej polityki obrony,

— uwzględniając Protokół nr 1 do traktatów w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej,

— uwzględniając Protokół nr 2 do traktatów w sprawie stosowania zasady pomocniczości i proporcjonalności,

— uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 20 grudnia 2013 r., 26 czerwca 2015 r. oraz 15 grudnia 2016 r.,

— uwzględniając konkluzje Rady w sprawie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony z dnia 25 listopada 2013 r., 18 listopada 2014 r., 18 maja 2015 r., 27 czerwca 2016 r. i 14 listopada 2016 r.,

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie UE w zmieniającym się globalnym otoczeniu – świat bardziej połączony, skonfliktowany i złożony ([1]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie klauzul wzajemnej obrony i solidarności UE – wymiar polityczny i operacyjny ([2]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 listopada 2016 r. w sprawie europejskiej unii obrony ([3]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2016 r. w sprawie klauzuli wzajemnej obrony (art. 42 ust. 7 TUE) ([4]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 listopada 2016 r. w sprawie wdrażania wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony ([5]),

([1]) Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0120.
([2]) Dz.U. C 419 z 16.12.2015, s. 138.
([3]) Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0435.
([4]) Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0019.
([5]) Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0440.

Czwartek, 16 marca 2017 r.

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 lutego 2017 r. w sprawie poprawy funkcjonowania Unii Europejskiej dzięki wykorzystaniu potencjału traktatu z Lizbony ([1]),

— uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ([2]) („rozporządzenie finansowe"),

— uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2015/1835 z dnia 12 października 2015 r. określającą statut, siedzibę i zasady operacyjne Europejskiej Agencji Obrony ([3]),

— uwzględniając decyzję Rady 2001/78/CFSP z dnia 22 stycznia 2001 r. ustanawiającą Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa ([4]),

— uwzględniając ostateczne konkluzje konferencji międzyparlamentarnych w sprawie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB) oraz wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) w Hadze w dniu 8 kwietnia 2016 r., w Luksemburgu w dniu 6 września 2015 r., w Rydze w dniu 6 marca 2015 r., w Rzymie w dniu 7 listopada 2014 r., w Atenach w dniu 4 kwietnia 2014 r., w Wilnie w dniu 6 września 2013 r., w Dublinie w dniu 25 marca 2013 r. oraz w Pafos w dniu 10 września 2012 r.,

— uwzględniając dokument zatytułowany „Wspólna wizja, wspólne działanie – Silniejsza Europa – Globalna strategia na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej", przedstawiony przez wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w dniu 28 czerwca 2016 r.,

— uwzględniając Traktat północnoatlantycki, podpisany w Waszyngtonie (Dystrykt Kolumbii) w dniu 4 kwietnia 1949 r.,

— uwzględniając dokument zatytułowany „Plan wdrażania działań w zakresie bezpieczeństwa i obrony", przedstawiony przez wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w dniu 14 listopada 2016 r.,

— uwzględniając sprawozdanie z postępów we wdrażaniu konkluzji Rady Europejskiej z grudnia 2013 r., przedstawione w dniu 7 lipca 2014 r. przez wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel i szefową Europejskiej Agencji Obrony,

— uwzględniając wspólne oświadczenie przewodniczących Rady Europejskiej i Komisji oraz sekretarza generalnego NATO z dnia 8 lipca 2016 r.,

— uwzględniając wynik referendum w Zjednoczonym Królestwie z dnia 23 czerwca 2016 r.,

— uwzględniając wyniki specjalnego badania Eurobarometru Parlamentu Europejskiego, przeprowadzonego w 28 państwach członkowskich Unii Europejskiej w dniach 9–18 kwietnia 2016 r.,

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 listopada 2016 r. do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów, w sprawie europejskiego planu działań w sektorze obrony (COM(2016)0950),

— uwzględniając art. 52 Regulaminu

— uwzględniając wspólne obrady Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji Spraw Konstytucyjnych zgodnie z art. 55 Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji Spraw Konstytucyjnych, a także opinię Komisji Budżetowej (A8-0042/2017),

---

([1]) Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0049.
([2]) Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.
([3]) Dz.U. L 266 z 13.10.2015, s. 55.
([4]) Dz.U. L 27 z 30.1.2001, s. 1.

A. mając na uwadze, że Unia Europejska jest zdecydowana określać wspólną politykę obronną prowadzącą do wspólnej obrony, wzmacniając w ten sposób swoją jedność, strategiczną autonomię i poziom integracji w celu wspierania pokoju, bezpieczeństwa oraz stabilności w sąsiedztwie Europy i na świecie; mając na uwadze, że wspólna obrona wymaga jednomyślnej decyzji Rady Europejskiej i przyjęcia takiej decyzji przez państwa członkowskie stosownie do wymogów konstytucyjnych każdego z nich;

B. mając na uwadze, że w związku z pojawieniem się nowego kontekstu geopolitycznego i geostrategicznego, w którym dominuje region azjatycki względem regionu euroatlantyckiego, a także nowych podmiotów oraz nowych rzeczywistych zagrożeń i obszarów działania państwa nie mogą same poradzić sobie z nowymi zagrożeniami oraz że należy koniecznie zareagować na nie wspólnie;

C. mając na uwadze, że koszt braku działań na poziomie europejskim w obszarze bezpieczeństwa i obrony szacuje się na ponad 100 mld EUR rocznie, a poziom skuteczności UE wynosi od 10 do 15 % poziomu skuteczności Stanów Zjednoczonych;

D. mając na uwadze, że pogarszające się na świecie warunki uwypuklają znaczenie zacieśniania współpracy oraz usprawniania wymiany informacji i dobrych praktyk między państwami członkowskimi, jak również konieczność znacznego zwiększenia wydatków UE na cele wojskowe z zasobów własnych przeznaczonych na ten cel;

E. mając na uwadze, że cel zakładający integrację wojskową i obronną przyświecał już ojcom założycielom, a głównym zamierzeniem było utworzenie mechanizmu zbiorowej obrony oraz utrzymanie pokoju na kontynencie europejskim;

F. mając na uwadze, że w art. 21 ust. 1 i 2 oraz art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej jasno określono zasady i cele w dziedzinie WPZiB i WPBiO oraz mechanizmy i ramy ich wdrażania i osiągania; mając na uwadze, że postępy w dążeniu do osiągnięcia tych celów są bardzo ograniczone pomimo wielu apeli i wniosków Parlamentu i Komisji dotyczących ich wdrożenia;

G. mając na uwadze, że rozwój WPBiO wymaga przede wszystkim woli politycznej państw członkowskich w oparciu o wspólne wartości i zasady oraz wspólne interesy i priorytety, a także ustanowienia struktur współpracy instytucjonalnej; mając na uwadze, że WPBiO powinna stanowić skuteczną, ustrukturyzowaną wspólną politykę generującą wartość dodaną, a nie jedynie sumę krajowych strategii politycznych państw członkowskich lub ich najmniejszy wspólny mianownik;

H. mając na uwadze, że zastosowanie przez Francję w listopadzie 2015 r. art. 42 ust. 7 TUE wskazało na potencjał wszystkich postanowień traktatu związanych z bezpieczeństwem i obroną;

I. mając na uwadze, że zgodnie z art. 42 ust. 2 TUE i art. 2 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Unia Europejska posiada kompetencje w zakresie określania i wdrażania wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, obejmujące stopniowe określanie wspólnej unijnej polityki obronnej; mając na uwadze, że Unia powinna wykorzystać te kompetencje do poprawy koordynacji i skuteczności, a także do uzupełnienia działań państw członkowskich bez uszczerbku dla ich kompetencji w dziedzinie obronności i nie zastępując ich kompetencji;

J. mając na uwadze istnienie europejskich wielonarodowych struktur, które stanowią przykład dobrych praktyk i współpracy państw członkowskich prowadzonej od wielu lat, takich jak Eurokorpus; mając na uwadze, że struktury te mogłyby stanowić punkt wyjścia w dążeniu do wspólnej polityki obronnej Unii;

K. mając na uwadze, że obywatele Unii oczekują intensywniejszych działań UE w dziedzinie obrony i bezpieczeństwa; mając na uwadze, że zgodnie z wynikami badania Eurobarometru 85.1 z czerwca 2016 r. dwie trzecie ankietowanych obywateli UE życzy sobie większego zaangażowania UE – za pośrednictwem państw członkowskich – w kwestie związane z polityką bezpieczeństwa i obrony;

L. mając na uwadze, że konieczne jest rozwijanie kultury obronności, dzięki której obywatele europejscy mogliby wyraźnie postrzegać rolę obronności w naszym życiu zbiorowym oraz jej wkład w zapewnianie stabilności, utrzymywanie pokoju i umacnianie bezpieczeństwa międzynarodowego;

M. mając na uwadze, że należy podjąć działania zmierzające do poprawy operacyjności i efektywności europejskiej polityki bezpieczeństwa, aby zapewnić realną poprawę bezpieczeństwa Europy;

N. mając na uwadze, że Rada Europejska powinna niezwłocznie ustanowić europejską unię obrony zgodnie z postulatem Parlamentu, a także wspólną obronę Unii; mając na uwadze, że państwa członkowskie powinny przyjąć decyzję w sprawie wspólnej obrony stosownie do wymogów konstytucyjnych każdego z nich;

O. mając na uwadze, że polityka obronna powinna zwiększyć zdolność Europy do poprawy bezpieczeństwa zarówno w UE, jak i poza jej granicami oraz utrwalić partnerstwo z NATO i wzmocnić stosunki transatlantyckie, a tym samym przyczynić się również do wzmocnienia samego NATO;

P. mając na uwadze, że Parlament czynnie wspiera europejską unię obrony i będzie nadal przedstawiać stosowne wnioski w tym zakresie; mając na uwadze, że konferencja międzyparlamentarna poświęcona WPZiB i WPBiO powinna stać się miejscem wdrażania efektywnej i regularnej współpracy międzyparlamentarnej w sprawie WPBiO i stopniowego określania wspólnej unijnej polityki obrony;

Q. mając na uwadze, że wiceprzewodnicząca Komisji / wysoka przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa regularnie przeprowadza konsultacje z Parlamentem w sprawie stopniowego określania wspólnej unijnej polityki obrony, dba o to, by stanowisko Parlamentu było odpowiednio uwzględniane w tym procesie oraz informuje Parlament o postępach w dążeniu do utworzenia europejskiej unii obrony;

R. mając na uwadze, że w oświadczeniu wydanym podczas nieformalnego posiedzenia ministrów spraw zagranicznych UE w Gymnich w dniu 2 września 2016 r. wiceprzewodnicząca Komisji / wysoka przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa odniosła się do możliwości osiągnięcia konkretnych postępów między państwami członkowskimi w dziedzinie obrony;

S. mając na uwadze, że Komisja czuwa nad stosowaniem traktatów i środków przyjmowanych przez instytucje na ich podstawie, w tym również w obszarze WPBiO;

T. mając na uwadze, że przyszłe roczne i wieloletnie programowanie UE powinno obejmować politykę obrony; mając na uwadze, że Komisja powinna zainicjować prace nad odpowiednimi porozumieniami międzyinstytucjonalnymi, w tym nad unijną białą księgą dotyczącą obrony, w taki sposób, aby ich wdrażanie można było rozpocząć w kontekście kolejnych wieloletnich ram finansowych i politycznych UE;

U. mając na uwadze, że Parlament reprezentuje europejskich obywateli oraz pełni funkcję prawodawczą i budżetową, a także funkcję kontroli politycznej i funkcję konsultacyjną, w związku z czym przypada mu centralna rola w kształtowaniu koncepcji europejskiej unii obrony;

V. mając na uwadze, że aktywna rola Parlamentu oraz jego polityczne poparcie i demokratyczna kontrola w określaniu wspólnej polityki obronnej Unii, jak i ustanawianiu wspólnej obrony doprowadziłyby do ugruntowania i umocnienia zasad przedstawicielstwa i demokratyczności, na których opiera się Unia;

W. mając na uwadze, że globalna strategia UE powinna stanowić wyraziste i wartościowe ramy strategiczne dla przyszłego rozwoju WPBiO;

X. mając na uwadze ograniczenia związane ze szkoleniami wojskowymi za granicą, zarówno jeśli chodzi o protokoły działań, jak i o konieczne wojskowe wsparcie logistyczne;

Y. mając na uwadze, że w związku z tym nie można organizować misji szkoleniowych za granicą, jak w przypadku EUTM RCA czy EUTM Mali, jeśli władze lokalne nie zapewniają jednostkom wojskowym niezbędnego uzbrojenia i sprzętu; mając na uwadze, że bez szkoleń z uzbrojeniem i sprzętem nie można stworzyć jednostek, które będą w stanie stawić czoło zagrożeniom wojennym i prowadzić działania;

Z. mając na uwadze, że obecnie żołnierzom europejskim zakazuje się udziału w operacjach wojskowych w charakterze obserwatorów, co oznacza, że nie mogą identyfikować problemów, na jakie trafić mogą wyszkolone jednostki, a zatem nie będą w stanie rozwiązywać później problemów operacyjnych;

AA. mając na uwadze, że jednostki te – zarówno w Mali, jak i w Republice Środkowoafrykańskiej – tworzy się do prowadzenia operacji bojowych oraz że po trzech latach bez odpowiedniego sprzętu i szkolenia, jak w przypadku EUTM Mali, nie są one wcale operacyjne;

AB. mając na uwadze, że bez niezbędnego uzbrojenia misje szkoleniowe będą przeprowadzane za granicą jedynie wtedy, gdy władze lokalne zapewnią sprzęt i uzbrojenie, które pozostanie do dyspozycji przeszkolonych jednostek;

Ramy konstytucyjne i prawne

1. przypomina, że w myśl postanowień Traktatu o Unii Europejskiej WPBiO obejmuje stopniowe określanie wspólnej unijnej polityki obrony, która w przyszłości doprowadzi do powstania wspólnej obrony, jeżeli Rada Europejska, stanowiąc jednomyślnie, tak zadecyduje oraz jeżeli państwa członkowskie przyjmą taką decyzję stosownie do wymogów konstytucyjnych każdego z nich; wzywa państwa członkowskie, aby przywiązywały szczególną wagę do wypełniania postanowień traktatu dotyczących WPBiO oraz zintensyfikowały swoje starania na rzecz wyraźnego postępu w dążeniu do osiągnięcia celów określonych w tych postanowieniach;

2. zauważa, że reforma i innowacje umożliwione przez traktat z Lizbony w zakresie WPBiO stanowią wystarczające, spójne ramy i powinny wyznaczyć kierunek w dążeniu do prawdziwie wspólnej polityki opartej na wspólnych zasobach i zdolnościach, a także na skoordynowanym planowaniu na szczeblu unijnym; podkreśla, że postępy w zakresie WPBiO w obecnych ramach prawnych i instytucjonalnych zależą w większym stopniu od woli politycznej państw członkowskich niż od uwarunkowań prawnych; podkreśla, że art. 43 TUE obejmuje cały szereg zadań związanych z zarządzaniem kryzysowym, których podejmowanie w szybki i zdecydowany sposób jest ambicją UE;

3. w związku z tym wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel, Radę i państwa członkowskie do zapewnienia, zgodnie z postanowieniami TUE, spójności między różnymi obszarami działań zewnętrznych oraz zajęcia się tymi obszarami w ramach globalnego i kompleksowego podejście, a także do wykorzystania wszelkich możliwości przewidzianych w traktacie, w szczególności mechanizmów wskazanych w art. 42 ust. 6 i art. 46 TUE, w protokole nr 10 dotyczącym stałej współpracy strukturalnej ustanowionej na mocy art. 42 TUE oraz – podczas fazy operacyjnej – w art. 44 TUE dotyczącym prowadzenia przez grupę państw członkowskich misji z zakresu WPBiO w celu osiągnięcia szybszego, skuteczniejszego i elastyczniejszego rozwoju misji i operacji; podkreśla, że zasady współpracy w ramach stałej współpracy strukturalnej powinny zostać jasno określone;

4. zauważa, że w sytuacji, gdy w myśl postanowień TUE Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, przyjmuje decyzje w ramach WPBiO, w szczególności na mocy art. 45 ust. 2 i art. 46 ust. 2 TUE, wszelkie wydatki powstałe w wyniku wykonywania takich decyzji powinny być finansowane z nowych i dodatkowych zasobów pochodzących z budżetu UE oraz obciążać tenże budżet; w tym kontekście uważa, że istnieje potrzeba dodatkowego finansowania lub współfinansowania ze strony państw członkowskich;

5. uważa zatem, że Europejska Agencja Obrony (EAO) i stała współpraca strukturalna powinny być traktowane jako instytucje unijne sui generis, tak jak ma to miejsce w przypadku Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ); uważa, że wymaga to zmiany rozporządzenia finansowego w celu uwzględnienia EAO i stałej współpracy strukturalnej w art. 2 lit. b) tego rozporządzenia, z odrębną sekcją w budżecie Unii; przypomina, że Parlament wspólnie z Radą powinien pełnić funkcję prawodawczą i budżetową oraz funkcję kontroli politycznej, a także pełnić rolę organu konsultacyjnego, zgodnie z warunkami przewidzianymi w traktatach;

6. wyraża przekonanie, że art. 41 ust. 1 TUE ma zastosowanie do wydatków administracyjnych w ramach EAO i stałej współpracy strukturalnej;

7. zauważa, że art. 41 ust. 2 TUE ma zastosowanie do wydatków operacyjnych w ramach EAO i stałej współpracy strukturalnej; przypomina, że wydatki operacyjne wynikające z misji wojskowych w myśl art. 42 ust. 1 TUE, wydatki operacyjne wynikające z operacji obronnych państwa członkowskiego będącego ofiarą napaści zbrojnej na swoim terytorium oraz wydatki operacyjne wynikające z operacji obronnych państw członkowskich wypełniających obowiązek udzielenia pomocy i wsparcia w myśl art. 42 ust. 7 TUE powinny być finansowane wspólnie, a nie z budżetu Unii; z zadowoleniem przyjmuje uruchomienie art. 42 ust. 7 w sprawie klauzuli wzajemnej obrony;

8. uważa zatem, że w przypadku EAO i stałej współpracy strukturalnej finansowanie ich wydatków administracyjnych i operacyjnych z budżetu Unii stanowi jedyną możliwość w myśl traktatów, przy czym obie instytucje mogą dysponować funduszami zapewnionymi bezpośrednio przez państwa członkowskie;

9. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia niezbędnych dodatkowych środków finansowych potrzebnych w celu pokrycia kosztów operacyjnych i administracyjnych EAO oraz stałej współpracy strukturalnej z budżetu Unii;

10. w tym celu wzywa Radę do rewizji decyzji Rady (WPZiB) 2015/1835 określającej statut, siedzibę i zasady operacyjne Europejskiej Agencji Obrony;

11. jest zdania, że zacieśnienie współpracy w dziedzinie obrony między państwami członkowskimi na szczeblu UE powinno iść w parze ze wzmocnieniem parlamentarnego nadzoru i kontroli zarówno ze strony Parlamentu Europejskiego, jak i parlamentów narodowych;

12. podkreśla w tym kontekście rolę Parlamentu jako organu władzy budżetowej; jest zdecydowany sprawować skuteczną kontrolę parlamentarną i budżetową w odniesieniu do EAO i stałej współpracy strukturalnej, zgodnie z postanowieniami traktatów;

13. wzywa Radę do podjęcia działań zgodnie z art. 41 ust. 3 TUE i niezwłocznego przyjęcia decyzji w sprawie ustanowienia funduszu początkowego w celu natychmiastowego finansowania początkowych etapów operacji wojskowych w odniesieniu do zadań, o których mowa w art. 42 ust. 1 i art. 43 TUE;

14. zgodnie z art. 42 ust. 2 TUE wzywa Radę do podjęcia konkretnych kroków mających na celu harmonizację i standaryzację europejskich sił zbrojnych, aby ułatwić współpracę personelu sił zbrojnych w ramach nowej europejskiej unii obrony, co byłoby krokiem na drodze do stopniowego definiowania wspólnej polityki obronnej Unii;

Europejska wartość dodana WPBiO

15. podkreśla, że osiągnięcie celów WPBiO, aby umocnić zdolność operacyjną Unii w zakresie podejmowania działań zewnętrznych na rzecz utrzymywania pokoju, zapobiegania konfliktom i umacniania bezpieczeństwa międzynarodowego, zgodnie z postanowieniami TUE, jest dziś bardziej konieczne niż kiedykolwiek wcześniej, a to z uwagi na szybko pogarszającą się sytuację w zakresie bezpieczeństwa; jest głęboko przekonany, że zagrożenia dla bezpieczeństwa i obrony, na które jest narażona UE i które są wymierzone w jej obywateli i terytorium, są powszechne i nie mogą zostać opanowane przez żadne pojedyncze państwo członkowskie; jest przekonany, że bezpieczeństwo i obrona Unii będą trwalsze, jeżeli Unia i jej państwa członkowskie postanowią działać w jedności i wspólnie; stwierdza, że UE musi wypracować skuteczną metodę podziału obciążenia w Europie dla własnego bezpieczeństwa i obrony, co dotychczas nie miało miejsca; wzywa państwa członkowskie do wykazania się pełnym zaangażowaniem politycznym i współpracą na rzecz osiągnięcia tego celu;

16. podkreśla, że bezpieczeństwo i obrona to obszar, w którym europejska wartość dodana jest oczywista, mianowicie w odniesieniu do skuteczności, czego wyrazem jest zwiększenie zdolności państw członkowskich i obniżenie kosztów tych zdolności, większa spójność, koordynacja i interoperacyjność w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, a także jeżeli chodzi o wkład w ugruntowywanie solidarności, spójności, strategicznej autonomii i odporności Unii; zwraca uwagę na szacunki, zgodnie z którymi każde euro zainwestowane w obronność generuje stopę zwrotu w wysokości 1,6, zwłaszcza poprzez zatrudnienie w zawodach wymagających wysokich umiejętności, badania naukowe, technologię i eksport;

17. podkreśla, że wykorzystanie wszystkich możliwości przewidzianych w traktatach poprawiłoby konkurencyjność i funkcjonowanie przemysłu obronnego na jednolitym rynku, doprowadziło do zacieśnienia współpracy w dziedzinie obronności dzięki pozytywnym zachętom i do ukierunkowania na projekty, których państwa członkowskie nie są w stanie podejmować, a także ograniczyło niepotrzebne obciążenia i było korzystne z punktu widzenia skuteczniejszego wydawania środków publicznych;

18. zaznacza, że wzmocnienie WPBiO stosownie do postanowień traktatów nie naruszy suwerenności państw, ponieważ jest to polityka prowadzona przez państwa członkowskie; jest przekonany, że wyrazem największego poszanowania suwerenności jest obrona integralności terytorialnej Unii Europejskiej w ramach wspólnej polityki obrony;

19. podkreśla, że rozpoczęcie skutecznych misji WPBiO na podstawie art. 44 TUE przyczynia się do wdrożenia europejskiej unii obrony; wzywa Unię do wykorzystania w pełni potencjału art. 44 w celu kontynuacji i wzmocnienia tego typu misji z myślą o utorowaniu drogi dla operacyjnej polityki bezpieczeństwa i obrony;

20. uważa za niezbędne zwiększenie wydatków krajowych w obszarze obrony do 2 % PKB UE; podkreśla, że oznaczałoby to niemal 100 mld EUR dodatkowych wydatków w dziedzinie obrony do końca następnego dziesięciolecia; uważa, że owe dodatkowe środki należy wykorzystać do wdrożenia bardziej strategicznych programów współpracy wewnątrz i za pośrednictwem Unii poprzez lepszą organizację popytu i podaży oraz zwiększenie wydajności i skuteczności po stronie zarówno popytu, jak i podaży; uważa, że impuls ten przyczyni się do wsparcia na szczeblu europejskim europejskiego sektora przemysłu obronnego oraz do tworzenia miejsc pracy, zwłaszcza w małych i średnich przedsiębiorstwach; jest zdania, że znaczną część tych wydatków należy poczynić w dziedzinie badań naukowych i rozwoju, a także skierować je na strategiczne programy współpracy, koncentrując się przy tym na nowych technologiach podwójnego zastosowania i technologiach obronnych, które nie tylko mają decydujące znaczenie dla realizacji tych celów, ale mogą również być źródłem dalszej wartości dodanej dla Unii Europejskiej; zauważa, że w przypadku owych dodatkowych wydatków wykorzystanie europejskich środków publicznych powinno w sposób szczególny podlegać zasadzie rozliczalności, przejrzystości i kontroli;

21. jest przekonany, że inwestycje Unii w obronność powinny gwarantować zaangażowanie wszystkich państw członkowskich na rzecz zbilansowanej, spójnej i zsynchronizowanej poprawy zdolności wojskowych każdego z nich; uważa, że jest to strategiczna szansa dla Unii na poprawę bezpieczeństwa i obrony;

Ramy instytucjonalne

Rada Ministrów Obrony

22. podkreśla, że wciąż istnieje potrzeba ustanowienia formatu posiedzeń Rady na szczeblu ministrów obrony pod przewodnictwem Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, aby koordynować wdrażanie WPBiO i uczynić ją skuteczniejszą;

Rada Sterująca ds. Obrony

23. uważa, że Rada Sterująca Europejskiej Agencji Obrony, składająca się z przedstawicieli resortów obrony państw członkowskich, stanowi odpowiedni organ do pełnienia funkcji doradczych i nadzorczych wymaganych do realizacji postanowień art. 42, 45 i 46 TUE;

24. uważa, że art. 4 ust. 4 decyzji (WPZiB) 2015/1835 określającej statut, siedzibę i zasady operacyjne Europejskiej Agencji Obrony zapewnia niezbędne i solidne podstawy do tego, aby Rada Sterująca Europejskiej Agencji Obrony stanowiła trzeci unijny komitet stałych przedstawicieli, mianowicie Radę Sterującą ds. Obrony; uważa, że po utworzeniu wspomniany komitet powinien również sprawować funkcje doradcze i nadzorcze wymagane do prowadzenia stałej współpracy strukturalnej;

25. jest przekonany, że mandat Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (KPiB), o którym mowa w art. 38 TUE, powinien podlegać zawężonej interpretacji; uważa, że w myśl traktatów mandat komitetu obejmuje jedynie sytuację i misje poza terytorium Unii, a także pewne aspekty wdrożenia klauzuli solidarności; uważa w szczególności, że rozwiązania o charakterze roboczym, opracowane w ramach komitetu, nie są dostosowane do dalszego wdrażania aspektu WPBiO, o którym mowa w art. 42 ust. 2 TUE;

26. w tym kontekście wzywa Radę do przeglądu decyzji 2001/78/WPZiB ustanawiającej Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa, jak również decyzji (WPZiB) 2015/1835 określającej statut, siedzibę i zasady operacyjne Europejskiej Agencji Obrony;

Europejska Agencja Obrony (EAO)

27. przypomina, że celem EAO jest wspieranie państw członkowskich w rozwijaniu ich zdolności obronnych oraz wzmocnienie ich bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego; podkreśla niedostateczne wykorzystywanie potencjału EAO w zakresie wspierania rozwoju WPBiO i realizacji tego celu, co wymaga pełnego wykorzystania zdolności agencji; apeluje o zastanowienie się nad przyszłą rolą agencji i jej zadaniami; wzywa państwa członkowskie do określenia i utrzymywania wspólnego poziomu ambicji w zakresie zreformowanej EAO; wzywa do zwiększenia wsparcia politycznego, finansowania i zasobów dla EAO, a także do skoordynowania tych działań z działaniami Komisji, państw członkowskich i innych podmiotów, w szczególności w obszarze rozwoju zdolności, zamówień publicznych w dziedzinie obronności, badań naukowych oraz promowania interoperacyjności między siłami zbrojnymi państw członkowskich; uważa, że agencja może współfinansować przedkomercyjne zamówienia i zamówienia publiczne w zakresie innowacyjnych rozwiązań z organami państw członkowskich i prywatnymi podmiotami gospodarczymi;

28. zwraca uwagę na decyzję EAO dotyczącą przeglądu planu rozwoju zdolności zgodnie z globalną strategią UE oraz oczekuje na kolejny plan rozwoju zdolności odzwierciedlający priorytety i potrzeby UE i państw członkowskich w bardziej adekwatny sposób;

29. apeluje do państw członkowskich o opracowanie w ramach EAO wspólnej europejskiej polityki w zakresie zdolności i uzbrojenia, jak przewidziano w art. 42 ust. 3 TUE, a także wzywa Komisję i EAO do przedstawienia wniosków w tej sprawie; wzywa wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do informowania Parlamentu o rezultatach dotychczasowej współpracy między EAO a Komisją oraz współpracy tych dwóch instytucji z Europejską Agencją Kosmiczną i Organizacją do spraw Współpracy w Zakresie Uzbrojenia; apeluje do państw członkowskich o należyte wdrożenie wspólnego stanowiska 2008/994/WPZiB w sprawie wywozu broni oraz o określenie wspólnej polityki w zakresie wywozu broni, gwarantującej, że wywóz broni będzie podlegał wspólnym ogólnounijnym kryteriom obejmującym wywóz broni, amunicji, wyposażenia obronnego i technologii obronnych do krajów trzecich;

Stała współpraca strukturalna

30. zachęca państwa członkowskie do jak najszybszego ustanowienia i podjęcia stałej współpracy strukturalnej w ramach Unii w celu utrwalenia i zwiększenia ich zdolności wojskowych poprzez rozwój doktryny i zdolności przywódczych, rozwój i szkolenie personelu, rozwój materiałów obronnych i infrastruktury obronnej, a także interoperacyjność i certyfikację; podkreśla znaczenie i konieczność udziału wszystkich państw członkowskich, które pragną pogłębiać swoją integrację obronną, dążąc do realizacji najwyższego poziomu ambicji, w stałej i skutecznej współpracy strukturalnej; uważa, że należy utworzyć stałe zintegrowane siły europejskie jako siły wielonarodowe, o których mowa w art. 1 protokołu nr 10 w sprawie stałej współpracy strukturalnej i którymi Unia mogłaby dysponować w celu realizacji WPBiO, jak przewidziano w art. 42 ust. 3 TUE; wzywa wysoką przedstawiciel / wiceprzewodniczącą do przedstawienia wniosków dotyczących wprowadzenia w życie stałej współpracy strukturalnej w pierwszej połowie 2017 r.;

31. uważa, że Unia, w porozumieniu z zainteresowanymi państwami członkowskimi, powinna przewidzieć udział w realizowanych przez nie programach rozwoju zdolności; uważa, że wkład finansowy Unii na rzecz takich programów nie powinien być większy od wkładu państw członkowskich, które w nich uczestniczą;

32. jest zdania, że system grup bojowych UE powinien być przedmiotem stałej współpracy strukturalnej, ze stałą cywilno-wojskową kwaterą główną, przy czym komórka planowania i prowadzenia operacji wojskowych powinna być równie ważna co komórka planowania i prowadzenia operacji cywilnych, gdyż usprawniłoby to planowanie strategiczne i operacyjne w obrębie całego cyklu planowania, a także umożliwiło zacieśnienie współpracy cywilno-wojskowej i podniesienie zdolności UE w zakresie szybkiego reagowania na kryzysy; uważa, że inne europejskie struktury wielonarodowe, takie jak Europejskie Dowództwo Transportu Powietrznego, Eurokorpus oraz Organizacja do spraw Współpracy w Zakresie Uzbrojenia, a także wszystkie dwustronne i wielostronne formy współpracy wojskowej między państwami uczestniczącymi w stałej współpracy strukturalnej również powinny zostać objęte stałą współpracą strukturalną; uważa, że przywileje i immunitety UE powinny mieć zastosowanie do wspomnianych struktur wielonarodowych będących przedmiotem stałej współpracy strukturalnej;

33. uważa, że w fazie przygotowawczej, fazie podwyższonej gotowości do działania i fazie gotowości do przemieszczenia się Unia powinna pokrywać wszystkie koszty związane z działalnością europejskich grup bojowych;

34. wzywa wysoką przedstawiciel / wiceprzewodniczącą oraz Radę do pełnego wdrożenia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 i do powołania specjalnego przedstawiciela do spraw kobiet i konfliktów;

Parlament Europejski

35. podkreśla, że Parlament powinien odgrywać wiodącą rolę w kontrolowaniu i nadzorowaniu wdrażania WPBiO oraz w procesie jej oceny, zgodnie z art. 14 ust. 1 TUE; uważa, że konferencja międzyparlamentarna dotycząca WPZiB oraz WPBiO powinna również służyć jako forum konsultacji międzyparlamentarnych oraz punkt wyjścia do kontroli WPBiO; zaznacza konieczność rzeczywistego konsultowania z Parlamentem istotnych decyzji w zakresie WPBiO, w tym w odniesieniu do misji wojskowych i cywilnych poza granicami UE oraz strategicznych operacji obronnych;

36. w tym kontekście wzywa wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do pełnego wdrożenia art. 36 TUE poprzez zadbanie o to, by stanowisko Parlamentu było odpowiednio uwzględniane w ramach konsultacji z Parlamentem w zakresie głównych aspektów i podstawowych opcji WPBiO będącej składową WPZiB; wzywa do przekazywania Parlamentowi większej ilości informacji oraz do zwiększenia systematyczności tych działań w celu wzmocnienia dostępnych mechanizmów nadzoru parlamentarnego i kontroli politycznej;

37. apeluje do Parlamentu o przekształcenie Podkomisji Bezpieczeństwa i Obrony w pełnoprawną komisję parlamentarną oraz umożliwienie jej odgrywania istotnej roli we wdrażaniu wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, polegającej w szczególności na kontrolowaniu aktów prawnych związanych z rynkiem obrony oraz przeprowadzaniu m.in. procedury skoordynowanego rocznego przeglądu w zakresie obronności;

38. wzywa do zacieśnienia współpracy między Parlamentem Europejskim a parlamentami narodowymi, która jest jednym z podstawowych elementów przyczyniających się do osiągnięcia konkretnych rezultatów w dziedzinie WPBiO oraz do legitymizacji tej polityki; zwraca uwagę, że taka współpraca nie powinna ograniczać wdrażania WPBiO i osiągania jej celów jako polityki Unii;

39. uważa, że Parlament w dalszym ciągu powinien wspierać konkretne inicjatywy i kierować zalecenia do Rady, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz Komisji w zakresie bezpieczeństwa i obrony, wykraczając poza rolę, jaką odgrywa w procedurach budżetowych;

Stosunki UE–NATO

40. apeluje o ściślejsze stosunki między WPBiO a NATO, które umożliwiłyby w kontekście politycznym współpracę i komplementarność na wszystkich szczeblach, z zastrzeżeniem art. 42 ust. 7 akapit drugi TUE; przypomina o potrzebie przywrócenia równowagi w ramach strategicznego partnerstwa między UE a NATO oraz rozszerzenia tego partnerstwa z myślą o kompatybilności, rozwoju wspólnych zdolności i unikaniu powielania działań i struktur, dzięki czemu ograniczy się wydatki i podniesie ich skuteczność; wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel do natychmiastowego nawiązania kontaktów z partnerami transatlantyckimi w celu wyjaśnienia ich stanowiska w odniesieniu do poszczególnych tematów podjętych w globalnej strategii;

41. wzywa wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do przedstawienia szczegółowej analizy skutków prawnych i politycznych, jakie dla rozwoju partnerstwa UE i NATO może mieć ewentualne uruchomienie przez Zjednoczone Królestwo procedury, o której mowa w art. 50 TUE;

42. podkreśla, że należy gruntownie przeformułować porozumienia Berlin Plus, aby dostosować je do obecnego kontekstu strategicznego oraz wyeliminować dostrzeżone niedociągnięcia, takie jak rozszerzenie mechanizmów taktycznych i operacyjnych w scenariuszach, w których obecne są UE i NATO, a także umożliwić NATO korzystanie z instrumentów UE;

Zalecenia polityczne

43. popiera wniosek dotyczący skoordynowanego rocznego przeglądu w zakresie obronności, w kontekście którego państwa członkowskie koordynowałyby swoje plany wydatków i budowania zdolności w zakresie obrony, stanowiącego otwarty proces obejmujący zarówno Parlament Europejski, jak i parlamenty narodowe;

44. wzywa Radę i wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do opracowania unijnej białej księgi bezpieczeństwa i obrony zawierającej odpowiednią definicję zagrożeń i niebezpieczeństw dla europejskiego bezpieczeństwa, którym muszą stawić czoła UE i jej państwa członkowskie, co stanowi pierwszy krok na drodze do budowania zdolności, jakich wymaga europejska obrona, a także plan działania jednoznacznie określający etapy oraz kalendarium kroków, jakie będą stopniowo podejmowane w dążeniu do ustanowienia europejskiej unii obrony i skuteczniejszej wspólnej polityki obrony; uważa, że taka biała księga powinna powstać w wyniku zaangażowania poszczególnych instytucji UE, zostać opracowana w możliwie najszerszym zakresie i obejmować pełną różnorodność środków przewidzianych przez Unię;

45. z zadowoleniem przyjmuje europejski plan działań w sektorze obrony, przedstawiony przez Komisję w listopadzie 2016 r.; w tym kontekście apeluje do Komisji i państw członkowskich o staranne doprecyzowanie informacji na temat finansowania i celów ewentualnego europejskiego funduszu obrony oraz zarządzania nim, w szczególności na temat potencjalnego zakresu zdolności i badań naukowych; uważa, że efektywne wdrożenie tego planu wymaga silnego wsparcia i politycznego zaangażowania ze strony państw członkowskich oraz instytucji UE; w tym kontekście ubolewa, że Komisja, EAO i państwa członkowskie nadal nie zrealizowały wszystkich zadań określonych na posiedzeniach Rady Europejskiej dotyczących obrony, które odbyły się w latach 2013 i 2015;

46. przypomina, że różne inicjatywy przedstawiane przez Komisję Europejską będą musiały uwzględniać specyficzne cechy sektora obrony (zasady uczestnictwa, prawa własności intelektualnej, sprawowanie rządów, powiązania z potrzebami operacyjnymi); w ramach negocjacji dotyczących okresu 2021–2027 zwróci na to szczególną uwagę, zwłaszcza jeżeli chodzi o wdrażanie przyszłego europejskiego programu badań naukowych w dziedzinie obronności;

47. uważa, że przyjęcie unijnej białej księgi bezpieczeństwa i obrony powinno być oparte na planie wdrażania globalnej strategii UE w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony w celu nadania kierunku procesowi stopniowego określania wspólnej unijnej polityki obrony; podkreśla, że przedmiotowy dokument powinien nie tylko odzwierciedlać obecne zdolności wojskowe państw członkowskich, ale również zawierać analizę wymaganej formy współpracy oraz środków, które umożliwią jej podjęcie, rodzajów operacji, jakie mogą być prowadzone przez UE, oraz wymaganych zdolności i zasobów finansowych, a także przyczyniać się jednocześnie do koordynacji i współpracy między NATO a UE;

48. apeluje o natychmiastową reformę mechanizmu ATHENA w celu zwiększenia jego możliwości w zakresie podziału kosztów i wspólnego finansowania, a także z myślą o sprawiedliwym podziale kosztów operacyjnych, aby zachęcić państwa członkowskie do udostępniania swoich sił bez ograniczeń wynikających ze zdolności finansowych; uważa, że reforma taka powinna gwarantować pokrywanie w ramach mechanizmu ATHENA wszelkich wspólnych kosztów, o których mowa w załącznikach I–IV do decyzji Rady (WPZiB 2015/528 z dnia 27 marca 2015 r.; jest zdania, że zreformowany mechanizm ATHENA należy także wykorzystać do pokrywania kosztów operacji zintegrowanych sił europejskich (po ich utworzeniu w ramach stałej współpracy strukturalnej), w tym grup bojowych UE;

49. domaga się, by realizowane za granicą europejskie szkoleniowe misje wojskowe spełniały swoje zadanie polegające na szkoleniu krajowych lokalnych jednostek wojskowych zdolnych do działania w warunkach wojny i zagrożenia bezpieczeństwa (rewolty i terroryzm); w związku z tym uważa, że jednostki te powinny dysponować uzbrojeniem i sprzętem niezbędnym do szkoleń, jak i do działań w terenie, a europejskie siły wojskowe odpowiedzialne za ich przeszkolenie powinny móc towarzyszyć im w roli obserwatorów, ale nie interweniować w działania, aby być w stanie ocenić skuteczność szkolenia i w rezultacie w razie potrzeby wprowadzać usprawnienia i przeprowadzać ponowne szkolenia;

50. podkreśla potrzebę pogłębionych debat na temat przyszłych stosunków między Unią a Zjednoczonym Królestwem w kwestiach związanych z WPBiO, w szczególności w dziedzinie zdolności wojskowych, w przypadku podjęcia przez Zjednoczone Królestwo decyzji o uruchomieniu procedury, o której mowa w art. 50 TUE; uważa, że konieczne jest opracowanie nowych porozumień w sprawie dowodzenia w odniesieniu do dowództwa operacji Atalanta, które znajduje się w Northwood;

51. wzywa Radę i wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do zapewnienia koordynacji na wszystkich szczeblach współdziałania: cywilnym i wojskowym, ESDZ i Komisji oraz UE i państw członkowskich; odnotowuje z zadowoleniem, że w globalnej strategii wskazano na związek między bezpieczeństwem wewnętrznym i zewnętrznym oraz wzywa wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa i Komisję do zagwarantowania spójności oraz do zadbania o to, by wewnętrzne i zewnętrzne aspekty bezpieczeństwa podlegały odpowiedniej koordynacji, w tym na szczeblu administracyjnym;

52. podkreśla, że UE musi zwiększyć wysiłki na rzecz wzmocnienia globalnego ładu, aby doprowadzić do poprawy sytuacji strategicznej i w zakresie bezpieczeństwa; wzywa państwa członkowskie do poparcia reformy ONZ w celu zwiększenia jej legitymacji, przejrzystości, struktury odpowiedzialności i skuteczności; jest zdania, że Rada Bezpieczeństwa ONZ wymaga reformy, zwłaszcza jeśli chodzi o jej skład i procedury głosowania, tak aby zwiększyć jej zdolność do zdecydowanego działania w obliczu globalnych wyzwań związanych z bezpieczeństwem, wykraczających poza sam aspekt wojskowy;

53. podkreśla, że czynnik ludzki jest jednym z naszych najcenniejszych atutów w budowaniu wspólnej obrony; podkreśla konieczność zwiększenia inwestycji w kształcenie i szkolenie w zakresie WPBiO, w tym również w zakresie dążenia do zintegrowanego systemu opartego na krajowych ośrodkach wojskowych, ponieważ kształcenie i szkolenie stanowi potężny instrument pozwalający na uzyskanie postępów w tym obszarze;

54. uważa, że opinie wyrażone przez Parlament Europejski za pośrednictwem niniejszej rezolucji stanowią zalecenia sformułowane pod adresem Rady i wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa zgodnie z art. 36 TUE; uważa, że zalecenia te powinny być należycie uwzględniane przez wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa we wszelkich wnioskach dotyczących rozwoju WPBiO oraz przez Radę w kontekście przyjmowania takich wniosków, co będzie wyrazem dobrej praktyki w zakresie otwartej wzajemnej współpracy instytucji UE;

55. podkreśla, że art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej wyraźnie stanowi, że „działania Unii na arenie międzynarodowej oparte są na zasadach, które leżą u podstaw jej utworzenia, rozwoju i rozszerzenia oraz które zamierza wspierać na świecie: demokracji, państwa prawa, powszechności i niepodzielności praw człowieka i podstawowych wolności, poszanowania godności ludzkiej, zasad równości i solidarności oraz poszanowania zasad Karty Narodów Zjednoczonych oraz prawa międzynarodowego”;

Ewentualne zmiany i dostosowania w obecnej strukturze instytucjonalnej Unii Europejskiej

56. wzywa członków przyszłego konwentu do:

— rozważenia zaleceń i wskazówek zawartych w tej rezolucji oraz w rezolucji Parlamentu na temat wdrażania wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, jak i na temat europejskiej unii obrony;

— uwzględnienia w przyszłym traktacie unijnym – w oparciu o zalecenia i wskazówki zawarte w tych rezolucjach – przepisów, na mocy których:

  — utworzone zostaną europejskie siły zbrojne zdolne do rozmieszczania sił bojowych w konfliktach o dużej intensywności, sił stabilizacyjnych zabezpieczających zawieszenia broni, porozumienia pokojowe i zadania w zakresie ewakuacji, służb medycznych, w tym przenośnych szpitali polowych, a także sił zdolnych do realizacji zadań z zakresu logistyki i inżynierii wojskowej;

  — w ramach wspólnej polityki obronnej Unii opracowane zostaną dokładne i wiążące wytyczne dotyczące uruchomienia i wdrożenia klauzuli wzajemnej pomocy i wsparcia;

  — na szczeblu europejskim wprowadzony zostanie obowiązek dzielenia się informacjami między krajowymi służbami wywiadowczymi w ramach odpowiednich struktur współpracy;

  — powstanie stała grupa robocza do spraw obronnych, która będzie się składać z członków Komisji i której będzie przewodniczyć wiceprzewodnicząca / wysoka przedstawiciel; Parlament będzie współpracował ze stałymi przedstawicielami tej grupy; pogłębi się zaangażowanie Komisji w obronność poprzez jasno określone badania naukowe, plany i działania wdrażające; wiceprzewodnicząca / wysoka przedstawiciel będzie mogła uwzględnić działania na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu we wszystkich unijnych działaniach z zakresu polityki zewnętrznej, zwłaszcza we wspólnej polityce bezpieczeństwa i obrony;

— rozważenia oceny – w kontekście polityki finansowej i budżetowej – wydatków państw członkowskich na obronność w ramach przyszłego europejskiego semestru w dziedzinie obrony, tj. do uwzględnienia, jakie wydatki każde państwo członkowskie czyni w tej dziedzinie, aby odnieść znaczenie wydatków poszczególnych państw do bezpieczeństwa całej Europy; uważa, że w dłuższej perspektywie UE powinna zbadać możliwości ustanowienia wspólnego budżetu oraz dążyć do realizacji tego celu;

o

o o

57. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, sekretarzowi generalnemu Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego, unijnym agencjom działającym w dziedzinie przestrzeni kosmicznej, bezpieczeństwa i obrony oraz parlamentom narodowym.

Czwartek, 16 marca 2017 r.

P8_TA(2017)0093

Zintegrowana polityka Unii Europejskiej wobec Arktyki

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 marca 2017 r. w sprawie zintegrowanej polityki Unii Europejskiej wobec Arktyki (2016/2228(INI))

(2018/C 263/19)

Parlament Europejski,

— uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS) zawartą dnia 10 grudnia 1982 r. i obowiązującą od dnia 16 listopada 1994 r. oraz Ramową konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC),

— uwzględniając porozumienie przyjęte w Paryżu na 21. konferencji stron UNFCCC dnia 12 grudnia 2015 r. (porozumienie paryskie) oraz głosowanie Parlamentu Europejskiego w sprawie ratyfikacji porozumienia w dniu 4 października 2016 r. ([1]),

— uwzględniając konwencję z Minamaty, Konwencję w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości, protokół z Göteborga, konwencję sztokholmską, konwencję z Aarhus oraz Konwencję o różnorodności biologicznej,

— uwzględniając zorganizowany przez ONZ Światowy Szczyt Zrównoważonego Rozwoju oraz przyjęty przez Zgromadzenie Ogólne dnia 25 września 2015 r. dokument końcowy zatytułowany „Przekształcamy nasz świat: program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030” ([2]),

— uwzględniając konwencję UNESCO z dnia 16 listopada 1972 r. dotyczącą ochrony światowego dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego,

— uwzględniając konwencję nr 169 MOP oraz Deklarację praw ludów tubylczych,

— uwzględniając deklarację z Ilulissat ogłoszoną w dniu 28 maja 2008 r. przez pięć nadbrzeżnych państw Oceanu Arktycznego podczas konferencji dotyczącej Oceanu Arktycznego, która odbyła się w Ilulissat na Grenlandii,

— uwzględniając Deklarację Inuitów żyjących wokół bieguna w sprawie zasad gospodarowania zasobami w inuickim Nunaat ([3]),

— uwzględniając przyjęcie przez Zgromadzenie Ogólne w dniu 13 września 2007 r. Deklaracji praw ludów tubylczych ONZ nr 61/295 (UNDRIP),

— uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Arktyki, w szczególności z 20 czerwca 2016 r., 12 maja 2014 r., 8 grudnia 2009 r. i 8 grudnia 2008 r.,

— uwzględniając globalną strategię na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej z czerwca 2016 r. zatytułowaną „Wspólna wizja, wspólne działanie: silniejsza Europa”, a także „Sprawozdanie WPZiB – nasze priorytety w 2016 r.” zatwierdzone przez Radę w dniu 17 października 2016 r.,

— uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa (WP) z dnia 27 kwietnia 2016 r. zatytułowany „Zintegrowana polityka Unii Europejskiej w sprawie Arktyki” (JOIN(2016)0021), wspólny komunikat Komisji i WP z dnia 26 czerwca 2012 r. zatytułowany „Kształtowanie polityki realizowanej przez Unię Europejską w regionie Arktyki” (JOIN(2012)0019) oraz komunikat Komisji z dnia 20 listopada 2008 r. „UE i region arktyczny” (COM(2008)0763),

([1]) Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0363.
([2]) Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/70/1
([3]) http://www.inuitcircumpolar.com/uploads/3/0/5/4/30542564/ declaration_on_resource_development_a3_final.pdf.

— uwzględniając krajowe strategie państw arktycznych wobec Arktyki, w szczególności strategię Królestwa Danii (2011), a także Szwecji (2011) i Finlandii (2013), oraz strategie innych państw członkowskich UE i innych państw członkowskich EOG,

— uwzględniając decyzję Rady 2014/137/UE z dnia 14 marca 2014 r. w sprawie stosunków między Unią Europejską, z jednej strony, a Grenlandią i Królestwem Danii, z drugiej strony,

— uwzględniając deklarację o utworzeniu Rady Arktycznej i jej bieżący program na lata 2015–2017 (radzie tej przewodniczyć będzie USA),

— uwzględniając oświadczenie w sprawie 20. rocznicy powstania Euro-arktycznej Rady Morza Barentsa, wydane w Kirkenes w Norwegii w dniach 3–4 czerwca 2013 r.,

— uwzględniając oświadczenia Konferencji Parlamentarzystów Regionu Arktycznego (CPAR) oraz Konferencji Parlamentarzystów Regionu Morza Barentsa (BPC), w szczególności oświadczenie konferencyjne przyjęte na 12. konferencji CPAR w Ułan Ude (Rosja) w dniach 14–16 czerwca 2016 r.,

— uwzględniając wspólne oświadczenie trzeciego posiedzenia ministerialnego odnowionego wymiaru północnego, które odbyło się w Brukseli w dniu 18 lutego 2013 r.,

— uwzględniając oświadczenia przyjęte przez Parlamentarne Forum Wymiaru Północnego w Rejkiawiku (Islandia) w maju 2015 r., w Archangielsku (Rosja) w listopadzie 2013 r., w Tromsø (Norwegia) w lutym 2011 r. oraz w Brukseli we wrześniu 2009 r.,

— uwzględniając Międzynarodowy kodeks dla statków pływających po wodach polarnych przyjęty przez Międzynarodową Organizację Morską (IMO),

— uwzględniając Międzynarodową konwencję o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (konwencję MARPOL),

— uwzględniając Konwencję o utworzeniu Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniami Olejami, Międzynarodowy Fundusz Odszkodowań za Szkody Spowodowane Zanieczyszczeniami Olejami oraz dodatkowy fundusz odszkodowań za szkody spowodowane zanieczyszczeniem olejami,

— uwzględniając swoje rezolucje z dnia 21 listopada 2013 r. w sprawie wdrażania wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (na podstawie sprawozdania rocznego Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa) ([1]), z dnia 12 września 2013 r. w sprawie morskiego wymiaru wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony ([2]), z dnia 22 listopada 2012 r. na temat roli wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony w przypadku kryzysów i klęsk żywiołowych spowodowanych zmianą klimatu ([3]) oraz z dnia 12 września 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa ([4]),

— uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Arktyki, w szczególności rezolucje z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie strategii UE na rzecz Arktyki ([5]), z dnia 20 stycznia 2011 r. w sprawie zrównoważonej polityki UE na dalekiej północy ([6]) oraz z dnia 9 października 2008 r. w sprawie zarządzania regionem arktycznym ([7]),

— uwzględniając swoje rezolucje z dnia 2 lutego 2016 r. w sprawie śródokresowego przeglądu unijnej strategii ochrony różnorodności biologicznej ([8]) oraz z dnia 12 maja 2016 r. w sprawie działań następczych i przeglądu programu działań do roku 2030 ([9]),

— uwzględniając stosowne zalecenia delegacji do spraw stosunków ze Szwajcarią i Norwegią, do wspólnej komisji parlamentarnej UE–Islandia oraz do wspólnej komisji parlamentarnej Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) (delegacji SINEAA),

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 października 2016 r. „Strategia kosmiczną dla Europy" (COM(2016)0705),

---

([1]) Dz.U. C 436 z 24.11.2016, s. 17.
([2]) Dz.U. C 93 z 9.3.2016, s. 131.
([3]) Dz.U. C 419 z 16.12.2015, s. 153.
([4]) Dz.U. C 353 E z 3.12.2013, s. 77.
([5]) Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0236.
([6]) Dz.U. C 136 E z 11.5.2012, s. 71.
([7]) Dz.U. C 9 E z 15.1.2010, s. 41.
([8]) Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0034.
([9]) Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0224.

— uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1775 z dnia 6 października 2015 r. w sprawie handlu produktami z fok,

— uwzględniając art. 52 Regulaminu,

— uwzględniając wspólne obrady Komisji Spraw Zagranicznych oraz Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, zgodnie z art. 55 Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, a także opinie Komisji Handlu Zagranicznego, Komisji Rozwoju Regionalnego, jak również Komisji Rybołówstwa (A8-0032/2017),

A. mając na uwadze, że Unia Europejska odgrywa istotną rolę na arenie światowej; mając na uwadze długotrwałe zaangażowanie UE w Arktyce wynikające z historii, geografii, gospodarki i badań naukowych; mając na uwadze, że trzy państwa członkowskie – Dania, Finlandia i Szwecja – są krajami arktycznymi; mając na uwadze, że Arktyka jest otoczona wodami międzynarodowymi, a obywatele i rządy na całym świecie, w tym Unia Europejska, ponoszą odpowiedzialność za wspieranie ochrony Arktyki;

B. mając na uwadze, że zaangażowanie UE w regionie północnym i w Arktyce rozpoczęło się już na początku lat 90. XX w. poprzez udział w tworzeniu Rady Regionu Morza Bałtyckiego (CBSS), Euro-arktycznej Rady Morza Barentsa (BEAC) i pełne członkostwo Komisji w tych organach;

C. mając na uwadze, że polityka wymiaru północnego, która ma wpływ zarówno na sprawy wewnętrzne, jak i relacje zewnętrzne UE, przekształciła się w równoważne partnerstwo między UE, Rosją, Norwegią i Islandią; mając na uwadze, że oprócz partnerów wymiaru północnego w tej wspólnej polityce uczestniczy wiele organizacji wielostronnych, takich jak Rada Arktyczna, Rada Regionu Morza Bałtyckiego i Euro-arktyczna Rada Morza Barentsa, a Kanada i Stany Zjednoczone mają status obserwatorów; mając na uwadze, że polityka ta obejmuje rozległy obszar geograficzny i poprzez praktyczną współpracę regionalną odgrywa ważną rolę w obszarach zrównoważonego rozwoju, zdrowia publicznego i dobrostanu społecznego, kultury, ochrony środowiska oraz logistyki i transportu;

D. mając na uwadze stopniowe tworzenie i pogłębianie polityki UE wobec Arktyki; mając na uwadze, że ewoluującemu zaangażowaniu UE i jej wspólnym interesom najlepiej służą dobrze skoordynowane wspólne środki; mając na uwadze, że wyzwania związane z Arktyką wymagają podjęcia wspólnych działań na szczeblu regionalnym i międzynarodowym;

E. mając na uwadze, że Arktyka mierzy się ze specyficznymi wyzwaniami społecznymi, środowiskowymi i gospodarczymi;

F. mając na uwadze, że europejska część Arktyki jest słabo zaludniona, a jej mieszkańcy są rozsiani na znacznym obszarze, na którym brakuje połączeń transportowych, takich jak drogi, kolej oraz połączenia lotnicze na osi wschód–zachód; mając na uwadze, że europejska część Arktyki jest niedoinwestowana;

G. mając na uwadze, że do Arktyki mają zastosowanie szerokie międzynarodowe ramy prawne;

H. mając na uwadze, że Rada Arktyczna jest głównym forum współpracy w regionie Arktyki; mając na uwadze, że w ciągu 20 lat istnienia Rada Arktyczna dowiodła, że jest zdolna do podtrzymywania współpracy o pozytywnym i konstruktywnym charakterze, dostosowywania się do nowych wyzwań oraz podejmowania nowych zobowiązań;

I. mając na uwadze, że państwa arktyczne obejmują zwierzchnictwem i jurysdykcją swoje ziemie i wody; mając na uwadze, że należy respektować prawa ludności Arktyki w odniesieniu do dalszego zrównoważonego wykorzystywania ich zasobów naturalnych;

J. mając na uwadze, że wzrasta zainteresowanie Arktyką i jej zasobami ze względu na zmiany środowiska naturalnego w tym obszarze i niedobór zasobów; mając na uwadze, że rośnie znaczenie geopolityczne tego regionu; mając na uwadze skutki zmiany klimatu i rosnącą rywalizację o dostęp do Arktyki i jej zasobów naturalnych oraz zagrożenia dla regionu spowodowane wzrostem działalności gospodarczej, w tym wyzwania dla środowiska i bezpieczeństwa ludności, ale także nowe możliwości, takie jak wysoko rozwinięta, zrównoważona biogospodarka; mając na uwadze, że w wyniku zmiany klimatu otworzą się nowe trasy żeglugi i nowe łowiska oraz pojawi się dostęp do zasobów

naturalnych, co może prowadzić do nasilenia działalności człowieka i spotęgować wyzwania w dziedzinie środowiska w tym regionie;

K. mając na uwadze, że Arktyka od dawna stanowi obszar konstruktywnej współpracy międzynarodowej oraz mając na uwadze, że Arktyka powinna pozostać obszarem bez napięć;

L. mając na uwadze, że dobra dostępność, która umożliwi poprawę połączeń między obszarami wiejskimi regionu północnego a pozostałą częścią UE, jest jednym z warunków zrównoważonego i konkurencyjnego rozwoju gospodarczego w ośrodkach rozwoju na północy, zważywszy na rosnące zainteresowanie inwestorów i zainteresowanych podmiotów niewykorzystanymi zasobami i wynikające w tego obawy związane ze stanem środowiska;

M. mając na uwadze, że do 2015 r. Federacja Rosyjska utworzyła co najmniej sześć nowych baz na północ od koła podbiegunowego, w tym sześć portów głębokowodnych i trzynaście lądowisk, oraz że zwiększa swoją obecność w Arktyce pod względem sił lądowych;

N. mając na uwadze, że silny, zdrowy i zrównoważony ekosystem Arktyki zamieszkiwany przez dobrze prosperujące społeczności ma strategiczne znaczenie dla politycznej i gospodarczej stabilności Europy i świata; podkreśla, że Arktyka posiada ponad połowę światowych obszarów wodnych i odgrywa istotną rolę w procesie oczyszczania wody; uważa, że Arktyka przyczynia się do osiągania celów dobrego stanu wód w Unii Europejskiej zgodnie z ramową dyrektywą wodną; mając na uwadze, że koszty niepodejmowania działań w zakresie ochrony systemów społeczno-ekologicznych Arktyki rosną wykładniczo;

O. mając na uwadze znaczne zmniejszenie się pokrywy lodowej na Morzu Arktycznym od 1981 r. oraz zmniejszenie się obszaru pokrytego wieczną zmarzliną (wraz z ryzykiem przypadkowego uwolnienia do atmosfery ogromnych ilości dwutlenku węgla ([1]) i metanu), a także ciągłe kurczenie się pokrywy śnieżnej i topnienie lodowców, co przyczynia się do podnoszenia się poziomu mórz na świecie; mając na uwadze, że zaobserwowano, iż lód morski znika nawet szybciej niż wynika z prognoz opartych na modelach, a powierzchnia pokrywy lodowej na morzu w lecie zmniejszyła się o ponad 40 % w ciągu 35 lat; mając na uwadze, że w regionach polarnych zmiana klimatu postępuje dwa razy szybciej i przyspiesza, powodując nieznane i nieprzewidywalne zmiany w istniejących ekosystemach na świecie;

P. mając na uwadze, że trzy państwa członkowskie UE (Dania, Finlandia i Szwecja) oraz jeden obszar z grupy krajów i terytoriów zamorskich (Grenlandia) są członkami Rady Arktycznej (składającej się z ośmiu członków), a siedem innych państw członkowskich (Francja, Hiszpania, Niderlandy, Niemcy, Polska, Włochy i Zjednoczone Królestwo) ma status obserwatora; mając na uwadze, że UE oczekuje ostatecznego zatwierdzenia swojego formalnego statusu obserwatora w Radzie Arktycznej;

Q. mając na uwadze, że ochrona środowiska i zrównoważony rozwój stanowią dwa główne założenia deklaracji z Ottawy, którą ustanowiono podwaliny dla Rady Arktycznej w 1996 r.;

R. mając na uwadze, że w regionie arktycznym mieszka ok. czterech milionów osób, z których ok. 10 % to ludy tubylcze; mając na uwadze, że wrażliwe środowisko naturalne Arktyki oraz prawa podstawowe ludów tubylczych muszą być zachowane i chronione za pomocą bardziej rygorystycznych zabezpieczeń; mając na uwadze, że należy zagwarantować prawa ludów tubylczych i ludności miejscowej do zatwierdzania procesu podejmowania decyzji dotyczącego wydobywania zasobów naturalnych i uczestniczenia w nim; podkreśla, że wzrost zanieczyszczeń i ilości metali ciężkich w Arktyce ma negatywne skutki w łańcuchu żywnościowym ze względu na ich obecność w gatunkach fauny i flory, a zwłaszcza w rybach, co stanowi poważne wyzwanie zdrowotne dla lokalnych mieszkańców oraz dla innych konsumentów produktów rybołówstwa;

S. mając na uwadze, że ekosystemy Arktyki, w tym flora i fauna, są szczególnie wrażliwe na zakłócenia i mają dość długi okres powrotu do stanu pierwotnego; mając na uwadze, że negatywne wpływy na środowisko często kumulują się i są nieodwracalne, a także często mają wymiar zewnętrzny o charakterze geograficznym i ekologicznym (np. powodują niszczenie ekosystemów oceanicznych);

T. mając na uwadze, że w ostatnich dekadach temperatura w Arktyce rosła blisko dwa razy szybciej niż średnia temperatura na świecie;

([1]) Szacuje się, że w Arktyce zmagazynowane jest około półtora miliarda ton CO_2;

U. mając na uwadze, że zwiększona ilość gazów cieplarnianych i zanieczyszczeń w powietrzu przyczynia się do zmiany klimatu Arktyki; mając na uwadze, że zanieczyszczenia pojawiające się w klimacie Arktyki pochodzą przede wszystkim ze źródeł emisji znajdujących się w Azji, Ameryce Północnej i Europie, zatem środki redukcji emisji podejmowane w UE odgrywają wielką rolę w zapobieganiu zmianie klimatu Arktyki;

V. mając na uwadze, że liczne są rodzaje ryzyka związanego ze stosowaniem paliwa ciężkiego w arktycznym transporcie morskim; mając na uwadze, że w przypadku wycieku bardzo gęsty olej ulega emulgowaniu, tonie i może być przenoszony na duże odległości, jeżeli zostanie uwięziony w lodzie; mając na uwadze, że wycieki paliwa ciężkiego wiążą się z wielkim zagrożeniem dla bezpieczeństwa żywności społeczności tubylczych Arktyki, które żywią się tym, co złowią lub upolują; mając na uwadze, że spalanie paliwa ciężkiego powoduje wytwarzanie tlenku siarki i metali ciężkich, a także znacznych ilości sadzy, które to substancje w styczności z arktycznym lodem pobudzają absorpcję ciepła przez masę lodu, a tym samym przyspieszają proces topnienia i skutki zmiany klimatu; mając na uwadze, że IMO zakazuje transportowania i stosowania paliwa ciężkiego na wodach otaczających Antarktydę;

W. mając na uwadze, że Unia powinna odgrywać wiodącą rolę w ramach rozmów i negocjacji w organizacjach międzynarodowych, tak aby wszystkie podmioty wywiązywały się ze swoich zobowiązań dotyczących ograniczania emisji gazów cieplarnianych lub zanieczyszczeń i aby stawić czoła rosnącym wyzwaniom w obszarze zrównoważonego gospodarowania zasobami;

X. mając na uwadze zagrożenia związane z wykorzystywaniem energii jądrowej w lodołamaczach i instalacjach nadbrzeżnych, które należy ograniczyć do minimum we wszystkich działaniach związanych z gotowością i reagowaniem;

Y. mając na uwadze, że składowanie jakichkolwiek odpadów w arktycznej wiecznej zmarzlinie w żadnym wypadku nie jest przykładem zrównoważonego gospodarowania odpadami, czego dowodzą wyniki badania przeprowadzonego niedawno w Camp Century na Grenlandii;

Z. mając na uwadze, że polityka UE wobec regionu Arktyki powinna w większym stopniu odzwierciedlać cele zrównoważonego rozwoju, do których osiągnięcia do roku 2030 zobowiązała się Unia Europejska;

AA. mając na uwadze, że oparte na wiedzy naukowej, w tym na wiedzy ludności lokalnej i tubylczej, podejmowanie decyzji ma kluczowe znaczenie dla ochrony wrażliwych ekosystemów Arktyki, zmniejszania zagrożeń, umożliwiania społecznościom lokalnym dostosowania się do zmian oraz promowania zrównoważonego rozwoju; mając na uwadze, że UE jest największym podmiotem finansującym badania naukowe w Arktyce i promującym swobodną wymianę wyników tych badań;

AB. mając na uwadze, że wyważone połączenie przemysłowej wiedzy fachowej i specjalizacji w dziedzinie Arktyki ze zobowiązaniem do osiągnięcia przyjaznych dla środowiska i zrównoważonych celów rozwoju może prowadzić do innowacji ekologicznych, symbioz przemysłowych i skutecznego gospodarowania odpadami w obszarze Arktyki, a tym samym do zachowania pierwotnego środowiska arktycznego i umożliwienia tworzenia i rozwoju możliwości biznesowych i wzrostu zatrudnienia, co może mieć również pozytywny wpływ na zatrudnienie ludzi młodych i rozwiązanie problemu starzenia się ludności;

AC. mając na uwadze, że istniejące zdolności techniczne w obszarze komunikacji satelitarnej w Unii Europejskiej, na wzór usług i obiektów infrastrukturalnych zapewnianych przez programy Copernicus i Galileo, mogłyby zaspokoić potrzeby użytkowników w regionie Arktyki;

AD. mając na uwadze, że zaangażowanie społeczności lokalnych ma zasadnicze znaczenie dla powodzenia zarządzania zasobami naturalnymi i budowania odporności wrażliwych ekosystemów;

AE. mając na uwadze znaczenie uwzględniania lokalnej i tradycyjnej wiedzy przy podejmowaniu decyzji dotyczących Arktyki;

AF. mając na uwadze, że kulturom Saamów, Nieńców, Chantów, Ewenków, Czukczów, Aleutów, Juków i Inuitów należy zapewnić ochronę, zgodnie z Deklaracją praw ludów tubylczych ONZ; mając na uwadze, że tubylcze ludy Arktyki mają prawo korzystać z zasobów naturalnych na swoich obszarach i że z tego względu powinny one uczestniczyć we wszystkich przyszłych planach dotyczących rybołówstwa komercyjnego;

AG. mając na uwadze, że wszelka działalność w zakresie rybołówstwa w regionie Arktyki musi odbywać się zgodnie z obowiązującymi porozumieniami międzynarodowymi dotyczącymi tego obszaru, w tym z traktatem spitsbergeńskim z 1920 r. oraz w szczególności ze wszelkimi prawami państw będących stronami tego traktatu, a także odbywać się z poszanowaniem wszelkich historycznych praw połowowych;

1. z zadowoleniem przyjmuje wspólny komunikat jako właściwy krok w kierunku zintegrowanej polityki UE dotyczącej Arktyki, obejmującej konkretne obszary działań, oraz w kierunku opracowania spójniejszych unijnych ram działania ze szczególnym uwzględnieniem europejskiej części Arktyki; podkreśla potrzebę zwiększenia spójności pomiędzy wewnętrzną a zewnętrzną polityką UE w odniesieniu do Arktyki; wzywa Komisję do ustanowienia konkretnych środków w zakresie wdrażania i działań następczych w odniesieniu do jej komunikatu; ponawia wezwanie do stworzenia kompleksowej strategii zaangażowania UE w Arktyce i skonkretyzowanego planu działania w tej sprawie, w którym punktem wyjścia powinna być ochrona wrażliwych ekosystemów Arktyki;

2. wyraża zadowolenie z powodu uwzględnienia w komunikacie trzech obszarów priorytetowych, tj. zmiany klimatu, zrównoważonego rozwoju i współpracy międzynarodowej;

3. podkreśla znaczenie Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS) dla zapewnienia ram prawnych dla wszystkich działań związanych z oceanami, również w Arktyce, wyznaczenia granic arktycznego szelfu kontynentalnego oraz rozstrzygnięcia kwestii suwerenności wewnątrz obszaru Arktyki w odniesieniu do mórz terytorialnych; zauważa, że w Arktyce pozostało tylko kilka nierozstrzygniętych kwestii dotyczących jurysdykcji; uważa poszanowanie prawa międzynarodowego w Arktyce za kwestię zasadniczą; zwraca uwagę, że wody wokół bieguna północnego to w przeważającej części wody międzynarodowe; opowiada się za umocnieniem roli UE w promowaniu skutecznych ustaleń wielostronnych oraz za światowym porządkiem opartym na prawie poprzez wzmocnienie i spójne wdrażanie odpowiednich międzynarodowych, regionalnych i dwustronnych umów i ram prawnych; podkreśla, że UE powinna odgrywać pozytywną rolę w promowaniu i wspieraniu uzgodnień, które umacniają zarządzanie różnorodnością biologiczną i środowiskiem w obszarach nieobjętych jurysdykcją krajową na Oceanie Arktycznym; odnotowuje, że nie dotyczy to żeglugi i tradycyjnych źródeł utrzymania; wzywa UE do ścisłej współpracy z państwami członkowskimi w celu wspierania bezpieczeństwa i ochrony środowiska w regionie; podkreśla ważną rolę Rady Arktycznej w utrzymaniu konstruktywnej współpracy, braku napięć, pokoju i stabilności w regionie Arktyki;

4. z zadowoleniem przyjmuje ratyfikację porozumienia paryskiego przez Unię Europejską i jego wejście w życie w dniu 4 listopada 2016 r.; wzywa do jego szybkiego i skutecznego wdrożenia przez wszystkie strony; zachęca państwa członkowskie do ratyfikowania porozumienia paryskiego w celu przystąpienia do ambitnych celów i środków dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych zarówno w sektorze handlu uprawnieniami do emisji, jak i w sektorach podejmujących wspólny wysiłek redukcyjny, z uwzględnieniem celu polegającego na ograniczeniu do roku 2100 wzrostu temperatury do 1,5 C;

5. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby odegrały większą rolę w skutecznym wdrażaniu umów międzynarodowych takich jak porozumienie paryskie, konwencja z Minamaty, Konwencja w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości, protokół z Göteborga, konwencja sztokholmska, Międzynarodowy kodeks dla statków pływających po wodach polarnych (kodeks polarny) i Konwencja o różnorodności biologicznej (CBD); prosi Komisję o zwracanie szczególnej uwagi na prowadzony obecnie przez Komitet ds. Przeglądu Trwałych Zanieczyszczeń Organicznych międzynarodowy proces wyeliminowania trwałych zanieczyszczeń organicznych i sadzy; zachęca państwa partnerskie UE do pójścia za tym przykładem;

6. popiera rozwój sieci arktycznych obszarów chronionych i ochrony obszaru wód międzynarodowych wokół bieguna północnego poza strefami ekonomicznymi państw nadbrzeżnych;

7. apeluje o to, aby wszelkie próby rozwijania rybołówstwa komercyjnego w regionie Arktyki w pełni uwzględniały wrażliwość i szczególny charakter tego regionu; nalega, aby przed podjęciem każdej nowej działalności w zakresie rybołówstwa komercyjnego w regionie Arktyki przeprowadzano wiarygodne i ostrożne oceny naukowe dotyczące stad w celu określenia, jaki zakres rybołówstwa pozwoli utrzymać stada ryb docelowo objęte połowem powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu i nie doprowadzi do wyczerpania zasobów innych gatunków lub do poważnych szkód w środowisku morskim; podkreśla, że wszystkie połowy oceaniczne muszą być regulowane przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem, która uwzględnia opinie naukowe oraz posiada rozbudowany program kontroli i nadzoru, aby zapewnić zgodność ze środkami w zakresie zarządzania; zwraca uwagę, że połowy w wyłącznych strefach ekonomicznych muszą spełniać określone standardy; wzywa do wprowadzenia moratorium na połowy na skalę przemysłową, w tym połowy włokami dennymi, na wodach Arktyki, na których wcześniej nie prowadzono połowów;

8. z zadowoleniem przyjmuje trwające negocjacje dotyczące międzynarodowego porozumienia między państwami nadbrzeżnymi regionu Arktyki i stronami międzynarodowymi, prowadzone z myślą o zapobieganiu nieuregulowanym połowom na międzynarodowych wodach Arktyki, oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do podpisania przedmiotowej deklaracji i zabiegania o uznanie jej za wiążącą dla sygnatariuszy;

9. wzywa Komisję, by zapewniała wsparcie państwom regionu Arktyki i zachęcała je do dalszych prac nad udostępnianiem obszerniejszych informacji i analiz dotyczących wszystkich stad w regionie;

10. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmożenia ich wysiłków – w unijnych ramach prawnych – poprzez uzgodnienie ambitnych celów dotyczących redukcji emisji w trakcie rokowań dotyczących dyrektywy w sprawie krajowych poziomów emisji, poprzez zmniejszenie lokalnego poziomu zanieczyszczeń dzięki pakietowi w sprawie polityki czystego powietrza w celu ograniczenia zanieczyszczeń przemieszczających się na dalekie odległości, w szczególności sadzy, oraz poprzez negocjowanie ambitnych celów i środków dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych zarówno w sektorze handlu uprawnieniami do emisji, jak i w sektorze wspólnego wysiłku redukcyjnego, z uwzględnieniem celu polegającego na ograniczeniu do roku 2100 wzrostu temperatury do 1,5 ^{o}C;

11. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zadbania o to, by negocjowane obecnie porozumienie ONZ w sprawie ochrony różnorodności biologicznej oceanów na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową było silne i skuteczne oraz gwarantowało solidny proces rozpoznawania i wyznaczania morskich obszarów chronionych – w tym rezerwatów morskich wyłączonych z połowów – oraz zarządzania nimi i egzekwowania powiązanych postanowień;

12. zachęca Komisję i państwa członkowskie do potwierdzenia ich roli w skutecznym wdrażaniu Konwencji o różnorodności biologicznej i odnośnych porozumień międzynarodowych; uważa za istotne, aby plan strategiczny uzgodniony na mocy art. 10 protokołu z Nagoi, dotyczącego określania i priorytetowego traktowania szkodliwych gatunków obcych, które zagrażają ekosystemom, oraz ich ścieżek rozprzestrzeniania się, był realizowany, jako że najbardziej szkodliwe inwazyjne gatunki są kontrolowane lub eliminowane, a wobec ich ścieżek rozprzestrzeniania się stosuje się odpowiednie środki w celu wyeliminowania przenoszenia i inwazji szkodliwych gatunków obcych, również na obszarach Arktyki;

13. wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia zakazu stosowania dopłat do paliw kopalnych, które obniżają koszty produkcji energii z paliw kopalnych, w celu zniechęcenia do eksploatacji źródeł paliw kopalnych i stosowania paliw kopalnych;

14. wzywa UE do propagowania na szczeblu międzynarodowym ścisłych zapobiegawczych norm regulacyjnych w obszarze ochrony środowiska i bezpieczeństwa w odniesieniu do poszukiwania, badania i eksploatacji złóż ropy; wzywa do wprowadzenia zakazu odwiertów w poszukiwaniu ropy na pokrytych lodem wodach Arktyki w UE i EOG oraz apeluje do UE o propagowanie porównywalnych norm zapobiegawczych w Radzie Arktycznej i dla państw arktycznych;

15. podkreśla, jak duże znaczenie dla UE ma zachęcanie do szybkiej ratyfikacji konwencji z Minamaty w celu zapobiegania emisjom rtęci i ich ograniczania;

16. pochwala zamiar Komisji dotyczący wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych na upowszechnienie działań na rzecz klimatu w Arktyce, uwzględniając lokalną sytuację i wyjątkowy charakter regionów arktycznych;

17. podkreśla, że rosnące wykorzystywanie zasobów naturalnych w Arktyce powinno odbywać się z poszanowaniem i na korzyść ludności lokalnej oraz przy pełnej odpowiedzialności za wrażliwe środowisko arktyczne; uważa, że ten strategiczny wybór ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia zgodności z prawem oraz lokalnego poparcia zaangażowania UE w Arktyce;

18. wzywa Komisję i państwa członkowskie, które są członkami Rady Arktycznej lub mają status obserwatora, do wspierania bieżących prac Rady Arktycznej w odniesieniu do ocen oddziaływania na środowisko w celu zachowania wrażliwych ekosystemów Arktyki zgodnie z konwencją z Espoo; podkreśla kluczowe znaczenie ocen oddziaływania na środowisko dla zapewnienia zrównoważonego rozwoju działalności gospodarczej i ochrony szczególnie wrażliwych ekosystemów i społeczności Arktyki; zwraca uwagę na następujące niewyczerpujące kryteria, które zostały przedstawione przez Okołobiegunową Radę Inuitów, dotyczące projektów realizowanych na obszarze Arktyki:

— należy rozważyć wszystkie możliwe skutki dla środowiska, dla kultury oraz skutki społeczno-gospodarcze zarówno podczas realizacji przedsięwzięcia, jak i po jego zakończeniu, w tym skumulowane skutki obecnych i przyszłych przedsięwzięć;

— należy stosować zasadę ostrożności i zasadę „zanieczyszczający płaci" na wszystkich etapach planowania, oceny, wdrażania i czerpania zysków z przedsięwzięć;

— odzyskiwanie habitatów i dotkniętych obszarów oraz przywracanie ich do stanu pierwotnego musi zostać starannie zaplanowane, a finansowanie tych działań należy zapewnić w pełni jeszcze przed rozpoczęciem przedsięwzięcia;

— propozycje projektów w zakresie reagowania na wyciek ropy muszą obejmować wykazanie na podstawie dowodów, że przemysł jest w stanie zebrać rozlaną ropę naftową w warunkach nietkniętej, połamanej i ponownie zamarzającej pokrywy lodowej;

— należy ustanowić międzynarodowy system odpowiedzialności i odszkodowań za zanieczyszczenia gruntów, wody i obszarów morskich wynikające z poszukiwania i eksploatacji przybrzeżnych złóż ropy naftowej;

19. podkreśla znaczenie znalezienia mechanizmów umożliwiających stosowanie społecznej odpowiedzialności biznesu w działaniach przedsiębiorstw prowadzących działalność gospodarczą w regionie arktycznym, zwłaszcza w ramach współpracy z przedstawicielami sektora przedsiębiorczości, takimi jak Arktyczna Rada Gospodarcza; zaleca zbadanie potencjału dobrowolnych mechanizmów, jeżeli chodzi o zachęcanie do stosowania wysokich norm przemysłowych w działalności społecznej i środowiskowej, takich jak eksponowanie „najlepszych wyników" w arktycznym indeksie odpowiedzialności społecznej na podstawie np. protokołu w sprawie arktycznych inwestycji biznesowych i inicjatywy ONZ Global Compact;

20. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania wszelkich wysiłków podejmowanych w IMO w celu osiągnięcia globalnego porozumienia w sprawie ograniczenia emisji pochodzących z żeglugi morskiej;

21. uznaje znaczenie kontynuacji i odpowiedniego finansowania słabo zaludnionych obszarów północnych w celu zwalczania trwałych utrudnień, takich jak niska gęstość zaludnienia, surowy klimat czy duże odległości;

22. zachęca do ścisłej współpracy w kwestiach dotyczących Arktyki między instytucjami UE a zainteresowanymi państwami członkowskimi; wzywa państwa członkowskie będące członkami Rady Arktycznej do informowania pozostałych państw członkowskich i WP o wszelkich sprawach omawianych na forum Rady Arktycznej, a będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, zgodnie z art. 34 ust. 2 TUE;

23. podkreśla potrzebę zaangażowania się UE w dialog polityczny ze wszystkimi partnerami arktycznymi i wzywa do nasilenia współpracy między UE, Radą Arktyczną w ramach wymiaru północnego, Euro-arktyczną Radą Morza Barentsa i innymi organami zaangażowanymi we współpracę na Dalekiej Północy; podkreśla ważną rolę państw mających status obserwatora w Radzie Arktycznej, z dużym doświadczeniem i długoterminowym zaangażowaniem we współpracę naukową i polityczną w Arktyce; w tym względzie z zadowoleniem przyjmuje bieżący dialog między państwami o statusie obserwatorów a prezydencją Rady Arktycznej;

24. zdecydowanie popiera przyznanie UE statusu obserwatora w Radzie Arktycznej; jest przekonany, że pełne wdrożenie statusu UE jako formalnego obserwatora wpłynie korzystnie na polityczną i instytucjonalną rolę Rady Arktycznej w rozwiązywaniu kwestii związanych z Arktyką, a także wzmocni tę rolę;

25. wyraża zadowolenie w związku ze wzmocnioną współpracą między Komisją a ESDZ w sprawie Arktyki; zaleca utworzenie w ESDZ działu ds. polityki północnej oraz wzmocnienie współpracy między służbami ESDZ i Komisji, by zapewnić spójne, skoordynowane i zintegrowane podejście do ważnych obszarów polityki;

26. odnotowuje zdolność UE do przyczyniania się do rozwiązywania potencjalnych problemów w zakresie bezpieczeństwa; apeluje do UE o wniesienie wkładu – w porozumieniu z państwami członkowskimi i we współpracy z krajami arktycznymi – w starania na rzecz utworzenia mechanizmów bezpieczeństwa cywilnego, jak również o wzmacnianie potencjału zarządzania kryzysowego w przypadku zarówno katastrof naturalnych, jak i wywołanych przez człowieka, i infrastruktury poszukiwawczo-ratowniczej;

27. zwraca uwagę na fakt, że bezpieczeństwo energetyczne jest ściśle związane ze zmianą klimatu; uważa, że należy poprawić bezpieczeństwo energetyczne, zmniejszając zależność UE od paliw kopalnych; podkreśla fakt, że zmiany w Arktyce stanowią jeden z najistotniejszych skutków zmiany klimatu dla bezpieczeństwa UE; podkreśla potrzebę zajęcia się tym czynnikiem zwielokrotniającym ryzyko przez wzmocnienie unijnej strategii dla Arktyki, a także przez wzmocnienie polityki generowania w UE energii ze źródeł odnawialnych i zapewniania efektywności energetycznej, co znacznie zmniejszy zależność UE od zewnętrznych źródeł energii, a tym samym zwiększy jej bezpieczeństwo;

28. wzywa do opracowania planów reagowania w przypadku gatunków dzikiej fauny i flory zanieczyszczonych ropą naftową zgodnie z określonymi dobrymi praktykami we wszystkich państwach arktycznych, włącznie ze skuteczną oceną wrażliwych gatunków objętych ryzykiem, a także wykonalnych strategii zapobiegania i reagowania, aby zapewnić ich ochronę;

29. zwraca uwagę na bieżącą konstruktywną i pragmatyczną współpracę transgraniczną z wymiarem północnym i jego partnerstwami oraz współpracę w regionie Morza Barentsa;

30. podkreśla znaczenie kontynuowania utrzymywania kontaktów i dialogu z Rosją w ramach współpracy w regionie Arktyki, a w szczególności współpracy transgranicznej między UE a Rosją, pomimo zwiększenia rosyjskich sił wojskowych stacjonujących w regionie oraz budowy i ponownego otwierania rosyjskich baz wojskowych, a także utworzenia w Arktyce rosyjskiego okręgu wojskowego; podkreśla, że UE nadal musi domagać się uznania przez Rosję interesów UE poprzez stosowanie selektywnego zaangażowania, a także dążyć do postępu w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, w odniesieniu do których istnieje możliwość wypracowania globalnych rozwiązań w odpowiedzi na wspólne wyzwania i zagrożenia; wzywa do włączenia tej kwestii do strategii UE na rzecz Arktyki; podkreśla, że region arktyczny stanowi integralną część środowiskowych, gospodarczych i politycznych sfer stosunków międzynarodowych;

31. wyraża przekonanie, że polityka wymiaru północnego służy jako przykładny wzór stabilności, wzajemnej odpowiedzialności i zaangażowania we współpracę na rzecz Arktyki; podkreśla znaczenie partnerstw sektorowych w ramach wymiaru północnego, w szczególności w dziedzinach środowiska, infrastruktury i logistyki;

32. odnotowuje powstanie szlaków migracyjnych prowadzących przez Arktykę do UE; podkreśla, że te szlaki migracyjne oraz intensyfikację transportu należy uwzględnić podczas opracowywania strategii UE na rzecz Arktyki;

33. ponownie wzywa UE i jej państwa członkowskie do aktywnego podtrzymywania zasad wolności żeglugi i nieszkodliwego przepływu;

34. z zadowoleniem przyjmuje planowane utworzenie europejskiego forum stron zainteresowanych Arktyką; podkreśla potrzebę wzmacniania synergii między istniejącymi instrumentami finansowymi, co pozwoliłoby uniknąć ewentualnego powielania i zwiększyć interakcje między wewnętrznymi a zewnętrznymi programami UE; zwraca uwagę na propozycję Finlandii, aby pierwsze forum odbyło się w Finlandii w 2017 r.;

35. podkreśla, jak ważne jest uwzględnianie lokalnej i tradycyjnej wiedzy przy podejmowaniu decyzji dotyczących Arktyki;

36. potwierdza poparcie UE dla Deklaracji praw ludów tubylczych ONZ; przypomina w szczególności art. 19 deklaracji, który stanowi, że państwa konsultują się i współpracują z ludnością tubylczą w dobrej wierze poprzez ich własne instytucje przedstawicielskie w celu uzyskania ich wcześniejszego, dobrowolnego i świadomego pozwolenia przed przyjęciem i wdrożeniem środków ustawodawczych i administracyjnych, które mogą mieć na nie wpływ; wzywa do pełniejszego i wcześniejszego zaangażowania ludów tubylczych w opracowywanie polityki arktycznej skupionej na obywatelach oraz w prace Rady Arktycznej; podkreśla, że ich włączenie w proces podejmowania decyzji ułatwiłby zrównoważone zarządzanie zasobami naturalnymi w Arktyce; podkreśla konieczność ochrony i promowania praw, kultury i języków ludów tubylczych; podkreśla potrzebę rozwoju odnawialnych źródeł energii w regionie Arktyki w zrównoważony sposób, tak aby jednocześnie zapewnić ochronę wrażliwego środowiska, przy pełnym zaangażowaniu ludności tubylczej;

37. zwraca szczególną uwagę na cel zrównoważonego rozwoju nr 4.5, który obejmuje zapewnienie ludom tubylczym równego dostępu do wszystkich poziomów kształcenia i szkolenia zawodowego, również w ich własnych językach;

38. podkreśla, że dostępna, oparta na wzajemnych połączeniach, bezpieczna i zrównoważona turystyka na obszarach wiejskich i słabo zaludnionych w europejskiej części Arktyki może przyczynić się do zwiększenia działalności biznesowej, co z kolei może przełożyć się na zwiększenie miejsc pracy w małych i średnich przedsiębiorstwach oraz ogólnie na pozytywny rozwój w tym regionie; podkreśla zatem, że turystyka na tym obszarze powinna być promowana ze względu na związane z nią następstwa społeczne i środowiskowe w odniesieniu do infrastruktury i badań, kształcenia i szkolenia;

39. podkreśla rolę ludów tubylczych i społeczności lokalnych w utrzymywaniu stabilności i równowagi regionu arktycznego; wzywa Komisję do skoncentrowania się na zapewnieniu tym społecznościom dostępu do wszystkich istotnych informacji co do wymogów unijnego jednolitego rynku, najlepszych praktyk i instrumentów finansowych; podkreśla znaczenie sprawnego transportu, łączności i sieci elektroenergetycznych, a także technologii geolokalizacji przestrzennej i telekomunikacji, w tworzeniu działalności gospodarczej na tym obszarze; przypomina Komisji o obowiązkach wynikających z rozporządzenia (UE) 2015/1775 w zakresie przedstawiania sprawozdań społeczeństwu i właściwym organom oraz informowania ich o przepisach zawartych w rozporządzeniu; podkreśla potrzebę wykorzystania wiedzy fachowej, którą dysponują społeczności lokalne i tubylcze, oraz zapewnienia większego

zaangażowania, aprobaty i udziału społeczności tubylczych i lokalnych w odniesieniu do procesu podejmowania decyzji; podkreśla potrzebę koniecznego wsparcia i finansowania; w związku z tym proponuje utworzyć w Brukseli przedstawicielstwo ludów tubylczych Arktyki, tak aby ich uczestnictwo było bardziej eksponowane; wyraża opinię, że UE powinna wspierać wdrażanie w Arktyce innowacyjnych technologii, które pozwolą rozwinąć tamtejsze odnawialne źródła energii;

40. podkreśla, że podstawowe znaczenie ma utrzymanie w Arktyce rozwiniętych w zrównoważony sposób społeczności, które dysponują najnowszymi technologiami informacyjnymi i które cechuje wysoka jakość życia, oraz że UE może odegrać znaczącą rolę w tej kwestii; podkreśla prawo ludów Arktyki do określania swoich źródeł utrzymania i uznaje ich dążenie do zrównoważonego rozwoju regionu; wzywa ESDZ i Komisję do pogłębienia dialogu z tymi ludami i do zbadania możliwości zapewnienia im środków finansowych oraz zagwarantowania, że ich głosy będą brane pod uwagę w debatach UE na temat Arktyki; z zadowoleniem przyjmuje działalność Specjalnego Sprawozdawcy ONZ ds. Sytuacji Praw Człowieka i Podstawowych Wolności Ludów Tubylczych oraz mechanizmu eksperckiego ONZ w kwestii praw ludów tubylczych;

41. podkreśla, że nauka powinna stanowić podstawę kształtowania polityki w Arktyce w zakresie ochrony środowiska naturalnego i walki ze zmianą klimatu;

42. podkreśla istotną rolę europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w rozwoju europejskiej części Arktyki oraz pobudzaniu zrównoważonego wzrostu i tworzeniu wysokiej jakości miejsc pracy ukierunkowanych na przyszłościowe sektory; podkreśla potrzebę odpowiedzialnego i opartego na poszanowaniu gospodarowania zasobami naturalnymi Arktyki; zwraca uwagę na trwałe utrudnienia, które należy zrekompensować (art. 174 TFUE); podkreśla, jakie znaczenie w długiej perspektywie taka strategia ma w różnych dziedzinach, takich jak europejska agenda cyfrowa, zmiana klimatu, „niebieski wzrost" itp.;

43. podkreśla znaczenie dobrej dostępności regionu Arktyki do sieci TEN-T, planowanej rozbudowy korytarzy sieci bazowej Morze Północne – Bałtyk i kraje skandynawskie – Morze Śródziemne, a także dróg dostępu drugiego poziomu, jako kluczowej struktury transportowej umożliwiającej zrównoważoną mobilność ludzi i towarów; przypomina o możliwości wykorzystania środków UE, takich jak instrument „Łącząc Europę" oraz Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) do finansowania projektów infrastrukturalnych w europejskiej części Arktyki; dostrzega znaczącą rolę Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) w tej kwestii; proponuje, aby Komisja sprawdziła możliwość szerszej międzynarodowej współpracy finansowej w zakresie rozwijania infrastruktury i połączeń, w tym systemów ICT;

44. z zadowoleniem przyjmuje podjęte przez Komisję zobowiązanie do utrzymania co najmniej na dotychczasowym poziomie poziomu finansowania badań naukowych dotyczących Arktyki w programie „Horyzont 2020", a zwłaszcza jej zamiar wspierania wdrażania innowacyjnych technologii; wzywa Komisję do zwiększenia unijnych środków finansowych przeznaczonych na badania naukowe dotyczące Arktyki w wieloletnich ramach finansowych po 2020 r.; wzywa Komisję do dalszego i coraz lepszego wykorzystywania programu „Horyzont 2020" oraz innych programów finansowania do prowadzenia badań dotyczących Arktyki;

45. zwraca uwagę, że arktyczne ekosystemy morskie mają kluczowe znaczenie dla ochrony globalnej różnorodności biologicznej; zwraca uwagę, że topnienie arktycznego lodu morskiego i inne zmiany w środowisku Arktyki w połączeniu z ograniczoną wiedzą naukową o zasobach morskich w tym obszarze wymagają ostrożnościowego podejścia mającego na celu przyjęcie odpowiednich środków międzynarodowych, które zapewnią długoterminową ochronę i zrównoważone wykorzystywanie zasobów morza pełnego w Arktyce;

46. zachęca do promowania i ułatwiania międzynarodowej współpracy naukowej i badawczej wszystkich zainteresowanych stron działających w obszarze badań naukowych dotyczących Arktyki oraz tworzenia infrastruktury badawczej, ponieważ większa wiedza na temat Arktyki ma zasadnicze znaczenie dla odpowiedniego stawienia czoła wszystkim wyzwaniom; wspiera współpracę między najważniejszymi instytucjami badającymi Arktykę w celu opracowania zintegrowanego europejskiego programu badań polarnych w ramach inicjatywy EU–PolarNet, w ramach której uwzględnia się tradycyjną i lokalną wiedzę; odnotowuje, że zwrócono się do Komisji z propozycją zorganizowania w Europie w 2018 r. międzynarodowej konferencji naukowej dotyczącej Arktyki; podkreśla znaczenie pomyślnej współpracy z Kanadą i Stanami Zjednoczonymi w ramach transatlantyckiego stowarzyszenia badań oceanów;

47. ponownie wzywa Komisję do ustanowienia w Arktyce unijnego ośrodka informacji o Arktyce dysponującego wystarczającymi środkami w celu zapewnienia wydajnego dostępu do informacji i wiedzy o Arktyce, a także pobudzenia turystyki; zwraca uwagę, że tego rodzaju unijny ośrodek informacji o Arktyce mógłby być powiązany z już istniejącymi ośrodkami arktycznymi lub z niektórymi innymi instytucjami arktycznymi, co znacznie obniżyłoby koszty;

48. wzywa do bardziej systematycznego i długoterminowego zbierania danych pochodzących z projektów badawczych dotyczących Arktyki; wyraża ubolewanie, że rezultaty poszczególnych projektów często znikają przy przejściu z jednego okresu programowania do drugiego; apeluje do Komisji o dążenie do zachowania ciągłości podczas planowania ram badań naukowych dotyczących Arktyki na okres po roku 2020;

49. z zadowoleniem przyjmuje wsparcie Komisji na rzecz ustanawiania chronionych obszarów morskich w Arktyce; przypomina Komisji i państwom członkowskim o celu polegającym na ochronie co najmniej 10 % obszarów przybrzeżnych i morskich w ramach celów zrównoważonego rozwoju; zwraca jednak uwagę, że ewentualny nowy wniosek dotyczący tej kwestii powinien być spójny z wynikiem dyskusji prowadzonych przez państwa arktyczne w ramach Rady Arktycznej; podkreśla, że chronione obszary morskie mają decydujące znaczenie dla ochrony ekosystemów Arktyki; przypomina o konieczności pełnego zaangażowania społeczności lokalnych w planowanie i ustanawianie tych obszarów chronionych, a także w zarządzanie nimi;

50. podkreśla znaczenie technologii kosmicznych i działań związanych z przestrzenią kosmiczną, które mają kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa działalności żeglugowej, a także monitorowania środowiska i obserwowania zmiany klimatu w Arktyce; zachęca Komisję, w świetle zmian w regionie Arktyki wskazanych w komunikacie „Strategia kosmiczna dla Europy" (COM(2016)0705), do zbadania możliwości większego wykorzystania w tym regionie przyszłych i aktualnych unijnych programów satelitarnych, we współpracy z członkami Rady Arktycznej, a także do uwzględnienia potrzeb użytkowników w ramach inicjatywy GOVSATCOM; wzywa wszystkie zainteresowane strony do pełnego wykorzystania w tym względzie potencjału nawigacji satelitarnej Galileo oraz programu obserwacji i monitorowania Ziemi Copernicus;

51. wzywa Komisję i państwa członkowskie do propagowania i wspierania koncepcji utworzenia morskiego obszaru chronionego na obszarach pełnego morza Arktyki w ramach mandatu Komisji OSPAR (Konwencję o ochronie środowiska morskiego obszaru północno-wschodniego Atlantyku) w celu zakazania wszelkiej eksploatacji zasobów, w tym zasobów rybnych, na międzynarodowych wodach wokół bieguna północnego, które są objęte mandatem OSPAR;

52. wzywa Komisję do wspierania inicjatyw mających na celu zakazanie połowów włokami dennymi na obszarach morskich istotnych pod względem ekologicznym lub biologicznym oraz na obszarach pełnego morza Arktyki;

53. apeluje o zadbanie o to, aby określone w ramach nowej wspólnej polityki rybołówstwa cele w zakresie ochrony środowiska oraz cel ilościowy polegający na odnowie i utrzymaniu zasobów powyżej poziomów gwarantujących uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu stanowiły podstawę wszelkiej działalności w zakresie rybołówstwa komercyjnego w regionie;

54. wzywa UE do odgrywania wiodącej roli w zapobieganiu nieuregulowanym połowom w regionie Arktyki; jest zdania, że Unia ma do tego wszelkie prawa, zwłaszcza że państwa członkowskie są zaangażowane w zarządzanie w regionie Arktyki na wszystkich szczeblach;

55. podkreśla, że floty rybackie UE nie mogą zagrażać różnorodności biologicznej w regionie; z zadowoleniem przyjmuje zidentyfikowanie obszarów o szczególnym znaczeniu ekologicznym i biologicznym w regionie Arktyki na mocy Konwencji o różnorodności biologicznej (CBD), gdyż jest to ważne działanie gwarantujące skuteczną ochronę różnorodności biologicznej Arktyki; podkreśla również, że duże znaczenie ma stosowanie podejścia polegającego na zarządzaniu ekosystemowym w środowisku przybrzeżnym, morskim i lądowym Arktyki, na co zwróciła uwagę grupa ekspertów Rady Arktycznej ds. zarządzania ekosystemowego; wzywa państwa do wypełniania zobowiązań wynikających z Konwencji o różnorodności biologicznej i Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza poprzez ustanowienie sieci morskich obszarów chronionych i rezerwatów morskich na Oceanie Arktycznym;

56. zdecydowanie opowiada się za tym, aby dalszy rozwój rybołówstwa komercyjnego w regionie Arktyki odbywał się zgodnie z międzynarodowymi porozumieniami dotyczącymi tego obszaru, w tym z traktatem spitsbergeńskim z 1920 r., oraz z poszanowaniem praw państw będących stronami takich porozumień, jak i w poszanowaniu istniejących historycznych praw połowowych;

57. wzywa Komisję do przeanalizowania możliwości usprawnienia arktycznej infrastruktury telekomunikacyjnej, włącznie z satelitami, i wystąpienia z wnioskami dotyczącymi tej kwestii, aby wesprzeć badania naukowe i monitorowanie klimatu, a także do inicjowania rozwoju lokalnego oraz żeglugi i bezpieczeństwa na morzu w regionie;

58. ponawia sformułowany w 2014 r. apel do Komisji i państw członkowskich o podjęcie niezbędnych środków, by aktywnie ułatwić przestrzeganie – za pośrednictwem Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (MARPOL) i/lub w ramach kontroli przeprowadzanej przez państwo portu – zakazu stosowania i przewozu paliwa ciężkiego (HFO) jako paliwa dla statków pływających na morzach arktycznych, podobnie jak to zostało uregulowane na wodach otaczających Antarktydę; wzywa Komisję do uwzględnienia płynących ze stosowania paliwa ciężkiego zagrożeń dla środowiska i klimatu w analizie zagrożeń wynikających ze wzrostu żeglugi Północną Drogą Morską; wzywa Komisję, aby w związku z brakiem odpowiednich uregulowań międzynarodowych przedstawiła propozycje przepisów dotyczących statków, które po przepłynięciu wód Arktyki lub przed wypłynięciem na te wody wpływają do portów UE, z myślą o zakazaniu stosowania i przewozu paliwa ciężkiego;

59. oczekuje na wejście w życie w latach 2017 i 2018 kodeksu polarnego IMO, który zwiększy bezpieczeństwo żeglugi w Arktyce; podkreśla znaczenie opracowania jednolitego systemu ewakuacji, ucieczki i akcji ratunkowych (EER) dla osób pracujących na morzu pełnym, który może być stosowany na platformach i statkach w Arktyce;

60. przypomina, że na mocy Porozumienia Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) Islandia i Norwegia zobowiązały się do ochrony jakości środowiska i zapewnienia zrównoważonego wykorzystywania zasobów naturalnych zgodnie ze stosownymi przepisami prawa UE;

61. podkreśla wzrastające zainteresowanie Chin regionem Arktyki, zwłaszcza dostępem do szlaków morskich i dostępnością zasobów energetycznych; odnotowuje zawarcie umowy o wolnym handlu między Islandią i Chinami oraz wzywa Komisję do ścisłego monitorowania skutków, jakie może ona mieć nie tylko dla zrównoważonego rozwoju gospodarczego po islandzkiej stronie regionu Arktyki, lecz również dla unijnej gospodarki i rynku wewnętrznego;

62. przypomina, że na mocy umowy UE–Grenlandia o partnerstwie w sprawie połowów z 2007 r. UE udziela Grenlandii wsparcia finansowego dla zapewnienia odpowiedzialnego rybołówstwa i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybnych w grenlandzkiej wyłącznej strefie ekonomicznej;

63. wzywa do szybkiej ratyfikacji Protokołu z 2010 r. do Międzynarodowej konwencji o odpowiedzialności i odszkodowaniu za szkodę związaną z przewozem morskim substancji niebezpiecznych i szkodliwych (konwencji SNS) oraz do przystąpienia państw członkowskich do niego;

64. uważa, że zaangażowanie PE i ścisła współpraca między parlamentami w sprawach dotyczących Arktyki, w szczególności z udziałem narodowych parlamentów stosownych państw członkowskich UE, mają zasadnicze znaczenie dla realizacji polityki dotyczącej Arktyki;

65. wzywa wysoką przedstawiciel i Komisję do ścisłego monitorowania zmian klimatu, ochrony środowiska naturalnego i morskiego oraz zmian społeczno-gospodarczych i zmian w zakresie bezpieczeństwa w regionie Arktyki oraz do regularnego składania Parlamentowi i Radzie sprawozdań, w tym w zakresie realizacji unijnej polityki dotyczącej Arktyki;

66. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji Europejskiej, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządom i parlamentom państw członkowskich oraz parlamentom państw regionu arktycznego.

Czwartek, 16 marca 2017 r.

P8_TA(2017)0094

Sprawozdanie w sprawie sprawozdania Komisji za rok 2016 dotyczącego Czarnogóry

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 marca 2017 r. w sprawie sprawozdania Komisji za rok 2016 dotyczącego Czarnogóry (2016/2309(INI))

(2018/C 263/20)

Parlament Europejski,

— uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej przyjęte w dniach 19–20 czerwca 2003 r. i załącznik do nich zatytułowany „Agenda z Salonik dla Bałkanów Zachodnich: w kierunku integracji europejskiej",

— uwzględniając Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony z dnia 29 marca 2010 r. ([1]),

— uwzględniając wynik posiedzeń konferencji akcesyjnej UE–Czarnogóra na szczeblu wiceministrów w dniu 30 czerwca 2016 r. oraz na szczeblu ministerialnym w dniu 13 grudnia 2016 r.,

— uwzględniając konkluzje Rady z dnia 26 czerwca 2012 r. zawierające decyzję o rozpoczęciu negocjacji akcesyjnych z Czarnogórą w dniu 29 czerwca 2012 r. oraz konkluzje z dnia 13 grudnia 2016 r., które zyskały poparcie zdecydowanej większości delegacji,

— uwzględniając siódme posiedzenie Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia między Czarnogórą a UE, które odbyło się dnia 20 czerwca 2016 r. w Brukseli,

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 9 listopada 2016 r. w sprawie polityki rozszerzenia UE w 2016 r. (COM(2016)0715) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Sprawozdanie za rok 2016 dotyczące Czarnogóry" (SWD(2016)0360),

— uwzględniając deklarację końcową przewodniczącego szczytu w sprawie Bałkanów Zachodnich, który odbył się dnia 4 lipca 2016 r. w Paryżu, oraz zalecenia organizacji społeczeństwa obywatelskiego na szczyt w Paryżu w 2016 r.,

— uwzględniając decyzję ministrów spraw wewnętrznych państw członkowskich NATO z dnia 2 grudnia 2015 r. i podpisanie protokołu o przystąpieniu Czarnogóry do NATO dnia 19 maja 2016 r.,

— uwzględniając sprawozdanie końcowe misji obserwacji wyborów OBWE/ODIHR na temat wyborów parlamentarnych, które odbyły się dnia 16 października 2016 r.,

— uwzględniając wspólną deklarację z 8. posiedzenia Wspólnego Komitetu Konsultacyjnego Społeczeństwa Obywatelskiego UE–Czarnogóra, które odbyło się dnia 8 listopada 2016 r. w Budvie,

— uwzględniając deklarację i zalecenia z 12. posiedzenia Parlamentarnego Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia UE–Czarnogóra, które odbyło się w Podgoricy w dniach 19–20 maja 2016 r.,

— uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Czarnogóry,

— uwzględniając art. 52 Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A8-0050/2017),

A. mając na uwadze, że integracja euroatlantycka stanowi kluczowy priorytet polityki zagranicznej Czarnogóry;

([1]) Dz.U. L 108 z 29.4.2010, s. 1.

B. mając na uwadze dalsze postępy poczynione w negocjacjach akcesyjnych; mając na uwadze, że Czarnogóra jest obecnie uważana za najbardziej zaawansowany kraj w procesie akcesyjnym; mając na uwadze, że ramy prawne w dziedzinie praworządności są w znacznej mierze gotowe, a struktury instytucjonalne już zostały wprowadzone;

C. mając na uwadze utrzymujące się obawy związane z polaryzacją krajowej sceny politycznej i bojkotem opozycji w parlamencie; mając na uwadze, że trwały dialog i konstruktywna współpraca między rządzącą koalicją a opozycją mają decydujące znaczenie dla utrzymania postępów w procesie akcesyjnym;

D. mając na uwadze, że korupcja i przestępczość zorganizowana nadal stanowią poważny problem;

E. mając na uwadze, że organizacje społeczeństwa obywatelskiego mogą uczestniczyć w grupach roboczych, w tym związanych z negocjacjami akcesyjnymi, wyrażają one jednak niezadowolenie z poziomu zaangażowania w kształtowanie polityki i możliwości dostępu do informacji; mając na uwadze bardzo niepokojący fakt, że niektórzy działacze organizacji społeczeństwa obywatelskiego są personalnie atakowani w mediach za pośrednictwem kampanii oszczerstw;

F. mając na uwadze, że postępy Czarnogóry w zakresie rozdziałów 23 i 24 poświęconych praworządności mają zasadnicze znaczenie dla ogólnego tempa procesu negocjacji;

G. mając na uwadze, że wolność słowa i wolność mediów stanowią podstawowe wartości UE i podwaliny każdej demokracji; mając na uwadze, że środowisko mediów w Czarnogórze jest głęboko upolitycznione, utrzymuje się cenzura i autocenzura, wywierana jest także presja ekonomiczna i polityczna na dziennikarzy;

1. z zadowoleniem przyjmuje stałe postępy w integracji Czarnogóry z UE; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Czarnogóra osiąga stałe postępy w negocjacjach akcesyjnych, odnotowując, że do tej pory otwarto 26 rozdziałów negocjacyjnych, a dwa rozdziały tymczasowo zamknięto; wzywa Radę do przyspieszenia negocjacji z Czarnogórą; zachęca do otwarcia i zamknięcia kolejnych rozdziałów w ramach negocjacji akcesyjnych w 2017 r.; wyraża zadowolenie z przyjęcia przez rząd Czarnogóry programu przystąpienia Czarnogóry do UE na lata 2017–2018; zachęca Czarnogórę do przyspieszenia tempa reform, do zwiększenia starań na rzecz spełnienia wszystkich kryteriów oraz do dalszego koncentrowania się na podstawowych elementach procesu akcesyjnego; przypomina, że istotne jest, aby osiągnąć konkretne rezultaty oraz wykazać się solidnymi i trwałymi wynikami w procesie wdrażania, zwłaszcza w dziedzinie praworządności, sprawiedliwości oraz walki z korupcją i przestępczością zorganizowaną;

2. wyraża uznanie dla właściwych organów za przeprowadzenie wyborów parlamentarnych w dniu 16 października 2016 r. w uporządkowany sposób, przy ogólnym poszanowaniu podstawowych wolności; zachęca do dalszego dostosowania do norm międzynarodowych; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że frekwencja była najwyższa od 2002 r.; z zadowoleniem przyjmuje zmienione ramy prawne, na podstawie których odbyły się wybory, ale odnotowuje utrzymywanie się pewnych uchybień administracyjnych, w tym po stronie Państwowej Komisji Wyborczej, jak również obawy dotyczące dokładności spisu wyborców i upolitycznienia wyborów;

3. ubolewa z powodu czasowego wyłączenia internetowych platform komunikacji w dniu wyborów oraz ataku hakerskiego wymierzonego w witrynę Centrum Transformacji Demokratycznej (CDT) na kilka dni przed wyborami, co utrudniło prace organizacji społeczeństwa obywatelskiego monitorujących wybory; wzywa właściwe organy do szybkiego zajęcia się uchybieniami i zbadania rzekomych nieprawidłowości proceduralnych, w tym rzekomych nadużyć funduszy państwowych oraz nadużycia stanowiska, a także wszelkich innych zgłoszonych uchybień – przy zachowaniu przejrzystości oraz zgodnie z zaleceniami OBWE/ODIHR; oczekuje zachowania niezależności przez Państwową Komisję Wyborczą; jest zdania, że konieczna jest poprawa procesu wyborczego, aby zyskał on pełne zaufanie społeczeństwa; z ubolewaniem zauważa, że opozycja nie uznała wyników wyborów; dostrzega próby podważenia wiarygodności procesu wyborczego przez podmioty zewnętrzne oraz wynikające z tego problemy; oczekuje, że nowy rząd utrzyma zobowiązanie polityczne dotyczące procesu reform, i zachęca wszystkie partie polityczne do ponownego zaangażowania się w konstruktywny dialog;

4. zauważa, że w ramach przygotowań do tych wyborów utworzono rząd zaufania wyborczego; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że był to proces prowadzony pod czarnogórskim przywództwem ponad podziałami partyjnymi;

5. z zaniepokojeniem odnotowuje próby wywierania wpływu przez Rosję na rozwój sytuacji w Czarnogórze, gdyż tego rodzaju zachowanie w regionie może prowadzić do dalszej destabilizacji Bałkanów Zachodnich; wyraża zaniepokojenie z powodu poważnych incydentów, w tym rzekomego zamachu stanu, do jakiego doszło w dniu 16 października 2016 r., i apeluje do wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz do Komisji, aby uważnie śledziły dochodzenia prowadzone przez właściwe organy; pochwala gotowość Serbii do współpracy w tych śledztwach; uważa, że ważne jest, aby odpowiednie służby państw członkowskich dzieliły się informacjami związanymi z tymi incydentami zarówno między sobą, jak i z wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel oraz Komisją;

6. w dalszym ciągu jest głęboko zaniepokojony spolaryzowanymi nastrojami w kraju oraz bojkotem prac parlamentarnych przez członków opozycji; zachęca opozycję do skorzystania ze złożonej przez premiera Czarnogóry propozycji udziału w rządzie w zamian za zakończenie bojkotu; przypomina o konieczności ponownego zaangażowania się przez wszystkie siły polityczne w konstruktywny dialog i współpracę w parlamencie Czarnogóry; wzywa do dalszego wzmocnienia kontroli parlamentarnej nad procesem akcesyjnym oraz do zwiększenia zdolności w zakresie nadzoru budżetowego; pochwala parlament za to, że w dalszym ciągu wykazuje wysoką przejrzystość; wyraża zaniepokojenie z powodu nieproporcjonalnego użycia siły podczas protestów antyrządowych; ponownie podkreśla konieczność podjęcia należytych działań w następstwie „afery taśmowej"; apeluje o poprawę nadzoru parlamentarnego nad wdrażaniem środków mających na celu zwalczanie przestępczości zorganizowanej i korupcji;

7. zachęca rząd do poprawy dostępu do informacji publicznych, zwłaszcza w związku z dużymi projektami infrastrukturalnymi, takimi jak budowa autostrad, prywatyzacją, zamówieniami publicznymi i postępowaniami sądowymi;

8. z zadowoleniem przyjmuje nową strategię dotyczącą reformy administracji publicznej na lata 2016–2020, program reformy zarządzania finansami publicznymi, wejście w życie nowych przepisów dotyczących wynagrodzeń oraz uproszczenie procedur administracyjnych; wzywa do przydzielenia odpowiednich zasobów budżetowych na rzecz wdrożenia reformy administracji publicznej, a także do okazywania spójnej woli politycznej na rzecz racjonalizacji administracji publicznej, również z myślą o przygotowaniach do przystąpienia do UE; odnotowuje ograniczone postępy we wzmacnianiu zdolności administracyjnych; zachęca do całkowitego odpolitycznienia administracji publicznej; uważa, że zasadnicze znaczenie ma przestrzeganie kryterium merytorycznego oraz zasad profesjonalizmu, rozliczalności i przejrzystości oraz terminowego przeprowadzania ocen skutków, a także zagwarantowanie obywatelom prawa do dobrej administracji wolnej od korupcji i do informacji;

9. odnotowuje postępy w reformie sądownictwa, w tym poprawę zdolności instytucjonalnych; pozostaje zaniepokojony nieuprawnionymi naciskami na niezależność sądownictwa, zwłaszcza przy mianowaniu sędziów; podkreśla potrzebę wzmocnienia rozliczalności wymiaru sprawiedliwości poprzez wykazanie się dobrymi wynikami pod względem wdrażania kodeksów etyki i nowych systemów kar dyscyplinarnych dla sędziów i prokuratorów; podkreśla, że należy zracjonalizować sieć sądową oraz w dalszym ciągu zwiększać zdolności w zakresie monitorowania zaległości w sądach i ograniczać liczbę nierozstrzygniętych spraw; wzywa do zwiększenia skuteczności rozliczalności instytucjonalnej i indywidualnej podczas rozpatrywania oskarżeń o korupcję, pranie pieniędzy i przestępczość zorganizowaną; podkreśla potrzebę skutecznego egzekwowania wyroków sądów związanych z dostępem do informacji oraz zwalczania powszechnej praktyki uznawania dokumentów za poufne w celu ograniczenia dostępu do nich; podkreśla znaczenie zwiększania świadomości obywateli na temat istniejących mechanizmów składania skarg;

10. odnotowując pewne postępy w dochodzeniach w sprawie zbrodni wojennych, wzywa właściwe organy do skutecznego prowadzenia dochodzeń w tych sprawach, ścigania i osądzania zbrodni wojennych oraz wymierzania kar za nie w celu zwalczania bezkarności zgodnie z międzynarodowymi standardami, zwłaszcza w odniesieniu do odpowiedzialnych funkcjonariuszy najwyższej rangi w strukturach dowodzenia; pochwala przyjęcie strategii ścigania zmierzającej do otwierania nowych spraw i osiągania konkretnych rezultatów; podkreśla potrzebę zapewnienia, aby ofiary zbrodni wojennych miały nieograniczony dostęp do wymiaru sprawiedliwości i sprawiedliwej rekompensaty oraz wzywa do pełnej ochrony świadków w postępowaniach w sprawie zbrodni wojennych;

11. z niepokojem zauważa, że korupcja jest nadal powszechna w wielu obszarach, z zadowoleniem przyjmuje jednak dalsze wzmacnianie przepisów antykorupcyjnych, między innymi poprzez zapewnienie pełnej operacyjności Agencji Antykorupcyjnej oraz powołanie specjalnych prokuratorów ds. zwalczania korupcji, oraz przeprowadzanie koniecznych specjalistycznych szkoleń długoterminowych; uważa, że należy zapewnić ich niezależność w prowadzeniu dochodzeń; podkreśla znaczenie bezstronnego politycznie, profesjonalnego i przejrzystego działania Agencji Antykorupcyjnej, zwłaszcza w odniesieniu do spraw związanych z korupcją na wysokim szczeblu i finansowaniem partii politycznych; ponownie podkreśla potrzebę wykazania się dobrymi wynikami pod względem skutecznych dochodzeń i wyroków

skazujących, w szczególności w sprawach o korupcję na wysokim szczeblu, a także środków przeciwdziałania korupcji, w tym przez stosowanie skuteczniejszych sankcji prawnych; wzywa nowy rząd, aby uczynił walkę z korupcją jednym ze swoich priorytetów, przeznaczając na to zadanie wystarczające zasoby ludzkie i budżetowe;

12. wzywa do skutecznego wdrożenia sektorowych planów działania w obszarach szczególnie podatnych na korupcję, takich jak zamówienia publiczne, prywatyzacja, miejskie planowanie przestrzenne, edukacja, opieka zdrowotna, samorząd lokalny i policja; wzywa do przeprowadzenia skutecznego dochodzenia w sprawach potencjalnie ujawnionych przez demaskatorów oraz do odpowiedniej ochrony demaskatorów; wzywa do uznania nielegalnego wzbogacenia za przestępstwo w czarnogórskim kodeksie karnym; wzywa do skutecznego wdrożenia umowy o współpracy między Eurojustem i Czarnogórą w celu poprawy współpracy sądowej w walce z poważną przestępczością; wzywa do zwiększenia ochrony demaskatorów;

13. odnotowuje przyjęcie planu działania na rzecz walki z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, a także podpisanie Protokołu dodatkowego do Konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi; podkreśla, że należy w dalszym ciągu wykazywać się dobrymi wynikami w sprawach dotyczących przestępczości zorganizowanej, zwłaszcza jeśli chodzi o handel ludźmi i narkotykami oraz pranie pieniędzy, zapewnić lepszą współpracę między agencjami, a także w dalszym ciągu pogłębiać współpracę regionalną i międzynarodową w walce z przestępczością zorganizowaną; podkreśla potrzebę korzystania z usług specjalistycznych doradców z zakresu księgowości śledczej w regularnych dochodzeniach;

14. z zadowoleniem przyjmuje ulepszone ramy prawne na rzecz zwalczania handlu ludźmi; podkreśla jednak konieczność lepszej identyfikacji ofiar handlu oraz poprawy ich dostępu do pomocy, odszkodowań i ochrony;

15. z zadowoleniem przyjmuje nową strategię zwalczania brutalnego ekstremizmu, przyjętą na lata 2016–2018, która stanowi uzupełnienie krajowej strategii zapobiegania terroryzmowi, praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz zwalczania tych zjawisk; odnotowuje utworzenie nowej jednostki wywiadu mającej za zadanie identyfikację i monitorowanie potencjalnych członków brutalnych grup ekstremistycznych; uważa, że podstawowe znaczenie ma identyfikacja osób na początkowych etapach radykalizacji, tak aby zapobiec ich rekrutacji przez brutalne grupy ekstremistyczne i zapewnić ich udaną reintegrację społeczną; jest zdania, że działania podejmowane w tym celu powinny gwarantować przestrzeganie praw człowieka i podstawowych wolności zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami; podkreśla znaczenie zwiększania świadomości w zakresie monitorowania możliwych zagrożeń terrorystycznych;

16. uznając zaangażowanie organizacji społeczeństwa obywatelskiego w przygotowania akcesyjne, wzywa właściwe organy do dalszej poprawy dostępu organizacji społeczeństwa obywatelskiego do informacji związanych z UE, a także do dopilnowania, by konsultacje z tymi organizacjami były prowadzone w miarę możliwości w konstruktywny sposób; wzywa właściwe organy, by opracowały bardziej wspierające i włączające podejście w celu ułatwienia działalności oddolnej organizacji społeczeństwa obywatelskiego oraz zachęcały je do aktywnego udziału w przeglądzie całego procesu wyborczego; wzywa właściwe organy, by rozwijały finansowanie publiczne dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego, zarówno na szczeblu krajowym, jak i lokalnym, w bardziej zrównoważony, przejrzysty i wydajny sposób; wzywa odpowiednie organy do stworzenia korzystniejszych warunków dla wolontariatu i większej aktywności obywatelskiej; jest głęboko zaniepokojony faktem, że w dalszym ciągu prowadzone są kampanie oszczerstw oraz że dochodzi do prób zastraszania wobec niektórych działaczy organizacji społeczeństwa obywatelskiego; wzywa właściwe organy do zbadania i wyjaśnienia przyczyny tych prób oraz do wzmocnienia wysiłków na rzecz ochrony działaczy organizacji społeczeństwa obywatelskiego;

17. odnotowuje pewne postępy w poprawie sytuacji mniejszości, w tym zakończenie kilku reform legislacyjnych zapewniających większe dostosowanie do unijnych i międzynarodowych standardów praw człowieka; popiera przyjęcie strategii i planu działania na lata 2016–2020 na rzecz socjalnego włączenia społeczności romskiej i egipskiej; apeluje o przydzielenie odpowiednich środków budżetowych na prawidłowe wdrożenie tego planu działania; jest zaniepokojony podwójną dyskryminacją kobiet i dziewcząt w społeczności romskiej oraz kwestią dostępu społeczności romskiej oraz mniejszości egipskiej i aszkalskiej do opieki zdrowotnej, edukacji, mieszkalnictwa i zatrudnienia; zachęca właściwe organy do dalszego wzmacniania wysiłków w celu ochrony praw osób LGBTI; wzywa właściwe organy do dalszych starań na rzecz

zwiększania świadomości na temat konieczności walki z dyskryminacją wśród ogółu społeczeństwa; pozostaje zaniepokojony faktem, że większość budynków publicznych, w tym ośrodki medyczne i wydziały uniwersyteckie, wciąż nie jest dostępna dla osób niepełnosprawnych, a liczba zatrudnionych osób niepełnosprawnych wciąż jest bardzo niska; wzywa do dalszych działań na rzecz ochrony wielonarodowej tożsamości regionu Zatoki Kotorskiej;

18. wzywa do dalszego wzmacniania instytucji praw człowieka, w tym Rzecznika Praw Obywatelskich oraz Ministerstwa Praw Człowieka i Mniejszości, a także uważa, że należy poprawić poziom ich wiedzy na temat międzynarodowych i unijnych przepisów i standardów w zakresie ochrony praw człowieka; wyraża zaniepokojenie z powodu braku jednolitego podejścia i niskiego poziomu karalności naruszeń praw człowieka;

19. pozostaje zaniepokojony utrzymującą się przemocą domową i seksualną ze względu na płeć, brakiem postępowań karnych i stosownych wyroków skazujących sprawców zgodnie z międzynarodowymi standardami, a także niewystarczającym wsparciem dla ofiar i niedostateczną ich ochroną; wzywa do ustanowienia odpowiednich służb ochrony, poprawy odnośnej koordynacji międzyinstytucjonalnej, skutecznego wykorzystania nowej jednolitej bazy danych dotyczących przypadków przemocy domowej, a także wdrożenia strategii na rzecz zwalczania przemocy domowej na lata 2016–2020; podkreśla znaczenie edukacji i szkolenia pracowników instytucji państwowych w pracy z ofiarami; wzywa właściwe organy do zapewnienia odpowiedniej ochrony, zakwaterowania długoterminowego, wsparcia finansowego i programów edukacyjnych dla ofiar przymusowych małżeństw oraz skutecznego ścigania i skazywania sprawców; podkreśla znaczenie wspierania reprezentacji kobiet w polityce, w tym na kluczowych stanowiskach decyzyjnych, oraz zwiększenia ich dostępu do rynku pracy i lepszej reprezentacji na tym rynku; wzywa do opracowania polityki publicznej pomagającej zrównoważyć obowiązki zawodowe i rodzinne; odnotowuje ciągłą realizację planu działania na rzecz równości płci na lata 2013–2017; wzywa właściwe organy do przydziału odpowiednich środków w budżecie na jego wdrożenie; zwraca uwagę na wyzwania związane z koordynacją polityki w sprawie dzieci oraz na nierozwiązany problem przemocy wobec dzieci;

20. wzywa władze Czarnogóry do podjęcia koniecznych środków w celu zapobiegania przemocy wobec dzieci, handlowi ludźmi i przymusowym małżeństwom dzieci, o których wciąż donoszą organizacje pozarządowe;

21. podkreśla potrzebę stałych, zdecydowanych działań na rzecz harmonizacji systemu prawnego Czarnogóry z międzynarodowymi normami prawnymi i wolnościami w odniesieniu do osób niepełnosprawnych, aby zapewnić poszanowanie zasad praworządności, konstytucyjności i legalności;

22. pozostaje zaniepokojony stanem wolności słowa i wolności mediów w Czarnogórze oraz brakiem skutecznych dochodzeń po stronie rządu w związku z atakami na dziennikarzy; ponownie wzywa właściwe organy, by rozwiązały toczące się od dawna sprawy dotyczące stosowania przemocy wobec dziennikarzy, zastraszania ich i wysuwania gróźb pod ich adresem, a także by podjęły działania w celu ochrony pracowników mediów oraz stworzenia bezpiecznego środowiska dla wolnego dziennikarstwa, w tym dziennikarstwa śledczego; jest zaniepokojony atakami, jakich dopuszczają się siły policyjne, oraz niedawnymi przypadkami wywierania presji i zastraszania dziennikarzy, w tym kampaniami oszczerstw, atakami fizycznymi i pogróżkami oraz przypadkami zakłócania pracy mediów podczas demonstracji antyrządowych, w tym arbitralnymi zatrzymaniami i konfiskatami sprzętu; wyraża zaniepokojenie utrzymującym się brakiem odpowiedniego dochodzenia w sprawie tych ataków i rozstrzygnięcia tych spraw; odnotowuje, że liczba spraw o zniesławienie pozostaje wysoka; podkreśla konieczność zapewnienia przejrzystości reklamy publicznej w mediach prywatnych, zmiany czarnogórskiego kodeksu karnego oraz wprowadzenia nowych kategorii przestępstw w celu zapobiegania atakom na dziennikarzy wykonujących swoje obowiązki zawodowe i karania sprawców takich ataków; uznaje środki prawne podjęte w celu zapewnienia większej niezależności finansowej i stabilności w odniesieniu do publicznego nadawcy RTCG oraz nawołuje do podjęcia dalszych działań w celu zapewnienia jego niezależności, w tym niezależności redakcyjnej; podkreśla potrzebę wspierania i wzmacniania istniejących mechanizmów samoregulacyjnych; podkreśla, że zmieniony kodeks etyki zawodowej dziennikarzy musi być skutecznie i jednolicie stosowany w całym środowisku medialnym; wzywa delegaturę UE i ambasady państw członkowskich, by w stosownych przypadkach bardziej regularnie wysyłały swoich obserwatorów na rozprawy przeciwko dziennikarzom i pracownikom mediów;

23. odnotowuje, że Państwowa Komisja Wyborcza ograniczyła dostęp dla mediów podczas wyborów w 2016 r.; wzywa do wdrożenia zaleceń dotyczących mediów zawartych w sprawozdaniu końcowym misji obserwacji wyborów OBWE/ODIHR na temat wyborów parlamentarnych, które odbyły się w 2016 r.,

24. odnotowując korzystne zmiany zachodzące w gospodarce, wzywa nowy rząd do podjęcia środków na rzecz zapewnienia stabilności budżetowej przy jednoczesnym wzmacnianiu praw socjalnych i ochrony konsumentów, do wdrożenia kolejnych reform strukturalnych w celu poprawy klimatu biznesowego i inwestycyjnego z myślą o tworzeniu miejsc pracy i wzrostu oraz budowaniu bardziej zróżnicowanej gospodarki, w tym środków mających na celu ograniczenie sektora nieformalnego, a także do podkreślania potrzeby skutecznego zwalczania uchylania się od opodatkowania; z zadowoleniem przyjmuje otwarcie rozdziału 19 i wyraża przekonanie, że stanowi to najlepszą zachętę dla rządu do przyspieszenia prac nad włączeniem społecznym, zmniejszaniem ubóstwa i ograniczaniem sektora nieformalnego; wzywa do racjonalizacji wydatków publicznych, a także do zintensyfikowania wysiłków na rzecz wzmocnienia praworządności i egzekwowania umów; wzywa do rozwiązania problemu poważnych zaburzeń równowagi zewnętrznej oraz do ponownej oceny projektów inwestycji w infrastrukturę publiczną, które zagrażają stabilności budżetowej; wzywa do udostępnienia dalszych środków o charakterze finansowym i pozafinansowym w celu wspierania MŚP oraz do dalszych inwestycji w innowacje i zrównoważone projekty, aby pobudzać gospodarkę; wzywa do udoskonalenia dialogu społecznego;

25. odnotowuje, że mimo pewnych postępów w rozwoju infrastruktury transportowej, w tym dzięki Obserwatorium ds. Transportu w Europie Południowo-Wschodniej, brak dróg transgranicznych utrudnia handel i turystykę; z zadowoleniem przyjmuje dotychczasowe wysiłki na rzecz liberalizacji sektora kolejowego w Czarnogórze; podkreśla potrzebę koordynacji kwestii jakości sieci połączeń z sąsiednimi krajami oraz umożliwienia tym krajom udziału w procesie planowania projektów infrastruktury;

26. podkreśla znaczenie wzmacniania sektora MŚP i udzielania mu wsparcia przez lepsze stanowienie prawa, finansowanie, wdrażanie polityki przemysłowej i ograniczanie gospodarki nieformalnej, a także przyspieszanie w całym kraju procedury elektronicznej rejestracji przedsiębiorstw;

27. zauważa, że szara strefa gospodarki w Czarnogórze nadal odpowiada za znaczny odsetek łącznego PKB; przypomina, że rozbudowana szara strefa gospodarki stanowi istotne wąskie gardło dla przedsiębiorczości i wzrostu gospodarczego, zachęca zatem Czarnogórę do podjęcia działań na rzecz jej ograniczenia;

28. z zaniepokojeniem zauważa, że wyniki niektórych projektów budowania zdolności finansowanych ze środków IPA nie są w pełni wykorzystywane ani monitorowane przez władze; podkreśla, że aby uzyskać pozytywne rezultaty władze muszą zapewnić odpowiednią dostępność personelu, przyjąć konieczne ustawodawstwo pozwalające na wykorzystywanie tych wyników oraz przyznać konieczną niezależność nowo utworzonym instytucjom;

29. odnotowuje niewielki spadek bezrobocia; z zadowoleniem przyjmuje krajową strategię zatrudnienia i rozwoju zasobów ludzkich na lata 2016–2020 oraz towarzyszący jej plan działania na 2016 r.; wciąż jest zaniepokojony wysoką stopą bezrobocia wśród młodzieży oraz ograniczoną mobilnością pracowników; wzywa do wprowadzenia aktywnych instrumentów rynku pracy w celu zwiększenia wysokiej jakości zatrudnienia i wspierania kobiet, osób szczególnie narażonych, osób niepełnosprawnych i młodzieży poprzez edukację, poradnictwo zawodowe, szkolenia, zatrudnienie i prawa pracownicze; przypomina o znaczeniu aktywnego udziału w regionalnych inicjatywach dla młodzieży, takich jak Urząd Współpracy Regionalnej dla Młodzieży Bałkanów Zachodnich, w tym wykorzystywania istniejących programów mających na celu zwiększanie jakości sieci połączeń w regionie i walkę z bezrobociem młodzieży;

30. zauważa, że wydatki publiczne na edukację są dużo niższe niż średnia unijna; podkreśla potrzebę wprowadzenia koniecznych środków, zwłaszcza dotyczących opieki nad najmłodszymi dziećmi i opieki przedszkolnej, z której korzysta niestety bardzo niewiele dzieci, znacznie poniżej celu UE wynoszącego 95 % do 2020 r.; jest zdania, że należy zwrócić szczególną uwagę na brak dostępu osób niepełnosprawnych do szeregu uniwersytetów publicznych w kraju;

31. z zadowoleniem przyjmuje nową ustawę w sprawie środowiska naturalnego, a także krajową strategię dotyczącą transpozycji i wdrażania dorobku prawnego UE w dziedzinie środowiska i zmiany klimatu oraz towarzyszący jej plan działania na lata 2016–2020; podkreśla, że należy zwiększyć starania w zakresie wdrażania, zwłaszcza w dziedzinie ochrony jakości wody i środowiska naturalnego oraz zarządzania odpadami, jak również odnośne zdolności administracyjne na wszystkich szczeblach; wyraża zaniepokojenie z powodu znacznego opóźnienia w objęciu ochroną potencjalnego obszaru sieci Natura 2000 Ulcinj Salina; wzywa do dalszych wysiłków w celu zachowania bioróżnorodności Saliny i zrównoważonego rozwoju wybrzeża;

32. wzywa właściwe organy do podjęcia koniecznych działań na rzecz ochrony i konserwacji Jeziora Szkoderskiego, tak aby zachować jego właściwości ekologiczne, w tym jego integralność ekologiczną; apeluje do rządu o zapewnienie, by przekształcenie parków narodowych w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością należącą do państwa nie miało negatywnego wpływu na ich ochronę; w związku z tym podziela obawy formułowane w kontekście konwencji ramsarskiej i berneńskiej dotyczące specjalnego planu zagospodarowania przestrzennego dla Parku Narodowego Jezioro Szkoderskie, w tym projektu budowlanego Porto Skadar Lake; wyraża zaniepokojenie z powodu znacznych opóźnień w ustanowieniu ochrony obszarów zidentyfikowanych jako potencjalne obszary sieci Natura 2000, takie jak Park Narodowy Jezioro Szkoderskie; przypomina o potrzebie przeprowadzenia rzetelnych i strategicznych ocen oddziaływania na środowisko zgodnie z dorobkiem prawnym UE i normami międzynarodowymi;

33. podkreśla potrzebę wdrożenia międzynarodowych zobowiązań w dziedzinie łagodzenia zmiany klimatu; wyraża głębokie zaniepokojenie planem rządu związanym z rozwojem elektrowni węglowej Pljevlja II, który jest sprzeczny z zobowiązaniami podjętymi na mocy porozumienia paryskiego;

34. wyraża uznanie dla postępów w dziedzinie energii, w tym w obszarze połączeń z krajami partnerskimi; wzywa Czarnogórę do wprowadzenia przepisów wdrażających trzeci pakiet energetyczny, zwłaszcza dyrektywę w sprawie odnawialnych źródeł energii; pozostaje zaniepokojony niezrównoważonym rozwojem elektrowni wodnych oraz faktem, że planowanie budowy wielu z tych elektrowni odbywa się bez rzetelnej oceny oddziaływania na środowisko, zwłaszcza w odniesieniu do ochrony różnorodności biologicznej oraz ich wpływu na obszary chronione, co jest wymogiem określonym w przepisach unijnych; wzywa właściwe organy do utrzymywania ścisłego nadzoru nad przybrzeżnym wydobywaniem gazu i ropy naftowej oraz do wdrożenia wszystkich zabezpieczeń przewidzianych w stosownym ustawodawstwie, regulacjach i dorobku prawnym UE;

35. w związku z przygotowaniami do szczytu w sprawie Bałkanów Zachodnich we Włoszech w 2017 r. wzywa władze Czarnogóry do zwiększenia starań na rzecz wdrożenia środków prawnych i regulacyjnych w dziedzinie transportu i energii (środki miękkie), aby spełnić założenia programu UE dotyczącego jakości sieci połączeń;

36. z zadowoleniem przyjmuje aktywne uczestnictwo i ciągłą konstruktywną rolę Czarnogóry we współpracy dobrosąsiedzkiej, regionalnej i międzynarodowej; zachęca do dalszej współpracy w tym zakresie; wyraża zdecydowane uznanie dla Czarnogóry za kontynuowanie pełnego dostosowania jej polityki zagranicznej do wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE, w tym do decyzji Rady (WPZiB) 2016/1671, potwierdzającej unijne środki ograniczające wobec Rosji; z zadowoleniem przyjmuje udział Czarnogóry w unijnych misjach w ramach WPBiO; zachęca Czarnogórę, by w duchu konstruktywnej współpracy dobrosąsiedzkiej nadal rozwiązywała nierozstrzygnięte kwestie dwustronne ze swoimi sąsiadami, w tym nierozwiązane kwestie dotyczące wytyczenia granic z Serbią i Chorwacją, na jak najwcześniejszym etapie procesu akcesyjnego; ponawia apel do władz, aby wspierały rozstrzygnięcie kwestii sukcesyjnych związanych z dziedzictwem byłej Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii (SFRJ); z zadowoleniem przyjmuje porozumienie w sprawie demarkacji granicy zawarte z Bośnią i Hercegowiną oraz ratyfikację porozumienia w sprawie demarkacji granicy z Kosowem; podkreśla potrzebę kontynuacji negocjacji dotyczących dostosowania porozumień w sprawie przekraczania granic i w sprawie ruchu granicznego; pochwala współpracę z sąsiednimi krajami w ramach procesu realizacji deklaracji z Sarajewa; wzywa Czarnogórę do respektowania wspólnych stanowisk UE w sprawie integralności statutu rzymskiego i powiązanych zasad przewodnich UE w sprawie umów o niedostarczaniu osób;

37. zauważa, że Czarnogóra, choć nie znajduje się bezpośrednio na szlaku zachodniobałkańskim, stanowi państwo tranzytu uchodźców i migrantów, z których większość pochodzi z Syrii; wzywa władze Czarnogóry do zapewnienia, aby migranci i uchodźcy ubiegający się o azyl w Czarnogórze lub podróżujący przez terytorium tego kraju byli traktowani zgodnie z prawem międzynarodowym i unijnym, w tym Konwencją dotyczącą statusu uchodźców z 1951 r. i Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej; wyraża zadowolenie z przyjęcia planu działania dotyczącego strefy Schengen oraz strategii zintegrowanego zarządzania migracjami na lata 2017–2020;

38. wzywa Komisję do dalszej współpracy ze wszystkimi państwami Bałkanów Zachodnich w sprawach związanych z migracją, by zapewnić przestrzeganie unijnych i międzynarodowych norm i standardów; z zadowoleniem przyjmuje dotychczasowe prace w tym zakresie;

39. z zadowoleniem przyjmuje aktywny udział Czarnogóry w szczycie w sprawie Bałkanów Zachodnich, który odbył się w 2016 r. w Paryżu, a zwłaszcza w tworzeniu programu dotyczącego jakości sieci połączeń; wzywa władze do wdrożenia nowo podpisanego porozumienia o przekraczaniu granicy z Albanią i do wdrożenia rozporządzenia w sprawie sieci transeuropejskich w odniesieniu do licencjonowania i umożliwiania wolnego dostępu do rynku kolejowego; odnotowuje, że choć rynek kolejowy w Czarnogórze został otwarty dla konkurencji w 2014 r., do tej pory żadne podmioty prywatne nie okazały zainteresowania wejściem na ten rynek; wzywa nowy rząd do zapewnienia otwartego rynku kolejowego, stosującego przejrzyste opłaty za dostęp do infrastruktury i alokację zdolności przepustowej w sposób w pełni zgodny z dorobkiem prawnym UE;

40. z zadowoleniem przyjmuje podpisanie w maju 2016 r. protokołu w sprawie przystąpienia Czarnogóry do NATO w dowód uznania wysiłków reformatorskich tego kraju, a także obecną ratyfikację tego protokołu przez państwa członkowskie NATO, ponieważ NATO stanowi ważny czynnik stabilności i pokoju na Bałkanach Zachodnich; zachęca członków NATO w obrębie UE do priorytetowego potraktowania procesu ratyfikacyjnego oraz do uznania, że członkostwo w NATO jest dla Czarnogóry ważnym, symbolicznym i strategicznym elementem procesu integracji euroatlantyckiej; przypomina, że negocjacje w sprawie przystąpienia do UE są niezależne od procesu akcesyjnego do NATO;

41. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządom i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Czarnogóry.

Czwartek, 16 marca 2017 r.

P8_TA(2017)0095

e-Demokracja w Unii Europejskiej: potencjał i wyzwania

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 marca 2017 r. w sprawie e-demokracji w Unii Europejskiej: potencjał i wyzwania (2016/2008(INI))

(2018/C 263/21)

Parlament Europejski,

— uwzględniając zalecenie CM/Rec(2009)1 Rady Europy w sprawie demokracji elektronicznej (e-demokracji) przyjęte przez Komitet Ministrów w dniu 18 lutego 2009 r. jako pierwszy międzynarodowy instrument prawny ustanawiający normy w obszarze e-demokracji,

— uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 2, 3, 6, 9, 10 i 11, oraz Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 8–20 i 24,

— uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, europejską konwencję praw człowieka i Europejską kartę społeczną,

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 października 2015 r. w sprawie europejskiej inicjatywy obywatelskiej ([1]),

— uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Plan działania UE na rzecz administracji elektronicznej na lata 2016–2020 – Przyspieszenie transformacji cyfrowej w administracji" (COM(2016)0179),

— uwzględniając opracowany przez ONZ wskaźnik rozwoju administracji elektronicznej (E-Government Development Index (EGDI)) za rok 2014,

— uwzględniając trzy badania zatytułowane „Potential and challenges of e-participation in the European Union" [Potencjał i wyzwania w obszarze e-uczestnictwa w Unii Europejskiej], „Potential and challenges of e-voting in the European Union" [Potencjał i wyzwania w obszarze e-głosowania w Unii Europejskiej] oraz „The legal and political context for setting up a European identity document" [Prawny i polityczny kontekst dla ustanowienia europejskiego dokumentu tożsamości] opublikowane przez Departament Tematyczny C w 2016 r.,

— uwzględniając dwa badania STOA zatytułowane „E-public, e-participation and e-voting in Europe – prospects and challenges: final report" [E-społeczeństwo, e-uczestnictwo i e-głosowanie w Europie – perspektywy i wyzwania: sprawozdanie końcowe] z listopada 2011 r. oraz „Technology options and systems to strengthen participatory and direct democracy" [Rozwiązania i systemy technologiczne wzmacniające demokrację uczestniczącą i bezpośrednią], które ma zostać opublikowane w 2017 r.,

— uwzględniając prace w dziedzinie e-demokracji prowadzone przez Konferencję Europejskich Regionalnych Zgromadzeń Ustawodawczych (CALRE) z wykorzystaniem systemu współpracy Narodów Zjednoczonych IT4all,

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 września 2015 r. pt. „Prawa człowieka a technologia: wpływ systemów inwigilacji i nadzoru na prawa człowieka w państwach trzecich" ([2]),

— uwzględniając art. 52 Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych oraz opinię Komisji Kultury i Edukacji (A8-0041/2017),

A. mając na uwadze, że niedawny kryzys i impas w obszarze finansowym, gospodarczym i społecznym mają poważny wpływ na poszczególne państwa członkowskie i Unię jako całość w czasach, kiedy wszystkie te podmioty muszą mierzyć się z globalnymi wyzwaniami, takimi jak zmiana klimatu, migracja i bezpieczeństwo; mając na uwadze, że relacje obywateli i polityków stają się coraz bardziej napięte, gdyż obywatele odwracają się od politycznych procesów decyzyjnych, a także istnieje coraz większe ryzyko niezadowolenia społeczeństwa z polityki; mając na uwadze, że

([1]) Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0382.
([2]) Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0288.

zaangażowanie i udział obywateli i społeczeństwa obywatelskiego w życiu demokratycznym mają – obok przejrzystości i informacji – zasadnicze znaczenie dla funkcjonowania demokracji oraz dla legalności i odpowiedzialności na każdym szczeblu wielopoziomowego systemu rządzenia w UE; mając na uwadze, że istnieje wyraźna potrzeba wzmocnienia demokratycznych więzów między obywatelami i instytucjami politycznymi;

B. mając na uwadze, że w ubiegłych dziesięcioleciach społeczeństwo przeszło szybką przemianę, a obywatele poczuli potrzebę częstszego i bardziej bezpośredniego wypowiadania się na temat problemów, które decydują o przyszłości naszego społeczeństwa, oraz mając na uwadze, że w związku z tym instytucje polityczne i kształtujące politykę powinny inwestować w innowacyjną demokrację;

C. mając na uwadze, że frekwencja w wyborach europejskich maleje systematycznie od 1979 r., a w wyborach w 2014 r. spadła do poziomu 42,54 %;

D. mając na uwadze, że istotne znaczenie ma odzyskanie zaufania obywateli do europejskiego projektu; mając na uwadze, że narzędzia e-demokracji mogą pomóc we wspieraniu bardziej aktywnego obywatelstwa przez poprawę uczestnictwa, przejrzystości i odpowiedzialności w podejmowaniu decyzji, wzmacniając demokratyczne mechanizmy nadzoru oraz zwiększając wiedzę na temat UE w celu przyznania obywatelom większego prawa głosu w życiu politycznym;

E. mając na uwadze, że demokracja powinna się rozwijać i dostosowywać do zmian i możliwości związanych z nowymi technologiami i narzędziami ICT, które należy uznać za dobro wspólne i które, jeśli zostałyby właściwie wdrożone i towarzyszyłyby im odpowiednie informacje, mogłyby pomóc w budowaniu bardziej przejrzystej demokracji uczestniczącej; mając na uwadze, że w tym celu każdy obywatel powinien mieć możliwość przeszkolenia się z korzystania z nowych technologii;

F. mając na uwadze, że dokonanie postępów w dziedzinie bezpieczeństwa cybernetycznego i ochrony danych ma zasadnicze znaczenie, jeśli chcemy rozszerzyć zakres korzystania z nowych technologii w życiu instytucjonalnym i politycznym, a tym samym wzmocnić udział obywateli w procesach decyzyjnych;

G. mając na uwadze, że rozwój nowych narzędzi komunikacji cyfrowej i otwartych wspólnych platform mógłby podsuwać i przynosić nowe rozwiązania pozwalające wspierać uczestnictwo polityczne i zaangażowanie obywateli, jednocześnie zmniejszając niezadowolenie obywateli z instytucji politycznych i pomagając podnieść ich zaufanie do systemu demokratycznego, a także poziom jego przejrzystości i rozliczalności;

H. mając na uwadze, że przewodniczący Juncker podczas ostatniej debaty o stanie Unii przedstawił pakiet środków służących zwiększeniu wykorzystania komunikacji elektronicznej, takich jak m.in. inicjatywa WiFi4EU czy rozwój sieci 5G w Europie;

I. mając na uwadze, że powszechna dostępność danych sektora rządowego może przyczynić się do wzrostu gospodarczego, zwiększyć wydajność sektora publicznego oraz poprawić przejrzystość i rozliczalność instytucji europejskich i krajowych;

J. mając na uwadze, że dostęp do neutralnej sieci na takich samych warunkach stanowi nieodzowny warunek dla zapewnienia rzeczywistej realizacji podstawowych praw człowieka;

K. mając na uwadze, że e-demokracja mogłaby sprzyjać rozwojowi uzupełniających form zaangażowania, mogących przyczynić się do łagodzenia problemu rosnącego niezadowolenia społeczeństwa wywołanego tradycyjną polityką; mając ponadto na uwadze, że mogłaby ona propagować komunikację, dialog, znajomość Unii i jej strategii politycznych, a także zainteresowanie nimi, a tym samym sprzyjać wsparciu europejskiego projektu, a także zmniejszeniu tzw. „deficytu demokracji" w Europie;

L. mając na uwadze, że nowe formy uczestnictwa w wirtualnej przestrzeni publicznej są nierozerwalnie związane z poszanowaniem praw i obowiązków związanych z udziałem w przestrzeni publicznej, które obejmują m.in. prawa procesowe w sprawach o zniesławienie;

M. mając na uwadze, że w celu dopilnowania, aby internet pełnił rolę wiarygodnego i skutecznego narzędzia demokracji, niezbędne jest zlikwidowanie przepaści cyfrowej oraz zapewnienie obywatelom odpowiednich umiejętności korzystania z mediów i umiejętności cyfrowych;

N. mając na uwadze, że systemy technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT) stanowią istotę nowoczesnego sprawowania rządów, ale nadal potrzebne są wysiłki w celu poprawy jakości świadczonych usług administracji elektronicznej;

O. mając na uwadze, że e-głosowanie może pomóc osobom mieszkającym lub pracującym w państwie członkowskim, którego nie są obywatelami, lub w państwie trzecim, w korzystaniu z przysługującego im prawa głosu; mając na uwadze, że należy zagwarantować bezpieczeństwo i tajność głosowania w procesie e-głosowania, zwłaszcza w związku z możliwością cyberataków;

Potencjał i wyzwania

1. podkreśla potencjalne korzyści płynące z e-demokracji, którą definiuje się jako wsparcie i wzmocnienie demokracji tradycyjnej za pomocą ICT i która może uzupełniać i wzmacniać procesy demokratyczne przez dodanie elementów służących wzmocnieniu pozycji obywateli dzięki różnym działaniom online obejmującym między innymi administrację elektroniczną, e-rządzenie, e-debaty, e-uczestnictwo i e-głosowanie; wyraża zadowolenie w związku z faktem, że coraz więcej obywateli może uczestniczyć w procesach demokratycznych za pośrednictwem nowych technologii informacyjno-komunikacyjnych;

2. podkreśla, że w zaleceniu CM/Rec(2009)1 Rady Europy wezwano państwa członkowskie do dopilnowania, by e-demokracja „propagowała, zapewniała i wzmacniała przejrzystość, odpowiedzialność, chęć współpracy, zaangażowanie, deliberacje, włączenie, dostępność, uczestnictwo, pomocniczość i spójność społeczną"; przypomina, że w zaleceniu tym państwa członkowskie zostały wezwane do opracowania środków mających na celu wzmocnienie praw człowieka, demokracji i praworządności;

3. podkreśla, że celem e-demokracji jest propagowanie kultury demokratycznej, która ubogaca i wzmacnia praktyki demokratyczne przez zapewnianie dodatkowych środków zwiększających przejrzystość i uczestnictwo obywateli, a jej celem nie jest ustanowienie alternatywnego systemu demokratycznego ze szkodą dla demokracji przedstawicielskiej; zwraca uwagę, że sama e-demokracja nie zapewnia udziału w życiu politycznym i że działania na rzecz e-demokracji należy połączyć z równoczesną działalnością skierowaną do tradycyjnych środowisk sprzyjających uczestnictwu obywateli w życiu politycznym;

4. wskazuje na znaczenie e-głosowania i głosowania na odległość za pośrednictwem internetu jako systemów mogących rozszerzyć włączenie obywateli i ułatwić demokratyczne uczestnictwo, przede wszystkim na obszarach, które są najbardziej zmarginalizowane pod względem geograficznym i społecznym, a także jako systemów niosących wiele potencjalnych korzyści, w szczególności dla osób młodych, osób o ograniczonej możliwości poruszania się, osób starszych oraz osób na stałe lub tymczasowo mieszkających lub pracujących w państwie członkowskim, którego nie są obywatelami, lub w państwie trzecim, o ile zapewnione są najwyższe możliwe standardy ochrony danych; przypomina, że państwa członkowskie wprowadzające głosowanie na odległość za pośrednictwem internetu muszą dopilnować przejrzystości i wiarygodności liczenia głosów i przestrzegać zasad równości głosów, tajności głosowania, dostępu do głosowania oraz zasady wolnych wyborów;

5. podkreśla, że wszystkie procesy interakcji cyfrowych powinny opierać się na zasadzie otwarcia instytucjonalnego, zgodnie z podejściem polegającym na łączeniu przejrzystość w czasie rzeczywistym ze świadomym uczestnictwem;

6. zwraca uwagę na e-uczestnictwo jako kluczowy element charakterystyczny e-demokracji obejmujący trzy formy interakcji między instytucjami unijnymi i rządami z jednej strony a obywatelami z drugiej strony, a mianowicie e-informacje, e-konsultacje i elektroniczne podejmowanie decyzji, a także zachęca do korzystania z niego; potwierdza, że wiele krajowych, regionalnych i lokalnych przypadków e-uczestnictwa może być uważanych za dobre przykłady wykorzystania ICT w demokracji uczestniczącej; zachęca państwa członkowskie do dalszego rozwijania takich praktyk na szczeblu krajowym i lokalnym;

7. podkreśla, że ICT przyczyniają się do rozwoju przestrzeni zaangażowania obywatelskiego i debaty publicznej, a jednocześnie podnoszą jakość i wzmacniają legitymację naszych systemów demokratycznych;

8. podkreśla potrzebę angażowania ludzi młodych w debatę publiczną i zauważa, że wykorzystanie ICT w procedurach demokratycznych może być skutecznym narzędziem służącym temu celowi;

9. przypomina o przykładzie, jakim był pierwszy europejski przypadek głosowania za pośrednictwem internetu w Estonii podczas prawnie wiążących wyborów w 2005 r., ale utrzymuje, że jeśli e-głosowanie miałoby zostać z powodzeniem przyjęte w innych państwach członkowskich, konieczne byłoby dokonanie oceny gwarancji rzeczywistego uczestnictwa wszystkich obywateli, a także oceny korzyści i kosztów oraz konsekwencji różnych lub rozbieżnych podejść technologicznych; podkreśla, że bezpieczna i szybka łączność internetowa oraz bezpieczna infrastruktura związana

z tożsamością elektroniczną stanowią ważne warunki wstępne powodzenia e-głosowania; podkreśla, że należy wykorzystywać nowe technologie w dotychczasowych procesach głosowania w lokalu wyborczym i uważa, że wymiana najlepszych praktyk i badań może sprzyjać osiąganiu znaczących postępów na wszystkich szczeblach politycznych;

10. zwraca uwagę na wyzwanie, jakim jest odpowiadanie na obawy obywateli związane z korzystaniem z internetowych narzędzi demokracji; jest zdania, że rozwiązanie problemów związanych z bezpieczeństwem i zagwarantowanie prywatności ma pierwszorzędne znaczenie dla budowy zaufania obywateli do powstającej cyfrowej areny politycznej;

11. podkreśla, że procesy demokratyczne wymagają wszechstronnej debaty na każdym szczeblu społeczeństwa UE oraz kontroli i refleksji prowadzących do uczciwych, wszechstronnych i racjonalnych rozważań; ostrzega, że istnieje ryzyko zakłócania wyników debat prowadzonych przy użyciu narzędzi do dyskusji internetowej i manipulowania nimi; uważa, że najlepszą ochroną przed tym ryzykiem jest przejrzystość wszystkich podmiotów zaangażowanych w interakcje i dostarczających informacje o kampaniach, które mogą być pośrednio lub bezpośrednio wspierane, za pomocą cyfrowych platform zaangażowania;

12. zwraca uwagę, że jednym z podstawowych aspektów funkcjonującej demokracji jest zaufanie obywateli do instytucji i procesów demokratycznych; dlatego podkreśla, że wprowadzaniu narzędzi e-demokracji muszą towarzyszyć odpowiednie strategie komunikacyjne i edukacyjne;

13. podkreśla znaczenie włączenia e-uczestnictwa do systemu politycznego w celu uwzględnienia wkładu obywateli w proces podejmowania decyzji i zapewnienia działań następczych; zauważa, że brak reakcji ze strony decydentów wywołuje rozczarowanie i nieufność;

14. podkreśla, że wykorzystanie narzędzi ICT powinno być uzupełnieniem innych kanałów komunikacji z instytucjami publicznymi, aby uniknąć jakiejkolwiek dyskryminacji ze względu na umiejętności cyfrowe lub brak zasobów i infrastruktury;

Propozycje dotyczące wzmacniania demokracji za pomocą ICT

15. uważa, że uczestnictwo w procesach demokratycznych opiera się przede wszystkim na skutecznym i niedyskryminującym dostępie do informacji i wiedzy;

16. wzywa ponadto UE i państwa członkowskie do powstrzymania się od podejmowania niepotrzebnych działań zmierzających do arbitralnego ograniczania dostępu do internetu i korzystania z podstawowych praw człowieka, takich jak niewspółmierne działania cenzorskie lub kryminalizacja zgodnego z prawem wyrażania krytyki i sprzeciwu;

17. wzywa państwa członkowskie i UE do zapewnienia środków edukacyjnych i technicznych na potrzeby zwiększenia upodmiotowienia demokratycznego obywateli, poprawy umiejętności cyfrowych, a także zapewnienia kultury informatycznej oraz równego i bezpiecznego dostępu cyfrowego dla wszystkich obywateli UE z myślą o zlikwidowaniu przepaści cyfrowej (włączenie cyfrowe) z korzyścią w ostatecznym rozrachunku dla demokracji; zachęca państwa członkowskie do włączenia nabywania umiejętności cyfrowych do programów nauczania i uczenia się przez całe życie oraz do priorytetowego traktowania programów szkoleń cyfrowych dla osób starszych; wspiera rozwój współpracy sieciowej z uniwersytetami i instytucjami oświatowymi w celu propagowania badań naukowych dotyczących nowych narzędzi uczestnictwa i ich wdrożenia; wzywa również UE i państwa członkowskie do propagowania programów i strategii politycznych mających na celu kształtowanie krytycznej i świadomej oceny korzystania z ICT;

18. opowiada się za postępem w ocenie wykorzystania nowych technologii w celu wzmocnienia demokracji w administracjach unijnych, polegającym na uwzględnieniu, jako wskaźników, celów służących mierzeniu jakości usług online;

19. proponuje, aby Parlament Europejski – jako jedyna unijna instytucja wybierana bezpośrednio – przewodził w umacnianiu e-demokracji; uważa za stosowne opracowanie w tym celu takich innowacyjnych rozwiązań technologicznych, które umożliwią obywatelom komunikowanie się w konkretnych sprawach z wybranymi posłami oraz dzielenie się z nimi swoimi obawami;

20. zachęca do uproszczenia języka instytucji i postępowań instytucjonalnych oraz do opracowania materiałów multimedialnych wyjaśniających kwestie kluczowe dla najważniejszych procesów decyzyjnych, aby propagować zrozumienie tych procesów i sprzyjać uczestnictwu w nich; podkreśla konieczność upowszechniania tego rodzaju dostępu do e-uczestnictwa za pośrednictwem wydzielonych i aktywizujących narzędzi umożliwiających dostęp do wszystkich dokumentów zawartych w dossier parlamentarnych;

21. wzywa państwa członkowskie i UE do zapewnienia przystępnej cenowo infrastruktury cyfrowej przystosowanej do ultraszybkiego połączenia, szczególnie w regionach peryferyjnych oraz na obszarach wiejskich i mniej rozwiniętych pod względem gospodarczym, a także do zagwarantowania równości wśród obywateli, ze szczególnym uwzględnieniem najbardziej wrażliwych grup społecznych, oraz do wyposażenia ich w umiejętności, dzięki którym będą mogli bezpiecznie korzystać z technologii; zaleca, by biblioteki, szkoły i budynki, w których świadczy się usługi publiczne, posiadały ultraszybką, nowoczesną infrastrukturę informatyczną, która byłaby jednakowo dostępna dla wszystkich obywateli, a w szczególności dla osób znajdujących się w najbardziej niekorzystnej sytuacji, takich jak osoby niepełnosprawne; zwraca uwagę na konieczność przeznaczenia odpowiednich środków finansowych i zasobów szkoleniowych na te cele; zaleca Komisji, aby przewidziała środki na projekty mające na celu poprawę infrastruktury cyfrowej w kontekście gospodarki społecznej i solidarnej;

22. podkreśla, że kobiety są niedostatecznie reprezentowane w procesach decyzyjnych w zakresie polityki na wszystkich szczeblach, a także w sektorach ICT; zwraca uwagę, że kobiety i dziewczęta często borykają się ze stereotypami dotyczącymi technologii cyfrowych; wzywa zatem Komisję i państwa członkowskie do inwestowania w ukierunkowane programy propagujące kształcenie kobiet i dziewcząt – zwłaszcza ze szczególnie wrażliwych i zmarginalizowanych środowisk – w dziedzinie ICT oraz ich uczestnictwo kobiet i dziewcząt za pośrednictwem internetu, z wykorzystaniem kształcenia formalnego, nieformalnego i pozaformalnego;

23. zauważa, że w zapewnianiu równego dostępu wszystkim obywatelom do narzędzi e-demokracji duże znaczenie mają wielojęzyczne tłumaczenia informacji, które mają być rozpowszechniane i czytane przez wszystkich obywateli w krajach, w których obowiązują co najmniej dwa języki urzędowe, lub przez obywateli o różnym pochodzeniu etnicznym;

24. zachęca państwa członkowskie i UE do propagowania, wspierania i wdrażania mechanizmów i instrumentów umożliwiających uczestnictwo obywateli oraz ich interakcję z rządami i instytucjami UE, takich jak platformy pozyskiwania wiedzy z tłumu (crowdsourcing); podkreśla, że ICT powinny ułatwiać dostęp do niezależnej informacji, przejrzystość, rozliczalność i udział w procesach podejmowania decyzji; w związku z tym wzywa do lepszego dostosowania wszystkich narzędzi komunikacji oraz relacji Komisji Europejskiej z obywatelami, w szczególności portalu Europe Direct, do wyzwań e-demokracji; zobowiązuje się do poprawy dostępności, zrozumiałości, walorów edukacyjnych i interaktywności wszystkich istniejących narzędzi legislacyjnych działań następczych i zwraca się do Komisji, aby uczyniła to samo na swojej stronie internetowej;

25. wzywa państwa członkowskie i UE, by dokonały przeglądu treści ich oficjalnych stron internetowych dotyczących funkcjonowania demokracji, tak aby zapewnić narzędzia edukacyjne ułatwiające młodym odbiorcom zapoznawanie się z tymi stronami i przyswajanie ich treści, a także, by zapewnić dostępność tych stron dla osób niepełnosprawnych;

26. zachęca administracje, aby wykazały się zaangażowaniem w realizację zasady otwarcia instytucjonalnego, wprowadzając zmiany w swoim projekcie strategicznym i swojej kulturze organizacyjnej, budżetach oraz procesach przemian organizacyjnych w celu wzmocnienia demokracji przy użyciu nowych technologii;

27. zwraca się z wnioskiem o utworzenie platformy online mającej na celu usystematyzowanie konsultacji z obywatelami, które prowadzi się przed podjęciem decyzji przez ustawodawcę europejskiego, tak aby bardziej bezpośrednio włączyć obywateli w życie publiczne;

28. uważa za konieczne, aby coraz szerszemu wprowadzaniu tych nowych narzędzi towarzyszyły kampanie propagujące korzystanie z możliwości stwarzanych przez te narzędzia oraz wartości obywatelskie, takie jak współodpowiedzialność i aktywność obywatelska;

29. przypomina o znaczeniu europejskiej inicjatywy obywatelskiej jako instrumentu zaangażowania i bezpośredniego udziału obywateli w życiu politycznym UE i w związku z tym wzywa Komisję do przeglądu mechanizmów funkcjonowania tej inicjatywy w celu rozwinięcia jej pełnego potencjału zgodnie ze wskazówkami sformułowanymi przez Parlament Europejski w rezolucji z dnia 28 października 2015 r.; przypomina również o znaczeniu, jakie ma uproszczenie i usprawnienie wymogów biurokratycznych dotyczących tego narzędzia oraz szersze zastosowanie ICT, np. poprzez platformy cyfrowe i inne aplikacje kompatybilne z urządzeniami mobilnymi, tak aby to ważne narzędzie stało się bardziej przyjazne dla użytkownika i aby szeroko je propagować; uważa, że wykorzystanie nowej technologii mogłoby w szczególności usprawnić system zbierania podpisów online poprzez wykorzystanie usług identyfikacji i uwierzytelniania

(eIDAS), co ułatwiłoby obywatelom otrzymywanie i wymianę informacji dotyczących istniejących lub możliwych europejskich inicjatyw obywatelskich, aby mogli oni aktywnie uczestniczyć w dyskusjach lub wspierać te inicjatywy;

30. podkreśla, że kilka procesów Komisji, takich jak internetowe konsultacje społeczne, działania w ramach e-uczestnictwa oraz oceny skutków, mogłoby odnieść korzyści z szerszego wykorzystania nowych technologii w celu propagowania udziału społeczeństwa i poprawy rozliczalności tych procesów, zwiększenia przejrzystości instytucji Unii Europejskiej oraz wzmocnienia sprawowania rządów w Europie; przypomina, że należy ograniczyć do minimum bariery techniczne, co stanowi niezbędny warunek dla zapewnienia rzeczywistej realizacji procesów konsultacji publicznych przy udziale jak największej liczby obywateli;

31. podkreśla potrzebę zwiększenia zakresu wyczerpujących informacji dla obywateli na istniejących platformach e-uczestnictwa na szczeblu unijnym, krajowym i lokalnym;

32. wzywa Komisję do poszerzenia zakresu i rozwoju e-uczestnictwa w ramach śródokresowego przeglądu strategii jednolitego rynku cyfrowego, który ma zostać rozpoczęty w 2017 r., oraz do wspierania rozwoju i finansowania nowych instrumentów związanych z cyfrowym obywatelstwem Unii Europejskiej; zaleca ponadto Komisji skupienie się na rozwiązaniach o charakterze otwartym, które można z łatwością rozszerzyć na cały jednolity rynek cyfrowy; wzywa Komisję w szczególności do ujęcia ponownego wykorzystania wcześniejszych projektów, takich jak platforma D-CENT, będąca finansowanym przez UE projektem dostarczającym narzędzi technologicznych dla demokracji uczestniczącej;

33. podkreśla, że rozwój administracji elektronicznej powinien stanowić priorytet dla państw członkowskich i instytucji UE, oraz z zadowoleniem przyjmuje ambitny i wszechstronny plan działania Komisji dotyczący administracji elektronicznej, w przypadku którego kluczowym elementem będzie właściwe wdrożenie na szczeblu krajowym *oraz koordynacja dostępnych funduszy UE, w synergii z krajowymi agencjami i organami ds. cyfryzacji; uważa, że należy dołożyć większych starań w celu propagowania otwartych danych oraz korzystania z narzędzi ICT opartych na otwartym i darmowym oprogramowaniu, zarówno w instytucjach UE, jak i w państwach członkowskich;*

34. wzywa do szerszej współpracy na szczeblu unijnym oraz zaleca wymienianie się projektami w zakresie dobrych praktyk w dziedzinie e-demokracji jako sposobu dążenia do charakteryzującej się większym uczestnictwem demokracji deliberatywnej, która zaspokoiłaby żądania obywateli i byłaby zgodna z ich interesem, a jednocześnie miałaby na celu włączenie ich w procesy podejmowania decyzji; wskazuje na potrzebę znajomości postaw obywateli wobec wdrażania głosowania na odległość za pośrednictwem internetu; wzywa Komisję do przeprowadzenia niezależnej oceny opinii publicznej lub konsultacji publicznych na temat głosowania za pośrednictwem internetu jako dodatkowej opcji oddania głosu przez obywateli, w tym analizy mocnych i słabych stron takiego systemu, tak aby państwa członkowskie mogły rozpatrzyć ją do końca 2018 r.;

35. podkreśla priorytetową potrzebę ochrony prywatności i danych osobowych podczas korzystania z narzędzi e-demokracji oraz wspierania bezpieczniejszego środowiska internetowego, w szczególności w odniesieniu do bezpieczeństwa informacji i danych, w tym „prawa do bycia zapomnianym", a także potrzebę zapewnienia zabezpieczeń przed oprogramowaniem inwigilacyjnym oraz weryfikowalności źródeł; ponadto wzywa do dalszego korzystania z usług cyfrowych w oparciu o podstawowe rozwiązania, które to umożliwiają, takie jak bezpieczna i zaszyfrowana tożsamość cyfrowa, zgodnie z rozporządzenie eIDAS; propaguje zabezpieczone cyfrowe rejestry publiczne oraz walidację podpisów elektronicznych, w celu zapobiegania nieuczciwym wielokrotnym interakcjom, zgodnie z europejskimi i międzynarodowymi standardami praw człowieka oraz orzecznictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości; podkreśla wreszcie, że kwestie bezpieczeństwa nie mogą stać się czynnikiem odstraszającym względem włączania poszczególnych osób i grup do procesów demokratycznych;

36. podkreśla potrzebę doskonalenia demokracji za pomocą technologii, która powinna być stosowana w bezpiecznym środowisku, które chroni przed niewłaściwym wykorzystaniem narzędzi technologicznych (np. przed botami rozsyłającymi spam, anonimowym profilowaniem, przywłaszczaniem tożsamości), oraz przypomina o konieczności przestrzegania najwyższych norm prawnych;

37. przypomina o kluczowej roli demaskatorów – działających na ogół za pośrednictwem internetu – w ujawnianiu korupcji, oszustw, niegospodarności i innych wykroczeń, które zagrażają zdrowiu i bezpieczeństwu publicznemu, integralności finansów, prawom człowieka, środowisku i praworządności, a jednocześnie zapewniających prawo obywateli do informacji;

38. zachęca przedstawicieli społeczeństwa do aktywnego uczestnictwa wraz z obywatelami w istniejących obecnie, w pełni niezależnych forach oraz do korzystania z nowych mediów i platform informatycznych w celu nadania impulsu do debaty oraz wymiany poglądów z obywatelami i zgłaszania propozycji (e-parlament), a tym samym do ustanowienia bezpośredniego połączenia z obywatelami; wzywa grupy polityczne w Parlamencie Europejskim oraz europejskie partie polityczne do propagowania debaty publicznej i e-uczestnictwa obywateli;

39. wzywa posłów do PE oraz pozostałe instytucje UE do dalszego zwiększania przejrzystości ich prac, w szczególności w zmieniającym się obecnie kontekście politycznym, oraz zwraca się do organów publicznych o zbadanie możliwości opracowania platform cyfrowych, obejmujących najnowsze narzędzia informatyczne; zachęca wyłonionych w wyborach przedstawicieli do korzystania z tych narzędzi, a także do komunikacji z wyborcami i zainteresowanymi stronami oraz do budowania z nimi pozytywnych relacji z myślą o przekazywaniu im informacji na temat działalności unijnej i parlamentarnej, co doprowadzi do otwarcia procesów debaty publicznej i kształtowania polityki oraz zwiększenia świadomości w zakresie demokracji europejskiej;

40. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy Parlamentu w obszarze e-uczestnictwa; wspiera ciągłe wysiłki mające na celu wzmocnienie reprezentatywnego charakteru, legitymacji i skuteczności Parlamentu oraz zachęca posłów do szerszego korzystania z nowych technologii w celu rozwinięcia ich pełnego potencjału, przy jednoczesnym uwzględnieniu koniecznych ograniczeń nakładanych przez prawo do prywatności i ochrony danych osobowych; zwraca uwagę na potrzebę powszechnej refleksji na temat sposobów poprawy wykorzystania ICT przez posłów nie tylko w celu nawiązania relacji ze społeczeństwem, ale także w odniesieniu do legislacji, petycji, konsultacji i innych aspektów istotnych dla codziennej pracy posłów;

41. zachęca partie polityczne na szczeblu unijnym i krajowym do korzystania w jak największym stopniu z narzędzi cyfrowych w celu opracowywania nowych sposobów propagowania demokracji wewnętrznej, włączając w to przejrzystość ich procesów zarządzania, finansowania i podejmowania decyzji, a także w celu lepszej komunikacji z członkami i zwolennikami partii oraz ze społeczeństwem obywatelskim, a także w celu ich większego uczestnictwa; zachęca je również do znaczącej przejrzystości oraz rozliczalności wobec obywateli; w tym celu sugeruje dokonanie oceny możliwości zmian w statucie europejskich partii politycznych w celu uwzględnienia i promowania e-uczestnictwa;

42. wzywa UE i jej instytucje do otwarcia się na większe eksperymenty w obszarze nowych metod e-uczestnictwa, takich jak pozyskiwanie wiedzy z tłumu (crowdsourcing) na szczeblu unijnym oraz krajowym, regionalnym i lokalnym, z uwzględnieniem najlepszych praktyk opracowanych już w państwach członkowskich oraz do uruchomienia konkretnych projektów pilotażowych w tym celu; jednocześnie przypomina o potrzebie uzupełnienia tych środków o kampanie podnoszące świadomość w celu wyjaśnienia możliwości tych narzędzi;

43. wzywa instytucje europejskie do rozpoczęcia procesu partycypacyjnego w celu opracowania europejskiej karty praw internetowych, przyjmując jako punkt odniesienia, obok innych dokumentów, deklarację praw internetowych opublikowaną przez Izbę Deputowanych Włoch w dniu 28 lipca 2015 r., w celu propagowania i zagwarantowania wszystkich praw związanych z otoczeniem cyfrowym, w tym rzeczywistego prawa dostępu do internetu oraz neutralności sieci;

44. zwraca uwagę na ogrom niejednorodnych informacji dostępnych obecnie w internecie i podkreśla, że należy wzmacniać zdolność obywateli do krytycznego myślenia, aby mogli oni lepiej odróżniać wiarygodne źródła informacji od niewiarygodnych; zachęca zatem państwa członkowskie do dostosowania i zaktualizowania ustawodawstwa w celu rozwiązania bieżących problemów, do pełnego wdrożenia i egzekwowania istniejącego ustawodawstwa dotyczącego nawoływania do nienawiści, zarówno w internecie, jak i poza nim, przy jednoczesnym zagwarantowaniu praw podstawowych i konstytucyjnych; podkreśla, że Unia i jej państwa członkowskie powinny rozwijać strategie polityczne i podejmować działania na rzecz wzmocnienia możliwych do przekazania umiejętności krytycznego i kreatywnego myślenia, a także zdolności cyfrowych i zdolności w zakresie korzystania z mediów, integracji obywateli oraz ich dociekliwości, zwłaszcza wśród młodzieży, aby mogli podejmować świadome decyzje i mieć pozytywny wkład w procesy demokratyczne;

o

o o

45. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządom i parlamentom państw członkowskich.

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2017)0056

Wniosek o uchylenie immunitetu Marine Le Pen

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 marca 2017 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Marine Le Pen (2016/2295(IMM))

(2018/C 263/22)

Parlament Europejski,

— uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Marine Le Pen przekazany w dniu 5 października 2016 r. przez francuskiego ministra sprawiedliwości Jean-Jacques'a Urvoas w ramach postępowania dochodzeniowego toczącego się wobec Marine Le Pen przed sądem wielkiej instancji w Nanterre w związku z rozpowszechnianiem na jej koncie Twitter obrazów przemocy o treści islamistycznej,

— po wysłuchaniu wyjaśnień Jean-François Jalkha, reprezentującego Marine Le Pen, zgodnie z art. 9 ust. 6 Regulaminu,

— uwzględniając art. 8 i 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 Aktu dotyczącego wyboru przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,

— uwzględniając wyroki wydane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w dniach 12 maja 1964 r., 10 lipca 1986 r., 15 i 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września 2011 r. oraz 17 stycznia 2013 r. ([1]),

— uwzględniając art. 26 Konstytucji Republiki Francuskiej,

— uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 oraz art. 9 Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0047/2017),

A. mając na uwadze, że francuskie organy sądowe wystąpiły o uchylenie immunitetu posłanki do Parlamentu Europejskiego i przewodniczącej Frontu Narodowego (FN) Marine Le Pen w ramach postępowania w sprawie rozpowszechniania za pośrednictwem jej konta Twitter obrazów przemocy przedstawiających egzekucje trzech zakładników ugrupowania terrorystycznego Daisz i opatrzonych komentarzem „To jest Daisz" w dniu 16 grudnia 2015 r. po wywiadzie w rozgłośni radiowej RMC, w którym dochodzenie FN do władzy porównano do działań ugrupowania terrorystycznego Daisz;

([1]) Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 12 maja 1964 r., *Wagner/Fohrmann i Krier*, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 10 lipca 1986 r., *Wybot/Faure i inni*, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; wyrok Sądu z dnia 15 października 2008 r., *Mote/Parlament*, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 października 2008 r., *Marra/De Gregorio i Clemente*, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z dnia 19 marca 2010 r., *Gollnisch/Parlament*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Sądu z dnia 6 września 2011 r., *Patriciello*, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2013 r., *Gollnisch/Parlament*, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

B. mając na uwadze, iż zgodnie z utrwaloną praktyką Parlamentu Europejskiego immunitet posła do PE można uchylić wówczas, gdy zarzucane opinie lub obrazy nie mają bezpośredniego lub oczywistego związku z wykonywaniem przez osobę, której stawia się zarzuty, obowiązków służbowych posła do Parlamentu Europejskiego ani nie wyrażają opinii lub stanowiska zajętego przez niego w głosowaniu w czasie wykonywania tych obowiązków zgodnie z art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej oraz art. 26 Konstytucji Republiki Francuskiej;

C. mając na uwadze, że art. 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej przewiduje, iż posłowie do Parlamentu Europejskiego na terytorium swojego państwa korzystają z immunitetów przyznawanych posłom do parlamentu ich państwa;

D. mając na uwadze, że rozpowszechnianie obrazów przemocy, które mogą naruszać godność ludzką stanowi przestępstwo przewidziane i karane na podstawie art. 227-24, 227-29, 227-31 kodeksu karnego Republiki Francuskiej;

E. mając na uwadze, że art. 6-1 francuskiej ustawy nr 2004-575 z dnia 21 czerwca 2004 r. na rzecz zaufania w gospodarce cyfrowej (*Pour la Confiance dans l'Économie Numérique*) będącej transpozycją dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) odnosi się do działalności usługodawców społeczeństwa informacyjnego, a nie działań o charakterze indywidualnym;

F. mając na uwadze, że choć zdjęcia opublikowane przez Marine Le Pen są ogólnodostępne w wyszukiwarce Google i po ich upublicznieniu były wielokrotnie powielane w internecie, fakt, że zawierają przemoc może mimo wszystko naruszać godność ludzką;

G. mając na uwadze, że usunięcia trzech zdjęć zażądała rodzina zakładnika Jamesa Foleya w dniu 17 grudnia 2015 r., czyli po interwencji wymiaru sprawiedliwości, i że w następstwie tego żądania Marine Le Pen usunęła tylko zdjęcie Jamesa Foleya;

H. mając na uwadze, że w harmonogramie prowadzenia postępowania sądowego przeciwko Marine Le Pen zachowano terminy typowe dla procedur dotyczących prasy i innych mediów, a tym samym nie ma powodu podejrzewać, że mamy do czynienia z przypadkiem *fumus persecutionis*, czyli sytuacji, w której istnieją przesłanki lub przejawy wskazujące na zamiar zaszkodzenia działalności politycznej posła;

I. mając na uwadze, że zgodnie z art. 26 Konstytucji Republiki Francuskiej żaden poseł do Parlamentu nie może, w sprawach karnych, zostać zatrzymany lub poddany jakimkolwiek innym formom pozbawienia lub ograniczenia wolności bez zgody Parlamentu;

J. mając na uwadze, że nie leży w gestii Parlamentu Europejskiego zajmowanie stanowiska w sprawie winy posła lub jej braku ani w sprawie możliwości wszczęcia postępowania karnego w związku z przypisywanymi mu czynami;

1. podejmuje decyzję o uchyleniu immunitetu Marine Le Pen;

2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do natychmiastowego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji właściwym władzom Republiki Francuskiej i Marine Le Pen.

III

(Akty przygotowawcze)

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2017)0057

Stowarzyszenie UE-Liban (przystąpienie Chorwacji)***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 2 marca 2017 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, Protokołu do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie pomiędzy Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Libańską, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej (05748/2016 – C8-0171/2016 – 2015/0292(NLE))

(Zgoda)

(2018/C 263/23)

Parlament Europejski,

— uwzględniając projekt decyzji Rady (05748/2016),

— uwzględniając projekt Protokołu do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Libańską, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej (05750/2016),

— uwzględniając wniosek o udzielenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 217 i art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C8-0171/2016),

— uwzględniając art. 99 ust. 1 i 4 oraz art. 108 ust. 7 Regulaminu,

— uwzględniając zalecenie Komisji Spraw Zagranicznych (A8-0027/2017),

1. wyraża zgodę na zawarcie Protokołu;

2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządom i parlamentom państw członkowskich oraz Republiki Libańskiej.

Czwartek, 2 marca 2017 r.

P8_TA(2017)0058

Umowa UE-Liechtenstein w sprawie przepisów dodatkowych dotyczących instrumentu wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz ***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 2 marca 2017 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy między Unią Europejską a Księstwem Liechtensteinu w sprawie przepisów dodatkowych dotyczących instrumentu na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego na lata 2014–2020 (12852/2016 – C8-0515/2016 – 2016/0247(NLE))

(Zgoda)

(2018/C 263/24)

Parlament Europejski,

— uwzględniając projekt decyzji Rady (12852/2016),

— uwzględniając projekt umowy między Unią Europejską a Księstwem Liechtensteinu w sprawie przepisów dodatkowych dotyczących instrumentu wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, na lata 2014–2020 (12881/2016),

— uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 77 ust. 2 lit. a) i art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (v) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C8-0515/2016),

— uwzględniając art. 99 ust. 1 i 4, a także art. 108 ust. 7 Regulaminu,

— uwzględniając zalecenie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A8-0025/2017),

1. wyraża zgodę na zawarcie umowy;

2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji, jak również rządom i parlamentom państw członkowskich oraz Księstwa Liechtensteinu.

P8_TA(2017)0059

Mechanizm wymiany informacji w odniesieniu do umów międzyrządowych i niewiążących instrumentów w dziedzinie energii***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 2 marca 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia mechanizmu wymiany informacji w odniesieniu do umów międzyrządowych i instrumentów niewiążących w dziedzinie energii między państwami członkowskimi a państwami trzecimi i uchylającej decyzję nr 994/2012/UE (COM(2016)0053 – C8-0034/2016 – 2016/0031(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2018/C 263/25)

Parlament Europejski,

— uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2016)0053),

— uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 194 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C8-0034/2016),

— uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając uzasadnioną opinię przedstawioną – na mocy protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności – przez Senat Francji, Izbę Reprezentantów Malty, Radę Związkową Austrii oraz Zgromadzenie Republiki Portugalii, w której stwierdzono, że projekt aktu ustawodawczego nie jest zgodny z zasadą pomocniczości,

— uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 21 września 2016 r. ([1]),

— uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady przekazane pismem z dnia 16 grudnia 2016 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając art. 59 Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinie Komisji Spraw Zagranicznych, jak również Komisji Handlu Międzynarodowego (A8-0305/2016),

1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;

2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;

3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2016)0031

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 2 marca 2017 r. w celu przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/… ustanawiającej mechanizm wymiany informacji w odniesieniu do umów międzyrządowych i instrumentów niewiążących w dziedzinie energii między państwami członkowskimi a państwami trzecimi i uchylająca decyzję nr 994/2012/UE

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, decyzji (UE) 2017/684.)

([1]) Dz.U. C 487 z 28.12.2016, s. 81.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

P8_TA(2017)0066

Rtęć ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rtęci oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1102/2008 (COM(2016)0039 – C8-0021/2016 – 2016/0023(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2018/C 263/26)

Parlament Europejski,

— uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2016)0039),

— uwzględniając art. 294 ust. 2, art. 192 ust. 1 i art. 207 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C8-0021/2016),

— uwzględniając opinię Komisji Prawnej w sprawie proponowanej podstawy prawnej,

— uwzględniając art. 294 ust. 3 i art. 192 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 25 maja 2016 r. ([1]),

— po konsultacji z Komitetem Regionów,

— uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez właściwą komisję oraz zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 16 grudnia 2016 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

— uwzględniając art. 59 i 39 Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A8-0313/2016),

1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;

2. zatwierdza oświadczenie Parlamentu załączone do niniejszej rezolucji;

3. przyjmuje do wiadomości oświadczenie Komisji załączone do niniejszej rezolucji;

4. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;

5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2016)0023

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 marca 2017 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/… w sprawie rtęci oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1102/2008

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2017/852.)

([1]) Dz.U. C 303 z 19.8.2016, s. 122.

ZAŁĄCZNIK DO REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ

OŚWIADCZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO W SPRAWIE PROJEKTU ROZPORZĄDZENIA W SPRAWIE RTĘCI ORAZ UCHYLAJĄCEGO ROZPORZĄDZENIE (WE) Nr 1102/2008 (2016/0023(COD))

Zaakceptowanie przez Parlament Europejski aktów wykonawczych dotyczących dopuszczania nowych produktów lub procedur w kontekście negocjacji międzyinstytucjonalnych w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie rtęci (2016/0023(COD)) nie może zostać potraktowane jako precedens w przypadku innych podobnych aktów i nie przesądza o rezultacie przyszłych negocjacji międzyinstytucjonalnych w sprawie kryteriów rozgraniczania stosowania aktów delegowanych i aktów wykonawczych.

OŚWIADCZENIE KOMISJI EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE MIĘDZYNARODOWEJ WSPÓŁPRACY W ODNIESIENIU DO RTĘCI

Konwencja z Minamaty i nowe rozporządzenie w sprawie rtęci to ważny wkład w ochronę obywateli przed zanieczyszczeniem rtęcią zarówno na świecie, jak i w UE.

Należy podtrzymać współpracę międzynarodową, aby doprowadzić do wdrożenia konwencji przez wszystkie strony oraz do dalszego wzmocnienia jej postanowień.

W związku z tym Komisja Europejska czuje się zobowiązana do wspierania dalszej współpracy w oparciu o konwencję oraz obowiązujące w UE strategie polityczne, przepisy i procedury, a także do podejmowania działań m.in. w następujących dziedzinach:

— ograniczanie rozbieżności między prawem UE a postanowieniami konwencji poprzez zastosowanie klauzuli przeglądowej w odniesieniu do wykazu zakazanych produktów z dodatkiem rtęci;

— w kontekście postanowień konwencji dotyczących finansowania, budowania zdolności i transferu technologii – poprawa identyfikowalności handlu rtęcią i jej wykorzystania, promowanie certyfikacji bezrtęciowego wydobycia złota tradycyjnego i na małą skalę oraz oznakowania dla bezrtęciowego złota, a także podnoszenie zdolności krajów rozwijających się, w tym również w dziedzinie gospodarowania odpadami zawierającymi rtęć.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

P8_TA(2017)0067

Długoterminowe zaangażowanie akcjonariuszy i oświadczenie o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zmiany dyrektywy 2007/36/WE w zakresie zachęcania akcjonariuszy do długoterminowego zaangażowania oraz zmiany dyrektywy 2013/34/UE w zakresie określonych elementów oświadczenia o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego (COM(2014)0213 – C7-0147/2014 – 2014/0121(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2018/C 263/27)

Parlament Europejski,

— uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2014)0213),

— uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 50 i 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7-0147/2014),

— uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 9 lipca 2014 r. ([1]),

— uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez właściwą komisję na podstawie art. 69f ust. 4 Regulaminu oraz zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 16 grudnia 2016 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając art. 59 Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinię Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A8-0158/2015),

1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu ([2]);

2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;

3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2014)0121

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 marca 2017 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/… zmieniającej dyrektywę 2007/36/WE w zakresie zachęcania akcjonariuszy do długoterminowego zaangażowania

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, dyrektywy (UE) 2017/828.)

([1]) Dz.U. C 451 z 16.12.2014, s. 87.
([2]) To stanowisko zastępuje poprawki przyjęte w dniu 8 lipca 2015 r. (Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0257).

P8_TA(2017)0068

Kontrola nabywania i posiadania broni ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (COM(2015)0750 – C8-0358/2015 – 2015/0269(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2018/C 263/28)

Parlament Europejski,

— uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2015)0750),

— uwzględniając art. 294 ust. 2 i art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C8-0358/2015),

— uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając uzasadnione opinie przedstawione – na mocy protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności – przez polski Senat i parlament Szwecji, w których stwierdzono, że projekt aktu ustawodawczego nie jest zgodny z zasadą pomocniczości,

— uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 27 kwietnia 2016 r. ([1]),

— uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez właściwą komisję na podstawie art. 69f ust. 4 Regulaminu oraz zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 20 grudnia 2016 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

— uwzględniając art. 59 Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz opinię Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A8-0251/2016),

1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;

2. przyjmuje do wiadomości oświadczenie Komisji załączone do niniejszej rezolucji;

3. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;

4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

([1]) Dz.U. C 264 z 20.7.2016, s. 77.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

P8_TC1-COD(2015)0269

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 marca 2017 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/… zmieniającej dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, dyrektywy (UE) 2017/853.)

ZAŁĄCZNIK DO TREZOLUCJI USTAWODAWCZEJ

OŚWIADCZENIE KOMISJI

Komisja uznaje znaczenie dobrze funkcjonującego standardu pozbawiania broni palnej cech użytkowych, który przyczynia się do poprawy poziomu bezpieczeństwa organów i upewnia organy, że broń pozbawiona cech użytkowych jest odpowiednio i skutecznie zdezaktywowana.

W związku z tym Komisja przyspieszy prace nad zmianą kryteriów pozbawiania broni palnej cech użytkowych przez ekspertów krajowych w ramach komitetu ustanowionego na mocy dyrektywy 91/477/EWG, co umożliwi Komisji przyjęcie do końca maja 2017 r. – zgodnie z procedurą komitetową ustanowioną w dyrektywie 91/477/EWG i pod warunkiem wydania pozytywnej opinii przez ekspertów krajowych – rozporządzenia wykonawczego Komisji zmieniającego rozporządzenie wykonawcze Komisji (EU) 2015/2403 z dnia 15 grudnia 2015 r. ustanawiające wspólne wytyczne dotyczące norm i technik pozbawiania broni cech użytkowych w celu zagwarantowania, że broń pozbawiona cech użytkowych trwale nie nadaje się do użytku. Komisja wzywa państwa członkowskie do udzielenia pełnego wsparcia na rzecz przyspieszenia tych prac.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

P8_TA(2017)0069

Pojazdy wycofane z eksploatacji, zużyte baterie i akumulatory oraz zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny ***I

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 14 marca 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywy 2000/53/WE w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji, 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów i 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (COM(2015)0593 – C8-0383/2015 – 2015/0272(COD)) ([1])

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2018/C 263/29)

Poprawka 1

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(1) Gospodarowanie odpadami w Unii należy ulepszyć w celu ochrony, zachowania i poprawy jakości środowiska naturalnego, ochrony zdrowia ludzkiego, zapewnienia ostrożnego i ***racjonalnego wykorzystywania*** zasobów naturalnych oraz wspierania gospodarki o obiegu zamkniętym.	(1) Gospodarowanie odpadami w Unii należy ulepszyć w celu ochrony, zachowania i poprawy jakości środowiska naturalnego, ochrony zdrowia ludzkiego, zapewnienia ostrożnego i ***efektywnego korzystania*** z zasobów naturalnych oraz wspierania ***zasad*** gospodarki o obiegu zamkniętym.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(1a) Czysta, efektywna i zrównoważona gospodarka o obiegu zamkniętym wymaga eliminacji niebezpiecznych substancji z produktów na etapie projektowania i w związku z tym w gospodarce o obiegu zamkniętym należy uznać wyraźne przepisy siódmego unijnego programu działań w zakresie środowiska, w którym wezwano do opracowywania nietoksycznych cykli materiałowych, aby odpady poddane recyklingowi mogły być wykorzystywane jako ważne, pewne źródło surowców w Unii.

([1]) Sprawa została odesłana do komisji właściwej w celu przeprowadzenia negocjacji międzyinstytucjonalnych na podstawie art. 59 ust. 4 akapit czwarty Regulaminu (A8-0013/2017).

Poprawka 3

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 1 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(1b) Konieczne jest zapewnienie efektywnego i energooszczędnego gospodarowania surowcami wtórnymi, więc priorytetowo należy traktować prace badawczo-rozwojowe zmierzające ku temu celowi. Komisja powinna również rozważyć przedstawienie wniosku dotyczącego klasyfikacji odpadów z myślą o stworzeniu unijnego rynku surowców wtórnych.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 1 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(1c) W momencie gdy materiał pochodzący z recyklingu ponownie trafia do gospodarki, gdyż utracił status odpadu dzięki spełnieniu szczególnych kryteriów znoszących status odpadu lub został zastosowany w nowym produkcie, musi on być w pełni zgodny z unijnymi przepisami dotyczącymi chemikaliów.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(2a) Krajobraz przemysłowy uległ w ostatnich latach dużej zmianie w wyniku postępu technologicznego i coraz większej skali zglobalizowanych przepływów towarowych. Czynniki te stawiają przed odpowiedzialnym pod względem środowiskowym gospodarowaniem odpadami i ich przetwarzaniem nowe wyzwania, którym należy stawić czoła przez połączenie wzmożonych wysiłków badawczych i ukierunkowanych narzędzi regulacyjnych. Coraz większym problemem staje się sztuczne skracanie cyklu życia produktów, co jest wewnętrznie sprzeczne z celami gospodarki o obiegu zamkniętym, a zatem należy dążyć do wyeliminowania tej praktyki dzięki wspólnym staraniom wszystkich głównych zainteresowanych stron, przedsiębiorstw, klientów i organów regulacyjnych.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(3) Dane ***statystyczne zgłaszane*** przez państwa członkowskie są niezbędne dla Komisji do oceny przestrzegania przepisów dotyczących odpadów w państwach członkowskich. Należy poprawić jakość, wiarygodność i porównywalność ***statystyk*** dzięki wprowadzeniu jednego punktu wprowadzania wszystkich danych dotyczących odpadów, zlikwidowaniu przestarzałych wymogów w zakresie sprawozdawczości, przeprowadzeniu analizy porównawczej krajowych metod sprawozdawczości i wprowadzeniu sprawozdania z kontroli jakości danych.	(3) Dane ***i informacje przekazywane*** przez państwa członkowskie są niezbędne dla Komisji do oceny przestrzegania przepisów dotyczących odpadów w państwach członkowskich. Należy poprawić jakość, wiarygodność i porównywalność ***przekazywanych danych dzięki ustanowieniu wspólnej metodyki gromadzenia i przetwarzania danych z wiarygodnych źródeł oraz*** dzięki wprowadzeniu jednego punktu wprowadzania wszystkich danych dotyczących odpadów, zlikwidowaniu przestarzałych wymogów w zakresie sprawozdawczości, przeprowadzeniu analizy porównawczej krajowych metod sprawozdawczości i wprowadzeniu sprawozdania z kontroli jakości danych. ***Przekazywanie wiarygodnych danych dotyczących gospodarowania odpadami ma zasadnicze znaczenie dla efektywnego wdrażania przepisów i zapewnienia porównywalności danych ze wszystkich państw członkowskich. W związku z tym w sprawozdaniach na temat osiągnięcia celów określonych w tych dyrektywach państwa członkowskie powinny stosować wspólną metodykę opracowaną przez Komisję we współpracy z krajowymi urzędami statystycznymi państw członkowskich oraz krajowymi organami odpowiedzialnymi za gospodarowanie odpadami.***

Poprawka 7

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(3a) Państwa członkowskie powinny dopilnować, aby po selektywnej zbiórce zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) następowało jego właściwe przetworzenie. W celu zapewnienia równych warunków działania i zgodności z przepisami dotyczącymi odpadów oraz z ideą gospodarki o obiegu zamkniętym Komisja powinna opracować wspólne normy dotyczące przetwarzania WEEE, jak przewidziano w dyrektywie 2012/19/UE.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(4) Przekazywanie wiarygodnych danych statystycznych dotyczących gospodarowania odpadami ma zasadnicze znaczenie dla efektywnej realizacji i zapewnienia porównywalności danych w równych warunkach działania we wszystkich państwach członkowskich. W związku z tym podczas przygotowywania sprawozdań na temat zgodności z celami określonymi w przepisach tych dyrektyw państwa członkowskie powinny być zobowiązane do stosowania ***najnowszej*** metodyki opracowanej przez Komisję ***i krajowe urzędy statystyczne*** państw członkowskich.	(4) Przekazywanie wiarygodnych danych statystycznych dotyczących gospodarowania odpadami ma zasadnicze znaczenie dla efektywnej realizacji i zapewnienia porównywalności danych w równych warunkach działania we wszystkich państwach członkowskich. W związku z tym podczas przygotowywania sprawozdań na temat zgodności z celami określonymi w przepisach tych dyrektyw państwa członkowskie powinny być zobowiązane do stosowania ***wspólnej*** metodyki ***gromadzenia i przetwarzania danych*** opracowanej przez Komisję ***we współpracy z krajowymi urzędami statystycznymi*** państw członkowskich.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(4a) Aby przyczynić się do osiągnięcia celów założonych w niniejszej dyrektywie i wspomóc przechodzenie na gospodarkę o obiegu zamkniętym, Komisja powinna sprzyjać koordynacji oraz wymianie informacji i najlepszych praktyk między państwami członkowskimi oraz między poszczególnymi sektorami gospodarki. Wymianę tę można ułatwić za pomocą platform komunikacyjnych, które mogą przyczynić się do rozpowszechniania wiedzy o nowych rozwiązaniach przemysłowych oraz umożliwić lepszy ogląd dostępnych zdolności, a także przyczynią się do powiązania sektora gospodarowania odpadami z innymi sektorami oraz do wspierania symbiozy przemysłowej.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 4 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(4b) W unijnych przepisach dotyczących zapobiegania powstawaniu odpadów i gospodarowania odpadami stosuje się jako porządek pierwszeństwa hierarchię postępowania z odpadami określoną w dyrektywie 2008/98/WE. Ta hierarchia ma zatem zastosowanie do pojazdów wycofanych z eksploatacji, do baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów, jak również do zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Dążąc do osiągnięcia celu niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie powinny podejmować niezbędne środki w celu uwzględnienia priorytetów hierarchii postępowania z odpadami i zadbania o stosowanie tych priorytetów w praktyce.

Poprawka 11

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(5a) Ponieważ – zgodnie z zasadami gospodarki o obiegu zamkniętym – wzrasta konieczność przetwarzania i recyklingu odpadów w obrębie Unii, należy położyć nacisk na to, by przemieszczanie odpadów było zgodne z przepisami i wymogami unijnego prawa ochrony środowiska, a zwłaszcza z zasadami bliskości geograficznej, priorytetu dla odzysku odpadów i samowystarczalności. W trosce o zmniejszenie obciążeń administracyjnych Komisja powinna zbadać przydatność wprowadzenia punktu kompleksowej obsługi procedury administracyjnej dotyczącej przemieszczania odpadów. Państwa członkowskie powinny podejmować niezbędne działania w celu zapobiegania nielegalnemu przemieszczaniu odpadów.

Poprawka 12

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 7a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(7a) W celu uzupełnienie niektórych innych, niż istotne elementów dyrektyw 2000/53/WE i 2012/19/UE należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do wspólnej metodyki gromadzenia i przetwarzania danych oraz formatu zgłaszania danych dotyczących osiągnięcia celów w zakresie ponownego użycia i odzysku pojazdów wycofanych z eksploatacji zgodnie z dyrektywą 2000/53/WE oraz metodyki gromadzenia i przetwarzania danych oraz formatu zgłaszania danych dotyczących osiągnięcia celów w zakresie zbierania i odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego zgodnie z dyrektywą 2012/19/UE. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 7 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(7b) W celu ustalenia metodyki gromadzenia i przetwarzania danych oraz formatu zgłaszania danych dotyczących baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit - 1 (nowy)

Dyrektywa 2000/53/WE

Artykuł 6 – ustęp 1

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Państwa Członkowskie podejmą niezbędne środki w celu zapewnienia, że wszystkie pojazdy wycofane z eksploatacji są magazynowane (nawet czasowo) i przetwarzane zgodnie z ogólnymi wymaganiami określonymi w art. 4 dyrektywy 75/442/EWG, oraz zgodnie z minimalnymi wymaganiami technicznymi przedstawionymi w załączniku I do niniejszej dyrektywy, bez naruszania krajowych regulacji dotyczących ochrony zdrowia i środowiska ***naturalnego"***	„1. Państwa członkowskie podejmą niezbędne środki w celu zapewnienia, że wszystkie pojazdy wycofane z eksploatacji są magazynowane (nawet czasowo) i przetwarzane zgodnie z ***priorytetami hierarchii postępowania z odpadami i*** ogólnymi wymaganiami określonymi w art. 4 dyrektywy 75/442/EWG, oraz zgodnie z minimalnymi wymaganiami technicznymi przedstawionymi w załączniku I do niniejszej dyrektywy, bez naruszania krajowych regulacji dotyczących ochrony zdrowia i środowiska ***naturalnego.";***

Poprawka 15

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2

Dyrektywa 2000/53/WE

Artykuł 9 – ustęp 1 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1a. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji dane dotyczące wdrażania art. 7 ust. 2 za każdy rok kalendarzowy. ***Zgłaszają*** te dane drogą elektroniczną w terminie ***18*** miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, którego dotyczą zebrane dane. Dane są zgłaszane w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 1d. ***Pierwsze sprawozdanie obejmuje dane za okres od dnia 1 stycznia [enter year of transposition of this Directive + 1 year] r. do dnia 31 grudnia [enter year of transposition of this Directive + 1 year] r.***	1a. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji dane dotyczące wdrażania art. 7 ust. 2 za każdy rok kalendarzowy. ***Państwa członkowskie gromadzą i przetwarzają*** te dane ***zgodnie ze wspólną metodyką, o której mowa w ust. 1d niniejszego artykułu, i zgłaszają je*** drogą elektroniczną w terminie ***12*** miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, którego dotyczą zebrane dane. Dane są zgłaszane w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 1d.

Poprawka 16

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2

Dyrektywa 2000/53/WE

Artykuł 9 – ustęp 1 c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1c. Komisja dokonuje przeglądu danych zgłoszonych zgodnie z niniejszym artykułem i publikuje sprawozdanie dotyczące wyników tego przeglądu. W sprawozdaniu tym ocenia się organizację gromadzenia danych, źródła danych i metodę stosowaną przez państwa członkowskie***, jak*** również kompletność, rzetelność, aktualność oraz spójność tych danych. Ocena może zawierać konkretne zalecenia dotyczące usprawnień. Sprawozdanie to jest sporządzane co trzy lata.	1c. Komisja dokonuje przeglądu danych zgłoszonych zgodnie z niniejszym artykułem i publikuje sprawozdanie dotyczące wyników tego przeglądu. ***Do czasu ustanowienia wspólnej metodyki gromadzenia i przetwarzania danych, o której mowa w ust. 1d,*** w sprawozdaniu tym ocenia się organizację gromadzenia danych, źródła danych i metodę stosowaną przez państwa członkowskie***. Komisja ocenia*** również kompletność, rzetelność, aktualność oraz spójność tych danych. Ocena może zawierać konkretne zalecenia dotyczące usprawnień. Sprawozdanie to jest sporządzane co trzy lata.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 17

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2

Dyrektywa 2000/53/WE

Artykuł 9 – ustęp 1 c a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	1ca. W sprawozdaniu Komisja może przedstawić informacje na temat wykonywania całej niniejszej dyrektywy oraz jej wpływu na środowisko i zdrowie ludzkie. W stosownym przypadku sprawozdaniu towarzyszy wniosek w sprawie zmiany niniejszej dyrektywy.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2

Dyrektywa 2000/53/WE

Artykuł 9 – ustęp 1 d

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1d. Komisja przyjmuje akty ***wykonawcze ustanawiające format*** zgłaszania danych zgodnie z ust. 1a. ***Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 11 ust. 2.***	1d. Komisja przyjmuje akty ***delegowane w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez ustanowienie wspólnej metodyki gromadzenia i przetwarzania danych oraz formatu*** zgłaszania danych zgodnie z ust. 1a.

Poprawka 19

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2

Dyrektywa 2000/53/WE

Artykuł 9 – ustęp 1 d a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	1da. Do dnia 31 grudnia 2018 r., w związku z planem działania w zakresie gospodarki o obiegu zamkniętym oraz z uwagi na zobowiązanie Unii do przechodzenia na gospodarkę o obiegu zamkniętym, Komisja dokona przeglądu całej niniejszej dyrektywy, a w szczególności jej zakresu i celów, w oparciu o ocenę skutków i z uwzględnieniem unijnych celów i inicjatyw w zakresie polityki gospodarki o obiegu zamkniętym. Szczególny nacisk kładzie się na przemieszczanie używanych pojazdów, co do których zachodzi podejrzenie, że są pojazdami wycofanymi z eksploatacji. W tym celu stosuje się wytyczne korespondentów nr 9 w sprawie przemieszczania pojazdów wycofanych z eksploatacji. Komisja zbada również możliwość określenia celów odnoszących się do zasobów, w szczególności w odniesieniu do surowców krytycznych. W stosownym przypadku przeglądowi towarzyszy wniosek ustawodawczy.

Poprawka 20

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 a (nowy)

Dyrektywa 2000/53/WE

Artykuł 9 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	dodaje się artykuł w brzmieniu:
	„Artykuł 9a
	Instrumenty wspierające przechodzenie na gospodarkę opartą w większym stopniu na obiegu zamkniętym
	Aby przyczynić się do osiągnięcia celów określonych w niniejszej dyrektywie, państwa członkowskie wykorzystują odpowiednie instrumenty ekonomiczne i podejmują inne środki stanowiące zachętę do stosowania hierarchii postępowania z odpadami. Takie instrumenty i środki mogą obejmować instrumenty i środki wskazane z załącznika IVa do dyrektywy 2008/98/WE.";

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 21

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 1 a (nowy)

Dyrektywa 2006/66/WE

Artykuł 22 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	1a) dodaje się artykuł w brzmieniu:
	„Artykuł 22a
	Dane
	1. ***Danym zgłaszanym przez państwo członkowskie zgodnie z art. 10 i 12 towarzyszy sprawozdanie z kontroli jakości.***
	2. ***Komisja przyjmuje akty delegowane uzupełniające niniejszą dyrektywę przez ustanowienie metodyki gromadzenia i przetwarzania danych oraz formatu ich zgłaszania, zgodnie z art. 23a.";***

Poprawka 22

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 2 – litera -a (nowa)

Dyrektywa 2006/66/WE

Artykuł 23 – nagłówek

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	-a) tytuł art. 23 otrzymuje brzmienie:
„Przegląd"	***„Sprawozdawczość i przegląd";***

Poprawka 23

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 2 – litera a

Dyrektywa 2006/66/WE

Artykuł 23 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. Najpóźniej do końca 2016 r. Komisja sporządza sprawozdanie z wykonania niniejszej dyrektywy oraz jej wpływu na środowisko i na funkcjonowanie rynku wewnętrznego.	1. Najpóźniej do końca 2016 r.***, a następnie co trzy lata,*** Komisja sporządza sprawozdanie z wykonania niniejszej dyrektywy oraz jej wpływu na środowisko i na funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

Poprawka 24

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 2 – litera b a (nowa)

Dyrektywa 2006/66/WE

Artykuł 23 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	ba) ***dodaje się ustęp w brzmieniu:***
	„3a. Do dnia 31 grudnia 2018 r., w związku z planem działania w zakresie gospodarki o obiegu zamkniętym oraz zobowiązaniem Unii do przechodzenia na gospodarkę o obiegu zamkniętym, Komisja dokona przeglądu całej niniejszej dyrektywy, a w szczególności jej zakresu i celów, w oparciu o ocenę skutków. W przeglądzie uwzględnia się unijne cele i inicjatywy w zakresie polityki gospodarki o obiegu zamkniętym oraz rozwój techniczny nowych rodzajów baterii, w których nie stosuje się materiałów niebezpiecznych, w szczególności żadnych metali ciężkich ani innych metali czy jonów metali. Komisja zbada również możliwość określenia celów odnoszących się do zasobów, w szczególności w odniesieniu do surowców krytycznych. W stosownym przypadku przeglądowi towarzyszy wniosek ustawodawczy.";

Poprawka 25

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 2 a (nowy)

Dyrektywa 2006/66/WE

Artykuł 23 a a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	2a) dodaje się artykuł w brzmieniu:
	„Artykuł 23aa
	Instrumenty wspierające przechodzenie na gospodarkę opartą w większym stopniu na obiegu zamkniętym
	Aby przyczynić się do osiągnięcia celów określonych w niniejszej dyrektywie, państwa członkowskie wykorzystują odpowiednie instrumenty ekonomiczne i podejmują inne środki stanowiące zachętę do stosowania hierarchii postępowania z odpadami. Takie instrumenty i środki mogą obejmować instrumenty i środki wskazane z załączniku IVa do dyrektywy 2008/98/WE.";

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 27

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 3 – akapit 1 – punkt - 1 (nowy)

Dyrektywa 2012/19/UE.

Artykuł 8 – ustęp 5 – akapit 4

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	-1) w art. 8 ust. 5 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:
„Aby zapewnić jednolite warunki wykonywania niniejszego artykułu, Komisja ***może przyjąć*** akty wykonawcze, określające minimalne standardy jakości***, w szczególności w oparciu o standardy opracowane przez europejskie organizacje normalizacyjne***. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 2.”	„Aby zapewnić jednolite warunki wykonywania niniejszego artykułu ***oraz zgodnie z mandatem zawartym w dyrektywie 2012/19/UE***, Komisja ***przyjmuje*** akty wykonawcze, określające minimalne standardy jakości. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 2.”;

Poprawka 28

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 3 – akapit 1 – punkt 1 – litera b

Dyrektywa 2012/19/UE.

Artykuł 16 – ustęp 5 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
5a. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji dane dotyczące wdrażania art. 16 ust. 4 za każdy rok kalendarzowy. ***Zgłaszają te dane drogą elektroniczną w terminie 18 miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, którego dotyczą zebrane dane. Dane są zgłaszane w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 5d. Pierwsze sprawozdanie obejmuje dane za okres od dnia 1 stycznia [enter year of transposition of this Directive + 1 year] r. do dnia 31 grudnia [enter year of transposition of this Directive + 1 year] r.***	5a. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji dane dotyczące wdrażania art. 16 ust. 4 za każdy rok kalendarzowy. ***Państwa członkowskie gromadzą i przetwarzają te dane zgodnie ze wspólną metodyką, o której mowa w ust. 5d niniejszego artykułu, i zgłaszają je drogą elektroniczną w terminie 12 miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, którego dotyczą zebrane dane. Państwa członkowskie dopilnowują, by wszystkie podmioty zbierające i przetwarzające WEEE zgłaszały dane.*** Dane są zgłaszane w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 5d.

Poprawka 29

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 3 – akapit 1 – punkt 1 – litera b

Dyrektywa 2012/19/UE.

Artykuł 16 – ustęp 5 c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
5c. Komisja dokonuje przeglądu danych zgłoszonych zgodnie z niniejszym artykułem i publikuje sprawozdanie dotyczące wyników tego przeglądu. ***Sprawozdanie to obejmuje ocenę organizacji*** gromadzenia danych, ***źródeł*** danych i ***metody stosowanej*** przez państwa członkowskie***, jak*** również ***kompletności***, ***rzetelności***, ***aktualności*** oraz ***spójności*** tych danych. Ocena może zawierać konkretne zalecenia dotyczące usprawnień. Sprawozdanie to jest sporządzane co trzy lata.	5c. Komisja dokonuje przeglądu danych zgłoszonych zgodnie z niniejszym artykułem i publikuje sprawozdanie dotyczące wyników tego przeglądu. ***Do czasu ustanowienia wspólnej metodyki*** gromadzenia ***i przetwarzania*** danych, ***o której mowa w ust. 5d, w sprawozdaniu tym ocenia się organizację gromadzenia danych, źródła*** danych i ***metodę stosowaną*** przez państwa członkowskie***. Komisja ocenia*** również ***kompletność***, ***rzetelność***, ***aktualność*** oraz ***spójność*** tych danych. Ocena może zawierać konkretne zalecenia dotyczące usprawnień. Sprawozdanie to jest sporządzane co trzy lata.

Poprawka 30

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 3 – akapit 1 – punkt 1 – litera b

Dyrektywa 2012/19/UE.

Artykuł 16 – ustęp 5 c a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	5ca. W sprawozdaniu Komisja przedstawia informacje na temat wykonywania całej dyrektywy oraz jej wpływu na środowisko i zdrowie ludzkie. W stosownym przypadku sprawozdaniu towarzyszy wniosek w sprawie zmiany niniejszej dyrektywy.

Poprawka 31

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 3 – akapit 1 – punkt 1 – litera b

Dyrektywa 2012/19/UE.

Artykuł 16 – ustęp 5 d

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
5d. Komisja przyjmuje akty ***wykonawcze*** ustanawiające format zgłaszania danych zgodnie z ust. 5a. ***Takie*** akty ***wykonawcze*** przyjmuje się zgodnie z procedurą ***określoną*** w art. ***21 ust. 2***.	5d. Komisja przyjmuje akty ***delegowane zgodnie z art. 20 w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez*** ustanowienie ***wspólnej metodyki gromadzenia i przetwarzania danych oraz*** formatu zgłaszania danych zgodnie z ust. 5a.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 32

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 3 – akapit 1 – punkt 1 – litera b

Dyrektywa 2012/19/UE.

Artykuł 16 – ustęp 5 d a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	5da. Podczas przeglądu, o którym mowa w ust. 5c, w związku z planem działania w zakresie gospodarki o obiegu zamkniętym oraz z uwagi na zobowiązanie Unii do przechodzenia na gospodarkę o obiegu zamkniętym, Komisja dokona przeglądu całej niniejszej dyrektywy, a w szczególności jej zakresu i celów, w oparciu o ocenę skutków i z uwzględnieniem unijnych celów i inicjatyw w zakresie polityki gospodarki o obiegu zamkniętym. Komisja zbada możliwość określenia celów odnoszących się do zasobów, w szczególności w odniesieniu do surowców krytycznych. W stosownym przypadku przeglądowi towarzyszy wniosek ustawodawczy.

Poprawka 33

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 3 – akapit 1 – punkt 1 a (nowy)

Dyrektywa 2012/19/UE.

Artykuł 16 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	1a) dodaje się artykuł w brzmieniu:
	„Artykuł 16a
	Instrumenty wspierające przechodzenie na gospodarkę opartą w większym stopniu na obiegu zamkniętym
	Aby przyczynić się do osiągnięcia celów określonych w niniejszej dyrektywie, państwa członkowskie wykorzystują odpowiednie instrumenty ekonomiczne i podejmują inne środki stanowiące zachętę do stosowania hierarchii postępowania z odpadami. Takie instrumenty i środki mogą obejmować instrumenty i środki wskazane z załączniku IVa do dyrektywy 2008/98/WE.”.

P8_TA(2017)0070

Odpady ***I

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 14 marca 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów (COM(2015)0595 – C8-0382/2015 – 2015/0275(COD)) ([1])

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2018/C 263/30)

Poprawka 1

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw - 1 (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(-1) Celem niniejszej dyrektywy jest ustanowienie środków służących ochronie środowiska i zdrowia ludzkiego poprzez zapobieganie negatywnym skutkom wytwarzania odpadów i gospodarowania nimi oraz poprzez zmniejszanie tych skutków, a także poprzez ograniczenie ogólnych skutków wykorzystywania zasobów i ich oszczędniejsze wykorzystywanie, jak również poprzez zadbanie o uznanie wartości odpadów jako zasobów w celu przyczynienia się do powstania gospodarki o obiegu zamkniętym w Unii.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw - 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(-1a) Z uwagi na zależność Unii od importu surowców oraz na gwałtowne uszczuplenie znacznych ilości zasobów naturalnych w krótkiej perspektywie czasowej kluczowym wyzwaniem jest odzyskiwanie jak największych ilości zasobów na terytorium Unii oraz przyspieszenie przechodzenia na gospodarkę o obiegu zamkniętym.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw - 1 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(-1b) Gospodarka o obiegu zamkniętym oferuje znaczne możliwości gospodarkom lokalnym i stwarza szansę doprowadzenia do sytuacji, w której korzyści odniosą wszystkie zaangażowane strony.

([1]) Sprawa została odesłana do komisji właściwej w celu przeprowadzenia negocjacji międzyinstytucjonalnych na podstawie art. 59 ust. 4 akapit czwarty Regulaminu (A8-0034/2017).

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw - 1 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(-1c) Gospodarowanie odpadami należy przekształcić w zrównoważone gospodarowanie materiałami. Zmiana dyrektywy 2008/98/WE stwarza ku temu okazję.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw - 1 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(-1d) Aby pomyślnie dokonać przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym, konieczna jest pełna realizacja planu działania pod nazwą „Zamknięcie obiegu – plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym" w uzupełnieniu zmiany i pełnego wdrożenia dyrektyw w sprawie odpadów. Plan działania powinien również zwiększyć spójność i synergię strategii politycznych w zakresie gospodarki o obiegu zamkniętym, energii, klimatu, rolnictwa, przemysłu i badań.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw - 1 e (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(-1e) W dniu 9 lipca 2015 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie oszczędnego gospodarowania zasobami: ku gospodarce o obiegu zamkniętym [1a]***, w której podkreślił w szczególności konieczność ustalenia wiążących celów w zakresie ograniczenia ilości odpadów, opracowania środków zapobiegania powstawaniu odpadów oraz określenia jasnych i jednoznacznych definicji.***

[1a] ***Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0266.***

Poprawka 7

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(1) Gospodarowanie odpadami w Unii należy ulepszyć w celu ochrony, zachowania i poprawy jakości środowiska naturalnego, ochrony zdrowia ludzkiego, zapewnienia ostrożnego i ***racjonalnego*** wykorzystywania zasobów naturalnych ***oraz wspierania*** gospodarki o obiegu zamkniętym.	(1) Gospodarowanie odpadami w Unii należy ulepszyć w celu ochrony, zachowania i poprawy jakości środowiska naturalnego, ochrony zdrowia ludzkiego, zapewnienia ostrożnego i ***efektywnego*** wykorzystywania zasobów naturalnych***, propagowania zasad*** gospodarki o obiegu zamkniętym***, rozszerzenia skali dystrybucji energii odnawialnej, zwiększenia efektywności energetycznej oraz zmniejszenia zależności Unii od importowanych surowców, co zapewni nowe możliwości ekonomiczne i długoterminową konkurencyjność. Aby stworzyć gospodarkę o rzeczywiście zamkniętym obiegu, należy wprowadzić dodatkowe środki w zakresie zrównoważonej produkcji i konsumpcji, kładąc główny nacisk na cały cykl życia produktów w sposób pozwalający oszczędzać zasoby i zamknąć obieg. Bardziej efektywne korzystanie z zasobów przyniosłoby także znaczne oszczędności netto dla unijnych przedsiębiorstw, organów publicznych i konsumentów, zmniejszając jednocześnie całkowitą ilość rocznych emisji gazów cieplarnianych***.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(1a) Większe wysiłki na rzecz przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym mogłyby spowodować ograniczenie emisji gazów cieplarnianych o 2–4 % rocznie, co stanowi wyraźną zachętę do inwestowania w gospodarkę o obiegu zamkniętym. Zwiększenie produktywności zasobów poprzez poprawę wydajności i ograniczenie marnotrawienia zasobów może w znacznym stopniu obniżyć zarówno zużycie zasobów, jak i emisję gazów cieplarnianych. W związku z tym gospodarka o obiegu zamkniętym powinna stanowić integralną część polityki w dziedzinie klimatu, ponieważ tworzy ona synergie, jak podkreślono w sprawozdaniach Międzynarodowego Panelu ds. Zasobów.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 1 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(1b) Gospodarka o obiegu zamkniętym powinna także uwzględniać wyraźne postanowienia siódmego programu działań w zakresie środowiska wzywającego do opracowania cykli życia nietoksycznych materiałów, aby odpady poddane recyklingowi mogły być wykorzystywane jako główne i wiarygodne źródło surowców w Unii.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(2) Cele określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE ([14]) w zakresie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów powinny zostać ***zmienione***, aby lepiej odzwierciedlać unijną ambicję przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym.	(2) Cele określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE ([14]) w zakresie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów powinny zostać ***zwiększone***, aby lepiej odzwierciedlać unijną ambicję przejścia na ***zasobooszczędną*** gospodarkę o obiegu zamkniętym***, poprzez przyjęcie środków niezbędnych do zadbania o to, by odpady zostały uznane za przydatne zasoby***.

([14]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

Poprawka 11

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(3) Wiele państw członkowskich musi jeszcze rozwinąć infrastrukturę konieczną do gospodarowania odpadami. Ważne jest zatem, aby ustanowić długofalowe cele polityczne w celu ukierunkowania środków i inwestycji, w szczególności poprzez zapobieganie tworzeniu się strukturalnego nadmiaru zdolności produkcyjnych do przetwarzania odpadów resztkowych i zablokowania materiałów nadających się do recyklingu na ***końcu*** hierarchii postępowania z odpadami.	(3) Wiele państw członkowskich musi jeszcze rozwinąć infrastrukturę konieczną do gospodarowania odpadami. Ważne jest zatem, aby ustanowić długofalowe cele polityczne ***oraz udzielić wsparcia finansowego i politycznego*** w celu ukierunkowania środków i inwestycji, w szczególności poprzez zapobieganie tworzeniu się strukturalnego nadmiaru zdolności produkcyjnych do przetwarzania odpadów resztkowych i zablokowania materiałów nadających się do recyklingu na ***niższych poziomach*** hierarchii postępowania z odpadami. ***W tym kontekście, aby osiągnąć odnośne cele, ważne jest wykorzystanie europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w celu finansowania rozwoju infrastruktury gospodarowania odpadami potrzebnej do zapobiegania powstawaniu odpadów, ich ponownego użycia i recyklingu. Ważne jest również, aby państwa członkowskie dokonały zmiany swoich obecnych programów zapobiegania powstawaniu odpadów zgodnie z niniejszą dyrektywą i odpowiednio dostosowały swoje inwestycje.***

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 12

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(4) Odpady komunalne stanowią w przybliżeniu od 7 do 10 % wszystkich odpadów wytwarzanych w Unii. Jest to jednak jeden z najbardziej złożonych strumieni odpadów i sposób gospodarowania nim zasadniczo świadczy o jakości całego systemu gospodarowania odpadami w danym kraju. Wyzwania związane z gospodarowaniem odpadami komunalnymi wynikają z wysoce złożonego i mieszanego składu tych odpadów, bezpośredniego sąsiedztwa wytworzonych odpadów w stosunku do obywateli ***oraz*** ich bardzo wyraźnego wyeksponowania na widok publiczny. Wskutek tego gospodarowanie nimi wymaga wysoce złożonego systemu gospodarowania odpadami obejmującego efektywny system zbierania, czynnego zaangażowania obywateli i przedsiębiorstw, infrastruktury dostosowanej do konkretnego składu odpadów oraz kompleksowego systemu finansowania. Państwa, które stworzyły efektywne systemy gospodarowania odpadami komunalnymi, zazwyczaj osiągają lepsze wyniki pod względem gospodarki odpadami w ujęciu ogólnym.	(4) Odpady komunalne stanowią w przybliżeniu od 7 do 10 % wszystkich odpadów wytwarzanych w Unii. Jest to jednak jeden z najbardziej złożonych strumieni odpadów i sposób gospodarowania nim zasadniczo świadczy o jakości całego systemu gospodarowania odpadami w danym kraju. Wyzwania związane z gospodarowaniem odpadami komunalnymi wynikają z wysoce złożonego i mieszanego składu tych odpadów, bezpośredniego sąsiedztwa wytworzonych odpadów w stosunku do obywateli, ich bardzo wyraźnego wyeksponowania na widok publiczny***, a także ich oddziaływania na środowisko i zdrowie ludzi***. Wskutek tego gospodarowanie nimi wymaga wysoce złożonego systemu gospodarowania odpadami obejmującego efektywny system zbierania, ***skuteczny system sortowania i odpowiednie śledzenie strumieni odpadów, a także*** czynnego zaangażowania obywateli i przedsiębiorstw, infrastruktury dostosowanej do konkretnego składu odpadów oraz kompleksowego systemu finansowania. Państwa, które stworzyły efektywne systemy gospodarowania odpadami komunalnymi, zazwyczaj osiągają lepsze wyniki pod względem gospodarki odpadami w ujęciu ogólnym***, w tym w osiąganiu celów związanych z recyklingiem. Samo właściwe gospodarowanie odpadami komunalnymi nie wystarczy jednak, aby przyspieszyć przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym, w której odpady postrzega się jako nowy zasób. Aby zainicjować to przejście, niezbędne jest takie podejście do produktów i odpadów, które uwzględnia ich pełny cykl życia.***

Poprawka 13

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(4a) Z doświadczeń wynika, że zarówno systemy zarządzane publicznie, jak i systemy zarządzane prywatnie mogą przyczynić się do przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym, a decyzja o wprowadzeniu danego systemu często zależy od uwarunkowań geograficznych i strukturalnych. Przepisy zawarte w niniejszej dyrektywie dopuszczają istnienie zarówno systemu, w którym gmina odpowiada za zbierania odpadów komunalnych, jak i systemu, w którym świadczenie takich usług zleca się podmiotom prywatnym. Podejmowanie decyzji o przejściu z jednego systemu na drugi powinno należeć do zadań państw członkowskich.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(5) Do dyrektywy 2008/98/WE należy włączyć definicje odpadów komunalnych, odpadów budowlanych i rozbiórkowych, procesu ostatecznego recyklingu ***oraz*** wypełniania wyrobisk, aby wyjaśnić zakres tych pojęć.	(5) Do dyrektywy 2008/98/WE należy włączyć definicje odpadów komunalnych, ***handlowych i przemysłowych,*** odpadów budowlanych i rozbiórkowych, ***podmiotów zajmujących się przygotowaniem do ponownego użycia, recyklingu organicznego,*** procesu ostatecznego recyklingu, wypełniania wyrobisk***, sortowania, śmieci i odpadów żywnościowych***, aby wyjaśnić zakres tych pojęć.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(5a) W oparciu o zawiadomienia przekazywane przez państwa członkowskie i zgodnie z rozwojem orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej Komisja powinna dokonywać okresowego przeglądu wytycznych dotyczących interpretowania zasadniczych przepisów dyrektywy 2008/98/WE w celu udoskonalenia, dopasowania i harmonizacji koncepcji odpadów i produktów ubocznych we wszystkich państwach członkowskich.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 16

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 5 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(5b) Należy zachować spójność między dyrektywą 2008/98/WE a powiązanymi aktami ustawodawczymi Unii, takim jak dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE [1a] ***oraz rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady*** [1b]***. W szczególności należy zapewnić spójną wykładnię i spójne stosowanie definicji „odpadów", „hierarchii postępowania z odpadami" i „produktu ubocznego" w tych aktach ustawodawczych.***

[1a] ***Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).***

[1b] ***Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).***

Poprawka 17

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 5 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(5c) Odpady niebezpieczne i odpady inne niż niebezpieczne należy identyfikować zgodnie z decyzją Komisji 2014/955/UE [1a] ***i rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1357/2014*** [1b]***.***

[1a] ***Decyzja Komisji 2014/955/UE z dnia 18 grudnia 2014 r. zmieniająca decyzję 2000/532/WE w sprawie wykazu odpadów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE (Dz.U. L 370 z 30.12.2014, s. 44).***

[1b] ***Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1357/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r. zastępujące załącznik III do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Dz.U. L 365 z 19.12.2014, s. 89).***

Poprawka 18

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(6) W celu zapewnienia, by wartości docelowe dla recyklingu opierały się na wiarygodnych i porównywalnych danych oraz w celu umożliwienia bardziej skutecznego monitorowania postępów w osiąganiu tych celów, definicja odpadów komunalnych w dyrektywie 2008/98/WE powinna ***być zgodna z definicją używaną*** do celów statystycznych przez Europejski Urząd Statystyczny i Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, na podstawie której to definicji państwa członkowskie przekazywały dane od kilku lat. Definicja odpadów komunalnych w tej dyrektywie jest neutralna w odniesieniu do publicznego lub prywatnego statusu podmiotu gospodarującego odpadami.	(6) W celu zapewnienia, by wartości docelowe dla recyklingu opierały się na wiarygodnych i porównywalnych danych oraz w celu umożliwienia bardziej skutecznego monitorowania postępów w osiąganiu tych celów, definicja odpadów komunalnych w dyrektywie 2008/98/WE powinna ***zostać dostosowana do definicji używanej*** do celów statystycznych przez Europejski Urząd Statystyczny i Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, na podstawie której to definicji państwa członkowskie przekazywały dane od kilku lat. Definicja odpadów komunalnych w tej dyrektywie jest neutralna w odniesieniu do publicznego lub prywatnego statusu podmiotu gospodarującego odpadami.

Poprawka 19

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(7) Państwa członkowskie powinny wprowadzić odpowiednie zachęty do stosowania hierarchii postępowania z odpadami, w szczególności za pomocą zachęt finansowych służących osiągnięciu celów niniejszej dyrektywy w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów i ich recyklingu, takie jak podatki od składowania odpadów, opłaty za spalanie, systemy opłat proporcjonalnych do ilości wyrzucanych odpadów, systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta oraz zachęty dla władz lokalnych.	(7) Państwa członkowskie powinny wprowadzić odpowiednie zachęty do stosowania hierarchii postępowania z odpadami, w szczególności za pomocą zachęt finansowych***, gospodarczych i regulacyjnych*** służących osiągnięciu celów niniejszej dyrektywy w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów i ich recyklingu, takie jak podatki od składowania odpadów, opłaty za spalanie, systemy opłat proporcjonalnych do ilości wyrzucanych odpadów, systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta***, ułatwienia w przekazywaniu darów żywnościowych*** oraz zachęty dla władz lokalnych. ***Aby przyczynić się do osiągnięcia celów określonych w niniejszej dyrektywie, państwa członkowskie są w stanie stosować instrumenty ekonomiczne lub inne środki, np. określone w orientacyjnym wykazie w załączniku do niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie powinny także podejmować środki, które pomogą im w uzyskaniu wysokiej jakości sortowanych materiałów.***

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 20

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 7 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(7a) ***W celu ułatwienia właściwego stosowania hierarchii postępowania z odpadami państwa członkowskie powinny wprowadzić środki zachęcające do opracowywania, produkcji i wprowadzania do obrotu produktów nadających się do wielokrotnego użycia, które są technicznie trwałe i łatwe do naprawy oraz które – po tym jak staną się odpadami i zostaną przygotowane do ponownego użycia – nadają się do powtórnego wprowadzenia do obrotu. Środki te powinny uwzględniać wpływ produktów w całym cyklu ich życia i hierarchię postępowania z odpadami.***

Poprawka 21

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(8) W celu zagwarantowania podmiotom na rynku surowców wtórnych większej pewności co do statusu substancji lub przedmiotów jako odpadów lub nie-odpadów oraz promowania równych szans, należy ustanowić ***na poziomie Unii zharmonizowane warunki dla*** uznawania substancji lub przedmiotów za produkty uboczne, a odpadów, które zostały poddane procesowi odzysku, za niebędące już odpadami. ***W stosownych przypadkach, aby zapewnić sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego lub wysoki poziomu ochrony środowiska w całej Unii, należy przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych ustanawiających szczegółowe kryteria dotyczące stosowania takich zharmonizowanych warunków dla niektórych odpadów, w tym do szczególnego zastosowania.***	(8) W celu zagwarantowania podmiotom na rynku surowców wtórnych większej pewności co do statusu substancji lub przedmiotów jako odpadów lub nie-odpadów oraz promowania równych szans, należy ustanowić ***czytelne zasady*** uznawania substancji lub przedmiotów za produkty uboczne, a odpadów, które zostały poddane procesowi odzysku, za niebędące już odpadami.

Poprawka 22

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 8 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(8a) Aby zapewnić sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego, substancję lub przedmiot, powstające w wyniku procesu produkcyjnego, którego podstawowym celem nie jest produkowanie tych substancji lub przedmiotów, należy zasadniczo uznać za produkt uboczny, jeżeli spełnione zostaną pewne warunki oraz zapewniony zostanie wysoki poziom ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego w całej Unii. Należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych w celu ustanowienia szczegółowych kryteriów stosowania statusu produktu ubocznego, wśród których priorytetowo zostaną potraktowane istniejące i odtwarzalne praktyki symbiozy przemysłowej i rolniczej. W razie braku takich kryteriów państwa członkowskie powinny móc – wyłącznie w poszczególnych przypadkach – ustanowić szczegółowe kryteria stosowania statusu produktu ubocznego.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 23

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 8 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(8b) Aby zapewnić sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego i wysoki poziom ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego w całej Unii, należy co do zasady przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych ustanawiających zharmonizowane przepisy związane z utratą statusu odpadu dla określonych rodzajów odpadów. Należy uwzględnić szczegółowe kryteria określające utratę statusu odpadu przynajmniej w odniesieniu do kruszyw, papieru, szkła, metalu, opon i tekstyliów. Jeżeli kryteria te nie zostaną ustalone na szczeblu unijnym, państwa członkowskie powinny móc – na warunkach określonych na szczeblu unijnym – wprowadzić na szczeblu krajowym szczegółowe kryteria utraty statusu odpadu dla określonych rodzajów odpadów. Jeżeli na szczeblu krajowym również nie ustanowiono takich szczegółowych kryteriów, państwa członkowskie powinny zadbać o to, by odpady poddane procesowi odzysku zostały uznane za niebędące już odpadami, jeśli będą spełniały określone na szczeblu unijnym warunki, które powinny podlegać w każdym indywidualnym przypadku weryfikacji przez właściwy organ krajowy danego państwa członkowskiego. Należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez ustanowienie ogólnych wymogów, które muszą spełnić państwa członkowskie przy przyjmowaniu przepisów technicznych na mocy art. 6.

Poprawka 24

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 8 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(8c) W momencie gdy materiał pochodzący z recyklingu ponownie trafia do gospodarki, gdyż utracił status odpadu dzięki spełnieniu szczególnych kryteriów znoszących status odpadu lub został zastosowany w nowym produkcie, musi on być w pełni zgodny z unijnymi przepisami dotyczącymi chemikaliów.

Poprawka 25

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 8 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(8d) Przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym powinno odbywać się przy pełnym wykorzystaniu innowacji cyfrowych. W tym celu należy opracować narzędzia elektroniczne takie jak platforma internetowa służąca do handlu odpadami jako nowymi zasobami, aby ułatwić prowadzenie operacji handlowych i zmniejszyć obciążenia administracyjne spoczywające na operatorach, wzmacniając tym samym symbiozę przemysłową.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 26

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 8 e (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(8e) Przepisy dotyczące rozszerzonej odpowiedzialności producenta zawarte w niniejszej dyrektywie mają na celu wsparcie takiego projektowania i takiej produkcji wyrobów, które w pełni uwzględniają i ułatwiają efektywne wykorzystanie zasobów podczas całego cyklu życia produktów, w tym ich naprawę, ponowne użycie, demontaż i recykling, i nie wpływają przy tym niekorzystnie na swobodny przepływ towarów na rynku wewnętrznym. Rozszerzona odpowiedzialność producenta oznacza indywidualny obowiązek producentów, którzy powinni odpowiadać za gospodarowanie wprowadzanymi przez nich do obrotu produktami po wycofaniu ich z eksploatacji. Producenci powinni jednak mieć możliwość wywiązywania się z odpowiedzialności indywidualnie lub zbiorowo. Państwa członkowskie powinny zapewnić stworzenie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta przynajmniej w odniesieniu do opakowań, sprzętu elektrycznego i elektronicznego, baterii i akumulatorów oraz pojazdów wycofanych z eksploatacji.

Poprawka 27

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 8 f (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(8f) Systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta należy rozumieć jako zbiór przepisów ustanowionych przez państwa członkowskie mających na celu zapewnienie, aby producenci produktów ponosili finansową lub operacyjną odpowiedzialność za gospodarowanie na pokonsumpcyjnym etapie cyklu życia produktu. Przepisy te nie powinny uniemożliwiać producentom wywiązywania się z tych zobowiązań indywidualnie lub zbiorowo.

Poprawka 28

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(9) Systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta stanowią zasadniczy element efektywnego gospodarowania odpadami, ale ich skuteczność i wartość użytkowa w poszczególnych państwach członkowskich znacznie się różnią. Dlatego konieczne jest ustalenie minimalnych wymogów operacyjnych dotyczących rozszerzonej odpowiedzialności producenta. ***Wymogi*** te powinny obniżyć koszty i zwiększyć wydajność, a także zapewniać równe szanse, w tym dla małych i średnich przedsiębiorstw, oraz umożliwiać unikanie przeszkód dla sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego. ***Powinny one*** również przyczynić się do uwzględnienia w cenach produktów kosztów ich wycofania z eksploatacji i tworzyć zachęty dla producentów, ***by*** przy projektowaniu ***swoich*** produktów ***bardziej uwzględniali możliwości ich*** ponownego użycia i ***recyklingu***. Wymogi te powinny dotyczyć zarówno nowych, jak i istniejących systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Okres przejściowy jest jednak konieczny, aby istniejące systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta mogły dostosować swoje struktury i procedury do nowych wymogów.	(9) Systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta stanowią zasadniczy element efektywnego gospodarowania odpadami, ale ich skuteczność i wartość użytkowa w poszczególnych państwach członkowskich znacznie się różnią. Dlatego konieczne jest ustalenie minimalnych wymogów operacyjnych dotyczących ***systemów*** rozszerzonej odpowiedzialności producenta***, zarówno indywidualnych, jak i zbiorowych. Należy dokonać rozróżnienia między minimalnymi wymogami, które mają zastosowanie do wszystkich systemów, a minimalnymi wymogami mającymi zastosowanie jedynie do systemów zbiorowych. Niemniej jednak wszystkie*** te ***wymogi*** powinny obniżyć koszty i zwiększyć wydajność ***poprzez m.in. ułatwienie wdrażania selektywnego zbierania i sortowania, zapewnienie lepszego jakościowo recyklingu, pomoc w zagwarantowaniu opłacalnego dostępu do surowców wtórnych***, a także ***powinny*** zapewniać równe szanse, w tym dla małych i średnich przedsiębiorstw ***i przedsiębiorstw z branży handlu elektronicznego***, oraz umożliwiać unikanie przeszkód dla sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego. ***Wymogi te powinny*** również przyczynić się do uwzględnienia w cenach produktów kosztów ich wycofania z eksploatacji i ***powinny*** tworzyć zachęty dla producentów ***do opracowywania inteligentnych modeli biznesowych***, ***a także uwzględniania hierarchii postępowania z odpadami*** przy projektowaniu ***ich*** produktów ***poprzez zwiększanie trwałości, recyklingu,*** ponownego użycia i ***naprawy. Powinny one zachęcać do stopniowego zastępowania substancji wzbudzających szczególnie duże obawy, zgodnie z definicją zawartą w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, jeżeli istnieją odpowiednie alternatywne substancje lub technologie, które są wykonalne technicznie i opłacalne ekonomicznie. Wdrażanie minimalnych wymogów dotyczących rozszerzonej odpowiedzialności producenta powinny nadzorować niezależne organy i powinno się ono odbywać bez dodatkowych obciążeń finansowych lub administracyjnych dla organów publicznych, podmiotów gospodarczych i konsumentów.*** Wymogi te powinny dotyczyć zarówno nowych, jak i istniejących systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Okres przejściowy jest jednak konieczny, aby istniejące systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta mogły dostosować swoje struktury i procedury do nowych wymogów.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 29

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 9 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(9a) Przepisy niniejszej dyrektywy dotyczące rozszerzonej odpowiedzialności producenta powinny mieć zastosowanie bez uszczerbku dla przepisów dotyczących rozszerzonej odpowiedzialności producenta zawartych w innych aktach prawnych Unii, zwłaszcza dotyczących konkretnych strumieni odpadów.

Poprawka 30

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 9 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(9b) Komisja powinna niezwłocznie przyjąć wytyczne dotyczące dostosowania wkładów producentów w ramach systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta, aby pomóc państwom członkowskim we wdrażaniu niniejszej dyrektywy w dążeniu do ustanowienia rynku wewnętrznego. Aby zapewnić spójność na rynku wewnętrznym, Komisja powinna mieć także możliwość przyjęcia ujednoliconych kryteriów w drodze aktów delegowanych.

Poprawka 31

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 9 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(9c) W przypadku ustanowienia systemów do celów zbiorowego wdrażania rozszerzonej odpowiedzialności producenta państwa członkowskie powinny wprowadzić zabezpieczenia w celu zapobiegania konfliktom interesów między wykonawcami a organizacjami wdrażającymi rozszerzoną odpowiedzialność producenta.

Poprawka 32

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(10) Zapobieganie powstawaniu odpadów jest najbardziej skutecznym sposobem na poprawę efektywności wykorzystania zasobów ***i zmniejszenie*** oddziaływania odpadów na środowisko naturalne. Ważne jest zatem, aby państwa członkowskie podjęły odpowiednie środki służące zapobieganiu powstawaniu odpadów ***oraz monitorowaniu*** i ***ocenie postępów*** we wdrażaniu tych środków. Aby zapewnić jednolitą ocenę ogólnych postępów we wdrażaniu środków zapobiegających powstawaniu odpadów, należy ustanowić wspólne wskaźniki.	(10) Zapobieganie powstawaniu odpadów jest najbardziej skutecznym sposobem na poprawę efektywności wykorzystania zasobów***, ograniczenie*** oddziaływania odpadów na środowisko naturalne***, promowanie trwałych, nadających się do recyklingu i ponownego użycia, wysokiej jakości materiałów, a także na zmniejszenie uzależnienia od importu coraz rzadszych surowców. W tym kontekście kluczowy jest rozwój innowacyjnych modeli biznesowych.*** Ważne jest zatem, aby państwa członkowskie ***określiły cele zapobiegawcze oraz*** podjęły odpowiednie środki służące zapobieganiu powstawaniu odpadów ***i zaśmiecaniu, a także by korzystały z instrumentów ekonomicznych*** i ***innych środków stopniowo zastępujących substancje wzbudzające szczególnie duże obawy, zgodnie z definicją zawartą w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, jeżeli istnieją odpowiednie alternatywne substancje lub technologie, które są wykonalne technicznie i opłacalne ekonomicznie, przeciwdziałają sztucznemu skracaniu cyklu życia, sprzyjają ponownemu użyciu, wzmacniają pozycję konsumenta dzięki lepszym informacjom o produktach i zachęcają do organizowania kampanii edukacyjnych na temat zapobiegania powstawaniu odpadów. Państwa członkowskie powinny także monitorować i oceniać postępy poczynione*** we wdrażaniu tych środków***, a także postępy w ograniczaniu powstawania odpadów oraz powinny zmierzać do oddzielenia wytwarzania odpadów od wzrostu gospodarczego***. Aby zapewnić jednolitą ocenę ogólnych postępów ***osiągniętych*** we wdrażaniu środków zapobiegających powstawaniu odpadów, należy ustanowić wspólne wskaźniki ***i metody***.

Poprawka 33

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 10 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(10a) Wspieranie zrównoważonego charakteru produkcji i konsumpcji może przyczynić się w istotny sposób do zapobiegania powstawaniu odpadów. Państwa członkowskie powinny przyjąć środki mające na celu odpowiednie uwrażliwienie konsumentów i zachęcenie ich do aktywniejszego angażowania się na rzecz lepszego gospodarowania zasobami.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 34

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 10 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(10b) Pierwotny wytwórca odpadów ma do odegrania kluczową rolę w zapobieganiu powstawaniu odpadów oraz na pierwszym etapie selektywnego zbierania.

Poprawka 35

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 11 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(11a) W celu ograniczenia strat żywności i zapobiegania marnowaniu żywności w obrębie całego łańcucha dostaw należy ustanowić hierarchię postepowania z odpadami spożywczymi określoną w art. 4a.

Poprawka 36

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(12) Państwa członkowskie powinny wprowadzić środki w celu zapobiegania marnowaniu żywności zgodnie z programem działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 przyjętym przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w dniu 25 września 2015 r., a w szczególności aby zrealizować jego cel polegający na ***zmniejszeniu*** o ***połowę*** ilości odpadów spożywczych do 2030 r. Środki te powinny mieć na celu ***ograniczenie wytwarzania*** odpadów spożywczych ***w produkcji podstawowej***, ***przetwórstwie i produkcji,*** w ***sprzedaży detalicznej*** i ***dystrybucji żywności***, w ***restauracjach i usługach gastronomicznych oraz w gospodarstwach domowych***. Biorąc pod uwagę środowiskowe i gospodarcze korzyści wynikające z zapobiegania marnowaniu żywności, państwa członkowskie powinny ustanowić szczególne środki zapobiegające powstawaniu odpadów spożywczych ***oraz*** mierzyć postępy w ograniczaniu marnotrawienia żywności. Dla ułatwienia wymiany dobrych praktyk w całej UE, zarówno między państwami członkowskimi, jak i między podmiotami prowadzącymi przedsiębiorstwa spożywcze, należy określić ***jednolitą*** metodę dokonywania takich pomiarów. Sprawozdania dotyczące poziomów odpadów spożywczych powinny być przygotowywane co ***dwa lata***.	(12) Państwa członkowskie powinny wprowadzić środki w celu zapobiegania marnowaniu żywności ***i jego redukcji*** zgodnie z programem działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 przyjętym przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w dniu 25 września 2015 r., a w szczególności aby zrealizować jego cel polegający na ***ograniczeniu*** o ***50 %*** ilości odpadów spożywczych do 2030 r. Środki te powinny mieć na celu ***zapobieganie łącznemu wytwarzaniu*** odpadów spożywczych ***i ograniczanie ich wytwarzania***, ***jak również ograniczanie strat żywności*** w ***obrębie całego łańcucha produkcji*** i ***dostaw***, w ***tym podczas produkcji podstawowej, przewozu i magazynowania***. Biorąc pod uwagę środowiskowe***, społeczne*** i gospodarcze korzyści wynikające z zapobiegania marnowaniu żywności, państwa członkowskie powinny ustanowić szczególne środki zapobiegające powstawaniu odpadów spożywczych***, w tym kampanie edukacyjne pokazujące, w jaki sposób zapobiegać marnowaniu żywności w ramach swoich programów zapobiegania powstawaniu odpadów. Przy użyciu tych środków państwa członkowskie powinny dążyć do osiągnięcia celu polegającego na zmniejszeniu ilości odpadów spożywczych na szczeblu Unii o 30 % do 2025 r. i o 50 % do 2030 r. Państwa członkowskie powinny także*** mierzyć ***uzyskiwane*** postępy w ograniczaniu marnotrawienia ***i strat*** żywności. ***W celu mierzenia tych postępów i*** dla ułatwienia wymiany dobrych praktyk w całej UE, zarówno między państwami członkowskimi, jak i między podmiotami prowadzącymi przedsiębiorstwa spożywcze, należy określić ***wspólną*** metodę dokonywania takich pomiarów. Sprawozdania dotyczące poziomów odpadów spożywczych powinny być przygotowywane co ***roku***.

Poprawka 37

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 12 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(12a) Aby przeciwdziałać marnotrawieniu żywności, państwa członkowskie powinny wprowadzić zachęty wspierające zbiórkę niesprzedanych produktów żywnościowych w handlu detalicznym i we wszystkich zakładach związanych z żywnością w celu przekazywania ich organizacjom charytatywnym. Aby ograniczyć marnotrawienie żywności, należy także lepiej informować konsumentów, co znaczy pojęcie „termin przydatności do spożycia”.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 39

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(13) Odpady przemysłowe, niektóre części odpadów handlowych i wydobywczych są bardzo zróżnicowane pod względem składu i objętości oraz w bardzo różnym stopniu zależą od struktury gospodarczej państwa członkowskiego, struktury sektora przemysłu lub handlu wytwarzającego odpady i od nasilenia działalności przemysłowej lub handlowej na określonym obszarze geograficznym. W odniesieniu do większości odpadów przemysłowych i wydobywczych ***odpowiednim rozwiązaniem jest zatem*** podejście ukierunkowane na daną branżę z wykorzystaniem dokumentów referencyjnych dotyczących najlepszych dostępnych technik (BAT) i podobnych instrumentów w celu rozwiązania konkretnych problemów z gospodarowaniem danym rodzajem odpadów[16]***. Przemysłowe i handlowe*** odpady ***opakowaniowe powinny jednak nadal podlegać wymogom dyrektywy*** 94/62/WE i ***dyrektywy*** 2008/98/WE, ***w tym odpowiednim zmianom tych wymogów***.	(13) Odpady przemysłowe, niektóre części odpadów handlowych i wydobywczych są bardzo zróżnicowane pod względem składu i objętości oraz w bardzo różnym stopniu zależą od struktury gospodarczej państwa członkowskiego, struktury sektora przemysłu lub handlu wytwarzającego odpady i od nasilenia działalności przemysłowej lub handlowej na określonym obszarze geograficznym. W odniesieniu do większości odpadów przemysłowych i wydobywczych podejście ukierunkowane na daną branżę z wykorzystaniem dokumentów referencyjnych ***16*** dotyczących najlepszych dostępnych technik (BAT) i podobnych instrumentów w celu rozwiązania konkretnych problemów z gospodarowaniem danym rodzajem odpadów ***jest tymczasowym rozwiązaniem na rzecz osiągnięcia celów gospodarki o obiegu zamkniętym. Ponieważ*** odpady ***przemysłowe i handlowe zostały ujęte w wymogach dyrektyw*** 94/62/WE i 2008/98/WE, ***Komisja powinna rozważyć możliwość ustanowienia do 31 grudnia 2018 r. celów na lata 2025 i 2030 dotyczących przygotowywania do ponownego użycia i recyklingu odpadów handlowych i odpadów przemysłowych innych niż odpady niebezpieczne***.

Poprawka 40

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 13 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(13a) Komisja powinna aktywnie wspierać platformy dzielenia się jako model biznesowy gospodarki o obiegu zamkniętym. Powinna ona doprowadzić do silniejszego zintegrowania planu działania w zakresie gospodarki o obiegu zamkniętym z wytycznymi dotyczącymi gospodarki dzielenia się, jak również zbadać wszystkie możliwe środki mogące stanowić zachęty w tym zakresie.

Poprawka 41

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 13 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(13b) Przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym powinno zmierzać do realizacji celów inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu określonych w strategii „Europa 2020", ze zwróceniem szczególnej uwagi na cele związane z ochroną środowiska, przejściem na czyste źródła energii, zrównoważonym rozwojem terytorialnym i zwiększeniem zatrudnienia w państwach członkowskich. Rozwój gospodarki o obiegu zamkniętym powinien w związku z tym promować także zaangażowanie podmiotów takich jak małe i średnie przedsiębiorstwa, przedsiębiorstwa społeczne, organizacje non-profit i podmioty zajmujące się gospodarowaniem odpadami na szczeblu regionalnym i lokalnym w celu ogólnej poprawy gospodarowania, wspierania innowacji w obrębie procesu i produktu oraz zwiększenia zatrudnienia na odnośnych obszarach.

Poprawka 42

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(14) Aby przynieść wymierne korzyści środowiskowe, gospodarcze i społeczne, cele w zakresie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych ***muszą być bardziej ambitnie***.	(14) Aby przynieść wymierne korzyści środowiskowe, gospodarcze i społeczne ***oraz przyspieszyć przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym***, cele w zakresie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych ***powinny zostać podwyższone do co najmniej 60 % do roku 2025 i co najmniej 70 % do roku 2030***.

Poprawka 43

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 14 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(14a) Państwa członkowskie powinny wspierać tworzenie systemów promujących ponowne użycie i wydłużenie okresu żywotności produktów pod warunkiem, że jakość i bezpieczeństwo produktów nie jest zagrożone. Takie systemy powinny zostać stworzone zwłaszcza dla sprzętu elektrycznego i elektronicznego, tekstyliów i mebli, materiałów budowlanych, opon oraz, zgodnie z art. 5 dyrektywy 94/62/WE, opakowań.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 44

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 14 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(14b) W celu wspierania ponownego użycia państwa członkowskie powinny mieć możliwość ustanawiania ilościowych celów i powinny stosować wobec producentów niezbędne środki, aby zapewnić podmiotom zajmującym się przygotowaniem do ponownego użycia łatwy dostęp do instrukcji obsługi, części zamiennych i informacji technicznych niezbędnych przy przygotowaniu do ponownego użycia.

Poprawka 45

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 14 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(14c) Należy uznać i wzmocnić rolę przedsiębiorstw społecznych w sektorze ponownego użycia i przygotowania do ponownego użycia. Państwa członkowskie powinny stosować środki niezbędne do propagowania roli przedsiębiorstw społecznych w tym sektorze, w tym, w stosownych przypadkach, za pomocą instrumentów ekonomicznych, udzielania zamówień publicznych i ułatwionego dostępu do punktów zbierania odpadów, a także wszelkie inne właściwe zachęty gospodarcze lub regulacyjne. Nowe ramy regulacyjne stworzone w pakiecie poświęconym gospodarce o obiegu zamkniętym powinny chronić zdolność zainteresowanych podmiotów do kontynuowania działalności w sektorze ponownego użycia i przygotowania do ponownego użycia.

Poprawka 46

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 14 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(14d) Przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym oferuje liczne korzyści gospodarcze (optymalne wykorzystanie zasobów surowcowych), środowiskowe (ochrona środowiska i ograniczenie zanieczyszczenia odpadami) i społeczne (potencjał tworzenia miejsc pracy sprzyjających włączeniu społecznemu i budowanie więzi społecznych). Gospodarka o obiegu zamkniętym jest zgodna z etosem gospodarki społecznej i solidarnej, a jej wdrożenie powinno przede wszystkim umożliwić uzyskanie korzyści środowiskowych i społecznych.

Poprawka 47

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 14 e (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(14e) Podmioty gospodarki społecznej i solidarnej przez swoją działalność, zwłaszcza przygotowywanie do ponownego użycia i ponowne użycie, powinny przyczyniać się do propagowania gospodarki społecznej i solidarnej. Należy podjąć środki w celu zapewnienia trwałości tych działań w Unii.

Poprawka 48

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 15

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(15) Stopniowe ***podnoszenie*** obowiązujących obecnie celów w zakresie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych powinno zagwarantować ***ponowne użycie i skuteczny recykling*** wartościowych dla gospodarki materiałów odpadowych oraz przywracanie europejskiej gospodarce wartościowych materiałów zawartych w odpadach, co oznacza postęp w realizacji inicjatywy na rzecz surowców ([17]) i w tworzeniu gospodarki o obiegu zamkniętym.	(15) Stopniowe ***podwyższenie*** obowiązujących obecnie celów w zakresie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych powinno zagwarantować ***skuteczne przygotowywanie*** wartościowych dla gospodarki materiałów odpadowych ***z przeznaczeniem do ponownego użycia i recyklingu, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska,*** oraz przywracanie europejskiej gospodarce wartościowych materiałów zawartych w odpadach, co oznacza postęp w realizacji inicjatywy na rzecz surowców ([17]) i w tworzeniu gospodarki o obiegu zamkniętym.

([17]) COM(2008)0699 i COM(2014)0297.

([17]) COM(2008)0699 i COM(2014)0297.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 49

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(16) Między państwami członkowskimi występują duże różnice w obszarze gospodarowania odpadami, a zwłaszcza w odniesieniu do recyklingu odpadów komunalnych. W celu uwzględnienia tych różnic państwa członkowskie, których poziom recyklingu odpadów komunalnych w 2013 r. był niższy niż 20 % według danych Eurostatu, powinny mieć więcej czasu na osiągnięcie celów w zakresie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu wyznaczonych na rok 2025 i 2030. W kontekście średnich wskaźników postępów rocznych odnotowywanych w państwach członkowskich w ciągu ostatnich piętnastu lat, aby osiągnąć te cele, wspomniane państwa członkowskie powinny zwiększyć swoje możliwości recyklingu do poziomów znacznie wyższych od średnich osiąganych w ostatnich latach. Aby zagwarantować stałe postępy w realizacji celów oraz wypełnienie luk we wdrażaniu w stosownym czasie, państwa członkowskie, którym zostanie przyznany dodatkowy czas, powinny realizować cele śródokresowe i ustanowić ***plan*** wdrażania.	(16) Między państwami członkowskimi występują duże różnice w obszarze gospodarowania odpadami, a zwłaszcza w odniesieniu do recyklingu odpadów komunalnych. W celu uwzględnienia tych różnic państwa członkowskie, których poziom recyklingu odpadów komunalnych w 2013 r. był niższy niż 20 % według danych Eurostatu ***i które nie zostały uznane za państwa zagrożone nieosiągnięciem do 2025 r. celu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych na poziomie co najmniej 50 %***, powinny mieć więcej czasu na osiągnięcie celów w zakresie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu wyznaczonych na rok 2025***. Te same państwa członkowskie mogłyby otrzymać dodatkowy czas na zrealizowanie celów na 2030 r. dotyczących przygotowania do ponownego użycia*** i ***recyklingu, jeżeli nie zostaną uznane za państwa zagrożone nieosiągnięciem do*** 2030 ***r. celu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych na poziomie co najmniej 60 %***. W kontekście średnich wskaźników postępów rocznych odnotowywanych w państwach członkowskich w ciągu ostatnich piętnastu lat, aby osiągnąć te cele, wspomniane państwa członkowskie powinny zwiększyć swoje możliwości recyklingu do poziomów znacznie wyższych od średnich osiąganych w ostatnich latach. Aby zagwarantować stałe postępy w realizacji celów oraz wypełnienie luk we wdrażaniu w stosownym czasie, państwa członkowskie, którym zostanie przyznany dodatkowy czas, powinny realizować cele śródokresowe i ustanowić ***plany*** wdrażania***, których skuteczność będzie podlegać ocenie Komisji na podstawie określonych kryteriów***.

Poprawka 50

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 16 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(16a) W celu zapewnienia wykorzystania surowców wtórnych wysokiej jakości produkty procesu ostatecznego recyklingu powinny zachowywać normy jakości. W tym celu Komisja powinna wystąpić do europejskich organizacji normalizacyjnych z wnioskiem o opracowanie norm dla materiałów odpadowych wprowadzanych do procesu ostatecznego recyklingu i dla surowców wtórnych, w szczególności tworzyw sztucznych, w oparciu o najlepsze praktyki produkcyjne dostępne na rynku.

Poprawka 51

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(17) W celu zapewnienia wiarygodności zbieranych danych dotyczących przygotowania do ponownego użycia konieczne jest ustanowienie wspólnych zasad dotyczących sprawozdawczości. Jednocześnie należy ustanowić bardziej precyzyjne zasady, w jaki sposób państwa członkowskie powinny zgłaszać to, co jest rzeczywiście poddawane recyklingowi i może być zaliczane na poczet realizacji celów w zakresie recyklingu. W ***związku z tym*** sprawozdawczość dotycząca realizacji celów w zakresie recyklingu musi ***zasadniczo*** opierać się na ilościach odpadów poddawanych procesowi ostatecznego recyklingu. ***Aby ograniczyć obciążenia administracyjne, państwa członkowskie powinny być upoważnione, pod pewnymi ścisłymi warunkami, do zgłaszania współczynników recyklingu na podstawie wydajności sortowni odpadów***. Ubytek masy materiałów lub substancji wynikający z fizycznych lub chemicznych procesów transformacji i będący nieodłącznym elementem procesu ostatecznego recyklingu, nie powinien być odejmowany od masy odpadów zgłaszanych jako poddane recyklingowi.	(17) W celu zapewnienia wiarygodności zbieranych danych dotyczących przygotowania do ponownego użycia konieczne jest ustanowienie wspólnych zasad dotyczących sprawozdawczości***, uwzględniających potrzebę unikania obciążeń administracyjnych dla małych i średnich podmiotów***. Jednocześnie należy ustanowić bardziej precyzyjne zasady, w jaki sposób państwa członkowskie powinny zgłaszać to, co jest rzeczywiście poddawane recyklingowi i może być zaliczane na poczet realizacji celów w zakresie recyklingu. ***Obliczanie ilości odpadów komunalnych poddanych recyklingowi powinno odbywać się według jednej, zharmonizowanej metody uniemożliwiającej państwom członkowskim zgłaszanie odpadów usuniętych jako poddanych recyklingowi.*** W ***tym celu*** sprawozdawczość dotycząca realizacji celów w zakresie recyklingu musi opierać się na ilościach odpadów poddawanych procesowi ostatecznego recyklingu. Ubytek masy materiałów lub substancji wynikający z fizycznych lub chemicznych procesów transformacji i będący nieodłącznym elementem procesu ostatecznego recyklingu, nie powinien być odejmowany od masy odpadów zgłaszanych jako poddane recyklingowi.

Poprawka 52

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(18) ***Aby obliczać, czy cele w zakresie*** przygotowania do ponownego użycia i recyklingu ***są osiągane, państwa członkowskie powinny mieć możliwość uwzględnienia produktów i komponentów, które są przygotowywane*** do ponownego użycia ***przez uznane podmioty zajmujące*** się ***przygotowywaniem do ponownego użycia oraz przez systemy zwrotu kaucji*** i ***recyklingu metali***, ***który odbywa się w związku ze spalaniem. W celu zagwarantowania jednolitych obliczeń tych danych Komisja przyjmie szczegółowe zasady dotyczące identyfikacji uznanych podmiotów zajmujących się*** przygotowaniem do ponownego użycia i ***systemów zwrotu kaucji oraz kryteriów jakości dla metali pochodzących*** z ***recyklingu oraz zasady dotyczące zbierania***, ***weryfikacji i zgłaszania danych***.	(18) ***W celu zagwarantowania jednolitego obliczania danych dotyczących*** przygotowania do ponownego użycia i recyklingu ***Komisja powinna przyjąć szczegółowe zasady dotyczące określania uznanych podmiotów zajmujących się przygotowaniem*** do ponownego użycia***, systemów zwrotu kaucji oraz podmiotów zajmujących*** się ***ostatecznym recyklingiem, w tym szczegółowych zasad gromadzenia, identyfikowalności, weryfikacji*** i ***zgłaszania danych***, ***oraz dotyczące kryteriów jakości metali pochodzących*** z ***recyklingu powiązanego ze spalaniem lub współspalaniem. Na potrzeby obliczania, czy cele związane*** z przygotowaniem do ponownego użycia i ***recyklingiem zostały osiągnięte, po przyjęciu zharmonizowanej metody obliczania, państwa członkowskie powinny móc uwzględniać recykling metali powiązany ze spalaniem lub współspalaniem***, ***np. odzysk energii***.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 53

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 20

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(20) Wywiązanie się z obowiązku utworzenia systemów selektywnej zbiórki papieru, metalu, tworzyw sztucznych i ***szkła*** ma zasadnicze znaczenie dla zwiększenia współczynników przygotowania do ponownego użycia i recyklingu w państwach członkowskich. Ponadto bioodpady powinny być zbierane oddzielnie, aby umożliwić zwiększenie współczynników przygotowania do ponownego użycia i recyklingu oraz zapobiegać zanieczyszczeniu suchych materiałów nadających się do recyklingu.	(20) Wywiązanie się z obowiązku utworzenia systemów selektywnej zbiórki papieru, metalu, tworzyw sztucznych***, szkła, tekstyliów*** i ***bioodpadów*** ma zasadnicze znaczenie dla zwiększenia współczynników przygotowania do ponownego użycia i recyklingu w państwach członkowskich. Ponadto bioodpady powinny być zbierane oddzielnie ***i poddawane recyklingowi***, aby umożliwić zwiększenie współczynników przygotowania do ponownego użycia i recyklingu oraz zapobiegać zanieczyszczeniu suchych materiałów nadających się do recyklingu***, a także zapobiegać ich spalaniu i składowaniu. Ponadto należy zachęcać do badań nad ewentualnymi systemami zbierania i recyklingu dotyczącymi innych strumieni odpadów i nowych materiałów oraz należy zwiększać ilość takich badań.***

Poprawka 54

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 20 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(20a) Biogospodarka odgrywa zasadniczą rolę w zapewnianiu dostępności surowców w Unii. Efektywniejsze wykorzystywanie odpadów komunalnych stworzyłoby ważną zachętę dla łańcucha dostaw w ramach biogospodarki. W szczególności zrównoważona gospodarka bioodpadami stwarza szansę na zastąpienie surowców opartych na paliwach kopalnych w produkcji materiałów i towarów odnawialnymi źródłami energii.

Poprawka 55

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 20 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(20b) Aby nie dopuścić do przetwarzania odpadów blokującego zasoby na niższych poziomach hierarchii postępowania z odpadami, umożliwić wysokiej jakości recykling oraz zwiększyć wykorzystanie wysokiej jakości surowców wtórnych, państwa członkowskie powinny zapewnić, aby bioodpady były zbierane oddzielnie oraz by były poddawane recyklingowi organicznemu w sposób, który gwarantuje wysoki poziom ochrony środowiska i którego rezultaty spełniają wysokie standardy jakości.

Poprawka 56

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 20 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(20c) Pomimo selektywnej zbiórki wiele odpadów nadających się do recyklingu wciąż trafia do odpadów zmieszanych. Dzięki metodom sortowania charakteryzującym się wysoką jakością, w tym dzięki sortowaniu optycznemu, wiele materiałów można wydzielać z odpadów resztkowych, a następnie poddawać recyklingowi i przetworzeniu na surowce wtórne. Państwa członkowskie powinny zatem przyjąć środki w celu dopilnowania, by również i odpady niepodlegające selektywnej zbiórce podlegały sortowaniu.

Poprawka 57

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 20 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(20d) Aby unikać zanieczyszczania odpadów komunalnych substancjami niebezpiecznymi, które mogłyby negatywnie wpłynąć na jakość recyklingu i przez to obniżyć popyt na surowce wtórne, państwa członkowskie powinny ustanowić odrębne zbiórki odpadów niebezpiecznych pochodzących z gospodarstw domowych.

Poprawka 58

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 21

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(21) Odpowiednie gospodarowanie odpadami niebezpiecznymi nadal stanowi problem w Unii, a dane dotyczące przetwarzania tych odpadów są niepełne. Należy zatem wzmocnić mechanizmy prowadzenia ewidencji i identyfikowalności poprzez utworzenie elektronicznych rejestrów odpadów niebezpiecznych w państwach członkowskich. Aby uprościć prowadzenie ewidencji przez przedsiębiorstwa i organy administracji oraz poprawić monitoring przepływu strumieni odpadów w Unii, elektroniczne gromadzenie danych należy ***w stosownych przypadkach*** rozszerzyć na inne rodzaje odpadów.	(21) Odpowiednie gospodarowanie odpadami niebezpiecznymi nadal stanowi problem w Unii, a dane dotyczące przetwarzania tych odpadów są niepełne. Należy zatem wzmocnić mechanizmy prowadzenia ewidencji i identyfikowalności poprzez utworzenie elektronicznych rejestrów odpadów niebezpiecznych w państwach członkowskich. Aby uprościć prowadzenie ewidencji przez przedsiębiorstwa i organy administracji oraz poprawić monitoring przepływu strumieni odpadów w Unii, elektroniczne gromadzenie danych należy rozszerzyć na inne rodzaje odpadów.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 59

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 21 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(21a) Selektywne zbieranie i recykling olejów odpadowych przynoszą znaczne korzyści gospodarce i środowisku, w tym pod względem zapewnienia bezpieczeństwa dostaw. Należy ustanowić selektywną zbiórkę i określić cele w zakresie regeneracji olejów odpadowych.

Poprawka 60

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 22

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(22) W niniejszej dyrektywie wyznaczono długoterminowe cele dla unijnej gospodarki odpadami i przedstawiono jasne wskazówki dla przedsiębiorców i państw członkowskich dotyczące inwestycji niezbędnych do realizacji celów niniejszej dyrektywy. Przy opracowywaniu krajowych strategii gospodarowania odpadami i planowaniu inwestycji w infrastrukturę gospodarowania odpadami państwa członkowskie powinny robić dobry użytek z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych zgodnie z hierarchią odpadów, wspierając ***zapobiegnie*** powstawaniu odpadów, ponowne użycie ***i*** recykling.	(22) W niniejszej dyrektywie wyznaczono długoterminowe cele dla unijnej gospodarki odpadami i przedstawiono jasne wskazówki dla przedsiębiorców i państw członkowskich dotyczące inwestycji niezbędnych do realizacji celów niniejszej dyrektywy. Przy opracowywaniu krajowych strategii gospodarowania odpadami i planowaniu inwestycji w infrastrukturę gospodarowania odpadami ***oraz gospodarkę o obiegu zamkniętym*** państwa członkowskie powinny robić dobry użytek z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych zgodnie z hierarchią odpadów, ***w pierwszej kolejności*** wspierając ***zapobieganie*** powstawaniu odpadów ***i ich*** ponowne użycie***, a w drugiej*** recykling. ***Komisja, zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami, powinna umożliwić wykorzystanie programu „Horyzont 2020" i europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w celu stworzenia skutecznych ram finansowych wspierających władze lokalne w spełnianiu wymogów niniejszej dyrektywy i w finansowaniu wprowadzania w życie innowacyjnych technologii i systemów zarządzania odpadami.***

Poprawka 61

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 23

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(23) Niektóre surowce mają ogromne znaczenie dla gospodarki Unii, a ich dostawa wiąże się z wysokim ryzykiem. W celu zapewnienia bezpieczeństwa dostaw tych surowców oraz zgodnie z inicjatywą na rzecz surowców i założeniami oraz celami europejskiego partnerstwa innowacji w dziedzinie surowców państwa członkowskie powinny wprowadzić środki służące ***możliwie najlepszemu gospodarowaniu odpadami zawierającymi*** znaczne ilości ***tych surowców*** z uwzględnieniem wykonalności ekonomicznej i technicznej oraz korzyści dla środowiska. Komisja sporządziła wykaz surowców krytycznych dla UE ([18]). Wykaz ten podlega regularnej weryfikacji przez Komisję.	(23) Niektóre surowce mają ogromne znaczenie dla gospodarki Unii, a ich dostawa wiąże się z wysokim ryzykiem. W celu zapewnienia bezpieczeństwa dostaw tych surowców oraz zgodnie z inicjatywą na rzecz surowców i założeniami oraz celami europejskiego partnerstwa innowacji w dziedzinie surowców państwa członkowskie powinny wprowadzić środki służące ***promowaniu ponownego użycia produktów i recyklingu odpadów zawierających*** znaczne ilości ***surowców krytycznych oraz zapewnianiu efektywnego gospodarowania nimi,*** z uwzględnieniem wykonalności ekonomicznej i technicznej oraz korzyści dla środowiska ***i zdrowia***. Komisja sporządziła wykaz surowców krytycznych dla UE ([18]). Wykaz ten podlega regularnej weryfikacji przez Komisję.
([18]) COM(2014)0297.	([18]) COM(2014)0297.

Poprawka 62

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 24

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(24) W celu dalszego wspierania skutecznej realizacji inicjatywy na rzecz surowców państwa członkowskie powinny również ***promować ponowne użycie produktów stanowiących główne źródła surowców. Powinny także*** włączyć do swoich planów gospodarki odpadami stosowne środki na poziomie krajowym w odniesieniu do zbiórki i odzysku odpadów zawierających znaczne ilości tych surowców. Środki te powinny być włączone do planów gospodarki odpadami, kiedy będą one aktualizowane po raz pierwszy po wejściu w życie niniejszej dyrektywy. Komisja będzie udzielać informacji dotyczących odpowiednich grup produktów i strumieni odpadów na poziomie UE. Przepis ten nie wyklucza wprowadzenia przez państwa członkowskie środków w odniesieniu do innych surowców uznawanych za istotne dla gospodarki krajowej.	(24) W celu dalszego wspierania skutecznej realizacji inicjatywy na rzecz surowców państwa członkowskie powinny również włączyć do swoich planów gospodarki odpadami stosowne środki na poziomie krajowym w odniesieniu do zbiórki***, sortowania*** i odzysku odpadów zawierających znaczne ilości tych surowców. Środki te powinny być włączone do planów gospodarki odpadami, kiedy będą one aktualizowane po raz pierwszy po wejściu w życie niniejszej dyrektywy. Komisja będzie udzielać informacji dotyczących odpowiednich grup produktów i strumieni odpadów na poziomie UE. Przepis ten nie wyklucza wprowadzenia przez państwa członkowskie środków w odniesieniu do innych surowców uznawanych za istotne dla gospodarki krajowej.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 63

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 25

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(25) Zaśmiecanie ma bezpośrednie szkodliwe skutki dla środowiska ***i*** dobrostanu obywateli ***oraz generuje*** wysokie koszty sprzątania***, które*** stanowią niepotrzebne obciążenie ekonomiczne dla społeczeństwa. Wprowadzenie szczególnych środków w planach gospodarki odpadami i odpowiednie ich egzekwowanie przez właściwe organy powinno pomóc w wyeliminowaniu tego problemu.	(25) Zaśmiecanie ma bezpośrednie ***i pośrednie*** szkodliwe skutki dla środowiska, dobrostanu obywateli ***i gospodarki.*** Wysokie koszty sprzątania stanowią niepotrzebne obciążenie ekonomiczne dla społeczeństwa. Wprowadzenie szczególnych środków w planach gospodarki odpadami i odpowiednie ich egzekwowanie przez właściwe organy powinno pomóc w wyeliminowaniu tego problemu. ***Należy przedkładać zapobieganie zaśmiecaniu nad sprzątanie. W zapobieganiu zaśmiecaniu powinny współuczestniczyć właściwe organy, producenci i konsumenci. Zasadnicze znaczenie dla zapobiegania zaśmiecaniu ma zmiana nieodpowiednich zachowań konsumentów. Producenci wyrobów, które prawdopodobnie staną się śmieciami, powinni propagować zrównoważone użytkowanie swoich produktów, by zapobiegać zaśmiecaniu. Ponadto w pobudzaniu zmiany zachowań kluczową rolę odgrywa edukowanie i uwrażliwianie.***

Poprawka 64

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 25 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(25a) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE ([1a]) stanowi wiążący instrument prawny na szczeblu Unii pozwalający oceniać, monitorować i określać cele środowiskowe służące osiąganiu dobrego stanu środowiska w odniesieniu do odpadów morskich. Niemniej głównymi źródłami odpadów morskich są działania prowadzone na lądzie, a przyczyną powstawania tych odpadów są niewłaściwe praktyki gospodarowania odpadami stałymi oraz brak infrastruktury i świadomości społecznej. Dlatego państwa członkowskie powinny przyjąć środki służące zmniejszeniu ilości odpadów wytwarzanych na lądzie, które mogą ostatecznie trafić do środowiska morskiego, zgodnie z programem działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 przyjętym przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w dniu 25 września 2015 r., a w szczególności powinny dążyć do osiągnięcia celu, jakim jest zmniejszenie ilości odpadów morskich na szczeblu Unii o 50 % do roku 2030. Biorąc pod uwagę środowiskowe i gospodarcze korzyści wynikające z zapobiegania powstawaniu odpadów morskich, państwa członkowskie powinny wprowadzić w swoich programach zapobiegania powstawaniu odpadów szczególne środki zapobiegające powstawaniu odpadów morskich. Przy użyciu tych środków państwa członkowskie powinny dążyć do osiągnięcia celów polegających na zmniejszeniu ilości odpadów morskich w całej Unii o 30 % do 2025 r. i o 50 % do 2030 r. Aby mierzyć postępy w osiąganiu tych celów oraz ułatwić wymianę dobrych praktyk między państwami członkowskimi w całej Unii, należy określić jednolite metody mierzenia ilości odpadów morskich powstających na lądzie. Sprawozdania dotyczące ilości odpadów morskich powstających na lądzie powinny być przygotowywane co roku.

([1a]) ***Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19).***

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 65

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 25 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(25b) Niewłaściwe usuwanie odpadów polegające na zaśmiecaniu oraz na zrzucaniu ścieków i wyrzucaniu odpadów stałych, np. tworzyw sztucznych, ma szkodliwe skutki dla środowiska morskiego i dla zdrowia ludzi, a także powoduje znaczne koszty gospodarcze i społeczne. Takie działania stanowią również odwrócenie hierarchii postępowania z odpadami, przede wszystkim dlatego, że oznaczają unikanie przygotowania do ponownego użycia, recyklingu i innego odzysku, który powinien nastąpić przed usunięciem odpadów. Ze względu na transgraniczny charakter odpadów morskich i na potrzebę zharmonizowania wysiłków państwa członkowskie powinny przyjąć środki służące osiągnięciu celu, jakim jest ograniczenie ilości tych odpadów, z wykorzystaniem programów monitorowania wprowadzonych w art. 11 dyrektywy 2008/56/WE.

Poprawka 66

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 25 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(25c) Mikrogranulki zawarte w spłukiwanych kosmetykach i produktach pielęgnacyjnych trafiających po użyciu do komunalnych, handlowych lub przemysłowych sieci kanalizacyjnych należą do bezpośrednich źródeł zanieczyszczenia mikroplastikiem, które najłatwiej ograniczyć. Aby przyczynić się do osiągnięcia celów określonych w niniejszej dyrektywie, państwa członkowskie powinny przyjąć środki zapobiegające przedostawaniu się mikrogranulek i mikroplastiku do systemów oczyszczania ścieków i zrzucaniu ich do środowiska morskiego.

Poprawka 67

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 27

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(27) Sprawozdania z wykonania, sporządzane przez państwa członkowskie co trzy lata, nie okazały się skutecznym narzędziem weryfikacji zgodności z przepisami i prawidłowego wdrażania, spowodowały natomiast zbędne obciążenia administracyjne. Należy zatem uchylić przepisy zobowiązujące państwa członkowskie do sporządzania takich sprawozdań. Zamiast tego monitorowanie przestrzegania przepisów powinno się opierać ***wyłącznie*** na danych statystycznych, które państwa członkowskie co roku przekazują Komisji.	(27) Sprawozdania z wykonania, sporządzane przez państwa członkowskie co trzy lata, nie okazały się skutecznym narzędziem weryfikacji zgodności z przepisami i prawidłowego wdrażania, spowodowały natomiast zbędne obciążenia administracyjne. Należy zatem uchylić przepisy zobowiązujące państwa członkowskie do sporządzania takich sprawozdań. Zamiast tego monitorowanie przestrzegania przepisów powinno się opierać na danych statystycznych, które państwa członkowskie co roku przekazują Komisji. ***Państwa członkowskie powinny jednak niezwłocznie przekazywać Komisji na żądanie wszelkie informacje niezbędne jej do oceny wdrożenia niniejszej dyrektywy jako całości oraz jej skutków dla środowiska i zdrowia ludzi.***

Poprawka 68

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 28

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(28) Dane ***statystyczne*** zgłaszane przez państwa członkowskie są niezbędne ***dla*** Komisji do oceny przestrzegania przepisów dotyczących odpadów w państwach członkowskich. Należy poprawić jakość, wiarygodność i porównywalność ***statystyk*** dzięki wprowadzeniu jednego punktu wprowadzania wszystkich danych dotyczących odpadów, zlikwidowaniu przestarzałych wymogów w zakresie sprawozdawczości, przeprowadzeniu analizy porównawczej krajowych metod sprawozdawczości i wprowadzeniu kontroli jakości danych. W związku z tym w sprawozdaniach na temat osiągnięcia celów określonych w przepisach dotyczących odpadów, państwa członkowskie wykorzystują ***najnowszą*** metodę opracowaną przez Komisję ***i krajowe urzędy statystyczne*** państw członkowskich.	(28) Dane ***i informacje*** zgłaszane przez państwa członkowskie są niezbędne Komisji do oceny przestrzegania przepisów dotyczących odpadów w państwach członkowskich. Należy poprawić jakość, wiarygodność i porównywalność ***przekazywanych danych dzięki opracowaniu wspólnej metody gromadzenia i przetwarzania danych z wiarygodnych źródeł oraz*** dzięki wprowadzeniu jednego punktu wprowadzania wszystkich danych dotyczących odpadów, zlikwidowaniu przestarzałych wymogów w zakresie sprawozdawczości, przeprowadzeniu analizy porównawczej krajowych metod sprawozdawczości i wprowadzeniu ***sprawozdania z*** kontroli jakości danych. W związku z tym w sprawozdaniach na temat osiągnięcia celów określonych w przepisach dotyczących odpadów państwa członkowskie wykorzystują ***wspólną*** metodę opracowaną przez Komisję ***we współpracy z krajowymi urzędami statystycznymi*** państw członkowskich ***oraz krajowymi, regionalnymi i lokalnymi organami odpowiedzialnymi za gospodarowanie odpadami***.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 69

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 28 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(28a) Co trzy lata Komisja powinna publikować sprawozdanie sporządzone na podstawie danych i informacji przekazanych przez państwa członkowskie, by informować Parlament Europejski i Radę o postępach w osiąganiu celów dotyczących recyklingu oraz w wykonywaniu nowych obowiązków określonych w niniejszej dyrektywie. Te trzyletnie sprawozdania powinny również zawierać ocenę wpływu dyrektywy 2008/98/WE jako całości na środowisko i zdrowie ludzi oraz ocenę potrzeby wprowadzenia zmian w dyrektywie 2008/98/WE, by dalej służyła ona osiąganiu celów dotyczących gospodarki o obiegu zamkniętym.

Poprawka 70

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 28 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(28b) Aby przyczynić się do właściwego zarządzania, egzekwowania, współpracy transgranicznej i upowszechniania najlepszych praktyk i innowacji w dziedzinie odpadów oraz aby zapewnić skuteczne i spójne wdrażanie celów określonych w dyrektywie 2008/98/WE, Komisja powinna utworzyć platformę, na której będzie dzielić się z państwami członkowskimi informacjami i najlepszymi praktykami dotyczącymi wdrażania tej dyrektywy w praktyce. Wyniki prac tej platformy powinny być udostępniane publicznie.

Poprawka 71

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 28 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(28c) Powszechnie uznaje się potencjał gospodarczy przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym i efektywniejszego wykorzystywania zasobów oraz wynikające z nich korzyści środowiskowe. Działania niezbędne do zamknięcia obiegu gospodarczego prezentowane są w różnych dokumentach politycznych i wnioskach, począwszy od manifestu Europejskiej Platformy Efektywnego Gospodarowania Zasobami (EREP) na rzecz Europy efektywniej korzystającej z zasobów, opublikowanego dnia 17 grudnia 2012 r., oraz późniejszych zaleceń politycznych, przez sprawozdanie Parlamentu Europejskiego z inicjatywy własnej w sprawie przechodzenia na gospodarkę o obiegu zamkniętym, przyjęte w dniu 25 czerwca 2015 r., po plan działania Komisji dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym, opublikowany w dniu 2 grudnia 2015 r. We wszystkich tych dokumentach przedstawiono działania dotyczące nie tylko odpadów, lecz obejmujące cały cykl życia produktów, i nie powinny one wyznaczać tylko ambitnego poziomu prawa Unii w zakresie odpadów, lecz także doprowadzić do ambitnych działań na rzecz zamknięcia całego obiegu.

Poprawka 72

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 28 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(28d) Badania i innowacje oraz tworzenie inteligentnych modeli biznesowych opartych na efektywnym wykorzystywaniu zasobów ma zasadnicze znaczenie dla wspierania w Unii przechodzenia na gospodarkę o obiegu zamkniętym, w której odpady są postrzegane jako nowe zasoby. Aby osiągnąć ten cel, należy wspierać dzięki programowi „Horyzont 2020" projekty badawcze i innowacyjne, które mogą wykazywać i testować w praktyce zrównoważony pod względem ekonomicznym i środowiskowym charakter gospodarki o obiegu zamkniętym. Jednocześnie dzięki podejściu systemowemu projekty te mogą przyczynić się do tworzenia prawodawstwa sprzyjającego innowacyjności i łatwego we wdrażaniu, wskazując ewentualne niepewności, bariery lub luki regulacyjne utrudniające rozwój modeli biznesowych opartych na efektywnym wykorzystywaniu zasobów.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 73

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 28 e (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(28e) ***W dniu 2 grudnia 2015 r. Komisja przedstawiła plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym, mający stymulować przejście Unii na gospodarkę o obiegu zamkniętym. Ponieważ Komisja opracowała konkretny i ambitny program działań wraz ze środkami obejmującymi cały cykl życia produktu, potrzebne są środki uzupełniające, by przyspieszyć przemiany.***

Poprawka 74

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 28 f (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(28f) ***Lepsze korzystanie z zasobów może przynieść znaczne oszczędności netto unijnym przedsiębiorstwom, organom publicznym i konsumentom, zmniejszając jednocześnie łączne roczne emisje gazów cieplarnianych. Z tego powodu do końca 2018 r. Komisja powinna zaproponować wskaźnik główny i tabelę wskaźników cząstkowych dotyczących efektywnego wykorzystywania zasobów, by monitorować postępy w osiąganiu celu, jakim jest podniesienie efektywności wykorzystywania zasobów na szczeblu Unii do roku 2030 o 30 % w porównaniu z poziomem z 2014 r.***

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 75

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 29

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(29) W celu uzupełnienia lub zmiany dyrektywy 2008/98/WE uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu powinny zostać przekazane Komisji w odniesieniu do ***art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 1, art. 11a ust. 2 i 6, art. 26, art. 27 ust. 1 i 4 oraz art. 38 ust. 1-3. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.***	(29) W celu uzupełnienia lub zmiany dyrektywy 2008/98/WE uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu powinny zostać przekazane Komisji w odniesieniu do:
	— ***szczegółowych kryteriów stosowania warunków, w których substancje lub przedmioty należy uznawać za produkty uboczne lub w których uznaje się, że przestały one być odpadem,***
	— ***ogólnych wymogów, które musi spełniać państwo członkowskie, przyjmując przepisy techniczne dotyczące utraty statusu odpadu,***
	— ***sporządzenia wykazu odpadów,***
	— ***zharmonizowanych kryteriów, których należy przestrzegać, ustalając wkład finansowy wpłacany przez producentów, by wywiązać się z rozszerzonej odpowiedzialności producenta, skorygowanych stosownie do rzeczywistych kosztów zakończenia eksploatacji produktów,***
	— ***wskaźników do pomiaru postępów w ograniczaniu wytwarzania odpadów i we wdrażaniu środków zapobiegania powstawaniu odpadów,***
	— ***wspólnej metody jednolitego pomiaru ilości odpadów spożywczych, w tym minimalnych wymogów jakościowych,***
	— ***wspólnej metody jednolitego pomiaru ilości odpadów morskich pochodzących ze źródeł lądowych, w tym minimalnych wymogów jakościowych,***

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	— minimalnych wymogów jakościowych i operacyjnych dotyczących uznawania podmiotów zajmujących się przygotowywaniem do ponownego użycia, systemów zwrotu kaucji oraz podmiotów zajmujących się ostatecznym recyklingiem, w tym szczegółowych zasad gromadzenia, identyfikowalności, weryfikacji i zgłaszania danych,
	— wspólnej metody obliczania masy metali pochodzących z recyklingu w powiązaniu ze spalaniem lub współspalaniem, w tym kryteriów jakości metali pochodzących z recyklingu,
	— kryteriów technicznych i procedur operacyjnych dotyczących procesów unieszkodliwiania D2, D3, D4, D6, D7 i D12 wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2008/98/WE, a stosownych przypadkach zakazu prowadzenia tych procesów, jeżeli nie spełniają kryteriów ochrony zdrowia ludzi i środowiska,
	— minimalnych standardów technicznych dotyczących czynności przetwarzania wymagających zezwolenia na mocy dyrektywy 2008/98/WE, jeżeli istnieją dowody, że takie standardy przyniosą korzyści pod względem ochrony zdrowia ludzi i środowiska,
	— minimalnych standardów dotyczących czynności wymagających rejestracji na mocy dyrektywy 2008/98/WE, jeżeli istnieją dowody, że takie standardy przyniosą korzyści pod względem ochrony zdrowia ludzi i środowiska lub zapobiegania zakłóceniom na rynku wewnętrznym,
	— uściślenia zasad stosowania wzoru dla instalacji spalania, o którym mowa w pkt R1 załącznika II do dyrektywy 2008/98/WE,
	— metody gromadzenia i przetwarzania danych, organizacji gromadzenia danych i źródeł danych, a także formatu przekazywania Komisji przez państwa członkowskie danych o osiąganiu celów dotyczących ograniczania liczby odpadów spożywczych i odpadów morskich, przygotowywania do ponownego użycia, recyklingu i wypełniania wyrobisk, olejów odpadowych, oraz

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	— ***dostosowywania załączników I–V do dyrektywy 2008/98/WE do postępu naukowego i technicznego.***
	Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz by konsultacje te były prowadzone zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. Aby zapewnić w szczególności równy udział Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowywaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą regularnie uczestniczyć w posiedzeniach grup eksperckich Komisji przygotowujących akty delegowane.

Poprawka 76

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 30

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(30) Aby zapewnić jednolite warunki wykonania dyrektywy 2008/98/WE, należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do ***art. 9 ust. 4 i 5, art. 33 ust. 2, art. 35 ust. 5 i art. 37 ust. 6. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011*** ([19]).	(30) Aby zapewnić jednolite warunki wykonania dyrektywy 2008/98/WE, należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do:
	— ***formatu zawiadomienia o przyjęciu i istotnych zmianach planów gospodarowania odpadami i programów zapobiegania powstawaniu odpadów, oraz***
	— ***minimalnych warunków prowadzenia elektronicznych rejestrów odpadów niebezpiecznych.***

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ([19])***.***

([19]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Poprawka 77

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 33

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(33) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie poprawa gospodarowania odpadami w Unii, a tym samym przyczynienie się do ochrony, zachowania i poprawy jakości środowiska, dobrego stanu ekologicznego mórz oraz bezpieczeństwa produktów żywnościowych pochodzących z morza poprzez zmniejszenie ilości odpadów morskich, a także ostrożnego i racjonalnego wykorzystywania zasobów naturalnych w całej Unii, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, ale ze względu na rozmiary lub skutki działań, możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,	(33) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie poprawa gospodarowania odpadami w Unii, a tym samym przyczynienie się do ochrony, zachowania i poprawy jakości środowiska, dobrego stanu ekologicznego mórz oraz bezpieczeństwa produktów żywnościowych pochodzących z morza poprzez zmniejszenie ilości odpadów morskich, a także ostrożnego***, ograniczonego*** i racjonalnego wykorzystywania zasobów naturalnych w całej Unii, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, ale ze względu na rozmiary lub skutki działań możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

Poprawka 78

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 33 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(33a) Państwa członkowskie powinny zapewnić wysoki poziom bezpieczeństwa i higieny pracy w sektorze produkcji, recyklingu, naprawy, przygotowania do ponownego użycia i odpadów, z uwzględnieniem szczególnych zagrożeń, na jakie narażeni są pracownicy w tych sektorach, oraz powinny zapewnić prawidłowe wdrażanie i egzekwowanie obowiązujących unijnych przepisów w tej dziedzinie.

Poprawka 79

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 33 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(33b) Niniejsza dyrektywa została przyjęta z uwzględnieniem zobowiązań zawartych w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa oraz powinna być wdrażana i stosowana zgodnie z wytycznymi zawartymi w tym porozumieniu,

Poprawka 80

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt - 1 (nowy)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 1 – ustęp 1

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	(-1) art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
Niniejsza dyrektywa ustanawia środki służące ochronie środowiska i zdrowia ludzkiego poprzez zapobieganie i zmniejszanie negatywnego wpływu wynikającego z wytwarzania odpadów i gospodarowania nimi oraz przez zmniejszenie ogólnych skutków użytkowania zasobów i poprawę efektywności takiego użytkowania.	***„Niniejsza*** dyrektywa ustanawia środki służące ochronie środowiska i zdrowia ludzkiego poprzez zapobieganie i zmniejszanie ***ilości wytwarzanych odpadów oraz*** negatywnego wpływu wynikającego z wytwarzania odpadów i gospodarowania nimi oraz przez zmniejszenie ogólnych skutków użytkowania zasobów i poprawę efektywności takiego użytkowania***, co ma zasadnicze znaczenie dla przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym oraz dla zagwarantowania konkurencyjności UE w perspektywie długoterminowej***.”;

Poprawka 81

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 – litera a

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 3 – punkt 1 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
„1a. »odpady komunalne« oznaczają	„1a. »odpady komunalne« oznaczają
a) odpady zmieszane i odpady selektywnie zebrane z gospodarstw domowych, w tym:	a) odpady zmieszane i odpady selektywnie zebrane z gospodarstw domowych, w tym:
— papier i tekturę, szkło, metale, tworzywa sztuczne, bioodpady, drewno, tekstylia, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, zużyte baterie i akumulatory;	— papier i tekturę, szkło, metale, tworzywa sztuczne, bioodpady, drewno, tekstylia, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, zużyte baterie i akumulatory;

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
— odpady wielkogabarytowe, w tym ***AGD,*** materace, meble;	— odpady wielkogabarytowe, w tym materace ***i*** meble;
— odpady ogrodnicze, w tym liście i ściętą trawę;	— odpady ogrodnicze, w tym liście i ściętą trawę;
b) odpady zmieszane i odpady selektywnie zebrane z ***innych źródeł***, ***które są porównywalne*** do odpadów z gospodarstw domowych pod względem charakteru***, składu*** i ***ilości***;	b) odpady zmieszane i odpady selektywnie zebrane z ***małych przedsiębiorstw***, ***budynków biurowych i instytucji, w tym szkół, szpitali i budynków organów publicznych, podobne*** do odpadów z gospodarstw domowych pod względem charakteru i ***składu***;
c) odpady ze sprzątania placów miejskich i odpady z czyszczenia ulic, włączając zmiotki z ulic, zawartość pojemników na nieczystości oraz odpady z pielęgnacji parków i ogrodów.	c) odpady ze sprzątania placów miejskich i odpady z czyszczenia ulic, włączając zmiotki z ulic, zawartość pojemników na nieczystości oraz odpady z pielęgnacji parków i ogrodów;
Odpady komunalne nie obejmują odpadów z sieci kanalizacyjnej i z oczyszczalni ścieków, w tym osadu ściekowego oraz odpadów budowlanych i rozbiórkowych;"	odpady komunalne nie obejmują odpadów z sieci kanalizacyjnej i z oczyszczalni ścieków, w tym osadu ściekowego oraz odpadów budowlanych i rozbiórkowych;
	definicja odpadów komunalnych w niniejszej dyrektywie stosuje się niezależnie od publicznego lub prywatnego statusu podmiotu gospodarującego odpadami;";

Poprawka 82

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 – litera a a (nowa)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 3 – punkt 1 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	aa) ***dodaje się punkt w brzmieniu:***
	„1b. »odpady handlowe i przemysłowe« oznaczają odpady zmieszane i odpady selektywnie zebrane, pochodzące z działalności handlowej i przemysłowej lub wytworzone w zakładach handlowych lub przemysłowych;
	odpady handlowe i przemysłowe nie obejmują odpadów komunalnych, budowlanych i rozbiórkowych ani odpadów z sieci kanalizacyjnej i oczyszczalni ścieków, w tym osadów ściekowych;";

Poprawka 83

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 – litera b

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 3 – punkt 2 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2a. „odpady inne niż niebezpieczne" oznaczają odpady ***niewykazujące żadnej z właściwości niebezpiecznych wymienionych*** w ***załączniku III***;	2a. „odpady inne niż niebezpieczne" oznaczają odpady ***nieujęte*** w ***puncie 2***;

Poprawka 84

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 – litera c

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 3 – punkt 4

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
4. „bioodpady" oznaczają ulegające biodegradacji odpady ogrodowe i parkowe, odpady spożywcze i kuchenne z gospodarstw domowych, restauracji, placówek zbiorowego żywienia i handlu detalicznego i porównywalne odpady z zakładów przetwórstwa spożywczego oraz inne odpady o podobnych właściwościach biodegradacyjnych***, porównywalne pod względem charakteru, składu*** i ***ilości***;	4. „bioodpady" oznaczają ulegające biodegradacji odpady ogrodowe i parkowe, odpady spożywcze i kuchenne z gospodarstw domowych, restauracji, placówek zbiorowego żywienia i handlu detalicznego i porównywalne odpady z zakładów przetwórstwa spożywczego oraz inne odpady o podobnych właściwościach biodegradacyjnych i ***możliwościach kompostowania***;

Poprawka 85

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 – litera d a (nowa)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 3 – punkt 9

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	da) ***pkt 9 otrzymuje brzmienie:***
9. „gospodarowanie odpadami" oznacza zbieranie, transport, odzysk oraz unieszkodliwianie odpadów, łącznie z nadzorem nad tego rodzaju działaniami, jak również późniejsze postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów wraz z działaniami wykonywanymi w charakterze dealera lub brokera;	„9. »gospodarowanie odpadami« oznacza zbieranie, transport***, sortowanie***, odzysk oraz unieszkodliwianie odpadów, łącznie z nadzorem nad tego rodzaju działaniami, jak również późniejsze postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów wraz z działaniami wykonywanymi w charakterze dealera lub brokera;";

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 86

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 – litera d b (nowa)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 3 – punkt 11

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	db) ***pkt 11 otrzymuje brzmienie:***
11. „selektywna zbiórka" oznacza zbiórkę, w ramach której dany strumień odpadów obejmuje jedynie odpady jednego rodzaju i o tym samym charakterze w celu ułatwienia specyficznego przetwarzania;	„11. »selektywna zbiórka« oznacza zbiórkę, w ramach której dany strumień odpadów obejmuje jedynie odpady jednego rodzaju i o tym samym charakterze w celu ułatwienia specyficznego przetwarzania***, zwłaszcza czynności do ponownego użycia i recyklingu;"***;

Poprawka 87

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 – litera e

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 3 – punkt 16

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka
16. „przygotowanie do ponownego użycia" oznacza procesy odzysku polegające na sprawdzeniu, czyszczeniu lub naprawie, w ramach których ***odpady,*** produkty lub składniki produktów, które zostały zebrane przez uznany podmiot zajmujący się przygotowaniem do ponownego użycia ***lub w ramach systemów zwrotu kaucji***, są przygotowywane do tego, by mogły być ponownie wykorzystywane bez jakichkolwiek innych czynności przetwarzania wstępnego;	16. „przygotowanie do ponownego użycia" oznacza procesy odzysku polegające na sprawdzeniu, czyszczeniu lub naprawie, w ramach których produkty lub składniki produktów, które ***stały się odpadami i*** zostały zebrane przez uznany podmiot zajmujący się przygotowaniem do ponownego użycia, są przygotowywane do tego, by mogły być ponownie wykorzystywane bez jakichkolwiek innych czynności przetwarzania wstępnego;

Poprawka 88

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 – litera e a (nowa)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 3 – punkt 16 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	ea) ***dodaje się punkt w brzmieniu:***
	„16a. »podmiot zajmujący się przygotowaniem do ponownego użycia« oznacza przedsiębiorstwo obróbki odpadów działające w łańcuchu przygotowania do ponownego użycia zgodnie ze stosownymi przepisami;";

Poprawka 89

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 – litera e b (nowa)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 3 – punkt 16 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	eb) ***dodaje się punkt w brzmieniu:***
	„16b. »regeneracja produktów« oznacza proces doprowadzenia produktu do stanu zbliżonego do nowego przez ponowne użycie, odtworzenie i wymianę części składowych;";

Poprawka 90

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 – litera e c (nowa)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 3 – punkt 17

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	ec) ***pkt 17 otrzymuje brzmienie:***
17. „recykling" oznacza jakikolwiek proces odzysku, w ramach którego materiały odpadowe są ponownie przetwarzane w produkty, materiały lub substancje wykorzystywane w pierwotnym celu lub innych celach. Obejmuje ***to ponowne przetwarzanie materiału organicznego***, ale nie obejmuje odzysku energii i ponownego przetwarzania na materiały, które mają być wykorzystane jako paliwa lub do ***celów*** wypełniania wyrobisk;	„17. »recykling« oznacza jakikolwiek proces odzysku, w ramach którego materiały odpadowe są ponownie przetwarzane w produkty, materiały lub substancje wykorzystywane w pierwotnym celu lub innych celach; obejmuje ***recykling organiczny***, ale nie obejmuje odzysku energii i ponownego przetwarzania na materiały, które mają być wykorzystane jako paliwa lub do wypełniania wyrobisk;";

Poprawka 91

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 – litera e d (nowa)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 3 – punkt - 17 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	ed) ***dodaje się punkt w brzmieniu:***
	„-17a. »recykling organiczny« oznacza recykling w postaci obróbki tlenowej lub beztlenowej, lub inną obróbkę tej części odpadów, która ulega biodegradacji, w wyniku których powstają produkty, materiały lub substancje; przetwarzania mechaniczno-biologicznego oraz składowania nie uznaje się za formę recyclingu organicznego;";

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 92

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 – litera f

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 3 – punkt 17 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
17a. „proces ostatecznego recyklingu" oznacza proces recyklingu, który zaczyna się, kiedy nie jest już konieczna dalsza operacja sortowania ***mechanicznego i*** materiały odpadowe zostają ***wprowadzone do procesu produkcyjnego i ponownie*** przetworzone na produkty, materiały lub substancje;	17a. „proces ostatecznego recyklingu" oznacza proces recyklingu, który zaczyna się, kiedy nie jest już konieczna dalsza operacja sortowania***, a*** materiały odpadowe zostają ***ponownie skutecznie*** przetworzone na produkty, materiały lub substancje;

Poprawka 93

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 – litera f

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 3 – punkt 17 b

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
17b. „wypełnianie wyrobisk" oznacza proces odzysku, w ramach którego odpowiednie odpady są wykorzystywane do rekultywacji obszarów, na których prowadzone były roboty ziemne, lub do celów inżynieryjnych na potrzeby architektury krajobrazu lub budownictwa zamiast innych materiałów niebędących odpadami, które w innym wypadku zostałyby użyte do tego celu;	17b. „wypełnianie wyrobisk" oznacza proces odzysku ***inny niż recykling***, w ramach którego odpowiednie odpady ***obojętne inne niż niebezpieczne lub inne odpady inne niż niebezpieczne*** są wykorzystywane do rekultywacji obszarów, na których prowadzone były roboty ziemne, lub do celów inżynieryjnych na potrzeby architektury krajobrazu lub budownictwa zamiast innych materiałów niebędących odpadami, które w innym wypadku zostałyby użyte do tego celu***, w ilościach nieprzekraczających poziomu ściśle niezbędnego do rekultywacji lub celów inżynieryjnych***;

Poprawka 94

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 – litera d a (nowa)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 3 – punkt 17 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	fa) ***dodaje się punkt w brzmieniu:***
	„17c. »rozcieńczanie« oznacza zmieszanie odpadów z przynajmniej jednym innym materiałem lub odpadem w celu obniżenia, bez przemiany chemicznej, stężenia składnika lub składników obecnych w odpadach, aby rozcieńczone odpady mogły zostać przesłane do przetworzenia lub recyklingu, co byłoby niedozwolone w przypadku odpadów nierozcieńczonych;";

Poprawka 95

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – punkt 2 – litera f b (nowa)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 3 – punkt 20 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	fb) ***dodaje się punkt w brzmieniu:***
	„20a. »dekontaminacja« oznacza działanie polegające na usunięciu lub przetworzeniu zawartych w odpadach niepożądanych składników niebezpiecznych lub zanieczyszczeń w celu ich zniszczenia;";

Poprawka 96

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 – litera f c (nowa)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 3 – punkt 20 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	fc) ***dodaje się punkt w brzmieniu:***
	„20b. »sortowanie« oznacza wszelkie czynności w ramach gospodarowania odpadami mające na celu rozdzielenie zebranych odpadów na różne frakcje i frakcje cząstkowe;";

Poprawka 97

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 – litera f d (nowa)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 3 – punkt 20 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	fd) ***dodaje się punkt w brzmieniu:***
	„20c. »śmieci« oznaczają odpady małych rozmiarów znajdujące się w miejscach publicznie dostępnych, celowo lub w wyniku niedbalstwa nienależycie uwolnione do środowiska;";

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 98

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 – litera f e (nowa)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 3 – punkt 20 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	fe) ***dodaje się punkt w brzmieniu:***
	„20d. »odpady spożywcze« oznaczają żywność przeznaczoną do spożycia przez ludzi, w stanie jadalnym lub niejadalnym, usuniętą z łańcucha produkcji lub dostaw w celu jej wyrzucenia, w tym na szczeblu produkcji pierwotnej, przetwórstwa, wytwarzania, transportu, magazynowania, handlu detalicznego i konsumenta, z wyjątkiem strat w produkcji pierwotnej;";

Poprawka 99

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 – litera f f (nowa)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 3 – punkt 20 e (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	ff) ***dodaje się punkt w brzmieniu:***
	„20e. »odpady resztkowe« oznaczają odpady będące wynikiem procesu przetwarzania lub odzysku, w tym recyklingu, których dalszy odzysk jest niemożliwy, w związku z czym muszą być składowane";

Poprawka 101

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 a (nowy)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 4 – ustęp 2 – akapit 1

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	2a) art. 4 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:
2. Stosując hierarchię postępowania z odpadami, o której mowa w ust. 1, państwa członkowskie podejmują środki sprzyjające rozwiązaniom, które dają najlepszy dla środowiska wynik całkowity. Może to oznaczać dla niektórych strumieni odpadów odstąpienie od tej hierarchii, jeżeli jest to uzasadnione zastosowaniem metodologii myślenia o cyklu życia, obejmującej całkowity wpływ związany z wytwarzaniem i gospodarowaniem takimi odpadami.	„2. Stosując hierarchię postępowania z odpadami, o której mowa w ust. 1, państwa członkowskie podejmują środki sprzyjające rozwiązaniom, które dają najlepszy dla środowiska wynik całkowity. Może to oznaczać dla niektórych strumieni odpadów odstąpienie od tej hierarchii, jeżeli jest to uzasadnione zastosowaniem metodologii myślenia o cyklu życia, obejmującej całkowity wpływ związany z wytwarzaniem i gospodarowaniem takimi odpadami. ***Może to wymagać poddania niektórych odpadów procesowi dekontaminacji przed dalszym przetwarzaniem.";***

Poprawka 102

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 4 – ustęp 3 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
3. Państwa członkowskie wykorzystują odpowiednie instrumenty ekonomiczne w celu stworzenia zachęt do stosowania hierarchii postępowania z odpadami.	3. Państwa członkowskie wykorzystują odpowiednie instrumenty ekonomiczne ***i przyjmują inne środki*** w celu stworzenia zachęt do stosowania hierarchii postępowania z odpadami. ***Te instrumenty i środki mogą obejmować instrumenty i środki wskazane w załączniku IVa, by zachęcać do wdrażania programów zapobiegania powstawaniu odpadów zgodnie z art. 29 oraz wspierać działania służące osiągnięciu celów dotyczących przygotowywania do ponownego użycia i recyklingu, ustalonych w art. 11 ust. 2, by doprowadzić do maksymalnego wykorzystywania surowców wtórnych i zniwelować różnice w kosztach między nimi a surowcami pierwotnymi***.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 103

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 4 – ustęp 3 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Państwa członkowskie składają Komisji sprawozdanie dotyczące szczegółowych instrumentów wprowadzonych zgodnie z niniejszym ustępem do dnia [wstawić datę osiemnaście miesięcy po wejściu w życie niniejszej dyrektywy], a następnie co ***pięć lat***, poczynając od tej daty.	Państwa członkowskie składają Komisji sprawozdanie dotyczące szczegółowych instrumentów wprowadzonych zgodnie z niniejszym ustępem do dnia [wstawić datę osiemnaście miesięcy po wejściu w życie niniejszej dyrektywy], a następnie co ***trzy lata***, poczynając od tej daty.

Poprawka 104

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 a (nowy)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 4 – punkt 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	3a) w art. 4 dodaje się ustęp w brzmieniu:
	„3a. Państwa członkowskie wprowadzają systemy opłat, by zapewnić finansowanie infrastruktury gospodarowania odpadami komunalnymi niezbędnej do wdrożenia niniejszej dyrektywy.";

Poprawka 105

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 b (nowy)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 4 – punkt 3 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	3b) w art. 4 dodaje się ustęp w brzmieniu:
	„3b. Państwa członkowskie stosują hierarchię postępowania z odpadami, by przyspieszyć przechodzenie na gospodarkę o obiegu zamkniętym. W tym celu, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 [1a]***, państwa członkowskie stosują hierarchię postępowania z odpadami, przydzielając wszelkie fundusze Unii, a inwestując w infrastrukturę gospodarowania odpadami, priorytetowo traktują zapobieganie powstawaniu odpadów, ponowne użycie, przygotowanie do ponownego użycia i recykling.***
	([1a]) ***Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).”;***

Poprawka 107

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 c (nowy)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	3c) dodaje się artykuł w brzmieniu:
	„Artykuł 4a
	Hierarchia postępowania z odpadami spożywczymi
	1. ***Następująca specjalna hierarchia postępowania z odpadami spożywczymi ma zastosowanie jako kolejność priorytetów w przepisach i polityce dotyczących zapobiegania powstawaniu odpadów spożywczych i gospodarowania nimi:***
	a) ***zapobieganie u źródła;***

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	b) ***ratowanie żywności jadalnej przed zmarnowaniem, przy czym przedkładać należy przeznaczanie jej dla ludzi nad wykorzystanie jako paszę dla zwierząt i przetwarzanie na produkty niespożywcze;***
	c) ***recykling organiczny;***
	d) ***odzysk energii;***
	e) ***trwałe składowanie.***
	2. ***Państwa członkowskie dostarczają zachęt do zapobiegania powstawaniu odpadów spożywczych, np. przez tworzenie dobrowolnych porozumień, ułatwianie przekazywania darów żywnościowych lub – w stosownych przypadkach – środki finansowe i podatkowe.";***

Poprawka 108

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 4 – litera a

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 5 – ustęp 1 – akapit 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. ***Państwa członkowskie zapewniają, aby substancja*** lub przedmiot***, powstające*** w wyniku procesu produkcyjnego, którego podstawowym celem nie jest produkowanie tych substancji lub przedmiotów, ***nie były uznawane*** za odpad, ale za produkt uboczny, jeżeli spełnione są następujące warunki:	1. ***Substancję*** lub przedmiot ***powstałe*** w wyniku procesu produkcyjnego, którego podstawowym celem nie jest produkowanie tych substancji lub przedmiotów, ***uznaje się nie*** za odpad, ale za produkt uboczny, jeżeli spełnione są następujące warunki:

Poprawka 109

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 4 – litera b

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 5 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 38a w celu ***określenia*** szczegółowych kryteriów dotyczących stosowania warunków określonych w ust. 1 do określonych substancji lub przedmiotów.	2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 38a w celu ***uzupełnienia niniejszej dyrektywy przez określenie*** szczegółowych kryteriów dotyczących stosowania warunków określonych w ust. 1 do określonych substancji lub przedmiotów. ***Opracowując te szczegółowe kryteria, Komisja priorytetowo traktuje istniejące odtwarzalne praktyki stosowane w symbiozie przemysłowej.***

Poprawka 110

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 4 – litera b a (nowa)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 5 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	ba) ***dodaje się ustęp w brzmieniu:***
	„2a. Jeżeli na szczeblu unijnym nie ustalono kryteriów zgodnie z procedurą określoną w ust. 2, państwa członkowskie mogą w poszczególnych przypadkach ustalić szczegółowe kryteria stosowania warunków określonych w ust. 1 do określonych substancji lub przedmiotów, w tym w razie potrzeby dopuszczalne wartości zanieczyszczeń.";

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 111

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 4 – litera c

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 5 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach technicznych przyjętych ***zgodnie z*** ust. ***1*** zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady ***z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego*** (*)***, w przypadkach, gdy ta dyrektywa tego wymaga***.	3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach technicznych przyjętych ***na mocy*** ust. ***2a*** zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady (*).
(*) ***Dz.U. L 241 z 17.9.2015, s. 1.***	(*) ***Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1535 z dnia 9 września 2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 241 z 17.9.2015, s. 1).***

Poprawka 112

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 – litera a – podpunkt i

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 6 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. Państwa członkowskie zapewniają, aby odpady, które zostały poddane procesowi odzysku, przestały być uznawane za odpady, jeżeli spełniają następujące warunki:	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby odpady, które zostały poddane ***recyklingowi lub innemu*** procesowi odzysku, przestały być uznawane za odpady, jeżeli spełniają następujące warunki:

Poprawka 113

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 – litera b

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 6 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 38a w celu ***określenia*** szczegółowych kryteriów dotyczących stosowania warunków określonych w ust. 1 do określonych odpadów. W stosownych przypadkach te szczegółowe kryteria obejmują wartości dopuszczalne zanieczyszczeń i uwzględniają jakiekolwiek potencjalne niekorzystne oddziaływanie substancji lub przedmiotu na środowisko naturalne.	2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 38a***, na podstawie monitorowania sytuacji w państwach członkowskich,*** w celu ***uzupełnienia niniejszej dyrektywy przez określenie*** szczegółowych kryteriów dotyczących stosowania warunków określonych w ust. 1 do określonych odpadów. W stosownych przypadkach te szczegółowe kryteria obejmują wartości dopuszczalne zanieczyszczeń i uwzględniają jakiekolwiek potencjalne niekorzystne oddziaływanie substancji lub przedmiotu na ***zdrowie ludzi lub*** środowisko naturalne.

Poprawka 114

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 – litera b

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 6 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
3. Odpady, które przestały być ***uznawane za odpady*** zgodnie z ust. 1, można ***uznać za przygotowane*** do ponownego użycia, recyklingu lub odzysku ***do celów obliczenia realizacji celów*** określonych ***odpowiednio*** w niniejszej dyrektywie, dyrektywie 94/62/WE, dyrektywie 2000/53/WE, dyrektywie 2006/66/WE i dyrektywie 2012/19/UE Parlamentu Europejskiego i Rady(*), jeżeli zostały one poddane ***przygotowaniu*** do ponownego użycia, recyklingu lub odzysku zgodnie z tymi dyrektywami.	3. Odpady, które przestały być ***odpadami*** zgodnie z ust. 1, można ***uwzględnić przy obliczaniu postępów w osiąganiu celów dotyczących przygotowania*** do ponownego użycia, recyklingu lub odzysku określonych w niniejszej dyrektywie, dyrektywie 94/62/WE, dyrektywie 2000/53/WE, dyrektywie 2006/66/WE i dyrektywie 2012/19/UE Parlamentu Europejskiego i Rady(*), jeżeli zostały one poddane ***odpowiednio operacjom przygotowania*** do ponownego użycia, recyklingu lub odzysku zgodnie z tymi dyrektywami. ***Masę odpadów, które uznaje się za niebędące już odpadami, można zgłosić jako masę odpadów poddanych recyklingowi, jeżeli materiały lub substancje, które przestały być odpadami, mają być poddane ponownemu przetworzeniu, z wyłączeniem odzysku energii i ponownego przetwarzania na materiały przeznaczone do wykorzystania jako paliwa lub do wypełniania wyrobisk.***

Poprawka 115

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 – litera b

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 6 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	3a. Jeżeli na szczeblu Unii nie ustalono kryteriów zgodnie z procedurą określoną w ust. 2, państwa członkowskie mogą ustalić szczegółowe kryteria stosowania warunków określonych w ust. 1 do określonych odpadów, w tym dopuszczalne wartości zanieczyszczeń.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 116

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 – litera b

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 6 – punkt 3 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	3b. Jeżeli takich kryteriów nie ustalono na szczeblu krajowym, państwa członkowskie zapewniają uznanie odpadów poddanych procesowi odzysku za niebędące już odpadami, jeżeli spełniają one warunki określone w ust. 1, co w poszczególnych przypadkach sprawdza właściwy organ krajowy.

Poprawka 117

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 – litera b

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 6 – punkt 3 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	3c. Aby zapewnić spójność na rynku wewnętrznym, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 38a w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy przez ustalenie kryteriów ogólnych, którymi mają się kierować państwa członkowskie, przyjmując przepisy techniczne zgodnie z ust. 3a i 3b.

Poprawka 118

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 – litera b

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 6 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach technicznych przyjętych na mocy ust. ***1,*** zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/1535 ***Parlamentu Europejskiego i Rady, gdy ta dyrektywa tego wymaga.***	4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach technicznych przyjętych na mocy ust. ***3a i 3b*** zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/1535.

Poprawka 119

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 6 – litera a a (nowa)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 7 – ustęp 4

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	aa) ***ust. 4 otrzymuje brzmienie:***
4. Zmiany klasyfikacji odpadów niebezpiecznych na odpady inne niż niebezpieczne nie można osiągnąć w wyniku rozcieńczania lub mieszania odpadu celem obniżenia początkowego stężenia substancji niebezpiecznych do poziomu niższego od określającego niebezpieczny charakter odpadu.	„4. Zmiany klasyfikacji odpadów niebezpiecznych na odpady inne niż niebezpieczne ***lub zmiany ich niebezpiecznych właściwości*** nie można osiągnąć w wyniku rozcieńczania lub mieszania odpadu celem obniżenia początkowego stężenia substancji niebezpiecznych do poziomu niższego od określającego niebezpieczny charakter odpadu ***lub jego niebezpieczną właściwość***.”;

Poprawka 120

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7 – litera -a (nowa)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 8 – ustęp 1 – akapit 1

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	-a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:
1. W celu wzmocnienia działań w zakresie ponownego wykorzystania odpadów i zapobiegania ich powstawaniu, recyklingu oraz innych form odzysku państwa członkowskie ***mogą podjąć*** środki prawodawcze lub inne niż prawodawcze w celu zapewnienia, aby każda osoba fizyczna lub prawna, która zawodowo opracowuje, wytwarza, przetwarza, obrabia, sprzedaje lub wwozi produkty (producent produktu) ponosiła rozszerzoną odpowiedzialność producenta.	„1. W celu wzmocnienia działań w zakresie ponownego wykorzystania odpadów i zapobiegania ich powstawaniu, recyklingu oraz innych form odzysku państwa członkowskie ***podejmują*** środki prawodawcze lub inne niż prawodawcze w celu zapewnienia, aby każda osoba fizyczna lub prawna, która zawodowo opracowuje, wytwarza, przetwarza, obrabia, sprzedaje lub wwozi produkty (producent produktu), ponosiła rozszerzoną odpowiedzialność producenta.”;

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 121

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7 – litera a

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 8 – ustęp 1 – akapit 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Środki takie mogą również obejmować ustanowienie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta, określające szczególne obowiązki operacyjne i finansowe producentów produktów.	Środki takie mogą również obejmować ustanowienie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta, ***obejmujących indywidualne lub zbiorowe wywiązywanie się z rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Na systemy takie składa się zestaw zasad*** określających szczególne obowiązki operacyjne ***lub*** finansowe producentów produktów ***i rozszerzające odpowiedzialność producenta na pokonsumpcyjną część cyklu życia produktu. Państwa członkowskie tworzą takie systemy w odniesieniu przynajmniej do opakowań zdefiniowanych w art. 3 pkt 1) dyrektywy 94/62/WE, sprzętu elektrycznego i elektronicznego zdefiniowanego w art. 3 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2012/19/UE, baterii i akumulatorów zdefiniowanych w art. 3 pkt 1) dyrektywy 2006/66/WE oraz pojazdów wycofanych z eksploatacji zdefiniowanych w art. 2 pkt 2 dyrektywy 2000/53/WE.***

Poprawka 122

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7 – litera a a (nowa)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 8 – ustęp 2 – akapit 1

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	aa) ***ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:***
2. Państwa członkowskie ***mogą zastosować*** odpowiednie środki zachęcające do ***takiego*** projektowania produktów, aby zmniejszyć ***ich*** oddziaływanie na środowisko i wytwarzanie odpadów podczas produkcji i następującego po niej użytkowania produktów, i aby zagwarantować, aby odzysk i unieszkodliwianie produktów, które stały się odpadami, odbywał się zgodnie z art. 4 i 13.	„2. Państwa członkowskie ***stosują*** odpowiednie środki zachęcające ***producentów do lepszego*** projektowania produktów ***i ich części***, aby ***efektywniej gospodarować zasobami***, zmniejszyć oddziaływanie ***produktów*** na środowisko i wytwarzanie odpadów podczas produkcji i następującego po niej użytkowania produktów, i aby zagwarantować, aby odzysk i unieszkodliwianie produktów, które stały się odpadami, odbywał się zgodnie z art. 4 i 13.”;

Poprawka 123

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7 – litera b

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 8 – ustęp 2 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Środki te ***mogą zachęcać między innymi*** do opracowywania, produkcji i wprowadzania do obrotu produktów nadających się do wielokrotnego użycia, które są technicznie trwałe i które, po tym jak ***stają*** się odpadami, nadają się do ***przygotowania do ponownego użycia i recyklingu***, co ułatwia właściwe stosowanie hierarchii postępowania z odpadami. Środki te ***powinny uwzględniać*** wpływ produktów w całym cyklu ich życia.	Środki te ***zachęcają*** do opracowywania, produkcji i wprowadzania do obrotu produktów ***i materiałów*** nadających się do wielokrotnego użycia, które są technicznie trwałe ***i łatwe do naprawy*** i które, po tym jak ***staną*** się odpadami ***i zostaną przygotowane do ponownego użycia lub poddane recyklingowi***, nadają się do ***wprowadzenia do obrotu***, co ułatwia właściwe stosowanie hierarchii postępowania z odpadami. Środki te ***uwzględniają*** wpływ produktów w całym cyklu ich życia***, w tym, w stosownych przypadkach, możliwość wielokrotnego recyklingu, a także hierarchię postępowania z odpadami***.

Poprawka 124

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7 – litera b a (nowa)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 8 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	ba) ***dodaje się ustęp w brzmieniu:***
	„2a. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o środkach przyjętych zgodnie z ust. 1 i 2 do dnia [wstawić datę: trzydzieści sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszej dyrektywy], a następnie co pięć lat, poczynając od tej daty. Komisja publikuje otrzymane powiadomienia.";

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 125

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7 – litera b b (nowa)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 8 – ustęp 4

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	bb) ***ust. 4 otrzymuje brzmienie:***
4. Rozszerzona odpowiedzialność producenta stosowana jest bez uszczerbku dla odpowiedzialności za gospodarowanie odpadami, o której mowa w art. 15 ust. 1***, oraz bez uszczerbku dla obowiązujących szczególnych przepisów dotyczących strumieni odpadów i produktów***.	„4. Rozszerzona odpowiedzialność producenta stosowana jest bez uszczerbku dla odpowiedzialności za gospodarowanie odpadami, o której mowa w art. 15 ust. 1. ***Przepisy art. 8 i 8a pozostają bez uszczerbku dla przepisów dotyczących rozszerzonej odpowiedzialności producenta zawartych w innych aktach prawnych Unii.";***

Poprawka 126

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7 – litera c

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 8 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
5. Komisja ***organizuje wymianę*** informacji między państwami członkowskimi ***a*** podmiotami zaangażowanymi w systemy odpowiedzialności producenta na temat praktycznego wdrożenia wymogów określonych w art. 8a oraz na temat najlepszych praktyk, aby zapewnić odpowiednie zarządzanie i współpracę transgraniczną w ramach systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Obejmuje ona, między innymi, wymianę informacji na temat cech organizacyjnych i nadzorowania systemów odpowiedzialności producenta, wyboru podmiotów gospodarujących odpadami ***i*** zapobiegania powstawaniu odpadów. Komisja publikuje wyniki wymiany informacji.	5. ***Nie później niż … [wstawić datę: sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszej dyrektywy]*** Komisja ***tworzy platformę wymiany*** informacji między państwami członkowskimi***, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, organami regionalnymi i lokalnymi oraz*** podmiotami zaangażowanymi w systemy odpowiedzialności producenta, na temat praktycznego wdrożenia wymogów określonych w art. 8a oraz na temat najlepszych praktyk, aby zapewnić odpowiednie zarządzanie i współpracę transgraniczną w ramach systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta ***oraz sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego***. Obejmuje ona, między innymi, wymianę informacji na temat cech organizacyjnych i nadzorowania systemów odpowiedzialności producenta, ***opracowywania zharmonizowanych kryteriów w odniesieniu do wkładów finansowych, o których mowa w art. 8a ust. 4 lit. b),*** wyboru podmiotów gospodarujących odpadami ***oraz*** zapobiegania powstawaniu odpadów ***i zaśmiecaniu***. Komisja publikuje wyniki wymiany informacji i może przedstawić wytyczne dotyczące istotnych aspektów.

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	Nie później niż … [wstawić datę: 12 miesięcy po wejściu w życie niniejszej dyrektywy] Komisja na podstawie badania i przy uwzględnieniu prac platformy przyjmie wytyczne dotyczące ustalania wkładów finansowych, o których mowa w art. 8a ust. 4 lit. b). W celu zapewnienia spójności na rynku wewnętrznym Komisja może przyjmować akty delegowane zgodnie z art. 38a, aby uzupełnić niniejszą dyrektywę przez ustalenie zharmonizowanych kryteriów, którymi mają się kierować państwa członkowskie, ustalając wkłady finansowe, o których mowa w art. 8a ust. 4 lit. b).

Poprawka 127

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 8

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 8 a – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Ogólne wymagania dotyczące systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta	Ogólne ***minimalne*** wymagania dotyczące systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta

Poprawka 128

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 8

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 8 a – ustęp 1 – tiret 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
— w wyraźny sposób określały role i obowiązki producentów produktów, wprowadzających towary do obrotu w Unii, organizacji wdrażających w ich imieniu ***systemy rozszerzonej odpowiedzialności*** producenta, prywatnych lub publicznych podmiotów gospodarujących odpadami, władz lokalnych oraz, w stosownych przypadkach, uznanych podmiotów zajmujących się przygotowaniem do ponownego użycia;	— w wyraźny sposób określały role i obowiązki ***wszystkich zaangażowanych podmiotów, w tym*** producentów produktów wprowadzających towary do obrotu w Unii, organizacji ***ponoszących*** w ich imieniu ***rozszerzoną odpowiedzialność*** producenta ***w ramach systemów zbiorowych***, prywatnych lub publicznych podmiotów gospodarujących odpadami, ***dystrybutorów,*** władz ***regionalnych i*** lokalnych oraz, w stosownych przypadkach, ***sieci ponownego użycia i napraw, przedsiębiorstw gospodarki społecznej oraz*** uznanych podmiotów zajmujących się przygotowaniem do ponownego użycia;

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 129

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 8

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 8 a – ustęp 1 – tiret 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
— określały wymierne cele w zakresie gospodarowania odpadami zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami w celu osiągnięcia przynajmniej celów ilościowych istotnych dla systemu zgodnie z niniejszą dyrektywą, dyrektywą 94/62/WE, dyrektywą 2000/53/WE, dyrektywą 2006/66/WE oraz dyrektywą 2012/19/UE;	— określały wymierne cele w zakresie ***ograniczenia ilości odpadów i*** gospodarowania odpadami zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami w celu osiągnięcia przynajmniej celów ilościowych istotnych dla systemu zgodnie z niniejszą dyrektywą, dyrektywą 94/62/WE, dyrektywą 2000/53/WE, dyrektywą 2006/66/WE oraz dyrektywą 2012/19/UE;

Poprawka 130

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 8

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 8 a – ustęp 1 – tiret 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
— określały system sprawozdawczy służący do zbierania danych dotyczących produktów wprowadzanych do obrotu w Unii przez producentów objętych systemem rozszerzonej ***odpowiedzialność*** producenta***. Gdy*** produkty te stają się odpadami, system sprawozdawczy zapewnia gromadzenie danych na temat zbiórki i przetwarzania tych odpadów, określając, w stosownych przypadkach, przepływy materiałów odpadowych;	— określały system sprawozdawczy służący do zbierania ***wiarygodnych i dokładnych*** danych dotyczących produktów wprowadzanych do obrotu w Unii przez producentów objętych systemem rozszerzonej ***odpowiedzialności*** producenta***; gdy*** produkty te stają się odpadami, system sprawozdawczy zapewnia gromadzenie ***wiarygodnych i dokładnych*** danych na temat zbiórki i przetwarzania tych odpadów, określając, w stosownych przypadkach, przepływy materiałów odpadowych;

Poprawka 131

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 8

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 8 a – ustęp 1 – tiret 4

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
— zapewnia równe traktowanie i niedyskryminację poszczególnych producentów produktów oraz w odniesieniu do małych i średnich przedsiębiorstw.	— zapewnia równe traktowanie i niedyskryminację poszczególnych producentów produktów oraz ***podmiotów świadczących usługi zbiórki, transportu i przetwarzania odpadów, a także*** w odniesieniu do małych i średnich przedsiębiorstw.

Poprawka 132

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 8

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 8 a – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, by posiadacze odpadów objęci systemami rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionymi zgodnie z art. 8 ust. 1 byli informowani o dostępnych systemach zbierania odpadów oraz zapobieganiu ***powstawaniu odpadów***. Państwa członkowskie podejmują również środki w celu stworzenia zachęt dla posiadaczy odpadów do ***uczestnictwa*** w ***systemach*** selektywnej zbiórki, przede wszystkim poprzez bodźce ekonomiczne i regulacje, w stosownych przypadkach.	2. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, by posiadacze odpadów objęci systemami rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionymi zgodnie z art. 8 ust. 1 byli informowani o dostępnych ***systemach odbioru, sieciach ponownego użycia i napraw, uznanych podmiotach zajmujących się przygotowaniem do ponownego użycia,*** systemach zbiórki odpadów oraz ***o*** zapobieganiu ***zaśmiecaniu***. Państwa członkowskie podejmują również środki w celu stworzenia zachęt dla posiadaczy odpadów do ***wywiązywania się z odpowiedzialności za dostarczanie odpadów do systemów*** selektywnej zbiórki, przede wszystkim poprzez bodźce ekonomiczne i regulacje, w stosownych przypadkach.

Poprawka 133

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 8

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 8 a – ustęp 3 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
a) miały jasno określony zasięg geograficzny, produktowy i materiałowy;	a) miały jasno określony zasięg geograficzny, produktowy i materiałowy***, wyznaczony w oparciu o obszar sprzedaży i nieograniczający się do obszarów, na których zbiórka odpadów i gospodarowanie nimi przynoszą zyski***;

Poprawka 134

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 8

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 8 a – ustęp 3 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
b) posiadały środki operacyjne ***i*** finansowe niezbędne do wypełnienia swoich obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta;	b) posiadały środki operacyjne ***lub*** finansowe niezbędne do wypełnienia swoich obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta;

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 135

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 8

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 8 a – ustęp 3 – litera d – tiret 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
— wkładów finansowych płaconych przez producentów;	— ***w systemach zbiorowych*** – wkładów finansowych płaconych przez producentów ***od każdej sprzedanej sztuki lub od każdej tony produktu wprowadzonej do obrotu***;

Poprawka 136

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 8

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 8 a – ustęp 3 – litera d – tiret 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
— procedury selekcji podmiotów gospodarujących odpadami.	— ***w systemach zbiorowych*** – procedury selekcji podmiotów gospodarujących odpadami;

Poprawka 137

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 8

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 8 a – ustęp 3 – litera d – tiret 3 a (nowe)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	— ***osiągnięcie celów związanych z ograniczeniem ilości odpadów i gospodarowaniem nimi, o których mowa w ust. 1 tiret drugie.***

Poprawka 139

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 8

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 8 a – ustęp 4 – litera a – część wprowadzająca oraz tiret 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
a) pokrywała całość kosztów gospodarowania odpadami dla produktów wprowadzanych przez nich na rynek unijny***, w tym wszystkie następujące elementy***:	a) pokrywała całość kosztów gospodarowania odpadami dla produktów wprowadzanych przez nich na rynek unijny ***jak następuje***:
— koszty operacji selektywnej zbiórki, sortowania oraz przetwarzania wymaganych do ***spełnienia celów w zakresie*** gospodarowania odpadami, o których mowa w ust. 1 tiret drugie, po uwzględnieniu dochodów z ponownego użycia lub sprzedaży surowców wtórnych pochodzących z ich produktów;	— koszty operacji selektywnej zbiórki, sortowania***, transportu*** oraz przetwarzania wymaganych do ***zapewnienia właściwego*** gospodarowania odpadami, o których mowa w ust. 1 tiret drugie, po uwzględnieniu dochodów z ponownego użycia lub sprzedaży surowców wtórnych pochodzących z ich produktów;

Poprawka 140

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 8

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 8 a – ustęp 4 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
b) ***była*** zróżnicowana na podstawie rzeczywistych kosztów wycofania z użytku poszczególnych produktów lub grup podobnych produktów, zwłaszcza przy uwzględnieniu możliwości ich ponownego użycia i recyklingu;	b) ***w systemach zbiorowych*** – ***była*** zróżnicowana na podstawie rzeczywistych kosztów wycofania z użytku poszczególnych produktów lub grup podobnych produktów, zwłaszcza przy uwzględnieniu ***ich trwałości,*** możliwości ich ***naprawy,*** ponownego użycia i recyklingu ***oraz obecności substancji niebezpiecznych, przy jednoczesnym przyjęciu podejścia opartego na cyklu życia produktów i w zgodzie z wymogami określonymi w odpowiednich przepisach unijnych, i w miarę dostępności, w oparciu o zharmonizowane kryteria mające na celu zapewnienie sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego***;

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 141

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 8

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 8 a – ustęp 4 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
c) opierała się na zoptymalizowanych kosztach usług świadczonych w przypadku gdy publiczne podmioty gospodarujące odpadami są odpowiedzialne za realizację zadań operacyjnych na rzecz systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta.	c) opierała się na zoptymalizowanych kosztach usług świadczonych w przypadku gdy publiczne podmioty gospodarujące odpadami są odpowiedzialne za realizację zadań operacyjnych na rzecz systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta. ***Zoptymalizowane koszty usług muszą być przejrzyste i odzwierciedlać koszty ponoszone przez publiczne podmioty gospodarujące odpadami w związku z realizacją zadań operacyjnych na rzecz systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta.***

Poprawka 142

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 8

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 8 a – ustęp 5 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Państwa członkowskie ustanawiają odpowiednie ramy monitorowania i egzekwowania w celu zagwarantowania, by producenci produktów przestrzegali swoich zobowiązań wynikających z rozszerzonej odpowiedzialności producenta, środki finansowe były właściwie wykorzystywane, a wszystkie podmioty zaangażowane we wdrożenie systemu przekazywały wiarygodne dane.	Państwa członkowskie ustanawiają odpowiednie ramy monitorowania i egzekwowania w celu zagwarantowania, by producenci produktów przestrzegali swoich zobowiązań wynikających z rozszerzonej odpowiedzialności producenta, ***także w przypadku sprzedaży na odległość,*** środki finansowe były właściwie wykorzystywane, a wszystkie podmioty zaangażowane we wdrożenie systemu przekazywały wiarygodne dane.

Poprawka 143

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 8

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 8 a – ustęp 5 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Jeżeli na terytorium danego państwa członkowskiego wiele organizacji realizuje w imieniu producentów zobowiązania wynikające z ***systemów*** rozszerzonej odpowiedzialności producenta, ***to państwo członkowskie ustanawia niezależny organ nadzorujący realizację zobowiązań wynikających z rozszerzonej odpowiedzialności producenta***.	***Każde państwo członkowskie wyznacza lub ustanawia niezależny organ, który nadzoruje wypełnianie zobowiązań wynikających*** z rozszerzonej odpowiedzialności producenta, ***a w szczególności weryfikuje, czy organizacje wdrażające rozszerzoną odpowiedzialność producenta spełniają wymogi określone w niniejszej dyrektywie***.

Poprawka 144

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 8

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 8 a – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
6. Państwa członkowskie ustanawiają platformę do regularnego dialogu pomiędzy podmiotami zaangażowanymi we wdrażanie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta, w tym ***prywatnych*** lub ***publicznych podmiotów gospodarujących*** odpadami, ***władz lokalnych*** oraz, w stosownych przypadkach, ***uznanych podmiotów zajmujących*** się przygotowaniem do ponownego użycia.	6. Państwa członkowskie ***wyznaczają lub*** ustanawiają platformę do regularnego dialogu pomiędzy ***wszystkimi*** podmiotami zaangażowanymi we wdrażanie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta, w tym ***producentami i dystrybutorami, prywatnymi*** lub ***publicznymi podmiotami gospodarującymi*** odpadami, ***podmiotami gospodarki społecznej, władzami lokalnymi, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego*** oraz, w stosownych przypadkach, ***sieciami napraw i ponownego użycia i uznanymi podmiotami zajmującymi*** się przygotowaniem do ponownego użycia;

Poprawka 145

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 9 – punkt - 1 (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	„-1. W celu przyczyniania się do zapobiegania powstawaniu odpadów państwa członkowskie dążą do osiągnięcia co najmniej następujących celów:
	a) ***znaczne zmniejszenie ilości wytwarzanych odpadów;***
	b) ***oddzielenie wytwarzania odpadów od wzrostu gospodarczego;***
	c) ***stopniowe zastąpienie substancji wzbudzających szczególnie duże obawy, zgodnie z definicją zawartą w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, jeżeli istnieją odpowiednie alternatywne substancje lub technologie, które są wykonalne technicznie i opłacalne ekonomicznie;***
	d) ***unijny cel ograniczenia ilości odpadów żywnościowych o 30 % do 2025 r. i o 50 % do 2030 r. w stosunku do poziomu z 2014 r.;***
	e) ***unijny cel ograniczenia odpadów wyrzucanych do morza o 30 % do 2025 r. i o 50 % do 2030 r. w stosunku do poziomu z 2014 r.";***

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 146

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 9 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. ***Państwa członkowskie podejmują środki służące zapobieganiu powstawaniu odpadów. Środki te:***	1. ***Aby osiągnąć cele określone w ust. - 1, państwa członkowskie podejmują co najmniej następujące środki***:
— ***zachęcają do*** korzystania z produktów, które są zasobooszczędne, trwałe, nadające się do naprawy i recyklingu;	— ***promują i wspierają modele zrównoważonej produkcji i konsumpcji oraz*** korzystania z produktów, które są zasobooszczędne, trwałe, nadające się do ***dzielenia się nimi i ponownego użycia,*** naprawy i recyklingu;
	— ***zniechęcają do wprowadzania do obrotu produktów o celowo krótkiej żywotności,***
— określają i są ukierunkowane na produkty, które są głównymi źródłami surowców o dużym znaczeniu dla gospodarki Unii i których dostawa wiąże się z wysokim ryzykiem w celu niedopuszczenia, aby materiały te stały się odpadami;	— określają i są ukierunkowane na produkty, które są głównymi źródłami surowców o dużym znaczeniu dla gospodarki Unii i których dostawa wiąże się z wysokim ryzykiem w celu niedopuszczenia, aby materiały te stały się odpadami;
— ***zachęcają do tworzenia*** systemów wspierających ponowne użycie, ***w szczególności w odniesieniu do sprzętu elektrycznego i elektronicznego, tekstyliów i mebli***;	— ***zachęcać do wydłużania okresu żywotności produktów, w przypadku gdy jest to korzystne dla środowiska i sprzyjają tworzeniu*** systemów wspierających ***naprawę,*** ponowne użycie, ***regenerację produktów i odtworzenie produktów, o których mowa w art. 9a***;
— ograniczają wytwarzanie odpadów w procesach związanych z produkcją przemysłową, wydobyciem minerałów ***oraz odpadów*** z ***budowy*** i ***rozbiórki***, przy uwzględnieniu najlepszych dostępnych technik;	— ograniczają wytwarzanie odpadów w procesach związanych z produkcją przemysłową, ***wytwarzaniem,*** wydobyciem minerałów***, budową i rozbiórką, w tym za pośrednictwem takich środków, jak audyt przedrozbiórkowy, i w procesach związanych*** z ***handlem*** i ***usługami***, przy uwzględnieniu najlepszych dostępnych technik ***i najlepszych praktyk***;
— ograniczają wytwarzanie odpadów żywnościowych ***w produkcji podstawowej, przetwórstwie i produkcji, w sprzedaży detalicznej i dystrybucji żywności, w restauracjach i usługach gastronomicznych oraz w gospodarstwach domowych.***	— ograniczają ***całkowite*** wytwarzanie odpadów żywnościowych;
	— ***ograniczają straty żywności w całym łańcuchu dostaw, w tym w produkcji podstawowej, transporcie i magazynowaniu;***

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	— zapobiegając zaśmiecaniu poprzez wskazywanie produktów, które są głównymi źródłami zaśmiecania środowiska naturalnego, w tym morskiego, oraz podejmują działania w celu zmniejszenia ilości odpadów z tych źródeł;
	— zapewniają informacje na temat substancji wzbudzających szczególnie duże obawy w obrębie łańcucha dostaw konsumentom i podmiotom prowadzącym zakłady przetwarzania odpadów;
	— opracowują i wspierają kampanie komunikacyjne i edukacyjne zwiększające świadomość problemów związanych z zapobieganiem powstawaniu odpadów i zaśmiecaniem.

Poprawka 147

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 9 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2. Państwa członkowskie monitorują i oceniają wdrażanie środków zapobiegających powstawaniu odpadów. W tym celu wykorzystują odpowiednie jakościowe lub ilościowe wskaźniki i cele, w szczególności dotyczące ilości ***odpadów komunalnych*** na mieszkańca, które są unieszkodliwiane lub poddawane odzyskowi energii.	2. Państwa członkowskie monitorują i oceniają wdrażanie środków zapobiegających powstawaniu odpadów. W tym celu wykorzystują odpowiednie jakościowe lub ilościowe wskaźniki i cele, w szczególności dotyczące ilości ***w przeliczeniu*** na mieszkańca ***wytworzonych odpadów komunalnych i odpadów komunalnych***, które są unieszkodliwiane lub poddawane odzyskowi energii.

Poprawka 148

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 9 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	2a. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 38a w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez ustanowienie wskaźników do pomiaru postępów w ograniczaniu wytwarzania odpadów i we wdrażaniu środków służących zapobieganiu powstawania odpadów, wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty delegowane zostaną przyjęte w terminie do 18 miesięcy po wejściu w życie niniejszej dyrektywy.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 149

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 9 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
3. Państwa członkowskie monitorują i oceniają wdrażanie swoich środków zapobiegających powstawaniu odpadów żywnościowych poprzez pomiar poziomów marnotrawienia żywności na podstawie metody ***określonej*** zgodnie z ***ust. 4***.	3. Państwa członkowskie monitorują i oceniają wdrażanie swoich środków zapobiegających powstawaniu odpadów żywnościowych poprzez pomiar poziomów marnotrawienia żywności na podstawie ***wspólnej*** metody***. Do dnia 31 grudnia 2017 r. Komisja przyjmie akt delegowany zgodnie z art. 38a w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez określenie metody jednolitego pomiaru poziomów marnotrawienia żywności, obejmującej minimalne wymogi jakościowe. Metoda ta uwzględnia środki służące zapobieganiu powstawania odpadów wdrażane w postaci darowizn lub inne sposoby zapobiegania zamianie żywności w odpady.***

Poprawka 236

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 –punkt 9

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 9 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	3a. Do dnia 31 grudnia 2020 r. Komisja zbada możliwość określenia wiążących unijnych celów dotyczących ograniczenia marnotrawienia żywności na lata 2025 i 2030 na podstawie obliczeń dokonanych w oparciu o wspólną metodę ustanowioną na mocy ust. 3. W tym celu Komisja sporządzi sprawozdanie, które zostanie przesłane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w stosownym przypadku wraz z dołączonym do niego wnioskiem ustawodawczym.

Poprawka 150

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 9 – ustęp 3 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	3b. Państwa członkowskie monitorują i oceniają wdrażanie swoich środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów morskich wytwarzanych na lądzie dzięki pomiarowi ilości odpadów morskich wytwarzanych na lądzie prowadzonemu według wspólnej metody. Do dnia 31 grudnia 2017 r. Komisja przyjmie akt delegowany zgodnie z art. 38a w celu ustanowienia metody jednolitego pomiaru ilości odpadów morskich pochodzących ze źródeł lądowych, w tym minimalnych wymogów jakościowych.

Poprawka 151

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 9 – punkt 3 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	3c. Do dnia 31 grudnia 2018 r. Komisja zbada możliwość określenia unijnych celów dotyczących zapobiegania powstawaniu odpadów na lata 2025 i 2030 na podstawie wspólnego wskaźnika obliczonego na podstawie całkowitej ilości wytwarzanych odpadów komunalnych w przeliczeniu na mieszkańca. W tym celu Komisja sporządzi sprawozdanie, które zostanie przesłane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w stosownym przypadku wraz z dołączonym do niego wnioskiem ustawodawczym.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 152

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 9 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
4. ***Komisja może przyjąć akty wykonawcze w celu ustanowienia wskaźników do pomiaru ogólnych postępów we wdrażaniu środków zapobiegających powstawaniu odpadów. Aby zagwarantować jednolity pomiar poziomów marnotrawienia żywności, Komisja przyjmie akt wykonawczy w celu ustanowienia wspólnej metody, obejmującej minimalne wymogi jakości. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 39 ust. 2.***	***skreśla się***

Poprawka 153

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 9 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
5. ***Europejska Agencja Środowiska co roku publikuje sprawozdanie opisujące postępy każdego państwa członkowskiego i całej Unii w zapobieganiu powstawaniu odpadów, w tym postępy w zakresie oddzielenia wytwarzania odpadów od wzrostu gospodarczego oraz przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym.***	***skreśla się***

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 154

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9 a (nowy)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 9 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	9a) dodaje się artykuł w brzmieniu:
	„Artykuł 9a
	Ponowne użycie
	1. ***Państwa członkowskie wspierają tworzenie systemów promujących ponowne użycie i wydłużenie okresu żywotności produktów pod warunkiem, że jakość i bezpieczeństwo produktów nie jest zagrożone.***
	2. ***Państwa członkowskie podejmują środki w celu wspierania ponownego wykorzystania produktów, zwłaszcza tych zawierających znaczne ilości surowców krytycznych. Środki te mogą obejmować zachęcanie do tworzenia i wspierania uznanych sieci ponownego użycia i systemów zwrotu kaucji, systemów zwrotu i ponownego napełnienia i zachęcanie do regeneracji produktów, odnawiania i zmiany przeznaczenia produktów.***
	Państwa członkowskie wykorzystują instrumenty i środki ekonomiczne oraz mogą ustanowić cele ilościowe.
	3. ***Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zapewnić podmiotom zajmującym się ponownym użyciem dostępu do instrukcji obsługi, części zamiennych, informacji technicznych lub jakichkolwiek innych narzędzi, sprzętu bądź oprogramowania wymaganych do ponownego użycia produktów, bez uszczerbku dla praw własności intelektualnej.";***

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 155

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9 b (nowy)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 9 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	9b) dodaje się artykuł w brzmieniu:
	„Artykuł 9b
	Platformy dzielenia się
	1. ***Komisja aktywnie promuje platformy dzielenia się jako model biznesowy. Komisja działa na rzecz stworzenia silnego powiązania między tymi platformami i nowymi wytycznymi dotyczącymi gospodarki dzielenia się i bada wszystkie możliwe środki w celu stworzenia zachęt, włącznie z rozszerzoną odpowiedzialnością producenta, zamówieniami publicznymi i ekoprojektem.***
	2. ***Państwa członkowskie wspierają tworzenie systemów promujących platformy dzielenia się we wszystkich sektorach."***

Poprawka 156

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9 c (nowy)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 10 – ustęp 2

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	9c) art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
2. ***W przypadkach gdy jest to konieczne, aby*** uzyskać zgodność z ust. 1 oraz aby ułatwić lub usprawnić odzysk, odpady ***powinny być*** zbierane oddzielnie***, jeżeli jest to wykonalne z punktu widzenia technicznego, ekonomicznego i środowiskowego,*** i nie ***powinny być*** mieszane z innymi odpadami lub innymi materiałami o odmiennych właściwościach.	„2. ***Aby*** uzyskać zgodność z ust. 1 oraz aby ułatwić lub usprawnić odzysk, odpady ***są*** zbierane oddzielnie i nie ***są*** mieszane z innymi odpadami lub innymi materiałami o odmiennych właściwościach.";

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego państwa członkowskie mogą wyłączyć obszary słabo zaludnione, jeśli wykazano, że selektywne zbieranie nie prowadzi do najlepszego dla środowiska wyniku całkowitego przy uwzględnieniu myślenia w kategoriach cyklu życia.
	Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o zamiarze skorzystania z tego odstępstwa. Komisja dokonuje przeglądu powiadomienia i ocenia, czy odstępstwo jest uzasadnione, z uwzględnieniem celów niniejszej dyrektywy. Jeżeli w ciągu dziewięciu miesięcy od powiadomienia Komisja nie zgłosi zastrzeżeń, odstępstwo uznaje się za przyznane. Jeżeli Komisja zgłasza zastrzeżenia, przyjmuje decyzję i informuje o niej odpowiednio dane państwo członkowskie.";

Poprawka 157

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9 d (nowy)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 10 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	9d) w art. 10 dodaje się ustęp brzmieniu:
	„2a. Państwa członkowskie podejmują środki w celu zapewnienia, że odpady, które zostały selektywnie zebrane zgodnie z art. 11 ust. 1 i art. 22, nie są przyjmowane w spalarni, z wyjątkiem pozostałości wynikających z sortowania odpadów.".

Poprawka 158

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9 e (nowy)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 10 – punkt 2 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	9e) w art. 10 dodaje się ustęp brzmieniu:
	„2b. W stosownych przypadkach państwa członkowskie podejmują konieczne środki w celu przeprowadzania dekontaminacji odpadów niebezpiecznych przed odzyskiem.";

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 159

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 10 – litera -a (nowa)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 11 – nagłówek

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	-a) tytuł otrzymuje brzmienie:
Ponowne wykorzystanie i recykling	„Przygotowanie do ponownego użycia i recykling”

Poprawka 160

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 10 – litera a

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 11 – ustęp 1 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. Państwa członkowskie podejmują ***odpowiednie*** środki w celu wspierania przygotowania do ponownego użycia produktów, ***zwłaszcza*** poprzez ***zachęcanie do*** tworzenia i ***wspierania*** sieci ponownego użycia ***i napraw*** oraz ułatwienie dostępu takich sieci do punktów zbierania odpadów ***oraz*** wspieranie wykorzystania instrumentów ekonomicznych, kryteriów udzielania zamówień, celów ilościowych lub innych środków.	1. Państwa członkowskie podejmują środki w celu wspierania przygotowania do ponownego użycia produktów, ***m.in.*** poprzez ***ułatwianie*** tworzenia i ***uznawania podmiotów i*** sieci ***zajmujących się przygotowaniem do*** ponownego użycia***, zwłaszcza tych działających jako przedsiębiorstwa społeczne,*** oraz ułatwienie dostępu takich ***uznanych podmiotów i*** sieci do punktów zbierania odpadów***, a także poprzez*** wspieranie wykorzystania instrumentów ekonomicznych, kryteriów udzielania zamówień, celów ilościowych lub innych środków.

Poprawka 161

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 10 – litera a

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 11 – ustęp 1 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Państwa członkowskie podejmują środki wspierające wysoką jakość recyklingu i w tym celu wprowadzają selektywną zbiórkę odpadów, ***jeżeli jest to wykonalne z punktu widzenia technicznego***, ***ekonomicznego i środowiskowego oraz właściwe*** w celu spełnienia niezbędnych norm jakości dla odpowiednich sektorów recyklingu ***i osiągnięcia celów określonych w ust. 2***.	Państwa członkowskie podejmują środki wspierające wysoką jakość recyklingu i w tym celu wprowadzają selektywną zbiórkę odpadów, ***o której mowa w art. 10 ust. 2***, w celu spełnienia niezbędnych norm jakości dla odpowiednich sektorów recyklingu.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 162

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 10 – litera a a (nowa)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 11 – ustęp 1 – akapit 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	aa) ***w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:***
	„Państwa członkowskie wykorzystują instrumenty regulacyjne i ekonomiczne w celu stworzenia zachęt dla korzystania z poddanych dekontaminacji surowców wtórnych.";

Poprawka 164

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 10 – litera a b (nowa)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 11 – ustęp 1 – akapit 3

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	ab) ***w ust. 1 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:***
Z zastrzeżeniem art. 10 ust. 2, do roku 2015 selektywna zbiórka odpadów będzie obowiązywać przynajmniej w odniesieniu do: papieru, metalu, plastiku i szkła.	„Z zastrzeżeniem art. 10 ust. 2, do roku 2015 selektywna zbiórka odpadów będzie obowiązywać przynajmniej w odniesieniu do: papieru, metalu, plastiku i szkła. ***Ponadto państwa członkowskie do 2020 r. ustanawiają obowiązkową selektywną zbiórkę tekstyliów."***

Poprawka 165

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 10 – litera b

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 11 – ustęp 1 – akapit 4

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Państwa członkowskie podejmują środki ***wspierające systemy sortowania*** odpadów budowlanych i rozbiórkowych ***oraz*** przynajmniej dla: drewna, ***kruszyw***, metalu, szkła i gipsu.	Państwa członkowskie podejmują środki ***zapewniające sortowanie*** odpadów budowlanych i rozbiórkowych przynajmniej dla: drewna, ***frakcji mineralnych (betonu, cegieł, płytek i wyrobów ceramicznych)***, metalu, ***tworzyw sztucznych, tynków,*** szkła i gipsu. ***Państwa członkowskie mogą wykorzystywać środki wymienione w załączniku IVa.***

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	Państwa członkowskie zachęcają do prowadzenia audytów przedrozbiórkowych w celu zminimalizowania zawartości zanieczyszczeń lub innych niepożądanych substancji w odpadach pochodzących z budownictwa i rozbiórki, przyczyniając się w ten sposób do wysokiej jakości recyklingu.

Poprawka 166

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 10 – litera b a (nowa)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 11 – ustęp 1 – akapit 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	ba) ***w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:***
	„Państwa członkowskie podejmują środki wspierające systemy sortowania odpadów handlowych i przemysłowych przynajmniej dla: metali, tworzyw sztucznych, papieru i tektury, bioodpadów, szkła i drewna.";

Poprawka 167

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 10 – litera b b (nowa)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 11 – ustęp 2 – wprowadzenie

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	bb) ***w ust. 2 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:***
Aby dostosować się do celów niniejszej dyrektywy oraz przybliżyć do celu, jakim jest ***europejskie społeczeństwo recyklingu*** o wysokiej wydajności zasobów, państwa członkowskie przyjmują wszelkie niezbędne środki służące realizacji następujących celów:	***„Aby*** dostosować się do celów niniejszej dyrektywy oraz przybliżyć do celu, jakim jest ***europejska gospodarka o obiegu zamkniętym*** o wysokiej wydajności zasobów, państwa członkowskie przyjmują wszelkie niezbędne środki służące realizacji następujących celów:";

Poprawka 168

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 10 – litera d

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 11 – ustęp 2 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
c) do 2025 r. przygotowanie do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych zostanie zwiększone wagowo do co najmniej 60 %;	c) do 2025 r. przygotowanie do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych zostanie zwiększone wagowo do co najmniej 60 % ***wytworzonych odpadów komunalnych, przy czym co najmniej 5 % całkowitych odpadów komunalnych będzie przygotowywane do ponownego użycia***;

Poprawka 169

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 10 – litera d

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 11 – ustęp 2 – litera d

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
d) do 2030 r. przygotowanie do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych zostanie zwiększone wagowo do co najmniej ***65*** %.	d) do 2030 r. przygotowanie do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych zostanie zwiększone wagowo do co najmniej ***70*** % ***wytworzonych odpadów komunalnych, przy czym co najmniej 5 % całkowitych odpadów komunalnych będzie przygotowywane do ponownego użycia;***

Poprawka 170

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 10 – litera e

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 11 – ustęp 3 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
3. ***Estonia, Grecja, Chorwacja, Łotwa, Malta, Rumunia i Słowacja mogą otrzymać pięć dodatkowych lat na osiągniecie celów, o których mowa w ust. 2 lit. c) i d). Państwo członkowskie powiadamia Komisję o zamiarze skorzystania z tego przepisu najpóźniej 24 miesiące przed upływem odpowiednich terminów określonych w ust. 2 lit. c) i d). W przypadku przedłużenia terminu państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zwiększenia przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych do co najmniej 50 % i 60 % wagowo, odpowiednio do roku 2025 i 2030.***	3. ***Państwo członkowskie może zażądać przedłużenia o*** pięć ***lat terminu*** na ***osiągnięcie celu***, o ***którym*** mowa w ust. 2 lit. c), ***jeżeli spełnia następujące warunki:***

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	a) ***przygotowało do ponownego użycia i poddało recyklingowi mniej niż 20 % odpadów komunalnych w 2013 r.; oraz***
	b) ***nie jest on włączone do wykazu państw członkowskich, w przypadku których istnieje ryzyko nieosiągnięcia celu przygotowywania do ponownego użycia i recyklingu co najmniej 50 % odpadów komunalnych do 2025 r., ustanowionego na mocy art. 11b ust. 2 lit. b).***
	Państwo członkowskie składa wniosek do Komisji w celu uzyskania takiego przedłużenia najpóźniej 24 miesiące przed upływem terminu określonego w ust. 2 lit. c), ale nie przed publikacją sprawozdania, o którym mowa w art. 11b odniesieniu do osiągnięcia docelowego poziomu emisji określonego w niniejszym ustępie.

Poprawka 171

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 10 – litera e

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 11 – ustęp 3 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Do ***powiadomienia*** należy dołączyć plan wdrażania przedstawiający środki konieczne do zapewnienia zgodności z ***celami*** przed upływem nowego terminu. Plan ***powinien również zawierać*** szczegółowy harmonogram wdrażania proponowanych środków oraz ocenę ich oczekiwanych skutków.	Do ***wniosku o przedłużenie*** należy dołączyć plan wdrażania przedstawiający środki konieczne do zapewnienia zgodności z ***celem*** przed upływem nowego terminu. Plan ***sporządza się w oparciu o ocenę istniejących planów gospodarowania odpadami i zawiera on również*** szczegółowy harmonogram wdrażania proponowanych środków oraz ocenę ich oczekiwanych skutków.
	Ponadto plan, o którym mowa w akapicie trzecim, musi spełniać co najmniej poniższe wymogi:
	a) ***zakłada korzystanie ze stosownych instrumentów ekonomicznych, aby stworzyć zachęty do stosowania hierarchii postępowania z odpadami, o której mowa w art. 4 ust. 1 niniejszej dyrektywy,***
	b) ***wykazuje skuteczne i wydajne wykorzystanie funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności i innych środków za pośrednictwem wymiernych inwestycji długoterminowych finansujących rozwój infrastruktury gospodarowania odpadami potrzebnej do realizacji ustalonych celów;***

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	c) ***zapewnia wysokiej jakości dane statystyczne i wygenerowanie jednoznacznych prognoz dotyczących zdolności w zakresie gospodarowania odpadami i różnic w stosunku do celów określonych w art. 11 ust. 2 niniejszej dyrektywy, art. 6 ust. 1 dyrektywy 94/62/WE i art. 5 ust. 2a, 2b i 2c dyrektywy 1999/31/WE;***
	d) ***określa programy zapobiegania powstawaniu odpadów zgodnie z art. 29 niniejszej dyrektywy;***
	Komisja ocenia, czy wymogi określone w lit. a)–d) zostały spełnione. Wniosek o przedłużenie uważa się za przyjęty, jeżeli Komisja nie zgłosi zastrzeżeń do przedstawionego planu w ciągu pięciu miesięcy od jego otrzymania.
	W przypadku zgłoszenia przez Komisję zastrzeżeń do przedstawionego planu zobowiązuje ona dane państwo członkowskie do przedłożenia poprawionego planu w terminie dwóch miesięcy od otrzymania jej zastrzeżeń.
	Komisja ocenia poprawiony plan w terminie dwóch miesięcy od jego otrzymania i przyjmuje lub odrzuca w formie pisemnej wniosek o przedłużenie terminu. W przypadku braku decyzji ze strony Komisji w podanym terminie wniosek o przedłużenie terminu uważa się za przyjęty.
	Komisja powiadamia Parlament Europejski i Radę o swoich decyzjach w ciągu dwóch miesięcy od ich podjęcia.
	Jeżeli przedłużenie, o którym mowa w akapicie pierwszym, zostanie przyznane, ale państwo członkowski nie przygotuje do ponownego użycia i nie dokona recyklingu co najmniej 50 % odpadów komunalnych do roku 2025 r., przedłużenie jest automatycznie anulowane.

Poprawka 172

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 10 – litera e

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 11 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	3a. Państwo członkowskie może zażądać przedłużenia o pięć lat terminu na osiągnięcie celu, o którym mowa w ust. 2 lit. c), jeżeli spełnia następujące warunki:

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	a) ***spełnia warunki określone w ust. 3 akapit pierwszy lit. a) i b); oraz***
	b) ***nie jest on włączone do wykazu państw członkowskich, w przypadku których istnieje ryzyko nieosiągnięcia celu przygotowywania do ponownego użycia i recyklingu co najmniej 50 % odpadów komunalnych do 2025 r., ustanowionego na mocy art. 11b ust. 2 lit. b).***
	W celu wystąpienia z wnioskiem o przedłużenie, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu, państwo członkowskie kieruje wniosek do Komisji zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu co najmniej 24 miesiące przed upływem terminu określonego w ust. 2 lit. d) niniejszego artykułu, ale nie przed publikacją sprawozdania, o którym mowa w art. 11b odniesieniu do osiągnięcia docelowego poziomu emisji określonego w niniejszym ustępie.
	Jeżeli przedłużenie zostanie przyznane, ale państwo członkowski nie przygotuje do ponownego użycia i nie dokona recyklingu co najmniej 60 % odpadów komunalnych do roku 2030 r., przedłużenie jest automatycznie anulowane.

Poprawka 173

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 10 – litera e

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 11 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
4. ***Najpóźniej*** do dnia 31 grudnia 2024 r. Komisja analizuje cel określony w ust. 2 lit. d) pod kątem jego zwiększenia i rozważa ***określenie celów dla innych strumieni odpadów***. W tym celu sprawozdanie Komisji, w stosownym przypadku z załączonym do niego wnioskiem, zostaje przesłane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.	4. ***Najpóźniej*** do dnia 31 grudnia 2024 r. Komisja analizuje cel określony w ust. 2 lit. d) pod kątem jego zwiększenia i rozważa ***najlepsze praktyki i środki stosowane przez państwa członkowskie z myślą o osiągnięciu tego celu***. W tym celu sprawozdanie Komisji, w stosownym przypadku z załączonym do niego wnioskiem, zostaje przesłane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Poprawka 174

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 10 – litera e

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 11 – ustęp 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	4a. Komisja zbada możliwość ustanowienia celów na lata 2025 i 2030 związanych z przygotowaniem do ponownego użycia i recyklingiem odpadów handlowych, odpadów przemysłowych innych niż odpady niebezpieczne i innych strumieni odpadów. W tym celu do dnia 31 grudnia 2018 r. Komisja sporządzi sprawozdanie, które zostanie przesłane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w stosownym przypadku wraz z dołączonym do niego wnioskiem ustawodawczym.

Poprawka 175

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 10 – litera e

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 11 – punkt 4 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	4b. Komisja rozpatrzy możliwość ustanowienia celów na lata 2025 i 2030 związanych z przygotowaniem do ponownego użycia i recyklingiem odpadów budowlanych i rozbiórkowych. W tym celu do dnia 31 grudnia 2018 r. Komisja sporządzi sprawozdanie, które zostanie przesłane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w stosownym przypadku wraz z dołączonym do niego wnioskiem ustawodawczym.

Poprawka 176

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 11

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 11 a – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. Do celów obliczania czy cele określone w art. 11 ust. 2 lit. c) i d) oraz art. 11 ust. 3 zostały osiągnięte:	1. Do celów obliczania czy cele określone w art. 11 ust. 2 lit. c) i d) oraz art. 11 ust. 3 zostały osiągnięte:

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
a) wagę odpadów komunalnych poddanych recyklingowi należy ***rozumieć*** jako wagę odpadów wprowadzanych w procesie ostatecznego recyklingu;	a) wagę odpadów komunalnych poddanych recyklingowi należy ***mierzyć*** jako wagę odpadów wprowadzanych w procesie ostatecznego recyklingu ***w danym roku***;
b) wagę odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia należy ***rozumieć*** jako wagę odpadów komunalnych, które zostały odzyskane lub zebrane przez uznany podmiot zajmujący się przygotowaniem do ponownego użycia oraz przeszły wszystkie niezbędne czynności w zakresie sprawdzania, oczyszczania i naprawy umożliwiające ponowne użycie bez dalszego sortowania i przetwarzania wstępnego;	b) wagę odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia należy ***mierzyć*** jako wagę odpadów komunalnych, które zostały odzyskane lub zebrane ***w danym roku*** przez uznany podmiot zajmujący się przygotowaniem do ponownego użycia oraz przeszły wszystkie niezbędne czynności w zakresie sprawdzania, oczyszczania i naprawy umożliwiające ponowne użycie bez dalszego sortowania i przetwarzania wstępnego;
c) ***państwa członkowskie mogą uwzględniać produkty i części składowe przygotowywane do ponownego użycia przez uznane podmioty zajmujące się przygotowaniem do ponownego użycia lub w ramach uznanych systemów zwrotu kaucji. Do obliczenia skorygowanego współczynnika odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia i recyklingu z uwzględnieniem wagi produktów i części składowych przygotowanych do ponownego użycia, państwa członkowskie wykorzystują zweryfikowane dane uzyskane od wspomnianych podmiotów i stosują wzór podany w załączniku VI.***	

Poprawka 177

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 11

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 11 a – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	1a. Do dnia 31 grudnia 2018 r. Komisja wystąpi do europejskich organizacji normalizacyjnych o opracowanie europejskich norm jakości dla materiałów odpadowych wprowadzanych do procesu ostatecznego recyklingu i dla surowców wtórnych, w szczególności tworzyw sztucznych, w oparciu o najlepsze dostępne praktyki.

Poprawka 178

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 11

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 11 a – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 1 lit. ***b***) i ***c) oraz załącznika VI*** Komisja, zgodnie z art. 38a, przyjmuje akty delegowane ustanawiające minimalne wymogi jakościowe i wymogi operacyjne dotyczące identyfikacji uznanych podmiotów zajmujących się przygotowaniem do ponownego użycia ***oraz*** uznanych systemów zwrotu kaucji, w tym szczegółowe zasady gromadzenia, weryfikacji i przekazywania danych.	2. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 1 lit. ***a***) i ***b)*** Komisja, zgodnie z art. 38a, przyjmuje akty delegowane ustanawiające minimalne wymogi jakościowe i wymogi operacyjne dotyczące identyfikacji uznanych podmiotów zajmujących się przygotowaniem do ponownego użycia, uznanych systemów zwrotu kaucji ***oraz podmiotów zajmujących się ostatecznym recyklingiem***, w tym szczegółowe zasady gromadzenia***, identyfikowalności***, weryfikacji i przekazywania danych.

Poprawka 179

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 11

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 11 a – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
3. ***Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 wagę odpadów po każdej operacji sortowania można zgłosić jako wagę odpadów komunalnych poddanych recyklingowi, pod warunkiem że:***	3. ***Państwa członkowskie zapewniają, aby przechowywane były dane dotyczące masy produktów i materiałów w momencie ich wyprowadzenia (wyjścia) z zakładu odzysku lub recyklingu/przygotowania do ponownego użycia.***
a) ***takie odpady będące produktem sortowania są wprowadzane do procesu ostatecznego recyklingu;***	
b) ***waga materiałów lub substancji, które nie są poddawane procesowi ostatecznego recyklingu i które są unieszkodliwiane lub poddawane odzyskowi energii, stanowi mniej niż 10 % całkowitej wagi odpadów zgłaszanych jako poddane recyklingowi.***	

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 180

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 11

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 11 a – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
4. ***Państwa*** członkowskie ustanawiają skuteczny system kontroli jakości i identyfikowania odpadów komunalnych, aby zapewnić ***spełnienie warunków określonych*** w ust. ***3 lit. a) i b)***. System ten może obejmować elektroniczne rejestry utworzone na podstawie art. 35 ust. 4, specyfikacje techniczne wymogów jakościowych dotyczących sortowanych odpadów albo wszelkie inne równoważne środki zapewniające wiarygodność i dokładność gromadzonych danych na temat odpadów pochodzących z recyklingu.	4. ***Zgodnie z ust. 2 państwa*** członkowskie ustanawiają skuteczny system kontroli jakości i identyfikowania odpadów komunalnych, aby zapewnić ***zgodność z przepisami określonymi*** w ust. ***1***. System ten może obejmować elektroniczne rejestry utworzone na podstawie art. 35 ust. 4, specyfikacje techniczne wymogów jakościowych dotyczących sortowanych odpadów albo wszelkie inne równoważne środki zapewniające wiarygodność i dokładność gromadzonych danych na temat odpadów pochodzących z recyklingu. ***Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wybranej metodzie kontroli jakości i identyfikowania.***

Poprawka 181

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 11

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 11 a – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
5. Do celów obliczenia, czy cele ustanowione w art. 11 ust. 2 lit. c) i d) i art. 11 ust. 3 zostały osiągnięte, państwa członkowskie mogą uwzględnić recykling metali, który odbywa się w związku ze spalaniem, proporcjonalnie do ilości spalanych odpadów komunalnych, pod warunkiem że te metale poddane recyklingowi spełniają określone wymogi jakościowe.	5. Do celów obliczenia, czy cele ustanowione w art. 11 ust. 2 lit. c) i d) i art. 11 ust. 3 zostały osiągnięte, państwa członkowskie – ***po przyjęciu przez Komisję aktu delegowanego, o którym mowa w ust. 6 niniejszego artykułu*** – mogą uwzględnić recykling metali, który odbywa się w związku ze spalaniem ***lub współspalaniem***, proporcjonalnie do ilości spalanych ***lub współspalanych*** odpadów komunalnych, pod warunkiem że te metale poddane recyklingowi spełniają określone wymogi jakościowe ***i że odpady posortowano przed spaleniem lub spełniono obowiązek wprowadzenia selektywnego zbierania papieru, metalu, tworzyw sztucznych, szkła i bioodpadów***.

Poprawka 182

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 11

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 11 a – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
6. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 5, Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 38a ustanawiające wspólną metodę obliczania masy metali poddanych recyklingowi w związku ze spalaniem, w tym kryteria jakości dla metali pochodzących z recyklingu.	6. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 5, Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 38a ustanawiające wspólną metodę obliczania masy metali poddanych recyklingowi w związku ze spalaniem ***lub współspalaniem***, w tym kryteria jakości dla metali pochodzących z recyklingu.

Poprawka 183

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 12

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 11 b – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. Komisja, we współpracy z Europejską Agencją Środowiska, opracowuje sprawozdania z postępów w osiąganiu celów określonych w art. 11 ust. 2 lit. c) i d) oraz art. ***11*** ust. ***3*** najpóźniej trzy lata przed każdym terminem określonym w tych przepisach.	1. Komisja, we współpracy z Europejską Agencją Środowiska, opracowuje sprawozdania z postępów w osiąganiu celów określonych w art. 11 ust. 2 lit. c) i d)***, art. 11 ust. 3 i 3a*** oraz art. ***21*** ust. ***1a*** najpóźniej trzy lata przed każdym terminem określonym w tych przepisach.

Poprawka 184

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 12

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 11 b – punkt 2 – litera b a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	ba) ***przykłady najlepszych praktyk stosowanych w całej Unii, mogące być wskazówką w dążeniu do osiągnięcia celów.***

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 185

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 12

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 11 b – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	2a. W razie potrzeby sprawozdania, o których mowa w ust. 1, dotyczą wdrożenia innych wymogów niniejszej dyrektywy, takich jak przewidywanie osiągnięcia celów zawartych w programach zapobiegania powstawaniu odpadów, o których mowa w art. 29, oraz odsetek i ilość w przeliczeniu na mieszkańca odpadów komunalnych, które są unieszkodliwiane i poddawane odzyskowi energii.

Poprawka 186

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 12 a (nowy)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 12 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	12a) w art. 12 dodaje się ustęp w brzmieniu:
	„1a. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zadbania o to, by do 2030 r. ilość unieszkodliwianych odpadów komunalnych została zmniejszona do co najwyżej 10 % całkowitej ilości wytwarzanych odpadów komunalnych.";

Poprawka 187

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 12 b (nowy)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 12 – punkt 1 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	12b) w art. 12 dodaje się ustęp w brzmieniu:
	„1b. Komisja poddaje przeglądowi procesy unieszkodliwiania wymienione w załączniku I. W świetle tego przeglądu Komisja przyjmuje uzupełniające niniejszą dyrektywę akty delegowane określające kryteria techniczne oraz procedury operacyjne związane z procesami unieszkodliwiania D2, D3, D4, D6, D7 i D12. W stosownym przypadku te akty delegowane ustanawiają zakaz przeprowadzania procesów unieszkodliwiania, które nie spełniają wymogów zawartych w art. 13.";

Poprawka 188

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 12 c (nowy)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 12 – punkt 1 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	12c) w art. 12 dodaje się ustęp w brzmieniu:
	„1c. Państwa członkowskie podejmują szczególne środki, aby zapobiec usuwaniu odpadów, bezpośrednio i pośrednio, do środowiska morskiego. Państwa członkowskie składają Komisji sprawozdanie dotyczące środków wprowadzonych w celu wykonania niniejszego ustępu 18 miesięcy po wejściu w życie niniejszej dyrektywy, a następnie co dwa lata, poczynając od tej daty. W ciągu sześciu miesięcy Komisja publikuje na podstawie przekazanych informacji dwuletnie sprawozdanie.
	Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu ustanowienia warunków i wskaźników na potrzeby wykonania niniejszego ustępu. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 39 ust. 2.";

Poprawka 189

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 12 d (nowy)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 15 – ustęp 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	12d) w art. 15 dodaje się ustęp w brzmieniu:
	„4a. Zgodnie z dyrektywą 2014/24/UE państwa członkowskie mogą podejmować środki w celu zadbania o to, by procedura selekcji podmiotów gospodarujących odpadami, przeprowadzana przez władze lokalne i organizacje wdrażające systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta w imieniu producenta produktów, obejmowała klauzule społeczne w trosce o wspieranie roli przedsiębiorstw i platform społecznych i solidarnościowych.";

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 190

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 12 e (nowy)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 18 – ustęp 3

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	12e) art. 18 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
3. ***Z zastrzeżeniem technicznych i ekonomicznych kryteriów wykonalności, w*** przypadku gdy odpady niebezpieczne zostały zmieszane w sposób inny niż określony w ust. 1, ***odpady, o ile to możliwe i niezbędne, rozdziela się w celu zachowania zgodności z art. 13***.	„3. ***W*** przypadku gdy odpady niebezpieczne zostały zmieszane w sposób inny niż określony w ust. 1, ***państwa członkowskie, nie naruszając przepisów art. 36, dopilnowują rozdzielenia odpadów, o ile jest to technicznie wykonalne***. ***Jeżeli rozdzielenie nie jest technicznie wykonalne, zmieszane odpady przetwarza się w instalacjach, które posiadają zezwolenie na przetwarzanie takich mieszanin, a także poszczególnych składników tej mieszaniny.";***

Poprawka 191

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 12 f (nowy)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 20 – akapit pierwszy a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	12f) w art. 20 dodaje się akapit w brzmieniu:
	„Do dnia 1 stycznia 2020 r. państwa członkowskie wprowadzają systemy selektywnego zbierania i przyjmowania odpadów niebezpiecznych pochodzących z gospodarstw domowych, aby zapewnić odpowiednie postępowanie z odpadami niebezpiecznymi i uniknąć zanieczyszczania innych strumieni odpadów komunalnych.";

Poprawka 192

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 12 g (nowy)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 20 – akapit pierwszy b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	12 g) w art. 20 dodaje się akapit w brzmieniu:
	„Do dnia … [18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy] Komisja opracuje wytyczne, by wesprzeć państwa członkowskie w prowadzeniu zbierania i w bezpiecznym gospodarowaniu niebezpiecznymi odpadami pochodzącymi z gospodarstw domowych oraz by im to ułatwić.";

Poprawka 193

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 12 h (nowy)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 21 – ustęp 1 – litera a

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	12h) art. 21 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:
a) ***oleje*** odpadowe były zbierane osobno***, w przypadkach gdy jest to technicznie wykonalne***;	„a) ***oleje*** odpadowe były zbierane osobno;";

Poprawka 194

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 12 i (nowy)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 21 – ustęp 1 – litera c

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	12i) art. 21 ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:
c) ***w przypadkach gdy jest to technicznie wykonalne i opłacalne ekonomicznie, oleje*** odpadowe o różnych cechach nie były mieszane i by oleje odpadowe nie były mieszane z innymi odpadami lub substancjami, jeżeli takie mieszanie stanowi przeszkodę w ich ***przetwarzaniu***.	„c) ***oleje*** odpadowe o różnych cechach nie były mieszane i by oleje odpadowe nie były mieszane z innymi odpadami lub substancjami, jeżeli takie mieszanie stanowi przeszkodę w ich ***regeneracji***.";

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 195

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 12 j (nowy)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 21 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	12j) w art. 21 dodaje się ustęp w brzmieniu:
	„1a. Państwa członkowskie podejmują wszelkie konieczne środki służące temu, aby do roku 2025 regeneracja olejów odpadowych wzrosła do co najmniej 85 % wytworzonych olejów odpadowych.
	Oleje odpadowe wysłane do innego państwa członkowskiego w celu regeneracji w tym państwie członkowskim mogą zostać zaliczone jedynie na poczet realizacji celów przez to państwo członkowskie, w którym je zebrano, i to pod warunkiem spełnienia stosownych wymogów rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 dotyczących transgranicznego przemieszczania odpadów niebezpiecznych.
	Odpady wywiezione z Unii w celu przygotowania do ponownego użycia lub recyklingu zalicza się jedynie na poczet realizacji celów przez to państwo członkowskie, w którym je zebrano, jeżeli zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006 eksporter może udowodnić, że przemieszczenie odpadów jest zgodne z wymogami tego rozporządzenia i że regeneracja olejów odpadowych poza Unią odbyła się w warunkach równoważnych z wymogami właściwych przepisów prawa Unii w dziedzinie ochrony środowiska.";

Poprawka 196

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 12 k (nowy)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 21 – ustęp 2

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	12k) art. 21 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
2. ***Dla celów selektywnego zbierania olejów opadowych i ich właściwego przetwarzania*** państwa członkowskie mogą, w zależności od warunków krajowych, zastosować dodatkowe środki, takie jak wymagania techniczne, zasada odpowiedzialności producenta, instrumenty ekonomiczne lub dobrowolne porozumienia.	„2. ***W celu wywiązania się z obowiązków określonych w ust. 1 i 1a*** państwa członkowskie mogą, w zależności od warunków krajowych, zastosować dodatkowe środki, takie jak wymagania techniczne, zasada odpowiedzialności producenta, instrumenty ekonomiczne lub dobrowolne porozumienia.";

Poprawka 197

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 12 l (nowy)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 21 – ustęp 3

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	12l) art. 21 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
3. W przypadkach gdy ***oleje odpadowe, zgodnie z przepisami krajowymi, podlegają wymogom regeneracji, państwa członkowskie mogą postanowić, że takie oleje odpadowe są regenerowane, jeżeli jest to technicznie wykonalne, a w przypadkach gdy*** zastosowanie mają art. 11 lub 12 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 – mogą ograniczyć transgraniczny transport olejów odpadowych ze swojego terytorium do spalarni lub współspalarni, aby dać pierwszeństwo regeneracji olejów odpadowych.	„3. W przypadkach gdy zastosowanie mają art. 11 lub 12 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006***, państwa członkowskie*** mogą ograniczyć transgraniczny transport olejów odpadowych ze swojego terytorium do spalarni lub współspalarni, aby dać pierwszeństwo regeneracji olejów odpadowych.”;

Poprawka 198

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 13

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 22 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Państwa członkowskie zapewniają ***selektywne zbieranie*** bioodpadów***, jeżeli jest to wykonalne*** z ***punktu widzenia technicznego, ekonomicznego i środowiskowego oraz właściwe w celu spełnienia odpowiednich norm jakości dla kompostu i osiągnięcia celów określonych w*** art. ***11*** ust. 2 ***lit. a), c) i d) oraz art. 11 ust. 3***.	1. ***Państwa*** członkowskie zapewniają ***selektywne zbieranie*** bioodpadów ***u źródła zgodnie*** z art. ***10*** ust. 2.

Poprawka 199

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 13

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 22 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	1a. Państwa członkowskie zachęcają do kompostowania domowego.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 237

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 13

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 22 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Państwa członkowskie podejmują środki, ***w stosownych przypadkach*** i ***zgodnie z art. 4*** i ***13***, ***zachęcające do:***	2. Państwa członkowskie podejmują ***zgodnie z art. 4 i 13*** środki, ***włącznie z systemami identyfikowania*** i ***zapewniania jakości materiałów początkowych i końcowych***, ***mające na celu zapewnienie recyklingu organicznego bioodpadów w sposób, który gwarantuje wysoki poziom ochrony środowiska i którego rezultaty spełniają wysokie standardy jakości.***
a) ***recyklingu, w tym kompostowania i uzyskiwania z bioodpadów sfermentowanej biomasy;***	
b) ***przetwarzania bioodpadów w sposób, który zapewnia wysoki poziom ochrony środowiska;***	
c) ***stosowania bezpiecznych dla środowiska materiałów wyprodukowanych z bioodpadów.***	

Poprawka 242

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 13

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 22 – akapit 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	2a. Wagę bioodpadów poddanych recyklingowi należy rozumieć jako wagę odpadów wprowadzonych do procesu recyklingu organicznego w danym roku.
	Waga materiałów lub substancji, które nie są poddawane procesowi ostatecznego recyklingu i które są unieszkodliwiane lub poddawane odzyskowi energii, nie jest zgłaszana jako waga materiałów lub substancji poddana recyklingowi.

Poprawka 201

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 13

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 22 – ustęp 2b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	2b. Do dnia 31 grudnia 2018 r. Komisja zaproponuje zmianę rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2150/2002 ([1a]) ***w celu wprowadzenia europejskich kodów odpadów dla bioodpadów komunalnych, które zostały selektywnie zebrane u źródła.***

([1a]) ***Rozporządzenie (WE) nr 2150/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2002 r. w sprawie statystyk odpadów (Dz.U. L 332 z 9.12.2002, s. 1).***

Poprawka 238

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 13

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 22 – ustęp 2 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	2c. Do dnia 31 grudnia 2018 r. Komisja wystąpi do europejskich organizacji normalizacyjnych o opracowanie europejskich norm jakości dla bioodpadów wprowadzanych do procesów recyklingu organicznego, a także dla kompostu i produktów pofermentacyjnych, w oparciu o najlepsze dostępne praktyki.

Poprawka 202

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 13 a (nowy)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 24 – ustęp 1 – litera h

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	13a) w art. 24 lit. b) otrzymuje brzmienie:
b) odzysk odpadów.	„b) odzysk odpadów ***innych niż niebezpieczne***.";

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 203

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 14

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 26 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Państwa członkowskie mogą zwolnić właściwe organy z prowadzenia rejestru zakładów lub przedsiębiorstw zajmujących się zbieraniem lub transportem odpadów innych niż niebezpieczne w ilości nieprzekraczającej 20 ton rocznie.	Państwa członkowskie mogą zwolnić właściwe organy z prowadzenia rejestru zakładów lub przedsiębiorstw zajmujących się zbieraniem lub transportem odpadów innych niż niebezpieczne w ilości nieprzekraczającej 20 ton ***i odpadów niebezpiecznych w ilości nieprzekraczającej 2 ton*** rocznie.

Poprawka 204

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 14

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 26 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 38a w celu dostosowania progu dla ilości odpadów innych niż odpady niebezpieczne.	***skreśla się***

Poprawka 205

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 15 – litera a

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 27 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 38a, w celu określenia minimalnych standardów technicznych dla czynności przetwarzania wymagających zezwolenia na mocy art. 23, w przypadkach gdy istnieją dowody, że takie standardy minimalne mogą przynieść korzyści w kategoriach ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska.	1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 38a w celu określenia minimalnych standardów technicznych dla ***wszelkich*** czynności przetwarzania wymagających zezwolenia na mocy art. 23***, w szczególności dla selektywnego zbierania, sortowania i recyklingu odpadów***, w przypadkach gdy istnieją dowody, że takie standardy minimalne mogą przynieść korzyści w kategoriach ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska.

Poprawka 206

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 16 – litera a – podpunkt ii

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 28 – ustęp 3 – litera f

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
f) środki na rzecz zwalczania wszelkich form zaśmiecania i uprzątania wszystkich rodzajów odpadów.	f) środki na rzecz zwalczania wszelkich form zaśmiecania***, zapobiegania im*** i uprzątania wszystkich rodzajów odpadów.

Poprawka 207

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 16 – litera a – podpunkt ii a (nowy)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 28 – ustęp 3 – litera f a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(iia) dodaje się punkt w brzmieniu:
	„fa) ***wystarczające możliwości finansowania na potrzeby władz lokalnych w celu propagowania zapobiegania powstawaniu odpadów oraz w celu opracowania optymalnych systemów i infrastruktury selektywnego zbierania odpadów, aby osiągnąć cele określone w niniejszej dyrektywie.";***

Poprawka 208

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 16 – litera b

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 28 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
5. Plany gospodarki odpadami są zgodne z wymogami dotyczącymi planowania gospodarowania odpadami, określonymi w art. 14 dyrektywy 94/62/WE, celami określonymi w art. 11 ust. 2 ***i 3*** niniejszej dyrektywy oraz z wymogami art. 5 dyrektywy 1999/31/WE.	5. Plany gospodarki odpadami są zgodne z wymogami dotyczącymi planowania gospodarowania odpadami, określonymi w art. 14 dyrektywy 94/62/WE, celami określonymi w art. 11 ust. 2 niniejszej dyrektywy oraz z wymogami art. 5 dyrektywy 1999/31/WE.“;

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 209

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 17 – litera a

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 29 – ustęp 1 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. ***Państwa*** członkowskie opracowują programy zapobiegania powstawaniu odpadów określające środki w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów zgodnie z art. ***1, 4 i 9***.	1. ***Aby przyczynić się do osiągnięcia przynajmniej celów wymienionych w art. 1, 4 i art. 9 ust. - 1, państwa*** członkowskie opracowują programy zapobiegania powstawaniu odpadów określające ***przynajmniej*** środki w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów zgodnie z art. ***9 ust. 1***.

Poprawka 210

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 17 – litera a a (nowa)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 29 – ustęp 1 – akapit 2

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	aa) ***w ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:***
Programy te są zintegrowane z planami gospodarki odpadami, przewidzianymi w art. 28, lub w stosownych przypadkach z innymi programami dotyczącymi polityki w dziedzinie środowiska, lub funkcjonują jako odrębne programy. W przypadku gdy taki program jest zintegrowany z planem gospodarowania odpadami lub innymi programami, środki służące zapobieganiu ***powstawania*** odpadów muszą zostać wyraźnie zdefiniowane.	Programy te są zintegrowane z planami gospodarki odpadami, przewidzianymi w art. 28, lub w stosownych przypadkach z innymi programami dotyczącymi polityki w dziedzinie środowiska, lub funkcjonują jako odrębne programy. W przypadku gdy taki program jest zintegrowany z planem gospodarowania odpadami lub innymi programami, ***cele i*** środki służące zapobieganiu ***powstawaniu*** odpadów muszą zostać wyraźnie zdefiniowane.”;

Poprawka 211

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 17 – litera a b (nowa)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 29 – ustęp 2

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	ab) ***ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:***
2. ***Programy określone*** w ust. 1 ***ustalają cele zapobiegania powstawaniu odpadów***. Państwa członkowskie opisują ***istniejące środki zapobiegawcze*** i oceniają użyteczność ***przykładów*** środków wskazanych w załączniku IV lub innych stosownych środków.	„2. ***W programach, o których mowa*** w ust. 1***, państwa członkowskie opisują przynajmniej sposób wdrażania środków zapobiegawczych, o których mowa w art. 9 ust. 1, i ich wkład w osiągnięcie celów określonych w art. 9 ust. - 1. W stosownych przypadkach*** państwa członkowskie opisują ***wkład instrumentów i środków wymienionych w załączniku IVa*** i oceniają użyteczność ***przykładowych*** środków wskazanych w załączniku IV lub innych stosownych środków.”;

Poprawka 212

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 17 – litera a c (nowa)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 29 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	ac) ***dodaje się ustęp w brzmieniu:***
	„2a. Państwa członkowskie w ramach swoich programów zapobiegania powstawaniu odpadów, o których mowa w niniejszym artykule, przyjmują szczegółowe programy zapobiegania powstawaniu odpadów żywnościowych.”;

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 213

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 17 a (nowy)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 30 – ustęp 2

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	17a) art. 30 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
2. ***Wzywa się Europejską Agencję*** Ochrony Środowiska ***do dołączania do swojego sprawozdania rocznego przeglądu*** postępów w realizacji i wdrażaniu programów zapobiegania powstawaniu odpadów.	„2. ***Europejska Agencja*** Ochrony Środowiska ***publikuje co dwa lata sprawozdanie zawierające przegląd dokonanych*** postępów w realizacji i wdrażaniu programów zapobiegania powstawaniu odpadów ***oraz dokonanych przez każde państwo członkowskie i Unię jako całość osiągnięć pod względem realizacji celów programów zapobiegania powstawaniu odpadów, w tym oddzielenia wytwarzania odpadów od wzrostu gospodarczego i przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym***.”;

Poprawka 214

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 19 – litera b

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 35 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
4. Państwa członkowskie tworzą elektroniczny rejestr lub skoordynowane rejestry w celu ewidencji danych dotyczących odpadów niebezpiecznych, o których mowa w ust. 1, obejmujące swym zakresem całe terytorium geograficzne danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie ***mogą utworzyć*** takie rejestry ***dla innych strumieni odpadów, w szczególności*** strumieni odpadów, dla których w przepisach Unii ustanowione są cele. Państwa członkowskie wykorzystują dane dotyczące odpadów zgłoszone przez podmioty przemysłowe w Europejskim Rejestrze Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń ustanowionym na mocy rozporządzenia (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (*).	4. Państwa członkowskie tworzą elektroniczny rejestr lub skoordynowane rejestry ***bądź korzystają z już istniejących elektronicznych rejestrów lub skoordynowanych rejestrów*** w celu ewidencji danych dotyczących odpadów niebezpiecznych, o których mowa w ust. 1, obejmujące swym zakresem całe terytorium geograficzne danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie ***tworzą*** takie rejestry ***przynajmniej dla*** strumieni odpadów, dla których w przepisach Unii ustanowione są cele. Państwa członkowskie wykorzystują dane dotyczące odpadów zgłoszone przez podmioty przemysłowe w Europejskim Rejestrze Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń ustanowionym na mocy rozporządzenia (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (*).

Poprawka 215

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 21

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 37 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji dane dotyczące ***wdrażania*** art. 11 ust. 2 lit. a)–d) ***oraz*** art. 11 ust. 3 na każdy rok kalendarzowy. ***Zgłaszają*** te dane drogą elektroniczną w terminie ***18*** miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, którego dotyczą zebrane dane. Dane są zgłaszane w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 6. Pierwsze sprawozdanie ***obejmuje*** dane za okres od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.	1. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji dane dotyczące ***postępów w osiąganiu celów określonych w art. 9 ust. - 1,*** art. 11 ust. 2 lit. a)–d), art. 11 ust. 3 ***i 3a oraz art. 21*** na każdy rok kalendarzowy. ***Państwa członkowskie gromadzą i przetwarzają*** te dane ***zgodnie ze wspólną metodą, o której mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, i zgłaszają je*** drogą elektroniczną w terminie ***12*** miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, którego dotyczą zebrane dane. Dane są zgłaszane w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 6. Pierwsze sprawozdanie ***dotyczące celów określonych w art. 11 ust. 2 lit. c) i d) oraz art. 11 ust. 3 obejmie*** dane za okres od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

Poprawka 216

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 21

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 37 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2. ***Państwa członkowskie zgłaszają Komisji dane dotyczące wdrażania art. 9 ust. 4 co dwa lata. Zgłaszają te dane drogą elektroniczną w terminie 18 miesięcy od zakończenia okresu sprawozdawczego, którego dotyczą zebrane dane. Dane są zgłaszane w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 6. Pierwsze sprawozdanie obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.***	***skreśla się***

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 217

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 21

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 37 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	3a. Do celów sprawdzenia zgodności z art. 11 ust. 2 lit. c) i d) ilość odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia zgłasza się oddzielnie od ilości odpadów poddanych recyklingowi.

Poprawka 218

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 21

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 37 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
5. Komisja dokonuje przeglądu danych zgłoszonych zgodnie z niniejszym artykułem i publikuje sprawozdanie dotyczące wyników tego przeglądu. ***Sprawozdanie to obejmuje ocenę organizacji*** gromadzenia danych, ***źródeł*** danych i ***metodyki stosowanej*** przez państwa członkowskie***, jak również kompletności***, ***rzetelności***, ***aktualności*** oraz ***spójności tych*** danych. Ocena może zawierać konkretne zalecenia dotyczące usprawnień. Sprawozdanie to ***jest sporządzane*** co trzy lata.	5. Komisja dokonuje przeglądu danych zgłoszonych zgodnie z niniejszym artykułem i publikuje sprawozdanie dotyczące wyników tego przeglądu. ***Do czasu przyjęcia aktu delegowanego, o którym mowa w ust. 6, w sprawozdaniu tym ocenia się organizację*** gromadzenia danych, ***źródła*** danych i ***metodę stosowaną*** przez państwa członkowskie***. W każdym wypadku Komisja ocenia kompletność***, ***rzetelność***, ***aktualność*** oraz ***spójność*** danych. Ocena może zawierać konkretne zalecenia dotyczące usprawnień. Sprawozdanie to ***sporządza się dziewięć miesięcy po pierwszym zgłoszeniu danych przez państwa członkowskie, a następnie*** co trzy lata.

Poprawka 219

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 21

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 37 – ustęp 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	5a. W sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 5, Komisja uwzględnia informacje dotyczące pełnego wdrożenia niniejszej dyrektywy i ocenia jej skutki dla zdrowia ludzkiego i środowiska. W stosownym przypadku sprawozdaniu może towarzyszyć wniosek w sprawie zmiany niniejszej dyrektywy.

Poprawka 220

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 21

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 37 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
6. Komisja przyjmuje akty ***wykonawcze ustanawiające format zgłaszania danych zgodnie z ust. 1*** i ***2 oraz sprawozdań na temat wypełniania wyrobisk. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 39 ust. 2.***	6. Komisja przyjmuje ***zgodnie z art. 38a*** akty ***delegowane w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez ustanowienie wspólnej metody gromadzenia*** i ***przetwarzania danych, organizacji zbierania danych i źródeł danych, jak również zasad dotyczących formatu zgłaszania danych*** zgodnie z ***ust. 1 oraz sprawozdawczości z przygotowywania do ponownego użycia i wypełniania wyrobisk***.

Poprawka 221

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 21 a (nowy)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 37 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	21a) dodaje się artykuł w brzmieniu:
	„Artykuł 37a
	Ramy gospodarki o obiegu zamkniętym
	Aby wesprzeć środki, o których mowa w art. 1, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2018 r. Komisja:
	a) ***sporządzi sprawozdanie, w którym oceni potrzebę wyznaczenia celów unijnych, a zwłaszcza unijnego celu dotyczącego oszczędnego gospodarowania zasobami, oraz zapotrzebowanie na przekrojowe środki regulacyjne w zakresie zrównoważonej konsumpcji i produkcji; w stosownym przypadku sprawozdaniu będzie towarzyszył wniosek ustawodawczy;***
	b) ***sporządzi sprawozdanie dotyczące spójności unijnych ram regulacyjnych dotyczących produktów, odpadów i chemikaliów w celu wskazania przeszkód utrudniających przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym;***

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	c) ***sporządzi sprawozdanie w celu wskazania interakcji między aktami prawnymi, które mogą hamować rozwój synergii między poszczególnymi branżami i w wyniku uniemożliwiają wykorzystywanie produktów ubocznych, przygotowywanie do ponownego użycia oraz recykling odpadów do konkretnych zastosowań; temu sprawozdaniu będzie w stosownym przypadku towarzyszyć wniosek ustawodawczy lub wskazówki dotyczące sposobów usunięcia wykrytych barier oraz uwolnienia potencjału rynku produktów odpadowych i surowców wtórnych;***
	d) ***przedstawi kompleksowy przegląd unijnych przepisów dotyczących ekoprojektu w celu rozszerzenia ich zakresu tak, by objąć nimi wszystkie główne grupy produktów, w tym grupy produktów niezwiązanych z energią, oraz aby stopniowo wprowadzić wszystkie istotne elementy oszczędnego gospodarowania zasobami do obowiązkowych wymogów dotyczących projektowania produktów i dostosować przepisy w sprawie oznakowania ekologicznego.";***

Poprawka 222

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 21 a (nowy)

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 38 – nagłówek

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	21a) art. 38 tytuł otrzymuje brzmienie:
„Interpretacja i dostosowanie do postępu technicznego"	***„Wymiana informacji i najlepszych praktyk, interpretacja*** i dostosowanie do postępu technicznego"

Poprawka 223

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 38 – ustęp - 1 (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	- 1. Komisja stworzy platformę regularnej i ustrukturyzowanej wymiany informacji i najlepszych praktyk między Komisją a państwami członkowskimi, w tym organami regionalnymi i lokalnymi, dotyczących praktycznego wdrażania wymogów zawartych w niniejszej dyrektywie w trosce o zapewnienie odpowiedniego zarządzania, egzekwowania, współpracy transgranicznej oraz rozpowszechniania najlepszych praktyk i innowacji w dziedzinie gospodarowania odpadami.

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	Platformę wykorzystuje się w szczególności do:
	— wymiany informacji i najlepszych praktyk dotyczących instrumentów i zachęt stosowanych zgodnie z art. 4 ust. 3, aby wspierać osiągnięcie celów określonych w art. 4;
	— wymiany informacji i najlepszych praktyk dotyczących środków określonych w art. 8 ust. 1 i 2;
	— wymiany informacji i najlepszych praktyk dotyczących zapobiegania powstawaniu odpadów i tworzenia systemów sprzyjających ponownemu użyciu i wydłużaniu okresu żywotności;
	— wymiany informacji i najlepszych praktyk dotyczących wdrażania obowiązków związanych z selektywnym zbieraniem;
	— wymiany informacji i najlepszych praktyk dotyczących instrumentów i zachęt na rzecz osiągnięcia celów określonych w art. 11 ust. 2 lit c) i d) oraz w art. 21;
	— wymiany najlepszych praktyk na potrzeby opracowywania środków i systemów śledzenia strumieni odpadów komunalnych od sortowania do procesu ostatecznego recyklingu, co ma kluczowe znaczenie dla kontroli jakości odpadów oraz pomiaru strat w strumieniach odpadów i procesach recyklingu.
	Wyniki tej wymiany informacji i najlepszych praktyk Komisja podaje do wiadomości publicznej.

Poprawka 224

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 38 – ustęp 1 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Komisja ***może opracować*** wytyczne do interpretacji definicji odzysku i unieszkodliwiania.	Komisja ***opracuje*** wytyczne do interpretacji definicji ***odpadów, odpadów komunalnych, zapobiegania powstawaniu odpadów, ponownego użycia, przygotowania do ponownego użycia,*** odzysku i unieszkodliwiania.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 225

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 38 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
3. ***Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 38a w celu zmiany załącznika VI.***	***skreśla się***

Poprawka 226

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 23

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 38 a – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2. Uprawnienia do ***przyjęcia*** aktów delegowanych, o których mowa w art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 1, art. 11a ust. 2 i 6, art. ***26***, art. 27 ust. 1 i 4 ***oraz*** art. 38 ust. 1–***3*** powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [wstawić datę wejścia w życie niniejszej dyrektywy].	2. Uprawnienia do ***przyjmowania*** aktów delegowanych, o których mowa w art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 2 ***i 4***, art. 7 ust. 1, art. ***8 ust. 5, art. 9 ust. 2a, 3 i 3a, art.*** 11a ust. 2 i 6, art. ***12 ust. 1b***, art. 27 ust. 1 i 4***, art. 37 ust. 6 oraz*** art. 38 ust. 1 ***i 2*** powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [wstawić datę wejścia w życie niniejszej dyrektywy].

Poprawka 227

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 23

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 38 a – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 1, art. 11a ust. 2 i 6, art. ***26***, art. 27 ust. 1 i 4 oraz art. 38 ust. 1–***3*** może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji ***późniejszym terminie***. Nie wpływa ona na ważność ***jakichkolwiek*** już obowiązujących aktów delegowanych.	3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 2 ***i 4***, art. 7 ust. 1***, art. 8 ust. 5, art. 9 ust. 2a, 3 i 3a***, art. 11a ust. 2 i 6, art. ***12 ust. 1b***, art. 27 ust. 1 i 4***, art. 37 ust. 6*** oraz art. 38 ust. 1 ***i 2*** może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w ***późniejszym terminie*** określonym w tej decyzji . Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

Poprawka 228

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 23

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 38 a – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	3a. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 229

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 23

Dyrektywa 2008/98/WE

Artykuł 38 a – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 1, art. 11a ust. 2 i 6, art. ***26***, art. 27 ust. 1 i 4 oraz art. 38 ust. 1–***3*** wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski ***albo*** Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.	5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 2 ***i 4***, art. 7 ust. 1, art. ***8 ust. 5, art. 9 ust. 2a, 3 i 3a, art.*** 11a ust. 2 i 6, art. ***12 ust. 1b***, art. 27 ust. 1 i 4***, art. 37 ust. 6*** oraz art. 38 ust. 1 ***i 2*** wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ***ani*** Parlament Europejski***, ani*** Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Poprawka 230

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 24 a (nowy)

Dyrektywa 2008/98/WE

Załącznik II – punkt R13 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	24a) w załączniku II dodaje się punkt w brzmieniu:
	„R13 a: Przygotowanie do ponownego użycia.";

Poprawka 231

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 24 b (nowy)

Dyrektywa 2008/98/WE

Załącznik IV a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	24b) dodaje się załącznik IVa zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Poprawka 232

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 25

Dyrektywa 2008/98/WE

Załącznik VI (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
25) ***dodaje się załącznik VI zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.***	***skreśla się***

Poprawka 233

Wniosek dotyczący dyrektywy

Załącznik I

Dyrektywa 2008/98/WE

Załącznik VI

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Metoda obliczania przygotowania do ponownego użycia produktów i komponentów do celów art. 11 ust. 2 lit. c) i d) oraz art. 11 ust. 3	***skreśla się***
Państwa członkowskie obliczają skorygowany współczynnik recyklingu i przygotowania do ponownego użycia zgodnie z art. 11 ust. 2 lit. c) i d) oraz art. 11 ust. 3 według następującego wzoru:	
$$E = \frac{(A + R) \cdot 100}{(P + R)}$$	
E: skorygowany współczynnik recyklingu i przygotowania do ponownego użycia w danym roku;	
A: waga odpadów komunalnych poddanych recyklingowi lub przygotowanych do ponownego użycia w danym roku;	
R: waga produktów i komponentów przygotowanych do ponownego użycia w danym roku;	
P: waga odpadów komunalnych wytworzonych w danym roku.	

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 234

Wniosek dotyczący dyrektywy

Załącznik -I (nowy)

Dyrektywa 2008/98/WE

Załącznik IV a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	Załącznik -I
	Dodaje się załącznik IVa w brzmieniu:
	„Załącznik IVa
	Orientacyjny wykaz instrumentów wspierających przechodzenie na gospodarkę o obiegu zamkniętym
	1. ***Instrumenty ekonomiczne:***
	1.1 ***stopniowe podnoszenie podatków od składowania lub opłat za składowanie w odniesieniu do wszystkich kategorii odpadów (komunalnych, obojętnych, innych);***
	1.2 ***wprowadzenie lub podniesienie podatków od spalania bądź opłat za spalanie;***
	1.3 ***wprowadzenie systemów opłat proporcjonalnych do ilości wyrzucanych odpadów;***
	1.4 ***środki służące zwiększeniu opłacalności istniejących i przyszłych systemów odpowiedzialności producenta;***
	1.5 ***rozszerzenie zakresu finansowej lub operacyjnej odpowiedzialności producenta na nowe strumienie odpadów;***
	1.6 ***zachęty ekonomiczne dla władz lokalnych do sprzyjania zapobieganiu powstawaniu odpadów oraz do tworzenia i rozwijania systemów selektywnego zbierania;***
	1.7 ***środki wspierające rozwój sektora ponownego użycia;***
	1.8 ***środki służące zniesieniu dopłat niezgodnych z hierarchią postępowania z odpadami;***
	2. ***Inne środki:***
	2.1 ***zrównoważone zamówienia publiczne sprzyjające zrównoważonej produkcji i konsumpcji;***
	2.2 ***środki techniczne i środki polityki budżetowej wspierające rozwój rynków dla produktów wprowadzonych do ponownego użytku i materiałów pochodzących z recyklingu (w tym z kompostowania) oraz podnoszące jakość materiałów pochodzących z recyklingu;***

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	2.3 ***wprowadzanie najlepszych dostępnych technik przetwarzania odpadów mających na celu usunięcie substancji stanowiących bardzo duże zagrożenie, gdy jest to technicznie wykonalne i opłacalne;***
	2.4 ***środki mające na celu poszerzenie wiedzy społeczeństwa na temat prawidłowego gospodarowania odpadami i zmniejszania ilości odpadów, w tym kampanie ad hoc służące ograniczeniu ilości odpadów u źródła oraz zapewnieniu wysokiego poziomu uczestnictwa w systemach selektywnego zbierania odpadów;***
	2.5 ***środki mające na celu zapewnienie odpowiedniej koordynacji, w tym z wykorzystaniem środków elektronicznych, między wszystkimi właściwymi organami publicznymi zaangażowanymi w gospodarowanie odpadami oraz zapewnienie zaangażowania innych kluczowych zainteresowanych podmiotów;***
	2.6 ***wykorzystanie europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych do finansowania rozwoju infrastruktury gospodarowania odpadami potrzebnej do osiągnięcia odpowiednich celów.”.***

Wtorek, 14 marca 2017 r.

P8_TA(2017)0071

Składowanie odpadów ***I

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 14 marca 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów (COM(2015)0594 – C8-0384/2015 – 2015/0274(COD)) ([1])

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2018/C 263/31)

Poprawka 1

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw - 1 (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(-1) Z uwagi na zależność Unii od importu surowców oraz szybkie wyczerpanie się w krótkiej perspektywie czasowej znacznych ilości zasobów naturalnych kluczowym wyzwaniem jest odzyskiwanie jak największych ilości zasobów na terytorium Unii oraz przyspieszenie przechodzenia na gospodarkę o obiegu zamkniętym.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw - 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(-1a) Gospodarowanie odpadami należy przekształcić w zrównoważoną gospodarkę materiałami. Zmiana dyrektywy w sprawie składowania odpadów stwarza ku temu okazję.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(1) Gospodarowanie odpadami w Unii należy ulepszyć w celu ochrony, zachowania i poprawy jakości środowiska naturalnego, ochrony zdrowia ludzkiego, zapewnienia ostrożnego i racjonalnego wykorzystywania zasobów naturalnych ***oraz*** wspierania gospodarki o obiegu zamkniętym.	(1) Gospodarowanie odpadami w Unii należy ulepszyć w celu ochrony, zachowania i poprawy jakości środowiska naturalnego, ochrony zdrowia ludzkiego, zapewnienia ostrożnego i racjonalnego wykorzystywania zasobów naturalnych, wspierania gospodarki o obiegu zamkniętym***, zwiększenia efektywności energetycznej oraz zmniejszenia zależności Unii od surowców***.

([1]) Sprawa została odesłana do komisji właściwej w celu przeprowadzenia negocjacji międzyinstytucjonalnych na podstawie art. 59 ust. 4 akapit czwarty Regulaminu (A8-0031/2017).

Poprawka 51

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(1a) Gospodarka o obiegu zamkniętym powinna wdrażać wyraźne postanowienia siódmego programu działań w zakresie środowiska wzywającego do opracowania cykli życia nietoksycznych materiałów, aby odpady poddane recyklingowi mogły być wykorzystywane jako główne i pewne źródło surowców dla Unii.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(2) Cele określone w dyrektywie Rady 1999/31/WE ([14]) dotyczące ograniczeń w zakresie składowania odpadów powinny zostać ***zmienione***, aby lepiej odzwierciedlać unijną ambicję przejścia do gospodarki o obiegu zamkniętym i umożliwić postępy w realizacji inicjatywy na rzecz surowców ([15]) poprzez ***ograniczenie*** ilości odpadów składowanych na składowiskach przeznaczonych dla odpadów innych niż niebezpieczne.	(2) Cele określone w dyrektywie Rady 1999/31/WE ([14]) dotyczące ograniczeń w zakresie składowania odpadów powinny zostać ***wzmocnione***, aby lepiej odzwierciedlać unijną ambicję przejścia do gospodarki o obiegu zamkniętym i umożliwić postępy w realizacji inicjatywy na rzecz surowców ([15]) poprzez ***stopniowe minimalizowanie*** ilości odpadów składowanych na składowiskach przeznaczonych dla odpadów innych niż niebezpieczne. ***Komisja i państwa członkowskie powinny zapewnić włączenie powyższego do zintegrowanej polityki zapewniającej stosowanie hierarchii postępowania z odpadami, sprzyjającej większemu zapobieganiu, ponownemu użyciu i recyklingowi oraz zapobiegającej zastępowaniu składowania odpadów ich spalaniem.***

([14]) Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1).
([15]) COM(2008)0699 i COM(2014)0297.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(4) Aby zapewnić większą spójność przepisów dotyczących odpadów, definicje zawarte w dyrektywie 1999/31/WE należy dostosować do definicji zawartych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE ([16]).	(4) Aby zapewnić większą spójność przepisów dotyczących odpadów, definicje zawarte w dyrektywie 1999/31/WE należy ***w razie potrzeby*** dostosować do definicji zawartych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE ([16]).
([16]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).	([16]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

Poprawka 7

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(5) Dalsze ograniczenia w zakresie składowania odpadów, począwszy od strumieni odpadów, które podlegają selektywnemu zbieraniu (np. tworzyw sztucznych, metali, szkła, papieru lub bioodpadów), przyniosłyby wyraźne korzyści środowiskowe, gospodarcze i społeczne. ***Przy wdrażaniu ograniczeń*** w ***zakresie składowania*** odpadów ***należy uwzględnić wykonalność pod względem technicznym, ekologicznym i ekonomicznym recyklingu lub innego rodzaju odzysku odpadów resztkowych powstających w ramach selektywnego zbierania***.	(5) Dalsze ograniczenia w zakresie składowania odpadów, począwszy od strumieni odpadów, które podlegają selektywnemu zbieraniu (np. tworzyw sztucznych, metali, szkła, papieru lub bioodpadów), ***aby ostatecznie przyjmować wyłącznie odpady resztkowe,*** przyniosłyby wyraźne korzyści środowiskowe, gospodarcze i społeczne. ***Długoterminowe inwestycje w infrastrukturę oraz badania i innowacje odegrają istotną rolę*** w ***zmniejszaniu ilości*** odpadów ***resztkowych w ramach selektywnego zbierania, których recykling lub inny odzysk nie jest obecnie wykonalny ze względów technicznych, środowiskowych bądź gospodarczych***.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(5a) Polityczne i społeczne zachęty do dalszego ograniczania składowania jako zrównoważonej metody postępowania z surowcami naturalnymi w gospodarce o obiegu zamkniętym powinny respektować hierarchię postępowania z odpadami określoną w art. 4 dyrektywy 2008/98/WE i rygorystycznie stosować podejście, w którym zapobieganie ma pierwszeństwo, a zasada ostrożności jest przestrzegana.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(6) Dużą część odpadów komunalnych stanowią odpady komunalne ulegające biodegradacji. Składowanie nieprzetworzonych odpadów ulegających biodegradacji powoduje poważne negatywne skutki dla środowiska w postaci emisji gazów cieplarnianych i zanieczyszczenia wód powierzchniowych i gruntowych, gleby oraz powietrza. Dyrektywa 1999/31/WE ustanawia już wprawdzie cele w zakresie odchodzenia od składowania odpadów w przypadku odpadów ulegających biodegradacji, jednak należy wprowadzić dalsze ograniczenia w zakresie składowania takich odpadów, zakazując składowania odpadów ulegających biodegradacji ***zebranych*** selektywnie zgodnie z art. 22 dyrektywy 2008/98/WE.	(6) Dużą część odpadów komunalnych stanowią odpady komunalne ulegające biodegradacji. Składowanie nieprzetworzonych odpadów ulegających biodegradacji powoduje poważne negatywne skutki dla środowiska w postaci emisji gazów cieplarnianych i zanieczyszczenia wód powierzchniowych i gruntowych, gleby oraz powietrza. Dyrektywa 1999/31/WE ustanawia już wprawdzie cele w zakresie odchodzenia od składowania odpadów w przypadku odpadów ulegających biodegradacji, jednak należy wprowadzić dalsze ograniczenia w zakresie składowania takich odpadów, zakazując składowania odpadów ulegających biodegradacji***, które mają być zbierane*** selektywnie zgodnie z art. 22 dyrektywy 2008/98/WE.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(7) Wiele państw członkowskich nie utworzyło jeszcze w pełni infrastruktury koniecznej do gospodarowania odpadami. Ustalenie celów w zakresie ograniczenia ilości składowanych odpadów jeszcze bardziej ***ułatwi*** selektywne zbieranie, sortowanie i recykling ***odpadów i będzie zapobiegać zablokowaniu*** potencjalnych materiałów nadających się do recyklingu na najniższym poziomie hierarchii postępowania z odpadami.	(7) Wiele państw członkowskich nie utworzyło jeszcze w pełni infrastruktury koniecznej do gospodarowania odpadami. Ustalenie ***jasnych i ambitnych*** celów w zakresie ograniczenia ilości składowanych odpadów jeszcze bardziej ***zachęci do inwestycji ułatwiających*** selektywne zbieranie, sortowanie i recykling ***oraz zapobiegnie blokowaniu*** potencjalnych materiałów nadających się do recyklingu na najniższym poziomie hierarchii postępowania z odpadami.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 11

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(8) Stopniowe ***ograniczanie*** ilości składowanych odpadów jest konieczne w celu zapobieżenia szkodliwym skutkom dla zdrowia ludzi i dla środowiska oraz w celu zapewnienia stopniowego i skutecznego odzysku wartościowych dla gospodarki materiałów odpadowych, opierającego się na prawidłowym gospodarowaniu odpadami zgodnym z hierarchią postępowania z odpadami. ***Ograniczenie to powinno zapobiec powstaniu nadmiernej liczby zakładów*** przetwarzania odpadów ***resztkowych, takich jak zakłady odzysku energii lub zakłady mechaniczno-biologicznego*** przetwarzania ***nieprzetworzonych*** odpadów ***komunalnych niskiej jakości***, gdyż może to doprowadzić do zagrożenia realizacji długofalowych unijnych celów w zakresie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, określonych w art. 11 dyrektywy 2008/98/WE. Z podobnych względów oraz w celu zapobieżenia szkodliwym skutkom dla zdrowia ludzi i dla środowiska państwa członkowskie powinny wprawdzie podjąć wszelkie niezbędne środki w celu zagwarantowania, że składowane są jedynie odpady przetworzone, jednak przestrzeganie takiego obowiązku nie powinno prowadzić do powstania nadmiernej liczby zakładów przetwarzania resztkowych odpadów komunalnych. Ponadto, mając na względzie zapewnienie spójności pomiędzy celami określonymi w art. 11 dyrektywy 2008/98/WE i celem w zakresie ograniczenia ilości składowanych odpadów określonym w art. 5 niniejszej dyrektywy oraz zapewnienie skoordynowanego planowania infrastruktury i inwestycji potrzebnych do osiągnięcia tych celów, państwa członkowskie, które mogą uzyskać dodatkowy czas na realizację celów w zakresie recyklingu odpadów komunalnych, powinny również uzyskać dodatkowy czas na realizację celu w zakresie ograniczenia ilości składowanych odpadów na rok 2030 określonego w niniejszej dyrektywie.	(8) Stopniowe ***minimalizowanie*** ilości składowanych odpadów jest konieczne w celu zapobieżenia szkodliwym skutkom dla zdrowia ludzi i dla środowiska oraz w celu zapewnienia stopniowego i skutecznego odzysku wartościowych dla gospodarki materiałów odpadowych, opierającego się na prawidłowym gospodarowaniu odpadami zgodnym z hierarchią postępowania z odpadami ***określoną w dyrektywie 2008/98/WE***. ***To stopniowe minimalizowanie składowania odpadów będzie wymagać istotnych zmian w gospodarowaniu odpadami w wielu państwach członkowskich. Ulepszone statystyki dotyczące zbiórki i*** przetwarzania odpadów ***oraz większe możliwości śledzenia strumieni odpadów powinny pozwolić na uniknięcie powstania nadmiernego potencjału*** przetwarzania odpadów ***resztkowych, na przykład poprzez odzysk energii***, gdyż może to doprowadzić do zagrożenia realizacji długofalowych unijnych celów w zakresie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, określonych w art. 11 dyrektywy 2008/98/WE. Z podobnych względów oraz w celu zapobieżenia szkodliwym skutkom dla zdrowia ludzi i dla środowiska państwa członkowskie powinny wprawdzie podjąć wszelkie niezbędne środki w celu zagwarantowania, że składowane są jedynie odpady przetworzone, jednak przestrzeganie takiego obowiązku nie powinno prowadzić do powstania nadmiernej liczby zakładów przetwarzania resztkowych odpadów komunalnych***. W świetle niedawnych inwestycji poczynionych w niektórych państwach członkowskich, które doprowadziły do powstania nadmiernego potencjału odzysku energii lub wprowadzenia przetwarzania mechaniczno-biologicznego, należy wyraźnie zalecić podmiotom gospodarującym odpadami oraz państwom członkowskim, by unikały inwestycji niedostosowanych do długoterminowych celów określonych w dyrektywie w sprawie składowania odpadów oraz dyrektywie ramowej w sprawie odpadów. Z tych powodów można rozważyć wprowadzenie ograniczeń w zakresie spalania odpadów komunalnych zgodnie z celami dotyczącymi przygotowań do ponownego wykorzystania oraz recyklingu, określonymi w art. 11 dyrektywy 2008/98/WE i art. 5 dyrektywy 1999/31/WE.*** Ponadto, mając na względzie zapewnienie spójności pomiędzy celami określonymi w art. 11 dyrektywy 2008/98/WE i celem w zakresie ograniczenia ilości składowanych odpadów określonym w art. 5 niniejszej dyrektywy oraz zapewnienie skoordynowanego planowania infrastruktury i inwestycji potrzebnych do osiągnięcia tych celów, państwa

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	członkowskie, które mogą uzyskać dodatkowy czas na realizację celów w zakresie recyklingu odpadów komunalnych, powinny również uzyskać dodatkowy czas na realizację celu w zakresie ograniczenia ilości składowanych odpadów na rok 2030 określonego w niniejszej dyrektywie.

Poprawka 12

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 8 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(8a) Aby przyczynić się do osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy i zachęcić do przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym, Komisja powinna wspierać koordynację oraz wymianę informacji i najlepszych praktyk między państwami członkowskimi oraz poszczególnymi sektorami gospodarki. Wymianę tę można ułatwić za pomocą platform komunikacyjnych, które mogą pomóc w rozpowszechnianiu wiedzy o nowych rozwiązaniach przemysłowych oraz umożliwić lepszy ogląd dostępnych zdolności, a także przyczynić się do powiązania przemysłu odpadowego z innymi sektorami oraz do wspierania symbiozy przemysłowej.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 8 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(8b) Komisja powinna sprzyjać koordynacji oraz wymianie informacji i najlepszych praktyk między państwami członkowskimi, władzami regionalnymi i w szczególności lokalnymi, w tym ze wszystkimi właściwymi organizacjami społeczeństwa informacyjnego, łącznie z partnerami społecznymi oraz organizacjami środowiskowymi i konsumenckimi.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 8 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(8c) Dla odpowiedniego wdrożenia i egzekwowania celów niniejszej dyrektywy konieczne jest dopilnowanie, by władze lokalne na obszarach, na których zlokalizowane są składowiska odpadów, były uznawane za istotne podmioty, gdyż są one bezpośrednio narażone na skutki składowania odpadów. Dlatego należy zapewnić przeprowadzenie wcześniejszych demokratycznych konsultacji społecznych w gminach i na obszarach szczebla ponadgminnego, gdzie mają powstać składowiska odpadów, oraz przewidzieć odpowiednią rekompensatę dla społeczności lokalnej.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 8 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(8d) Komisja powinna zadbać o to, by każde składowisko odpadów w Unii było poddawane kontroli w celu zapewnienia odpowiedniego wdrażania prawa unijnego i krajowego.

Poprawka 16

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(9) Aby zapewnić lepsze, bardziej terminowe i jednolite wdrożenie przepisów niniejszej dyrektywy oraz przewidzieć niedociągnięcia we wdrażaniu, należy utworzyć system wczesnego ostrzegania, umożliwiający wykrycie uchybień i podjęcie działań przed upływem terminów realizacji celów.	(9) Aby zapewnić lepsze, bardziej terminowe i jednolite wdrożenie przepisów niniejszej dyrektywy oraz przewidzieć niedociągnięcia we wdrażaniu, należy utworzyć system wczesnego ostrzegania, umożliwiający wykrycie uchybień i podjęcie działań przed upływem terminów realizacji celów***, jak również należy propagować wymianę najlepszych praktyk między poszczególnymi zainteresowanymi stronami***.

Poprawka 17

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(11) Dane ***statystyczne zgłaszane*** przez państwa członkowskie są niezbędne dla Komisji do oceny przestrzegania przepisów dotyczących odpadów w państwach członkowskich. Należy poprawić jakość, wiarygodność i porównywalność ***statystyk*** dzięki wprowadzeniu jednego punktu wprowadzania wszystkich danych dotyczących odpadów, zlikwidowaniu przestarzałych wymogów w zakresie sprawozdawczości, przeprowadzeniu analizy porównawczej krajowych metod sprawozdawczości i wprowadzeniu sprawozdania z kontroli jakości danych. Przekazywanie wiarygodnych danych statystycznych dotyczących gospodarowania odpadami ma zasadnicze znaczenie dla efektywnego wdrażania przepisów i zapewnienia porównywalności danych ze wszystkich państw członkowskich. W związku z tym podczas przygotowywania sprawozdań na temat zgodności z celami określonymi w przepisach dyrektywy 1999/31/WE państwa członkowskie powinny ***być zobowiązane do stosowania najnowszej metody opracowanej*** przez Komisję ***i krajowe urzędy statystyczne*** państw członkowskich.	(11) Dane ***i informacje przekazywane*** przez państwa członkowskie są niezbędne dla Komisji do oceny przestrzegania przepisów dotyczących odpadów w państwach członkowskich. Należy poprawić jakość, wiarygodność i porównywalność ***przekazywanych danych dzięki ustanowieniu wspólnej metodologii gromadzenia i przetwarzania danych z wiarygodnych źródeł oraz*** dzięki wprowadzeniu jednego punktu wprowadzania wszystkich danych dotyczących odpadów, zlikwidowaniu przestarzałych wymogów w zakresie sprawozdawczości, przeprowadzeniu analizy porównawczej krajowych metod sprawozdawczości i wprowadzeniu sprawozdania z kontroli jakości danych. Przekazywanie wiarygodnych danych statystycznych dotyczących gospodarowania odpadami ma zasadnicze znaczenie dla efektywnego wdrażania przepisów i zapewnienia porównywalności danych ze wszystkich państw członkowskich. W związku z tym podczas przygotowywania sprawozdań na temat zgodności z celami określonymi w przepisach dyrektywy 1999/31/WE państwa członkowskie powinny ***stosować wspólną metodologię opracowaną*** przez Komisję ***we współpracy z krajowymi urzędami statystycznymi*** państw członkowskich ***oraz krajowymi organami odpowiedzialnymi za gospodarowanie odpadami***.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(12) W celu ***uzupełnienia lub*** zmiany dyrektywy 1999/31/WE***, w szczególności w celu dostosowania jej załączników do postępu naukowego i technicznego,*** należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w ***odniesieniu*** do ***art. 16***. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. ***Przygotowując*** i ***opracowując akty delegowane***, ***Komisja powinna zapewnić jednoczesne***, ***terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie***. Wszelkie zmiany do załączników powinny być wprowadzane wyłącznie zgodnie z zasadami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie. W tym celu, w odniesieniu do załącznika II, Komisja powinna brać pod uwagę ogólne zasady i ogólne procedury testowania oraz kryteria przyjmowania określone w załączniku II. Ponadto należy ustanowić szczegółowe kryteria i metody badań oraz powiązane z nimi wartości dopuszczalne dla każdego rodzaju składowiska odpadów, w tym – jeżeli zachodzi taka konieczność – dla poszczególnych typów składowisk w obrębie każdego rodzaju, łącznie ze składowiskami podziemnymi. W ciągu dwóch lat od wejścia w życie niniejszej dyrektywy Komisja powinna w stosownych przypadkach rozważyć przyjęcie wniosków dotyczących standaryzacji metod kontroli, pobierania próbek i analizy w związku z załącznikami.	(12) W celu zmiany dyrektywy 1999/31/WE należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w ***ramach dostosowania załączników*** do ***postępu naukowo-technicznego***. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów***, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu*** i ***Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych***, ***instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich***, ***a eksperci tych instytucji powinni mieć możliwość systematycznego udziału w posiedzeniach grup ekspertów Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych***. Wszelkie zmiany do załączników powinny być wprowadzane wyłącznie zgodnie z zasadami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie. W tym celu, w odniesieniu do załącznika II, Komisja powinna brać pod uwagę ogólne zasady i ogólne procedury testowania oraz kryteria przyjmowania określone w załączniku II. Ponadto należy ustanowić szczegółowe kryteria i metody badań oraz powiązane z nimi wartości dopuszczalne dla każdego rodzaju składowiska odpadów, w tym – jeżeli zachodzi taka konieczność – dla poszczególnych typów składowisk w obrębie każdego rodzaju, łącznie ze składowiskami podziemnymi. W ciągu dwóch lat od wejścia w życie niniejszej dyrektywy Komisja powinna w stosownych przypadkach rozważyć przyjęcie wniosków dotyczących standaryzacji metod kontroli, pobierania próbek i analizy w związku z załącznikami.

Poprawka 19

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(13) Aby zapewnić jednolite warunki wykonania dyrektywy 1999/31/WE, należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do ***art. 3 ust. 3***, ***załącznika*** I ***pkt 3.5 i załącznika II pkt 5***. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ([17]).	(13) Aby zapewnić jednolite warunki wykonania dyrektywy 1999/31/WE, należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do ***definicji składowania odpadów innych niż niebezpieczne, metody ustalania wskaźnika przepuszczalności dla składowisk w określonych warunkach oraz opracowania normy europejskiej pobierania próbek z odpadów, ponieważ reprezentatywność próbek*** i ***technika ich pobierania mogą nastręczać poważnych problemów z uwagi na różnorodny charakter poszczególnych rodzajów odpadów***. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ([17]).
([17]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).	([17]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Poprawka 20

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 16 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(16a) Komisja i państwa członkowskie powinny zapewnić opracowanie planów dotyczących zrównoważonej regeneracji oraz zrównoważonego alternatywnego wykorzystania składowisk i zniszczonych obszarów poskładowiskowych.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 21

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 16 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(16b) Niniejsza dyrektywa została przyjęta z uwzględnieniem zobowiązań zawartych w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa i powinna być wdrożona i stosowana zgodnie z wytycznymi zawartymi w tymże porozumieniu.

Poprawka 52/rev

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp – 1 – punkt – - 1 (nowy)

Dyrektywa 1999/31/WE

Artykuł 1 – ustęp - 1 (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(-1) W artykule 1 dodaje się ustęp w brzmieniu:
	„-1) Stopniowe odchodzenie od składowania odpadów nadających się do recyklingu i odzysku stanowi podstawowy warunek wsparcia przejścia Unii na gospodarkę o obiegu zamkniętym."

Poprawka 23

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 1 – litera a

Dyrektywa 1999/31/WE

Artykuł 2 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
a) zastosowanie mają definicje „odpadów", „odpadów komunalnych", „odpadów niebezpiecznych", „wytwórcy odpadów", „posiadacza odpadów", „gospodarowania odpadami", „selektywnej zbiórki", „odzysku", „recyklingu" i „unieszkodliwiania", określone w art. 3 dyrektywy 2008/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*);	a) zastosowanie mają definicje „odpadów", „odpadów komunalnych", „odpadów niebezpiecznych", ***„odpadów innych niż niebezpieczne",*** „wytwórcy odpadów", „posiadacza odpadów", „gospodarowania odpadami", „selektywnej zbiórki", „odzysku", „recyklingu" i „unieszkodliwiania", określone w art. 3 dyrektywy 2008/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*);
(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).";	(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).";

Poprawka 24

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 1 – litera a a (nowa)

Dyrektywa 1999/31/WE

Artykuł 2 – litera a a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	aa) ***dodaje się lit. aa) w brzmieniu:***
	„aa) ***»odpady resztkowe« oznaczają odpady będące wynikiem procesu przetwarzania lub odzysku, w tym recyklingu, w których przypadku niemożliwy jest dalszy odzysk, w związku z czym zachodzi konieczność ich unieszkodliwienia;";***

Poprawka 25

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 1 – litera b a (nowa)

Dyrektywa 1999/31/WE

Artykuł 2 – litera m

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	ba) ***lit. m) otrzymuje brzmienie:***
m) ***„odpady*** ulegające ***biodegradacji"*** oznaczają ***wszelkie*** odpady***, które podlegają rozpadowi beztlenowemu lub tlenowemu***, ***takie jak żywność lub*** odpady ***ogrodnicze, papier i tektura***;	„m) ***»odpady*** ulegające ***biodegradacji«*** oznaczają odpady ***żywnościowe i ogrodnicze, papier, tekturę***, ***drewno oraz wszelkie inne*** odpady***, które ulegają rozkładowi beztlenowemu lub tlenowemu;"***;

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 26

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 1 a (nowy)

Dyrektywa 1999/31/WE

Artykuł 3 – ustęp 3

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	1a) art. 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
3. Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 75/442/EWG, Państwa Członkowskie mogą oświadczyć na własny użytek, że składowanie odpadów innych niż odpady niebezpieczne, ***które mają być zdefiniowane przez Komitet ustanowiony na mocy art. 17 niniejszej dyrektywy, a*** które nie są odpadami obojętnymi, wynikające z robót poszukiwawczych, wydobycia, obróbki i składowania zasobów mineralnych oraz z działalności kamieniołomów i składowanych w sposób zapobiegający zanieczyszczeniu środowiska lub zagrożeniu życia ludzkiego, może zostać zwolnione z przepisów wymienionych w pkt 2 ppkt 3.1, 3.2 i 3.3. załącznika I do niniejszej dyrektywy.	„3. Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 75/442/EWG, państwa członkowskie mogą oświadczyć na własny użytek, że składowanie odpadów innych niż odpady niebezpieczne, które nie są odpadami obojętnymi, wynikające z robót poszukiwawczych, wydobycia, obróbki i składowania zasobów mineralnych oraz z działalności kamieniołomów i składowanych w sposób zapobiegający zanieczyszczeniu środowiska lub zagrożeniu życia ludzkiego, może zostać zwolnione z przepisów wymienionych w pkt 2 ppkt 3.1, 3.2 i 3.3. załącznika I do niniejszej dyrektywy. ***Komisja określa w drodze aktów wykonawczych, co stanowi składowanie odpadów innych niż odpady niebezpieczne. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 17 ust. 2.";***

Poprawka 27

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 2 – litera -a (nowa)

Dyrektywa 1999/31/WE

Artykuł 5 – ustęp 1

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	-a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
1. Państwa Członkowskie ustanawiają strategię krajową dotyczącą ***zmniejszenia ilości*** odpadów ulegających biodegradacji***, które trafiają na składowiska*** nie później niż dwa lata po dacie ustanowionej w art. 18 ust. 1, i powiadamiają Komisję o tej strategii. Strategia taka powinna obejmować środki mające na celu osiągnięcie celów wymienionych w ust. 2, w szczególności poprzez recykling, kompostowanie, produkcję biogazu ***i*** odzyskiwanie ***materiałów***/energii. W ciągu 30 miesięcy od daty ustanowionej w art. 18 ust. 1 Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie przedstawiające zebrane strategie krajowe.	1. Państwa Członkowskie***, we współpracy z regionalnymi i lokalnymi organami odpowiedzialnymi za gospodarowanie odpadami,*** ustanawiają strategię krajową dotyczącą ***stopniowego odchodzenia od składowania*** odpadów ulegających biodegradacji nie później niż dwa lata po dacie ustanowionej w art. 18 ust. 1, i powiadamiają Komisję o tej strategii. Strategia taka powinna obejmować środki mające na celu osiągnięcie celów wymienionych w ust. 2, w szczególności poprzez recykling, kompostowanie, produkcję biogazu***, odzyskiwanie materiałów lub – jeżeli zastosowanie tych metod nie jest możliwe*** – odzyskiwanie energii. W ciągu 30 miesięcy od daty ustanowionej w art. 18 ust. 1 Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie przedstawiające zebrane strategie krajowe.

Poprawka 28

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 2 – litera b

Dyrektywa 1999/31/WE

Artykuł 5 – ustęp 3 – litera f

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
f) odpady, które zostały selektywnie zebrane zgodnie z art. 11 ust. 1 i art. 22 dyrektywy 2008/98/WE.	f) odpady, które zostały selektywnie zebrane zgodnie z art. 11 ust. 1 i art. 22 dyrektywy 2008/98/WE ***oraz opakowania lub odpady opakowaniowe zdefiniowane w art. 3 dyrektywy 94/62/WE***.

Poprawka 29

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 2 – litera c

Dyrektywa 1999/31/WE

Artykuł 5 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
5. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zagwarantowania, by do 2030 r. ilość składowanych odpadów komunalnych została zmniejszona do ***10 %*** całkowitej ilości wytwarzanych odpadów komunalnych.	5. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zagwarantowania, by do 2030 r. ilość składowanych odpadów komunalnych została zmniejszona do ***5 %*** całkowitej ilości wytwarzanych odpadów komunalnych.

Poprawka 30

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 2 – litera c

Dyrektywa 1999/31/WE

Artykuł 5 – ustęp 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	5a. Do dnia 31 grudnia 2030 r. państwa członkowskie wprowadzą zasadę akceptowania na składowiskach odpadów innych niż niebezpieczne wyłącznie resztkowych odpadów komunalnych.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 31

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 2 – litera c

Dyrektywa 1999/31/WE

Artykuł 5 – ustęp 6 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Estonia, Grecja, Chorwacja, Łotwa, Malta, Rumunia i Słowacja mogą uzyskać przedłużenie terminu realizacji celu, o którym mowa w ust. 5, o dodatkowe pięć lat***. Państwo członkowskie powiadamia Komisję o zamiarze skorzystania z tego przepisu najpóźniej 24 miesiące przed upływem terminu określonego w ust. 5. W przypadku przedłużenia terminu państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zmniejszenia do 2030 r. ilości składowanych odpadów komunalnych do 20 % całkowitej ilości wytwarzanych odpadów komunalnych.***	***Państwo członkowskie może złożyć wniosek o*** przedłużenie terminu realizacji celu, o którym mowa w ust. 5, o dodatkowe pięć lat***, jeżeli*** w ***2013*** r. ***na składowiska trafiło ponad 65*** % ***jego*** odpadów komunalnych. ***Państwo członkowskie kieruje do Komisji wniosek o takie przedłużenie do dnia 31 grudnia 2028 r.***

Poprawka 32

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 2 – litera c

Dyrektywa 1999/31/WE

Artykuł 5 – ustęp 6 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Do ***powiadomienia*** należy dołączyć plan wdrażania przedstawiający środki konieczne do zapewnienia zgodności z ***celami*** przed upływem nowego terminu. Plan powinien również zawierać szczegółowy harmonogram wdrażania proponowanych środków oraz ocenę ich oczekiwanych skutków.	Do ***wniosku o przedłużenie*** należy dołączyć plan wdrażania przedstawiający środki konieczne do zapewnienia zgodności z ***celem*** przed upływem nowego terminu. Plan powinien ***zostać opracowany na podstawie oceny dotychczasowych planów gospodarowania odpadami, jak*** również zawierać szczegółowy harmonogram wdrażania proponowanych środków oraz ocenę ich oczekiwanych skutków. ***Ponadto plan, o którym mowa w akapicie trzecim musi spełniać co najmniej poniższe wymogi:*** a) ***wykorzystuje odpowiednie instrumenty ekonomiczne, aby stworzyć zachęty do stosowania hierarchii postępowania z odpadami zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE;*** b) ***wykazuje skuteczne i wydajne wykorzystanie funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności za pośrednictwem wymiernych inwestycji długoterminowych, których celem jest finansowanie rozwoju infrastruktury gospodarowania odpadami potrzebnej do realizacji ustalonych celów;***

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	c) ***dostarcza wysokiej jakości danych statystycznych i generuje jednoznaczne prognozy dotyczące zdolności w zakresie gospodarowania odpadami i różnic w stosunku do celów określonych w ust. 5 niniejszego artykułu, art. 5 i 6 dyrektywy 94/62/WE oraz art. 11 ust. 2 dyrektywy 2008/98/WE;***
	d) ***określił programy zapobiegania powstawaniu odpadów zgodnie z art. 29 dyrektywy 2008/98/WE.***
	Komisja ocenia, czy wymogi określone w akapicie czwartym lit. a)–d) zostały spełnione.
	Wniosek o przedłużenie uważa się za przyjęty, jeżeli Komisja nie zgłosi zastrzeżeń do przedstawionego planu w ciągu pięciu miesięcy od jego otrzymania.
	W przypadku zgłoszenia przez Komisję zastrzeżeń do przedstawionego planu zobowiązuje ona dane państwo członkowskie do przedłożenia poprawionego planu w terminie dwóch miesięcy od otrzymania jej zastrzeżeń.
	Komisja ocenia poprawiony plan w terminie dwóch miesięcy od jego otrzymania i przyjmuje lub odrzuca w formie pisemnej wniosek o przedłużenie terminu. W przypadku braku decyzji ze strony Komisji w podanym terminie wniosek o przedłużenie terminu uważa się za przyjęty.
	W terminie dwóch miesięcy od dnia wydania decyzji Komisja informuje o nich Radę i Parlament Europejski.

Poprawka 33

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 2 – litera c

Dyrektywa 1999/31/WE

Artykuł 5 – ustęp 7

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
7. Najpóźniej do dnia 31 grudnia ***2024*** r. Komisja bada możliwość ***obniżenia wartości*** celu ***określonego w ust. 5*** i ***wprowadzenia*** ograniczeń w zakresie składowania odpadów innych niż niebezpieczne innych niż odpady komunalne. W tym celu sprawozdanie Komisji, w stosownym przypadku z załączonym do niego wnioskiem, zostaje przesłane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.	7. Najpóźniej do dnia 31 grudnia ***2018*** r. Komisja bada możliwość ***wprowadzenia*** celu i ograniczeń w zakresie składowania odpadów innych niż niebezpieczne innych niż odpady komunalne. W tym celu sprawozdanie Komisji, w stosownym przypadku z załączonym do niego wnioskiem ***ustawodawczym***, zostaje przesłane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 34

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 2 – litera c a (nowa)

Dyrektywa 1999/31/WE

Artykuł 5 – ustęp 7 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	ca) ***w art. 5 dodaje się ustęp w brzmieniu:***
	7a. Komisja zbada ponadto wykonalność przedstawienia wniosku w sprawie ram regulacyjnych dotyczących usprawnionego wydobycia ze składowisk, by umożliwić odzyskiwanie surowców wtórnych występujących na składowiskach. Do 31 grudnia 2025 r. państwa członkowskie dokonają ewidencji istniejących składowisk, określą swój potencjał usprawnionego wydobycia ze składowisk i udzielą stosownych informacji.

Poprawka 35

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 3

Dyrektywa 1999/31/WE

Artykuł 5 a – ustęp 2 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, zawierają następujące elementy:	2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, ***są udostępniane publicznie i*** zawierają następujące elementy:

Poprawka 36

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 3

Dyrektywa 1999/31/WE

Artykuł 5 a – ustęp 2 – litera b a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	„ba) ***przykłady najlepszych praktyk stosowanych w całej Unii, mogące być wskazówką na drodze do osiągnięcia celów określonych w art. 5.";***

Poprawka 37

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 3 a (nowy)

Dyrektywa 1999/31/WE

Artykuł 5 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	3a) dodaje się art. 5b w brzmieniu:
	Artykuł 5b
	Wymiana najlepszych praktyk i informacji
	Komisja tworzy platformę regularnej i zorganizowanej wymiany najlepszych praktyk i informacji między Komisją a państwami członkowskimi dotyczących praktycznego wdrażania wymogów niniejszej dyrektywy. Wymiana ta przyczyni się do zapewnienia odpowiedniego zarządzania, egzekwowania, współpracy transgranicznej, wymiany najlepszych praktyk, takich jak umowy dotyczące innowacji i wzajemna weryfikacja. Ponadto platforma ta jest zachętą dla pionierów i umożliwia przechodzenie na wyższy etap rozwoju z pominięciem etapów pośrednich. Komisja udostępnia publicznie wyniki wymiany informacji prowadzonej na ten platformie.

Poprawka 38

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 3 b (nowy)

Dyrektywa 1999/31/WE

Artykuł 6 – litera a

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	3b) art. 6 lit. a) otrzymuje brzmienie:
„a) składowane są jedynie odpady, które zostały poddane obróbce. Przepisy te nie muszą znaleźć zastosowania do odpadów obojętnych w przypadku, których obróbka nie jest technicznie możliwa, ani też do innych rodzajów odpadów, których obróbka nie powoduje lepszego wypełniania przepisów niniejszej dyrektywy, określonych w art. 1, w zakresie redukcji ilości odpadów lub zagrożenia ludzkiego zdrowia lub środowiska;”	„a) składowane są jedynie odpady, które zostały poddane obróbce. Przepisy te nie muszą znaleźć zastosowania do odpadów obojętnych w przypadku, których obróbka nie jest technicznie możliwa, ani też do innych rodzajów odpadów, których obróbka nie powoduje lepszego wypełniania przepisów niniejszej dyrektywy, określonych w art. 1, w zakresie redukcji ilości odpadów lub zagrożenia ludzkiego zdrowia lub środowiska***, pod warunkiem że dane państwo członkowskie osiągnęło cele dotyczące redukcji ustanowione w art. 5 ust. 2 niniejszej dyrektywy i cele dotyczące recyklingu ustanowione w art. 11 dyrektywy 2008/98/WE***;”

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 39

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 4

Dyrektywa 1999/31/WE

Artykuł 6 – litera a – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
4) w art. 6 lit. a) dodaje się ***zdanie*** w brzmieniu:	4) w art. 6 lit. a) dodaje się ***akapit*** w brzmieniu:
„Państwa członkowskie zapewniają, aby środki podjęte zgodnie z niniejszą literą nie zagrażały realizacji celów dyrektywy 2008/98/WE, w szczególności dotyczących intensyfikacji działań w zakresie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu, określonych w art. 11 tej dyrektywy."	„Państwa członkowskie zapewniają, aby środki podjęte zgodnie z niniejszą literą nie zagrażały realizacji celów dyrektywy 2008/98/WE, w szczególności dotyczących ***hierarchii postępowania z odpadami i*** intensyfikacji działań w zakresie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu, określonych w art. 11 tej dyrektywy."

Poprawka 40

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 6

Dyrektywa 1999/31/WE

Artykuł 15 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji dane dotyczące wdrażania art. 5 ust. 2 i 5 za każdy rok kalendarzowy. Zgłaszają te dane drogą elektroniczną w terminie ***18*** miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, którego dotyczą zebrane dane. Dane są zgłaszane w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 5. Pierwsze sprawozdanie obejmuje dane za okres od dnia 1 stycznia [enter year of transposition of this Directive + 1 year] r. do dnia 31 grudnia [enter year of transposition of this Directive + 1 year] r.	1. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji dane dotyczące wdrażania art. 5 ust. 2 i 5 za każdy rok kalendarzowy. Zgłaszają te dane drogą elektroniczną w terminie ***12*** miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, którego dotyczą zebrane dane. Dane są zgłaszane w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 5. Pierwsze sprawozdanie ***dotyczące celu określonego w art. 5 ust. 5*** obejmuje dane za okres od dnia 1 stycznia [enter year of transposition of this Directive + 1 year] r. do dnia 31 grudnia [enter year of transposition of this Directive + 1 year] r.

Poprawka 41

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 6 a (nowy)

Dyrektywa 1999/31/WE

Artykuł 15a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	6a) dodaje się artykuł w brzmieniu:
	„Artykuł 15a
	Instrumenty wspierające przechodzenie na gospodarkę o obiegu zamkniętym
	Aby przyczynić się do osiągnięcia celów określonych w niniejszej dyrektywie, państwa członkowskie wykorzystują odpowiednie instrumenty ekonomiczne i podejmują inne środki stanowiące zachętę do stosowania hierarchii postępowania z odpadami. Takie instrumenty i środki mogą obejmować instrumenty i środki wskazane z załączniku IVa do dyrektywy 2008/98/WE.";

Poprawka 42

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 6 b (nowy)

Dyrektywa 1999/31/WE

Artykuł 15 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	6b) dodaje się artykuł w brzmieniu:
	„Artykuł 15b
	Ustalanie wskaźnika przepuszczalności dla składowisk
	Komisja opracowuje i zatwierdza w drodze aktów wykonawczych metodę stosowaną do ustalenia wskaźnika przepuszczalności dla składowisk, na polu i dla całości obszaru składowiska. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 17 ust. 2.";

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 43

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 6 c (nowy)

Dyrektywa 1999/31/WE

Artykuł 15 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	6c) dodaje się art. 15c w brzmieniu:
	„Artykuł 15c
	Norma europejska pobierania próbek z odpadów
	Komisja opracowuje w drodze aktów wykonawczych normę europejską pobierania próbek z odpadów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 17 ust. 2. Do czasu przyjęcia tych aktów wykonawczych państwa członkowskie mogą stosować normy i procedury krajowe.";

Poprawka 44

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 9

Dyrektywa 1999/31/WE

Artykuł 17a – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	3a. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

Poprawka 45

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 9 a (nowy)

Dyrektywa 1999/31/WE

Załącznik I – punkt 3.5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	9a) w załączniku I skreśla się pkt 3.5

Poprawka 46

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 9 b (nowy)

Dyrektywa 1999/31/WE

Załącznik II – punkt 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	9b) w załączniku II skreśla się pkt 5

Wtorek, 14 marca 2017 r.

P8_TA(2017)0072

Opakowania i odpady opakowaniowe ***I

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 14 marca 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (COM(2015)0596 – C8-0385/2015 – 2015/0276(COD)) [1]

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2018/C 263/32)

Poprawka 1

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw - 1 (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(-1) Z uwagi na zależność Unii od importu surowców oraz na gwałtowne uszczuplenie znacznych ilości zasobów naturalnych w krótkiej perspektywie czasowej kluczowym wyzwaniem jest odzyskiwanie jak największych ilości zasobów na terytorium Unii oraz przyspieszenie przechodzenia na gospodarkę o obiegu zamkniętym.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw - 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(-1a) Gospodarowanie odpadami należy przekształcić w zrównoważoną gospodarkę materiałami. Okazję ku temu stwarza przegląd dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/62/WE [1a]***.***

([1a]) ***Dyrektywa 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, s. 10).***

([1]) Sprawa została odesłana do komisji właściwej w celu przeprowadzenia negocjacji międzyinstytucjonalnych na podstawie art. 59 ust. 4 akapit czwarty Regulaminu (A8-0029/2017).

Poprawka 3

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(1) Gospodarowanie odpadami w Unii należy ulepszyć w celu ochrony, zachowania i poprawy jakości środowiska naturalnego, ochrony zdrowia ludzkiego, zapewnienia ostrożnego i ***racjonalnego*** wykorzystywania zasobów naturalnych ***oraz wspierania*** gospodarki o obiegu zamkniętym.	(1) Gospodarowanie odpadami w Unii należy ulepszyć w celu ochrony, zachowania i poprawy jakości środowiska naturalnego, ochrony zdrowia ludzkiego, zapewnienia ostrożnego i ***efektywnego*** wykorzystywania zasobów naturalnych***, propagowania zasad*** gospodarki o obiegu zamkniętym***, rozszerzenia skali dystrybucji energii odnawialnej, zwiększenia efektywności energetycznej oraz zmniejszenia zależności Unii od importowanych surowców, co zapewni nowe możliwości ekonomiczne i długoterminową konkurencyjność. Aby stworzyć gospodarkę o rzeczywiście zamkniętym obiegu, należy wprowadzić dodatkowe środki w zakresie zrównoważonej produkcji i konsumpcji, kładąc główny nacisk na cały cykl życia produktów w sposób pozwalający oszczędzać zasoby i zamknąć obieg. Bardziej efektywne korzystanie z zasobów przyniosłoby także znaczne oszczędności netto dla unijnych przedsiębiorstw, organów publicznych i konsumentów, zmniejszając jednocześnie całkowitą ilość rocznych emisji gazów cieplarnianych***.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(1a) Tworząc polityczne i społeczne zachęty do promowania odzysku i recyklingu jako zrównoważonej metody postępowania z surowcami naturalnymi w gospodarce o obiegu zamkniętym, należy respektować hierarchię postępowania z odpadami określoną w art. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE [1a] ***i rygorystycznie stosować podejście, w którym zapobieganie ma pierwszeństwo przed recyklingiem.***

[1a] ***Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).***

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 1 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(1b) Zaśmiecanie i niewłaściwe usuwanie opakowań i odpadów opakowaniowych negatywnie wpływają zarówno na środowisko morskie, jak i na gospodarkę Unii oraz stwarzają ryzyko – którego można uniknąć – dla zdrowia publicznego. Wiele spośród przedmiotów najczęściej znajdowanych na plażach zawiera odpady opakowaniowe, co ma długoterminowe konsekwencje dla środowiska wpływające negatywnie na turystykę i korzystanie z tych obszarów naturalnych przez społeczeństwo. Ponadto fakt, że odpady opakowaniowe trafiają do środowiska morskiego, narusza kolejność priorytetów w hierarchii postępowania z odpadami, ponieważ niewłaściwego usuwania nie poprzedza przygotowanie do ponownego użycia, recykling ani innego rodzaju odzysk. Aby zmniejszyć nieproporcjonalny udział odpadów opakowaniowych wśród odpadów morskich, należy ustanowić wiążący cel poparty ukierunkowanymi środkami przyjętymi przez państwa członkowskie.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(2) Zmiana celów określonych w dyrektywie 94/62/WE ***Parlamentu Europejskiego i Rady*** ([13]) w zakresie odzysku i recyklingu opakowań i odpadów opakowaniowych powinna polegać na zwiększeniu celów dotyczących ***przygotowania do ponownego wykorzystania i*** recyklingu odpadów opakowaniowych, aby lepiej odzwierciedlały unijną ambicję dążenia do gospodarki o obiegu zamkniętym.	(2) Zmiana celów określonych w dyrektywie 94/62/WE w zakresie odzysku i recyklingu opakowań i odpadów opakowaniowych powinna polegać na zwiększeniu celów dotyczących recyklingu odpadów opakowaniowych, aby lepiej odzwierciedlały unijną ambicję dążenia do gospodarki o obiegu zamkniętym.

([13]) ***Dyrektywa 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, s. 10).***

Poprawka 7

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(2a) Aby propagować stosowanie nadających się do ponownego użycia odpadów opakowaniowych, a jednocześnie przyczyniać się do tworzenia miejsc pracy i oszczędności zasobów, należy ustanowić odrębne cele ilościowe dotyczące ponownego użycia, do których osiągnięcia powinny dążyć państwa członkowskie.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 2 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(2b) Zwiększenie skali ponownego użycia opakowań może przyczynić się do obniżenia ogólnych kosztów w łańcuchu dostaw i do zmniejszenia wpływu odpadów opakowaniowych na środowisko. Państwa członkowskie powinny wspierać wprowadzanie do obrotu opakowań nadających się do ponownego użycia, które po zakończeniu ich cyklu życia można poddać recyklingowi.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 2 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(2c) W niektórych sytuacjach, np. w usługach gastronomicznych, opakowanie jednorazowego użytku jest niezbędne do zagwarantowania higieny żywności oraz zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów. Państwa członkowskie powinny brać to pod uwagę przy opracowywaniu środków zapobiegawczych oraz powinny propagować zwiększenie recyklingu takich opakowań.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(3) Ponadto, aby zapewnić większą spójność przepisów dotyczących odpadów, definicje zawarte w dyrektywie 94/62/WE należy dostosować do przepisów dyrektywy ***Parlamentu Europejskiego i Rady*** 2008/98/WE ([14]), mających zastosowanie do odpadów w ogóle.	(3) Ponadto, aby zapewnić większą spójność przepisów dotyczących odpadów, ***bez uszczerbku dla specyfiki opakowań i odpadów opakowaniowych,*** definicje zawarte w dyrektywie 94/62/WE należy ***w odpowiednich przypadkach*** dostosować do przepisów dyrektywy 2008/98/WE, mających zastosowanie do odpadów w ogóle.

([14]) ***Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).***

Poprawka 11

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(4) Dalsze podniesienie celów określonych w dyrektywie 94/62/WE dotyczących ***przygotowania do ponownego wykorzystania i*** recyklingu odpadów opakowaniowych przyniosłoby wyraźne korzyści środowiskowe, gospodarcze i społeczne.	(4) Dalsze podniesienie celów określonych w dyrektywie 94/62/WE dotyczących recyklingu odpadów opakowaniowych przyniosłoby wyraźne korzyści środowiskowe, gospodarcze i społeczne.

Poprawka 12

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(4a) Zapobieganie powstawaniu odpadów jest najbardziej skutecznym sposobem na poprawę efektywności wykorzystania zasobów, ograniczenie oddziaływania odpadów na środowisko naturalne oraz propagowanie wysokiej jakości materiałów pochodzących z recyklingu. Z tych powodów, aby zmniejszyć wpływ produktów na środowisko, państwa członkowskie powinny przyjąć podejście oparte na cyklu życia produktów. Państwa członkowskie powinny przedsięwziąć środki zachęcające do wprowadzania opakowań nadających się do ponownego użycia oraz środki ograniczające zużycie opakowań nienadających się do recyklingu i nadmierne opakowanie. W tym celu państwa członkowskie powinny wykorzystywać odpowiednie instrumenty ekonomiczne i inne środki stanowiące zachętę do stosowania hierarchii postępowania z odpadami. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania środków wymienionych w załączniku IVa do dyrektywy 2008/98/WE. Ponadto działania służące zapobieganiu powstawania odpadów nie powinny umniejszać roli opakowania polegającej na utrzymaniu higieny i bezpieczeństwa konsumentów.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 4 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(4b) Państwa członkowskie powinny wprowadzić odpowiednie zachęty do stosowania hierarchii postępowania z odpadami, w szczególności za pomocą zachęt finansowych i podatkowych służących osiągnięciu celów niniejszej dyrektywy w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów opakowaniowych i w zakresie ich recyklingu, takich jak podatki od składowania odpadów, opłaty za spalanie, systemy opłat proporcjonalnych do ilości wyrzucanych odpadów, systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta oraz zachęty dla władz lokalnych. Te środki powinny stanowić element programów zapobiegania powstawaniu odpadów opakowaniowych we wszystkich państwach członkowskich.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 4 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(4c) W większości przypadków opakowanie nie zależy od konsumenta ani nie podlega jego decyzji, lecz jest decyzją producenta. Systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta to odpowiednie narzędzie, które pozwala zarówno zapobiegać powstawaniu odpadów opakowaniowych, jak i tworzyć systemy gwarantujące zwrot lub zbiórkę zużytych opakowań lub odpadów opakowaniowych od konsumenta lub innego użytkownika końcowego lub ze strumienia odpadów, oraz ponowny użytek lub odzysk, w tym recykling, zebranych opakowań lub odpadów opakowaniowych.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 4 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(4d) Aby skuteczniej zapobiegać powstawaniu odpadów opakowaniowych i zmniejszyć ich wpływ na środowisko, a jednocześnie propagować wysokiej jakości materiały pochodzące z recyklingu, należy poddać przeglądowi podstawowe wymogi niniejszej dyrektywy i załącznik II do niej i w stosownym przypadku wprowadzić do nich zmiany w celu zaostrzenia wymogów, co przyczyni się do lepszego projektowania z myślą o ponownym użyciu i wysokiej jakości recyklingu opakowań.

Poprawka 16

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 4 e (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(4e) Krajowe strategie państw członkowskich powinny obejmować podnoszenie wiedzy społeczeństwa na temat różnych środków zachęty oraz korzyści wynikających z produktów wytworzonych z odpadów poddanych recyklingowi, co pobudzi inwestycje w przemyśle recyklingowym.

Poprawka 17

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 4 f (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(4f) Wspieranie zrównoważonej biogospodarki może przyczynić się do zmniejszenia uzależnienia Europy od importowanych surowców. Poprawa warunków rynkowych dla bioopakowań nadających się do recyklingu i ulegających biodegradacji opakowań nadających się do kompostowania oraz przegląd istniejących przepisów utrudniających stosowanie takich materiałów stwarzają okazję do pobudzenia dalszych badań naukowych i innowacji oraz zastąpienia w produkcji opakowań surowców opartych na paliwach kopalnych surowcami ze źródeł odnawialnych, jeśli jest to korzystne z punktu widzenia cyklu życia i sprzyja dalszemu recyklingowi organicznemu.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(5) Dzięki stopniowemu podnoszeniu obowiązujących obecnie celów w zakresie ***przygotowania do ponownego użycia i*** recyklingu odpadów opakowaniowych powinien zostać zapewniony stopniowy i skuteczny odzysk wartościowych dla gospodarki materiałów odpadowych, oparty na prawidłowym gospodarowaniu odpadami zgodnym z hierarchią postępowania z odpadami. W ten sposób można zapewnić przywracanie europejskiej gospodarce wartościowych materiałów zawartych w odpadach, co oznacza postęp w realizacji unijnej inicjatywy na rzecz surowców ([15]) i w tworzeniu gospodarki o obiegu zamkniętym.	(5) Dzięki stopniowemu podnoszeniu obowiązujących obecnie celów w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych powinien zostać zapewniony stopniowy i skuteczny odzysk wartościowych dla gospodarki materiałów odpadowych, oparty na prawidłowym gospodarowaniu odpadami zgodnym z hierarchią postępowania z odpadami. W ten sposób można zapewnić przywracanie europejskiej gospodarce wartościowych materiałów zawartych w odpadach, co oznacza postęp w realizacji unijnej inicjatywy na rzecz surowców ([15]) i w tworzeniu gospodarki o obiegu zamkniętym***, bez uszczerbku dla przepisów w zakresie bezpieczeństwa żywności, zdrowia konsumentów i materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością***.

([15]) COM(2013)0442.

([15]) COM(2013)0442.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 89

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(5a) Gospodarka o obiegu zamkniętym powinna wdrażać wyraźne postanowienia siódmego programu działań w zakresie środowiska wzywającego do opracowania cykli życia nietoksycznych materiałów, aby odpady poddane recyklingowi mogły być wykorzystywane jako główne i pewne źródło surowców dla Unii.

Poprawka 20

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 5 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(5b) W momencie gdy materiał pochodzący z recyklingu ponownie trafia do gospodarki, gdyż utracił status odpadu dzięki spełnieniu szczególnych kryteriów znoszących status odpadu lub został zastosowany w nowym produkcie, musi on być w pełni zgodny z unijnymi przepisami dotyczącymi chemikaliów.

Poprawka 21

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 5 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(5c) Istnieją znaczne różnice między odpadami opakowaniowymi z gospodarstw domowych a przemysłowymi i handlowymi odpadami opakowaniowymi. Aby mieć jasny i dokładny obraz obu strumieni, państwa członkowskie powinny przekazywać dane dotyczące tych strumieni odrębnie.

Poprawka 22

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(6) Wiele państw członkowskich nie utworzyło jeszcze w pełni infrastruktury koniecznej do gospodarowania odpadami. Aby zapobiec zablokowaniu materiałów nadających się do recyklingu na końcu hierarchii postępowania z odpadami, należy zatem koniecznie określić jasne cele strategiczne.	(6) Wiele państw członkowskich nie utworzyło jeszcze w pełni infrastruktury koniecznej do gospodarowania odpadami ***i recyklingu***. Aby zapobiec zablokowaniu materiałów nadających się do recyklingu na końcu hierarchii postępowania z odpadami ***i określić zachęty do inwestowania w innowacyjną infrastrukturę gospodarowania odpadami i recyklingu*** należy zatem koniecznie określić jasne cele strategiczne ***dotyczące budowy zakładów przetwarzania odpadów i instalacji niezbędnych w zapobieganiu, ponownym użyciu i recyklingu***.

Poprawka 23

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 6 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(6a) Aby przyczynić się do osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy i zachęcić do przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym, Komisja powinna wspierać koordynację oraz wymianę informacji i najlepszych praktyk między państwami członkowskimi oraz poszczególnymi sektorami gospodarki. Wymianę tę można ułatwić za pomocą platform komunikacyjnych, które mogą pomóc w rozpowszechnianiu wiedzy o nowych rozwiązaniach przemysłowych oraz umożliwić lepszy ogląd dostępnych zdolności, co przyczyniłoby się do powiązania przemysłu odpadowego z innymi sektorami oraz wspierałoby symbiozę przemysłową.

Poprawka 24

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(7) W wyniku połączenia celów dotyczących recyklingu i ograniczenia składowania określonych w dyrektywach 2008/98/WE i 1999/31/WE unijne cele w zakresie odzysku energii ***i wartości docelowe*** dotyczące ***recyklingu*** odpadów opakowaniowych określone w dyrektywie 94/62/WE nie są już potrzebne.	(7) W wyniku połączenia celów dotyczących recyklingu i ograniczenia składowania określonych w dyrektywach ***Rady*** 2008/98/WE i 1999/31/WE ([1bis]) unijne cele w zakresie odzysku energii dotyczące odpadów opakowaniowych określone w dyrektywie 94/62/WE nie są już potrzebne.

([1bis]) ***Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1).***

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 25

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(8) W niniejszej dyrektywie wyznaczono długoterminowe cele dla unijnej gospodarki odpadami i przedstawiono jasne wskazówki dla przedsiębiorców i państw członkowskich dotyczące inwestycji niezbędnych do realizacji celów niniejszej dyrektywy. Przy opracowywaniu krajowych strategii gospodarowania odpadami i planowaniu inwestycji w infrastrukturę gospodarowania odpadami państwa członkowskie powinny robić dobry użytek z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych zgodnie z hierarchią odpadów, ***wspierając zapobiegnie wytwarzaniu*** odpadów, ponowne użycie ***i*** recykling.	(8) W niniejszej dyrektywie wyznaczono długoterminowe cele dla unijnej gospodarki odpadami i przedstawiono jasne wskazówki dla przedsiębiorców i państw członkowskich dotyczące inwestycji niezbędnych do realizacji celów niniejszej dyrektywy. Przy opracowywaniu krajowych strategii gospodarowania odpadami i planowaniu inwestycji w infrastrukturę gospodarowania odpadami ***i w gospodarkę o obiegu zamkniętym*** państwa członkowskie powinny robić dobry użytek z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych zgodnie z hierarchią odpadów ***oraz powinny opracowywać te strategie i plany inwestycyjne tak, aby w pierwszej kolejności były ukierunkowane na zapobieganie powstawaniu*** odpadów ***i*** ponowne użycie***, a w następnej kolejności na*** recykling***, zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami***.

Poprawka 26

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 9 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(9a) Należy dokonać przeglądu przepisów dotyczących dalszego zwiększenia wartości docelowych dla recyklingu od roku 2030 na podstawie doświadczeń ze stosowaniem niniejszej dyrektywy.

Poprawka 28

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(11) Aby ***obliczać, czy cele w zakresie przygotowania do ponownego użycia i*** recyklingu ***są osiągane, państwa członkowskie powinny mieć możliwość uwzględnienia produktów i części składowych, które są przygotowywane do ponownego użycia przez uznane podmioty zajmujące się przygotowywaniem odpadów do ponownego użycia oraz*** w ***ramach uznanych systemów zwrotu kaucji. W celu wprowadzenia ujednoliconych warunków dotyczących tych obliczeń, Komisja przyjmie szczegółowe zasady identyfikacji uznanych podmiotów zajmujących*** się ***przygotowaniem do ponownego użycia i uznanych systemów zwrotu kaucji oraz zasady zbierania, weryfikacji i zgłaszania danych***.	(11) Aby ***zapewnić jednolite obliczanie danych dotyczących celów w zakresie*** recyklingu, ***Komisja powinna przyjąć szczegółowe zasady identyfikacji podmiotów zajmujących się recyklingiem oraz zasady gromadzenia, identyfikowalności, weryfikacji i zgłaszania danych. Po przyjęciu tej zharmonizowanej metodyki, przy obliczaniu, czy cele*** w ***zakresie recyklingu są osiągane, państwa członkowskie powinny mieć możliwość uwzględnienia recyklingu metali, który odbywa*** się ***w związku ze spalaniem lub współspalaniem***.

Poprawka 29

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(12) W celu zapewnienia wiarygodności zbieranych danych dotyczących ***przygotowania do ponownego użycia*** konieczne jest ustanowienie wspólnych zasad dotyczących ***sprawozdawczości***. Jednocześnie należy ustanowić bardziej precyzyjne zasady, zgodnie z którymi państwa członkowskie powinny zgłaszać to, co jest rzeczywiście poddawane recyklingowi i może być zaliczane na poczet realizacji celów w zakresie recyklingu. ***W związku z tym sprawozdawczość dotycząca realizacji*** celów ***recyklingu musi zasadniczo*** opierać się na ***ilościach*** odpadów ***poddawanych procesowi ostatecznego recyklingu***. ***Aby ograniczyć obciążenia administracyjne, państwa członkowskie powinny być upoważnione, pod pewnymi ścisłymi warunkami, do zgłaszania współczynników recyklingu na podstawie wydajności sortowni odpadów***. Ubytek masy materiałów lub substancji wynikający z fizycznych lub chemicznych procesów transformacji i będący nieodłącznym elementem procesu ostatecznego recyklingu, nie powinien być odejmowany od masy odpadów zgłaszanych jako poddane recyklingowi.	(12) W celu zapewnienia wiarygodności zbieranych danych dotyczących ***recyklingu*** konieczne jest ustanowienie wspólnych zasad dotyczących ***gromadzenia, identyfikowalności, weryfikacji i zgłaszania danych***. Jednocześnie należy ustanowić bardziej precyzyjne zasady, zgodnie z którymi państwa członkowskie powinny zgłaszać to, co jest rzeczywiście poddawane recyklingowi i może być zaliczane na poczet realizacji celów w zakresie recyklingu. ***Obliczenia dotyczące osiągnięcia celów powinny opierać się na jednej, zharmonizowanej metodzie zapobiegającej zgłaszaniu odpadów odrzuconych jako poddanych recyklingowi. Z myślą o tym sprawozdawczość dotycząca osiągnięcia celów w zakresie recyklingu musi opierać się na ilościach odpadów wprowadzanych do procesu ostatecznego recyklingu***. Ubytek masy materiałów lub substancji wynikający z fizycznych lub chemicznych procesów transformacji i będący nieodłącznym elementem procesu ostatecznego recyklingu, nie powinien być odejmowany od masy odpadów zgłaszanych jako poddane recyklingowi.

Poprawka 30

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(14) Dane ***statystyczne*** zgłaszane przez państwa członkowskie są niezbędne dla Komisji do oceny przestrzegania przepisów dotyczących odpadów w państwach członkowskich. Należy poprawić jakość, wiarygodność i porównywalność ***statystyk*** dzięki wprowadzeniu jednego punktu wprowadzania wszystkich danych dotyczących odpadów, zlikwidowaniu przestarzałych wymogów w zakresie sprawozdawczości, przeprowadzeniu analizy porównawczej krajowych metod sprawozdawczości i wprowadzeniu sprawozdania z kontroli jakości danych.	(14) Dane ***i informacje*** zgłaszane przez państwa członkowskie są niezbędne dla Komisji do oceny przestrzegania przepisów dotyczących odpadów w państwach członkowskich. Należy poprawić jakość, wiarygodność i porównywalność ***przekazywanych danych*** dzięki wprowadzeniu ***wspólnej metodyki gromadzenia i przetwarzania danych z wiarygodnych źródeł oraz dzięki ustanowieniu*** jednego punktu wprowadzania wszystkich danych dotyczących odpadów, zlikwidowaniu przestarzałych wymogów w zakresie sprawozdawczości, przeprowadzeniu analizy porównawczej krajowych metod sprawozdawczości i wprowadzeniu sprawozdania z kontroli jakości danych.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 31

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(16) Przekazywanie wiarygodnych danych statystycznych dotyczących gospodarowania odpadami ma zasadnicze znaczenie dla efektywnego wdrażania przepisów i zapewnienia porównywalności danych ze wszystkich państw członkowskich. W związku z tym podczas przygotowywania sprawozdań na temat zgodności z celami określonymi w przepisach dyrektywy 94/62/WE państwa członkowskie powinny być zobowiązane do stosowania ***najnowszej*** metodyki opracowanej przez Komisję ***i krajowe urzędy statystyczne*** państw członkowskich.	(16) Przekazywanie wiarygodnych danych statystycznych dotyczących gospodarowania odpadami ma zasadnicze znaczenie dla efektywnego wdrażania przepisów i zapewnienia porównywalności danych ze wszystkich państw członkowskich. W związku z tym podczas przygotowywania sprawozdań na temat zgodności z celami określonymi w przepisach dyrektywy 94/62/WE państwa członkowskie powinny być zobowiązane do stosowania ***wspólnej*** metodyki ***gromadzenia i przetwarzania danych*** opracowanej przez Komisję ***we współpracy z krajowymi urzędami statystycznymi*** państw członkowskich ***oraz krajowymi, regionalnymi i lokalnymi organami odpowiedzialnymi za gospodarowanie odpadami***.

Poprawka 32

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 16 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(16a) Państwa członkowskie powinny przekazywać Komisji na żądanie i bez zwłoki wszelkie informacje niezbędne do oceny wykonywania całej niniejszej dyrektywy oraz jej wpływu na środowisko i zdrowie ludzkie.

Poprawka 33

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(17) W celu uzupełnienia ***lub zmiany*** dyrektywy 94/62/WE uprawnienia do ***przyjęcia*** aktów zgodnie z art. 290 Traktatu ***powinny zostać przekazane Komisji*** w ***odniesieniu do art. 6a ust. 2***, ***art. 6a ust. 5, art. 11 ust. 3***, ***art. 19 ust. 2*** i ***art. 20***. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów***. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów*** Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.	(17) W celu uzupełnienia dyrektywy 94/62/WE ***należy przekazać Komisji*** uprawnienia do ***przyjmowania*** aktów zgodnie z art. 290 Traktatu ***w odniesieniu do zasad obliczania,*** w ***jakim stopniu osiągnięto cele dotyczące recyklingu***, ***niektórych wyjątków dotyczących maksymalnych poziomów stężenia metali ciężkich w niektórych materiałach poddawanych recyklingowi***, ***ogniw produktów i rodzajów opakowania, wspólnej metodyki gromadzenia*** i ***przetwarzania danych oraz formatu przekazywanych danych dotyczących osiągnięcia celów w zakresie recyklingu, a także zmiany wykazu przykładów ilustrujących definicję opakowań oraz wszelkich trudności technicznych napotkanych przy wykonywaniu niniejszej dyrektywy***. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów***, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić*** Parlamentowi Europejskiemu i Radzie ***udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych***.

Poprawka 34

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(18) ***Aby zapewnić jednolite warunki wykonania*** dyrektywy 94/62/WE, należy ***przyznać*** Komisji uprawnienia wykonawcze ***w odniesieniu*** do ***art. 12 ust. 3d i art. 19***. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ([16]).	(18) ***W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania*** dyrektywy 94/62/WE, należy ***powierzyć*** Komisji uprawnienia wykonawcze do ***dostosowania do postępu naukowo-technicznego systemu identyfikacji dotyczącego charakteru stosowanych materiałów opakowaniowych***. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ([16]).

([16]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

([16]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 35

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 21 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(21a) Państwa członkowskie powinny zapewnić wprowadzenie wysokich wymagań w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy dla wszystkich unijnych pracowników, zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami unijnymi i szczególnymi rodzajami ryzyka, jakie napotykają pracownicy niektórych sektorów produkcji, recyklingu i gospodarki opadami.

Poprawka 36

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt - 1 (nowy)

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 1 – ustęp 2

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	-1) w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. W tym celu niniejsza dyrektywa ustanawia środki zmierzające w pierwszym rzędzie do zapobiegania powstawaniu odpadów opakowaniowych oraz w ramach dodatkowych zasad podstawowych, do wielokrotnego użytku opakowań, recyklingu oraz innych form odzysku odpadów opakowaniowych, a co za tym idzie zmniejszenia ilości ostatecznie unieszkodliwianych odpadów."	„2. W tym celu niniejsza dyrektywa ustanawia środki zmierzające w pierwszym rzędzie do zapobiegania powstawaniu odpadów opakowaniowych oraz w ramach dodatkowych zasad podstawowych, do wielokrotnego użytku opakowań, recyklingu oraz innych form odzysku odpadów opakowaniowych, a co za tym idzie zmniejszenia ilości ostatecznie unieszkodliwianych odpadów***, aby przyczynić się do przechodzenia na gospodarkę o obiegu zamkniętym***.“;

Poprawka 37

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 1 – litera b a (nowa)

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 3 – punkt 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	ba) ***dodaje się punkt w brzmieniu:***
	„2a) »bioopakowania« oznaczają wszelkie opakowania wykonane z materiałów pochodzenia biologicznego, z wyjątkiem materiałów zawartych w formacjach geologicznych lub skamieniałych;";

Poprawka 38

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 1 – litera c

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 3 – punkty od 3 do 10

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
c) skreśla się pkt 3–10;	c) skreśla się pkt 3 ***i 4 oraz pkt 6***–10;

Poprawka 39

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 1 – litera d

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 3 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
„Ponadto stosuje się definicje ***»odpadów«***, ***»wytwórcy odpadów«***, ***»posiadacza odpadów«***, ***»gospodarowania odpadami«***, ***»zbierania«***, ***»selektywnej zbiórki«***, ***»zapobiegania«***, ***»ponownego użycia«***, ***»przetwarzania«***, ***»odzysku«***, ***»przygotowania do ponownego użycia«***, ***»recyklingu«***, ***»procesu*** ostatecznego ***recyklingu«*** i ***»unieszkodliwiania«***, zawarte w art. 3 dyrektywy 2008/98/WE.”;	„Ponadto stosuje się definicje ***»odpadów«***, ***»wytwórcy odpadów«***, ***»posiadacza odpadów«***, ***»gospodarowania odpadami«***, ***»zbierania«***, ***»selektywnej zbiórki«***, ***»zapobiegania«, »sortowania«***, ***»odpadów komunalnych«***, ***»odpadów przemysłowych i handlowych«***, ***»przetwarzania«***, ***»odzysku«, »recyklingu«***, ***»recyklingu organicznego«***, ***»procesu*** ostatecznego ***recyklingu«, »śmieci«*** i ***»unieszkodliwiania«***, zawarte w art. 3 dyrektywy 2008/98/WE.”;

Poprawka 40

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 2

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 4 – ustęp 1 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
„Środki takie mogą składać się z programów krajowych, środków zachęty polegających na wprowadzeniu systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta w celu zminimalizowania wpływu opakowań na środowisko ***lub podobnych działań podejmowanych, w stosownych przypadkach,*** w ***konsultacji z podmiotami gospodarczymi, i mających na celu skupianie i wykorzystywanie licznych inicjatyw w zakresie zapobiegania podejmowanych*** w ***państwach członkowskich. Są one zgodne z celami niniejszej dyrektywy określonymi w art. 1 ust. 1***.”;	***„Państwa członkowskie podejmują środki*** w celu zminimalizowania wpływu opakowań na środowisko ***i przyczyniają się do osiągnięcia celów*** w ***zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów, które ustanowiono w art. 9 ust. - 1 dyrektywy 2008/98/WE. Takie środki obejmują rozszerzoną odpowiedzialność producenta określoną*** w ***art. 8 ust. 1 akapit pierwszy oraz zachęty do wprowadzania opakowań nadających się do ponownego użycia***.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	Państwa członkowskie podejmują środki służące trwałemu ograniczeniu zużycia opakowań nienadających się do recyklingu i nadmiernego opakowania. Takie środki nie mogą negatywnie wpływać na higienę i bezpieczeństwo żywności.
	Ponadto państwa członkowskie mogą podejmować inne działania przyjęte w konsultacji z podmiotami gospodarczymi, organizacjami konsumenckimi i organizacjami zajmującymi się ochroną środowiska, i mające na celu skupianie i wykorzystywanie licznych inicjatyw w zakresie zapobiegania podejmowanych w państwach członkowskich.
	Są one zgodne z celami niniejszej dyrektywy określonymi w art. 1 ust. 1.
	Państwa członkowskie wykorzystują odpowiednie instrumenty ekonomiczne i inne środki w celu stworzenia zachęt do stosowania hierarchii postępowania z odpadami. Takie instrumenty i środki mogą obejmować instrumenty i środki wymienione w załączniku IVa do dyrektywy 2008/98/WE.";

Poprawka 41

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 2 a (nowy)

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 4 – ustęp 3

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	2a) w art. 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. ***Jeżeli zachodzi potrzeba,*** Komisja ***przedstawia*** wnioski w ***sprawie środków mających na celu wzmocnienie oraz uzupełnienie stosowania wymogów zasadniczych oraz zapewniających***, ***że*** nowe ***opakowanie może*** wprowadzone na rynek wyłącznie wtedy gdy producent podjął wszelkie niezbędne środki w celu zminimalizowania ich wpływu na środowisko naturalne bez naruszania zasadniczych funkcji opakowania."	„3. ***Do dnia 31 grudnia 2020 r.*** Komisja ***przedstawi*** wnioski w ***celu aktualizacji zasadniczych wymogów, aby wzmocnić i uzupełnić stosowanie tych wymogów tak***, ***aby*** nowe ***opakowania mogły być*** wprowadzone na rynek wyłącznie wtedy, gdy producent podjął wszelkie niezbędne środki w celu zminimalizowania ich wpływu na środowisko naturalne bez naruszania zasadniczych funkcji opakowania. ***Po konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi stronami Komisja przedstawia wniosek ustawodawczy w sprawie aktualizacji wymogów, w szczególności aby udoskonalić projektowanie z myślą o ponownym użyciu i wysokiej jakości recyklingu opakowań.";***

Poprawka 42

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 2 b (nowy)

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 4 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	2b) w art. 4 dodaje się ustęp w brzmieniu:
	„3a. Państwa członkowskie, gdy jest to korzystne dla środowiska z punktu widzenia cyklu życia, zachęcają do stosowania bioopakowań nadających się do recyklingu i ulegających biodegradacji opakowań nadających się do kompostowania przez podejmowanie takich środków, jak:
	a) ***promowanie stosowania takich opakowań, między innymi, za pomocą instrumentów ekonomicznych;***
	b) ***poprawa warunków rynkowych dla takich produktów;***
	c) ***przegląd istniejących przepisów utrudniających używanie takich produktów.";***

Poprawka 43

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 2 c (nowy)

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 5 – nagłówek

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	2c) w art. 5 dodaje się tytuł w brzmieniu:
	„Ponowne użycie";

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 44

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 2 d (nowy)

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 5 – ustęp 1

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	2d) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
Państwa Członkowskie ***mogą zachęcać*** do stosowania systemów opakowań wielokrotnego użytku w sposób przyjazny dla środowiska, zgodnie z Traktatem.	1. ***„Zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami*** państwa członkowskie ***zachęcają*** do stosowania systemów opakowań wielokrotnego użytku w sposób przyjazny dla środowiska, zgodnie z Traktatem***, bez naruszania zasad higieny żywności i bezpieczeństwa konsumentów***.“;

Poprawka 45

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 2 e (nowy)

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 5 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	2e) w art. 5 dodaje się ustęp w brzmieniu:
	„1a . Państwa członkowskie dążą do osiągnięcia następujących celów dotyczących ponownego użycia opakowań:
	a) ***nie później niż do dnia 31 grudnia 2025 r. do ponownego użycia trafia co najmniej 5 % wagowo wszystkich odpadów opakowaniowych;***
	b) ***nie później niż do dnia 31 grudnia 2030 r. do ponownego użycia trafia co najmniej 10 % wagowo wszystkich odpadów opakowaniowych;“;***

Poprawka 46

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 2 f (nowy)

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 5 – ustęp 1 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	2f) w art. 5 dodaje się ustęp w brzmieniu:
	„1b. W celu zachęcenia do operacji ponownego użycia państwa członkowskie mogą podjąć m.in. następujące środki:
	— stosowanie systemów zwrotu kaucji w przypadku opakowań nadających się do ponownego użycia;
	— ustalanie minimalnej ilości opakowań nadających się do ponownego użycia, wprowadzanych do obrotu każdego roku w każdym strumieniu opakowań;
	— ustanowienie odpowiednich zachęt ekonomicznych dla producentów opakowań nadających się do ponownego użycia.";

Poprawka 47

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 2 g (nowy)

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 5 – ustęp 1 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	2 g) w art. 5 dodaje się ustęp w brzmieniu:
	1c. Opakowania i ponownie używane opakowania zebrane w systemie zwrotu kaucji mogą zostać zaliczone na poczet osiągnięcia celów w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów, wyznaczonych w krajowych programach zapobiegania.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 48

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 3 – litera a

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 6 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
a) tytuł otrzymuje brzmienie: „Odzysk***, ponowne użycie*** i recykling”;	a) tytuł otrzymuje brzmienie: „Odzysk i recykling”;

Poprawka 49

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 3 – litera a a (nowa)

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 6 – ustęp - 1 (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	aa) ***w art. 6 dodaje się ust. - 1 w brzmieniu:***
	„-1. Państwa członkowskie tworzą systemy sortowania wszystkich materiałów opakowaniowych.”;

Poprawka 50

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 3 – litera b

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 6 – ustęp 1 – litera f

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
f) nie później niż do dnia 31 grudnia 2025 r. co najmniej ***65*** % wagowo wszystkich odpadów opakowaniowych zostanie ***przygotowane do ponownego użycia i*** poddane recyklingowi;	f) nie później niż do dnia 31 grudnia 2025 r. co najmniej ***70*** % wagowo wszystkich ***powstałych*** odpadów opakowaniowych zostanie poddane recyklingowi;

Poprawka 51

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 3 – litera b

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 6 – ustęp 1 – litera g

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
g) nie później niż do dnia 31 grudnia 2025 r. następujące minimalne cele wagowe w zakresie ***przygotowania do ponownego użycia i*** recyklingu zostaną osiągnięte w odniesieniu do następujących określonych materiałów zawartych w odpadach opakowaniowych:	g) nie później niż do dnia 31 grudnia 2025 r. następujące minimalne cele wagowe w zakresie recyklingu zostaną osiągnięte w odniesieniu do następujących określonych materiałów zawartych w odpadach opakowaniowych:
(i) ***55*** % tworzyw sztucznych;	(i) ***60*** % tworzyw sztucznych;
(ii) ***60*** % drewna;	(ii) ***65*** % drewna;
(iii) ***75*** % metali żelaznych;	(iii) ***80*** % metali żelaznych;
(iv) ***75*** % aluminium;	(iv) ***80*** % aluminium;
(v) ***75*** % szkła;	(v) ***80*** % szkła;
(vi) ***75*** % papieru i tektury;	(vi) ***90*** % papieru i tektury;

Poprawka 52

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 3 – litera b

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 6 – ustęp 1 – litera h

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
h) nie później niż do dnia 31 grudnia 2030 r. co najmniej ***75*** % wagowo wszystkich odpadów opakowaniowych zostanie ***przygotowane do ponownego użycia i*** poddane recyklingowi;	h) nie później niż do dnia 31 grudnia 2030 r. co najmniej ***80*** % wagowo wszystkich ***powstałych*** odpadów opakowaniowych zostanie poddane recyklingowi;

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 53

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 3 – litera b

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 6 – ustęp 1 – litera i

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
i) nie później niż do dnia 31 grudnia 2030 r. następujące minimalne cele wagowe w zakresie ***przygotowania do ponownego użycia i*** recyklingu zostaną osiągnięte w odniesieniu do następujących określonych materiałów zawartych w odpadach opakowaniowych:	i) nie później niż do dnia 31 grudnia 2030 r. następujące minimalne cele wagowe w zakresie recyklingu zostaną osiągnięte w odniesieniu do następujących określonych materiałów zawartych w odpadach opakowaniowych:
(i) ***75*** % drewna;	(i) ***80*** % drewna;
(ii) ***85*** % metali żelaznych;	(ii) ***90*** % metali żelaznych;
(iii) ***85*** % aluminium;	(iii) ***90*** % aluminium;
(iv) ***85*** % szkła;	(iv) ***90*** % szkła;
(v) ***85 % papieru i tektury.***	

Poprawka 54

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 3 – litera c

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 6 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
3. Odpady opakowaniowe przekazane innemu państwu członkowskiemu w celu ***przygotowania do ponownego użycia,*** recyklingu ***lub odzysku*** w tym innym państwie członkowskim mogą być zaliczone na poczet realizacji celów określonych w ust. 1 lit. f) – i) przez to państwo członkowskie, w którym zostały zebrane.	3. Odpady opakowaniowe przekazane innemu państwu członkowskiemu w celu recyklingu w tym innym państwie członkowskim mogą być zaliczone na poczet realizacji celów określonych w ust. 1 lit. f) – i) przez to państwo członkowskie, w którym zostały zebrane.

Poprawka 55

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 3 – litera c a (nowa)

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 6 – ustęp 4

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	ca) ***w art. 6 ust. 4 otrzymuje brzmienie:***
4. Państwa Członkowskie, ***w odpowiednim przypadku***, wspomagają użycie materiałów uzyskanych z recyklingu odpadów opakowaniowych do wytwarzania opakowań i innych produktów przez:	„4. Państwa członkowskie, ***gdy jest to korzystne z punktu widzenia cyklu życia oraz zgodne z hierarchią postępowania z odpadami***, wspomagają użycie materiałów uzyskanych z recyklingu odpadów opakowaniowych do wytwarzania opakowań i innych produktów przez:
a) poprawienie warunków rynkowych dla takich materiałów;	a) poprawienie warunków rynkowych dla takich materiałów;
b) dokonanie przeglądu istniejących rozporządzeń zapobiegających użyciu tych materiałów.	b) dokonanie przeglądu istniejących rozporządzeń zapobiegających użyciu tych materiałów;
	ba) ***wykorzystanie odpowiednich instrumentów ekonomicznych, aby stworzyć zachęty do szerszego stosowania surowców wtórnych, które mogą obejmować działania promujące zawartość materiałów z recyklingu w produktach oraz stosowanie kryteriów zielonych zamówień publicznych;***
	bb) ***promowanie materiałów, które – poddane recyklingowi – nie stanowią zagrożenia dla zdrowia ludzkiego, gdy w wyniku recyklingu powstaje materiał przeznaczony do kontaktu z żywnością.";***

Poprawka 56

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 3 – litera d

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 6 – ustępy 5, 8 i 9

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
d) uchyla się ust. 5***, 8*** i 9;	d) uchyla się ust. 5 i 9;

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 57

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 3 – litera d a (nowa)

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 6 – ustęp 8

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	da) ***ust. 8 otrzymuje brzmienie:***
8. ***Komisja, tak szybko jak to jest możliwe, lecz nie później niż do dnia 30 czerwca 2005 r., składa sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie w sprawie postępu we wprowadzaniu w życie niniejszej dyrektywy oraz jej wpływu na środowisko, jak również na funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Sprawozdanie uwzględnia szczególne okoliczności w każdym Państwie Członkowskim. Zawiera ono:***	„8. ***W tym celu najpóźniej do dnia 31 grudnia 2024 r. Komisja przeanalizuje cele ustanowione w art. 6 i postępy na drodze do ich osiągnięcia, uwzględniając najlepsze praktyki i środki stosowane przez państwa członkowskie w dążeniu do tych celów.***
	W swojej ocenie Komisja rozważy możliwość określenia:
a) ***ocenę skuteczność, wprowadzanie w życie oraz stosowanie wymogów zasadniczych;***	a) ***celów dla innych strumieni odpadów opakowaniowych;***
b) ***dodatkowe środki zapobiegania zmniejszające wpływ na środowisko naturalne opakowań zbiorczych w najszerszym zakresie bez wpływu na ich zasadnicze funkcje;***	b) ***oddzielnych celów dla odpadów opakowaniowych z gospodarstw domowych i dla przemysłowych i handlowych odpadów opakowaniowych.***
c) ***możliwy rozwój wskaźników środowiskowych dotyczących opakowań aby uczynić zapobieganie odpadom opakowaniowym łatwiejsze oraz bardziej skuteczne;***	***W tym celu Komisja sporządzi sprawozdanie, które zostanie przesłane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w stosownym przypadku wraz z dołączonym do niego wnioskiem ustawodawczym.";***
d) ***plany zapobiegania odpadom opakowaniowym;***	
e) ***wspieranie ponownego użycia oraz, w szczególności, porównanie kosztów z korzyściami ponownego użycia oraz poddania recyklingowi;***	
f) ***odpowiedzialność producenta, włącznie z jej aspektem finansowym;***	

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
g) ***wysiłki w celu dalszego zmniejszenia oraz, w odpowiednim przypadku, ostatecznego wykluczenia metali ciężkich oraz innych niebezpiecznych substancji z opakowań do 2010 r.***	
Do sprawozdania tego załącza się, w odpowiednim przypadku, wnioski o przeprowadzenie rewizji odpowiednich przepisów niniejszej dyrektywy, jeżeli takie przepisy zostały przedstawione do tego czasu.	

Poprawka 58

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 4

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 6 a – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
„1. Do celów obliczania, czy cele ustanowione w art. 6 ust. 1 lit. f) – i) zostały osiągnięte:	„1. Do celów obliczania, czy cele ustanowione w art. 6 ust. 1 lit. f) – i) zostały osiągnięte ***masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi należy liczyć jako masę odpadów wprowadzanych w procesie ostatecznego recyklingu w danym roku."***
a) ***masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi należy rozumieć jako masę odpadów wprowadzanych w procesie ostatecznego recyklingu;***	
b) ***masę odpadów opakowaniowych przygotowanych do ponownego użycia należy rozumieć jako masę odpadów opakowaniowych, które zostały odzyskane lub zebrane przez uznany podmiot zajmujący się przygotowaniem do ponownego użycia oraz przeszły wszystkie niezbędne czynności w zakresie kontroli, oczyszczania i naprawy umożliwiające ponowne użycie bez dalszego sortowania i wstępnej obróbki;***	
c) ***państwa członkowskie mogą uwzględniać produkty i części składowe przygotowywane do ponownego użycia przez uznane podmioty zajmujące się przygotowaniem do ponownego użycia lub w ramach uznanych systemów zwrotu kaucji. Do obliczenia skorygowanego współczynnika odpadów opakowaniowych przygotowanych do ponownego użycia i poddanych recyklingowi z uwzględnieniem masy produktów i części składowych przygotowanych do ponownego użycia, państwa członkowskie wykorzystują zweryfikowane dane uzyskane od wspomnianych podmiotów i stosują wzór podany w załączniku IV."***	

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 59

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 4

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 6 a – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	1a. Do dnia 31 grudnia 2018 r. Komisja wystąpi do europejskich organizacji normalizacyjnych o opracowanie europejskich norm jakości dla materiałów odpadowych wprowadzanych do procesu ostatecznego recyklingu i dla surowców wtórnych, w szczególności tworzyw sztucznych, w oparciu o najlepsze dostępne praktyki.

Poprawka 60

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 4

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 6 a – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 1 ***lit. b) i c) oraz załącznika IV*** Komisja, zgodnie z art. 21a, przyjmuje akty delegowane ***ustanawiające*** minimalne wymogi jakościowe i wymogi operacyjne dotyczące identyfikacji ***uznanych*** podmiotów zajmujących się ***przygotowaniem do ponownego użycia oraz uznanych systemów zwrotu kaucji***, w tym szczegółowe zasady gromadzenia, weryfikacji i przekazywania danych.	2. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 1 Komisja, zgodnie z art. 21a, przyjmuje akty delegowane***, aby uzupełnić niniejszą dyrektywę, ustanawiając*** minimalne wymogi jakościowe i wymogi operacyjne dotyczące identyfikacji podmiotów zajmujących się ***ostatecznym recyklingiem***, w tym szczegółowe zasady gromadzenia***, identyfikowania***, weryfikacji i przekazywania danych.

Poprawka 61

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 4

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 6 a – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	2a. Komisja bada możliwości przyjęcia środków w celu usprawnienia sprawozdawczości w zakresie opakowań kompozytowych zgodnie z obowiązkami ustalonymi w niniejszej dyrektywie i w stosownym przypadku proponuje takie środki.

Poprawka 62

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 4

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 6 a – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
3. ***Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 masę odpadów po każdej operacji sortowania można zgłosić jako masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi, pod warunkiem że:***	***skreśla się***
a) ***takie odpady będące produktem sortowania są wprowadzane do procesu ostatecznego recyklingu;***	
b) ***masa materiałów lub substancji, które nie są poddawane procesowi ostatecznego recyklingu i które są unieszkodliwiane lub poddawane odzyskowi energii, stanowi mniej niż 10 % całkowitej masy odpadów zgłaszanych jako poddane recyklingowi.***	

Poprawka 63

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 4

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 6 a – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
4. ***Państwa*** członkowskie ustanawiają skuteczny system kontroli jakości i identyfikowania odpadów opakowaniowych, aby zapewnić ***spełnienie warunków określonych*** w ust. ***3 lit. a) i b)***. System ten może obejmować elektroniczne rejestry utworzone na podstawie art. 35 ust. 4 dyrektywy 2008/98/WE, specyfikacje techniczne wymogów jakościowych dotyczących sortowanych odpadów albo wszelkie inne równoważne środki zapewniające wiarygodność i dokładność gromadzonych danych na temat odpadów poddanych recyklingowi.	4. ***Zgodnie z aktami delegowanymi przyjętymi na mocy ust. 2 państwa*** członkowskie ustanawiają skuteczny system kontroli jakości i identyfikowania odpadów opakowaniowych, aby zapewnić ***zgodność z przepisami określonymi*** w ust. ***1***. System ten może obejmować elektroniczne rejestry utworzone na podstawie art. 35 ust. 4 dyrektywy 2008/98/WE, specyfikacje techniczne wymogów jakościowych dotyczących sortowanych odpadów albo wszelkie inne równoważne środki zapewniające wiarygodność i dokładność gromadzonych danych na temat odpadów poddanych recyklingowi. ***Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wybranym systemie kontroli jakości i identyfikowania.***

Poprawka 64

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 4

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 6 a – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
5. Do celów obliczenia, czy cele ustanowione w art. 6 ust. 1 lit. f) – i) zostały osiągnięte, państwa członkowskie mogą uwzględnić recykling metali, który odbywa się w związku ze spalaniem, proporcjonalnie do ilości spalanych odpadów opakowaniowych, pod warunkiem że te metale poddane recyklingowi spełniają określone wymogi jakościowe. Państwa członkowskie stosują wspólną metodykę ustaloną zgodnie z art. 11a ust. 6 dyrektywy 2008/98/WE.	5. Do celów obliczenia, czy cele ustanowione w art. 6 ust. 1 lit. f) – i) zostały osiągnięte, państwa członkowskie mogą uwzględnić recykling metali, który odbywa się w związku ze spalaniem ***lub współspalaniem, tylko jeżeli odpady posortowano przed spaleniem lub jeżeli spełniono obowiązek wprowadzenia selektywnej zbiórki papieru, metalu, tworzyw sztucznych, szkła i bioodpadów***, proporcjonalnie do ilości spalanych ***lub współspalanych*** odpadów opakowaniowych, pod warunkiem że te metale poddane recyklingowi spełniają określone wymogi jakościowe. Państwa członkowskie stosują wspólną metodykę ustaloną zgodnie z art. 11a ust. 6 dyrektywy 2008/98/WE.

Poprawka 65

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 5

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 6 b – ustęp 1 – litera b a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	ba) ***przykłady najlepszych praktyk stosowanych w całej Unii, mogące być wskazówką na drodze do osiągnięcia celów.***

Poprawka 66

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 5

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 6 b – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	2a . W razie konieczności sprawozdania, o których mowa w ust. 1 dotyczą stosowania wymogów niniejszej dyrektywy innych niż wymogi wymienione w ust. 1, w tym prognozowania realizacji celów określonych w programach zapobiegania powstawaniu odpadów oraz odsetka i ilości w przeliczeniu na mieszkańca odpadów komunalnych, które są unieszkodliwiane lub poddawane odzyskowi energii.

Poprawka 67

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 5 a (nowy)

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 7 – ustęp 1

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	5a) art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. ***Państwa*** Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, że systemy te są ustanowione, aby zapewnić:	„1. ***Aby spełnić cele określone w niniejszej dyrektywie, państwa*** członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, że systemy te są ustanowione, aby zapewnić ***i promować***:
a) zwrot i/lub zbiórkę zużytych opakowań i/lub odpadów opakowaniowych od konsumenta lub innego użytkownika końcowego lub ze strumienia odpadów w celu ich doprowadzenia do najbardziej odpowiedniego sposobu w ramach gospodarowania odpadami;	a) zwrot i/lub zbiórkę zużytych opakowań i/lub odpadów opakowaniowych od konsumenta lub innego użytkownika końcowego lub ze strumienia odpadów w celu ich doprowadzenia do najbardziej odpowiedniego sposobu w ramach gospodarowania odpadami;
b) wielokrotny użytek lub odzysk, w tym recykling zebranych opakowań lub odpadów opakowaniowych,	b) wielokrotny użytek lub odzysk, w tym recykling zebranych opakowań lub odpadów opakowaniowych.
zmierzające do realizacji celów określonych w niniejszej dyrektywie.	
Systemy takie są otwarte dla podmiotów gospodarczych działających w danych sektorach oraz dla właściwych władz publicznych. Systemy te mają także zastosowanie do wyrobów przywożonych na nie dyskryminacyjnych warunkach, w tym do szczegółowych rozwiązań i wszelkich opłat nakładanych za dostęp do systemu, oraz są tak skonstruowane by, zgodnie z Traktatem, uniknąć przeszkód w handlu oraz zakłóceń konkurencji.”	Systemy takie są otwarte dla podmiotów gospodarczych działających w danych sektorach oraz dla właściwych władz publicznych. Systemy te mają także zastosowanie do wyrobów przywożonych na nie dyskryminacyjnych warunkach, w tym do szczegółowych rozwiązań i wszelkich opłat nakładanych za dostęp do systemu, oraz są tak skonstruowane by, zgodnie z Traktatem, uniknąć przeszkód w handlu oraz zakłóceń konkurencji.”

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 68

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 5 b (nowy)

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 7 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	5b) dodaje się artykuł w brzmieniu:
	„Artykuł 7a
	Specjalne środki dotyczące systemów zwrotu i zbierania
	Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki, aby zapewnić:
	a) ***selektywną zbiórkę co najmniej opakowań lub odpadów opakowaniowych z papieru, metalu, tworzyw sztucznych lub szkła;***
	b) ***zbiórkę opakowań kompozytowych, zgodnie z definicją w dyrektywie Komisji 2005/270/WE, w ramach istniejących systemów zbierania spełniających standardy jakości wymagane w kontekście ostatecznego recyclingu.";***

Poprawka 69

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 5 c (nowy)

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 8 – ustęp 2

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	5c) art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Dla ułatwienia zbiórki, wielokrotnego użytku i odzysku, w tym recyklingu, opakowania wskazują rodzaj wykorzystanych materiałów opakowaniowych w celu ich identyfikacji i klasyfikacji przez odpowiednią gałąź przemysłu na podstawie decyzji Komisji 97/129/WE ([1])."; ([1]) Dz.U. L 50 z 20.2.1997, s. 28.	„2. Dla ułatwienia zbiórki, wielokrotnego użytku i odzysku, w tym recyklingu, opakowania ***muszą zawierać przydatne dla tych celów informacje. W szczególności opakowania*** wskazują rodzaj wykorzystanych materiałów opakowaniowych w celu ich identyfikacji i klasyfikacji przez odpowiednią gałąź przemysłu na podstawie decyzji Komisji 97/129/WE ([1])."; ([1]) Dz.U. L 50 z 20.2.1997, s. 28.

Poprawka 70

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 7 – litera d

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 12 – ustęp 3 a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
„3a. Państwa członkowskie przekazują Komisji dane dotyczące realizacji celów określonych w art. 6 ust. 1 lit. a)–i) za każdy rok kalendarzowy. ***Zgłaszają one te*** dane drogą elektroniczną w terminie ***18*** miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, którego dotyczą zebrane dane."	„3a. Państwa członkowskie przekazują Komisji dane dotyczące realizacji celów określonych w art. 6 ust. 1 lit. a)–i) za każdy rok kalendarzowy. ***Państwa członkowskie gromadzą i przetwarzają*** dane ***zgodnie ze wspólną metodyką, o której mowa w ust. 3d, i zgłaszają je*** drogą elektroniczną w terminie ***12*** miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, którego dotyczą zebrane dane."

Poprawka 71

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 7 – litera d

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 12 – ustęp 3 a – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Dane są zgłaszane w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 3d. Pierwsze zgłoszenie obejmuje dane za okres od dnia 1 stycznia [enter year of entry into force of this Directive + 1 year] r. do dnia 31 grudnia [enter year of entry into force of this Directive + 1 year] r.	Dane są ***gromadzone i przetwarzane z zastosowaniem wspólnej metodyki, o której mowa w ust. 3d, i*** zgłaszane w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 3d. Pierwsze zgłoszenie***, jeśli chodzi o cele ujęte w art. 6 lit. f)–i),*** obejmuje dane za okres od dnia 1 stycznia [enter year of entry into force of this Directive + 1 year] r. do dnia 31 grudnia [enter year of entry into force of this Directive + 1 year] r.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 72

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 7 – litera d

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 12 – ustęp 3 c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
3c. Komisja dokonuje przeglądu danych zgłoszonych zgodnie z niniejszym artykułem i publikuje sprawozdanie dotyczące wyników tego przeglądu. ***Sprawozdanie to obejmuje ocenę organizacji*** gromadzenia danych, ***źródeł*** danych i ***metodyki stosowanej*** przez państwa członkowskie***, jak*** również ***kompletności***, ***rzetelności***, ***aktualności*** oraz ***spójności tych*** danych. Ocena może zawierać konkretne zalecenia dotyczące usprawnień. Sprawozdanie to jest sporządzane co trzy lata.	3c. Komisja dokonuje przeglądu danych zgłoszonych zgodnie z niniejszym artykułem i publikuje sprawozdanie dotyczące wyników tego przeglądu. ***Do czasu ustanowienia wspólnej metodyki gromadzenia i przetwarzania danych, o której mowa w ust. 3d, w sprawozdaniu tym ocenia się organizację*** gromadzenia danych, ***źródła*** danych i ***metodę stosowaną*** przez państwa członkowskie***. Komisja ocenia*** również ***kompletność***, ***rzetelność***, ***aktualność*** oraz ***spójność przekazanych*** danych ***i informacji***. Ocena może zawierać konkretne zalecenia dotyczące usprawnień. Sprawozdanie to jest sporządzane ***dziewięć miesięcy po pierwszym zgłoszeniu danych przez państwa członkowskie i*** co trzy lata ***od tej daty***.

Poprawka 73

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 7 – litera d

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 12 – ustęp 3 c a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	3ca. W sprawozdaniu Komisja przedstawia informacje na temat wykonywania całej dyrektywy oraz ocenia jej wpływ na zdrowie ludzkie, środowisko i rynek wewnętrzny. W stosownym przypadku sprawozdaniu może towarzyszyć wniosek w sprawie zmiany niniejszej dyrektywy.

Poprawka 74

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 7 – litera d

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 12 – ustęp 3 d

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
„3d. Komisja przyjmuje ***akty wykonawcze ustanawiające format zgłaszania danych zgodnie z ust. 3a. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 21*** ust. ***2***.”;	„3d. Komisja przyjmuje***, zgodnie z art. 38a, akty delegowane w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez ustanowienie wspólnej metodyki gromadzenia i przetwarzania danych oraz formatu zgłaszania danych zgodnie*** z ust. ***3a***.”;

Poprawka 75

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 12

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 21 a – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 6a ust. 2, art. 11 ust. 3, art. 19 ust. 2 i art. 20, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [enter date of entry into force of this Directive] r.	2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 6a ust. 2, art. 11 ust. 3, art. ***12 ust. 3d, art.*** 19 ust. 2 i art. 20, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [enter date of entry into force of this Directive] r.

Poprawka 76

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 12

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 21 a – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 6a ust. 2, art. 11 ust. 3, art. 19 ust. 2 i art. 20, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.	3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 6a ust. 2, art. 11 ust. 3, art. ***12 ust. 3d, art.*** 19 ust. 2 i art. 20, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Poprawka 77

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 12

Dyrektywa 94/62/WE

Artykuł 21 a – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
„5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 6a ust. 2, art. 11 ust. 3, art. 19 ust. 2 i art. 20 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.";	„5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 6a ust. 2, art. 11 ust. 3, art. ***12 ust. 3d, art.*** 19 ust. 2 i art. 20 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.";

Poprawka 78

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 12 a (nowy)

Dyrektywa 94/62/WE

Załącznik II

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	12a) Załącznik II do dyrektywy 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych zostaje zastąpiony zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Poprawka 79

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 14

Dyrektywa 94/62/WE

Załącznik IV

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(14) ***w załączniku IV do dyrektywy 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.***	***skreśla się***

Poprawka 80

Wniosek dotyczący dyrektywy

Załącznik – ustęp - 1 (nowy)

Dyrektywa 94/62/WE

Załącznik II – punkt 1 – tiret 1

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	-1. w załączniku II pkt 1 tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:
— Opakowania są projektowane, wytwarzane i wprowadzane do obrotu w sposób pozwalający na ich wielokrotne użycie i odzysk, w tym recykling, oraz na zmniejszenie ich wpływu na środowisko po usunięciu odpadów opakowaniowych lub pozostałości po działaniach prowadzonych w ramach gospodarowania nimi.	„— Opakowania są projektowane, wytwarzane i wprowadzane do obrotu w sposób pozwalający na ich wielokrotne użycie i odzysk, w tym recykling – ***zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami*** – oraz na zmniejszenie ich wpływu na środowisko po usunięciu odpadów opakowaniowych lub pozostałości po działaniach prowadzonych w ramach gospodarowania nimi.”

Poprawka 81

Wniosek dotyczący dyrektywy

Załącznik – ustęp - 1 a (nowy)

Dyrektywa 94/62/WE

Załącznik II – punkt 1 – tiret 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	-1a. w załączniku II pkt 1 dodaje się tiret 1a w brzmieniu:
	„— ***Opakowania produkuje się w sposób minimalizujący ich ślad węglowy, w tym przy użyciu zrównoważonych materiałów pochodzenia biologicznego ulegających biodegradacji.”***

Poprawka 82

Wniosek dotyczący dyrektywy

Załącznik – punkt - 1 b (nowy)

Dyrektywa 94/62/WE

Załącznik II – punkt 3 – litera c

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	(Nie dotyczy polskiej wersji językowej)
c) Opakowania podlegające odzyskowi przez kompostowanie	

Wtorek, 14 marca 2017 r.

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
Odpady opakowaniowe przetwarzane przez kompostowanie mają takie właściwości biodegradacyjne, które nie stanowią przeszkody dla oddzielnej zbiórki, procesu kompostowania lub innych działań, jakim są poddawane.	

Poprawka 83

Wniosek dotyczący dyrektywy

Załącznik – punkt - 1 c (nowy)

Dyrektywa 94/62/WE

Załącznik II – punkt 3 – litera d

Obowiązujący tekst	*Poprawka*
	-1c) w załączniku II pkt 3 lit. d) otrzymuje brzmienie:
d) Opakowania ulegające biodegradacji	„d) Opakowania ulegające biodegradacji
Odpady opakowaniowe ulegające biodegradacji odznaczają się taką zdolnością rozkładu fizycznego, chemicznego, termicznego i biologicznego, która zapewni ostateczny rozkład gotowego kompostu na dwutlenek węgla, biomasę i wodę.	Odpady opakowaniowe ulegające biodegradacji odznaczają się taką zdolnością rozkładu fizycznego, chemicznego, termicznego i biologicznego, która zapewni ostateczny rozkład gotowego kompostu na dwutlenek węgla, biomasę i wodę. ***Opakowania z tworzyw sztucznych ulegające degradacji utleniającej uważa się za opakowania biodegradowalne."***

Poprawka 84

Wniosek dotyczący dyrektywy

Załącznik – ustęp 2

Dyrektywa 94/62/WE

Załącznik IV

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Dodaje się załącznik IV w brzmieniu:	***skreśla się***
„ZAŁĄCZNIK IV	
Metoda obliczeniowa dotycząca przygotowania do ponownego użycia produktów i części składowych do celów art. 6 ust. 1 lit. f) – i)	
Aby obliczyć skorygowany współczynnik recyklingu i przygotowania do ponownego użycia zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. f) – i), państwa członkowskie stosują następujący wzór:	

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
E=(A+R)*100 /(P+R)	
E: skorygowany współczynnik recyklingu i ponownego użycia w danym roku;	
A: masa odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi lub przygotowanych do ponownego użycia w danym roku;	
R: masa produktów i części składowych przygotowanych do ponownego użycia w danym roku;	
P: masa odpadów opakowaniowych wytworzonych w danym roku.”.	

Środa, 15 marca 2017 r.

P8_TA(2017)0078

Porozumienie między UE a Brazylią: zmiana list koncesyjnych Chorwacji w związku z jej przystąpieniem do UE ***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Federacyjną Republiką Brazylii na podstawie art. XXIV ust. 6 oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszącego się do zmian list koncesyjnych Republiki Chorwacji w związku z jej przystąpieniem do Unii Europejskiej (13037/2016 – C8-0490/2016 – 2016/0307(NLE))

(Zgoda)

(2018/C 263/33)

Parlament Europejski,

— uwzględniając projekt decyzji Rady (13037/2016),

— uwzględniając projekt porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Federacyjną Republiką Brazylii na podstawie art. XXIV ust. 6. oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszącego się do zmian list koncesyjnych Republiki Chorwacji w związku z jej przystąpieniem do Unii Europejskiej (13038/2016),

— uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 207 ust. 4 akapit pierwszy i art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (v) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C8-0490/2016),

— uwzględniając art. 99 ust. 1 i 4, a także art. 108 ust. 7 Regulaminu,

— uwzględniając zalecenie Komisji Handlu Międzynarodowego (A8-0052/2017),

1. wyraża zgodę na zawarcie umowy;

2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji, rządom i parlamentom państw członkowskich oraz Federacyjnej Republiki Brazylii.

Środa, 15 marca 2017 r.

P8_TA(2017)0079

Uruchomienie zautomatyzowanej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów w Danii *

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Rady w sprawie rozpoczęcia w Danii zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych rejestracyjnych pojazdów (12212/2016 – C8-0476/2016 – 2016/0815(CNS))

(Konsultacja)

(2018/C 263/34)

Parlament Europejski,

— uwzględniając projekt Rady (12212/2016),

— uwzględniając art. 39 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej, zmienionego traktatem z Amsterdamu, oraz art. 9 Protokołu nr 36 w sprawie postanowień przejściowych, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0476/2016),

— uwzględniając decyzję Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej ([1]), w szczególności jej art. 33,

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 października 2013 r. w sprawie zacieśnienia transgranicznej współpracy w zakresie ścigania w UE: wdrażanie decyzji w sprawie konwencji z Prüm i europejski model wymiany informacji ([2]),

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 lipca 2015 r. w sprawie Europejskiej agendy bezpieczeństwa ([3]),

— uwzględniając art. 78c Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A8-0051/2017),

1. zatwierdza projekt Rady;

2. zwraca się do Rady o poinformowanie go w przypadku uznania za stosowne odejścia od tekstu przyjętego przez Parlament;

3. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do tekstu przyjętego przez Parlament;

4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

([1]) Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1.
([2]) Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0419.
([3]) Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0269.

Środa, 15 marca 2017 r.

P8_TA(2017)0080

Rozpoczęcie w Grecji zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych DNA *

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Rady w sprawie rozpoczęcia w Grecji zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych DNA (12211/2016 – C8-0477/2016 – 2016/0816(CNS))

(Konsultacja)

(2018/C 263/35)

Parlament Europejski,

— uwzględniając projekt Rady (12211/2016),

— uwzględniając art. 39 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej, zmienionego traktatem z Amsterdamu, oraz art. 9 Protokołu nr 36 w sprawie postanowień przejściowych, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0477/2016),

— uwzględniając decyzję Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej ([1]), w szczególności jej art. 33,

— uwzględniając art. 78c Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A8-0053/2017),

1. zatwierdza projekt Rady;

2. zwraca się do Rady o poinformowanie go w przypadku uznania za stosowne odejścia od tekstu przyjętego przez Parlament;

3. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do tekstu przyjętego przez Parlament;

4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

([1]) Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1.

Środa, 15 marca 2017 r.

P8_TA(2017)0081

Prawo żywnościowe i paszowe, zasady dotyczące zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin ***II

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2017 r. dotyczące stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (10755/1/2016 – C8-0015/2017 – 2013/0140(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

(2018/C 263/36)

Parlament Europejski,

— uwzględniając stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (10755/1/2016 – C8-0015/2017),

— uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 16 października 2013 r. ([1]),

— uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 29 listopada 2013 r. ([2]),

— uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu ([3]) dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2013)0265),

— uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając art. 67a Regulaminu,

— uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A8-0022/2017),

1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;

2. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;

3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

4. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;

5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

([1]) Dz.U. C 67 z 6.3.2014, s. 166.
([2]) Dz.U. C 114 z 15.4.2014, s. 96.
([3]) Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0380.

Środa, 15 marca 2017 r.

P8_TA(2017)0082

Wykorzystywanie zakresu częstotliwości 470–790 MHz w Unii ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wykorzystywania zakresu częstotliwości 470–790 MHz w Unii (COM(2016)0043 – C8-0020/2016 – 2016/0027(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2018/C 263/37)

Parlament Europejski,

— uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2016)0043),

— uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C8-0020/2016),

— uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 26 maja 2016 r. ([1]),

— po konsultacji z Komitetem Regionów,

— uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez właściwą komisję na podstawie art. 69f ust. 4 Regulaminu oraz zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 20 stycznia 2017 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

— uwzględniając art. 59 Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinię Komisji Kultury i Edukacji (A8-0327/2016),

1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;

2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;

3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2016)0027

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 15 marca 2017 r. w celu przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/…w sprawie wykorzystywania zakresu częstotliwości 470–790 MHz w Unii

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, decyzji (UE) 2017/899.)

([1]) Dz.U. C 303 z 19.8.2016, s. 127.

Środa, 15 marca 2017 r.

P8_TA(2017)0085

Wytyczne dotyczące budżetu na rok 2018 – sekcja 3

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie ogólnych wytycznych dotyczących przygotowania budżetu na rok 2018, sekcja III – Komisja (2016/2323(BUD))

(2018/C 263/38)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 314 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając art. 106a Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

— uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 ([1]),

— uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ([2]) (zwane dalej „porozumieniem międzyinstytucjonalnym"),

— uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ([3]),

— uwzględniając decyzję Rady 2014/335/UE, Euratom z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej ([4]),

— uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2017 ([5]) i wspólne oświadczenia uzgodnione między Parlamentem, Radą i Komisją, które zostały do niego załączone ([6]),

— uwzględniając konkluzje Rady z dnia 21 lutego 2017 r. w sprawie wytycznych budżetowych na rok 2018 (6522/2017),

— uwzględniając art. 86a Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A8-0060/2017),

A. mając na uwadze, że rok 2018 będzie piątym rokiem obowiązywania wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2014–2020;

B. mając na uwadze, że sytuacja społeczno-gospodarcza, a także wyzwania zewnętrzne i niepewność polityczna wywrą prawdopodobnie presję na budżet UE na rok 2018;

C. mając na uwadze, że reakcja budżetowa na najpilniejsze wyzwania i sytuacje kryzysowe musi iść w parze ze zrównoważonymi rozwiązaniami, które są inwestycją we wspólną przyszłość Unii;

Budżet na rzecz zrównoważonego wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy i bezpieczeństwa

1. z zadowoleniem przyjmuje ważną rolę, jaką budżet UE odgrywa w zapewnianiu konkretnych reakcji na wyzwania, przed jakimi stoi Unia Europejska; podkreśla, że godne i stabilne miejsca pracy o wysokiej jakości, zwłaszcza dla osób młodych, wzrost gospodarczy oraz konwergencja społeczno-gospodarcza, migracja, bezpieczeństwo i walka z populizmem, a także zmiana klimatu to główne problemy na poziomie UE oraz że budżet UE jest częścią ich rozwiązania; podkreśla, że solidarność musi nadal pozostać podstawową zasadą budżetu UE; podkreśla, że tylko silny i ukierunkowany budżet UE

([1]) Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884.
([2]) Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.
([3]) Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.
([4]) Dz.U. L 168 z 7.6.2014, s. 105.
([5]) Dz.U. L 51 z 28.2.2017.
([6]) Teksty przyjęte w dniu 1 grudnia 2016 r., P8_TA(2016)0475.

mający rzeczywistą europejską wartość dodaną przyniesie korzyści zarówno wszystkim państwom członkowskim, jak i obywatelom UE; oczekuje, że Komisja przedstawi taki projekt budżetu na rok 2018, który pozwoli UE w dalszym ciągu zapewniać jej obywatelom dobrobyt, dzięki wzrostowi gospodarczemu i zatrudnieniu, oraz zagwarantuje im bezpieczeństwo;

2. uważa, że budżet UE, zachowując należytą dyscyplinę, musi dysponować narzędziami, które umożliwią jej reakcję na wiele kryzysów jednocześnie, co wymaga pewnej dozy elastyczności; jest zdania, że wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy to nadal główne priorytety budżetu UE, a trwały postęp i rozwój w tych dziedzinach nie będzie możliwy, jeżeli nie zostaną rozwiane obawy obywateli UE dotyczące bezpieczeństwa i ochrony; ponawia wezwanie do koncentracji tematycznej przy ustalaniu priorytetów dla budżetu UE na 2018 r.,

Badania naukowe, infrastruktura i MŚP jako główne czynniki wspierania wzrostu i zatrudnienia

3. podkreśla, że poprawa konkurencyjności gospodarki UE, infrastruktura, dobrze finansowane badania naukowe, dalsze wspieranie rozwoju umiejętności i stałe zaangażowanie UE na rzecz wzmocnienia inwestycji mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy; jest zdania, że tworzenie zrównoważonych pod względem społecznym i środowiskowym oraz dobrze płatnych miejsc pracy musi być jednym z głównych priorytetów budżetu UE; twierdzi, że miejsca pracy powstają głównie w sektorze prywatnym, w związku z czym należy zapewnić odpowiednie wsparcie budżetowe na pobudzanie inwestycji zarówno w sektorze prywatnym, jak i publicznym, zwracając szczególną uwagę na MŚP; podkreśla zatem znaczenie działu 1a, który zapewnia obywatelom i przedsiębiorstwom w Europie rzeczywistą wartość dodaną, i apeluje o zapewnienie odpowiedniego poziomu finansowania tego działu;

4. podkreśla, że inwestycje w badania naukowe i innowacje, w tym wspieranie przedsiębiorstw typu start-up, stanowi warunek wstępny osiągnięcia prawdziwej konkurencyjności w UE oraz dysponowania innowacyjną i konkurencyjną gospodarką unijną na szczeblu ogólnoświatowym; ubolewa nad faktem, że z powodu niewystarczającego dofinansowania UE w dziedzinie badań naukowych i innowacji mamy do czynienia z niepokojąco niskim wskaźnikiem pozytywnie rozpatrzonych wniosków oraz że niektóre wysokiej jakości projekty w dziedzinie badań naukowych i innowacji nie otrzymują finansowania ze środków UE; stwierdza, że wiele zainteresowanych stron, w tym MŚP, jest zniechęconych do składania wniosków dotyczących projektów w ramach programu „Horyzont 2020"; w związku z tym wzywa do zapewnienia stosownego poziomu środków w programie „Horyzont 2020", przy jednoczesnym kontynuowaniu programu upraszczania przepisów; podkreśla, że zwiększenie budżetu na program „Horyzont 2020" nie powinno odbywać się kosztem innych programów badawczych;

5. przyznaje, że MŚP są podstawą gospodarki europejskiej i będą w dalszym ciągu odgrywać decydującą rolę w tworzeniu miejsc pracy i rozwoju w całej UE; uważa także, że MŚP są głównym źródłem nowych miejsc pracy i dlatego potrzebują odpowiedniego dostępu do finansowania; domaga się w związku z tym, by środki na program COSME zostały zwiększone, zważywszy na powodzenie tego programu; podkreśla znaczenie wzmocnienia programu COSME w nowych WRF w celu zapewnienia MŚP bardziej znaczącego wsparcia ze strony UE; uważa, że osiągnięcie synergii z innymi instrumentami finansowymi da lepsze rezultaty;

6. zdecydowanie wspiera dalszy rozwój i zwiększenie interoperacyjności europejskich sieci infrastruktury; uważa, że finansowanie instrumentu „Łącząc Europę" ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia tych celów i wzywa Komisję do zapewnienia odpowiedniego poziomu środków na ten cel w 2018 r.;

7. podkreśla kluczową rolę i potencjał Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) pod względem zmniejszenia wciąż istniejącej w Europie luki inwestycyjnej, a także odnotowuje dotychczasowe osiągnięcia w tej dziedzinie; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący wydłużenia funkcjonowania EFIS do 2020 r., co powinno mieć na celu dalszą poprawę jego funkcjonowania, w tym w stosowaniu zasady dodatkowości i równowagi geograficznej, gdzie wymagane są dalsze starania; podkreśla, że wybór projektów finansowanych przez EFIS powinien opierać się na jakości i popycie; przyjmuje z zadowoleniem zamiar Komisji, aby wzmocnić rolę Europejskiego Centrum Doradztwa Inwestycyjnego pod względem świadczenia bardziej ukierunkowanej pomocy technicznej w wymiarze lokalnym w całej UE, a także aby zwiększyć równowagę geograficzną; wzywa także Komisję do regularnej analizy wartości dodanej EFIS dzięki ocenie skutków funduszu;

Kształcenie i zatrudnienie ludzi młodych – warunki sukcesu młodego pokolenia

8. uważa, że wykształcenie jest warunkiem wstępnym trwałego, dobrze płatnego i stabilnego zatrudnienia; podkreśla znaczenie mobilności jako środka umożliwiającego młodym Europejczykom korzystanie z różnorodności kwalifikacji obywateli przy jednoczesnym rozszerzaniu oferty edukacyjnej, szkoleniowej i możliwości zatrudnienia; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje rolę, jaką odgrywa program Erasmus+ w ułatwianiu mobilności wewnątrzeuropejskiej uczniów, praktykantów i wolontariuszy; uważa, że zwłaszcza w czasach rosnącego nacjonalizmu i populizmu ważne jest, aby ułatwić naturalną interakcję między różnymi narodami i kulturami Europy w celu umocnienia świadomości i tożsamości europejskiej; w tym kontekście wzywa do dalszego podwyższenia środków finansowych na program Erasmus+ w 2018 r.;

9. podkreśla, że bezrobocie ludzi młodych jest jednym z głównych problemów na szczeblu europejskim, o szczególnie istotnych skutkach społecznych, zwłaszcza w najbiedniejszych regionach Unii, i stwarza zagrożenie dla całego pokolenia młodych Europejczyków, a także ogranicza długoterminowy wzrost gospodarczy; podkreśla, że w ramach postępowania pojednawczego w związku z budżetem UE na 2017 r. na Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych przyznana zostanie kwota 500 mln EUR w formie budżetu korygującego na rok 2017; uważa, że Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych stanowi najważniejszy wkład w priorytetowy cel Unii jakim jest zatrudnienie i wzrost gospodarczy, i podtrzymuje swoje zdecydowane zobowiązanie do zapewnienia odpowiednich środków finansowych na zwalczanie bezrobocia wśród młodzieży i kontynuowanie Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych do końca obowiązywania aktualnych WRF, a także poprawę jej funkcjonowania i wdrażania; podkreśla w tym względzie znaczenie strategii UE na rzecz młodzieży;

10. z zadowoleniem odnotowuje wniosek w sprawie inicjatywy „Europejska karta Interrail na 18. urodziny"; podkreśla, że projekt ten ma potencjał podnoszenia poziomu świadomości społecznej i tożsamości Europejczyków; podkreśla jednak, że takie przedsięwzięcie nie powinno być finansowane kosztem innych udanych programów UE, zwłaszcza dotyczących młodzieży i kultury, i powinno w jak największym stopniu sprzyjać integracji społecznej oraz zawierać przepisy uwzgledniające mieszkańców peryferyjnych wysp Europy; wzywa Komisję do oceny potencjalnych kosztów i źródeł finansowania tej inicjatywy oraz do przedstawienia odpowiednich wniosków ustawodawczych;

Tradycyjne priorytety polityki inwestycyjnej z budżetu UE

11. zdecydowanie popiera politykę regionalną jako jeden z głównych instrumentów inwestycyjnych budżetu UE, który gwarantuje spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną; podkreśla, że polityka ta jest źródłem wzrostu i zatrudnienia we wszystkich państwach członkowskich; wyraża jednak zaniepokojenie z powodu niedopuszczalnych opóźnień we wdrażaniu programów operacyjnych na szczeblu UE w bieżących WRF, które doprowadziły do niższych inwestycji przyczyniających się w niedostateczny sposób do zwiększenia wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy oraz zmniejszania różnic gospodarczych, społecznych i terytorialnych w regionach europejskich i między nimi; wzywa Komisję do wskazania przyczyn opóźnień, a państwa członkowskie do współpracy w celu ich usunięcia, w szczególności dopilnowania, by wyznaczona została instytucja zarządzająca, kontrolująca i certyfikująca oraz by zdecydowanie przyspieszyć wdrażanie;

12. uznaje znaczenie europejskiego sektora rolnego w utrzymywaniu bezpieczeństwa żywnościowego i gospodarowaniu różnorodnością biologiczną w UE; wyraża pełne wsparcie dla rolników dotkniętych rosyjskim embargiem, ptasią grypą, lub kryzysem w sektorze mleczarskim i mięsnym; w związku z tym wzywa Komisję do dalszego wspierania rolników w całej Europie w radzeniu sobie z niespodziewanymi wahaniami rynku oraz zapewnieniu dostaw bezpiecznej i wysokiej jakości żywności; domaga się, by poświęcono dostateczną uwagę drobnej produkcji rolnej i tradycyjnemu łodziowemu rybołówstwu przybrzeżnemu;

Wyzwania wewnętrzne

13. jest przekonany, że w obecnych okolicznościach budżet UE okazuje się niewystarczający, aby sprostać skutkom kryzysu migracyjnego i uchodźczego oraz wynikającym z niego wyzwaniom humanitarnym, a także wyzwaniom w dziedzinie bezpieczeństwa, takim jak wzrost terroryzmu międzynarodowego; podkreśla, że w oparciu o to trzeba znaleźć trwałe rozwiązanie tej kwestii, mając na uwadze, że konieczność wielokrotnego uruchamiania specjalnych instrumentów, takich jak instrument elastyczności, pokazała, że budżet UE nie był pierwotnie przeznaczony do rozwiązywania kryzysów na tak wielką skalę; zwraca uwagę na konieczność przyjęcia spójnej strategii na rzecz położenia kresu kryzysowi migracyjnemu i uchodźczemu, obejmującej jasne, mierzalne i zrozumiałe cele; przypomina jednak, że potrzeba mobilizowania dodatkowych środków, aby sprostać tym wyzwaniom, nie powinna mieć pierwszeństwa przed innymi ważnymi strategiami Unii, na przykład w dziedzinie zatrudnienia i wzrostu gospodarczego;

14. z zadowoleniem przyjmuje rolę takich instrumentów jak Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego (ISF) oraz Fundusz Azylu, Migracji i Integracji (AMIF) w przeciwdziałaniu skutkom wyzwań migracyjnych i uchodźczych i wynikających z nich wyzwań humanitarnych, i apeluje o zapewnienie tym funduszom odpowiednich środków budżetowych w nadchodzących latach; ponownie zwraca uwagę na znaczenie zasady podziału obciążenia między państwa

członkowskie jeśli chodzi o finansowanie wydatków, jakie należy ponieść w związku z uchodźcami; z zadowoleniem przyjmuje również rolę agencji UE działających w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, takich jak Europol, Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej, EASO, Eurojust, Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz Europejska Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości, i apeluje w tym kontekście o zapewnienie im większych środków budżetowych i kadrowych, aby mogły wykonywać powierzone im zadania; jest przekonany, że UE powinna więcej inwestować we wzmocnienie granic oraz zarządzanie nimi, zacieśnianie współpracy między organami ścigania i organami krajowymi, walkę z terroryzmem, radykalizacją oraz poważną przestępczością i przestępczością zorganizowaną, poprzez poprawę środków i praktyk integracyjnych, zagwarantowanie interoperacyjności systemów informacyjnych oraz zagwarantowanie przeprowadzania w stosunku do osób, które nie mają prawa do ochrony międzynarodowej, sprawnych operacji powrotowych, z pełnym poszanowaniem zasady non-refoulement;

15. podkreśla, że obecny budżet ISF, wynoszący około 700 mln EUR na zobowiązania, nie jest wystarczający do sprostania wyzwaniom w zakresie bezpieczeństwa wynikającym z terroryzmu międzynarodowego; wzywa zatem do zwiększenia środków finansowych w celu podniesienia jakości infrastruktury bezpieczeństwa do bardziej odpowiedniego i nowoczesnego poziomu;

16. przypomina o znaczeniu europejskich agencji w zapewnianiu wdrażania priorytetów w zakresie prawodawstwa europejskiego, a tym samym osiąganiu celów polityki UE, takich jak cele związane z konkurencyjnością, wzrostem i zatrudnieniem oraz pozwalające opanować obecny kryzys migracyjny i uchodźczy; nalega zatem, by zapewnić odpowiednie zasoby finansowe i ludzkie na wydatki administracyjne i operacyjne w celu umożliwienia agencjom wypełniania przydzielonych im zadań i uzyskania jak najlepszych wyników; podkreśla w odniesieniu do wzrostu poziomu zatrudnienia i środków dla agencji od czasu budżetu na rok 2014, że są one traktowane jako część nowych rozwiązań politycznych i w zakresie prawodawstwa wyłączonych z obliczeń prowadzonych w celu redukcji zatrudnienia o 5 %; podkreśla w związku z tym, że budżet na rok 2018 nie powinien przewidywać żadnych dalszych redukcji w planach zatrudnienia agencji europejskich poza pułap 5 % dla każdej instytucji i każdego organu Unii Europejskiej w ramach porozumienia międzyinstytucjonalnego;

17. zdecydowanie popiera inicjatywy w zakresie badań nad obronnością mające na celu wspieranie lepszej współpracy między państwami członkowskimi oraz osiąganie synergii w dziedzinie obronności; podkreśla jednak, że takie działania, jako nowa inicjatywa polityczna mająca znaczący wpływ na budżet UE, wymagają nowych zasobów; wzywa ponadto do zbadania wszelkich możliwości finansowania programu badań nad obronnością z budżetem specjalnie przeznaczonym na ten cel w kolejnych WRF; przypomina, że konieczna jest zacieśniona współpraca w dziedzinie obrony, nie zapominając o obowiązku poszanowania postanowień traktatów, aby sprostać wyzwaniom w zakresie bezpieczeństwa, przed którymi stoi UE i które powstają w wyniku przedłużającego się braku stabilności w sąsiedztwie UE i niepewności dotyczącej zaangażowania niektórych partnerów UE w osiąganie celów NATO; podkreśla ponadto konieczność poprawy konkurencyjności i innowacyjności europejskiego przemysłu obronnego, co może przyczynić się do pobudzenia wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia wystarczających środków budżetowych w celu sprostania wyzwaniom zewnętrznym w bardziej stosowny sposób; odnotowuje utworzenie Europejskiego Funduszu Obronnego obejmującego segment badań i segment zdolności;

18. podkreśla, że budżet UE musi przyczyniać się do osiągania celów porozumienia paryskiego oraz długoterminowych celów klimatycznych UE, poprzez osiągnięcie docelowego poziomu 20 % wydatków na rzecz klimatu w WRF na lata 2014–2020; zauważa z niepokojem, że cele UE na 2020 r. w zakresie różnorodności biologicznej nie zostaną osiągnięte bez podjęcia znacznych dodatkowych wysiłków; w związku z tym podkreśla znaczenie uwzględniania ochrony różnorodności biologicznej w całym budżecie UE, ze szczególnym uwzględnieniem programu LIFE i sieci Natura 2000;

Wyzwania zewnętrzne

19. podkreśla, że budżet UE jest także instrumentem solidarności zewnętrznej zapewniającym pilną pomoc w kryzysach humanitarnych i cywilnych przez oferowanie wsparcia dla krajów potrzebujących; przypomina, że potwierdzono priorytetowe znaczenie wyzwań związanych z eliminacją ubóstwa i zrównoważonym rozwojem dla UE i państw członkowskich; w tym kontekście przypomina o zobowiązaniu UE, aby przyczynić się do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju, a także by osiągnąć cel 0,7 % ODA/DNB w ramach czasowych programu działań na okres po roku 2015; podkreśla, że w dłuższej perspektywie czasowej pomoc rozwojowa przynosi zwrot z inwestycji w formie zwiększenia wymiany handlowej i wzrostu PKB w Europie;

20. ponownie wyraża przekonanie, że w celu rozwiązania problemu pierwotnych przyczyn bieżącego kryzysu migracyjnego i uchodźczego oraz wynikających z niego wyzwań humanitarnych, UE musi umocnić swoją rolę dzięki inwestycjom w krajach pochodzenia migrantów; w związku z tym wzywa Komisję do opracowania planu działania na rzecz skutecznej walki z kryzysem migracyjnym; podkreśla, że w celu zapewnienia stabilnego rozwoju gospodarczego i społecznego, nie podważając jednocześnie wdrażania istniejących polityk zewnętrznych, konieczne jest bardziej

strategiczne dostosowanie wszystkich instrumentów polityki rozwoju; zwraca uwagę, że inwestycje w infrastrukturę, mieszkalnictwo, edukację, usługi medyczne i wsparcie dla MŚP, ze szczególnym naciskiem na tworzenie miejsc pracy, ochronę socjalną i włączenie społeczne, są częścią rozwiązania kwestii pierwotnych przyczyn migracji; z zadowoleniem zatem przyjmuje, jako częściowe rozwiązanie tych problemów, Plan inwestycji zewnętrznych, który stanowi spójne i skoordynowane ramy na rzecz promowania inwestycji w Afryce i krajach objętych europejską polityką sąsiedztwa, mając na uwadze, że musi on być w pełni dostosowany do celów zrównoważonego rozwoju i przyczyniać się do ich osiągnięcia; oczekuje, że Plan inwestycji zewnętrznych będzie promował zrównoważony rozwój bez narażania na szwank praw człowieka, łagodzenia zmiany klimatu oraz praworządności, i że zapewnione zostanie przejrzyste zarządzanie Europejskim Funduszem na rzecz Zrównoważonego Rozwoju i jego projektami;

21. zauważa, że obecna skłonność Komisji do korzystania z pomocniczych mechanizmów budżetowych, takich jak Instrument Pomocy dla Uchodźców w Turcji, fundusze powiernicze i inne podobne instrumenty, nie we wszystkich przypadkach przynosi pozytywne efekty; wyraża obawę, że ustanowienie instrumentów finansowych poza budżetem Unii podważa to przejrzyste zarządzanie budżetem i utrudnia Parlamentowi egzekwowanie prawa do sprawowania skutecznej kontroli nad wydatkami; podtrzymuje zatem swoje stanowisko, że konieczne jest włączenie do budżetu UE zewnętrznych instrumentów finansowych ad hoc, które pojawiły się w ostatnich latach, oraz że Parlament powinien sprawować pełną kontrolę nad wdrażaniem tych instrumentów; podkreśla jednak, że instrumenty te nie powinny być finansowane kosztem innych istniejących instrumentów zewnętrznych; zwraca uwagę na rozbieżności między obietnicami państw członkowskich a ich rzeczywistym wkładem w te fundusze i wzywa państwa członkowskie, by wypełniły obietnice dotyczące wnoszenia wkładu odpowiadającego wkładowi UE;

22. podkreśla, że jednym z warunków zachowania stabilności i dobrobytu w UE jest jej stabilne sąsiedztwo; w związku z tym wzywa Komisję do zapewnienia priorytetowego charakteru inwestycji w krajach sąsiadujących z UE, w celu wsparcia wysiłków zmierzających do rozwiązania głównych problemów, przed którymi stoi ten obszar, tj. kryzysu migracyjnego i uchodźczego i wynikających z tego wyzwań humanitarnych w regionie sąsiedztwa południowego oraz agresji rosyjskiej w sąsiedztwie wschodnim; ponownie podkreśla, że wspieranie państw, które wykonują umowy stowarzyszeniowe z UE, ma zasadnicze znaczenie dla ułatwienia reform politycznych i gospodarczych, jednak podkreśla, że takiego wsparcia należy udzielać wyłącznie pod warunkiem, że te państwa spełniają kryteria kwalifikowalności, w szczególności jeśli chodzi o praworządność i wdrażanie instytucji demokratycznych;

Wystarczające środki na płatności źródłem większej wiarygodności Unii

23. ponawia wcześniejsze apele o zapewnienie w budżecie UE wystarczającego poziomu środków na płatności, aby umożliwić mu osiągnięcie głównego celu jakim są inwestycje; jest przekonany, że budżet może spełnić tę rolę jedynie pod warunkiem, że UE wywiąże się ze zobowiązań w tym zakresie, tak aby nie narażać na szwank jej wiarygodności;

24. podkreśla, że opóźnienia w realizacji programów na lata 2014–2020 w ramach zarządzania dzielonego doprowadziły do spadku wniosków o płatność w latach 2016 i 2017; jest szczególnie zaniepokojony ewentualnym odtworzeniem zaległości w płatnościach rachunków na koniec bieżącego okresu WRF i przypomina o niespotykanym dotąd poziomie zaległości w wysokości 24,7 mld EUR, odnotowanym na koniec 2014 r.; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że przy okazji śródokresowego przeglądu WRF Komisja po raz pierwszy przedstawiła prognozy płatności aż do roku 2020, jednak podkreśla, że prognozy te należy co roku odpowiednio uaktualniać, aby umożliwić władzy budżetowej terminowe przyjęcie niezbędnych środków;

25. podkreśla, że choć ostateczne porozumienie w sprawie śródokresowej rewizji WRF nie zostało jeszcze osiągnięte, niektóre pozytywne aspekty tej rewizji, które są aktualnie negocjowane – zwłaszcza w zakresie zwiększonej elastyczności – mogą okazać się kluczowe dla zapobiegania i sprostania przyszłemu kryzysowi płatności; jest zdania, że jeżeli realizacja polityki spójności przyspieszy zgodnie z przewidywaniami, zwiększona elastyczność może być potrzebna już w przyszłym roku, aby w odpowiedzi zapewnić odpowiednie środki na płatności w budżecie UE i uniknąć nagromadzenia niezapłaconych rachunków w ramach polityki spójności na koniec roku;

26. zauważa i wyraża ubolewanie, że uchylanie się od opodatkowania i unikanie płacenia podatków przez przedsiębiorstwa przynosi ogromne straty państwom członkowskim w dochodach podatkowych i w związku z tym prowadzi do zmniejszania ich wkładów do budżetu UE; uważa ponadto, że taka nieuczciwa konkurencja podatkowa w niektórych przypadkach oznacza przeniesienie PKB z jednego państwa członkowskiego do innego oraz przeniesienie DNB do rajów podatkowych poza UE, co skutkuje zmniejszeniem łącznych wkładów państw członkowskich do budżetu UE;

27. ponownie podkreśla swoje dawno wypracowane stanowisko, zgodnie z którym płatności związane z instrumentami specjalnymi (instrumenty elastyczności, Fundusz Solidarności Unii Europejskiej, Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji i rezerwa na pomoc nadzwyczajną) należy obliczać poza pułapami płatności WRF, jak ma to miejsce w przypadku zobowiązań; w kontekście trwającej śródokresowej rewizji WRF podkreśla ewentualne postępy osiągnięte w kwestii budżetowania płatności w ramach specjalnych instrumentów WRF dzięki decyzji w sprawie marginesu na nieprzewidziane wydatki podjętej w 2014 r., mimo że kwestia ta nie została rozstrzygnięta w sposób jednoznaczny;

Perspektywy

28. podkreśla, że zgodnie z rozporządzeniem w sprawie WRF do końca 2017 r. Komisja przedstawi wnioski dotyczące WRF po 2020 r., które powinny uwzględniać decyzję Zjednoczonego Królestwa w sprawie wyjścia z UE, co będzie miało wpływ na wieloletnie ramy finansowe po 2020 r.; podkreśla, że ta decyzja uniemożliwia kontynuowanie działalności w zwykłym trybie; przywiązuje najwyższą wagę do procesu prowadzącego do stworzenia nowych ram finansowych oraz zreformowanego, wydajniejszego budżetu UE i oczekuje, że będą one proporcjonalne do wyzwań, przed jakimi stoi Unia, i do zobowiązań, jakie już przyjęła; wzywa do szybkiego i pozytywnego zakończenia przeprowadzanej obecnie rewizji śródokresowej WRF, która może zapewnić zarówno niezbędne dostosowania bieżących ram finansowych, jak i pewną dodatkową elastyczność budżetu UE niezbędną do osiągnięcia celów Unii;

29. podkreśla, że przewidywalność i długoterminowa stabilność budżetu UE są warunkiem wstępnym zapewnienia silnej i stabilnej Unii Europejskiej; podkreśla potrzebę dostosowania okresu obowiązywania WRF do cykli politycznych zarówno Parlamentu, jak i Komisji; zwraca uwagę na fakt, że wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE będzie stanowić okazję do rozwiązania kwestii, które od dawna uniemożliwiały pełne rozwinięcie potencjału budżetu UE, w szczególności w odniesieniu do budżetu po stronie dochodów, co będzie okazją do stopniowego wycofywania wszystkich rabatów i mechanizmów korekty; ponownie potwierdza poparcie dla dogłębnej reformy systemu zasobów własnych UE i w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie końcowe Grupy Wysokiego Szczebla ds. Zasobów Własnych; zwraca się do wszystkich zainteresowanych stron, by wyciągnęły odpowiednie wnioski z tego sprawozdania i przeanalizowały możliwość realizacji zaleceń Grupy Wysokiego Szczebla ds. Zasobów Własnych, które zwiększyłyby stabilność, prostotę, niezależność, sprawiedliwy charakter i przewidywalność budżetu UE; spodziewa się, że wszelkie nowe zasoby własne powinny prowadzić do zmniejszenia wkładów państw członkowskich opartych na DNB; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Grupy Wysokiego Szczebla ds. Zasobów Własnych dotyczący faktu, że budżet UE musi skoncentrować się na obszarach przynoszących największą wartość dodaną dla UE, i zakładający odstąpienie od podejścia „juste retour", ponieważ – jak wykazano w sprawozdaniu – wszystkie państwa członkowskie korzystają z budżetu UE, bez względu na ich „bilans netto";

30. zachęca Komisję do dalszego rozwijania i wdrażania strategii „Budżet UE ukierunkowany na wyniki"; podkreśla w tym względzie znaczenie uproszczenia przepisów, usprawnienia procesu monitorowania i opracowania odpowiednich wskaźników wydajności;

31. podkreśla, że zasada równości płci powinna być w miarę możliwości uwzględniana jako niezależny cel polityki horyzontalnej we wszystkich działach budżetu UE;

32. podkreśla, jak ważne jest pełne zaangażowanie Parlamentu we wszystkie sprawy związane z budżetem, ponieważ jest on jedyną instytucją demokratycznie wybraną przez obywateli UE;

33. wzywa Radę do wywiązania się z deklaracji politycznych oraz do współpracy w celu zapewnienia UE odpowiedniego budżetu;

o

o o

34. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu.

P8_TA(2017)0090

Należyta staranność w łańcuchu dostaw importerów minerałów i metali pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 marca 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego unijny system certyfikacji własnej w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw odpowiedzialnych importerów cyny, tantalu i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka (COM(2014)0111 – C7-0092/2014 – 2014/0059(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2018/C 263/39)

Parlament Europejski,

— uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2014)0111),

— uwzględniając art. 294 ust. 2 i art. 207 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7–0092/2014),

— uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez właściwą komisję na podstawie art. 69f ust. 4 Regulaminu oraz zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 8 grudnia 2016 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając art. 59 Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinię Komisji Rozwoju (A8-0141/2015),

1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu ([1]);

2. przyjmuje do wiadomości oświadczenie Rady i oświadczenia Komisji załączone do niniejszej rezolucji;

3. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;

4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2014)0059

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 16 marca 2017 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/… ustanawiającego obowiązki w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw unijnych importerów cyny, tantalu i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2017/821.)

([1]) Niniejsze stanowisko zastępuje poprawki przyjęte w dniu 20 maja 2015 r. (Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0204).

ZAŁĄCZNIK DO REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ

Oświadczenie Rady dotyczące rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego obowiązki w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw unijnych importerów cyny, tantalu i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka

W drodze wyjątku Rada zgadza się delegować na Komisję uprawnienie do przyjęcia aktów delegowanych w celu zmiany wartości progowych zamieszczonych w załączniku I zgodnie z art. 1 ust. 4 i 5, tak aby zapewnić terminowe przyjęcie tych wartości progowych i zrealizować cele tego rozporządzenia. Zgoda taka pozostaje bez uszczerbku dla przyszłych wniosków ustawodawczych w dziedzinie handlu, a także ogólnie w dziedzinie stosunków zewnętrznych.

Oświadczenie 1 Komisji dotyczące rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego obowiązki w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw unijnych importerów cyny, tantalu i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka

Komisja rozważy przedstawienie dodatkowych wniosków ustawodawczych ukierunkowanych na unijne przedsiębiorstwa wytwarzające produkty, których łańcuch dostaw obejmuje cynę, tantal i wolfram oraz złoto, jeżeli dojdzie do wniosku, że połączone starania na rynku UE ukierunkowane na odpowiedzialny światowy łańcuch dostaw minerałów są niewystarczające, by przynieść w efekcie odpowiedzialne zachowanie dostawców w krajach produkujących, lub jeżeli oceni, że zakupy podmiotów na niższym poziomie łańcucha dostaw, które wprowadziły systemy należytej staranności w łańcuchu dostaw zgodne z wytycznymi OECD, są niewystarczające.

Oświadczenie 2 Komisji dotyczące rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego obowiązki w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw unijnych importerów cyny, tantalu i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka

Wykonując uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 1 ust. 5, Komisja należycie uwzględni cele niniejszego rozporządzenia, zwłaszcza te określone w motywach (1), (7), (10) i (17).

Komisja weźmie przy tym w szczególności pod uwagę szczególne czynniki ryzyka związane z funkcjonowaniem wyższego szczebla łańcuchów dostaw złota na obszarach dotkniętych konfliktami i obszarach wysokiego ryzyka, a także pozycję unijnych mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw importujących złoto do UE.

Oświadczenie 3 Komisji dotyczące rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego obowiązki w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw unijnych importerów cyny, tantalu i wolframu, ich rud oraz złota pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka

W odpowiedzi na apel Parlamentu Europejskiego o opracowanie szczegółowych wytycznych Komisja jest gotowa opracować szczególne wskaźniki efektywności dotyczące odpowiedzialnego pozyskiwania minerałów z obszarów dotkniętych konfliktami. Wytyczne takie będą stanowić zachętę dla odpowiednich przedsiębiorstw zatrudniających ponad 500 pracowników i zobowiązanych do ujawnienia informacji niefinansowych zgodnie z dyrektywą 2014/95/UE, by ujawniały one szczególne informacje dotyczące produktów zawierających cynę, tantal, wolfram lub złoto.

P8_TA(2017)0091

Unijne ramy gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 marca 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia unijnych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa (przekształcenie) (COM(2015)0294 – C8-0160/2015 – 2015/0133(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza – przekształcenie)

(2018/C 263/40)

Parlament Europejski,

— uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2015)0294),

— uwzględniając art. 294 ust. 2 i art. 43 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C8–0160/2015),

— uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 16 września 2015 r. ([1]),

— uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 10 lutego 2016 r. ([2]),

— uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie bardziej uporządkowanego wykorzystania techniki przekształcania aktów prawnych ([3]),

— uwzględniając pismo Komisji Prawnej z dnia 28 stycznia 2016 r. skierowane do Komisji Rybołówstwa zgodnie z art. 104 ust. 3 Regulaminu,

— uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez właściwą komisję na podstawie art. 69f ust. 4 Regulaminu oraz zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 20 stycznia 2017 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając art. 104 i 59 Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A8–0150/2016),

A. mając na uwadze, że konsultacyjna grupa robocza służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji stwierdziła, że wniosek Komisji nie zawiera żadnych zmian merytorycznych innych niż te określone jako takie we wniosku, oraz mając na uwadze, że w odniesieniu do ujednolicenia niezmienionych przepisów wcześniejszych aktów z tymi zmianami wniosek ogranicza się do zwykłego ujednolicenia istniejących tekstów, bez zmiany co do istoty;

1. uchwala poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu, biorąc pod uwagę zalecenia konsultacyjnej grupy roboczej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;

2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;

3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

([1]) Dz.U. C 13 z 15.1.2016, s. 201.
([2]) Dz.U. C 120 z 5.4.2016, s. 40.
([3]) Dz.U. C 77 z 28.3.2002, s. 1.

Czwartek, 16 marca 2017 r.

P8_TC1-COD(2015)0133

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 16 marca 2017 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/… w sprawie ustanowienia unijnych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008 (wersja przekształcona)

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2017/1004.)

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL